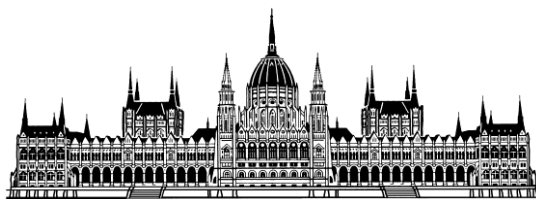

Országgyűlési Napló

Dr. Hiller István, dr. Latorcai János és Lezsák Sándor
elnöklete alatt

Jegyzők: *Ikotity István, Mirkóczki Ádám, dr. Tiba István*

Az ülésnap megnyitása.....	24637
Magyarország 2017. évi központi költségvetéséről szóló törvényjavaslat, valamint az Állami Számvevőszék véleményét tartalmazó előterjesztés általános vitájának megkezdése	24637
Dr. Tiba István jegyző, a vita időkeretének és szabályainak ismertetése	24637
Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter, a napirendi pont előadója.....	24638
Felszólalók:	
Domokos László , az Állami Számvevőszék elnöke	24647
Dr. Kovács Árpád , a Költségvetési Tanács elnöke	24655
Dr. Szűcs Lajos , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	24663
Tóbiás József , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	24668
Dr. Hargitai János , a KDNP képviselőcsoportja részéről	24675
Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	24682
Schmuck Erzsébet , az LMP képviselőcsoportja részéről	24690
Szabó Tímea (független).....	24698
Ritter Imre nemzetiségi szószóló	24702
Banai Péter Benó nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	24707
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	24710
Gúr Nándor (MSZP)	24712
Révész Máriusz (Fidesz).....	24713
Szatmáry Kristóf (Fidesz)	24714
Tóth Csaba (MSZP).....	24718
Firtl Mátyás (KDNP).....	24723
Dúró Dóra (Jobbik).....	24728
Németh Szilárd István (Fidesz)	24732
Szelényi Zsuzsanna (független).....	24735
Alexov Lyubomir nemzetiségi szószóló	24738
Gúr Nándor (MSZP)	24741
Vigh László (Fidesz)	24742
Dr. Hiller István (MSZP)	24745
Dr. Hoffmann Rózsa (KDNP).....	24751
Szilágyi György (Jobbik).....	24758
Banai Péter Benó nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	24765
Dr. Kovács József (Fidesz).....	24770
Sallai R. Benedek (LMP).....	24772
Czerván György földművelésügyi minisztériumi államtitkár.....	24784
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	24786
Dr. Oláh Lajos (független)	24787
Banai Péter Benó nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	24789
Dr. Ónodi-Szűcs Zoltán Gusztáv emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	24791
Dr. Czomba Sándor (Fidesz).....	24791
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	24792
Banai Péter Benó nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	24793
Tukacs István (MSZP)	24794
Dr. Ónodi-Szűcs Zoltán Gusztáv emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	24795
Ágh Péter (Fidesz)	24795
Korózs Lajos (MSZP)	24798
Hollik István (KDNP).....	24801
Novák Előd (Jobbik)	24806
Dr. Szabó László külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár	24812
Banai Péter Benó nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	24812
Manninger Jenő (Fidesz).....	24816
Apáti István (Jobbik)	24818
Gúr Nándor (MSZP)	24819
Font Sándor (Fidesz).....	24820
Tukacs István (MSZP)	24823
Banai Péter Benó nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	24827
Dr. Aradszki András (KDNP).....	24830
Egyed Zsolt (Jobbik).....	24835
Demeter Zoltán (Fidesz).....	24840

Dr. Szél Bernadett (LMP).....	24844
Banai Péter Benő nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	24858
Dr. Józsa István (MSZP).....	24861
Dr. Aradszki András nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	24861
Banai Péter Benő nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	24862
Dr. Pócs János (Fidesz).....	24863
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	24863
Törő Gábor (Fidesz).....	24864
Herínges Anita (MSZP).....	24867
Dankó Béla (Fidesz).....	24870
Dr. Gyüre Csaba (Jobbik).....	24872
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP).....	24876
Dr. Zombor Gábor (Fidesz).....	24876
Szabó Sándor (MSZP).....	24879
Dr. Mengyi Roland (Fidesz).....	24882
Vágó Sebestyén (Jobbik).....	24884
Hirt Ferenc (Fidesz).....	24889
Dr. Varga László (MSZP).....	24890
Dr. Palkovics László emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	24895
Csenger-Zalán Zsolt (Fidesz).....	24895
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	24899
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár	24903
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	24904
Bánki Erik (Fidesz).....	24905
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP).....	24909
Banai Péter Benő nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	24913
Pócs János (Fidesz).....	24916
Dr. Lukács László György (Jobbik).....	24919
Banai Péter Benő nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	24925
Bánki Erik (Fidesz).....	24926
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP).....	24927
Dr. Hörcsik Richárd (Fidesz).....	24928
Velez Árpád (MSZP).....	24931
Kovács Sándor (Fidesz).....	24933
Mirkóczki Ádám (Jobbik).....	24937
Petneházy Attila (Fidesz).....	24941
Dr. Józsa István (MSZP).....	24944
Witzmann Mihály (Fidesz).....	24950
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár	24955
Dr. Józsa István (MSZP).....	24956
Dr. Lukács László György (Jobbik).....	24958
Witzmann Mihály (Fidesz).....	24958
Dr. Józsa István (MSZP).....	24959
Banai Péter Benő nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	24959

Napirend utáni felszólalók:

Varga Szimeon nemzetiségi szószóló	24961
---	-------

Az ülésnap bezárása	24964
----------------------------------	-------

Az ülésen jelen voltak:

DÖMÖTÖR CSABA a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, TUZSON BENCE államtitkár, DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, CZERVÁN GYÖRGY földművelésügyi minisztériumi államtitkár, DR. NAGY ISTVÁN államtitkár, ZSIGÓ RÓBERT államtitkár, DR. ARADSZKI ANDRÁS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, KARA ÁKOS államtitkár, SZABÓ ZSOLT államtitkár, VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár, DR. SZABÓ LÁSZLÓ külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter, BANAI PÉTER BENŐ államtitkár, CSERESNYÉS PÉTER államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS államtitkár, POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár, DR. HOPPÁL PÉTER emberi erőforrások minisztériumi államtitkár, DR. ÓNODI-SZÚCS ZOLTÁN GUSZTÁV államtitkár, DR. PALKOVICS LÁSZLÓ államtitkár.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának
24. ülésnapja
2016. május 11-én, szerdán
(8.02 óra - Elnök: dr. Hiller István
Jegyzők: dr. Tiba István és Ikotity István)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának 24. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Tiba István és Ikotity István jegyző urak lesznek a segítségemre.

Köszöntöm kedves vendégeinket és mindenkit, aki figyelemmel kíséri a munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következnek a **Magyarország 2017. évi központi költségvetéséről** szóló törvényjavaslat, valamint az **Állami Számvevőszék véleményét** tartalmazó előterjesztés általános vitájának megkezdése. A törvényjavaslat T/10377. számon, az Állami Számvevőszék véleménye T/10377/4. számon a honlapon megismerhető.

Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy tisztelettel köszöntsem az előterjesztés tárgyalására érkezett Domokos László urat, az Állami Számvevőszék elnökét és Kovács Árpád urat, a Költségvetési Tanács elnökét. *(Taps a kormánypartok soraiban.)* Tájékoztatom önöket, hogy a törvényjavaslat tárgyalása során a Költségvetési bizottság jár el a Törvényalkotási bizottság jogkörében.

Tisztelt Országgyűlés! Emlékeztetem önöket, hogy az Országgyűlés az előterjesztés 30 órás időkeretben történő tárgyalásáról döntött. A napirendi ajánlás függetlenül tartalmazza az időkeretek felosztását.

Felkérem most Tiba István jegyző urat, hogy ismerthesse a frakciók mai napon rendelkezésre álló időkeretének felosztását, valamint a vita fontosabb szabályait. Jegyző úr!

DR. TIBA ISTVÁN jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A mai napi 16 óra 30 perces időkeret megoszlása a következő: a Fidesz képviselőcsoportjának 339 perc, a KDNP képviselőcsoportjának 156 perc, az MSZP képviselőcsoportjának 188 perc, a Jobbik képviselőcsoportjának 170 perc, az LMP képviselőcsoportjának 101 perc, a független képviselőknek pedig 36 perc áll rendelkezésre. A frakciók részére biztosított időkeretek magukban foglalják a 30-30 perces vezérszónoki felszólalások idejét is.

Tájékoztatom Önöket, hogy az egyes ülésnapokon rendelkezésre álló, fel nem használt tárgyalási időkeret másnapra nem vihető át.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a frakcióháttérrel rendelkező európai parlamenti képviselők, amennyiben az adott frakciónál jelezték felszólalási szándékukat, a frakciók időkeretének terhére szólhatnak fel. A frakcióháttérrel nem rendelkező és a közvetle-

nül bejelentkező európai parlamenti képviselők az egy független képviselőre jutó felszólalási idővel megegyező felszólalási időt használhatnak fel. A Magyarországi nemzetiségek bizottsága által felkért nemzetiségi szószóló felszólalására szerdán és csütörtökön 30-30 percben, összesen 60 percben kerülhet sor, amely az időkeretbe nem számít bele.

Tisztelt Országgyűlés! Az általános vitában ma az előterjesztői nyitóbeszédre összesen 40 perces időkeretben, az Állami Számvevőszék elnökének felszólalására 30 perces időkeretben, a Költségvetési Tanács elnökének felszólalására 30 perces időkeretben, képviselőcsoportok vezérszónoklataira kerül sor, ugyancsak 30-30 percben, az elsőként jelentkezett független képviselő felszólalására 15 perces időkeretben, a Magyarországi nemzetiségek bizottsága által felkért nemzetiségi szószóló felszólalására 30 perces időtartamban, majd további képviselői felszólalásokra az egyes frakciók időkeretének mértékéig lesz lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a költségvetési törvény módosítására a határozati Hárszabály 29. § (2) bekezdése alapján elrendelt formanyomtatvány alkalmazásával lehet javaslatot tenni csütörtökön 16 óráig. Ez az informatikai hálózaton elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének, 40 perces időkeretben. Miniszter úr!

VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter, a napirendi pont előadója: Köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A parlamenti ciklus harmadik költségvetési javaslata fekszik most önök előtt, a 2014-2018 közötti ciklusról beszélek, amely, azt gondolom, a korábbi költségvetésektől némiképpen eltérő kiindulóponttal és eltérő célokkal rendelkezik. Azt is mondhatom, hogy egy új fejezet és új távlat nyílik meg a magyar gazdaságpolitikában. Hiszen gondoljunk csak egy percre abba bele, hogy milyen helyzetben kell megterveznünk és megalkotnunk most ezt a költségvetést: növekszik a gazdaság, évtizedek adósságát csökkentjük évről évre, alig van infláció, emelkedik a minimálbér és az átlagbér, emelkednek a nyugdíjak, stabil a fizetőeszköz, és 25 éve nem dolgoztak ennyien az országban, mint most, 2016-ban.

Tisztelt Ház! Kiszámíthatóság és biztonság: ez jellemzi a 2017-es költségvetésitörvény-javaslatot, amely az adócsökkentés és az otthonteremtés költségvetése. Az elmúlt évek kiemelkedően jó gazdasági teljesítménye lehetővé tette, hogy 2017-re is stabil költségvetést tervezhessünk, amely biztosítja, hogy minden magyar ember tehessen egy lépést előre. A 2017-es költségvetés tervezésekor a polgári berendezkedés alapfogolata volt az egyik legfontosabb szempont, az önök előtt fekvő törvényjavaslat másik lényeges eleme, hogy biztonságot nyújtson a családok számára.

A kormány gazdaságpolitikája folytatja azt az utat, amelyet a stabilitás és a kiszámíthatóság övez. Új eszközök alkalmazásával támogatja a kiegyensúlyozott gazdasági növekedést, elkötelezett az államadósság további csökkentése mellett, illetve a bruttó-hazaitermék-arányos költségvetési hiány tartósan 3 százalékos alatti tartása mellett intézkedéseivel a foglalkoztatás bővítését, a versenyképesség javítását és a családok megerősítését szolgálja.

Szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy a 2017. évi költségvetés új szerkezetben készült, az eddigiektől eltérően három területre tagozódik: a hazai működési, valamint a hazai fejlesztési kiadások és bevételek, illetve az uniós fejlesztési kiadások és bevételek elkülönítve jelennek meg ebben a dokumentumban.

A jövő évi költségvetés egyik célkitűzése, hogy az állam hiány nélkül működjön, azaz csak annyit fordítsunk az állam működtetésére, amennyit az állam a bevételekből fedezni tud. Kizárólag a fejlesztések és a beruházások finanszírozása érdekében jelent meg a deficit, a hiány. Ezért a jövő évi költségvetés 3,1 százalékos gazdasági növekedéssel számol, 0,9 százalékos inflációval és 2,4 százalékos, uniós módszertan szerinti államháztartási hiánnyal.

Hadd tegyem hozzá, hogy ebben teljes nézetazonosság van az Európai Bizottsággal és más nemzetközi intézményekkel; most már jó másfél éve az a korábban szokatlan helyzet állt elő, hogy ezekkel az intézményekkel azonosan ítéljük meg a magyar gazdaság kilátásait. Az Európai Bizottság a legutóbbi tavaszi országjelentésében például ugyanúgy 2,5 százalékosra gondolja az idei növekedésünket, és ugyanúgy 3 százalékos körül a 2017-est.

Tisztelt Ház! A Magyarország gazdasági stabilitásáról szóló törvény előírásainak megfelelően 71,9 százalékosra csökken az adósságmutató, amely 1,6 százalékponttal alacsonyabb a 2016. évinél.

(8.10)

Itt megint egy zárójeles megjegyzést hadd tegyek: az a vita, amely jelenleg folyik az Eurostattal, az Európai Unió statisztikai hivatalával, hogy különböző pénzintézetek működését hogyan számoljuk el, egyelőre nem befolyásolt bennünket. Ezt a szakmai vitát le kell folytatnunk az illetékes intézményekkel, utána kell ennek a számait, ha szükséges, átvezetni.

Tisztelt Ház! A 2017. évi költségvetési törvényjavaslat az elmúlt évekhez hasonlóan konzervatív módon készült. Az előre nem várt kockázatok kivédése érdekében a kormányzat ismételten két típusú központi tartalékot képzett. Az Országvédelmi Alap 60 milliárd forintos, illetve az általános tartalékként szolgáló rendkívüli kormányzati intézkedések előirányzata 110 milliárd forintos összeggel áll rendelkezésre. A tartalékok rendszerét pedig tovább erősíti a költségvetési fejezetenként megképzett stabilitási tartalék. Ez összesen 35 milliárd forintos összegben került meghatározásra. Ezeket a fejezeti tartalékokat

akkor lehet elkölteni, ha októberig a számok megfelelő módon alakulnak.

Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy a 2017. évi költségvetési javaslat bemutatását a makrogazdasági helyzetképpel kezdjem. A kormány felelősségteljes gazdaságpolitikájának köszönhetően Magyarország 2013 óta évről évre kiemelkedő gazdasági teljesítményt tud felmutatni. A kedvező fiskális és reálgazdasági folyamatok eredményeként 2014-ben 3,7 százalékkal, tavaly pedig 2,9 százalékkal nőtt a magyar gazdaság teljesítménye. A bővülés nemcsak dinamikus, hanem kiegyensúlyozottnak és fenntarthatónak is tekinthető. Ez azt jelenti, hogy a kedvező tendenciák hátterében nem egy újbóli eladósodási hullám áll, hiszen az egyensúlyi mutatók is kedvezően alakulnak. Ezt egyértelműen tükrözi, hogy 2015-ben a külkereskedelmi egyenleg meghaladta a 8 milliárd eurót, illetve az államháztartás hiánya is jóval alacsonyabb volt a 3 százalékos uniós mértéknél. Az előrejelzések szerint ezek a folyamatok továbbra is fennmaradnak, ami elsősorban a tartósan magas növekedésnek köszönhető.

A pozitív gazdasági konjunktúrával párhuzamosan a munkaerőpiacon is kedvező folyamatok alakultak ki, reméljük, hogy ezek fenn is maradnak, sőt még erősödhetnek is, hiszen a gazdaságilag aktívak és a munkába állók száma egyaránt emelkedni fog a következő évben is. Ennek köszönhetően a foglalkoztatottak száma tovább növekszik, és a munkanélküliségi ráta 5 százalékos körüli szinten mérséklődik 2017-ben. Csak emlékeztetnék rá, hogy 2010-ben 11,8 százalékos volt a munkanélküliségi ráta, most már elértük a 6 százalékos szintet, és ez reményeink szerint folytatódni fog a következő évben is.

Jövőre az export mellett a belső kereslet is markánsan támogatja a gazdaság erősödését, a fogyasztás dinamikus növekedését. A devizahitelek kivezetésével a lakosság megszabadult az árfolyamkockázattól, így a háztartások helyzete stabilizálódott, ami a fogyasztást egyre inkább támogatja. Itt csak két számot hadd mondjak önöknek, képviselőtársaim! A lakossági hitelek több mint 70 százaléka volt devizaalapú 2010-ben. Most ez 1 százalékosra csökkent, tehát most már csak azok a legelszántabbak tartanak devizahitelt a háztartásban, akiknek valószínűleg devizában is van a jövedelmük.

A hazai munkaerőpiacon tapasztalható kedvező folyamatok mellett a kormány különböző intézkedéseivel is jelentős mértékben támogatja a fogyasztás bővülését, számos termék és szolgáltatás áfája csökken, a közszférában dolgozókat folytatódó és újonnan induló életpályamodellek és bérintézkedések érintik. A fogyasztás mellett a beruházások is növekednek jövőre. A családi otthonteremtési kedvezmény felfutása a lakások áfájának 2016-os csökkentése mellett jelentős növekedést, lökést ad majd a lakáspiacnak, különösen 2017-ben és 2018-ban. A minden korábbinál hatékonyabb uniósforrás-felhasználás pedig a gazdaságélénkítésre fordított összegeken keresztül a vállalkozások beruházási aktivi-

tását segíti elő. A gazdasági növekedést támogatja mindezekben túl az alacsony inflációs környezet is. Az elmúlt években soha nem látott szintre süllyedt a fogyasztói árindex, ennek figyelembevételével 2016-ban és 2017-ben is csekély mértékű inflációval számolunk. Összegezve az eddig elhangzottakat, a 2017-es költségvetés tervezésekor figyelembe vett makrogazdasági prognózisban a kormány a magyar gazdaság fenntartható és stabil növekedésével számol, ami visszafogott inflációs környezettel párosul.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány egyik legfontosabb feladatának tekinti a magyar családok megerősítését, adóterhei csökkentését. Ezért a 2017-es költségvetés minden eddigi eredményünk megőrzése mellett az adócsökkentés és az otthonteremtés költségvetése lesz. Engedjék meg, hogy ismertessem az önök előtt lévő javaslat legfontosabb intézkedéseit!

Az adócsökkentés a kormány politikájának egyik legfontosabb sarokpontja. 2017. január 1-jétől 5 százalékra csökken a legfontosabb élelmiszerekre, a friss tejre, baromfira, tojásra vonatkozó áfa mértéke, folytatva a sertéshús esetében már 2016-ban elkezdett áfacsökkentést. Szintén csökkenti a lakosság adóterheit, hogy 18 százalékra mérséklődik az éttermi szolgáltatásokra és az internet-hozzáférésre vonatkozó kulcs. Hadd tegyem hozzá, hogy reményeink szerint ezeknek a kulcsoknak a csökkentését majd 2017 után is folytatni tudjuk.

Az előző évek stabil költségvetése és kiszámítható gazdaságpolitikája lehetővé tette, hogy a kormány az elmúlt évtizedek legnagyobb otthonteremtési programját hirdesse meg. Úgy gondoljuk, hogy a saját otthon megléte a polgári berendezkedés egyik legfontosabb előfeltétele. A jövőre 211 milliárd forintos program nemcsak ösztönzi a gazdasági növekedést, hanem olyan nemzetstratégiai fontosságú célkitűzések megvalósításához járul hozzá, mint a kedvezőtlen demográfiai folyamatok megállítása és megfordítása, illetve a szakképzett munkaerő itthon tartása. Az otthonteremtési program pozitív társadalmi és gazdasági hatásai hosszabb távon is érvényesülhetnek majd a születésszám növekedésével, illetve a családalapítás előtt álló fiatalok élethelyzetének javulásával. Az új otthonteremtési program egyrészt a családok otthonteremtési kedvezményét, röviden a CSOK-ot és a hozzá kapcsolódó kamattámogatott hitelt, másrészt a lakásértékesítési áfa csökkentését, illetve a nemzeti otthonteremtési közösségek kialakításának ösztönzését jelenti.

Tisztelt Ház! Jövőre változatlanul fennmarad a munka- és a gyermeknevelés megbecsülésére épülő családi adórendszer. A jövedelmeket Európa egyik legalacsonyabb személyijövedelemadó-kulcsa terheli, a gyermeknevelést pedig továbbra is a családi adókedvezménnyel segíti a kormány. Mit jelent ez? A kétgyermekesek esetében 2017-ben ennek összege gyermekenként 2500 forinttal, 15 ezer forintra növekszik. Egy kétgyermekes család éves jövedelme így akár 60 ezer forinttal is emelkedhet, az intézkedés

pedig éves szinten közel 15 milliárd forinttal javítja majd az érintett 390 ezer adózó jövedelmi helyzetét.

A jövő évi költségvetés tervezete minden szakterület számára többletforrást juttat. Oktatásra 270 milliárd forinttal, egészségügyre 167 milliárd forinttal, a társadalombiztosítási és jóléti szférára 155 milliárd forinttal, kulturális tevékenységekre 66 milliárd forinttal, sport- és szabadidős ágazatokra pedig 22 milliárd forinttal jut több, mint az idei évben, 2016-ban.

(8.20)

Az oktatási ágazatban a pedagóguséletpálya-modell és előmeneteli rendszer kiteljesítéséhez, az állami fenntartású köznevelési intézmények és a szakképző centrumok kiegyensúlyozott feladatellátásához, valamint infrastruktúra-fejlesztéséhez, továbbá a felsőoktatási oktatói, kutatói és tanári munkakörben dolgozók bérrendezéséhez, illetve a doktori képzésben részt vevők ösztöndíjának emelkedő összegéhez, valamint a felsőoktatás színvonalát javító beruházásokhoz biztosítjuk a szükséges forrásokat. Ahogy említettem is önöknek, ez plusz 270 milliárd forint 2017-ben.

A kormány az ingyenes tankönyvellátás további kiterjesztésével még inkább támogatja a rászoruló családokat. 2017-re már minden alsó tagozatos iskola és a felső tagozat ötödik évfolyamán tanulók juthatnak majd ingyen tankönyvhöz. A hit- és erkölcs-tanítást szervező egyházi jogi személyeket a tanulólétszámhoz igazított ingyenes tankönyvellátás továbbra is megilleti, ami a 2016-17. évi tanévtől immár az összes alapfokú oktatási évfolyamon tanuló diáknak jár.

2015. szeptember 1-jétől jelentősen bővült a bölcsődei és óvodai intézményekben a térítésmentes étkeztetés lehetősége, továbbá 2016-tól a kormány már az összes szünidőben biztosítja a rászoruló gyermekek étkeztetését, így naponta juthatnak meleg ételhez. Ezek az intézkedések tovább csökkentik a családok gyermekneveléssel összefüggő terheit, valamint hozzájárulnak a jövő generációjának egészséges fejlődéséhez. Tisztelt Ház! A kormány tehát elkötelezett a gyermekek megfelelő ellátása iránt.

Általános kormányzati célkitűzés, hogy minden magyar ember, aki akar és képes rá, a munkájáért kapott fizetéséből tudjon megélni. Foglalkoztatáspolitikánk elsődleges célja a „segély helyett munkát” elv érvényre juttatása, a foglalkoztatás nagymértékű bővítésével párhuzamosan. A segélyezési rendszer átalakításának köszönhetően egyre kevesebben szorulnak szociális pénzbeli ellátásra. A foglalkoztatás szerkezeti változtatásának egyik fő iránya a jövőben, hogy megteremtse a közfoglalkoztatásból a versenyszférába történő átmenetet. A kormány több intézkedéssel azt kívánja elérni, hogy az álláskereső ne ragadjanak bele a közfoglalkoztatásba, hanem minél nagyobb számban tudjanak munkát vállalni a versenyszférában, amit állami támogatással segítünk elő. 2017-ben tovább folytatódnak a közszolgálati dolgozók megbe-

csülése érdekében tett intézkedések is. A kormány az életpályamodellek és a béremelések segítségével biztosítja a munkavállalók számára a kiszámíthatóságot. A 2015 júliusától átlagosan 30 százalékos emeléssel induló, majd 2016-ban 5 százalékos újra megemelt fegyveres és rendvédelmi életpályamodellek keretében 2017-től további 5 százalékkal nő a katonák és a rendőrök bére. 2017-ben az összesen 40 százalékos emelés fedezetéül 139,3 milliárd forintot biztosít a költségvetés.

2016 júliusától kezdődik az állami tisztviselői életpályamodellekkel, első körben a járási, majd 2017. január 1-jétől a megyei kormányhivataloknál foglalkoztatottak esetében. 2017-ben ehhez 42,2 milliárd forint áll rendelkezésre. A Nemzeti Adó- és Vámhivatal dolgozóinál háromlépcsős életpályát vezet be a kormány, aminek 27,5 milliárd forintot fedeztet a jövő évi költségvetési törvényjavaslat. Bérfejlesztésben részesülnek továbbá az egészségügyben, a szociális szférában és a kulturális ágazatban dolgozók, valamint folytatódik a pedagógusok béremelése az életpályamodellekben foglaltak szerint. Az előbbi esetében, az egészségügy, a szociális szféra és a kulturális ágazat esetében a béregyeztetések még nem zárultak le, így pontos számot nem tudok mondani, a fedezet azonban, hangsúlyoznom kell, rendelkezésre áll ehhez az életpályamodellekhez, életpálya-felzárkóztatáshoz.

Tisztelt Országgyűlés! A kormány a jövőben is kiemelten kezeli az uniós támogatások felhasználását. A 2014-20-as időszak rendelkezésre álló támogatásainak több mint a felét 2016-ban hirdetjük meg, a fennmaradó forrásokra pedig a 2017. év elejétől lehet majd pályázni. Kiemelt cél, hogy a fejlesztési források a kedvezményezettek számára minél hamarabb elérhetővé váljanak. Ennek köszönhetően a támogatások legnagyobb részét már 2018 végére felhasználhatják a kedvezményezettek, elkerülve azt a korábbi gyakorlatot, miszerint a források jelentős részének kifizetésére csak az uniós pénzügyi időszak végén kerülhetett sor.

Ismeretes, hogy a kormány a fejlesztési források 60 százalékát a foglalkoztatás és a versenyképesség növelésére épülő gazdaságfejlesztésre fordítja. Az uniós források és az ehhez kapcsolódó nemzeti társfinanszírozás összegei továbbra is jelentős mértékben járulnak majd hozzá az egészségügy, az oktatás, a foglalkoztatáspolitikai fejlesztéséhez, de a közlekedési, környezetvédelmi, valamint a terület- és vidékfejlesztési célok megvalósításában is kiemelkedő szerepet kapnak. A 2240 milliárd forintos uniós forrásfelhasználáson kívül hazai forrásból további 1600 milliárd forintot tervezünk a fejlesztések támogatására fordítani.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A következőkben a központi költségvetési szervek és a helyi önkormányzatok gazdálkodási helyzetéről ejtenék pár szót. A közszféra működésével kapcsolatban a bürokráciacsökkentés elsődleges kormányzati célja a jó állam koncepciója mentén a közigazgatás szol-

gáltatói jellegének megerősítése, az intézményi hatékonyság növelése. Ez főként az ügyintézés egyszerűbbé válását, valamint a hivatali határidők és költségek csökkentését jelenti. A központi hivatalok és a háttérintézmények racionalizálása során a fentiek maximális figyelembevételével kell átgondolni az átalakítás különféle irányait és módjait, valamint ennek megfelelően teszünk javaslatot személyi juttatásokra és az ehhez kapcsolódó járulékokra, valamint azok csökkentésére. Mindezekből közel 32 milliárd forint megtakarítással számol a költségvetési törvényjavaslat, amit az érintett költségvetési szervek befizetési kötelezettségének előírásával kívánunk érvényesíteni.

Az önkormányzatok finanszírozása tekintetében a korábbi évekhez hasonlóan 2017-ben is megjelennek a költségvetési törvényjavaslatban érvényesülő általános alapelvek. Ezek között többek között a családok támogatását, valamint a foglalkoztatottság további növelését, egyúttal az életszínvonal emelkedését szolgáló intézkedések jelennek meg. A kormány 2013-ban megteremtette a hatékony feladat-szervezés lehetőségét, újragondolva az állami és önkormányzati feladatmegosztást. Ezzel párhuzamosan az állam maradéktalanul átvállalta a helyi önkormányzatok elmúlt évtizedekben felhalmozott adósságállományát.

A helyi önkormányzatok finanszírozásának jövő évi legfőbb célkitűzése a kiszámíthatóság és a stabilitás. Ennek érdekében a feladatokhoz kötött támogatási rendszer fenntartása, valamint a működési hiány nélküli gazdálkodás feltételeinek megteremtése a feladatunk. Kiemelt figyelmet fordítunk továbbra is a felzárkózásra szoruló településekre, ugyanakkor üdvözlendő, hogy összességében az önkormányzatok egyre több saját bevétellel rendelkeznek a kedvező gazdasági helyzetnek köszönhetően.

2017-ben a központi források olyan területeken koncentrálódhatnak, mint például a szülők munkavállalását elősegítő kisgyermekellátó intézményrendszer támogatása, vagy a szociális ágazatot érintő bérrendezések. Ahhoz, hogy a következő évek, évtizedek eredményesek legyenek, továbbra is kiemelt figyelmet kell fordítani a fiatal generáció megfelelő nevelésére, gondozására, hiszen a sikeres jövőt a következő nemzedék alapozza majd meg.

Elsőként szólnék e tekintetben a gyermekétkeztetésről, amire a kormány kiemelt figyelmet fordít. Ezen a területen példaértékű a költségvetési források emelése, az ingyenes bölcsődei és óvodai étkeztetés kiterjesztése, az egészséges táplálkozás elterjesztését szolgáló szabályozás életre hívása. Jövőre pedig még több forrás jut a gyermekétkeztetés biztosítására, a szünidei étkeztetés 2016. évi eredeti előirányzata ugyanis csaknem 2,2 milliárd forinttal emelkedik.

Hangsúlyozni szeretném még, hogy a kormány családpolitikájával összhangban 2017-ben a gyermekek napközbeni ellátása strukturálisan átalakul. Ez azt jelenti, hogy már a kisebb településeken is kötelező lesz biztosítani a kisgyermek napközbeni ellá-

tását, amennyiben arra igény mutatkozik. A bölcsődék, minibölcsődék családi bölcsődévé alakításához jelentős uniós források állnak rendelkezésre, emellett a költségvetés többletforrást biztosít az új intézmények fenntartásához, ideértve akár a munkahelyi bölcsődéket is. Szeretném csak itt hangsúlyozni, hogy erre körülbelül egy 80 milliárd forintos összeg van, tehát jelentős férőhelybővítést látunk megvalósíthatónak az önkormányzatok együttműködésével.

(8.30)

Ki szeretném emelni, hogy a 2016. évtől a felsőfokú végzettségű kisgyermeknevelők már a pedagóguséletpálya-modellhez tartoznak. A kormány ugyanakkor nagyon fontosnak tartja, hogy azok munkáját is elismerje, akiknek évtizedekkel ezelőtt még nem volt lehetőségük a felsőoktatásban tanulni, így jövőre a bölcsődei dajkák bérrendezése is megkezdődik.

Tisztelt Ház! Mindent egybevetve az önkormányzatok a következő évben hitelforrás nélkül közel 2800 milliárd forinttal gazdálkodhatnak, amelyhez a központi költségvetés több mint 668 milliárd forint támogatást biztosít.

A 2017. évi költségvetés szerves része a társadalombiztosítás két pénzügyi alapjának, a Nyugdíj- és Egészségbiztosítási Alapnak a gazdálkodása. Engedjék meg, most erről szóljak néhány szót!

A Nyugdíjbiztosítási Alap költségvetésének egyensúlya 2017-ben is biztosított. Az alap bevételei döntően két forrásból származnak, a szociális hozzájárulási adónak az alapra jutó részéből és a biztosított járulékok befizetéséből. A költségvetés hozzájárulására az alap ellátási kiadásainak teljesítéséhez 2017-ben sem lesz szükség. Az alap bevételei teljes mértékben fedezik majd az előirányzott kiadásokat. Ugye, ez az elmúlt évtizedekben ritkán volt így, most már az elmúlt évek után nyugodtan mondhatom, hogy ráálltunk arra a működésre, hogy ez a Nyugdíjbiztosítási Alap hiány nélkül tudjon működni.

Azt is hangsúlyoznom kell, hogy az elmúlt évekhez hasonlóan megőrizzük a nyugdíjak reálértékét. Ennek megfelelően az ellátások 2017 januárjában a költségvetésben prognosztizált fogyasztóiár-növekedéssel megegyező mértékben nőnek. A nyugdíjak összegének emelése mellett a legfontosabb élelmiszerek áfájának csökkentése is jelentős segítséget jelent a nyugdíjasoknak, hiszen a legfontosabb élelmiszerekből a nyugdíjasok többet fogyasztanak, így az árak csökkenése számukra akár újabb rezsi-csökkentéssel ér fel. Az öregségnyugdíj-ellátások mellett a kormány 2017-ben is megkülönböztetett figyelmet szentel a nők családban betöltött szerepének, és biztosítja a 40 éves munkavisztonnyal rendelkező nők számára a korhatár alatti ellátás igénybevételét és annak fedezetét.

Tisztelt Ház! A kormány tiszteli az idős kor méltóságát, ennek köszönhetően folyamatosan csökken azoknak az idős embereknek a száma, akik nehéz

körülmények között élnek. Ezeknek a személyeknek azonban 2017-ben is lehetősége lesz a méltányossági nyugdíj megállapítására.

Az Egészségbiztosítási Alap 2017. évi költségvetésénél a bevételek és a kiadások egyensúlyával számoltunk, itt is szintén ugyanúgy, mint a nyugdíjalapnál, az előző évekhez hasonlóan. Az alap bevételeinek nagy részét, 74 százalékát a járulékbévételek és hozzájárulások, a fennmaradó részt pedig a költségvetési hozzájárulások és egyéb bevételek adják.

Az alapnak két meghatározó kiadása van: a pénzbeli és a természetbeni egészségbiztosítási ellátások. A pénzbeli ellátásokon belül a legmagasabb összeget a rokkantsági rehabilitációs ellátások jelentik. Ezen túl meghatározó nagyságrendet képviselnek a csecsemőgondozási és gyermekgondozási díjak, valamint a táppénz kiadásai.

A természetbeni ellátások közül a legjelentősebb kiadást a gyógyító- megelőző ellátás adja. Az idei évhez viszonyítva az erre a célra felhasználható többletforrás összege 40,4 milliárd forint, amely többek között az alapellátás és a népegészségügy fejlesztésére, az egészségügyi intézmények finanszírozási színvonalának javítására, a nagy értékű, tételes elszámolású gyógyszerek pótlására, a többletkapacitások befogadására, valamint egyéb finanszírozási többletekre szolgál. Az előirányzat további 17 milliárd forint összegű növekedését a költségvetés szerkezeti változása, valamint a gyógyszer-támogatás terhére történt átcsoportosítás indokolja.

Az előzőeken túl 2017-ben az Emberi Erőforrások Minisztériuma fejezetének egészségügyi ágazata további, mintegy 24 milliárd forint többletet tartalmaz; többek között a rezidensrendszer és -ösztöndíj változására, az egészségügyi ágazati ösztöndíj-szer bevezetésére, a mentőszolgálat munkaruhacseréjére, valamint egyes projektek keretében az ellátási színvonal és az életminőség javítására, a fővárosi ellátórendszer fejlesztésére. Az egészségügyi ágazatban foglalkoztatott szakdolgozók és orvosok jövedelmi helyzetének javításához, a megvalósuló béremeléshez a költségvetés központi céltartalékában biztosított fedezetet.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A 2017. évi költségvetési törvényjavaslat kidolgozása során a stabilitás megőrzését, az államadósság csökkenő pályán tartását, az alacsony államháztartási hiányt, valamint a bővülő foglalkoztatást és a növekvő gazdasági teljesítményt vette alapul a kormány.

A hatályos jogszabályoknak megfelelően a dokumentumról a Költségvetési Tanács és az Állami Számvevőszék is kialakíthatta álláspontját. A tanács a törvényjavaslat tervezett hitelességére és végrehajthatóságára nézve nem állapított meg olyan elvetést, amely indokolná a javaslattal szembeni egyet nem értését.

A Költségvetési Tanács véleményében megállapította, hogy a kitűzött 2,4 százalékos államháztartási hiánycél megfelel az Európai Unió fiskális szabályainak és a stabilitási törvényben foglaltaknak.

Ugyanakkor szükségesnek tartotta azt is, hogy az Országvédelmi Alap előirányzatának megemlése történjen meg, melyet a kormány elfogadott, így a benyújtott törvényjavaslatban már magasabb összeget szerepeltet ezen a soron. A Számvevőszék számos pozitív megállapítást tett a tervezetre, illetve csak néhány pontot érintően fogalmazott meg észrevételt.

Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy ezúton is köszönetemet fejezzem ki a Költségvetési Tanácsnak és az Állami Számvevőszéknek a 2017. évi költségvetési törvényjavaslat ellenőrzése során végzett munkájukért.

Tisztelt Országgyűlés! Az elmúlt években a polgári kormány sikeresen kivezette Magyarországot a válságból, a gazdaságilag nehéz idők véget értek hazánkban, és beköszönhetett a tartós növekedés időszaka. Még számos teendő áll előttünk a polgári Magyarország hosszú távú megszilárdítása érdekében, ezt szolgálja a 2017. évi költségvetés is.

Kérem ezért önöket, hogy a 2017. évi költségvetésről szóló törvényjavaslatot megtárgyalni, elfogadni és lehetőség szerint támogatni szíveskedjenek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen miniszter úr felszólalását. Tisztelt Országgyűlés! Most megadom a szót Domokos László úrnak, az Állami Számvevőszék elnökének, 30 perces időkeretben. Elnök úr, parancsoljon!

DOMOKOS LÁSZLÓ, az Állami Számvevőszék elnöke: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Tisztelt Miniszter Úr! Államtitkár Urak! Elnök Úr! Tisztelt Hölgyeim és Uraim! 1990 óta az idei a 27., amikor az Állami Számvevőszék véleményezi a költségvetési törvényjavaslatot. Mégsem tekinthetjük ezt rutinfeladatunknak, hiszen Magyarország, a magyar nép gyarapodásának fontos feltétele az, hogy az Országgyűlés megalapozott költségvetést fogadjon el. Az Állami Számvevőszék számára megtiszteltetés, hogy a róla szóló törvény megbízza ezzel a feladattal, hiszen talán kevesen tudják, hogy nagyon kevés ország legfőbb ellenőrző szerve rendelkezik bármiféle jogkörrel a költségvetés elfogadásának folyamatában.

Az Állami Számvevőszék ennek a nagy kihívást jelentő feladatnak igyekszik legjobb tudása szerint eleget tenni. Ezért 2014-ben a költségvetési törvényt megalapozó ellenőrzésre egy új módszertant dolgoztunk ki, és hoztunk nyilvánosságra. Az önök előtt fekvő vagy a számítógépük monitorján olvasható mostani véleményünk is ennek az új módszertannak az alapján készült. A módszertani megújításnak az volt a célja, hogy az ÁSZ ne csak úgy általánosságban, vagy egy-egy elemet kiemelve véleményezze a költségvetési törvényjavaslatot, hanem egyértelmű és ellenőrzési szakmai szempontból alátámasztott választ tudjon adni arra a kérdésre, hogy a költségvetési törvényjavaslat megalapozott-e.

(8.40)

A törekvésünk a határozott véleményalkotásra ebben az évben újabb mérőföldkőhöz érkezett, mivel az Állami Számvevőszék az Országgyűlés részére véleményét a számvevőszéki jelentések új formátumában készítette el. Az új jelentésformátum kialakításával az ÁSZ célja az volt, hogy minden jelentésünk egyértelmű választ adjon az ellenőrzés által feltett kérdésekre.

Az új formátumban készült vélemény összegzéssel kezdődik. Még ugyanazon az oldalon kiemeli a főbb megállapításokat és következtetéseket. A bevezető részeket követően a vélemény pontokba szedve tartalmazza az ÁSZ-ellenőrzés alapján született megállapításokat. Végül a II. és a III. számú mellékletek tételesen, az adott előirányzat megnevezésével tartalmazzák az ellenőrzés révén feltárt és számszerűsített kockázatokat, következésképpen nem kell a sorok között olvasnia annak, aki meg szeretné ismerni az ÁSZ véleményét.

Az Állami Számvevőszék véleményét megalapozó ellenőrzés összhangban van az Állami Számvevőszékről szóló törvény idevágó rendelkezéseivel, két fő kérdést tett fel. A költségvetési törvényjavaslat összeállítására a jogszabályi előírásoknak megfelelően történt-e? A másik kérdésünk az, hogy a költségvetési törvényjavaslat megalapozott-e, a bevétel előirányzatai teljesíthetőek-e. Az ÁSZ egyértelmű és határozott választát a vélemény összegzéséből idézem. Egyrészt: „A törvényjavaslat, egy előírás kivételével, megfelel az Alaptörvényben, a Magyarország gazdasági stabilitásáról szóló törvényben, valamint az államháztartásról szóló törvényben meghatározott követelményeknek.”; másrészt: „A költségvetési törvényjavaslat egésze megalapozott, a költségvetés tervezésénél figyelembe vett makrogazdasági előrejelzés teljesülése esetén a bevételi előirányzatok teljesíthetőek.”

Az Állami Számvevőszék véleményének a lényegét tehát a fenti három mondatban össze lehet foglalni. E három mondat megalapozott kimondása azonban többhetes, megfeszített munka eredménye nemcsak az ellenőrzést végző számvevők, hanem a költségvetési törvényjavaslatot összeállító minisztériumi dolgozók részéről is. Valamennyiük munkáját szeretném itt az Országgyűlés előtt is megköszönni.

A költségvetési törvényjavaslat összeállítása egyre nehezebb feladat, ennek azonban örülni kell, mivel a feladat nehezebbé válását a követelmények szigorodása okozza. E követelményeket két csoportba lehet osztani: egyrészt az átláthatósági követelmények, másrészt a tartalmi követelmények. Mind a kettő egyaránt fontos, sőt egymást erősítik, hiszen ha a költségvetés nem átlátható, akkor homályban marad a tartalmi követelmények esetleges nem teljesítése is.

Ellenőrzésünk megállapította, hogy az átláthatósági követelmények teljesültek, azaz a költségvetési törvényjavaslat, ideértve az indoklását is, tartalmaz

minden olyan információt, amelyet a törvények előírnak, sőt, ennél többet is. Az Állami Számvevőszék ugyanis elsősorban nem tartalmi, hanem átláthatósági szempontból tartja fontos előrelépésnek azt, hogy a törvényjavaslat az előirányzatokat három csoportra bontja: hazai működési, amely nullás egyenlegű; hazai felhalmozási, amely közel 700 milliárdos hiánnyal számol; európai uniós fejlesztési költségvetés, amely több mint 460 milliárd forintos hitelfelvétellel tudja biztosítani a kiadási oldalát. Ettől kezdve ugyanis minden érdeklődő tudhatja, hogy a közpénz melyik forintja megy működésre, felhalmozásra, illetve uniós programhoz kapcsolódó fejlesztésre.

A költségvetési törvényjavaslattal szembeni tartalmi követelmények az elmúlt években jelentősen megnövekedtek, hiszen a Magyarország gazdasági stabilitásáról szóló törvénybe az Alaptörvényben meghatározott államadósság-szabály mellett beépült az Európai Unió által előírt szabályok egy része is, azaz ezek teljesítését a magyar törvények is megkövetelik. Az Állami Számvevőszék ellenőrzése alátámasztja, hogy a 2017. évi költségvetésnek a törvényjavaslat szerinti végrehajtása során az államadósság-szabály teljesül. Természetesen ezt nem annak alapján mondjuk, hogy a törvényjavaslatban szereplő négy számot, a 2016. évre várható GDP-t és államadósságot, valamint a 2017-re előre jelzett GDP-t és államadósságot mi is elosztottuk egymással, és ugyanazt az eredményt kaptuk, mint az előterjesztő, hanem tételesen ellenőriztük, hogy a várható és az előre jelzett államadósság számítását megalapozotlan, például megbízható adatokra építve végezték-e az illetékes kormányzati szervek.

Ugyanakkor a GDP előrejelzésének helyességét az ÁSZ nem ellenőrizte, mivel a gazdasági prognózisok helyességének elbírálása nem tartozik az ÁSZ kompetenciájába. Ezért érzékenységvizsgálatot végeztünk, hogy a GDP mekkora növekedése esetén teljesülne még az államadósság-szabály a tervezett mértékű államadósság mellett. Számításaink azt eredményezték, hogy az adósságszabály, minden más tényezőt változatlanul tekintve, még a GDP 1,6 százalékos emelkedése esetén is teljesül, azaz az államadósság csökkentésének alkotmányos követelménye tekintetében a költségvetési törvényjavaslat még viszonylag jelentős, úgynevezett implicit tartalmat is tartalmaz.

A költségvetési törvényjavaslat teljesíti azt a követelményt is, hogy a kormányzati szektor uniós módszertan szerint számított egyenlege nem lehet kedvezőtlenebb a GDP 3 százalékának megfelelő hiányánál. Ennek megállapításánál abból indultunk ki, hogy a törvényjavaslat a központi alrendszer hiányát 1166,4 milliárd forintban állapítja meg, ami az előre jelzett GDP 3,1 százalékának felel meg.

A törvényjavaslat általános indokolásának V. fejezete részletesen levezeti, hogy ebből az egyenleghől milyen összefüggések és mértékek alapján állapítható meg a kormányzati szektor hiánya, amelyet a

479/2009. EK-rendelet szerint kell kiszámítani. A levezetés szerint a kormányzati szektor így kiszámított hiányának és a bruttó hazai termék előre jelzett mértékének a hányadosa százalékban kifejezve 2,4 százalék, ez kedvezőbb a gazdasági stabilitásról szóló törvény 3/A. § (2) bekezdés b) pontjában meghatározott 3 százaléknál. A törvényi előírás tehát teljesül.

A törvényjavaslat indoklása arról is tájékoztat, hogy a kormányzati számítások szerint a strukturális hiány, azaz a kormányzati szektornak a gazdasági ciklus hatásaitól és egyedi tételektől megtisztított egyenlege 2017-ben a GDP 2,1 százalékát teszi ki. Ennek azért van jelentősége, mert a középtávú költségvetési célt a strukturális egyenlegre vonatkozóan kell meghatározni. Magyarországnak az aktuális, azaz a 2016 és 2020 közötti időszakra vonatkozó konvergenciaprogramja a középtávú hiánycélt 2017-re a GDP 1,5 százalékában határozta meg, ennél pedig a strukturális hiány 2,1 százalékos mértéke nagyobb hiányt jelent. Következésképpen nem teljesül a gazdasági stabilitási törvény 3/A. § (2) bekezdés a) pontjában rögzített előírás, amely szerint a kormányzati szektor egyenlegét úgy kell meghatározni, hogy az összhangban legyen a középtávú költségvetési cél elérésével. Az összhang hiánya szankciót nem von azonban maga után. A következő évek költségvetéseinek tervezésénél ezért azonban erőteljesebben kell majd törekedni a középtávú költségvetési hiánycél elérésére.

A központi költségvetési törvényjavaslat megalapozottságát a költségvetés úgynevezett meghatározó előirányzatai tervezésének tételes ellenőrzése alapján állapítottuk meg, például tételesen ellenőriztünk minden olyan előirányzatot, amelynek az összege a központi alrendszer bevételi, illetve kiadási főösszegének 0,5 százalékát eléri. Az ellenőrzésünk azonban nem terjed ki a költségvetés ezernyi kisebb tételére, mivel ezek egyikének-másikának az előirányzattól kedvezőtlenebb alakulása érdemben nem befolyásolja a költségvetés hiányát. E megközelítéssel az Állami Számvevőszék a költségvetési tervezet bevételi előirányzatai 90 százalékának, a kiadási előirányzatai 82,8 százalékának megalapozottságát ellenőrizte, az előirányzatok tervezését végző szervezetek által átadott dokumentáció alapján.

(8.50)

Ellenőrzésünk megállapította, hogy az ellenőrzött kiadási előirányzatok 99,2 százaléka megalapozott, 0,5 százaléka részben megalapozott, és 0,3 százaléka nem megalapozott. Az ellenőrzött bevételi előirányzatok 99,9 százaléka megalapozott, és csak 0,1 százaléka, amely részben megalapozott. Az Állami Számvevőszék írásban átadott véleményének 1. számú melléklete részletesen ismerteti, hogy nyilvános módszertanunk alapján egy előirányzatot mikor tekintünk megalapozottnak, részben megalapozottnak, illetve nem megalapozottnak. A fenti arányok alapján az Állami Számvevőszék a költségvetési tör-

vényjavaslat egészét megalapozottnak minősítette. Az ellenőrzés következő lépésében megpróbáljuk számszerűsíteni az egyes előirányzatok megalapozatlanságából származó kockázatokat. Az ellenőrzésünk kockázatosnak ítéli meg 5,6 milliárd forint összegű bevételi előirányzat teljesülését, valamint megállapította annak kockázatát, hogy az egyes kiadások összesen 62,7 milliárd forint összeggel meghaladták a tervezett előirányzatot. Ez egyébként a véleményünk 52. oldalán található.

Emellett a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium fejezete peres ügyek kiadási előirányzatához kapcsolódóan jelentős mértékű kockázatokat azonosított az ellenőrzés egy nagy értékű per esetében. Ezt azonban nem lehetett számszerűsíteni, hiszen a per elhúzódásától és kimenetelétől függ, hogy keletkezik-e a magyar államnak 2017-ben fizetési kötelezettsége és az milyen összegű lesz.

Bevételi kockázatot a norvég alap esetében azonosítottunk az ismert viták miatt, ez azonban a költségvetési hiány szempontjából azért nem jelent kockázatot, mivel az alap bevételeinek elmaradása esetén kifizetésekre sem kerül sor. A kiadási előirányzatoknál nagyobb összegek elköltése azon előirányzatokban áll fenn, amelyek év közben törvénymódosítás nélkül is túlléphetők. Ezeket a szakszorgon nagyon szemléletesen felülről nyitott előirányzatnak nevezi. Ezen előirányzatokat szintén tételesen ellenőrzi az Állami Számvevőszék magas kockázatuk miatt.

Ebben az évben négy előirányzat esetében kellett megállapítanunk, hogy az előző évek adatai és más tényezők alapján a tervezett előirányzat összege kisebb a várható teljesülésnél. Ebből és még egy kisebb tételből jön ki az összesen 62,7 milliárd forintos kockázat. Ennek mértéke nem haladja meg a költségvetésben beállított tartalékok összegét. Ennek ellenére az Országgyűlésnek célszerű mérlegelnie, hogy a kockázatokat más módon, például az előirányzatok meghatározott mértékű megemelésével mérséklje. A tételesen viszonylag alacsony összegű becsült kockázat ellenére ismét szeretném felhívni a figyelmet arra az általános kockázatra, amit a felülről nyitott előirányzatok magas aránya jelent a költségvetési törvényjavaslat egésze szempontjából. A felülről nyitott kiadási előirányzatok összegét a költségvetés kiadási összegéhez viszonyítva 53,3 százalékot kapunk. Ez egy nagyon magas arány, ami kedvezőtlenül befolyásolja a költségvetés végrehajtásának átláthatóságát és elszámoltathatóságát.

Megítélésünk szerint azt a problémát, hogy egyes kiadások, például ilyen jogszabály vagy bírósági döntés alapján teljesítendő kifizetések, akkor is teljesíteni kell, ha az azok kifizetésére szolgáló előirányzatok már kimerültek. Kontrolláltabb módon lehetne megoldani például egy speciális tartalék létrehozásával ezen ügyek kezelését, mint a kiadási előirányzatok automatikus vagy a kormány engedélyéhez kötött túllépésének lehetővé tétele.

Itt szeretnénk szólni egy másik rendszeresen felemlített problémáról, mivel ennek a megoldása érdekében a közelmúltban jelentős jogszabálymódosítás történt. Ez a probléma az év végi maradványok kezelése. Ellenőrzéseink során azt tapasztaltuk, hogy az adott évben el nem költött és ezért a következő évre átvihető maradványok évről évre növekszenek, és egyre súlyosabb túlköltési kockázatot jelentenek abban az évben, amikor felhasználjuk ezeket. Az államháztartásról szóló törvény legutóbbi módosítása megteremtette annak a lehetőségét, hogy a nagy valószínűséggel keletkező maradványokat a kormány év közbeni döntéssel más célra használja fel. Ennek komoly jelentősége van a 2017. évi költségvetés végrehajthatósága szempontjából, mivel ha 2016-ban kevesebb, a 2017-re átvihető maradvány keletkezik, akkor kisebb lehet az előző évek maradványából 2017-ben felhasznált összeg.

A potenciális maradványok évközi elköltésének lehetősége egyúttal erősíti és rugalmasabbá is teszi a költségvetési gazdálkodást, az adott évben hatékonyan fel nem használható előirányzatok más, hasznos, jó célra fordítását. A költségvetési gazdálkodás feltételrendszerét az is javítja, hogy az éves költségvetés mellett hároméves költségvetési tervek is készülnek. A kormány a központi költségvetési fejezeti szintű 2016-18. évi bevételi és kiadási középtávú tervszámairól szóló 2019/2015. december 29-i kormányhatározatban megállapította a központi költségvetés bevételeinek, kiadásainak, egyenlegének a költségvetési évet követő három évre tervezett összegét. E határozatban foglalt számoktól a kormány az egyes évekre vonatkozó költségvetések készítése során azonban eltérhet. Ezért a határozatban szereplő összegek elsősorban a tárcák számára jelentenek fogódzót többéves programjaik megvalósításához.

Ebből kiindulva az Állami Számvevőszék ellenőrzési programját egy új elemmel bővítettük ki az idén, amelyben azt ellenőriztük, hogy öt, általunk kiválasztott ágazati stratégia megvalósításának pénzügyi fedezetéről a 2017. évi költségvetés tervezése, illetve a hároméves előretervezés során az érintett tárcák gondoskodtak-e. Megállapítottuk, hogy a stratégiai célkitűzéseinek elérése tekintetében kockázatot jelent az, hogy a szükséges források betervezésére teljeskörűen nem került sor.

Ugyanakkor egyoldalúnak és igazságtalannak tartanám csak a kockázatokat kiemelni a számvevőszéki véleményből, amely oldalakon keresztül sorolja azokat az előirányzatokat és alapokat, amelyeket az ÁSZ ellenőrzése megalapozottnak minősített. A pozitív tényezők közül hármat szeretnék megemlíteni. Az első, hogy a költségvetés fedezetet teremt az uniós források nagyarányú felhasználásának társfinanszírozásához, illetve szükséges mértékű megelőlegezéséhez. A második, hogy megfelelő fedezetet biztosít az állami közoktatási intézményrendszer működtetéséhez, ideértve a szakképzési intézményeket is. Harmadszor, jelentős többletforrásokat tartalmaz az

egészségügyben felhalmozódott bérezési, likviditási és egyéb feszültségek mérséklésére.

Tisztelt Országgyűlés! Az Állami Számvevőszék véleményének harmadik összegző megállapítása az, hogy a költségvetés tervezésénél figyelembe vett makrogazdasági előrejelzés megvalósulása esetén a bevételi előirányzatok teljesíthetők. Megállapításunk megfogalmazásában két körülmény tükröződik. Az első, hogy az Állami Számvevőszék a költségvetési törvényjavaslatot megalapozó makrogazdasági prognózis megfelelőségét nem ellenőrizte. Ezt a feladatot ugyanis a Költségvetési Tanács látja el. A másik az, hogy az Állami Számvevőszék a megfelelő bevételek mindegyike tekintetében tételesen ellenőrizte, hogy azokat a kormányzati makrogazdasági prognózisban foglaltakkal összhangban, az ellenőrzés idején már ismert jogszabály-módosítások figyelembevételével számították ki. Igen kedvező, hogy az idén minden adóbevételi és az állami tulajdon hasznosításával összefüggő előirányzatot megalapozottnak és teljesíthetőnek tudtunk minősíteni. Ez összhangban van azzal az évek óta tartó tendenciával, amely szerint az adóbevételek részben az adórendszer stabilizálódása, részben az adóbeszedés eredményessége érdekében tett intézkedések eredményeként kiszámíthatóvá váltak.

(9.00)

Természetesen nincs garancia arra, hogy a makrogazdasági folyamatok kormányzati prognózisnak megfelelően alakuljanak, ezért lényeges, hogy több-elemű, rugalmas tartalékolási rendszer is beépül a költségvetésbe, amely alkalmas a jelenleg reálisan számba vehető kockázatok kezelésére.

A költségvetés átláthatóbbá, rugalmasabbá és kiszámíthatóvá válása jelentősen növeli a magyar gazdaság versenyképességét. Emellett a költségvetési törvényjavaslat azt tükrözi, hogy az állam a korábbi-aknál sokkal aktívabban vesz részt a gazdasági folyamatokban. Ezt bizonyítja, hogy a költségvetésből a korábbi éveknél is több jut beruházásra, gazdaságfejlesztésre, az uniós támogatások társfinanszírozására, illetve megelőlegezésére. Egyáltalán nem mindegy, hogy a központi költségvetés, azaz az állam éves pénzügyi terve mennyire és milyen módon járul hozzá az ország gazdasági versenyképességének fokozásához.

Az Állami Számvevőszékről szóló törvény 1. § (4) bekezdése értelmében: „Az Állami Számvevőszék az ellenőrzési tapasztalatain alapuló megállapításával, javaslataival, tanácsaival segíti az Országgyűlést, annak bizottságait és az ellenőrzött szervezetek munkáját, amellyel elősegíti a jól irányított állam működését.” E tanácsadó funkcióhoz kapcsolódik az ÁSZ a jelen vélemény kialakításának keretében, azt is elemezve, hogy a költségvetésnek a törvényjavaslat szerinti elfogadása mennyiben járul hozzá Magyarország versenyképességének fokozódásához, konkrétan három, a gazdaság versenyképességét jellemző, a

jó állam jelentésben használt index javulásához. Az elemzés nem volt része az ellenőrzési programnak, ezért azt a IV. számú mellékletben csatoltuk a véleményünkhöz.

Elemzésünk arra az eredményre jutott, hogy a három mutató, nevezetesen az adóbevételek GDP-hez viszonyított aránya, a GDP-arányos bruttó államadósság és a foglalkoztatottak száma a 2017. évi költségvetési tervek és prognózisok szerint kedvezően, a gazdasági versenyképességet javító irányban változik.

Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásomban eddig az ÁSZ írásos véleménye lényegének az ismertetésére szorítkoztam. Az Állami Számvevőszék azonban az Országgyűlés tanácsadó szerve, így indokolt, hogy az Országgyűlés előtt fekvő költségvetési törvényjavaslatot tágabb perspektívából is értékeljem.

Azt gondolom, hogy a 2017. évi költségvetés lesz az első, amelyet már nem kell válságköltségvetésnek tekinteni. Ez a költségvetés szakíthat a megszorító költségvetési politikával és azzal, hogy rövid távú gondolkodás jellemezze a tervezést. Szakíthat azzal a sok kárt okozó korábbi gyakorlattal is, amelyben a költségvetés sok feladatra egy kicsivel kevesebbet irányzott elő a szükségesnél, és év közben többször is módosítani kellett a költségvetést, vagy az intézmények kényszerültek rá arra, hogy beruházásokat átütemezzenek, számlák kifizetését tologassák egyik évről a másikra.

A válságköltségvetés szemléletével való szakítást két körülmény teszi lehetővé. Az első az, hogy a költségvetés makrogazdasági feltételei viszonylag kedvezően alakulnak. A második pedig, hogy az Országgyűlés és a kormány erőfeszítéseinek eredményeként Magyarország visszanyerte önállóságát költségvetési politikája alakításában. Természetesen az önállóság nem kevesebb, hanem több felelősséget jelent: élve visszanyert nagykorúságunkkal olyan költségvetést tud az Országgyűlés elfogadni, amely megalapozza a jövőjét, például a gyermekes családok lakáshoz jutását, a vállalkozások fejlődését, a magyar államkötvény-vásárló lakosság pénzügyi biztonságát. Remélem, hogy az Állami Számvevőszék véleménye is hozzájárult ahhoz, hogy az Országgyűlés egy megalapozott, de ugyanakkor a jövőbeni fenntartható fejlődés alapjait megteremtő költségvetési törvényt fogadjon el.

Ha már a fenntarthatóságról szoltunk, amelyet az ENSZ határozata a 2015 és '30 közötti időszakban kiemelt feladatként határoz meg az országok felé, engedjék meg, hogy e kulcskérdésről néhány gondolatot szóljak. A pozitív folyamatok fenntarthatósága meghatározó a következő időszakban Magyarországon, Európában és a világ számára is. Itt azt érdemes mérlegelnünk, hogy a világgazdasági trendekben is bekövetkezhethet kedvezőtlen irányú változás. Nem szabad tehát olyan hosszú távú, működési jellegű kötelezettségvállalásokba belemenni, amelyek kedvezőtlen gazdasági környezetben teljesíthetetlené válnak.

A fenntarthatóság egyik kulcskérdése az, hogy az uniós forrásokat miként használjuk fel. Ezek ugyanis a felhasználásuk pillanatában adnak egy lökést a gazdaságnak, de később teherre válnak az ország számára, ha nem önfenntartó, sőt önmagától támogatás nélkül fejlődni tudó szervezetek kapják a támogatást. A fenntarthatóságot azonban nemcsak az uniós, hanem a hazai pénzek felhasználásánál is alapkövetelménynek kell tekinteni. Mit jelent ez? Elsősorban azt, hogy a közpénzeket nem elkölteni, hanem befektetni kell, azaz olyan helyeken kell felhasználni, ahol azok legalább szélesebb társadalmi-gazdasági összefüggésben megtérülnek, mert olyan infrastruktúrát hoznak létre, amit utána használnak és kihasználnak, olyan kutatást finanszíroznak, ami a későbbiekben hasznosul, és olyan munkahelyeket hoznak létre, amelyek maguktól is boldogulnának - és még folytathatnám a sort.

De végül is, engedjék meg időm leteltével, hogy az elhangzott számvevőszéki vélemény kapcsán ajánljam azt a figyelmükbe a költségvetési vita folytatásához útmutatóként, és engedjék meg, hogy ezzel megköszönjem megtisztelő figyelmüket. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Most megadom a szót Kovács Árpád úrnak, a Költségvetési Tanács elnökének, 30 perces időkeretben. Elnök úr!

DR. KOVÁCS ÁRPÁD, a Költségvetési Tanács elnöke: Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Megköszönve a szólás lehetőségét, ma az a feladatom, hogy szóban is indokoljam a költségvetés tervezetéről a tanács véleményét.

A tanács véleménye kialakításakor, mint eddig is, alapjaiban az Állami Számvevőszék és a Magyar Nemzeti Bank e célból megfogalmazott elemzéseire, megállapításaira épített. Figyelemmel volt emellett a szakmailag elismert elemző szervezetek előrejelzéseire, valamint független szakértők, mértékadó nemzetközi intézmények kivetítéseire.

A tanács a törvényjavaslat tervezetére vonatkozó, a kormány részére szóló véleményét 2016. április 21-ei ülésén alakította ki, és továbbította azt az előterjesztő Nemzetgazdasági Minisztérium részére, valamint nyilvánosságra hozta. A véleményünkre adott érdemi válasza a későbbiekben még visszatérek.

Tisztelt Országgyűlés! A Magyarország Alaptörvényében kapott felhatalmazás alapján a Költségvetési Tanács az Országgyűlés tevékenységét támogató testületként a központi költségvetésről szóló törvényjavaslat előkészítése során annak hitelességét és végrehajthatóságát vizsgálja. Mindenekelőtt az államadósság-szabály Alaptörvény előírásainak megfelelő betartásán őrködik. Vagyis mindaddig, amíg az államadósság a bruttó hazai össztermék felét meghaladja, azt kell vizsgálnia, hogy a központi költségvetésről szóló törvényjavaslat az államadósság GDP-arányos mértékének csökkentését tartalmazza-e vagy

sem. A tanács ezt teszi a törvényjavaslat tervezetének véleményezésekor, majd pedig a törvényjavaslat zárószavazása előtt az előzetes hozzájárulása megadásakor.

Felhatalmazása alapján a Költségvetési Tanács a törvényjavaslatot és annak makrogazdasági hátterét egységében vizsgálja, annak részleteit, bevételeit és kiadásait az egyensúlyi szempontok, az államadósság-szabály teljesülése szempontjából elemzi, s nem bocsátkozik elosztáspolitikai kérdések minősítésébe vagy az esetleges uniós elszámolási viták végkimenetelenek előrevetítésébe.

A következő év költségvetésének tervezése figyelembe veszi a megelőző év folyamatainak alakulását, eredményeit is. A 2016. évből eltelt rövid időszak tapasztalatai alapján szólnom kell az ez év költségvetési, államháztartási, makrogazdasági folyamatairól - mint a jövő év tervezésének bázisáról -, és úgy is, mint a jövő évi költségvetéshez kapcsolódó jelen évi költségvetés módosításának napirenden lévő ügyéről.

(9.10)

Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! A tanács megítélése szerint 2016-ban - elsősorban a második félvé teljesítése alapján - 2,5 százalék, sőt némileg e fölötti gazdasági növekedési ütemmel folytatódhat a magyar gazdaság 2013-ban megindult növekedése. Tény, hogy az EU-transzferek igénybevételének ciklikussága a gazdaságot 2015-ben még bővítette, 2016-ban valamelyest visszafogja, majd 2017-ben újra pozitívan járulhat hozzá. Az év első hónapjaiban az építőipar teljesítménye ezért visszaesett, az előző évi magas teljesítéshez képest 20 százalékos a volumencsökkenés. A tett intézkedések nyomán azonban a második féltől kedvezőbbek lehetnek a várakozások.

Ugyanakkor pozitív, hogy a lakosság jövedelmének emelkedése révén élénkülő fogyasztás 2015 után előreláthatóan 2016-ban is támogatja a növekedést. Idén a vállalati és ezen belül a kis- és középvállalkozások beruházási aktivitását javíthatja az alacsony hozamkörnyezet mellett a Magyar Nemzeti Bank beruházásfókuszú hitelprogramja. Az ingatlanpiacnak és az építőiparnak lökést ad a kedvezményes 5 százalékos lakásáfa bevezetése, valamint a családi otthonteremtési kedvezmény kiterjesztése és a nemzeti otthonteremtési közösségi konstrukció bevezetése. Így a tanács megítélése szerint 2016-ban is 20 százalék felett maradhat hazánk beruházási rátája.

A növekedést több éve támogatja a külpiazi kereslet élénkülése, első helyen a járműgyártásra és egyre jobban a hozzákapcsolódó, több iparágra kiterjedő hazai beszállítói hálózat szélesedő kapacitásaira támaszkodóan.

Az elmúlt időszakban, mint hallottuk, pozitív folyamatok figyelhetők meg a munkaerőpiacon. Különösen kedvező, hogy a bővülés meghatározóan a versenyszférában tapasztalható, a gazdasági növekedés pedig alacsony árindexszel párosul, pozitív ha-

tást kifejtve a fogyasztásra. A kormányzatnak a gazdaság fehéritését célzó, korábban elindult intézkedései - a pénztárgépek online bekötése az adóhivatalba, valamint az elektronikus közúti áruforgalom-ellenőrző rendszer alkalmazása, továbbá az adóellenőrzés célzottságának javítása - már 2015-ben érzékelhető volt, az adó- és járulékbévételek jelentős, az előirányzathoz képest 550 milliárdos túteljesítésben. Ennek és a kiadások féken tartásának eredményeként 2015-ben az államháztartás uniós módszertan szerinti hiánya a tervezettnél számottevően alacsonyabb, a GDP 2 százaléka lett. Ugyancsak kedvező volt az államadósság-ráta alakulása, amely az előző évhez képest közel 1 százalékponttal, 75,3 százalékra csökkent.

A tanács pozitív bevételi tendenciákat és ennek köszönhetően az elmúlt években mértnél számottevően alacsonyabb pénzforgalmi hiányt tapasztalt az idei év első negyedében. Ennek alapján 2016 egészében a 2 százalékos hiánycélt teljesíthetőnek ítéli, ez kedvezően hathat az államadósság-mutató csökkenésére is.

Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! A Költségvetési Tanács április 28-án véleményezte a 2016. évi költségvetés módosítására irányuló, ugyancsak az Országgyűlés napirendjén lévő törvényjavaslat tervezetét. Engedjék meg, hogy abból a fentieket erősítendő, a 2016. év teljesítésével és a jövő évi költségvetés megalapozottságával összefüggően néhány pontot igen röviden kiemeljek.

A Költségvetési Tanács megállapította, hogy az előirányzat-változások azonosan, valamivel több mint 400 milliárd forinttal növelik a központi költségvetés bevételi és kiadási főösszegét. Fontos, hogy ezáltal az államháztartás pénzforgalmi hiánya és adóssága nem változik. A tanács a bevételi irányzatok megemelését az előző évi kedvező folyamatok és 2016 első negyedévi adatai alapján megalapozottnak tartotta. Megítélése szerint az államadósság-szabály 2016-ban is teljesül, mivel a változatlan árfolyamon számított és az európai uniós támogatások megelőlegezéséből eredő adósságnövekménnyel korrigált GDP-arányos bruttó államadósság az év végére várhatóan csökken az egy évvel korábbihoz képest. A KT kiemelte ugyanakkor, hogy a költségvetés végrehajtása során figyelmet igényel az Európai Unió szabályai szerint számolt adósságráta alakulása is, vagyis ennek előírt mértékű csökkenését ne veszélyeztesse a pénzforgalmi hiánynak az európai uniós támogatások megelőlegezése miatti esetleges növekedése. A kiadási előirányzat növekedése hozzájárul a beruházási ráta növekedéséhez, és ez, egyszeri jellege következtében nem veszélyezteti a költségvetési egyensúly fenntarthatóságát.

A tanács nyugtázta, hogy sor kerül az oktatási intézményrendszer működésének pénzügyi konszolidációjára.

A tanács úgy látta, hogy a 2016. évi költségvetés kiadási oldalán az előirányzatok emelését, illetve az új előirányzatokat lehetővé teszi az adóalapok kedvező

alakulása, a növekedési adóhitel nagyfokú kihasználása, a fizetési fegyelemnek, valamint az adóbeszedés hatékonyságának javítására irányuló kormányintézkedésekből eredő magasabb adó- és járulékbévételek.

A tanács támogatta, hogy növelik a tartalékokat, az a kiadási előirányzatokat a várhatóan keletkező többletbévételeknél kisebb mértékben emeli meg, mert ezáltal erősödik a költségvetés végrehajthatóságának biztonsága. Nem mellesleg a Költségvetési Tanács üdvözölte azt is, hogy a 2016-os költségvetésben a véleménye alapján 30 milliárd forinttal megemelt, majd a költségvetési tárgyalás során ugyanilyen összeggel csökkentett Országvédelmi Alapot is újjólag megemelik.

Tisztelt Országgyűlés! A 2017. évi költségvetési törvényjavaslatra áttérve, magam is a makrogazdasági mutatókkal kezdem. A költségvetési törvényjavaslat ismét dinamikus GDP-bővüléssel számol, és a Költségvetési Tanács úgy látja, hogy ezt megfelelően alátámasztják a növekedés forrásai. A háztartások fogyasztási volumene 3,1 százalékkal, míg a bruttó állóeszköz-felhalmozás 9,1 százalékkal nő, utóbbi révén a beruházási hányad újra 21 százalék feletti lehet. Folytatódhat a foglalkoztatás bővülése és a bruttó átlagkereset növekedése. Az export 6 százalékos meghaladó dinamikája is fennmarad, az ipar és a külkereskedelem további erősödését az Irinyi-terv megvalósítása is segítheti. A fogyasztás élnküléséhez az 1 százalék alatti infláció is hozzájárul. A nyugdíjak ezzel arányosan, a törvényi előírásoknak megfelelően emelkednek. A tanács azonban megjegyezte azt is, hogy a tervezésnél alapul vett infláció alacsonyabb, mint a rendelkezésre álló előrejelzések átlaga. A kiadási előirányzatok a tanács megítélése szerint némileg magasabb infláció mellett is tarthatók, a nyugdíjkiadásokat azonban arányosan növelné a magasabb pénzkiáramlási ütem.

A Költségvetési Tanács a tervezésnél figyelembe vett makrogazdasági prognózist megalapozottnak ítélte, mivel a törvényjavaslat maga is tartalmaz gazdasági növekedést szolgáló intézkedéseket; ilyenek tartja a beruházásokat és a béremeléseket is a közszférában. Lényeges, hogy a gazdasági növekedést 2017-től ismét számottevő mértékben serkentheti az uniós források igénybevétele. Jelentkezni fog annak a kormányzati döntésnek a hatása, mely szerint a lehívásokat a 2014-2020-as programozási időszakban, a ciklikus időszak első felében realizálhatjuk. A tanács szerint az európai uniós források tervezett mértékű felhasználása lehetséges a kormány részéről elfogadott, igen feszített ütemezés fegyelmezett végrehajtásával. Lehetőség az is ezáltal, hogy a támogatók döntő része 2018 végére felhasználhatóvá váljon.

(9.20)

Amennyiben a források ott hasznosulnak, ahol keresletbővülés, növekedési környezet van, úgy összhangba kerülnek a piaci kereslet és a gazdaságfej-

lesztés beruházási szempontjai, amire serkentőleg hat a komplex pályázati rendszer bevezetése és a források megelőlegezési rendszere is.

A 2017-es költségvetés főszámainak értékelése előtt el kell még mondanom, hogy a Tanács által véleményezett tervezet és az önök előtt lévő törvényjavaslat között hangsúlyos, a törvényjavaslat karakterét jelentősen befolyásoló különbség nincs. Érdemleges változást csak az okozott, hogy az Európai Unió statisztikai hivatala friss módszertani állásfoglalása alapján a 2015. évi növekedési adóhitel-elszámolásban változás történt, nem hátrányunkra. Ez 2017-re egyenlegjavító hatású, ami lehetőséget biztosított arra, hogy az uniós módszertan szerinti 2,4 százalékos hiány változatlanúsága mellett további beruházások, illetve közérdekű feladatok finanszírozására kerülhessen sor. Tény, ezeknek a lehetőségeknek a kihasználása együtt jár a pénzforgalmi egyenleg romlásával, ami azonban nem befolyásolja az adósságmutató-csökkenés tarthatóságát. Ennek alapján a Tanácsnak a törvényjavaslat tervezetére tett megállapításai döntő többségükben a benyújtott törvényjavaslatra nézve is indokoltak és helytállóak.

Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Összességében az adóbevételek reális alapon, az egyéb bevételek konzervatívan tervezettek, az utóbbiak, a megelőző két évvel ellentétben, nem tartalmazzak jelentős vagyoneértékesítési előirányzatot. A növekedés és a stabilitás lehetőséget nyújt az adókulcsok számottevő, célzott mérséklésére, az adókedvezmények bővítésére, valahol 22 százalék körül van most az áfa centruma. Ezeknek az adóbevételekre gyakorolt hatását az előirányzatok tervezésénél figyelembe vették.

A társasági adóban magas bevételi növekményt terveznek, feltehetően a növekedési adóhitel halasztott befizetéseiből adódóan. Az általános forgalmi adó-előirányzat mintegy 180 milliárd forintos növekményét ugyanakkor a tanács feszítettnek minősítette, még a gazdaság további fehéritéséből, az online-számlázás rendszerének bevezetéséből, a pénztárgépek adóhivatalba történő bekötésének kiterjesztéséből, a bankkártya-elfogadó terminálok további telepítésének ösztönzéséből, valamint a fogyasztás bővüléséből származó többletforrás figyelembevétele mellett is. Emellett túlzottnak ítélte a személyi jövedelemadó előző évi előirányzathoz viszonyított jelentősen, 7,8 százalékkal megemelt összegét. E vállalatok teljesítéséhez szükségesnek látta az adóbeszedési tevékenység hatékonyságának fokozását. A bevételekre pozitív hatásúnak ítélte az adóhivatal szolgáltatásainak a szélesítését.

Tisztelt Hölgyek és Urak! A kiadási oldalon a legjelentősebb változás a költségvetési körben dolgozók bérének emelése, így a korábban elhatározottnak megfelelően az életpályaprogram folytatása a kormányhivatalokban, a pedagógusoknál, a rendvédelmi, a honvédelmi és az érintett felsőoktatási dolgozóknál, és egy ilyen rendszer beléptetése a NAV foglalkoztatottjainál. Béremelésre kerül sor az egészségügyben és a szociális területen is. A tanács úgy

látta, hogy a költségvetési szféra ütemezett béremelése hozzájárul a fogyasztás fenntartható növekedéséhez, ugyanakkor fontosnak tartotta megjegyezni, hogy mindezeknek a fogyasztásra, és így a költségvetés pozícióira is kedvezően ható lépéseknek, a bérkiadások növekedésének összhangban kell maradniuk a szigorú költségvetési korlátokkal és a teljesítménnyel.

A 2016-os előirányzatokhoz képest mind az uniós, mind a saját finanszírozású beruházási előirányzatok jelentős mértékben emelkednek. Az összes uniós támogatottságú programhoz kapcsolódó kiadás a 2016. évi előirányzatnak több mint másfélszeresére nő, többségük felhalmozási jellegű, emellett a saját beruházások értéke is emelkedik. A költségvetési javaslatban szereplő, a családok otthonteremtési kedvezményének és a kapcsolódó támogatásoknak a nagyarányú igénybevételére, valamint a munkahelyteremtés és a rászoruló családok életfeltételeinek javítására, ezen belül kiemelten a gyermekek étkeztetésére előirányzott növekedési kiadásokkal kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy azok mind a fogyasztásra, mind a beruházásokra kedvező hatást gyakorolnak. Így a szigorú költségvetési szempontokat nézve itt az államháztartás fenntartható növekedését szolgálják.

Kedvező az államadósság-kezelés következményeként az adósságszolgálati kiadás 2010-es évek 8-9 százalékához képest 2017-re 5,5 százalékra mérséklődése az államháztartás összes kiadásán belül. A teher mérséklődése további teret nyújt a közszolgáltatások, mindenekelőtt a gazdaságfejlesztést szolgáló támogatások növekedéséhez. Az utóbbi funkció államháztartáson belüli részesedése a 2010-es évek 14 százalék körüli értékéhez képest 2017-re 20 százalék fölé emelkedik. A tanács megítélése szerint a költségvetési egyensúlyt segítően szükséges a hatékony állam megeremtését szolgáló program finanszírozása, az ebből eredő hosszabb távon jelentkező megtakarítások elérése érdekében.

Tisztelt Országgyűlés! A tanács megállapította, hogy a 2017. évi - európai uniós módszertan szerint számított - 2,4 százalékos GDP-arányos hiánycél összhangban van a költségvetési törvényjavaslatban bemutatott gazdasági folyamatokkal és a tervezett bevételi-kiadási előirányzatokkal. A hiány mértéke ugyan nő, de biztonsági tartalékot képezve alatta marad a 3 százalékos maastrichti kritériumnak és a stabilitási törvényben foglalt azonos küszöbértéknek.

Látni kell a 2017. évi 2,4 százalékra tervezett egyenlegnél azt is, hogy a költségvetés az uniós támogatások nagyarányú igénybevételével számol, s a 2017-ben szükséges mintegy 700 milliárd forint összegű hazai társfinanszírozás növeli a pénzforgalmi hiányt és részben az eredményzemplétűt is. Ez az ára annak, hogy Magyarország versenyképességének, gazdasági növekedésének fenntarthatósága érdekében az uniós források meghatározó hányadát már a ciklus közepéig fel tudjuk használni. Ennek használatát korábban s nagy összegben valósulnak meg a

beruházások, és hamarabb jutnak támogatásokhoz a hazai vállalkozások.

Mindemellett a hiány emelkedése a fokozatosan javuló makrogazdasági környezet mellett is azzal a következménnyel jár, hogy az államháztartásnak a gazdasági ciklus hatásaitól és egyedi tételektől megtisztított úgynevezett strukturális egyenlege romlik. A tanács ennek értékelhetőségére nem talált kielégítő információt a költségvetési törvényjavaslat tervezetében. Hozzá kell azonban tennem, hogy a strukturális hiány növekedése az uniós szabályok értelmében nem vezethet túlzottdeficit-eljáráshoz. A tanács ezt is figyelembe véve hívta fel a kormányt, hogy a törvényjavaslat indoklásában mutassa be, hogy a költségvetési törvényjavaslat szerinti hiánycél eleget tesz-e az Európai Unió strukturális hiányra vonatkozó kritériumának, továbbá a stabilitási törvény ezen nyugvó szabályának. Azt is szükségesnek ítélte, hogy az Országvédelmi Alap mértékét és évközi felhasználásának szabályait a törvényjavaslat ez utóbbi követelmény biztonságos betartásának figyelembevételével állapítsa meg, valamint a törvényjavaslat indoklása mutassa be a tartalékok megtervezésének szempontjait.

Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! A tanács megállapította, hogy a 2017. évi költségvetési törvényjavaslat tervezetében - a stabilitási törvény szerint, vagyis változatlan, 2017. év végére várt devizaárfolyamokkal számolva - az államadósság-mutató 73,5 százalékról 2017. év végére 71,9 százalékra csökkenhet. Ezáltal megvalósul az Alaptörvény előírása. A csökkenés ugyanakkor mérsékeltebb is lehet, többek között a GDP-deflátor meglehetősen magasra becsült értéke miatt, de még elegendő tartalék van a kockázatok fedezésére.

(9.30)

A várható költségvetési hiány és a makrogazdasági folyamatok alapján az adósságráta megfelelő mértékben csökkenni fog, így teljesül az európai uniós adósságszabály is. Ez utóbbi azt jelenti, hogy a GDP-arányos államadósságot 2016-tól a bázisidőszak három évében teljesített 60 százalék feletti érték évente átlagosan egyhuzadával kell csökkenteni.

A tanács megállapításai akként összegezhetők, hogy a tervezésnél figyelembe vett makrogazdasági mutatók, az ezekhez igazodóan tervezett bevételek és kiadások megalapozottak, és így teljesíthetők a 2017-es költségvetési törvényjavaslatban mind az államháztartási hiány, mind az államadósság GDP-arányos mértékére kitűzött célok.

Az államadósság-szabály érvényesülése, valamint a költségvetés hosszabb távú fenntarthatósága biztonsága szempontjából is indokolt az a törekvés, ami a kiegyensúlyozott költségvetés irányába történő elmozdulást célozza. Engedjék meg, hogy itt megálljak egy pillanatra, nem függetlenül az eddig elmondottaktól! Aligha mondok azzal újat, hogy a magyar gazdaságot - mondhatjuk így: hajónkat - 2015-ig az

uniós pénzek hátszele mellett az olajárcsökkenés is előrevitte. Számításaink szerint például 2015-ben a két tényező a 2,9 százalékos növekedésből valamivel több mint 1 százalékpontot eredményezett.

2017-től az újrakeletkező hátszélben az ország gazdasága, a közszolgáltatások színvonala is már gyorsabban haladhat előre. Az is látható azonban, hogy magunkkal cipelünk terheket, így az évtizedekig elhanyagolt humán infrastruktúra pótlása, az eladósodásból származó adósságszolgálat még ma is súlyos terhét, s mindezek visszahúznak bennünket. Arra is gondolni kell, hogy a külső uniós források, függetlenül attól, hogy megdolgozunk értük, a távlatban elapadhatnak, és a világgazdaság hozta cserearány-javulás sem tart örökké. Ki kell használnunk tehát a lehetőségeket. A közeli években el kell jutnunk a kiegyensúlyozott költségvetés világába, ami a fejlődés új perspektíváját, az adósságterhek gyorsabb mérséklődését, a nagyobb növekedés reményét hozhatja el.

A Költségvetési Tanács ennek összefüggésében értékelte pozitívan a 2017-re vonatkozó működési, felhalmozási és uniós költségvetés elkülönítését; annak érvényesítését, hogy az állam hiány nélkül működjön, a deficit pedig legfeljebb csak a hazai fejlesztések finanszírozása és az uniós forrásból megvalósuló fejlesztések társfinanszírozása érdekében keletkezzen.

Tisztelt Országgyűlés! A tanács véleményére ezúttal is részletes kormányzati válasz született, amely a törvényjavaslat főköveteték végén mindnyájunk által megismerhető. Ezért arra csak igen röviden térek ki.

A kormány az esetlegesen alacsonyabb növekedésből, valamint a drágább adósságfinanszírozásból eredő kockázatokat elismerve az Országvédelmi Alap előirányzatát 10 milliárd forinttal megemelte. A 60 milliárd forintos tartalék indoklásuk szerint fedezetet nyújt 60 bázispontnyi hozamemelkedésre vagy a tervezettnél 0,4-0,5 százalékponttal kisebb mértékű kiesés, adóbevétel ellensúlyozására. A költségvetési kockázatok kezelésére elegendő további garanciák miatt nem tartotta viszont indokoltnak a kormány az Országvédelmi Alap felhasználási szabályainak szigorítását.

A strukturális egyenleg követelményével összefüggésben a válaszból megtudhatjuk, hogy 2017-ben a 2,4 százalékos uniós módszertan szerinti költségvetési hiánynak a kormány szerint 2,1 százalékos strukturális egyenleg feleltethető meg. A kormány egyértelművé tette, hogy a költségvetés strukturális egyenlegét a következő években fokozatosan és jelentősen csökkenteni kívánja: 2018-ban az elvárt 1,7 százalék szintre, 2019-től az alá, 2020-ra pedig már 1,2 százalékra.

A válasz részletes indoklást tartalmaz az áfa- és az szja-bevételek - a KT részéről kockázatosnak ítélt - teljesítésének garanciáira is.

Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Végül szeretném megköszönni a nemzetgazdasági miniszter

úrnak és munkatársainak, hogy munkánkat meszesemenően segítették. Az igen feszítetten végzett előkészítő munkálatok és a megterhelő tervezési feltételek között is lehetővé tették, hogy a tanács érdemi elemzéseket végezve készítse el véleményét.

Köszönöm az Állami Számvevőszék, a Magyar Nemzeti Bank és a Költségvetési Tanács titkársága munkatársainak, a felkért elemző intézeteknek, valamint egyes gazdasági intézmények munkatársainak is, hogy független, alternatív makrogazdasági modellszámításokkal, érzékenységi vizsgálatokkal támogatták a tanács véleményének sokoldalú szakmai megalapozását.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Úr! Megköszönve megtisztelő figyelmüket, szeretnék jó munkát kívánni az ország fenntartható fejlődését, a gazdasági teljesítésének emelését, az emberek testi-szellemi gyarapítását szolgáló költségvetési törvény javaslatának és a kapcsolódó módosító indítványoknak a megvitatásához. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Mielőtt folytatnánk munkánkat, ülésvezetési kérdésben kell döntenie az Országgyűlésnek. A Magyarország 2017. évi központi költségvetéséről szóló törvényjavaslat tárgyalása során várhatóan az Országgyűlés alelnökei is részt vesznek a vitában. Az alelnök urak képviselői felszólalásuk esetén a vita további szakaszában, illetve a határozathozatal során csak akkor vezethetik az ülést, ha ehhez az Országgyűlés hozzájárul.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy hozzájárul-e ahhoz, hogy Latorcai János, Lezsák Sándor, Jakab István, Sneider Tamás alelnök urak, valamint jómagam az előterjesztés tárgyalásánál és a határozathozatalnál a továbbiakban is vezethessük az ülést. Kérem, kézfelemeléssel szavazzanak! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége javaslatomat elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! 9 óra 37 perc van. Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor, 30-30 perces időkeretben. Ezek közben kettőperces felszólalásokra nincs lehetőség.

Elsőként megadom a szót Szűcs Lajos képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. SZŰCS LAJOS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Elnök Úr! Államtitkár Urak! Tisztelt Elnök Urak! Kedves Képviselőtársaim! A Fidesz képviselőcsoportja nevében szeretettel köszöntöm önöket a 2017. évi költségvetésről szóló vitában, és szeretném ideidézni önöknek az elmúlt 20-27 év költségvetéseit, amelyekből azért eléggé sok minden tapasztalatot leszűrhattunk. A legfontosabb tapasztalat talán az, hogy ennek a költségvetésitörvény-vitának most már második éve nem az év végén van itt a helye, hanem az év közepére tudtuk előrehozni.

Köszönöm szépen az Állami Számvevőszéknek, valamint a Költségvetési Tanácsnak is a véleményét, amelyeket sommásan úgy lehetne fogalmazni, hogy az előző évek költségvetéseikhez képest lényegesen kevesebb problémával, de mindenképpen megalapozottként értékelték, és ha jól értettem a szavakat, akkor végrehajthatónak tartják, mindamellett, hogy természetesen nagyon komoly munka kell hogy következzen ennek elérése érdekében.

A múlt évhez hasonlóan a kormány most is tavasszal nyújtotta be a költségvetést annak érdekében, hogy az embereknek és a gazdasági élet szereplőinek minél több idejük legyen felkészülni a jövő évi változásokra és felkészülni a tervezésre. A 2016. április 26-án a parlamentnek beterjesztett költségvetés legfontosabb üzenete, hogy mindenki egy újabb lépést teheszen előre, ami jól mutatja azt a polgári gondolkodásmódot, amit a kormány magáénak vall, és ennek szellemében állította össze a költségvetést, valamint az adótörvényeket.

(9.40)

A költségvetés tervezése továbbra is következetes, kiszámítható és betartható, valamint biztonságos. Joggal merülhet fel a kérdés, mit is jelent ez a gyakorlatban az embereknek.

Ahogy a tavalyi esztendőben, idén is folytatjuk az adócsökkentést és az otthonteremtést. Az idei esztendőben csökkentettük a személyi jövedelemadó mértékét, és lejjebb vittük az egyik legfontosabb élelmiszer, a sertéshús áfáját. Jövőre további fontos, alapvető élelmiszerek, a tej, a tojás és a baromfi hús áfája csökken 27 százalékról 5 százalékra. Ennek, valamint az éttermi vendéglátás áfájának jövő évtől tervezett csökkentése következtében egy átlag magyar családnál akár évi 35-40 ezer forinttal több pénz maradhat. Ha beváltja a hozzáfűzött reményeket az éttermi szolgáltatás áfájának 18 százalékra mérséklése, vagyis az éttermi árak valóban csökkenni fognak, akkor a tervek szerint 2018-ban további csökkentés lehetséges, akár 5 százalékra. Az internet-hozzáférés is olcsóbb lesz, hiszen 2017-től 27 százalékról 18 százalékra csökken az internetszolgáltatások áfakulcsa.

Egyértelműen kijelenthetjük, hogy 2017 az építkezés és a lakásépítés éve lesz Magyarországon. A jövő évi költségvetésben több mint 200 milliárd forintot fordítunk a magyar családok otthonteremtésének támogatására. Jövőre is igénybe vehető a 2016-ban kibővített családi otthonteremtési kedvezmény, és természetesen továbbra is lesz kamattámogatás és támogatjuk a lakástakarékokat. 2017-ben már működni fognak a nemzeti otthonteremtő közösségek, ami további 3 millió forint támogatást jelenthet az abban részt vevők számára.

Az előbb felsorolt intézkedések komolyan érintik az államháztartás bevételi oldalát, de a kormánynak nem áll szándékában felpuhítani a költségvetést. Folytatja azt az utat, hogy a költségvetés a saját lábán

álljon, vagyis ne költsünk többet, mint amennyi bevételünk keletkezik. Úgy tervezzük, hogy jövőre lesz az a történelmi fordulópont, amikor a magyar állam mindennapi működésére nem költsünk el többet, mint amennyi állami bevétel lesz. Az állami működési részben, azaz a kiadások és bevételek esetében nem tervezünk hiányt. A működés tekintetében elmondhatjuk tehát, hogy 2017-ben Magyarországnak nullszaldós költségvetése lesz, és a hiány, ami a költségvetésben található, pénzügyi értelemben keletkezik, valójában egy jövőbe való befektetés a beruházások és fejlesztések vonatkozásában. A fejlesztésekhez ugyanakkor biztosított a megfelelő mennyiségű és minőségű hazai, illetve uniós forrás, ezért számításaink szerint az ideihez képest jövőre jelentős gyorsulás várható a gazdaság növekedésében.

A 2016. esztendő legnagyobb eredménye, és erre minden magyar ember büszke lehet, hogy visszafizettük az IMF-től és az Uniótól 2008-ban felvett hitel utolsó részletét is. Természetesen az adósság elleni harcot jövőre is folytatni kívánjuk. Nem engedhetjük meg, hogy az ország ismét a szocialista eladósodás útjára lépjen. A 2010-es kormányváltáskor még az uniós átlag felett voltunk az államadósságot tekintve, most pedig már az Unió átlaga alatt vagyunk.

Várakozásaink szerint a 2017-es esztendő a stabilitás jegyében fog eltelni, hiszen az infláció mértéke várhatóan nem éri el az 1 százalékot sem. Ez azt jelenti, hogy az emberek által megkeresett pénz gyakorlatilag nem fog veszíteni az értékéből. Sőt, az áfacsökkentéseknek köszönhetően a keresetek valódi vásárlóereje nőni fog. A legfontosabb élelmiszerek áfájának csökkentése gyakorlatilag megduplázza a jövő évi nyugdíjemeléseket, hiszen ezekből az élelmiszerekből a nyugdíjasok különösen sokat fogyasztanak, így az árak csökkenése számukra egy újabb rezsi-csökkenéssel ér fel.

A kormány, ahogy az elmúlt években is tette, jövőre is folytatja családbarát politikáját. Tovább nő a gyermekeket nevelő családok támogatása; a családi adókedvezmény összege kétgyermekes családok esetében 15 ezer forintra nő gyermekenként. A fiatal házasságokat továbbra is megilleti az adókedvezmény. A családokat segítő adócsökkentések érdemben hozzájárulhatnak a kedvezőtlen demográfiai folyamatok megállításához.

Ahogy már említettem, 2017-ben is folytatódik az otthonteremtési program, a CSOK, amelynek segítségével ezek fognak saját otthonhoz jutni. Csak erre a célra 211 milliárd forint van elkülönítve a költségvetésben. Úgy vélem, nem kell különösebben magyarázni, hogy a családok otthonteremtési kedvezménye és a kedvezményes 5 százalékos lakásáfa mit fog jelenteni nemcsak a hazai ingatlanpiacnak, de az építőiparnak: remélhetőleg további munkahelyek ezrei fognak létrejönni a szektorban. A cél az, hogy minden magyar ember saját lakáshoz vagy házhoz juthasson elérhető áron és elérhető időben. Kijelenthetjük tehát, hogy Magyarország családbarát

ország, hiszen arányaiban a többi európai és OECD-ország állami átlagához képest lényegesen többet fordítunk ezekre a kiadásokra.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mint tudjuk, az adócsökkentések azért is fontosak, hiszen fontos elemei a gazdaság fehéritése érdekében vívott harcnak is. Ma már bebizonyosodott, hogy az online pénztárgépek bevezetése, majd fokozatos kiterjesztése helyes döntés volt, és beváltotta a hozzáfűzött reményeket. 2017-től bevezetésre kerül az online számlázás rendszere is, továbbá módosulnak az adózói minősítésre és az elektronikus közúti áruforgalom-ellenőrző rendszerre vonatkozó részletszabályok is.

Végezetül, ezen fehéredést szolgáló intézkedéseken túlmenően, a kormány ösztönözni szeretné a bankkártyás fizetéssel történő tranzakciókat azáltal, hogy a bankkártya-elfogadó terminálok számának növelését költségvetési támogatással segítené elő.

A kormány következetesen tartja magát ahhoz az álláspontjához is, hogy a válságos időkben a nagyobb teherbíró képességű adózóknak jobban hozzá kell járulniuk a terhekhez. Így kerültek bevezetésre a különböző szektorális különadók, de a válság elmúltával a hitelezés élénkítése érdekében a 2017. évben tovább csökken a pénzügyi szervezetek különadójának hitelintézeteket érintő felső mértéke, és kivételre kerül a hitelintézeti járadék is. Ugyanis annak fenntartása a lakossági devizahitelek kivételére és az új családpolitikai kedvezmények megteremtése következtében a továbbiakban már nem indokolt.

Tisztelt Képviselőtársaim! 2017-ben kibővül az életpályaprogramokban részt vevők köre, ugyanis jövőre a kormányhivatalok dolgozói előtt is megnyílik ez a lehetőség. Ennek keretében természetesen nemcsak nekik, de a rendvédelmi dolgozók, a felsőoktatásban dolgozók és a pedagógusok fizetése is nőni fog. Továbbá 2017-ben a költségvetés számol a Nemzeti Adó- és Vámhivatalban foglalkoztatottak béremelésével is.

Hiszünk a „segély helyett munkát” elvben, ezért jövőre is folytatódni fog a közmunkaprogram. Továbbra is fontos, hogy becsületes munkával az emberek megfelelő életkörülményeket teremthessenek maguknak és családjuk részére, ne segélyekből kelljen megélniük.

Az elmúlt években a kormányzat mindig arra törekedett, hogy ne legyen olyan ágazat, amely kevesebbet kap, mint korábban. A jövő évi költségvetés is ennek jegyében készült, vagyis minden szakterület számára többletforrást juttat. Az oktatásra például 270 milliárd forint, az egészségügyre 167 milliárd forint, a társadalombiztosítási és jóléti szférára 155 milliárd forint, a kulturális tevékenységekre 66 milliárd forint, a sport- és szabadidős ágazatokra pedig 6 milliárd forint többletforrás jut 2017-ben. A rendvédelem 114 milliárd forinttal, az önkormányzati szektor 5 milliárd forinttal magasabb keretösszegre számíthat. Igazságügyre, igazságszolgáltatásra 26 milliárd forinttal, külügyekre 10 milliárd forinttal fordíthat többet a magyar állam.

(9.50)

A 2240 milliárd forintos uniós forrásfelhasználáson kívül további 1600 milliárd forintot tervez a 2017-es költségvetés fejlesztésekre. Jelentős előrelépés, hogy az uniós források esetében a korábbi hétéves költségvetési periódus 20 százalékos alatti arányával szemben az összes fejlesztési forrás több mint 60 százaléka gazdaságfejlesztést segíthet elő. A fentiekben túl a kormány minden intézkedést megtesz, hogy megvédje az országot a külső fenyegetésekkel szemben. Ennek érdekében a költségvetésben a honvédelem számára 51 milliárd forinttal több pénzt biztosít.

Tisztelt Képviselőtársaim! Elkerülhetetlen, hogy a jövő évi költségvetés kapcsán a legfontosabb gazdasági mutatókról, számokról is beszéljünk. A jövő évi központi költségvetés bevételi főösszege 17 374 milliárd forint, míg kiadási főösszege várhatóan 18 541 milliárd forint lesz, így a költségvetési hiány a 2017. évre vonatkozóan a GDP-hez viszonyítva az európai uniós módszertan szerint számolva 2,4 százalékos lesz. A költségvetés 312 forintos euró-, 284 forintos svájcfrank- és 282 forintos amerikai dollár-árfolyamokat prognosztizál, és az ilyen árfolyamok mellett az államadósság mutatójának 2017. december 31-ére tervezett mértéke 71,9 százalékos lett.

A 2017. évi költségvetési javaslat a korábban már megszokott, konzervatív módon készült; az előre nem várt kockázatok kivédése érdekében a két központi tartalék meghatározásra került: az Országvédelmi Alap, valamint a rendkívüli kormányzati intézkedések tartaléka. A tartalékok rendszerét erősíti az a költségvetési fejezetenként 2017-ben is megképzett stabilitási tartalék, amelynek felhasználása a kormány döntése alapján csak az év utolsó negyedében lehetséges.

Elmondhatjuk azt is, hogy az államadósság csökkentése 2011-től kezdődően a nemzeti vagyon gyarapodása mellett ment végbe, nem úgy, mint a szocialista kormányok idejében, amikor a vagyongazdálkodás egyet jelentett az áron aluli kiértékesítéssel. Ezért 2017-ben is kiemelt prioritás az olyan beruházások megvalósítása, amelyek által gyarapodik a nemzeti vagyon. Ez az egyik oka, hogy a költségvetés szerkezetében a felhalmozási és uniós fejlesztési részek hiányt mutatnak. Mint egy családi költségvetésnél, a magyar költségvetésnél is ezt csak olyan módon lehetséges vagy érdemes megtenni, ha ezek a jövőbe vetett beruházások is a gazdaság és ezzel a magyar állam javát szolgálják.

Úgy vélem, hogy az elmúlt hat évben lezajlott gazdaságpolitika egyértelműen sikeres, hiszen folyamatos a gazdasági növekedés, és egyre növekszik a foglalkoztatottság. Az államadósságunk csökken, kikerültünk a túlzottdeficit-eljárás alól, visszafizettük az EU- és az IMF-hitelkeretet.

Engedjék meg, hogy ezen a ponton egy kicsit másról is beszéljek. Egyéni országgyűlési képviselőként és Pest megyei képviselőként is szólnom kell

egy külön lehetőségről. Képviselőtársaim és a benünket figyelők valószínűleg pontosan tudják, hogy fejlesztési szempontból Pest megye az elmúlt időszakban komoly hátrányokat szenvedett el. Politikai okokból Budapest és Pest megye közös regionális kapcsolata már nem volt tovább vállalható, a vállalkozások és az emberek számára olyan hátrányokat jelentett, amit mindenképpen orvosolni kellett. Éppen ezért 2015 végén a kormány úgy döntött, hogy a 2020-as uniós költségvetési időszaktól Budapest és Pest megye regionális szempontból külön fog válni. Hogy ez mit jelent, azt az elmúlt napokban az egyik vitanapon már elmondtam: a Pest megyei emberek és vállalkozások az ország többi területéhez képest egyharmaddal részesültek a forrásokból. A kormány ezt értékelve 2016-tól saját forrásból egy külön lehetőséget biztosít a Pest megyei vállalkozások és emberek részére. Ezt innen is szeretném megköszönni mindenkinek, akinek lehetősége volt ennek az intézkedésnek az előkészítésében, és reméljük, hogy ez a külön forrás, az európai uniós források lekötéséhez hasonlóan, 60 százalékosan a gazdaság fejlesztését és ezzel a Pest megyei vállalkozások életképességét fogja magával hozni.

Tisztelt Képviselőtársaim! A következő két napban a magyar parlament 30 órás időkeretben fogja megvitatni a költségvetési törvényjavaslatot. Kormányparti képviselőtársaim készülnek arra, hogy a saját szakterületüket figyelembe véve támogassák és támogatásra ajánlják a költségvetési javaslatot. Azoktól pedig, akik figyelemmel követik a vitát, azt szeretném kérni, hogy ne hallgassanak azokra, akik inkább több pénzt ígérnek minden ágazatnak, mert azok vagy felelőtlenül eladósítanak az országot, vagy adót emelnének. Mi azon az állásponton vagyunk, hogy felelősen haladjunk előre, és a lehetőségeinkhez igazítsuk a kiadásokat, ahogy egy polgári-konzervatív kormányhoz illik.

Azt gondolom, a fentebb felsorolt számos intézkedés is azt mutatja, hogy felelős gazdálkodással a gazdasági növekedés fenntartható, és Magyarország polgárai minden évben tudnak egyet előrelépni. A 2017. évi költségvetési javaslat erre garanciát jelent, ezért kérem a Fidesz országgyűlési képviselőcsoportját és valamennyi képviselőtársamat, hogy szavazatával támogassa majd a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Tóbiás József képviselő úr, az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka következik. Parancsoljon!

TÓBIÁS JÓZSEF, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Egy ország költségvetése mindig pontosan tükrözi az adott kormány társadalomfilozófiáját, azt, hogy hogyan gondolkodik a megtermelt javak állami újraelosztásáról, milyen prioritásokat

állít föl, és milyen fejlesztéseket tűz ki maga elé. Ezt tartalmazza a 2017-es költségvetési tervezet is.

Az előttem felszólalók nagyon szép szavakkal illették a jövő évi költségvetést. Szép szavakkal, de nem igaz szavakkal. Mert az előttünk fekvő költségvetés, tisztelt képviselőtársaim, a szemfényvesztés költségvetése, amely alapjaiban elhibázott, megalapozatlan felvetésekre, gazdasági pályára épül, társadalomfilozófiájában a reménytelenség tartósságát, a társadalom további kettészakítottóságát, gazdaságpolitikájában pedig Magyarország régiós országoktól történő további lemaradását vetíti előre. Az emberek többségének a 2017-es költségvetés semmilyen reményt nem ad helyzetének változására, tovább folytatódik az ország lerablására épülő, Fidesz-közeli vállalkozóknak, családtagoknak súlyos milliárdokat szándékosan nyújtó kormányzás.

Varga Mihály azt mondta, a 2017-es költségvetés biztosítja, hogy minden magyar ember léphessen egyet előre. Összekötözött lábbal nem lehet előrelépni! Összekötözött lábbal helyben lehet topogni; jó lenne, ha egyszer ezt önök is kipróbálnák. Hiszen az elmúlt hat évben önök összekötözték a magyar társadalom tagjainak 80 százalékát. A többiek, a saját haverjaikat, családtagjaikat pedig elképesztő előnyökhöz biztosították. Amíg egy ápoló vagy egy pedagógus az elmúlt években összekötözött lábakkal egy helyben toporgott vagy legfeljebb a csúszás megakadályozása révén kapaszkodni szeretett volna, addig az önök politikai kiválasztottjai nem egyet, hanem tízet léptek előre, havonta.

A jövő évi nyugdíjmelést csak nagyítóval lehet észrevenni, miközben önök éppen az elmúlt napokban emelték a jegybank elnökének, felügyelőbizottsága vezetőjének és tagjainak 5 millióra, illetve 3,5 millióra a fizetését.

(10.00)

Egy olyan országban, ahol a Fidesz hatéves kormányzásának következtében a létminimum alatt él a teljes lakosság több mint 40 százaléka, azt várnánk egy költségvetési törvényjavaslattól, hogy fordulatot hajtsen végre. A jómódúak és a haverok helyett elsősorban a nehéz sorban élő embereken és családokon próbáljon meg segíteni a kormány. De nem! Önöknek az első a család - mármint a miniszterelnök-közeli családok sora. És a családhoz tartozó szereplők, a Mészáros-, Tiborc-, Garancsi- és a Matolcsy-klán ennek jegyében működnek. Létrejöttek a klánok, létrejöttek a klientúrák, és nem véletlen, hogy a 100 leggazdagabb magyar listáján egyre többen, akik korábban nem voltak rajta, kifejezetten az önök politikai és gazdasági világához tartoznak. Önöket csak a központosítás érdekelte. A hozzá nem értő emberek kinevezése és a törvényalkotással biztosított gazdasági előnyök megszerzése.

Tisztelt Képviselőtársaim! A 2017-es költségvetés tartalmával kapcsolatosan szeretném megelégedni, egy picit visszatekinteni az elmúlt hat év gaz-

daságpolitikai eredményeire. A 2010 óta tartó gazdaságpolitika eddigi eredményei: lemaradtunk az Európai Unióban a regionális partnereinkhez képest. Az államháztartásiegyensúly-javulás csak átmeneti, az államadósság már 25 ezer milliárd fölé nőtt, és a hiányt, és ez a legfontosabb, a hiányt csak a magánnyugdíjpénztári vagyon államosításával sikerült csökkenteni úgy, hogy a GDP 3 százaléka alá kerüljön. Enélkül önök 2010 óta egyetlenegy évben sem lettek volna képesek 3 százalék alá szorítani a költségvetési hiányt.

A szegénység nőtt. A legszegényebb és a leggazdagabb tized közötti különbség tízszeres, tisztelt képviselőtársaim. Utoljára ilyen a rendszerváltás után az első egy-két évben volt. A beruházási klíma továbbra sem javult. A meggyengült forintért - a forint 20 százalékkal ér kevesebbet, mint 2010-ben - az a Matolcsy György felel, aki azt mondja, hogy nincs szükség meghatározni a Magyar Nemzeti Banknak a forintárfolyam-politikáját. Akkor kinek? Önöknek? Akkor önöké a felelősség. A beruházásokhoz nélkülözhetetlen uniós forrásbeáramlás realitáson kevesebb lesz a 2014-2020-as költségvetési időszakban, mint a megelőző hét évben. A kisebb forrást is teljes egészében fel kívánják használni a következő években.

A 2017-es költségvetés a jelenlegi kedvezőbbnek mondható gazdasági folyamatokhoz képest is kissé optimista feltételezések mellett a gazdagokat még jobban támogató évet vetít előre. Jellemző, hogy még a kormány kedvenc elemző cége, a Századvég is elismerte ezt az állítást. Számításaik szerint a legfontosabb élelmiszerek, tej, tojás, baromfihús áfájának csökkentésével az alsó jövedelmi kategóriába tartozó négyfős családok esetén az éves megtakarítás elérheti a 10-15-20 ezer forintot. Családonként és évente 15-20 ezer forintot.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ez alamizsna. Ezzel a döntéssel önök megint csak a tehetősebbeket kívánják támogatni.

Az elmúlt időszakban Magyarország gazdasági mutatói elfogadhatóak voltak, amit főleg, és ez el is hangzott, az európai uniós források lehívásának felpörgetése okozott, és az adóbevételek felülteljesülésében mutatkozott meg. A régió országaihoz képest viszont továbbra is lemaradásban vagyunk. 2016-ban a magyar kormány 2,5 százalékos növekedést vár, míg Szlovákia 3,2, Lengyelország 3,7, Románia pedig 4,2 százalékkal bővül az Európai Bizottság, valamint az OECD szerint. 2017-ben a tervezés 3,1 százalékos növekedéssel számol, amit az Európai Bizottság és az OECD is túlzottnak minősít, jobb esetben 2,8 százalékra lehet tervezni 2017-ben.

Eközben a magyar kormány politikai orientációja és intézményrendszere miatt nemzetközileg immár rendkívül aggasztó mértékben szigetelődik el, ami nagymértékben be is szűkíti az érdekérvényesítő képességét. A kormány különutas, piacellenes, újabb és újabb korrupciós esetekkel tarkított gazdaságpolitikája miatt Magyarország nemzetközi megítélése

várhatóan továbbra sem változik. Ráadásul a magán-szektor beruházási kedvét is aláássa. A nemzetközi szervezetek, így az OECD megállapítása szerint ugyan javultak Magyarország gazdasági mutatói, de mindez hosszú távon nem fenntartható. A magyar kormány vagy nem tesz eleget azért, hogy a növekedést megalapozó dolgaink jó irányba változzanak, vagy még inkább ront is a helyzetet.

Míg az OECD elismeri, hogy a beruházások 2012 óta újra növekedni kezdtek, a növekedésért viszont leginkább a külföldi multinacionális cégek beruházásai és az európai uniós transferek felelősek, miközben a magyar cégek, különösen a kis- és középvállalkozások alig mernek beruházni. Ennek az az oka, hogy túl gyorsan és kiszámíthatatlanul, átláthatatlanul változtatnak a szabályokon. A beruházások elmaradásához érdemben hozzájárul, hogy a kormány által bejelentett makrogazdasági mutatók közül az államadósság számait az Eurostat már nem tartja hitelesnek. Ez önmagában sokkal nagyobb kárt okoz a hitelminősítőknél, mint ha a kormány engedne ebben a vitában, és korrigálná az államadósságunkat. Ugyanakkor nem segíti a bővli kategóriából történő kimozdulásunkat, ahogyan a Magyar Nemzeti Bank az alapítványain keresztül finanszírozza elsősorban önmagát és haverjait, majd pedig, mint kiderült, a költségvetést és a rokonokat is egyaránt.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ilyen környezetben önök, nem tanulva az elmúlt évek hibáiból, megint tavasz végén, nyár elején akarnak a következő évi költségvetésről dönteni. Amikor még nincsenek elfogadott adótörvények, nem látszik, hogyan teljesülnek a bázisév, vagyis 2016 tervszámai. Az azonban már biztosan látszik, hogy a tavaly ilyenkor elfogadott ideai költségvetés már megbukott, hiszen éppen a héten nyújtotta be a kormány az annak kiigazításáról szóló törvényjavaslatát. A 2017. évi költségvetési törvényjavaslatban szereplő számok ugyanilyen nem igazságon és megalapozatlanságon nyugszanak. Gazdaságkutatók szinte kivétel nélkül hangsúlyozzák, hogy a költségvetés transzparenciája egyáltalán nem javult, sőt romlott. Merthogy göngyöltett tervadatokon alapul a 2017-es költségvetés.

Hát, akkor mondjuk el, ez hogyan néz ki! A 2017-es költségvetés a 2016-os tervszámokon alapul. A 2016-os tervszámok viszont a 2015-ös tervszámokon alapulnak. Mindez azt jelenti, hogy a jelenlegi benyújtott költségvetés olyan távol van a valóságtól, mint Makó Jeruzsálemtől. Ráadásul most már saját hatáskörben kívánják változtatni a költségvetést. Hiszen elfogadták azt a törvényjavaslatot kormánypárti többséggel, hogy mostantól kezdve úgymond színházat tartunk itt az ülésteremben, jól elvitatkozunk a költségvetésről, a miniszterelnök és a kormány pedig dönt arról, hogyan rendezzi át a költségvetést saját kénye-kedve szerint.

A 2017-es költségvetésnél is, mint ahogy az elmúlt években, világosan látszik, ha tavasszal nyújtják be, és nem látjuk a valós számokat, és nem az alap-

ján tervezzük meg a következő évünket, akkor az úgy néz ki, hogy nyáron az aratásnak van az ideje, nem a vetésnek. És különösen nem a költségvetésnek. Az új szerkezetben benyújtott költségvetésnek közgazdaságilag értelmezhető jelentősége nincs, az átláthatóságot, a korábbi évekkkel való összehasonlítását szinte lehetlenné teszi, a szerkezeti változás csak annyit jelent, hogy most már a tagolást három táblázatba tették, hogy ne lehessen összevetni a hónapokon belüli változásokat, és a nullás költségvetéshez próbálják meg igazítani terveiket.

De valójában ez egy 180 fokos fordulatot jelent. Ki kell mondani, hogy az egész költségvetési tervezet csupán szemfényvesztés, nevének kell nevezni, ez a költségvetés nem szól másról, mint hogy önök pánikban vannak, és megpróbálnak osztogatni, amúgy a saját maguk többségének. A költségvetési hiány 2,4 százalékra történő felemelésének másik lényeges következménye, hogy ezzel a strukturális deficit is emelkedik jövőre. Ezzel pedig a kormány megsérti az Európai Unió által előírt szabályt, amit önök, a magyar törvényhozás a stabilitási törvénybe is átemelt, és amely Magyarország esetén előírja a GDP arányában 1,7 százalékos strukturális deficit teljesítését.

(10.10)

A deficit mértékét az államadósság, a GDP és a gazdaság potenciális növekedési üteme szerint határozzák meg, tehát a magyar gazdaság mindössze 1,7 százalékos hiányt tud elviselni hosszabb távon, éppen ezért ehhez közeledni és nem távolodni kellene.

Figyelemmel arra, hogy a gazdasági stabilitásról szóló törvény is tartalmazza magát a strukturális deficithez való közeledés kötelezettségét, ezért a költségvetési törvényjavaslat nem felel meg valamennyi közpénzügyi előírásnak. Ezzel kapcsolatban még a Költségvetési Tanács is aggályokat emelt.

A költségvetés tervezete szerint jövőre a kormány a szociális területre kevesebbet fog költeni GDP-arányosan és a kiadások megoszlását tekintve, mint az idén. Szeretném visszaidézni: az 1990-es évek eleje óta nem volt ilyen az alsó tized és a felső tized közötti jövedelemkülönbség Magyarországon. A szociális támogatások mértéke nagyrészt változatlan marad, csupán néhány ellátás összegét növeli, de pofátlanul alacsony mértékben növeli ahhoz képest, amit az állam magára és a vezetőire kíván költeni a 2017. évben. Mindez a létminimum alatt élők arányának emelkedése mellett azt jelenti, hogy a kormány semmit nem ad abból a növekedésből, ami várható. Magyarország még mindig alulteljesít a szociális kiadások tekintetében. Miközben jövőre 3,1 százalékos növekedéssel számol a kormány, 2 százalékponttal csökkenti az államháztartás összes kiadásai közül a jóléti funkciókra fordított kiadások arányát. A tágran értelmezett szociális területre, amelyben a társadalombiztosítási és a jóléti szolgáltatások is benne vannak, ennek arányát jövőre még kevesebb mértékben határozza meg a GDP-hez képest.

A válság kellős közepén, 2009-ben a GDP-nek még 17,7 százalékat fordította az akkori kormány szociálpolitikai, jóléti kiadásokra; ez 2017-ben 14 százalékra zsugorodik. Nyolc év alatt a kormány közel 4 százalékponttal csökkentette a szociális területre fordított kiadások arányát, miközben önök azt kampányolják, hogy Magyarország jól teljesít. Jövőre a kormány még kevesebbet fog a szociális támogatásokra költeni. Látható, hogy két év alatt több mint 25 milliárd forintot vontak ki csak a segélyezésre szánt keretből. A tavaly megszüntetett, önkormányzatok által nyújtott segélyek kifutása után jövőre még egy sorral kevesebb lesz ezen a területen is. Az önkormányzatoknak adott támogatás, amiből helyben adhattak volna segélyeket, ugyanakkora lesz, mint idén, a járásokhoz került segélyek kerete több mint 7 milliárd forinttal csökken jövőre, azzal együtt, hogy 1500 forinttal emelkedik az ápolási díj alapösszege, valamint az időskorúak járadéka 5 százalékkal, ami nagyjából 1400 forintos emelkedést jelent.

A költségvetés indoklása több helyen kiemelten említi a bölcsődei rendszer átalakítását, az ellátási formák bővülését. Ehhez képest, ha megnézzük, a IX. fejezet indoklásából világosan kiderül, hogy csupán 200 millió forintot szán a kormány az átalakításból adódó többletfinanszírozásra. Jövőre sem jut több a hajléktalan személyek ellátására, az autisták támogatására, a jelnyelvitolmács-szolgáltatás támogatására, a szociális és gyermekvédelmi szolgáltatások fejlesztésére majd feleannyi pénzt szán a kormány, mint 2016-ban. Ugyanakkor, ahogy elhangzott, emelkedik a kétgyermekesek után járó adókedvezmény mértéke, gyermekenként 15 ezer forintra. Az egygyermekeseké változatlanul 10 ezer forint lesz, ahogyan a háromgyermekeseké sem változik gyermekenként 33 ezer forintról. Így 2017-ben már 274 milliárd forint adó- és járulékbévételt enged el a kormány a családok támogatása érdekében. Ez a támogatási rendszer ma a kormány többgyermekes tagjai nagyobb családi támogatásban részesülését hozza, összesen többet, mint egy átlagbérrel rendelkező család és a gyermekeik vonatkozásában. *(Dr. Répássy Róbert közbeszól.)* De ma a legkevesebb állami támogatást, tisztelt képviselőtársaim, a munka nélkül lévő szülők gyermekei kapják. Ez azt jelenti, hogy ma Magyarországon önöknek van saját családbarát kormányzati programja, Magyarország lakosainak viszont nincs sem gyermektámogatási, sem családtámogatási programja.

A kormány azt hirdeti, hogy jövőre az infláció mértékével emeli meg a nyugdíjakat, amely így - szeretném mondani, az elmúlt tíz évben nem volt rá példa - megalázó módon mindössze 0,9 százalékkal fog emelkedni. Mindez a több százezer létminimum alatt élő nyugdíjas számára valójában néhány száz forintot fog jelenteni, amittől továbbra sem fognak jobban élni, hiszen a gyógyszer, a lakhatás költségei továbbra sem csökkennek. A rokkantsági ellátásokra fordított kiadásokat tovább csökkentik: az idej 323 milliárd helyett 320 milliárdot terveznek 2017-re.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az oktatási terület finanszírozásával kapcsolatosan a bemutatott kiadás-növekedés ugyancsak a szemfényvesztés kategóriájába tartozik. A gazdasági elemzők szerint egyértelmű, hogy abból, hogy a közoktatás és a szakképzés több pénzt fog kapni, gyakorlatilag semmi nem látszik majd 2017-ben. Ugyanis a költségvetésben egészen egyszerűen az a pénz van feltüntetve, ami a jelenlegi szolgáltatási színvonal becsléses finanszírozásából, illetve a pedagógus-életpályából következik; annál egyetlen fillérrel sincs több. 2015-ben ez a két terület együtt elműködött nagyjából 610-620 milliárd forintból, természetesen figyelembe véve azokat a pénzeket is, amelyeket 2015 végén még külön kaptak - a KLIK, illetve a szakképzés egy kormányhatározattal, és figyelembe véve mindenféle kéredelmesen fizetett számlák állományát is. Ehhez képest 2016-ra, illetve 2017-re annyi történik, hogy a kormány odaadja egyrészt azt a pénzt, amit 2015-ben alultervezve rögzített a költségvetésben.

Ugyanez a helyzet az egészségügyben: nem látszik, hogy önök mit szeretnének a költségvetésen keresztül, hogyan akarják kezelni az alapvető problémákat az egészségügy területén. A saját kinevezettek, a kormánybiztosokra meg a nem tudom, milyen kincstárnokokra, egyéb kinevezettek bérére van forrás, az ágazati bérfelzárkózásra, a háziorvosi rendszer finanszírozására, korszerűsítésére nincs.

Tisztelt Képviselőtársaim! Önök azt mondták, hogy minden ember lépjen egyet előre, és önök az elmúlt években mindig magyar emberek javát akarták - hát el is tudták venni. Lassan már nem lesz mit elvenni. A kormány cserbenhagyja a szociálisan rászorult rétegeket, a gazdasági növekedésből semmit nem kíván számukra átengedni, az egyes ellátások értéke továbbra sem emelkedik; ami pedig megalázó, az a 0,9 százalékos nyugdíjemelés, amely az évtized legalacsonyabb mértékű emelése. Önmagában sértő, hogy össze akarják kapcsolni az élelmiszerár-csökkentéssel, hogy akkor már akár lehet 1,8 százalék is. Tisztelt Képviselőtársaim! Az alapvető élelmiszerek áfáját kellene csökkenteni. A fogyasztói kosarat figyelembe véve, a nyugdíjasok fogyasztói kosarát figyelembe véve kellene csökkenteni, mert akkor lehetne igaz akár az önök állítása is.

És végezetül, amiben úgy látom, hogy eléggé elszánt a kormányzati politika, és teljesen mindegy, hogy a valódi Magyarország milyen kihívásokkal néz szembe: önök nem hajlandóak lemondani jövőre sem a százmilliárdokat felemésztő, felesleges és elhibázott presztízs- és luxusberuházásokról, miközben ezeknek a pénzeknek valójában a szociális területen, az oktatás területén és az egészségügyi szektorban lenne a helye.

Ezért a Magyar Szocialista Párt ezen a három területen kíván benyújtani átfogó költségvetés-módosító csomagot, mert a valódi Magyarországon a pedagógus, a rászorult szociális munkás, a fizikai munkás, az orvosok, az ápolók várják azt, hogy 2017-ben ne az ő csúszásuk, hanem az önök önkormányzati

legyen érvényben. Köszönöm szépen. (*Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Hargitai János képviselő úr következik, a KDNP vezérszónoka. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. HARGITAI JÁNOS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Nekem mindig megvan az a szerencsés helyzetem KDNP-s vezérszónokként, hogy a szocialista vezérszónok után beszélek vagy beszélhetek (*Derűtség a kormánypartok soraiban. - Dr. Répássy Róbert: Egyelőre!*), és mindig elkövetem azt a hibát, amit most szeretnék elkerülni, hogy érdeemben vitázom a megfogalmazott mondatokkal. Ezúttal inkább hallgatók Immanuel Kantra, aki azt mondja, hogy ha nem vesszük észre, hogy egy vitában nem partnerünk eszével, hanem akaratával állunk szemben, akkor semmi esélyünk a győzelemre, mert hiába érvelünk az ész oldaláról ott, ahol akaratokkal és beállítódásokkal van dolgunk. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

(10.20)

Húsz percben hallhattuk ezeket az akaratokat és beállítódásokat Tóbiás képviselőtársamtól. (*Taps a kormánypartok soraiból.*) Nincs húsz percem arra, hogy az ő akarataival és beállítódásaival vitázzak az ész oldaláról, mert Kantnak elhiszem, hogy ez reménytelen. Ez reménytelen lenne, legalábbis (*Tóbiás József: Számokkal kellene, nem az ésszel.*) én ettől most eltekintek. Úgyhogy inkább elmondom önöknek azt, hogy a kereszténydemokraták milyennek látják ezt a költségvetést, és azt remélve, hogy a közvélemény is figyeli a munkánkat, talán ebből mindannyian többet is profitálhatunk. (*Z. Kárpát Dániel: Főleg, aki az élő közvetítést élvezzi!*)

Nem lehet egy mondattal elintézni úgy, ahogy azt Tóbiás József tette, szinte legyintve, hogy itt az előttem szólók szép dolgokat mondtak a költségvetésről. Megjegyzem, egy kormánypartú politikus szólt csak meg. Ugyanígy minősítette ezzel a Költségvetési Tanács elnökét és az Állami Számvevőszék elnökét is, akik nem azért jöttek ide, nem arra szerződtek, hogy szép dolgokat mondjanak a költségvetésről, hanem törvényi kötelezettségüknek megfelelően egy reális értékelést adjanak.

Én, aki a Költségvetési bizottságban több mint másfél évtizede dolgozom, és nyilván minden ilyen vitán részt is veszek, mindig figyelem azt, hogy az úriemberek, a két szóba hozott úriember mi az, amit megfogalmaz a költségvetés kapcsán (*Dr. Józsa István: Nagyon helyes!*) - persze, hogy helyes -, és azt gondolom, hogy ez az első olyan költségvetés, ahol a kettőjük gondolkodása és az általuk itt elmondottak leginkább igazolják azt, amit a kormány betervezett. Mindig figyeltem az elmúlt évek kritikai megjegyzéseire, most is voltak, ugyan ezt nem útszéli

módon teszik - a Számvevőszék és a Költségvetési Tanács -, de mindig kiolvasható a megszólalásaikból. Most is hallottam ilyeneket, ezekre reflektálni is szeretnék, de az számomra megnyugtató volt, hogy alapvetően nagyon pozitív hozzáállást és nagyon pozitív érveléseket tettek a betervezett költségvetés mellett.

Mi az, ami erre a költségvetésre, illetve a költségvetést megalapozó gazdasági környezetre leginkább jellemző? Mert innen célszerű indítanunk, a miniszteri expoze, Varga miniszter úr is ezzel indított. Azt mondta, hogy egy olyan időszakban nyújtjuk be ezt a költségvetést, amikor nő a magyar gazdaság, amikor képesek voltunk arra, hogy évről évre csökkentjük azt a hihetetlen nagy államadósságot, amit a szocialista kormány regnálása alatt felhalmozott; egy olyan időszakban nyújtjuk be ezt a költségvetést, amikor végre emelkednek a bérek. Nem olyan mértékben, mint ahogy azt szeretnénk, de tényként rögzíthetjük, hogy emelkednek a bérek. Évek óta emelkedtek a reálgazdasági szférában, de most már azt mondhatom, hogy elindult egy érdemi bérnövekedés a költségvetési szférában is; és ami örömdetes, hogy egyre több a foglalkoztatott.

Amikor ezeket az eredményeket értékeljük, akkor mindig arra kell tekintenünk, hogy 2008-2010 magasságában, a válság kirobbanásának időszakában, a szocialista kormányzás időszakában mi az a mélypont, ahonnan el kellett emelni ezt az országot. Akkor én nem gondoltam azt, hogy néhány év távlatából - ez nem olyan régen volt, amiről beszélek - ilyen mondatokat lehet megfogalmazni, hogy nő a magyar gazdaság most már tartósan, hogy minden évben képesek vagyunk az adósság lefelé történő korrigálására, hogy emelkednek végre a bérek, ha szerény mértékben is, de emelkednek, és egyre több a foglalkoztatott. Ezért reális az az állítás, amit a miniszter úr úgy fogalmazott meg, hogy egy kiszámítható és biztonságot garantáló költségvetést tudott betervezni az Országgyűlésnek, és ennek a költségvetési tervzetnek az alapvető és legkarakteresebb jegye az adócsökkentésben érhető tetten és az ott-honteremtés szándékában. Ezekről még részletesebben szólni fogok.

Ugye, elmondjuk mi, kormánypartúak azt, és ezt komolyan is gondoljuk, hogy ez a költségvetés lehetőséget teremt minden egyes embernek arra, hogy lépjen egyet előre a maga útján, a maga életpályáján. De hogy ne csak egy szlogen maradjon ez részünkről, hogy itt mindenki léphet előre, végül is feltehetjük magunknak azt a kérdést, hogy az miben érhető tetten. Mivel lehet megmagyarázni a minket néző vagy minket hallgató közvéleménynek, hogy erre lehetősége lesz? És akkor, ha érveket kellene felsorakoztatnom, akkor nyilvánvalóan azt mondanám az ilyen embernek, aki ezt a kérdést felteszi, hogy egyrészt nyilvánvalóan a növekvő bérekkel, mert az átlagember valamilyen munkahelyen bérjövödelemhez jut, vagy ha már nyugdíjas, akkor nyugdíjjövödelme van, és ez a nyugdíjjövödelme reálértékét meg fogja őrizni

a 2017. évben is. Ez az átlagember nap mint nap fogyaszt, fogyaszt akkor, amikor vásárol a közértben, és azt fogja észrevenni, hogy kevesebb áfát kell fizetnie azokért a termékekért, amik eddig drágábbak voltak, és ezek az alapvető élelmiszerek körében tetten érhetőek. Ez az átlagember, aki munkával rendelkezik, adót is fizet, és azt fogja tapasztalni a 2017-es költségvetési év számai alapján, hogy az adóterhei csökkennek.

Fontos megjegyezni azt - figyelem az ezzel kapcsolatos vitát is -, hogy a közvélemény, mármint a szakmai közvélemény hogyan értékeli azt, hogy ez a költségvetés egy új szerkezetben lett beterjesztve. Országgyűlési képviselőknek és a szakmai közvéleménynek is mindig kulcskérdés az, hogy az a beterjesztett költségvetés, amit tárgyalunk, mennyire átlátható, mennyire hihetünk azoknak a számoknak, egyáltalán a költségvetésből mennyire olvashatók ki a gazdaság valós számai. Ez az új szerkezet, amiben beterjesztették, az új szerkezetnek ugye a lényege az, hogy a költségvetés tervezete bemutatja a hazai működés kiadásait, a hazai fejlesztések kiadásait, és az uniós bevételeket és fejlesztéseket is külön mutatja be. Ez alapján világosan láthatjuk azt, és ez volt nyilvánvalóan a beterjesztő kormány szándéka is, hogy kimutassa azt, hogy végre elértük azt az állapotot, hogy a működésünk során, tehát a költségvetés működési oldalát vizsgálva azt mondhatjuk, hogy ehhez már nincsen külső forrásra szükség, a működésünk újabb adósságot nem keletkeztet. A fejlesztések és nyilvánvalóan az uniós bevételek oldalán ezzel kalkulálunk, mert a jövő érdekében ezekre a kiadásokra, én azt gondolom, hogy szükség van, és indokolt is volt így tervezni.

Ha a költségvetés sarokszámait vizsgálom, akkor először a 3,1-es gazdasági növekedési szándékot kell megemlítenem. Magyarázat kapcsán: növekedtünk már ennél magasabban is, a 2016. év, tehát az idei év ennél biztos, hogy szerényebb lesz, ezzel kalkuláltunk is; 2017-ben a növekvő uniós forrásfelhasználási lehetőségeknek köszönhetően is újra 3 százalék fölé mehetünk. Ez azt mondhatja velem, hogy a magyar gazdaság tartósan képes 3 százalékkal növekedni; ahogy Kovács Árpád az expozéjában megfogalmazta, innen kellene továbblépni, már arra az időszakra is gondolva, amikor a növekedésünket az uniós források bevonása ilyen mértékben majd nem fogja fűteni, hiszen ezek az uniós források 2020 után valószínű csökkenni fognak vagy esetleg teljes mértékben elapadnak.

Az Állami Számvevőszék elnökének is volt a növekedés kapcsán egy fontos mondata, hogy az egy reális növekedési cél, ő úgy fogalmazott, hogy nem feladata ezt vizsgálni az Állami Számvevőszéknek, azonban azt hozzátette, és ez számomra megnyugtató, hogy az államadósság-szabály még akkor is teljesülne, ha a növekedés nemhogy a várt 3,1 százalékos nem lenne, hanem az csak 1,6 százalékos lenne. Nem azt mondta, hogy ennyi lesz; azt mondta, hogy 1,6 százalékos növekedés mellett is teljesülne az állam-

adósság-szabály. 0,9 százalékos inflációval kalkulál a kormány a sarokszámok tekintetében és 2,4 százalék hiánnyal. Ez a hiány valamennyivel nagyobb, mint a 2016. évben tervezett volt, de még bőven a maastri kritériumokat teljesíti.

(10.30)

Fontos további szám, hogy ha teljesülnek a költségvetés fő számai, akkor azt fogjuk látni a 2017. év végén, hogy 1,6 százalékkal tovább tudjuk csökkenteni a GDP-arányos államadósságunkat. Van is erre elég okunk: már utaltam arra, hogy a szocialisták időszakában sikerült ezt a számot a csillagokba emelniük.

Továbbra is igaz az, hogy a költségvetés nemcsak hogy reálisan, hanem óvatosan tervez, mert viszonylag nagy tartalékkal gazdálkodik, egy 200 milliárdos tartalékkal, amiből 60 milliárd az Országvédelmi Alap, az általános tartalék 110 milliárd, és stabilitási tartalékként még a fejezeteknek is meg kellett képezniük mintegy 35 milliárdot, amit nyilvánvalóan csak kormányengedéllyel az év második felében vagy az év végén lehet majd csak felhasználni.

A munkanélküliség alakulásáról egy számadat: 2017 végén 5 százalék munkanélküliséggel kalkulál ez a költségvetés. Csak egy viszonyítási szám: 11,8 százalék volt a munkanélküliség 2010-ben, tehát ilyen tekintetben az az örökség, amit a szocialistáktól átvettünk, 2017-re 5 százalék körüli lehet. Ez egy örvendetes változás, és ehhez csak azt teszem hozzá, hogy a 4-5 százalékos munkanélküliség már majdnem teljes foglalkoztatottságot jelent. A mi 4-5 százalékunk mögé persze tegyük hozzá, hogy itt jelentős a közfoglalkoztatottak száma, és a közfoglalkoztatottak mint foglalkoztatottak is nyilvánvalóan javítják ezeket a mutatókat. Ha a közfoglalkoztatottakból versenyszférában dolgozó foglalkoztatottakat tudunk produkálni, mint ahogy ez a szándék a költségvetésben is látszik, akkor még inkább értékelhető az az 5 százalékos munkanélküliség. Még egyszer mondom, ha ez valós foglalkoztatottságot takar - a közfoglalkoztatást természetesen én a helyén értékelem -, akkor ez már közelít a teljes foglalkoztatottsághoz.

Fontos megjegyezni a szocialista örökség felidézése kapcsán azt is, amikor az eredményeinket értékeljük, és ma egy kiszámítható költségvetési környezetben tudunk gondolkodni, akkor meg kell említenünk azt, hogy azért egy olyan időszakot hagytunk magunk mögött - és ezt itt meg kell említenem a 2016. év kapcsán -, hogy azt a hatalmas nagy államadósságot, amit a szocialisták a működésük után hátrahagytak, épp ebben az évben tudtuk az utolsó fillérig visszafizetni. Korábban az IMF-nek, most, azt hiszem, az Európai Uniónak teljesítettük az utolsó költségvetési tételt, sikerült a devizaadósság kockázatát jelentősen mérsékelnünk, az önkormányzatokat az adósságaiktól megszabadítanunk. Ezek mind-mind olyan tényezők, amelyek a költségvetés terve-

zését és minden egyes család költségvetési gazdálkodását biztonságosabbá és kiszámíthatóbbá teszik.

Az alacsony infláció a beruházások ösztönzését segíti, és a fogyasztási kereslet, ami az áfacsökkenések és a bérkiáramlások következményeként is jelentős tényező, ösztönözni fogja a növekedést.

Azt mondtam, és kereszténydemokrataként ezt örömmel mondom, hogy az egész költségvetésnek a legkarakteresebb jegye az, amit a családok kapcsán felfedezhetünk ebben a költségvetésben, én ezt kívánom most ebben a metszetben számba venni. Azt is mondhatom, hogy a családok számára ennyire kedvező költségvetést talán még sose tudott a polgári kormány betervezni, mint amire most lehetősége volt.

Melyek azok a tételek, amelyeket a családoknak való kedvezés szándékával megemlíthetünk? Nyilvánvalóan első körben szólnom lehet a családi adókedvezmények további növeléséről, ami nemcsak az idei évi költségvetésnek a jellemzője, ez eddig is így volt. A kétgyerekes családok tehercsökkenéséről kell itt számot adnom. Már többen szoltunk erről, hogy 15 milliárd forint az a megtakarítás, és mintegy 350 ezer adózót érint, ami ott marad a kétgyerekes családoknál pluszban azzal, hogy 15 ezer forintba nő a gyerekenkénti adókedvezményük. Egy kisebb tétel az, de mi jelentősnek gondoljuk, hogy a fiatal házasoknak továbbra is jár az adókedvezmény legfeljebb két évig gyermek születése esetén is, amit egy korábbi költségvetési évben pályára állítottunk.

Az otthonteremtési lehetőség és kezdemény egy nagyon karakteres jegye ennek a költségvetésnek, erre 211 milliárd forintot szán a kormány. Ha ennek elemeit kell megemlítenem, akkor a CSOK-ról beszélhetek, tehát a családi otthonteremtési kedvezményről, és arról a költségvetés által támogatott kedvezményes hitelről, amit a családok igénybe vehetnek az otthonteremtésükhöz, és nyilvánvalóan itt is jelentős az új lakás építésénél és vásárlásánál az áfacsökkenés tétele, 5 százalékos az áfa a korábbi 27 százalékkal szemben.

A megtakarításokat továbbra is ösztönzi a kormány, ha valaki lakásépítésben gondolkodik, mert a lakástakarékokra továbbra is jár a 30 százalékos adókedvezmény, de 2017-től már működik az úgynevezett NOK, a nemzeti otthonteremtési közösségeket megteremtettük egy törvénnyel. Tíz év távlatában egy ilyen közösségben 3 millió forint támogatáshoz is juthat otthonteremtési szándéka megvalósítása esetén.

A harmadik ilyen jelentős terület, amit a családoknak járó kedvezmények kapcsán megemlíthetek, nyilvánvalóan az adócsökkentésben érhető tetten. Fontosnak gondolom a tej, a baromfi, a tojás áfájának 5 százalékra csökkentését. Egy évvel ezelőtt, amikor ezt a folyamatot elindítottuk a sertéshús áfájával, akkor joggal vetődött fel, hogy miért csak a sertéshúsról terjed ez ki. A kormány akkor is azt mondta, hogy vizsgálja a további áfacsökkentés lehetőségét, és lám, ez a költségvetési törvény már hozza is ezt a megvalósult lehetőséget. Az éttermi szolgáltatások áfájának 18 százalékra történő csökkentését

vagy az internet-hozzáférések ugyanilyen tartalmú áfacsökkentését fontosnak gondolom, és mindezt úgy, hogy a személyi jövedelemadó kulcsa továbbra is 15 százalékos marad, ami európai összehasonlításban is az egyik legjobb.

Amikor áfáról szoktunk beszélni, akkor az ellenzéki képviselők, a szocialisták, akik most itt sincsenek, meg szokták említeni, hogy de hát a legmagasabb áfakulccsal is a magyar adórendszer gazdálkodik. Kovács Árpádnak volt egy mondata, amire szintén felfigyeltem, hogy az áfa centruma ma valahol 22 százalék körül van. Ha megemlítjük a 15 százalékos személyi jövedelemadó mellett vagy a viszonylag magas, 27 százalékos áfakulcs mellett is (*Z. Kárpát Dániel: Viszonylag magas!*), hogy 22 százalék körül van az áfa centruma, akkor egy reális szám adatot kapunk. Ha ezeket az áfacsökkentéseket figyelembe vesszük, akkor a mi kalkulációink szerint egy átlag magyar család 35-40 ezer forint megtakarítást is produkálhat magának egy évben, amit mi jelentősnek gondolunk.

Családokat érintő fontos tétel a továbbiakban az is, hogy folytatódik az a gondolkodás, hogy segély helyett munkát kívánunk adni az embereknek és a családoknak. Ennek kapcsán Tóbiás képviselő úr hozott szám adatokat, és tragikusnak mutatta be azt, hogy évről évre mennyivel kevesebb pénzt fordít a költségvetés szociális segélyezésekre; én ezt szintén eredménynek tekintem. Van egy hosszú számsorom itt, de csak egy tételt hadd említsek meg. 2009-ben közmunkára 2 milliárdot fordítottak, míg vele szemben munkanélküli-segélyezésre 100 milliárdot. Ma ezek a számok úgy alakulnak, hogy közmunkára 325 milliárdot fordítunk, tehát arra, hogy értelmes munkája legyen a legnehezebb sorban lévő embernek is, álláskeresési támogatásra viszont csak 47 milliárd forintot.

(10.40)

Tehát amikor azt halljuk az ellenzékiek oldaláról, hogy kicsi az a pénz, amit, ha úgy tetszik, segélyezésre fordítunk, ehhez mi hozzá tesszük: ez azért tud ilyen kicsi lenni, mert munkára fordítjuk, és őket munkalehetőségekhez juttatjuk.

A családok esetében fontos megemlíteni nyilvánvalóan az ingyenes tankönyvellátást, hiszen egy átlagos családban gyerekek, jó esetben legalább két gyerek is van. Ma már az alsó tagozatban ingyen járnak a tankönyvek és a felső tagozat ötödik évfolyamában is, sőt a rászorultak, ha ennél korosabb gyerekekről van is szó, ingyen juthatnak tankönyvekhez.

Az étkezés, az ingyenes étkezés lehetősége vagy a szegény sorsúak esetében az étkezéssel, az étkezési nehézségekkel kapcsolatos demagóg megszólalások természetesen ebben a parlamentben. Megemlítem azt, hogy 2016-ban 71,7 milliárdot költ erre az Országgyűlés; ez 2017-ben további 2,2 milliárd forinttal emelkedik.

És mivel a családokban persze kereső emberek is vannak, és ezeknek a kereső embereknek egy része esetleg az állami szférában dolgozik, ezért fontosak azok az életpályamodellek, amikről eddig már többször beszéltünk: a pedagógusokat, rendvédelmi dolgozókat most már az állami alkalmazottakat... - érintő bérnövekedésben nyilvánulnak meg, vagy a NAV dolgozóit három ütemben érintik majd a következő években. De ugyanilyen fontos életpályaprogramok valósulnak meg a felsőoktatásban oktatókutatató tanári munkát végző alkalmazottak esetében is, amit már említettem, az állami tisztviselők esetében. Tehát ez az a metszet, amit a családok nézőpontjából a költségvetésről el lehetett mondani, és itt minden egyes állításon én fontosnak is gondolom, és ezért osztottam meg ezt önökkel.

Ha az ember a kiadási oldalt vizsgálja - ebbe idő hiányában én már nem fogok érdemben belemenni -, megemlíteném csak azokat a számokat vagy felidéz-ném azokat a számokat, amiket az expozében hallot-tunk. Szinte minden egyes fontos területre a 2017-es költségvetésben többletforrások jutnak: 270 milliárd többlet az oktatásban, 167 milliárd többlet az egészségügyben - megjegyzem, mindkét ágazatra jócskán ráférnek ezek az összegek -, 66 milliárddal nő a kulturális terület támogatása, a társadalombiztosítási és jóléti kiadásokra 155 milliárddal fogunk többet költeni a 2017. évben, és a sport- és a szabadidősport-tevékenység támogatására is 27 milliárd forinttal jut több.

Én, tisztelt Országgyűlés, azt gondolom, hogy a beterjesztett költségvetés reményeink szerint meg is tud valósulni. Ezt arra alapozom, hogy az Orbán-kormány most már másfél kormányzati ciklus óta minden egyes beterjesztett költségvetésében tartani tudta a költségvetési sarokszámokat. Hogy egyszer ez bekövetkezik, megjegyzem, ezt sem gondoltam, so-káig azt hittem, hogy a költségvetés egy olyan műfaj, hogy elképzelünk valamit, elmondunk róla valamit, és majd a zárszámadás során, mint akik nem is beszéltek egy évvel korábban, töröljük ezeket a számokat, és elfogadjuk a kormánynak azt a lehetetlen költségesítést, amit az ő idejükben megszoktunk. Most hosszú évek óta azt látjuk, hogy a költségvetés az költségvetés, a költségvetés az kötelez, az Orbán-kormány takarékosan gazdálkodik, és így végre elju-tottunk oda, hogy ma már nemcsak európai uniós források szerepelnek fejlesztési lehetőségek oldalán a költségvetésben, hanem, ha nem tévedek, 1600 mil-liárd hazai költségvetési forrás.

Pár évvel ezelőtt még önmagunknak is mondo-gattuk, önkormányzati vezetők egymás között, hogy a költségvetésnek nincsen pénze, saját pénze ahhoz, hogy fejlesztéseket finanszírozzon. Most már eljutot-tunk ideig, ezen a pályán kell továbbhaladnunk, mert én azt gondolom, hogy az a következetes költségveté-si építkezés, amit ez a kormány képviselt, annak eredménye van, és ez az eredmény ma már mindenki számára látszik is.

Tóbiás képviselő úr számára is látszik, csak nincs abban a helyzetben, hogy ezt elmondja itt ne-

künk. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormány-párti padosorokban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Z. Kárpát Dániel képviselő úr, a Jobbik vezérszónoka a következő felszólaló. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcso-portja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az imént hallottak kapcsán az év legfontosabb előter-jesztése mentén feltehetnénk a kérdést, hogy ez már a polgári Magyarország-e, vagy lesz ez még rosszabb is. A helyzet az, hogy katasztrofális folyamatoknak lehetünk szemtanúi, hiszen egy kiszáradt gazdaság és a függőség költségvetéséről olyan dicshimnuszot hallhattunk az imént, ami egész egyszerűen eb-ben a Házban is szokatlan.

De kezdjük a technikai körülményekkel! Még a tavalyi időpontnál is korábban nyújtotta be ezt a tervezetet a kormányzat: május 13-hoz képest április 26-án, és tulajdonképpen egy másfél évszázados hagyománnyal szakított, szakít, talán annak érdeké-ben, hogy kedvezzen azoknak a nemzetközi hitelmi-nősítő társaságoknak, akik valamiért még mindig elmulasztják felminősíteni Magyarországot.

Hozzáteszem: én nem vagyok ellendrukker, én állítom, hogy Magyarországnak már járna az a fel-minősítés, de nem biztos, hogy azért kell járnia, mert Magyarország Kormánya, még egyszer mondom, másfél évszázados hagyományokat a sarokba vágva, mindenféle technikai és formai követelményt negli-gálva és mellőzve egész egyszerűen olyan önfeladó módon próbál ezen társaságok kedvében járni, ami talán Európában is példátlan.

Főleg azért, mert a kormány még nem számolt el a 2015. évi költségvetés végrehajtása kapcsán, hiszen az arról szóló zárszámadást nemhogy be nem nyújtotta, be sem nyújthatta még, és nyilván az Ál-lami Számvevőszék ebből következően nem ellen-őrizte, nem auditálta az érintett időszakot. Az Or-szágyűlés tehát még nem adhatta meg a felmentést a kormányzat számára azt illetően, hogy egyáltalán új költségvetési tervezetet készíthessen. Tehát ami-kor a formai szabályok áthágásáról beszélünk, akkor azt az elképesztő helyzetet kell elemeznünk, hogy zárszámadás nélkül nyújtanak be költségvetést. Még egyszer mondom: példátlan dolgokról beszélünk.

Nem véletlen, hogy más országokban a benyúj-tástól az elfogadásig egy ilyen költségvetési tervezet esetén adott esetben négy hónapra is szükség lehet, hogy a szokásos három lépcsőben a megfelelő részle-tességgel és felelősségvállalással lehessen tárgyalni azt, ami előttünk van, főleg azért, mert amikor önök ezt a papírost tervezték, és április végén, amikor a benyújtásra sor került, még nem voltak megbecsül-hetők elfogadható pontossággal a pénzügyi évet megelőző költségvetés teljesítésének adatai. Tehát önök olyan számokból dolgoznak, amelyek vagy has-raütésszerűek, vagy teljességgel megalapozatlanok. A legjobb esetben csak remélhetjük azt, hogy ezek lesz-

nek a tévyszámok közelében járó valamik. Olyan szakmai blódlüket is beleraktak ebbe az előterjesztésbe, példának okáért az állami vagyonnal kapcsolatos bevételek egyik alcímében, a második alcímében szerepel itt bizony sok milliárd forint osztalékbevétele, de semmiféle magyarázatot nem fűznek ahhoz, egyetlen utalást sem tesznek arra nézve, hogy milyen pénzügyi tranzakciók állnak e jogcím mögött. Tehát önök benyújtottak valamit, amit elfelejtettek, nem is tudtak a maga részleteiben megmagyarázni, megint biankó csekket kérnek. Úristen, hányszor mondtuk el ezt az utóbbi hat év során! Tehát azt látjuk, hogy önök ugyanabban a cipőben vannak, mint az utóbbi időszakokban.

El kell hogy mondjam: a 2015. évi tényadatok és a 2016. évi várható adatok sem ismertek. Azt az n-2 szabályt, amit lehet, hogy unnak és lehet, hogy a vitát követők is unják, de még sokszor fel fogunk hozni, megint csak negligálják, hiszen a nemzetközi gyakorlatban egy költségvetés bizony három oszlopban is letehető lenne: az n-2 szabály szerint a korábbi tényadatokkal lehetne összevetni azt, amit önök most terveznek, és ennek függvényében lehetne egy teljes körű értékelést letenni az asztalra. De úgy látjuk, hogy önök erre megint csak nem voltak nyitottak.

És hát akkor következzenek a rázósabb témák - nem mintha olyan sok finom témát tudtunk volna elővenni. De hogyha, mondjuk, a Magyar Nemzeti Bank nyereségét vizsgáljuk, akkor ha a devizaállományok ártéríteléséből az MNB éves profitjait megvizsgáljuk, 2013-ban 200 milliárd, 2014-ben 511 milliárd forint nyereséget realizált. Azt is látjuk, hogy a költségek között 2013-ban a jegybank még csak 3,3 milliárd forintot számolt el egyéb ráfordítások címén, 2014-ben viszont már 252 milliárdot. Tehát 3,3 milliárdról 252 milliárdra ugrott fel az egyéb ráfordítása, amelyek döntően a Pallasz Athéné közgondolkodási program keretében létrehozott alapítványok javára pénzbani vagyonátadás következtében merültek fel.

Tehát a függöny mögött tervezett játszadozásairól van szó, megpróbálták titkosítani azt, hogy az MNB alapítványai mit és hogyan tapsolhatnak el, hogyan lesz a devizahitelek pénzéből mükincs, festmény vagy hogyan bővítik az ingatlan-portfóliót. A helyzet az, hogy ez nem sikerült. Vissza szoktak önök kérdezni, hogy: és sikerült? Örömmel jelentjük, hogy nem.

(10.50)

De a helyzet az, hogy minden más területen tetten érhető ugyanez az igen nagy mellénnyel előadott gondolkodásmód, és azt kell hogy mondjuk, az MNB mérleg szerinti eredménye 2013-ban több mint 26 milliárd forint volt, 2014-ben 27 milliárd forint fölötti nyereséget tudott produkálni. Osztalékfizetésre, tartalékfeltöltésre egyik évben sem került sor. Most legalább a 2015. évi eredmény után van egy osztalékbefizetési ígéretünk.

De azt látjuk, hogy az a hatalmas pénztömeg, ami a Nemzeti Banknál realizálódott, főleg a gyenge forintból kifolyólag és ugye a devizahitelek úgynevezett rendezéséből következő átváltásból, tehát itt a devizahitelek pénzéről van részben szó, ez igenis visszacsatornázható lenne az érintettek számára. Mondjuk, legalább a hitelkárosultak pénzéből egy olyan kártérítési alapba kellett volna csatornázni ezt a pénzt, ahonnan a legnehezebb helyzetben lévők megsegíthetők. Tehát ennek függvényében, amikor egy kereszténydemokrata vezérszónok előadja, hogy megmentették a devizahiteleket - főleg az önkormányzatokról beszél, de nyilván a magánszemélyekre is gondoltak, hiszen többször előadták ezt -, egész egyszerűen nettó hazugsággal van dolgunk.

A nettó hazugságot pár szám tudja a legjobban megvilágítani. Azokról beszélünk, akik 160-165 forintot vették fel ezt az úgynevezett hitelt. A szerencsésebbek, a jó barátok ugye, kaptak egy 180 forintos végtörlesztési lehetőséget, 180 forintos árfolyamon. Az egyszerű magyar ember pedig megkapta a majdnem piaci: 256 forintos átváltási lehetőséget. Arcátlan, ordító kettős mércéről van szó. Ezzel legalizáltak százmilliárdokat a bankok oldalára az emberektől elvett pénz tekintetében, tehát a devizahitelek megmentéséről beszélni egyszerűen katasztrofális hiba és katasztrofális bűn. Pont azért, mert azért nevezhetjük a kiszáradt gazdaság költségvetésének ezt, mert hiányzik a nemzetgazdaságból a hitelkárosultak kereslete, a vásárlásaik, a sarki fűszerestől kezdve a magyar kisvállalkozókig, és nagyon sok család esetében termelő, dolgozó, adót fizető emberekből önök az úgynevezett rendezésükkel segélyeztetettek, szociális ellátottakat csináltak - a „csináltak”-ra itt óriási idézőjelet kell érteni. Ez a folyamat még most is visszafordítható lenne, de nettó hazugságokkal ez nem megy. Tehát amikor azt mondják, hogy önök megmentették ezeket az embereket, egyszerűen nem mondanak igazat.

Még két további szám, hogy ezt igazoljuk. Az úgynevezett rendezésük után megint csak 150 ezer főlé kúszik a 90 napja nem vagy nem teljeskörűen teljesítő adósok száma, tehát ketyeg egy újabb katasztrófa bombája, és most jön az az időszak, amikor az árfolyamgátás gyűjtőszámlákon gyűlő összegek majd rá fognak csapódni az érintettekre, újabb bedőlések tömegét indítva el.

Ezzel párhuzamosan önök a kilakoltatási moratóriumot sem hosszabbították meg, és ebből a költségvetési tervezetből sem világlik ki, hogy hogyan akarnak a hitelkárosultaknak érdemben segíteni, hiszen a magáncsőd konstrukcióját nem tették emberbaráttá és tervezhetővé. A Nemzeti Eszközkezelőnél, amit azért segítségenek is nehéz nevezni, egy elég embertelen kvótával dolgoznak, még háromezer ember számára nyitják ki azt a kaput a 150 ezernél is több közül. És az a szánalmas helyzet állt elő, hogy már végrehajtották és bankárok könyörögnek önöknek, hogy a Nemzeti Eszközkezelőt tőkésítsék tovább, önök pedig ezt nem teszik meg, hagyják, hogy a há-

romezer szabad helyen kelljen hogy marakodjanak tízezrek. És hát milyen az a segítség? Elveszik az emberek saját ingatlantulajdonát, visszabérelhetik ezek az emberek a saját korábbi ingatlanjukat.

De mi következik egy nagyon szerencsétlen konstelláció esetében? Tehát ha már nem lesz Fidesz-KDNP kormány, és mondjuk, nem egy Jobbik-kormány követi azonnal, vagy egyszer egy Jobbik-kormány sem lesz, tehát játszunk el legalább ezzel az elvi lehetőséggel: akkor bizony egy igen furcsa színű, mondjuk, balliberálisnak nem nevezhető - de biztos, hogy annak fogja magát nevezni -, egy ilyen kormányzat pillanatok alatt dobra fogja verni az emberek házáat, és el fogja azt érni, hogy azok, akik korábban visszabérelhették a saját ingatlantulajdonukat, most mehetnek az árok szélére. És ahogy a múltkoriakban mondtuk, az árok szélén bizony nemhogy ott hagyják őket, de napalmmal lövik őket folyamatosan, hiszen ezeket az embereket nem hagyják Magyarországon nyugodtan élni, megmaradni.

Ezt bizonyítja az önök magáncsőd konstrukciója is, ahol még 5 év után sem biztosítanak egy walk-away típusú elstétálási jogot, ahol az érintett károsult legalább a tartozásaitól mentesen kezdhetne egy új életet, kaphatna új életlehetőségeket. Hiszen az 5 éves nagyon szigorú periódust követően a bank, a hitelező pénzügyintézet még így is sokkal jobban jár, minthogyha bedőlt volna az a hitel, vagy adott esetben nagyon nyomott áron, a piacon próbálták volna dobra verni az ingatlant, de önök nem gondolkodnak el ezen.

És el kell, hogy mondjuk - én egyébként biztos vagyok abban, hogy Jobbik-kormány fog következni ezután -, helyre lehet tenni ezeket a dolgokat, csak az a kérdés, hogy a hitelkárosultak ráérnek-e adott esetben még két évig. *(Hoppál Péter közbeszól.)* Lehet kommentálni, de majd az érdemi hozzászólásokra is lesz lehetősége. El kell hogy mondjuk, érdemi hozzászólásokért kiált az, amiről itt beszélünk, hiszen önök az adócsökkentés és az otthonteremtés költségvetésének nevezik ezt, ami előttünk van, és érdemes pár szót fordítani arra, hogy miért teszik mindezt, illetve megtehetik-e mindezt.

Az iméntiekben kereszténydemokrata vezérszónok úr a 27 százalékos áfateherről azt közölte, hogy ez viszonylag magas - az ő értelmezése szerint. Nos, az a nagy helyzet, hogy Európában nem találni magasabbat, de igazából a világon, ha megvizsgáljuk a tisztességesen működő nemzetgazdaságokat, akkor ott sem. Ez a 27 százalékos áfa már a hardcore szintje, tehát ez egy világrekorder áfa, mondjuk ki nyugodtan, de Európában a legmagasabb. És az az engedmény, amit önök egyébként helyesen tesznek, én ezt támogatni fogom, azt a minimális kozmetikai jellegű áfacsökkentést, ez egy átlagos család fogyasztói kosarának a 6-7 százalékát érinti, ezt önök is nagyon jól tudják. És ez a 6-7 százalék a fogyasztói kosáron belül, ilyen mértékű engedmény mellett, körülbelül egy fél vagy háromnegyed százalékos összesített áfacsökkentéssel ér fel, maximum. A helyzet

az, hogy itt szakadéknyi lélekbátorságbeli különbség mutatkozik önök és a Jobbik között. A Jobbik teljes körű csomagja ugyanis az alapvető élelmiszerek, fogyasztási cikkek szinte teljes körére, és ami nagyon fontos, a gyermeknevelési cikkek áfatartalmának teljes körére vonatkozóan egységes, maximum 5 százalékos kulcsot határoz meg. Legalább az első lépés legyen egy 5 százalékra történő csökkentés, aztán indulhatna a bokszt az Unióval, hogy milyen területeken tudunk további engedményeket eszközölni.

Mi azt látjuk, amikor azt mondják, hogy akár még 35-40 ezer forint engedményt is tudnak éves szinten egy család számára biztosítani ezzel a minimális kozmetikai jellegű áfaengedménnyel, akkor látszik az, hogy amit önök éves szinten tudnak produkálni, azt a Jobbik tervezte nagyjából két hónap alatt tudná a családok asztalára letenni, ez lenne az érdemi könnyítés. A költségvetésben pedig megjelenne a háttere, hiszen több száz milliárd forintot találtunk ebben a tervezetben, amely vagy homályos, vagy titokzatos, vagy teljesen értelmetlen célokra kerülne eltapcsolásra, ha megszavaznánk ezt a tervezetet.

És azt is látnunk kell, hogy az önök viszonylag magas áfája, tehát ez a világrekorder 27 százalékos, kinyírja azt a bérnövekedést is, ami önök szerint beindult. A valóság viszont egy nagyon egyszerű vizsgálattal kell hogy induljon, és ide már a kivándorlás kérdésköre is erősen kapcsolódik. Egy átlagos magyar fiatal az iskoláit elvégezve munkába állva, nyilvánvaló módon megvizsgálja annak lehetőségeit, hogy a KSH szerinti ismert átlagfizetéséből mennyi idő alatt tud, mondjuk, egy önálló otthonhoz jutni; családalapítás esetén a két fiatal mennyi idő alatt tud önálló otthonhoz jutni. És arra jutnak, hogy jellemzően a CSOK ilyen metódusát és a 10+10-et, meg a relatíve gazdagoknak, szerencsésebbeknek kitalált formulákat nem tudják igénybe venni, és ha a családi segítség nem áll rendelkezésre, akkor bizony 10-15 éven belül nem képesek önálló otthonhoz jutni. Nagyon sokakat ez sarkall a kivándorlásra, ez sarkall a külföldi munkavállalásra, miközben azt látjuk, hogy önök a CSOK-kal, a 10+10-zel, amit nem akarunk mi eltörölni, támogatható formulákról van szó, de mégiscsak a társadalom, nagyjából az igénylők 10 százalékának kedveznek.

Ha megvizsgáljuk azok összetételét, akik a pénzügyintézeteknél érdeklődnek ezen konstrukciók iránt, akkor azt látjuk, hogy a legtöbben, 90 százalék fölötti tömeg, egyértelműen a használt lakás vásárlása iránt érdeklődik, bővíteni szeretne, adott esetben új albetét létrehozása nélkül; harmadsorban pedig energetikai korszerűsítésben gondolkodik. Ezért mondtuk azt, hogy legalább a kedvezményes hitelt nyissák már meg ezen három létszerű problémakör előtt, hiszen a magyar emberek többsége ezzel szembesül, és nem új építésű lakóparki lakást vásárol, hiszen ez, valljuk be őszintén, a szerencsésebbek kiváltsága a mai gazdasági körülmények között. A költségvetésben erre is lenne tartalék.

De ha már arról beszéltek, hogy saját erőforrásból saját beruházásokat akarnak tető alá hozni, akkor javasolnék, javasolnánk egyet. Egy olyan állami háttérű bérlakásépítési programra lenne szükség, amely úgy nyit a magyar fiatalok felé, hogy nemcsak önálló tulajdont tesz elérhetővé, és nem csak a gazdagabbak számára, hanem bizony olyan bérelti lehetőséget, ahol magyar kivitelezők, magyar beszállítók hoznának létre, építenének bérlakásokat Magyarországon, de nyomott áron, állami háttérrel tudnának beköltözni fiatalok, középkorúak, idősebbek. Egyszerűen érthetetlen és megindokolhatatlan az az örület, amivel önök mindig jönnek, hogy hát a kormány elkötelezett a saját ingatlantulajdon, az új építésű lakások mellett. Oké, de még egyszer mondom, ez a társadalom nagyjából 10 százalékát érinti - mi lesz a maradék 90 százalékkal?

Tehát nem kellene kormányzati, PR-kommunikációs fogást csinálni az otthonteremtésből. Az önök propagandaminisztériuma ezen tervezet szerint ugyanis több mint tízszeresét kapja most arra, hogy óriásplakátokkal szórja tele az országot, és a kormány vélt vagy valós eredményeit kommunikálja; ugye, 15 milliárd fölé nőtt az az összeg, ami csak a kormányzat teljesítményének a reklámozására lesz fordítható a következő időszakban.

(11.00)

Éppen ezért mondjuk azt, hogy állami háttérű bérlakásépítési programra lenne szükség. El vagyok képedve azon, hogy ez a kormányzat nem érzékeli például a budapesti albérletpiacon kialakult helyzetet. Teljesen egyértelmű, hogy a sharing economyhoz tartozó különböző internetes, világhálós megosztó megoldások kivettek a budapesti albérletpiacról több ezer ingatlant. Egy elképesztő kínálati szűkösség lépett fel. Ez felhajtotta az árakat, ahogy megtörtént ez egyébként a tengerentúl, más nagyvárosokban is, tehát a modell ismert volt önök előtt, mégsem avatkoztak be, mégsem tettek semmit. Nem feltétlenül a sharing economy betiltása lenne a cél, hanem olyan jogi szabályozás és klíma kialakítása, ahol az adóelkerülés lehetőségét a minimálisra csökkentenénk, ugyanakkor az ilyen kínálati szűkösségekből eredő árfelverő hatást, amely egyébként budapesti fiatalok életét tönkrevágja, ki lehetne küszöbölni. Önök pedig úgy tesznek, mintha nem is érzékelnék ezt a problémát, nem érzékelnék azt, hogy Budapesten egy 60 négyzetméter fölötti albérlet ára adott esetben 100 ezer forint fölé is kúszhat plusz rezsi. Hogy akarják ezt a magyar átlagfizetésekből kitermeltetni? Lehetetlen. Önök ugyanakkor nem vesznek figyelembe valódi, létező problémákat. Ez a költségvetési tervezet pedig nem nyújt választ ezekre.

Össze kell hogy foglaljuk azt is, hogy hogyan állnak önök a szabadságharc más frontjain, például az államadósság elleni harc tekintetében. El vagyok képedve, hogy mikrofonba merik hazudni azt, hogy ebben a harcban legalább csatagyőzelmek vannak. A

helyzet sokkal rosszabb, mint ahogy önök előadták. Az adósságkezelés költségei - itt vannak a számok - a 2017. évi előirányzat szerint 1156 milliárd forintot tesznek majd ki. Azt is látjuk, hogy ez jóval több, mint a 2015. évre tervezett 1140, és azt is látjuk, hogy 2016-ra 1080 került elkülönítésre. Tehát nagyjából a nagyságrend megmaradt, minimális ingadozásokat tudunk kimutatni.

(Az elnöki széklet Lezsák Sándor,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Ha GDP-arányosan vizsgáljuk mindezt, akkor 2010-ben 80,6 százalék volt a bruttó adósság rátája, és a helyzet az, hogy 2015-ben ez ugyan lement 75,3 százalékra, de ez a ráta javulása, nem pedig az államadósság tömegének a csökkenése. Hiszen látjuk, hogy a 2016. március 31-i közlés szerint a központi alrendszer adóssága 25 473 milliárd forint. Azt is látjuk, hogy az államháztartás adóssága nemhogy nem ment le arra a szintre, amit önök 2010-ben a Széll Kálmán-tervben megígérték, hogy GDP-arányosan 65-70 százalékra, elképesztő szakadék tátong az ígélet és a valóság között, de a kormány hét év alatt átlagosan évi 700-800 milliárd forinttal növelte, illetve növeli az államadósságot folyamatosan, minden időszak tekintetében.

Az önök teljesítményéről mindent elmond, hogy hét év alatt mintegy 8000 milliárd forintot fizetett ki Magyarország és fizet ki kamatként. Tehát nemhogy nagyságrendi csökkenés nem mutatkozik, de az önök adósságmenedzselése egyszerűen nem különbözik az elmúlt negyedszázad gyakorlatától. Elmondhatjuk azt, hogy a számok, a milliárd forintok folyamatos növekményt mutatnak. De ha mondjuk, megvizsgáljuk ezt az egészet euró tekintetében, akkor elmondhatjuk, hogy az adósság a 2010. évi 78,4 milliárd euróról 2015-re 80,4 milliárd euróra emelkedett, tehát egy folyamatos növekmény mutatható ki. Ne hazudják tehát azt, hogy az államadósság elleni háborúban legalább csatagyőzelmek vannak, hiszen ezek nem mutathatók ki. Még egyszer mondom, hét év alatt Magyarország mintegy 8000 milliárd forintot fizetett ki csak kamatokra. Tehát itt nem a tőketartozás érdemi csökkentéséről van szó, csak a kamattörlesztésről. Gondolják végig, hogy adott esetben egy sikeres tárgyalási folyamat mentén, ha csak ezen összeg fele felszabadult volna, milyen csodákat lehetett volna a magyar nemzetgazdaságban csinálni!

A gazdasági növekedésről igen nehéz hosszú értekezéseket folytatni, hiszen itt nagyjából külföldi begyűrűző hatások és az Unióból érkező, a saját viszcacsorgatott pénzeinkből eredő pályázati források mozgásai azok, amelyek ezt érdemben befolyásolják. A helyzet az, hogy az államháztartási törvénynek van egy sora, ez szó szerint azt tartalmazza, hogy „indoklással együtt bemutatja a költségvetési évet követő három év tervezett előirányzatainak keretszámait”. Önöknek legalább három évre előre kellene látnia mind a gazdasági növekedés, mint egyéb prognózi-

sok tekintetében. Itt önök 2017-nél megakadnak, nyilván, mert nem csak önökön múlik ez a buli. A begyűrűző nemzetközi hatásokat egyértelmű módon nem látják. Azt látjuk, hogy amíg ezek a külföldi hatások befolyásolják azt, hogy Magyarországon mennyit lehet otthoneremtési célra fordítani, hogyan lehet áfát csökkenteni, addig önálló, szuverén kormányzati mozgásterről ne nagyon beszéljenek, hiszen sokkal nagyobb lélekbátorság kellene ahhoz, hogy ezt fel tudják mutatni.

Azt is látjuk, a foglalkoztatásra is kitérhetnének, a tíz év alatt egymillió új munkahely ígéretére. A miniszterelnök korábban már az ötmillióst is megjelölte, aminek a teljesítésével egyébként körülbelül Csehország színvonalát érnék el, de a helyzet az, hogy 2010 tavaszán 3,8 millió volt a foglalkoztatottak száma, ami négy év alatt 4,1 millióra ment fel. Azt is látjuk, hogy a munkaügyi statisztikát elsősorban a közmunkások számának alakulása alakítja. E tekintetben azt érdemes megvizsgálni, hogy a közmunkások esetében hányan, hány százalék tudott visszatérni az elsődleges munkaerőpiacra. Itt bizony azt látjuk, 2015 első félévéből állnak rendelkezésre részletes adatok, 224 ezer ember került ki a közfoglalkoztatás rendszeréből addig, ebből 43 ezren, tehát 19 százalék tudott elhelyezkedni az elsődleges munkaerőpiacon, ami igen szerény teljesítmény. Közben azt látjuk, hogy miközben önök a közmunkásokra tesznek fel mindent, az erre fordított, az adófizetők pénzéből eredő összegek is brutális magasságokba nőttek. 2015-re is egy hatalmas összeget, 270 milliárd forintot szántak erre a költségvetésből. 2016-ban a Nemzeti Foglalkoztatási Alap Start-munkaprogramjában már 340 milliárdos előirányzat is szerepel. Jövőre ez némiképp mérséklődik, de a 300 milliárdos szintet nagyjából üti. Itt egy olyan állami háttérű foglalkoztatási programról van szó, amely inkább szociálpolitikai jellegű megoldás, de a normális gazdasági teljesítmény, az úgynevezett GDP-torta növelésére nem alkalmas.

Ugyanakkor itt is lenne kitörési pont, itt is lenne megoldás, ha csak két dolgot csinálnának ezzel a közfoglalkoztatással. Mondjuk, felmérnék azt az 500 ezer üresen álló magyar ingatlant, amiből állításunk szerint 80-90 ezer bérlakásként szinte azonnal visszahozható lenne a magyar életbe, valamint egy állami bérlakásépítési, otthoneremtési program során ezen emberek munkaerejét bevetnék értelmes célokra, akkor érdemi elmozdulást lehetne elérni. De addig, amíg 27 százalékos világrekorder áfát tudnak a magyar emberek számára biztosítani, addig, amíg otthoneremtési és egyéb megoldásaik a szerencsésebbeknek, a gazdagabbaknak szólnak, addig, amíg az adóprézés érdekében nem mérsékelnek, és addig, amíg azt mondják, hogy megmentették a hitelkártszolgálatokat, de valójában magukra hagyták azokat az embereket, akik önhibájukon kívül kerültek bajba, nagyon rossz üzenetet küldenek Magyarországra számára, és ebből a költségvetési tervezetből, fájó kimondani, de sajnos egy kiszáradt gazdaság képe

rajzolódik ki, ahol még az államadósság elleni harcot is elvesztették.

A hosszú távú kitorés lehetőségeit tehát nem látjuk, ilyen módon ez a csomag előttünk abszolút támogatathatatlant. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat. Megadom a szót Schmuck Erzsébet képviselő asszonynak, az LMP vezérszónokának. Öné a szó, képviselő asszony.

SCHMUCK ERZSÉBET, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Sajnos, az idei költségvetés kapcsán is nagyon hasonlókat leszek kénytelen mondani, mint egy évvel ezelőtt. Magyarország évek óta nem indul meg a kivezető úton. A kormány zsákutcába vezette Magyarországot, és ezt nem először mondjuk és támasztjuk alá tényekkel. *(Közbeszólás a Fidesz soraiból: Legyen ez a te bajod!)* Most pedig ezzel a költségvetéssel leparkolunk ebben a zsákutcában, és se előre, se hátra. Ez a költségvetés - csakúgy, mint a tavalyi vagy az idei - nem szól másról, mint egy alapjaiban elhibázott gazdaságpolitika megszilárdításáról. *(Közbeszólások a Fidesz soraiból: Ez a tavalyi beszéd!)* Betonba önti azt a gazdaságpolitikát, amelynek egyetlen célja, hogy a külföldi multicégek összeszerelő üzemévé tegye Magyarországot. Ezért verte szét a kormány a munkavállalói jogokat, ezért nyomja el az érdekképviseleteket, és mindenekelőtt ezért kívánja alacsonyán tartani mindenáron a béreket az országban. *(Boldog István: Tavaly is ezt mondtad! - Közbeszólások a Fidesz soraiból: Ez a tavalyi beszéd!)*

Egyetlen előnye van annak, hogy három éve érdemben változatlan büdzsét nyújt be a kormány. Most már a költségvetések hosszabb távú hatásait is világosan láthatjuk. A mérleg azonban kiábrándító. A magyar emberek több mint 40 százaléka létminimum alatt él. Ez 2015-ben a lakosság 41,5 százalékát jelentette. Kétmillió adózó keres a létminimum alatt, és közülük több mint 300 ezer azok száma, akiknek a munkajövedelme még a szegénységi küszöböt sem éri el. Ma Magyarországon a 8 óra munka a szerény megélhetéshez is kevés, 8 óra munka nem elég ahhoz, hogy a családok ne szenvedjenek hiányt.

(11.10)

Nem véletlen, hogy lassan egy teljes generáció dönt a kivándorlás mellett.

Az elhibázott gazdaságpolitika másik következménye, hogy a magyar gazdaság továbbra sem tud a saját lábára állni. Az alacsonyán tartott bérek miatt nincs belső kereslet, a növekedés egyetlen motorját az uniós források jelentik. Hiába teljesítenek jól a külföldi multicégek Magyarországon, ha az itt megtermelt profitjuk 80 százalékát hazaviszik, és ezzel csak tovább erősítik a duális gazdaságot. A kormány mester-

ségesen próbálja életben tartani a gazdasági növekedést, de ez csak ideig-óráig fenntartható, és utána nagyon kemény csattanás következik. Éppen ezért a legkevésbé sem tudunk örülni annak, hogy néhány, valójában nem túl jelentős változáson kívül szinte újra a tavalyi költségvetést nyújtotta be a kormány.

Az LMP kötelességének érzi megmutatni a magyar választóknak, hogy létezik másik út. A párt ezért olyan módosító javaslatokat nyújt be a 2017. évi költségvetéshez, amelyek egy másik gazdaságpolitika alapjait jelentik, amelyek egy teljesen másik Magyarország képét festik. Egy olyan országét, ahol meg lehet élni a munkából, ahol a külföldi mult cégek helyett a magyar kkv-k a stratégiai partnerek, és ahol a lezárkózás felzárkózássá alakul. Hadd beszéljek kicsit részletesebben is arról, hogy mi a problémánk a kormány által benyújtott javaslattal, illetve arról is, hogy az LMP hogyan alakítaná a büdzsét, hogyan teremtené lehetőséget a dolgozói szegénység felszámolására és egy új, valódi fejlődést hozó gazdaságpolitika elindítására.

Adócsökkentés. Először is, nézzük meg, mit állít a kormány! Az ideai kommunikációs panel szerint ez az adócsökkentés költségvetése. Ezt a múlt század elején úgy nevezte a büntető törvénykönyv, hogy a szédelgő feldicsérés, és három év szabadságvesztés vagy 100 ezer korona büntetést vonhatott maga után. 100 milliárd forinttal csökkenteni egy 17 300 milliárd forint főösszegű költségvetést, nem adócsökkentés; fél százalék. Néhány alapvető élelmiszer áfájának 5 százalékra csökkentése a nélkülöző embereknek nem sokat jelent, picinyke emelés a gyermekkedvezményénél pedig nem jelent egy lépést előre. Egy egyszerű családnak pár ezer forinttal nőhet mindössze a jövedelme, egy állami vezetőnek milliókkal. Kicsit túlzással azt mondhatjuk az adócsökkentés egészére, hogy a kormány többet fog költeni az adócsökkentés reklámozására, mint magára az adócsökkentésre.

A kormány úgy beszél az adócsökkentésről, hogy ma az állam a felét elviszi egy dolgozó teljes bérköltségének. Minden egy forint bér után egy forintot be kell fizetni az államkasszába. Mi ezzel szemben csökkentenénk a munkára rakódó terheket a többkulcsos adóval a munkából élők 90 százaléka számára. A problémák egyik gyökerét az jelenti, hogy a kormány ragaszkodik a gazdagokat segítő, a szegényeket büntető egykulcsos adóhoz, amit azonban az LMP többkulcsossá alakítana át, hogy az átlagbér szintjén keresők nettója végre növekedhessen és az elosztás igazságosabb legyen. A minimálbér adómentessé válna és 0, 12, 24 százalékos kulcsokkal adóznának az egyes jövedelemsávok, minimálbérig 0 százalék, átlagbérig 12 százalék és afölött 24 százalék. A dolgozók ilyen módon történő béremelése azért is szükséges, mert ezzel több embert lehetne itthon tartani, csökkenne a munkaerőhiány, nőne a foglalkoztatás. Úgy gondoljuk, hogy a béremelés ma a valódi beruházás.

Mi a többkulcsos adó bevezetése mellett plusz 200 milliárdot adnánk a közszféra bérrendezésére is.

Látjuk és halljuk, hogy a kormány annak a neoliberais elméletnek a foglya, miszerint a béremelés rontja a versenyképességet. Ez megnyilvánul az olyan kijelentésekben, miszerint először a gazdaságot kell rendbe tenni, azután lehet a bért emelni, azaz a béremelést a kormány osztogatásnak tartja. A gazdaság nem fog rendbe jönni, ha nem nő a munkaerő teljesítőképessége, márpedig az nem fog nőni, ha folyamatosan a létminimum szintjére zsákmányolják ki. Ördögi kör, amit meg kell szakítani, bevonva a szakszervezeteket és más érdekképviseleteket. A bérek szisztematikus és folyamatos emelésére van szükség. A magyar munkaerő minősége nem tér el a nyugat-európaiktól, tehát a termelékenysége is lehetne sokkal magasabb. Ehhez azonban szükség lenne olyan erőforrásokra, amivel - csúnya szóval - újratermelheti magát, életkörülményei, egészségi állapota, motivációja, képzettsége emelését lehetővé teszik. Ezt nem biztosítja a nyugat-európaihoz képest hatodannyi bér.

Béremelés a közszférában. A kormány másik állítása szerint az ideai költségvetéssel mindenki léphet egy kicsit előre. A 2017-es büdzsé üzenete ehhez képest feketén-fehéren láthatóvá teszi, hogy akikre az államot bízta az ország, inkább költenek magukra, mint azokra az emberekre, családokra, akiknek a pénzét most be kellene osztani. Jut pénz fényűzésre, pompára és értelmetlen beruházásokra, de nem jut pénz a bérek érdemi és érzékelhető növelésére. Mindenki hatalmasat ugorhat előre, aki része a Fidesz által felépített hatalmi rendszernek, de az egyszerű magyar munkavállalók csak egyre inkább közel kerülnek a szakadékhoz.

Jövőre 9. éve lesz befagyasztva a közalkalmazotti bértábla és a köztisztviselői illetményalap, azaz az állam, a közosság alkalmazottai immár majdnem egy évtizede nem kapnak fizetésemelést. Elképesztő adat, hogy 200 ezer állami alkalmazott bére nem éri el a létminimumot. Elképesztő az is, hogy miközben Matolcsy György fizetése a kétszeresére emelkedik - nyilván, mert jól sáfárcodik a közpénzekkel -, továbbra sem kapnak anyagi megbecsülést az oktatói munkát segítő, bizonytalan, semmilyen biztonságot nem jelentő ígéretekkel áltatják az egészségügyi dolgozókat.

A szociális dolgozók jövőre sem kapnak alaphéremelést, és még az is lehet, hogy a pótlékaik csökkennek, továbbá a kormány 2017-ben sem váltja be a 2016-ra tett ígését a szociális életpályával kapcsolatban. A középfokú végzettségű bölcsődei kisgyermeknevelők az ígéretek ellenére, úgy tűnik, mégsem léphetnek be a pedagógus-életpályába. A közigazgatásban dolgozók közül pedig csak minden harmadik dolgozó részesül béremelésben, holott mindenkire kiterjedő béremelést ígértek.

Az LMP szerint béremelésre van szükség. Luxuskiadások helyett meg kell végre fizetni a dolgozókat, és ahol ebben az államnak közvetlen szerepe van, ott ezt a költségvetésben kellene megtenni. Mi a kormány válasza erre? A 2017-es költségvetéssel nemhogy nem fordít ezeken a tragikus folyamato-

kon, de még fel is erősíti őket: 100 milliárdokat költ a bukott paksi bővítésre, a kormány számára újítja fel a budai Várat, osztogat, de nem fejleszt, nem teremti állásokat a „Modern városok” programnak hazudott kampánykörúton, 22 milliárdot ad a propagandaminisztériumnak, azaz Rogán Antal szomszédainak. Mi a kormány válasza a leszakadás és az értelmetlen fényűzés botrányos ellentmondására? Új statisztikát rendel meg, megváltoztatja a szegénység mércéjét, kozmetikázza az adatokat. A szegénység helyett a szegénységet bizonyító számok ellen küzd.

Családpolitika. A kormány azt is mondta a jövő évi költségvetésről, hogy az jelentősen növeli a családok támogatását. Erre valóban szükség is lenne, a konkrét számok azonban egészen mást mutatnak. A Fidesz továbbra is csak a családok egy részét hajlandó támogatni, ráadásul a legnagyobb mértékben azokat, amelyek erre a legkevésbé lennének rászorulva. (Dr. Hoppál Péter: *Ez nem igaz!*) A 2017-es költségvetés brutálisan őszintén mutatja be a kormány, a Fidesz preferenciáit. A magyar családok kénytelenek lesznek levonni a következtetést, hogy a legtöbbjükéről megint megfeledeztek.

A kormány érthetetlen módon ragaszkodik ahhoz, hogy a jobb módúakat támogassa, hátha az előbb vagy utóbb felfelé húzza a szegényebbeket is. De az adatok azt mutatják, hogy a társadalom kettészakadása évről évre súlyosabb. (Révész Máriusz *közbeszól.*) Hány évnek kell eltelnie, mire a kormány belátja, hogy most már az alul lévőknek, sőt az eltűnő középosztálynak kell végre érdemi segítséget adni? Ez a költségvetés azt bizonyítja, hogy a kormányban nincs meg a kellő akarat, belátás, hogy megszüaduljon az életképtelen dogmáitól és azokat támogassa, akik akkor is családot akarnak alapítani, akkor is gyermeket vállalnak, ha nem a gazdagok közé tartoznak.

(11.20)

Oktatás. A költségvetéssel legalább odáig eljuttunk, hogy a kormány beismerte, súlyos gond van az oktatásban, az egészségügyben, különben minek dobott volna oda ezeknek az ágazatoknak némi látzatsegítség. Ez azonban messze nem elég a leszakadás megállításához, nemhogy az előrelépéshez. Az oktatás területe ugyan pluszforrásokat kap, de ez csupán töredéke annak a pénznek, amit az elmúlt években kivontak a rendszerből. A miniszter úr által hangoztatott 270 milliárd forint részleteiről keveset tudni, de feltételezzük, hogy ezt csökkenti az a közel 100 milliárd forint, amivel a kormánynak az idén kellene megtámogatnia a KLIK-et, hogy ne dőljön össze. De az is tény, hogy az elmúlt hetekben felelős kormánypolitikusként sokféle számot hallottunk az oktatás támogatásáról. Később bizonyára megtudjuk az igazi számokat is.

Ráadásul az oktatás jelenlegi rendszere alapvetően elhibázott. Márpedig egy rosszul működő rendszerbe hiába rakunk több pénzt, attól az még nem

fog eredményesen működni. Az LMP szerint az iskola-rendszer fenntartható működéséhez továbbra is hiányzik 200 milliárd forint. Ezzel is csak a 2010-es szintre kerülnének vissza, márpedig szerintünk hosszabb távon minden költségvetési 100 forintból 15-20 forintot kellene oktatásra költeni. Szükség lenne a pedagóguséletpálya-modell rendbetételére, és nem hagynánk ki a béremelésből a pedagógusok munkáját közvetlenül segítő munkatársakat sem. A társadalmi hátrányok mielőbbi kompenzálása érdekében az egész országra kiterjesztenénk a korai fejlesztést nyújtó szolgáltatásokat, többek között a meglévő sikeres gyakorlatok intézményesítésével.

A szakképzési rendszert a négyéves képzési idő visszaállításával, az elméleti képzés megerősítésével, a mentorrendszer kialakításával képessé tennénk arra, hogy a tanulók számára a felsőfokú szakképzésbe, a felnőttképzésekbe és a felsőoktatásba is dobantót jelentsen. Aki mégsem tanul tovább, az is kapja meg azokat a készségeket, hogy később bármikor átképezhető legyen, ha a munkaerőpiac ezt megköveteli tőle.

Tisztelt Országgyűlés! Az LMP egy olyan országot szeretne, ahol mindenki addig juthat az oktatási rendszerben, ameddig képességei szerint tud és ameddig szeretne. Hosszú távú célkitűzésünk, hogy tíz személyből legalább négy fő diplomás legyen Magyarországon. Ehhez meg kell állítani a felsőoktatásba jelentkezők és a felvételt nyert hallgatók létszámának ütemes, utóbbi években elindult csökkentését. Minél több diplomásra van szükség, hiszen az általuk beindított kis- és középvállalkozások fogják majd visszahozni a rendszerváltáskor elvesztett másfél milliárd álláshely nagy részét. Ehhez szükség van a vidéki felsőoktatási intézmények megmentésére és fejlesztésére. Olyan vidéki főiskolákra, egyetemekre van szükség, amelyek a helyi gazdaság igényeire építik képzési szerkezetüket. A helyi gazdaság élénkítése és a vidéki felsőoktatás fejlesztése összekapcsolódik. Ez ad perspektívát a fiataloknak, hogy ne költözzenek el otthonról a lehetőségek hiánya miatt. Ők fognak munkahelyet teremteni az alacsonyabb iskolai végzettségűeknek is. A felsőoktatás minőségi reformja, európai versenyképessége nem képzelhető el a források drasztikus bővítése nélkül, ez azonban hiányzik a jövő évi költségvetésből.

Tisztelt Ház! Ezekre a kiadásokra az LMP szerint szükség van ahhoz, hogy új gazdasági modellt tudjunk megvalósítani Magyarországon; egy olyan gazdaságpolitikát, ami nem arra épít, hogy a magyar munkaerő lesz a legolcsóbb Európában, hanem arra, hogy a jól képzett magyar dolgozók bérét pont a tudásuk miatt meg akarják fizetni a munkáltatók. Az alap- és középfokú oktatás radikális forrásbővítésére és szemléletváltásra van szükség, hogy mindenki számára lehetőséget adjunk képességeinek a kibontakoztatására. Olyan országot akarunk, ahol az egyén képességeitől és szorgalmától függ, hogy mi lesz belőle, azt ne hátráltassa az anyagi helyzet, családi körülmény, lakóhely. Az LMP szerint a gazdasági

fejlődés és munkahelybővülés egyik legfőbb forrása a felsőoktatásból kikerülő fiatalok minőségi tudása, felkészültsége és lendülete.

Egészségügy. Szintén örülni lehet annak, hogy az egészségügyre majd' 150 milliárd forinttal több jut. Sajnálatos módon azonban ez is csupán tüneti kezelésre elég. Azt elfelejtik megemlíteni, hogy ennek a többszörösét vonták ki a rendszerből az elmúlt években, az összeomlás szélére vagy azon túl is sodorva az egész magyar egészségügyet. A rendszer ugyanis mára gyakorlatilag összeomlott. Ezt tudják a betegek, tudják az orvosok, tudják az ápolók, csak a kormány nem hajlandó tudomást venni róla. Márpedig az egészségügy csődjét a 2017-es költségvetés sem fogja orvosolni. A pluszforrások nagy része ugyanis vélhetően elmegy az elmúlt években felhalmozott adósságok törlesztésére, a legsúlyosabb lyukak betömődésére, de kevés lesz a rendszer valódi javítására. Éppen ezért kevés fog jutni a béremelésre, márpedig ez kulcskérdés lenne. Azt ugyanis mindenki beláthatja, hogy az orvosokat és az egészségügyi dolgozókat sokkal könnyebb lenne itthon tartani, mint hazacsábítani vagy újakat képezni helyettük. Az egészségügyi béremelés nemcsak morális kötelessége tehát a kormánynak, hanem már rövid távon megtérülő befektetés is.

Az LMP ennek érdekében az átlag alatt keresőknek kedvező progresszív adórendszer bevezetésén túl további 60 milliárd forintot fordítana az egészségügyi dolgozók béremelésére. Ez már elegendő lenne ahhoz, hogy itthon lehessen tartani az egészségügyben dolgozók nagy részét. További 40 milliárd forinttal növelnék a kórházi alapdíjat, hogy ne termelődjenek folyamatosan újra a kórházak adósságai. Ma ugyanis a kormány egyszerűen kevesebb forrást ad az egészségügyi intézményeknek, mint amennyire a működéshöz szükség van, ezzel folyamatosan függőségben tartja, illetve a betegek egészségét veszélyeztető spórolásra kényszeríti őket. Mi ezt a helyzetet megszüntetnénk.

A nyugdíjakról is néhány szót. A nyugdíjak 2017-ben 0,9 százalékkal nőnek. Ezzel a kormány szerint a nyugdíjak tartják az értéküket, ami nem igaz, hiszen az átlagos inflációhoz képest számolják és nem a nyugdíjas fogyasztói kosárhoz. Jelenleg az infláció jelentős részben a beszivárgó alacsony olajár miatt ilyen alacsony. Az üzemanyag és más hozzá kötődő termékek pedig sokkal kisebb arányt képviselnek a nyugdíjasok fogyasztói kosarában. Ugyanez a helyzet az elektrotechnikai eszközök árának csökkenésével, és még sorolhatnánk tovább.

A kormány egyébként is fölösleges nyúgnek tartja a nyugdíjasokat. Ellátásukat is megpróbálja kiszervezni, privatizálni, rálőcsölni a gyermekekre, hozzátartozókra. Miközben lenézi őket - amit bizonyít, hogy a közszférában megtiltotta, hogy a 65 év utániak tovább dolgozzanak -, a jövő nyugdíjasai még kevesebbre számíthatnak. A kormány a nyugdíjrendszerrel kapcsolatos ígéreteit nem tartotta be. Országgyűlési határozat kötelezte rá, hogy létrehozza

az egyéni számlákat, ezt 2011 óta várjuk. Egy év volt a határidő akkor. A magánnyugdíjpénztári befizetéseket lenyelte az állam, ám arra, hogy azokat a nyugdíjakat, amikre fedezet volt, hogyan fogják kifizetni, nincsenek tervek.

Korrupció. Arról is beszélünk kell, hogy hol folynak el a pénzek, miért nem jut bérekre, munkahelyteremtésre, miért nem jut a vidéki utak felújítására, miért kell nélkülözniük az önkormányzatoknak, miért nincs kréta az iskolákban vagy gumikesztyű a kórházakban. Ennek három oka van. Egyrészt a költségvetés szerkezete egyszerűen rossz. Akit nem lehetne terhelni, azt a kormány túlterheli, akiket pedig terhelni kellene, azokat kíméli. Legalább ekkora probléma, hogy már makrogazdasági szinten is bőven látható összeg folyik el a korrupciós csatornákon. A költségvetésben ma több lenne a pénz, többet lehetne tenni az országért, ha végre le lehetne zárni a korrupció csatornáit. Teljesen nyilvánvaló, hogy erre nincs meg az akarat. Világos, hogy mit gondol ez a kormány az adófizetők pénzéről, Matolcsy Györgynél ma ennél ékebb bizonyíték erre nincs. A kormány rendszeresen összekeveri pénztárcáját az állampolgárok pénztárcájával, pedig a kormány csak használatra kapta a pénzt az adófizetőktől, és nem azért, hogy a saját érdekköreit finanszírozza belőle.

(11.30)

Arról nem is beszélve, hogy ma már több, egymással is vetélkedő érdekkör van, ami még többet kerül, ahogyan erre a veszélyre már akkor felhívtuk a figyelmet, amikor az oligarcháik egymásnak estek. Tudjuk, hogy amit mi és velünk együtt minden józan ember korrupciónak nevez, az a kormány politikájának a lényege, amint erre egy, a kormányhoz közeli személy volt szíves felhívni a figyelmünket. Tudjuk, hogy a korrupció a kormány szerint nem más, mint a nemzeti vállalkozóknak adott támogatás, de önökkel ellentétben mi azt is tudjuk, hogy a korrupció végső soron lopás, méghozzá a leggyalázatosabb fajtából.

A kormány fogja a magyar családok pénzét és odaadja a fideszes rokonoknak, például Matolcsy Györgynek és száz unokatestvérének. Egy olyan Magyarországon, ahol a kormány a korrupció ellen és nem a korrupció fenntartása érdekében lépne fel, számos intézkedéssel lehetne erősíteni az adóforintok védelmét. Ha lenne akarat a korrupció elleni fellépésre, akkor az Állami Számvevőszék a korrupció elleni harc központja lenne. Az LMP korábban törvényjavaslatot nyújtott be a számvevőszéki feladatok bővítése érdekében, illetve korrupciós ügyekben kötelezővé tette volna a számvevői utóellenőrzést, a kibővített feladatokhoz pedig többletforrásokat biztosítana, amint erre módosító javaslatunkban kísérletet is teszünk.

Egy olyan Magyarországon, ahol az ügyészség ellátná a feladatait akkor is, ha az előző kormányok korrupciós ügyeiről van szó és akkor is, ha a jelenlegi kormány ügyeit kell kivizsgálni, fontos lenne tovább

bővíteni a korrupció elleni ügyek osztályát, továbbképezni a korrupciós ügyekkel foglalkozó ügyészeket, erősíteni a nemzetközi együttműködés lehetőségeit. Szomorú láttelepe az antikorrupció elleni harc sikerelenségének a hosszú-hosszú évekig húzódó, bohózatba fulladó eljárások sokasága. Az eljárások elhúzódása miatti számtalan strasbourgi elmarasztalás árnyékában a 2017-es költségvetésben is megfelelő forrásokat kellene biztosítani a bíróságok jogállami szerepének erősítésére, működésük zavartalanságának, hatékonyságának és nem utolsósorban nyilvánosságának növelésére. Erre az LMP további 1 milliárd forintot szánna.

Sajnos azonban világos bizonyítékok állnak rendelkezésünkre, amelyek azt mutatják, hogy a korrupció elleni harcnak még csak a látszata sem fontos a kormány számára. Vagy a forrásokat nem biztosítják, vagy nem adnak erősebb feladat- és hatásköröket, mint a Számvevőszék esetében. A korrupció ugyanakkor sokba kerül. Az adófizetők pénze eltűnik, a közpénz magánzsebekbe vándorol, ahogy önök fogalmaznak, elveszti közpénz jellegét, és végül nem jut arra, amire a forrásokat fordítani kellene. A korrupció költségei kézzelfoghatóak a lepusztult kórházakban, a betöltetlen egészségügyi állásokban, az ellátatlan betegekben, a széthulló oktatási rendszerben és az alacsony bérekben is.

Ma Magyarországon mindenki találkozik a korrupcióval, pontosabban: az adófizetők által befizetett pénz hűlt helyével. Ezen semmilyen titkosítás nem fog segíteni. Mindenki tudja, hogy mi történik, és minek kellene történnie. Sajnos nem nyugtat meg senkit, hogy ami késik, nem múlik, mert amíg nem állítjuk meg a korrupciót, addig nem vigasztal, hogy egyszer majd el kell számolniuk a mohósággal, ha ennek Magyarország fizeti meg az árát.

Pazarló kiadások. Nem hagyhatjuk szó nélkül a pazarló kiadásokat sem. Sokszor már arra sem veszik a fáradságot, hogy titkolózzanak, hanem teljesen nyíltan, már-már büszkén hódolnak hobbijuknak vagy valósítják meg álmaikat az adófizetők pénzén. Beszélhetnénk itt a stadionépítésekről, a kormány Várba költöztetéséről vagy a Liget beépítéséről. Az időkeret sem lenne elég arra, hogy felsoroljam az összes pazarló, fényűző kiadást és az ezek oltárán eltűnő százmilliárdokat a költségvetés soraiban. Azonban zöldpárti politikusként egy kiemelkedően fölösleges, ugyanakkor rendkívül drága tételről mindenképpen szót kell ejtsek. A kormány jövőre is százmilliárd forintot tervez elszórni a paksi bővítésre, miközben még mindig nincsenek meg az építkezéshez szükséges engedélyek. A kormány olyannyira fél az egész projekt bedőlésétől, hogy az orosz hiteltől egyelőre egy forintot sem mer lehívni, de gátlástalanul költi rá a magyar adófizetők pénzét.

Végezetül vonjuk meg a nem túl vidám mérleget, és mondjuk ki: ez a költségvetés a ma rendelkezésre álló alternatívák között a legrosszabb választás. Rossz döntéseket tartalmaz, rosszul kitűzött célok érdekében. Nem old meg sürgető problémákat, nem

segít Magyarországon. Ez a további leszakadás és szétszakadás költségvetése. Nem jó másra, mint növelni a szakadékokat a kormány kedvezményezettjei és mindenki más között. Ez a költségvetés a magánérdekek költségvetése. A kormány írta, de a szerzők kezét oligarchák fogták és irányították. Vajon ha megkérdeznénk azokat a magyar embereket, akik várják, hogy a költségvetés végre az ő érdekeiket szolgálja, hogyan szavaznának? Vajon ők is Paksra, a Várba költöztetésre, presztízsbetűházásokra költenének, vagy iskolákra, ápolókra, a családok támogatására?

A kormány úgy tesz, mintha lenne elég pénz a fideszes rögeszmékre és az egyre nehezebb helyzetben élő magyar családokra egyszerre. Erről szól a „mindenki léphet egyet előre” hazugsága. De ha megnézzük a számokat, feltáru a nyers valóság: nincs mindenre pénz, a kormány pedig rossz döntéseket hoz. Mi azt fogjuk bizonyítani a költségvetés vitájában, hogy ennek nem kell így lennie, hogy van másik út, van alternatíva. És igenis ki lehet vezetni Magyarországot abból a zsákutcából, ahová az elmúlt években jutott. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Most az elsőként szólásra jelentkezett független képviselő felszólalása következik. Megadom a szót Szabó Timea képviselő asszonynak.

SZABÓ TIMEA (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A jövő évi, a Fidesz-KDNP által benyújtott és támogatott költségvetés a zsarnokok és az erkölcsi nullák költségvetése. Nézzék meg újra és újra, hogy mihez adják már megint a nevüket! Nézzék meg ezt a sok blablát és ezt a sok hazugságot, amit ma és az elmúlt napokban az önök kormánya és önök is elhordtak! Nézzék meg azt a sok semmitmondó adatot, amit az ÁSZ és a hozzá hasonlóan kormánypárti, kormányhű, úgynevezett szakértők elmondtak! Semmi másról nem szól ez a költségvetés, mint az önök lopásairól, az emberek kisemmizéséről.

A 2017-es költségvetést a világ leghírhedtebb diktátorai is megirigyelnék maguktól. Maguknak sikerült megint egy olyan költségvetési javaslatot összerakni, ami egy megalomán, tolvaj, rabló, az embereket kisemmiző költségvetés. Kim Dzsongun észak-koreai diktátor ide fog járni Orbán Viktorhoz, hogy leckéket vegyen tőle *(Felzúdulás a kormánypárti padsorokban.)*, hogyan kell az emberektől ellopni a pénzt, és hogyan kell cirkuszra és a saját emlékműveikre fordítani azt.

Varga Mihály szerint a jövő évi költségvetés a kiszámíthatóság és a biztonság költségvetése. Persze, a maguk biztonságának költségvetése, nem az emberek biztonságának költségvetése! Nyolcmillió embernek ez a további elszegényedést fogja hozni a

következő évben. 2017-ben önök ezermilliárd forintot vesznek el megint az emberektől. Tegye fel a kezét, tisztelt kormánypartí képviselőtársaim, aki akár egy percre is önök közül megtapasztalta már a nélkülözést, a nincstelenséget. Hát, nagyon sok kezét látok, konkrétan nullát. Pontosan ez a baj magukkal! Fogalmuk sincs arról a szegénységről, arról a nélkülözésről, amivel emberek milliói ma Magyarországon szembesülnek. *(Dr. Hoppál Péter: Olyan demagóg vagy. Hallgasd vissza magad!)*

Fogalmuk sincs önöknek, hogy mihez adják a nevüket már megint. De tudják mit? Segítek egy kicsit megérteni. Nézzük meg konkrétan a számokat, mire is költenek önök jövőre! Orbán Viktor Várba költözése 50 milliárd forintba kerül. Rogán Antal propagandaminisztériumára újabb 22 milliárd forintot költenek. Az életveszélyes és fölösleges Paks II. beruházásra 100 milliárd forintot tapsolnak el.

(11.40)

Stadionokra újabb 77 milliárd forint van a költségvetésben elkülönítve. És a nagy hazugság, amikor azt állítják, hogy ez uszodákra meg a tömegsportra megy el, ugyanis az önök költségvetésében erre mindössze 4 milliárd forint van. Tehát nem az emberek, a gyerekek sportjára költenek, hanem Orbán Viktor megalomán, eszement szórakozására.

A Városliget-projektre, ami a fakivágásokról szól már megint, 32 milliárd forint van elkülönítve. Nemzeti lovardára, amit Mészáros Lőrinc fog megépíteni, 2 milliárd forint van elkülönítve. Nézzük meg! Hát ki az, akinek nem kell ma Magyarországon egy nemzeti lovarda? Hát nyilvánvalóan milliók fognak odajárni! Pont annyiba kerül a nemzeti lovarda, mint amennyit már megint elvonnak a családi pótléktól jövő évben. A közmédiára, azaz a maguk propagandacsatornáira 70 milliárd forintot különítettek el. Ha ezeket a számokat összeadjuk, ez több mint 350 milliárd forint, amit kizárólag a Fidesz-KDNP és a kormány cirkuszaira, szórakozásaira fognak a jövő évben elkölteni.

De nézzük meg, hogy mi az, amire nem költenek a jövő évben. Először is Szűcs Lajosnak üzeném - aki természetesen nincs már bent a teremben -, aki szerint a magyar családok otthonteremtését támogatja jövő évben a kormány, majd hozzátette, hogy ugye nem kell ecsetelni, hogy ez milyen jó lesz az építőiparnak. De konkrétan kinek lesz ez jó az építőiparban? Természetesen annak a Garancsi Istvánnak, Orbán Viktor jó barátjának, aki a Markettel sorra nyeri az összes közbeszerzést, aki a száz leggazdagabb magyar emberből most már éppen a harmincadik helyen áll a maga 24 milliárd forintos magánvagyonával.

De nézzük meg, hogy mire nem költenek még. A közmunkaprogramból elvesznek 42 milliárd forintot. Nem elég, hogy maguk bérrabszolgává tették emberek százazreit, a legkiszolgáltatottabb embereket anélkül, hogy minimálisan bármilyen kilátást nyúj-

tanának nekik a jövőre, még jól beléjük is rúgnak egyet. Ötvenezer forintot kap ma Magyarországon egy közmunkás. Tudják, hogy ez mennyi? Tudják, hogy mennyi 50 ezer forint? *(Dr. Hoppál Péter: A huszonnyolcezer kétszerese!)* Az naponta egy krumpli meg egy zsíros kenyér. De nem láttam egy kezét sem, amikor megkérdeztem, hogy ki az, akinek egyáltalán fogalma lenne arról, hogy mi a nélkülözés Magyarországon, tehát nyilvánvalóan maguknak erről sincs semmilyen fogalma. *(Dr. Hoppál Péter: Nem fáj a demagógia?)*

Az oktatásból 42 milliárd forintot vonnak ki, tehát nem is értem, hogy amikor azt mondják, hogy az oktatásra többet fordítanak, akkor konkrétan miről van szó. Ott van feketén-fehéren leírva! Csak kérdezném, hogy akkor hogyan lesz ebből béremelés; hogyan lesz béremelés azoknak a nem pedagógus, oktatásban dolgozó embereknek, akiknek állítólag maguk ezt megígérték.

Szolgálati nyugdíjakra 17 milliárd forinttal jut kevesebb. Tehát azoknak a nyugdíjazott rendőröknek, tűzoltóknak, akik egész életüket veszélyben végigdolgozták, azoknak megint kevesebbet adnak.

De a rokkantaknak is, akiket Orbán Viktor már egyszer jól megalázott és lecsalózott, 2,5 milliárd forinttal jut kevesebb. Ugyan kiderült, hogy mégsem csalók, de nem baj, rúgjunk beléjük is egyet, mondják önök.

Az árvaellátásból elvonnak 3 milliárd forintot. Maguk, akik állandóan a családról beszélnek. Persze értem én, hogy egy gyerek, akinek nincsenek szülei, és árvaházban nő fel, az nem családban él, tehát akkor azt ne segítsük. Elképesztő ez az embertelenség, ez a szívtelenség, amit maguk évről évre művelnek! Árva gyerekekről beszélünk!

Családi pótlékból 3,2 milliárd forintot vonnak ki annak ellenére, hogy a nyolcadik éve nem emelik a családi pótlékot. Így segítik a családokat? Vagy úgy segítik a családokat, azt a jómódú néhány ezer családot, akikbe maguk is beletartoznak, akik majd igénybe vehetik a családi adókedvezményt meg a különböző építkezési támogatásokat? Egy közmunkáscsalád milyen építkezésbe fog belefogni jövőre, mondják már meg, amit maguk szerint ők igénybe vehetnek támogatásként?!

A gyermekétkeztetésre semmivel nem fog több pénz jutni, mint eddig. Ugyanúgy nem lesz a szünetekben pénz, ugyanúgy nem lesz a hétvégi gyermekétkeztetésre pénz, pedig 550 ezer gyerekről beszélünk.

És akkor nézzük az egészségügyet, amire önök szerint plusz 160 milliárd forint fog jutni a jövő évben. De pontosan hova fog menni ez a pénz? Mert ahányszor kérdeztem az elmúlt hetekben Balog Zoltán és Ónodi-Szűcs államtitkárt írásbeli kérdésben, hogy mennyi fog jutni béremelésre, egyszer sem válaszoltak. Pontosan azért nem válaszoltak, mert nem merik bevallani, hogy egy nagy nulla fog megint jutni az ápolóknak, a kórházi dolgozóknak. Legjobb esetben megint az orvosok kapnak valamennyi támogatást. És természetesen ebben a 160 milliárdban mi

van benne? Egy budapesti szuperkórház. Erre aztán nagyon nagy szükség van, amikor omlik össze a János Kórház, omlik össze az István Kórház, a László Kórház. Valljanak színt, képviselőtársaim és a kormányban, hogy megint nem fogják felújítani sem a János Kórházat, sem a Lászlót, sem az István Kórházat, hanem már egy nulladik perctől veszteséges, új, teljesen fölösleges szuperkórházat akarnak építeni!

Az a baj, hogy maguk folyamatosan hazudnak, hazudnak és hazudnak, és ezt nem vallják be senkinek. Azt hiszik, hogy ezektől az idétlen számoktól, amikkel itt tömik az emberek fejét, majd jobb lesz bárkinek is ebben az országban.

Nézzük egyébként egy pillanatra még az egészségügyi dolgozókat! Tudják, abban a kórházban, ahol én segédápolóként dolgoztam (*Moraj a kormány-pártok soraiban.*), egy hónap alatt négy ápoló mondott fel, mert nem tudnak megélni, 100 takarítóból 11 maradt a kórházban, a többi felmondott, és pont amikor ott voltam, akkor történetesen elromlott a kardiológián a lift. Tudják, honnan kellett liftszerelőt hívni? Miskolcra. Ugyanis a kórházban már évekként ezelőtt felmondott a liftszerelő, mert 15 éve nem kapott béremelést. És egy budapesti kórházba, értik, Miskolcra hívják liftszerelőt. Merthogy ugye azt tudják, hogy a kórházi dolgozóknak nemcsak az ápolók tartoznak bele, hanem a takarítók, a műtősök, a sterilizálók, a liftszerelők és a műszakosok? Várjuk, hogy valljanak színt, hogy ők mekkora béremelést fognak kapni!

A Párbeszéd Magyarországért tiltakozik a zsarnokság és az eszement pazarlás költségvetése ellen. Nem fogjuk hagyni azt, hogy önök megint letaszítsanak a mélybe milliárdokat, miközben az önök cirkuszi szórakozásaira százmilliárdok mennek el. A mai napon én egy 120 milliárd forintos módosító javaslatot nyújtottam be csak az egészségügyi dolgozók béremelésére. Ez körülbelül 70 ezer forintos béremelést jelentene, és belefér a költségvetésbe, látják, csak nem Várba költözésre kellene ezt fordítani.

A gyermekétkeztetésre szintén benyújtottunk plusz 50 milliárd forintot. Pontosan tudjuk, hogy a szakértők szerint is ennyi pénzre lenne még pluszban szükség ahhoz, hogy a félmillió rászoruló gyermek napi egyszer az év minden napján meleg ételhez jusson. A családi pótlékhoz szintén benyújtottunk 22 milliárd forintot, hogy legalább 15 ezer forintra nőhessen ez az összeg. A bölcsődei dolgozók számára pedig plusz 4 milliárd forintot adnánk.

De ezek még mindig csak tüneti kezelések. A Párbeszéd Magyarországért benyújtotta az alapjövetelem költségvetését, ugyanis ez az egyetlen hosszú távú megoldás, amely drasztikusan és azonnal csökkenti Magyarországon a szegénységet, és a magyar történelemben először megszünteti a nincstelenséget. A felnőtt lakoságnak havi 50 ezer forint, a gyerekeknek 25 ezer forint, a várandós kismamáknak 70 ezer forint járna havonta úgy, hogy a nettó minimálbér 100 ezer forintra nőne. Mielőtt leírnák ezt a költségvetést, elmondom önöknek, hogy Finnország és a

kanadai Ontario után éppen Svájcban készülnek most népszavazást tartani az alapjövetelemről. Tehát ez nem egy elvetemült ötlet, ezt Európában és Észak-Amerikában, a jóléti államokban is fontolgatják, nemhogy egy olyan országban, ahol 4 millióan élnek a létminimum alatt.

Tisztelt kormánypárti Képviselőtársaim! Ezt a zsarnok, erkölcsileg nulla költségvetési javaslatot azonnal vonják vissza! Felejtsék el azt, hogy megint a saját szórakozásaikra költsenek! Ez közpénz, ez nem a maguk zsebpénze, amiről most éppen beszélünk. Tessék az embereknek adni, és nem saját maguknak! Tessék az embereknek adni, mielőtt újabb milliárdokat taszítanak le a nincstelenségbe! Ne maguk lépjenek előre egy lépést, hanem a magyar emberek milliói, akiket önök folyamatosan, minden évben kisemmiznek! Köszönöm, hogy meghallgattak. (*Dr. Józsa István tapsol. - Dr. Hoppál Péter: Vastaps!*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Most a nemzetiségeket képviselő bizottság által felkért nemzetiségi szószóló felszólalása következik. Megadom a szót Ritter Imre német nemzetiségi szószólónak, aki anyanyelvén ismerteti felszólalásának első mondatait, majd magyarra fordítja azt. Öné a szó.

(11.50)

RITTER IMRE nemzetiségi szószóló: Sehr geehrter Herr Vorsitzender! Sehr geehrtes Parlament! Erlauben Sie mir bitte, dass ich im Namen und im Auftrag vom Ausschuss der in Ungarn lebenden Nationalitäten unseren Standpunkt bezüglich des Gesetzesvorschläges Nr. T/10377. über den ungarischen Haushaltsbudget - im Zusammenhang mit den Nationalitätenbedarf übergreifende Teilen - erörtere. Wie es schon gewöhnt ist - wenn es gesagt werden kann - fange ich meinen Diskussionsbeitrag mit einem Zitat von Johann Wolfgang von Goethe an. Er hat gesagt: „Toleranz sollte eigentlich nur eine vorübergehende Gesinnung sein: sie muss zur Anerkennung führen. Dulden heißt beleidigen.“

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Engedjék meg, hogy a Magyarországi nemzetiségek bizottsága nevében kifejtsem álláspontunkat a 2017. évi központi költségvetésről szóló T/10377. számú törvényjavaslat nemzetiségi igényeket érintő részeivel kapcsolatban.

Hozzászólásomat - ha lehet mondani, most már hagyományosan - Johann Wolfgang von Goethe idézetével kezdem: „A tolerancia csak egy átmeneti állapotot jelölhet, mely elismeréshez kell vezessen. Az elfogadás önmagában sértés.“

Hadd fejtsem ki röviden Goethe idézetét a magyarországi nemzetiségek vonatkozásában. Az elfogadás, a tolerancia egy nemzetiség szemszögéből olyan, mintha csak megtűrnék, elviselnék a jelenlétüket. Holott évszázadokon keresztül tették hozzá tudásukat, munkájukat, tehetségüket az ország boldogulásához,

amelyben éltek, s amelynek polgárai voltak. Ha kellett, életüket áldozták érte, Magyarországiért.

Az elfogadás tehát nem elég; csak az elfogadás önmagában sértés. Többet várunk, többet szeretnénk: elismerést. Az elismerésre őseink élete elégséges alapot ad. Mi még dolgozunk érte. Az elismerés feltétele, alapja pedig a megismerés.

Több mint másfél évvel ezelőtt, a 2013. évi központi költségvetés zárszámadásánál azzal kezdtem a hozzászólásomat, hogy egyidejűleg vagyunk könnyű és nehéz helyzetben is. Egyrészt a könnyű helyzetet az okozta, hogy a 2013. évi, valamint az azt megelőző évek költségvetési törvényeinek megalkotásához nekünk, magyarországi nemzetiségeknek sajnos vajmi kevés közünk volt, így annak végrehajtásáról minden felelősség nélkül mondhattunk őszinte véleményt. Másrészt nehéz helyzetben voltunk, mert annak az első nemzetiségi parlamenti hozzászólásnak több mint 20 évvel korábban kellett volna megtörténnie itt a magyar parlamentben, így közel két évtized mulasztását kell minden szempontból minél hamarabb felszámoljuk. Majd ezt követően percekre keresztül lehetett és kellett sorolni, hogy a Magyarországon élő nemzetiségek évtizedekig milyen méltatlan állapotban voltak kénytelenek élni és működni.

Csak példaként és emlékeztetésül. A nemzetiségi civil szervezetek működési támogatására, kulturális programok támogatására rendelkezésre álló keretek 2002 óta nem változtak, és az akkori beérkező igények töredékére, 10-15 százalékára sem nyújtottak fedezetet. Az anyanyelvi diáktáborokra akkor rendelkezésre álló 30 millió forint keretösszeg az igényekhez képest olyan alacsony volt, hogy érdemben gyakorlatilag pályázni sem volt érdemes.

A települési nemzetiségi önkormányzatok éves szintű működési támogatása átlagosan bruttó 222 ezer forint volt, mely havi nettó 14 500 forintnak felelt meg. Az országos nemzetiségi önkormányzatoknál az államháztartási jogszabályok változásával, a különböző törvényi előírásokkal folyamatosan emelkedtek a gazdasági, pénzügyi, adminisztrációs költségek a támogatások emelése nélkül.

Összefoglalóan elmondható, hogy a Magyarországon élő nemzetiségek támogatása abban az időben siralmas állapotban volt. Ugyanakkor már akkor elmondható volt, és már voltak reménykeltő pozitív változások.

A 2013. év nemzetiségi szempontból kétségkívül legnagyobb jelentőségű és pozitív változása volt, hogy a nemzetiségi önkormányzatok által fenntartott - és itt hangsúlyozom, hogy nemcsak az országos, hanem a helyi nemzetiségi önkormányzatok és társulásaik által fenntartott - nemzetiségi köznevelési intézmények esetében jelentősen megemelkedett és normatívvá vált a támogatás.

A 2013. évi törvény módosítás révén a 2014. évi parlamenti választással a 13 Magyarországon élő nemzetiség részére biztosítva lett a parlamenti képviselő, ami új lehetőségeket nyitott meg számunkra. A parlamenti képviselő első komoly eredménye lett,

hogy a 2015. évi központi költségvetési törvénynél áttörést tudtunk elérni azzal, hogy a korábban kevesebb, mint 4 milliárd forint és már hosszú évek óta változatlan támogatás kerek 2 milliárd forinttal, több mint 50 százalékkal nőtt. Alig fél évvel később, a 2016. évi központi költségvetési törvényben újabb jelentős, 2 milliárd 63,4 millió forint emelést kapott a Magyarországon élő 13 nemzetiség.

A két év együttes hatásaként a következő területeken tudtunk lényeges, érdemi javulást elérni. A nemzetiségi civil szervezetek működési és támogatási pályázati keretét egyaránt 110 millió forintról 330 millió forintra, azaz a háromszorosára emeltük. A nemzetiségi anyanyelvi diáktáborokra meglévő 30 milliós keretet a két év alatt 270 millió forintra, azaz a kilencszeresére sikerült emelni. Hozzáteszem, ezt mindig, mindenhol és minden helyzetben első számú prioritásként kezeltük.

A helyi nemzetiségi önkormányzatok általános működési támogatását a háromszorosára, az úgynevezett feladatalapú, differenciált támogatási keretét a kétszeresére emeltük.

Az országos nemzetiségi önkormányzatok és a nemzetiségi média, valamint az országos nemzetiségi önkormányzatok által fenntartott intézmények támogatása 2015-ben 36 százalékkal került megemelésre.

Több egyedi döntésű, kiegészítő támogatási keretet tudtunk biztosítani olyan fontos területeken, mint például a nemzetiségi színházak támogatása és a kis létszámú nemzetiségi köznevelési intézmények támogatása.

Végül, amit szintén kiemelten fontosnak tartottunk a jövőnk szempontjából, hogy a költségvetésben új címrend nyílt meg a nemzetiségi önkormányzatok és egyesületek fenntartásában működő nemzetiségi köznevelési és kulturális intézmények beruházási, felújítási, pályázati önrész-keretének biztosításához, 2015-ben 441,2 millió forinttal, mely 2016-ban a duplájára, 882,4 millió forintra emelkedett.

Mindezen rendkívül örömteli, régóta várt változások után azt gondoljuk, hogy ez egy olyan pillanat, amikor minden, továbbra is kétségtelenül meglévő gondot, feladatot, feszültséget félretéve, fenntartás nélkül köszönetet kell mondani. Ami az elmúlt szűk másfél év alatt a 2015. és 2016. évi központi költségvetési törvénynél történt, az számunkra szinte példa nélküli.

Ezen két parlamenti döntés révén a Magyarországon élő nemzetiségek korábban kevesebb mint 4 milliárd forintos támogatása több mint 8 milliárd forintra került megemelésre. Túlzás nélkül mondható, hogy ez egy olyan mértékű pozitív változás, amelyre a mindenkori magyar politikában a Magyarországon élő nemzetiségekkel kapcsolatban az elmúlt száz évben nem volt példa.

Járom az egész országot, a különböző megemlékezéseket, a nemzetiségi önkormányzati rendezvényeket, egyesületi közgyűléseket, minősítő versenyeket, konferenciákat, nemzetiségi közmeghallgatásokat, nemzetiségi ifjúsági, regionális és országos vers-

próza-, ének-zene-, táncversenyeket, amelyek helyszíntől és nemzetiségtől függetlenül egyben azonosak: a nemzetiségek tagjainak első mondata mindig az, hogy köszönjük, igen, végre valami megmozdult, elindult. Goethehez visszatérve: érezzük az elismerést, a megbecsülést.

(12.00)

De hogy ne általánosságban beszéljek, csak egy konkrét példát hadd említsek! Tegnap este beszéltem Schmidt Zoltánnal Pécsről, aki a baranyai németiség egyik emblemikus vezetője és tagja, aki az elmúlt 20 évben a mindenkor magyar kormányzat magyarországi nemzetiségekkel való politikáját, fogalmazunk úgy, szókimondó őszinteséggel értékelte, többnyire kritizálta. Amikor megtudta, hogy a felszólalásra készülök, azt mondta, hogy: „Emmerich, köszönd meg nekik. Baranyában, Branauban bárkivel beszéllek az embereink közül, mindenki azt mondja, hogy az egyesületen keresztül, a nemzetiségi önkormányzaton keresztül, a pályázatokon keresztül, a nemzetiségi köznevelési intézményeken keresztül mindenki érzi, hogy megváltozott a helyzetünk. Feltétlenül mondd meg nekik!” (*Taps a kormányzó pártok pad-soraiból.*) Úgyhogy Schmidt Zoltán és a több száz-ezer, a 13 magyarországi nemzetiséghez tartozó nemzetiségi társunk nevében ezúttal köszönjük szépen. Herzlichen Dankeschön!

Ebben a helyzetben, ilyen két év után érkezünk a 2017-es központi költségvetési törvényhez, melyhez a nemzetiségi igények előkészítését már 2016 januárjában elkezdjük. Most, négy hónappal később mégsem tudok még konkrét támogatási összegekről beszámolni, és ennek három oka is van. Egyrészt, akik az általam eddig felsorolt elmúlt kétévi, nagyon pozitív változásokat és számokat nézik, és csak ezeket ismerik, látják, azok teljes joggal vethetik fel, hogy a Magyarországon élő nemzetiségek komoly támogatásemelést kaptak az előző években a költségvetés általános növekedéséhez képest. És ezen ismeretek alapján és ebből a szempontból teljes mértékben igazuk is van.

Ugyanakkor, aki látja a folyamatot, a mögötte lévő tartalmat, hogy milyen mélyről indultunk, hogy anyanyelvünk, identitásunk, hagyományaink megőrzése, gyerekeink részére történő átadása, sőt, inkább visszaadása terén milyen nagyságrendű feladataink vannak, és mennyire az utolsó órában vagyunk, az azt is tudja, hogy az elmúlt két év még csak arra volt elég, hogy megkapaszkodjunk, újra hitet kapjunk, és új lendülettel elinduljunk azon az úton, amely a Magyarországon élő nemzetiségek fennmaradását biztosíthatja. Ennek a két nézőpontnak, véleménynek az egyeztetése, megismerése és megismertetése, a megfelelő konszenzus kialakítása volt a jellemzője a 2017. évi költségvetéssel kapcsolatos egyeztetési folyamatnak.

Harmadrészt, a 2017. évi központi költségvetési törvény előkészítése során 2017. március második

felében jutott tudomásunkra, hogy a 2017. évi központi költségvetési törvényjavaslat új szerkezetben kerül összeállításra és benyújtásra. Ez a Magyarországon élő nemzetiségek szempontjából azt jelenti, hogy a nemzetiségi támogatások egy külön mellékletben, ma már tudjuk, hogy ez a 9. számú melléklet, kerülnek feltüntetésre, egyidejűleg a szabályozás, a vonatkozó 428. kormányrendelet megszűnik.

A szabályozás fontosabb részei úgyszintén a költségvetési törvény 9. számú mellékletébe kerülnek, ugyanakkor az EMMI felhatalmazást kap arra, hogy a költségvetési törvényben nem szabályozott végrehajtási kérdéseket EMMI-rendeletben szabályozza. Az elmúlt mintegy négy hét rendkívül intenzív egyeztetései során érzékelhető szemléletbeli és gyakorlati eltérések voltak a magyarországi nemzetiségek NEB- és ONÖSZ-szinten egyeztetett véleménye, valamint a szaktárcák egymással is többször ellentétes véleményei között.

Ezért fontosnak tartjuk, hogy a magyarországi nemzetiségek egységes álláspontját, annak lényegét itt is röviden kinyilvánítsuk. Az elmúlt egy-másfél évben már a parlamenti felszólalásainkban is több alkalommal szóvá tettük, hogy amilyen egyértelműen pozitív változások voltak a nemzetiségi támogatások számszerű növelésében, olyan, szerintünk rossz irányú törekvések, esetenként téves döntések voltak a szabályozási területeken. Nevezetesen: egyrészt a települési önkormányzatok gazdálkodási szabályait próbálták ráhúzni a helyi nemzetiségi önkormányzatokra, ami teljességgel életszerűtlen. Másrészt az országos nemzetiségi önkormányzatokat próbálták mintegy a pályázati rendszerből támogatott civil szervezetek közé tenni vagy sorolni, amely törekvés jelentősen korlátozná az önálló gazdálkodásukat és összeférhetetlen az önkormányzatiság elvével. Harmadrészt a takarékos, hosszú távú gazdálkodás ösztönzése helyett az észszerű megtakarítások megtiltásával a nemzetiségi önkormányzatok alapvető feladatainak teljesítését nehezítik meg, pazarló gazdálkodásra kényszerítik őket. Mindezen kérdések újragondolását és szabályozását a 2017. évi költségvetés új rendszere felgyorsította és sürgőssé tette.

Az elmúlt hetekben eljutottunk egy olyan átmeneti szabályozáshoz, amely a már egyeztetett, benyújtásra kerülő módosító javaslatokkal együtt részünkről is elfogadható. Egyidejűleg megállapodtunk az NGM-mel és az EMMI-vel, hogy a 2017. évi támogatásfolyósítási, felhasználási és elszámolási szabályokat átmeneti jellegűnek tekintjük, és a 2017. évi központi költségvetési törvény elfogadását követően, minden idő- és törvénykezési kényszer nélkül, újlag és generálisan áttekintjük a nemzetiségi önkormányzatokra vonatkozó szabályozási kérdéseket.

Szeretnénk azt is kihangsúlyozni, hogy véletlenül sem az átláthatóság biztosítása vagy bármilyen szintű, rendű és rangú ellenőrzés ellen kívánunk fellépni. Ellenkezőleg! Legyen az a Kincstár, az Állami Számvevőszék vagy szakminisztérium részéről történő ellenőrzés, azt minden szempontból elfogad-

jük, sőt, igényeljük is. Ugyanakkor minden erőnkkel fel fogunk lépni a felesleges, értelmetlen, kizárólag a bürokráciát, az adminisztrációt és az ezzel járó költségeket növelő lépések ellen, ami akadályozná a megítélt nemzetiségi támogatásoknak a nemzetiségi közösségek legfontosabb céljaira történő hatékony felhasználását.

Zárásként, visszatérve a 2017. évi költségvetés számszaki részére, azért annyit már most is elmondhatunk, hogy hétfőn lezártuk az egyeztetési folyamatokat. Várhatóan még ma megszületik az a kormányzati támogató döntés, melynek alapján reményeink szerint holnap a záró hozzászólásomban már a konkrét, konszenzussal megszületett összegről is beszámolhatok.

Mindenesetre már ezúton és előre is kérem önöket, hogy az elmúlt két évhez hasonlóan egységesen támogassák a Magyarországon élő nemzetiségeknek a 2017. évi költségvetési törvényjavaslatához benyújtásra kerülő módosító javaslatait. Köszönöm, hogy meghallgattak. Danke für Ihre Aufmerksamkeit! (*Taps a kormányzó pártok padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen Ritter Imre német nemzetiségi szószóló úr felszólalását. Tisztelt Országgyűlés! Mielőtt a kétperces felszólalások következnek, megadom soron kívül Banai Péter Benő államtitkár úrnak a szót.

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Azért tartom fontosnak, hogy az első hozzászólások után véleményt mondjak, álláspontot mondjak, mert az a benyomásom, hogy a tisztelt országgyűlési képviselők közül csak a képviselők egy része olvasta el azt a költségvetési törvényjavaslatot, amiről most vitázunk. Az a benyomásom, hogy az ellenzéki frakciók képviselői egyszerűen nem ismerik azt a költségvetést, amiről beszélünk. (*Közbeszólás az MSZP padsoraiból: Nem hát!*)

Azon túl, hogy nem ismerik ezt a költségvetési törvényjavaslatot, nem hallgatták meg a Költségvetési Tanács véleményét; nem hallgatták meg az Állami Számvevőszék véleményét; nem olvasnak újságot (*Dr. Józsa István: Más a véleményünk!*); nem nézik meg, hogy a nemzetközi szervezetek mit mondanak. (*Szabó Sándor: Lehet más véleményünk? - Dr. Józsa István: Ez egy államtitkári hozzászólás!*) És a saját álláspontjuk alapján, minden információt kizárva állítják azt, hogy (*Közbeszólás az MSZP soraiból: A Fidesz frakcióvezetője mondja ezt...*) a költségvetés a szemfényvesztés költségvetése. Állítják azt, hogy ez a költségvetés a kiszáradt gazdaság költségvetése. Állítják azt, hogy a kormány egy olyan gazdaságpolitikát folytat és olyan költségvetést készít (*Bangóné Borbély Ildikó: A mai híreket olvasta már, államtitkár úr?*), amely zsákutcába vezette a gazdaságot.

Azt gondolom, hogy aki megnézi a költségvetési számokat, a gazdaságpolitikai számokat, az ezen

állításoknak pont az ellentétjét látja. (*Közbeszólás az MSZP soraiból: Ez Andy Vajnáknak jó!*) Ha önök nem nézték meg a költségvetési javaslatot és a számokat, akkor tisztelettel arra kérem önöket, hogy a nyilvános Eurostat-adatokat nézzék át. (*Bangóné Borbély Ildikó: Fogunk majd róla beszélni!*) Egy-két számot hadd említsek: 2005-2010 között Magyarország reál-GDP-je mínusz 1,2 százalékkal változott átlagosan, 2010-2015 között 8,8 százalékkal. (*Dr. Hoppál Péter: No comment! - Taps a kormánypártok soraiban.*) Ez úgynevezett reálkonvergencia, a magyar gazdaság az elmúlt években európai bizottsági, Eurostat-adatok alapján az európai uniós átlagot jóval meghaladó ütemben bővült. (*Közbeszólások az MSZP soraiból.*)

(12.10)

Ami az államadósságot illeti: 2002 után mindig növekedett az államadósság. (*Dr. Józsa István: A GDP is!*) 2011-től minden évben csökkent GDP-arányosan. Így, ahogy mondja, képviselő úr: GDP-arányosan évről évre csökken a magyar államadósság. (*Közbeszólás az MSZP soraiból: Egy adott pillanatban!*) Hozzáteszem: az európai uniós tendencia pont az ellenkezője volt.

Államháztartási hiány: önök pontosan tudják, hogy 2004 óta Magyarország túlzottdeficit-eljárás alatt volt. Tóbiás József képviselő úr nevezheti a szemfényvesztés költségvetésének a 2017-es költségvetést, de kérdezem, hogy mi a véleménye a 2010 előtti évekről. (*Dr. Józsa István: Államtitkár politizál!* - *Dr. Hoppál Péter: Helyes! Az a dolga!*) Megkérdezhetem azt, most aggódik a strukturális egyenleg miatt: 2010 előtt, amikor volt, hogy 9 százalékos volt a hiány, akkor ezeket a kérdéseket nem tették fel. (*Zsigó Róbert: Így van!*)

Aggódik a nyugdíjkiadások emelése miatt. Megkérdezem: amikor a 13. havi nyugdíj el lett törölve (*Dr. Józsa István: Ki adta a 13. nyugdíjat? Te számoltad ki!*), akkor ez a kérdés nem merült fel? (*Az elnök csenget.*)

ELNÖK: Ne üvöltözzön, képviselő úr, kérem szépen. (*Bangóné Borbély Ildikó: Csak kiabál!* - *Dr. Józsa István: Szakmai államtitkár ilyet csinál, elnök úr?! - Révész Máriusz: Számokat mond!*) Tesék, államtitkár úr, hallgatjuk.

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Köszönöm szépen a dicséretet, hogy szakmai államtitkárnak minősítenek, én ezt elismerésnek tartom (*Bangóné Borbély Ildikó: Mi nem annak véljük!*), és pont a szakmaiság miatt próbálom meg önöket az állításaikkal szembesíteni, ténytámadásokat mondok, és pont ezért tartom fontosnak azt, hogy a ténytámadásokat önök is ismerjék meg. (*Dr. Józsa István: Szintiszta pártpolitika!* - *Az elnök csenget.*) Néhány állítást tényyszerűen...

ELNÖK: Államtitkár úr, egy kis türelmet kérek. Kérem a szocialista képviselőket, vegyék tudomásul, hogy hiába üvöltöznek, ez nem megy át a televízión, tehát teljesen fölösleges. *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Nem is azért csináljuk! - Zsigó Róbert: Csak szokásból csinálják, nem azért! - Dúró Dóra: Nincs is tévéközvetítés!)* Tessék jelentkezni... Tessék jelentkezni kettőperces felszólalásra, ahogy például Gúr Nándor képviselő úr... *(Közbeszólások.)* Így van. Ahogy kettőperces felszólalásra jelentkezett Gúr Nándor, nyilván elmondja, utána majd a következő képviselő, és meghallgatják. *(Közbeszólás az MSZP soraiból: A beszólások nem üvöltözések! - Bangóné Borbély Ildikó: Parlamenti műfaj, elnök úr!)* Öné a szó, államtitkár úr.

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr, a segítséget. Én tisztelettel azt kérem az ellenzéki képviselőktől, hogy amikor állításokat mondanak, akkor tényadatokkal támasszák azokat alá. Tehát azok az állítások, hogy a kormányzat az egészségügyből, az oktatásból forrást von ki, egyszerűen nem igazak. *(Zsigó Róbert: Így van!)*

Nagy tisztelettel azt kérem, hogy tényszerűen mondják meg, hogy mely előirányzaton milyen jellegű kiadáscsökkenés volt, és nagy tisztelettel azt kérem, hogy ha a 2017-es költségvetésről beszélnek, akkor vegyék kezükbe azt a dokumentumot, amit a kormány beterjesztett, és amelyet két független szerv, a Költségvetési Tanács és az Állami Számvevőszék véleményezett. *(Taps a kormánypártok soraiban. - Dr. Józsa István és Bangóné Borbély Ildikó közbeszól.)* Ha ezt megtették volna, ha fellapozzák a költségvetési dokumentumokat *(Dr. Hoppál Péter: Ez nem zavarta őket!)*, akkor pontosan láthatták volna *(Gúr Nándor közbeszól.)*, hogy az egészségügy kiadásai 2016-ról 2017-re 166 milliárd forintnál nagyobb összeggel növekednek. *(Dr. Józsa István: Miután négyszázzal csökkentek!)* Ha tényszerűen megnézték volna, hogy az oktatás kiadásai hogyan változnak, akkor azt látják *(Gúr Nándor: Kérdezd meg az érintetteket, akik megtapasztalják! - Közbeszólás a Fidesz soraiból Gúr Nándor felé: A szemüveged tedd fel, mert nem látod a számokat!)*, hogy bőven 200 milliárd forint fölötti az oktatási jellegű pluszkiadás. Előirányzati szinten levezetve, meg tudják nézni, hogy hol milyen változtatás van.

Én elfogadom azt, hogy tökéletes költségvetés nincsen *(Dr. Józsa István: Tökéletlen!)*, hiszen számos feladat van, számos probléma van előttünk, amit meg kell oldani. Az állításom az, hogy az a gazdaságpolitika, ami gyökeresen szakított a 2010 előtti gyakorlattal, eredményeket ért el, ezeket az eredményeket igazolják vissza a ténytűszámok, és ezek az eredmények teszik azt lehetővé, hogy 2017-ben azokat a lépéseket tudjuk megtenni, amelyek a lakosság, a családok széles rétegei számára többletet jelentenek *(Dr. Józsa István: Ez nem igaz!)*, előre lépést jelentenek, úgy, hogy mellette a makrogazdasági

mutatóink *(Dr. Józsa István: Most hazudsz!)*, a foglalkoztatás, a növekedés, a folyó fizetési mérleg számai jól alakulnak.

Elnök úr, nem tudom nem meghallani a bekiabálásokat *(Bangóné Borbély Ildikó: Direkt azért van, hogy halljad!)*, kénytelen vagyok a hazugság szót visszautasítani. És engedjék meg, hogy - nem tudok mást csinálni úgymond szakmai államtitkárként - visszautasítsam, ha úgy tetszik, a kormány nevében, a költségvetési törvényjavaslatot beterjesztő kormány nevében azokat az állításokat, amelyeket Szabó Tímea képviselő asszony mondott: a sok hazugság, az önök lopása költségvetése.

Képviselő asszony *(Közbeszólások a kormánypártok soraiból: Nincs itt! - Nem zavarja!)*, sajnos ezek az állítások, azt gondolom, méltatlanok egy szakmai vitában, és ha szakmai államtitkárként emlegetnek, akkor én tisztelettel azt kérem, hogy a 2017-es költségvetés számszaki, ténybeli adatairól beszéljünk. *(Bangóné Borbély Ildikó: Fogjuk mondani!)* Azt gondolom, hogy ha erre kerül sor, akkor elemezhetjük a jövő évi költségvetést abból a szempontból, hogy hol jelent valós előrelépést - az áfa-csökkenés, az otthoneremtés területén vagy a közszféra-béremelések területén -, és elemezhetjük azt, hogy melyek azok a területek, ahol még feladatok állnak előttünk.

Tisztelettel kérem, hogy ebben a szellemben *(Dr. Józsa István: Nagyon szép volt! - Taps az MSZP soraiban.)*, javaslom, hogy ebben a szellemben értékeljük a jövő évi költségvetést. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok és az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Soron kívüli felszólalásra jelentkezett Dömötör Csaba államtitkár úr. *(Dr. Józsa István közbeszól.)*

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Engedjék meg, hogy röviden reagáljak az elhangzottakra *(Novák Előd: Szakmai szempontból!)*, mindenekelőtt a Jobbik otthoneremtéssel kapcsolatos felszólalására. Hogy kinek kedvez és kinek nem: azt gondoljuk, hogy mindenki számára érdemi segítséget nyújt az otthoneremtési program, még a vidéken élőknek is; azért jelent számukra érdemi segítséget, mert az egységes támogatási összegek számukra fajlagosan magasabb támogatást jelentenek akkor, ha tudjuk, hogy a vidéken élők számára alacsonyabbak az ingatlanárak.

Ami a bérlakások és a saját tulajdonú lakások ügyét illeti, az egy érdekes vita, de azt szeretném jelezni, hogy a kormány ragaszkodik ahhoz, hogy a saját tulajdonú lakás vásárlását támogatja, mégpedig azért, mert a tapasztalatok, a számok azt mutatják, hogy a magyarok ragaszkodnak a saját tulajdonú lakáshoz, több mint 90 százalékban saját tulajdonban vannak a lakások, történelmileg is így alakult, és a magyarok ehhez ragaszkodnak.

Ami Szabó Timea felszólalását illeti, sajnálom, hogy ő csak akkor van benn az ülésteremben, amikor a saját hangját hallja, és azt is sajnálom, hogy amikor a családtámogatásokról beszél, akkor csupán a családi pótlékot említi, a családi adókedvezmények kérdéséről pedig egy szót sem ejtett. Azért vetem ezt fel, mert a családi adókedvezmények összege 2017-ben is növekszik. Azt pedig tudomásul veszem, hogy a PM nem támogatja az új budapesti kórház felépítését a meglévők felújítása mellett.

Ami a baloldal hozzászólását illeti: azt tudomásul veszem, hogy itt ledorongolnak egy államtitkárt azért, mert ő szakmai érveket hoz fel; én ebből azt a következtetést vonom le, hogy az MSZP-nél a szakma és a politika egymást kizáró fogalmak. Azt egyébként jól láttuk, hogy ennek mi a következménye.

Tóbiás József, ha jól idézem fel, úgy fogalmazott, hogy szemfényvesztés, illetve elhibázott a mostani költségvetés. Szeretném megkérdezni a Magyar Szocialista Párt duruzsoló képviselőit, hogy mit tartanak szemfényvesztésnek, mit tartanak elhibázottnak. A 15 százalékos jövedelemadót? Azt, amelyet 36 százalékról csökkentett le a kormány? Vagy az otthonteremtési programot, amelyre több mint 200 milliárd áll majd rendelkezésre, és amely érdemi segítséget jelent a korábbi időszakhoz képest, ahol csak a devizahitelezés jelentette az egyetlen megoldást, amelynek tömeges eladósodás lett a vége? Vagy elhibázottnak tartják a nyugdíjmelést (Dr. Józsa István: *Kicsinek!*), amelyet egyébként még kiegészít az alapvető, a legfontosabb élelmiszerek áfacsökkentése, amelyet egyébként önök is javasoltak?

(12.20)

Vagy éppen elhibázottnak tartják a pedagógusbéremelést? A rendvédelmi dolgozók további béremelését? (Gúr Nándor: *Kevésnek!*) Elhibázottnak tartják a kormányhivatalokban dolgozók számára elindított életpályamodellt? Vagy éppen elhibázottnak tartják azt, hogy több mint 100 milliárd forinttal több lesz majd az egészségügyben? (Gúr Nándor: *Kevésnek!*) És hogy ez azt is jelenti, hogy végre megindulhatnak a béremelési programok, a többévi béremelési programok? Ezt tartják elhibázottnak?

Ami a makroszámokat illeti, önök bizonyos aggodalmakat fejeztek ki. Azt szeretném kérdezni, hogy hol volt az önök aggodalma akkor, amikor 83 százalékra növelték az államadósságot. Hol volt az önök aggodalma akkor, amikor fölvtették az EU, az Európai Bizottság és az IMF hitelét, amit a magyarok sok-sok év alatt tudtak visszafizetni - az elmúlt napokban sikerült ez. (Gúr Nándor: *Hat éve kormányzol, arról beszélj!*)

Hol volt az önök aggodalma akkor, amikor alulról a 10 százalékot nyaldosta a költségvetési hiány? Hol volt az önök aggodalma akkor, amikor volt olyan év, amikor 7 százalékkal csökkent a gazdaság? (Gúr Nándor: *Hallottál itt világválságról?*) Hol volt az önök aggodalma akkor, amikor 12 százalék volt a

munkanélküliség, szemben a mostani 6 százalékkal? Hol volt az önök aggodalma akkor, amikor egyetlen év alatt 6,4 százalékkal csökkent a nyugdíjak reálértéke? (Dr. Józsa István: *Semmit nem adtál vissza!*) Egyébként az a pártelnök, aki itt felszólalt ebben az ügyben pár perccel korábban, abban az esztendőben vette meg jellemző módon Hagó Miklós villáját.

Így tehát amikor önök terveznek költségvetést, azt tudjuk mondani, hogy az köszönőviszonyban sincs a valósággal, és minden magyar ember tíz lépést tehetett hátra. A most napirenden lévő költségvetés viszont azon alapul, hogy stabil lábakon áll a gazdaság, és azon a törekvésen alapul, hogy minden magyar ember lépjen, tegyen egy lépést előre. Ezt szolgálják az adócsökkentések, ezt szolgálja az új otthonteremtési program és ezt szolgálják a béremelések. (Közbeszólás az MSZP soraiból: *A szakadék felé!*)

Éppen ezért azt gondolom, hogy egy olyan költségvetés van most napirenden, amely pártállástól függetlenül minden politikai erő támogatására számíthat. Köszönöm a figyelmet. (Taps a kormánypárti padosorokban.)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Kétperces felszólalások következnek; elsőként megadom a szót Gúr Nándor képviselő úrnak, MSZP.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Sajnálom, hogy Banai Péter Benő államtitkár úr elment, mert hát nem a háta mögött szerettem volna elmondani, hogy előttem a szakmaiságát végképp elveszítette - de szerintem nem csak előttem, sokunk előtt is. (Dr. Hoppál Péter: *A szocialisták előtt elveszíteni a szakmaiságot? Ez nem erény...*)

Nézzék, ha a költségvetésről beszélünk, ez nem más, ez a haverok meg a rezsim javát szolgáló költségvetés - az önök rezsimjének a javát szolgáló költségvetés. Kíváncsi vagyok, majd 2017-ben mennyit fog panaszkodni Garancsi vagy Andy Vajna vagy Mészáros, tehát mennyit fognak sírni. (Dr. Hoppál Péter: *Hú, de szakmai vagy!*) Szerintem nem túl sokat, merthogy ez a költségvetés is elemeiben látható módon segíti azt, hogy ők még jobban éljenek. Vagy ők és őrajtuk keresztül még sokan mások? Ez nem az emberek, a dolgozó emberek messze döntő többségének a javát szolgáló költségvetés.

Nézzék, amikor a Start-munka-programból 15 milliárd forintot kivesznek? Amikor a szociális ellátás tekintetében szűkítik a forrásokat? Akkor, amikor hat éve megígért dolgokat, mondhatnék százat illet, például a súlyosan fogyatékosokat érintő támogatásokat nem emelik mértékadó módon? Nem tesznek belőle minimálbéres összeget? Nem adnak érte munkaviszonyt? - hiszen ezt ígérték annak idején. Akkor miről beszélnek? A bérek Magyarországon befagytak. Közfoglalkoztatotti bér? Most sem emeltek egy árva fillért sem! De a minimálbér is a visegrádi négyek tekintetében az utolsó helyen kullog: egyharmaddal kevesebb, mint a másik három

országban. A jövedelmi helyzetünk katasztrofális. Nézzék meg az OECD-nek a kimutatását! Nézzék meg, aztán utána beszéljünk erről, ne a vakvilágba lövöldözzenek! Ez nem más, mint a cserbenhagyás költségvetése!

A nyugdíjakról én már nem is beszélek, majd Korózs képviselőtársam fog. Akkor, amikor az MNB 2,4 százalékos inflációs prognózist mond, akkor önök 0,9 százalékos emelést hajtanak végre? Nem szégyellik magukat? És akkor még önök beszélnek arról, hogy az emberek javát szolgálják? A frászt szolgálják önök az emberek javát! A saját magukét meg a haverokét szolgálják! Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr, jegyző úr. Kettő percre megadom a szót Révész Máriusz képviselő úrnak, Fidesz.

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Nehéz szavakat találni Gúr Nándor és a szocialista képviselőtársaink meg ellenzéki képviselők felszólalása után. Én elég régóta vagyok a parlamentben, de ilyen költségvetés egyébként a parlament előtt még nem volt *(Gúr Nándor: Nem bizony!)*, mert ebben a költségvetésben nem kicsit lépnek előre az emberek, nem kicsit lépnek előre a társadalom tagjai, hanem igen nagyot. *(Dr. Józsa István: Andy Vajna nagyon sokat!)*

A bérek befagytak, mondja Gúr Nándor. Abban a parlamentben mondja ezt, ahol egyébként még nem volt példa arra, hogy éveken keresztül 5 százalék felett növekedjen a reálbér Magyarországon, mert ez történt 2014-ben és ez történt 2015-ben is. Ráadásul el kell keserítenem, ez fog történni 2016-2017-ben is.

Azt kell mondjam, hogy nemcsak a bérek emelkedtek, hanem minden statisztika szerint egyébként a fogyasztás is. A nyugdíjasok, ha 2010-et is ideszámoljuk *(Gúr Nándor: Arról beszélj, hogy 2,2 milliárd...)*, a nyugdíjak reálértéke KSH-adatok... - hiába hazudozik, képviselő úr, nézze meg a KSH-t! *(Bangóné Borbély Ildikó: Majd fogunk beszélni a KSH-ról is sokat!)* A nyugdíjak reálértéke, képviselő úr, 9,6 százalékkal nőtt, ha a 2010-es évet is ideszámoljuk. Ha 2010-et nem, csak 2011-től számolunk, képviselő úr, tudom, hogy ez nagyon fáj magának, hogy a nyugdíjasok jobban élnek, akkor kiszámolhatja vagy láthatja a KSH adataiból, hogy 8,4 százalékkal, azaz visszaadtuk azt a 13. havi bért egyébként reálértékben, amit önök elvettek tőlük. *(Gúr Nándor: Hol adták vissza?)* Nézze meg, képviselő asszony, a KSH adatait szívesen átküldöm, de ha kell, akkor fel is olvasom magának, ha ez problémát jelent.

A társadalom kettészakadását mondják. Ha megnézik egyébként az Eurostat adatait, Magyarországon a jövedelemkülönbségek messze kisebbek, mint az Unió átlagában. És csak egy-két adatot 2010-ből: a szegénység kockázatának kitettek aránya, gyermekes háztartások aránya 2015-ben 35,4 száza-

lék volt, ez 2014-re 31,3-re csökkent. Egyhetes üdülés hiánya deprivációban, KSH-adat, 2010-ben 66,3 százalék, 2014-ben 55; húsféltfogyasztás hiánya 2010-ben 29,2 százalék, 2014-ben már 23,7 százalékra csökkent *(Az elnök megkocogtatja a csengőt.)*; lakás fűtésének hiánya 2010-ben 12,2 százalék, 2014-ben *(Az elnök ismét csenget.)* 9,6 százalék.

Tisztelt képviselő úr...

ELNÖK: Köszönöm szépen.

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): ...kiabálhatnak, de minden tekintetben jobban áll a társadalom *(Az elnök ismét csenget.)*, mint volt 2010-ben. *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Két perc, ülj már le!)* Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelettel kérem képviselőtársaimat, hogy olykor nézzenek a képernyőre, az időt be kell tartani!

Folytatjuk előre bejelentett felszólalásokkal. Megadom a szót Szatmáry Kristóf képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport.

SZATMÁRY KRISTÓF (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Megpróbálnék, ha engedik itt az elmúlt néhány perc heves vitájától egy picit visszamenni a benyújtott költségvetés konkrétabb elemzésébe, értelmezésébe, azon belül is engedjék meg, hogy főként a hazai kis- és közepes vállalkozások szemszögéből próbáljam értékelni, nézni a 2017. évi benyújtott költségvetést.

Ha egy mondatlall kellene összefoglalni, az előttünk lévő költségvetés mit is jelent, jelenthet a hazai vállalkozások számára, akkor egy kiszámítható fejlődéstervezet, növekedés az, ami elsődlegesen szembe-tűnik ebből a költségvetésből. De ahogy egy adott év üzleti terve, úgy az ország költségvetése sem értékelhető önmagában, fontos tudni azt, hogy milyen utat járt be az ország az elmúlt években, és az adott, előttünk lévő számok mögött milyen tendenciák húzódnak meg.

Egy vállalkozásnál is természetesen nem önmagában értelmezhető csak egy évi gazdasági terv, hanem a piac, a konkurencia értékelése is fontos, így a magyar költségvetés, a magyar gazdaság számainál is érdemes egyébként az Európai Unió és a tágabb hazánk, a közép-európai régió ilyen jellegű számait is idevenni, tudjuk értékelni, hogy hogy is állunk.

Ahogy a gazdasági életben sajnálatos módon még ma is a legtöbb nagy nemzetközi cég, nagy nemzetközi elemzés a 2008-9-es gazdasági világválsághoz veszi egy cégnek a teljesítményét, ahhoz képest nézi meg a kibocsátásait, így azt gondolom, hogy mi sem tehetünk másképp, ha Magyarország 2017. évi költségvetéséről beszélünk, hogy megnézzük azt, hogy a hazai gazdasági folyamatok a gazdasági válság óta hogyan mentek végbe. Azért jól kell látni, hogy ez azért is talán mindenképpen indokolt, hiszen 2008-9-ben

nemcsak egy európai válságot élt meg Magyarország, hanem egy belföldi válságot is megélt a korábbi, szertüink nagyon rossz gazdasági tervezés miatt.

Ahogy önök előtt is ismert, az elmúlt 6-8 évben nagy utat járt be az ország, 2010-ben teljesen más gazdaságpolitikai helyzetben voltunk, és azt gondolom, hogy nem elég sokszor emlékeztetni magunkat arra, hogy 2008-9-ben gazdasági értelemben, a vállalkozások lehetőségeit figyelembe véve is valahol Görögországgal egy szinten emlegették az országot.

(12.30)

Ez már csak éppen azért érdekes, mert néhány nappal ezelőtt, talán a híradó adásaiból is elénk tűnhetett, hogy Görögországban azóta is folyamatos gazdasági válság gyűrűzik be, hiszen ők egy más utat, a Nemzetközi Valutaalap által javasolt utat járták (*Dr. Józsa István: Csak a helyzet nem az volt!*), aminek eredményeképpen a görögök most szembesülnek egyébként azzal, hogy újabb megszorítások vannak náluk. Azt gondolom, hogy itt a néhány perccel ezelőtti, szocialista képviselőtársammal folytatott vita is egy alapvető szemléletbeli különbségben rejlik. Ők hozzászoktak ahhoz, hogy a költségvetés egy rossz vita, mert arról szól, hogy hova adnak kevesebb pénzt. És ebből a gondolkodásból nem tudnak kilépni.

Most elmondható, hogy egy jó vita folyik a költségvetésről, mert arról tudunk beszélni, hogy hova adunk több pénzt. Az egy jó vita, arról lehet egy szakmai vitát folytatni egyébként, hogy egy olyan költségvetésnél, ahol mindenhol nőnek a lehetőségek, ott persze lehet vita arról, hogy erre többet, arra kevesebbet, de alapvető különbség van a korábbi időszakhoz képest, hogy egy jó vitát tudunk folytatni itt az Országgyűlésben.

Ha áttekintjük a mögöttünk hagyott éveket, akkor láthatjuk azt a fejlődést, ami a költségvetésben is visszatükröződik, hiszen a 2010-11-es időszak, a válság utáni időszak alapvetően a konszolidáció időszaka volt. Ebben az időszakban kezdődött meg a magyar gazdaság és államháztartás stabilitása, szerkezeti átalakítása, ezt követően jött két olyan év, 2012-13, amely a gazdasági stabilizáció időszakaként jellemezhető. Ennek fő jellemzői, csak azért hozom ide, mert ezek a 2017. évi költségvetés tárgyalásakor is itt előttünk vannak, és fontos meghatározó, áthúzódó elemei a költségvetés jellemzésének: ez pedig a 3 százalékos alatti államadósság hiánya (*sic!*), a csökkenő adósságteher. Történik mindez úgy, ahogy a korábbi években is, 2012-13-tól, hogy egyébként az állami vagyongyarapodik, a konszolidációt és stabilizációt együttesen szolgálta egyébként a munkát terhelő adók fokozatos csökkentése, a kisvállalkozások és családok adóterheinek mérséklése, továbbá a fogyasztás, a bankok, valamint a multinacionális vállalkozások adózása felé való eltolása a közteherviselésnek.

A 2012-ben bevezetett átfogó intézkedéscsomagra támaszkodva, amely a fiatalok körében a vál-

lalkozói szellemet népszerűsítő programoktól egészen a nők körében a vállalkozói szemlélet erősítéséig terjedően, nagyon sok különböző program volt, továbbra is elmondható, hogy a 2017. évi költségvetés is vállalkozói szellemre összpontosít. 2013-ban lezárult a válságkezelés, és szerencsés módon elindult a legtöbb vagy talán mondhatom, majdnem minden szektorra jellemző növekedési fordulat. Közös céljaink eléréséhez természetesen, a gazdasági felzárkózás garantálásához nagyon fontos tényező az Európai Unió átlagát meghaladó gazdasági növekedés elérése, hiszen ebben tudjuk azt a felzárkózást megjeleníteni, amely, azt gondolom, 25 éves célja a magyar politikának.

A kis- és középvállalkozások oldaláról megközelítve egyébként a költségvetést, fontosnak tartom elmondani, hogy egy vállalkozás életében és működésében mindig meghatározó jelentőséggel bír a következő évi költségvetés, pontosan annak stabilitása és kiszámíthatósága. 2011 előtt jó néhány olyan költségvetés készült, amely sajnos ezeket a szempontokat nem biztosította a kkv-k számára, azonban egy vállalkozás szempontjából, azt tudom mondani, hogy kiemelt jelentőséggel bír az állam által történő megfelelő üzleti környezet biztosítása, a költségvetés egyensúlyának megteremtése, kiszámíthatóságának biztosítása, és ahogy az elmúlt pár évben ez adott volt, úgy látjuk, hogy ez a 2017. évben is egyébként így lesz a költségvetésben.

A polgári kormány egyébként megalakulása óta ennek biztosításán dolgozik, olyan intézkedések révén is egyébként, mint a társasági adónak az 500 millió forintos adóalapig 19-ről 10 százalékra való csökkentése, ami több mint 200 ezer pozitív adóalappal rendelkező társas vállalkozás terheit mérsékelte több tíz milliárd forinttal egyébként. Ugye, ezek mind döntően hazai kis- és középvállalkozások.

A gazdasági stabilizáció időszakában a költségvetési hiány 3 százalékos alá csökkentésével egy olyan költségvetési tendencia húzódik egészen '17-ig, amely nagyon fontos a vállalkozók számára fogyasztói szempontból, hiszen több pénzt hagy az embereknek, és a reálbérek folyamatos emelkedésének hatására a lakosság jövedelmi helyzetének stabilizálásához vezet. Ez a tendencia '16-tól a személyi jövedelemadó kulcsának 16-ről 15 százalékra csökkentésével és a közszférában folytatandó életpályamodellek kiterjesztésével is pozitív hatást gyakorol a fogyasztásra és a fogyasztáson keresztül természetesen a vállalkozások életére is.

A tavalyi évi eredményeket kicsit közelebbről szemlélve, ugye, a '17-es év szempontjából, azt gondolom, hogy elmondható, hogy tovább folytatódik a gazdaság növekedése, és ez a gazdasági növekedés, ahogy itt elhangzott már több felszólalásban, abból a szempontból értelmezhető, hogy itt egy reális, valós közeledés van az Európai Unióhoz mérten. Ugye, itt legtöbb esetben a német gazdasági növekedéssel szokták összevetni a magyar gazdasági növekedést, és míg a 2010-es időszak átlagait figyelembe véve,

sajnálatos módon a magyar gazdaság növekedése jelentősen elmaradt a német gazdaság növekedésétől, az elmúlt években és a jövő évben is a tervezett költségvetés számai alapján reményünk van ennél egy jóval magasabb, nemcsak a német, de az Európai Unió átlagánál is egy magasabb növekedésre, ami mind a vállalkozások, mind az ország számára új lehetőséget biztosít. Azt gondolom, hogy külön lehetne akár a hazai autóipari kapacitások, akár az uniós források jövő évben remélt plusz hozzáadott értékéről beszélni, de erről itt talán már több minden elhangzott.

Én azt szeretném összességében mondani, hogy a kormány és ebből a szempontból a frakció elsődleges szempontja is az, hogy a vállalkozói szempontban minél több munkahely jöjjön létre, minél több munkavállaló számára tudjanak a munkaadók munkát adni. Ez magában foglalja természetesen elsősorban a kis- és középvállalkozásokat, amelyek nem tudják ezt megtenni egyébként a versenyképességi feltételeiknek a javulása nélkül, tehát a költségvetésben a kis- és középvállalkozások versenyhelyzetének javítása áttételesen a hazai foglalkoztatás szempontjából is nagyon fontos.

Röviden, ha a vállalkozások életében leginkább lefordítható módon próbálnám a 2017-es költségvetést jellemezni, akkor egy olyan csoportosítást ajánlanék képviselőtársaimnak figyelembe venni, hogy mi az a három fő szempont, ami egy kisvállalkozás életében egy adott év gazdasági tervezését lehetővé teszi, mik azok a szempontok, ami alapján egy vállalkozó optimistán tud a következő évre készülni. Az egyik ilyen a gazdasági környezet stabilitása. Erről már jó néhány szót ejtettem. Egy vállalkozás akkor érzi jól magát, ha kiszámítható, tervezhető, az év közben át nem szabó költségvetéssel próbálja az ország az ő helyzetét stabilizálni. Kiszámíthatók a költségei, év közben nem emelnek adót, nem vesznek el jogosultságokat, lehetőleg csökkennek az adók. Én azt tudom mondani a 2017-es költségvetésről, hogy a vállalkozók ebből a szempontból, azt gondolom, egy biztonságos, stabil, kiszámítható gazdasági környezetet kapnak, ha az Országgyűlés ezt a költségvetést elfogadja. Hiszen az adójogszabályok jelentős része nem változik, vagy ha változik, akkor is pozitív módon, az ő versenyképességük javítása szempontjából változik.

Mi az a második szempont, ami összefoglaló módon a hazai vállalkozások számára fontos, azon kívül, hogy a gazdasági környezet lehetőleg legyen minél optimálisabb? Az, hogy megfelelőek legyenek a források ahhoz, hogy a céget tudják finanszírozni, a fejlesztéseiket tudják tervezni. Ha össze akarom hasonlítani akár a jelenlegi, akár a jövő évi makrogazdasági folyamatokból következő forráslehetőséget, azt gondolom, hogy óriásit lépett előre az ország, azt gondolom, hogy a hazai kis- és középvállalkozások akár a jegybanki alapkamat csökkenése révén, akár a Nemzeti Bank által indított forrás, akár maga a pénzügyi rendszer átalakulása révén, a bankok

sokkal inkább finanszírozó és a kamatokat lefelé toló politikája révén nagyon jó pozícióban vannak forrásoldalról. Tehát azt lehet mondani, hogy a vállalkozásoknak a működéshez, a fejlődéshez megfelelő alacsony kamatú forrás áll rendelkezésére.

(12.40)

Ha ehhez még hozzáveszem egyébként az uniós források lehetőleg az idei és jövő évben megnyíló igen széles tárárt, akkor azt gondolom, hogy minden olyan, az elmúlt években még a fiókban maradt fejlesztést a vállalkozók nyugodtan elővehetnek, hiszen forrásoldalról mindenképpen lesz lehetőség ezek megvalósítására.

De természetesen azon túl, hogy a gazdasági környezet legyen jó, másodsorban legyen miből előállítani a termékeket, szolgáltatásokat, a leglényesebb, a legfontosabb szempont a hazai vállalkozások számára az, hogy legyen kinek eladni a termékeket, hiszen hiába termelünk, hiába vagyunk optimisták a jövőt illetően, ha nincs, aki megveszi a termékeinket, szolgáltatásainkat, akkor raktárban marad a termék, a szolgáltatás, amivel nem jár jól senki.

Mit lehet ebből a szempontból mondani? Én azt gondolom, hogy a fogyasztás növekedése a most benyújtott költségvetés intézkedései alapján - a lakossági fogyasztásról beszélünk - mindenképpen optimizmusra adhat okot. Azt gondolom, egy kivételesen pozitív időintervallumban van a magyar gazdaság, a magyar vállalkozások, hiszen most már, azt hiszem, harminc hónapja megállíthatatlan az a folyamat, hogy hónapról hónapra növekszik a belső fogyasztás. Ez a belső fogyasztás az, ami igazából lökést adhat a hazai vállalkozásoknak, és azt gondolom, a belső fogyasztás bővülése, a költségvetésben szereplő áfacsökkentések, béremelési programok és családi adókedvezmények útján továbbra is megfelelő forrással rendelkeznek.

Azt gondolom - most az exportlehetőségekről külön nem akarnék beszélni, hiszen ez is fontos, de nem a költségvetés része -, amennyiben ez a költségvetés megalapozza azt, hogy a fogyasztás Magyarországon hasonló ütemben tud növekedni, mint az elmúlt néhány tíz hónapban Magyarországon, akkor a hazai vállalkozások döntő része számára a gazdasági környezettel és a megfelelő forrásoldal rendelkezésével összességében ez a költségvetés, ahogy mondtam, a kiszámítható építkezés, a tervezhető növekedés költségvetése lehet, és ezért mindenképpen ennek elfogadását javasoljuk. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Szatmáry képviselő úr. A következő előre bejelentett felszólaló Tóth Csaba képviselő úr, Magyar Szocialista Párt. Öné a szó, képviselő úr.

TÓTH CSABA (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A benyújtott törvényjavas-

lat általános indoklása szerint a 2017-es költségvetésnek a polgári berendezkedés a legfőbb szempontja, azt szeretnék elérni, hogy minden magyar ember tehessen egy lépést előre. A 2017-es költségvetés az adócsökkentés és az otthonteremtés költségvetése lesz, a kormány szerint.

Az eredményszemléletű prognózis alapján 2017-ben az előző évhez képest kissé emelkedik az államháztartás összes bevételeinek GDP-hez viszonyított aránya, ezen belül az adó- és járulékbévételek és még inkább az államháztartásban felhasznált uniós támogatások nőhetnek a GDP-nél gyorsabban. A kiadások közül a munkavállalói jövedelem, a kamatkidadások és legnagyobb mértékben a társadalmi juttatások GDP-hez viszonyított aránya mérséklődhet. Ezek a célok - és most nézzük a tényeket!

Az elemzések szerint a 2017-es költségvetés választási költségvetés lesz: többletet szánnak az oktatásra, az egészségügyre és a társadalombiztosítási, valamint a jóléti kiadásokra, ennek értéke 592 milliárd forint. Csakhogy a látszat csal: mert ha a 2015. évi költségvetés tényleges bevételeit, kiadásait és hiányát nézzük, akkor azonnal kiderül, hogy jövőre sem jön el a bőség éve. Összességében még annyi kiadást sem tervez ugyanis a kormány, mint amennyi pénzt két évvel ezelőtt elköltött.

Ami a gazdaságpolitika legfontosabb sikermutatóját illeti, ott sincs minden rendben. A kormány a törvényjavaslatot úgy alakította ki, hogy az államadósság további csökkenését biztosító, változatlanul jóval a GDP 3 százaléka alatt maradó hiány fenntartása mellett a költségvetés támogassa a gazdasági növekedést és érvényesítse a gazdaság- és társadalompolitika prioritásait. Az államháztartás hiánya 2011 óta 3 százalék alatt marad, de ez csupán az uniós elszámolás szerint igaz. A tényleges bevételeket és kiadásokat figyelembe véve tavaly a GDP 3,6 százaléka volt a hiány, és jövőre is ennek közelében fog alakulni.

Első látásra ezeknek a feltételeknek megfelel a jövő évi büdzsé, hiszen míg 2011-ben 5,5 százalék felett volt a hiány mértéke, 2012-től kezdve a tavalyi évig átlagosan 2,3 százalékos hiány teljesült. 2015-ben a deficit csak 2 százalék lett, és az idei évre is 2 százalékot terveztek. A 2017. évre azonban 2,4 százalékos hiánycéllal számolnak, ami 0,4 százalékponttal magasabb, mint 2015-ben volt. A 2016-17. évekre prognosztizált 3,1 százalékos gazdasági növekedés egy 460 milliárd forintos mozgásteret jelenthetne. Ezt a mozgásteret a kormány ügyesen ki is használja, de a pénzforgalmi és az uniós hiány közti kapcsolatot a tervezet nem vezeti le pontosan.

A gazdasági miniszter úr egy korábbi nyilatkozatában nem titkolta, hogy nem akarnak úgy járni, mint 2002-ben, amikor a gazdaság jó helyzetben volt, de a választók ezt még nem érezték, és ez alapján a Fidesz elveszített egy választást. Most célzott áfacsökkentéssel, korlátozott körben végrehajtandó béremeléssel, kevesek számára előnyt jelentő otthonteremtési támogatással óhajtják ezt megelőzni.

A közkiadások viszonylag magas értéket képviselnek, nagyjából a GDP felét, különösen nagy szám ez Magyarország relatív kicsi bevételéhez képest. Az államadósság és a viszonylag magas kiadások az okai annak, hogy kevés mozgáster mutatkozik arra, hogy az idősödő társadalom okozta megnövekedett költségek pénzügyi kockázatait reálisan felmérjék. A kormány csökkenteni akarja a kiadásokat, mégpedig úgy, hogy a közalkalmazottak bérét növeli, egyúttal csökkenti a szociális kiadásokat. A kiadások relatív nagy része általános közszolgáltatások finanszírozását szolgálja; magyarázható ez azzal, hogy a munkaerő legnagyobb része a közélszféra végzi tevékenységét. Ezzel szemben meglehetősen kis hányad marad az egészségügyi kiadásokra, ami az alacsony egészségügyi szintet és az egészségügyi dolgozók kivándorlását is okozza. Az oktatásra fordított kiadások is rendkívül alacsonyak.

Az elmúlt évtizedekben a gazdaság átszervezése megváltoztatta a munkaerőpiaci igényeket, ami a képzettségi szintet illeti. Mostanra sokkal inkább a technológiai tudás az, ami előtérbe került, és ami leginkább jó álláslehetőséget jelentett. Ugyanakkor az oktatási rendszer erre nem reagált kellőképpen: a diplomások nem tudnak könnyen állást találni; a felsőoktatásba való jelentkezők száma nőtt, de a diplomák értéke csökkent; a foglalkoztatottsági növekedés alacsony, ami rendszerint nagy számban eredményez pályaelhagyást.

Az oktatási rendszerben beállt változások nem oldják meg az alacsony foglalkoztatottsági rátát és a magas munkanélküliséget, ugyanakkor a magasán képzett munkaerőre való igény a jövőben növekedni fog. Azt sem szabad elfeledni, hogy az öregedő társadalom miatt egyre nagyobb szükség lesz olyan fiatalokra, akik magas jövedelmet tudnak elérni, ezzel fenntartva a társadalmi egyensúlyt. Ezek a többletforrások nem alapozzák meg az oktatásban azt a minőségi változást, amiért az elmúlt hónapokban küzdöttek a civil mozgalmak és a szakszervezetek.

Az egészségügy területén 12 százalékos forrásbővülést prognosztizálnak, ami a GDP-hez viszonyítva minimális emelkedést jelent. Ha kiadási oldalról nézzük, akkor valójában még csökken is az erre a területre fordított források aránya. 2016-ban a tervek szerint a kiadások 9,5 százaléka megy el az egészségügyre, 2017-től már csak 9,4 százalék.

A gyógyító-megelőző kiadások a GDP 2,7 százalékára nőnek majd jövőre, ezt egészíti ki a gyógyszer-támogatások 313 milliárdos kerete, ami az idei 326,2 milliárdhoz képest csökkenést jelent. A korábbi hírek szerint a kormány lemondott az új fővárosi kórház építéséről, a 2017-es költségvetésben mégis 4 milliárdot elkülönítettek erre a célra.

A szociális juttatások, a nyugdíjak terén nem lesz érdemi emelkedés. A költségvetésből és a konvergenciaprogramból az olvasható ki, hogy jövőre a nettó átlagkereset változása kisebb mértékű lesz, mint idénre tervezték, 2016-ban ugyanis 5,6 százalékos, míg jövőre 5,1 százalékos a tervezett.

Hosszabb távon a kiadások nagy részét az idősödő társadalom fogja kitenni, ami Magyarországon sokkal előrehaladottabb fázisban van, mint más országokban. A népességszám 1981-ben tetőzött, a termékenységi ráta az egyik legalacsonyabb Európában, így ennek következményeképpen a népességszám 2060 környékére várhatóan 9 millió környékére esik le.

(12.50)

A középkorúak bázisa eddig stabilnak volt mondható, de hamarosan az egyik legkisebb lesz arányuk a teljes népességhez képest európai viszonylatban, ami a legrosszabb mutatóhoz vezet majd az idősfüggőség tekintetében. Ha a jövedelmi felzárkózás teljesen eltűnik, akkor bevándorlásról nem beszélhetünk majd, viszont a magasan képzett munkaerő kivándorlásáról annál inkább. Mindent egybevetve, az idősödő társadalom okozta kifizetési kényszer a munkaerő hanyatlásához vezet majd.

Az adótörvény-változások alapján érdemi segítség a családok számára az általános forgalmi adó egyes termékeket érintő csökkentése lesz.

A költségvetési kiadások növekedései között az egyik legnagyobbat a lakásépítési támogatások jelentik. Jövőre a CSOK miatt 211 milliárd forintot szánunk erre, ugyanakkor ez csupán a társadalom szűk részét érinti majd, ezért általános hatása a családokra nézve nem lesz. A jövő évi költségvetés jelentős életszínvonal-javulást nem fog ezért hozni.

A kiadások oldalának elemzése alapján a magyar állam rendkívül aktív szerepre készül 2017-ben, ugyanis 18 186 milliárd forintot tervez elkölteni az idei évre betervezett 15 956 milliárd forinttal szemben. Ezzel a 2230 milliárd forintos többletkiadással, kiadásnövekedéssel az államháztartás teljes kiadási oldala eléri a tervezett GDP 48,8 százalékát. A kiadások részletes funkcionális bontása alapján jól látható, hogy mely területek lesznek fontosak a kormánynak 2017-ben.

A gazdasági funkciók ellátására költött összegek 2788 milliárd forintról 38 százalékos növekedéssel 3860 milliárd forintra emelkednek. Az állam működési funkcióira, saját magára lényegesen többet költöhet, 12 százalékkal, azaz 340 milliárd forinttal 3133 milliárd forintra nőnek ezek a kiadások. Az egyetlen csökkenő tétel az államadósság kezelése után fizetendő 7 százalékos csökkenés, mert az államnak egyre kisebb kamatkiadást kell fizetnie. A kamatcsökkenésből adódóan több mint 500 milliárd forinttal kevesebbet kell fizetni az adósságok után, mint 2015-ben.

Itt kell megemlíteni, hogy Matolcsy György szerint az elmúlt években az általa sikerként megfogalmazott növekedési fordulat legfontosabb rejtett forrása a forint árfolyamának gyengítése volt. Az MNB elnöke szerint 10 százalékos forintleértékelődés 0,5-0,8 százalékkal emelheti a magyar GDP szintjét. Emiatt mesterségesen mintegy 20 százalékkal gyen-

gítették a forintot a korábbi árfolyamhoz képest, ami azt eredményezte, hogy a korábban devizában eladósodott háztartások súlyos terhet kaptak a nyakukba, s ezzel családok százazreit hozták sokszor reménytelen helyzetbe.

A gazdasági növekedést jövőre is az ismét felpörgő uniós támogatások és a kormányzati beruházások segíthetik. Az állam 2017-ben közel 1165 milliárdot költ infrastrukturális fejlesztésekre, közlekedésre, sportlétesítményekre, ami meghaladja a GDP 3 százalékát.

A Nemzeti Fejlesztési Minisztérium kiadásai tükrözik legjobban a választási költsékeztést. A minisztérium 321,7 milliárddal költöhet többet. A kiemelt közúti projektekre 279 milliárd forint jut, ez 119 milliárddal magasabb az idei keretnél. 10 milliárdból kezdik meg a Budapest-Belgrád vasútvonal felújításának előkészítését, amely az ország legpazarlóbb vasúti beruházásának ígérkezik, ráadásul a létjogosultsága is megkérdőjelezhető. A fővárosi közlekedési beruházásokra 9,1 milliárd, a Hungaroring Zrt. támogatására 13,1 milliárd jut, a 2017-es úszó-vb-re az eddig elköltött tízmilliárdokon túl további 14 milliárdot különítettek el, s folytatódik a stadionfejlesztési program is 64,6 milliárd forint értékben. Jövőre, a választások közeledtével, a kormány a modern városok programra 153 milliárd forintot költöhet el.

A 27 százalékos áfa az OECD-tagállamok közül a legmagasabb, de az adóbeszedés hatékonysága jóval az elvárt szint alatt van, köszönhetően az adóelkerüléseknek. Az Európai Bizottság számítása szerint az áfarés 24 százalékos, ez 9 százalékponttal magasabb, mint az EU-s átlag. Más szóval: egy esetleg 19 százalékos áfakulcs bevezetésével ugyanaz a bevétel lenne elérhető. A kormány csalásellenes intézkedések meghozatalával támogatja az áfabeszédést, különösen az online kasszák kötelezővé tételével. Ennek megvolt már a hatása, 0,6 százalékponttal nőtt az áfabevétel GDP-hez viszonyított aránya. A kormány tervezi, hogy egyéb szolgáltatásokra is kiterjeszti ezt a bekötési kötelezettséget. Az áfabeszédés hatékonyabbá tétele széles spektrumot kell hogy lefedjen, tekintettel arra, hogy a kétezres években a szürkegazdaság a teljes gazdaság 10-17 százalékát tette ki, és ez a szám valószínűleg azóta sem csökkent.

Az üzleti befektetések bővülése javíthatja a termelékenységnövekedést és szélesítheti a külföldi értékesítési lehetőségeket. A gazdasági válság előtt szoros kapcsolat volt a gazdasági aktivitás és az üzleti befektetések között. Ezen a területen további növekedésre van szükség. Javítani kell az üzleti kiszámíthatóságot, csökkenteni kell a vállalkozások adóterheit. Korábban a finanszírozási források is kiapadtak, köszönhetően annak, hogy a bankszektor megszűrtette a hitelezés feltételeit. Ez leginkább a hazai kkv-szektorra volt hatással, ugyanis a multik továbbra is a nemzetközi pénzpiac nyújtotta szolgáltatásokat tudták igénybe venni. A Növekedési Alap eredményezett néhány új befektetést, de sok esetben a már meglévő, rosszabb feltételű hitelek törlesztésére

használták fel. Az egyéb finanszírozási források nem játszanak jelentős szerepet Magyarországon.

A fejlődő tőkepiacok jelenthetnék a finanszírozás egy új forrását, de ez egy lassú folyamat, mely átláthatóságot, megbízhatóságot, az információk összehasonlíthatóságát és a pénzügyi stabilitási problémák helyes kezelését igényli. Ugyanakkor a befektetői bizalmat meg kell erősíteni, méghozzá egy olyan keretszabályozással, ami növeli a szektor versenyképességét. A beáramló működőtőke-befektetések az üzleti befektetések felét teszik ki, de látni kell, hogy leginkább az autógyártásban érdekelt nagy német cégeknek köszönhető ez. Ennek hatása, hogy Magyarország ágazatfüggővé vált ebben a kérdésben.

Egy évvel ezelőtt a költségvetési vita során is elmondtam, hogy az Európai Bizottság milyen országspecifikus javaslatokat fogalmazott meg Magyarországról. Az ajánlás többek között felhívta a kormányt arra, hogy tegyen intézkedéseket a reálgazdaság rendes hitelezésének helyreállítása érdekében, szüntesse meg a piaci alapú portfóliótisztítás akadályait, és csökkentse jelentősen a bankszektorban megnövelt állami tulajdonból fakadó kötelezettséggel összefüggő kockázatokat. Évek óta visszatérő javaslat, hogy mérsékelje a torzító hatású ágazati különadókat, szüntesse meg a piacra lépés indokolatlan akadályait a szolgáltatási ágazatban, ideértve a kiskereskedelmi ágazatot is; csökkentse az alacsony jövedelmű munkavállalókat terhelő adókat, és ennek érdekében terelje át az adóterheket a növekedésre nézve kevésbé torzító területekre; folytassa az adócsökkentés elleni küzdelmet, fejlessze tovább a korrupció elleni küzdelem kereteit; erősítse meg a közbeszerzési rendszer versenyét ösztönző és az átláthatóságot előmozdító struktúráit, amely, ismervén a hazai közbeszerzési eljárások tapasztalatait, különösen fontos. Ezeket a területeket azóta sem történt előrelépés, s az idei költségvetés sem veszi figyelembe a megfogalmazott ajánlásokat.

Összességében elmondható, hogy a jövő évi költségvetés nagyon optimista számokkal számol. Azonban azzal, hogy százmilliárdokat költenek el feleslegesen, indokolatlan beruházásokra, az azt követő években a szerkezetileg amúgy is gyenge lábakon álló gazdasági növekedés jelentősen mérséklődni fog. Így a fenntartható növekedés nincs megalapozva, és könnyen lehet, hogy a 2017-re tervezett 3,1 százalékos növekedés sem fog teljesülni. Egyértelműen látszik, hogy ezzel a költségvetéssel már a 2018-as választásokra készülnek. A 2017. évi költségvetési törvényjavaslatot az MSZP-frakció az elmondottak miatt nem tudja támogatni. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő előre bejelentett felszólaló Firtl Mátyás képviselő úr, Kereszténydemokrata Néppárt.

FIRTL MÁTYÁS (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A 2017. évi költségvetési

tervezetről kijelenthetjük, hogy az adócsökkentés és az otthonteremtés költségvetése. Ennek a megállapításnak azért van súlya, mert érdemes felidéznünk azt, amit egy évvel ezelőtt a 2016-os költségvetésről állítottunk.

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

2016 az adócsökkentés éve lesz, állítottuk egy évvel ezelőtt, mint ahogy azt is, hogy a magyar családok ismét előrébb léphetnek. Igen, tisztelt képviselőtársaim, 2016 az adócsökkentés, az otthonteremtés és a családtámogatás költségvetéseként működött. 2017-re pedig, folytatva Magyarország megerősítését, újból egy, az adócsökkentést, az otthonteremtést támogató költségvetést nyújtott be a kormány. A folytonosságnak ez a ténye is hitelesíti azt az utat, amit Magyarország választott.

(13.00)

Azt, hogy helyes úton járunk akkor, amikor az otthonteremtés, a családok támogatása gazdaságpolitikai útját választottuk a magyar emberek nagy többségének felhatalmazásával. Ez biztonságot, kiszámíthatóságot, tervezhetőséget jelent a családoknak, a gazdasági élet szereplőinek, munkavállalóknak, a településeknek, az önkormányzatoknak, a gazdaság, a társadalom csaknem minden területén és minden szegmensben.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az egymást követő költségvetések folyamatosságáról szólva mindenképpen arra is ki kell térnünk, hogy a költségvetésben rögzített gazdasági-pénzügyi folyamatok kiindulópontja az a 2010-es esztendő volt, amikor Magyarország gyakorlatilag csődbe volt. Csak emlékeztetem tisztelt képviselőtársaimat arra, hogy a baloldali kormányok által felvett 14 milliárd dollárnyi IMF-hitelt a hivatalba lépett Orbán-kormánynak kellett kezelni, mint ahogy a katasztrófával fenyegető GDP-adatokat, a jövedelmi adatokat, az égbe szökő rezsiárakat, a foglalkoztatottság elkeserítő adatait is úgy, hogy a magyar gazdaság minden szegmensében az összeomlás szélén állt.

Ezért az említett biztonságot és kiszámíthatóságot, tervezhetőséget nyújtó, 2010-ben elindított és következetesen véghez vitt, pozitív fordulatot biztosító gazdaságpolitikánk, annak az így kijelölt elmozdulási iránya is mutatja, hogy a kormány gazdaságpolitikájának nemcsak az a fő célja, hogy elsősorban a közjót, a családokat, az otthonteremtést és az emberket szolgálja, hanem immár az eredményességet is. Ennek az eredményességnek következtében folytatható az adócsökkentés és az otthonteremtés költségvetési politikája '17-ben is.

Tisztelt Képviselőtársaim! A mögöttünk álló időszak eredményében, abban a tényben, hogy növekvő pályára állhatott a gazdaság, hogy az államadósság elleni küzdelemünk eredményes volt, hogy

visszafizettük az IMF-hitelt, hogy a magyar reformok működnek és a magyar út sikeres, meggyőződésem, hogy az elvek, az értékrendek érvényesülése, a gyakorlatba való átültetése nagy arányban benne van Magyarországnak 2010 óta elért eredményeiben.

Tisztelt Ház! A keresztény világszemlélet igenli a gazdaság alapkategóriáit, jónak tartja a magántulajdont, a profitot, a kamatot, az anyagi jólét ugyanakkor sajátos megvilágításba, összefüggésbe helyezi azt, olyan szemléletben, ami az embert, az értékeket, az emberi kiteljesedést állítja középpontba, az erkölcsi szempontok figyelembevételével. Ez a megközelítés közelebb viszi az embert a jelen problémáinak tisztázásához és megoldásához, egy emberileg, közösségileg, szociális szempontból és környezetileg fenntarthatóbb világ építéséhez. XXIII. János pápa, elődei, továbbá Arisztotelész és Aquinói Szent Tamást követve kijelenti: a gazdaságpolitika, a pénzügyek valójában eszközök más, az erkölcs által keretezett célok eléréséhez, s mint ilyenek jelentenek értéket, az anyagi jólét a valóságos értékek közé sorolandó.

A gazdasági tényezők nem önmagukban célok, hanem mint eszközök elősegítik más értékek létrejöttét, végső soron a közjót, vagyis az embert, annak kiteljesedését szolgálják. Ha most ebből a szempontból vizsgáljuk a '17-es költségvetésünket, akkor kijelenthetjük, hogy eszmeiségében, eszközeiben egyaránt a stabil pénzügyi háttérrel és kiszámítható jogrendet feltételező, a gyakorlatban is megvalósítható költségvetés. A felsorolt értékalapú elveknek szerez érvényt. Ez a folyamatos fejlődés garanciáját jelenti az országnak, az embereknek és a családoknak, és azt, hogy mindenki a saját területén előbbre léphet újból.

Tisztelt Ház! A '17. évi költségvetésnek a közjót, a felemelkedést szolgáló alapfunkcióját, értékalapúságát még egy fontos törvénybeli megfelelés is biztosítja, amit a KDNP részéről szükségesnek tartok hangsúlyozni. Az értékalapúság meghatározó ismérve az a tény, hogy Alaptörvényünk minden törvényünk alapja, így a költségvetési törvénynek is. Ezért azok az elvek és az az eszmeiség, továbbá az a gyakorlat, amit az Alaptörvény meghatároz, visszaköszön a költségvetési törvény számaiban és hatásaiiban egyaránt. Ezt azért is tartom fontosnak megemlíteni, mert a napokban emlékeztünk meg Alaptörvényünk elfogadásának öt éves évfordulójáról, így az említett, 2010 óta tartó töretlen folyamatosság egyik meghatározó eleme mindaz, ami az Alaptörvényben rögzített eszme és cél.

Hogy jön ide ez a költségvetési vitába? - kérdezhetik. Úgy, hogy az Alaptörvény hosszú távlatokat lát és jelöl ki a magyarságnak, céljai megvalósításának eszmei alapjait, de ez az az út, ami az évenkénti költségvetések mérföldkövei által jelzett, mert az évenkénti költségvetések azok, amelyek lépésenként visznek előre, visznek előbbre. Másodsorban a jelenlegi zilált állapotú, gyakorlatilag megszállással fenyegetett Európa számára éppen a keresztény értékrend

alapján való működtetés biztosítaná azt a megerősödést, ami a megmaradását jelentheti. Így nekünk, magyaroknak, akik a néparadat által veszélyeztetett Európának csaknem a szívében vagyunk, egyáltalán nem közömbös a jövőnk szempontjából, hogy az erős családok, erős közösségek, erős települések állnak a jövőépítés feladata elé, gyakorlatilag milyen mértékben jut forrás, milyen mértékben számíthatunk a forrásokra és azok megerősítésére.

Tisztelt Képviselőtársaim! A '17. évi költségvetésre konkrét szakmai vélemények, illetve megállapítások is érvényesek, amelyekben nem elvi szinten, hanem szakmai szempontok szerint is visszaköszön a folyamatosság, azaz a tervezhetőség, a kiszámíthatóság biztonsága. Így az ÁSZ megállapítása szerint a költségvetés közvetlen bevételi és kiadási fejezet ellenőrzött bevételai összességében megalapozottak, alátámasztottak, kockázatot nem hordoznak. Az Országgyűlésnek átadott véleményében az ÁSZ megállapította, hogy a törvényjavaslat előkészítése, összeállítás, szerkezete és tartalma megfelel a vonatkozó jogszabályi előírásoknak. A törvényjavaslatban új a költségvetési átláthatóságot növelő elem, a bevételek és kiadások hármas csoportosítása, mutat rá az ÁSZ a véleményében.

Tisztelt Ház! A Költségvetési Tanács megállapította, hogy a stabilitási törvény alapján a 2016. évi adósságmutatónk, a GDP 73,5 százaléka, a '17. évi adósságmutatónk, a GDP 71,9 százaléka, a törvényjavaslat tervezetében bemutatott alakulása összhangban van a 2016. évi várható és a '17. évi tervezett gazdasági és költségvetési folyamatokkal, tehát teljesül az Alaptörvényben foglalt adósságszabály. Az adósságra csökkenésének tervezett és várható mértéke megfelel az Európai Unió államadósságra vonatkozó követelményének is. A bevételi és kiadási előirányzatok alapvetően összhangban vannak a makrogazdasági előrejelzéssel, a 2015. évi előzetes teljesítéssel, a '16. évi várható folyamatokkal, valamint a korábbi és tervezetben szereplő kormányzati intézkedésekkel.

A tanács az adóbevételek tervezését reálisnak, míg az egyéb bevételek előirányzatainak prognosztizálását konzervatívnak ítélte. A kiadási előirányzatok esetében kiemelte, hogy némileg magasabb infláció mellett is tarthatóak. A tanács a makrogazdasági előrejelzés és a költségvetési előirányzat számai alapján megállapította, hogy a '17. évi, európai uniós módszertan szerint számított 2,4 százalékos GDP-arányos hiánycél összhangban van a költségvetési törvényjavaslat tervezetében bemutatott gazdasági folyamatokkal és a tervezett bevételi, valamint kiadási előirányzatokkal. Az államháztartási hiánycél megfelel az Európai Unió fiskális szabályai korrekciós ágának és a stabilitási törvénynek. A tanács pozitívan értékelte, hogy a költségvetésben elkülönül a működési, a felhasználási és az uniós fejlesztéseket tartalmazó költségvetés, ami segíti a folyamatok átláthatóságát, a hosszú távú növekedést megalapozó kiadások elkülönítését a folyó kiadásoktól.

Tisztelt Képviselőtársaim! Miután a költségvetés-tervezet részletes, alapos ismertetése immár több ízben is megtörtént, ezért röviden szólnék a '17. évi költségvetés néhány, a családok támogatását, az otthonteremtést célzó fontos eleméről, amelyeket mint fő célokat a KDNP támogat, és minden erőnkkel azon leszünk, hogy azok megvalósulása sikeres legyen.

(13.10)

Így a költségvetésben egyik fő elemként jelenik meg az adócsökkentés a folyamatosság jegyében. Az adóterhek csökkentésével az szja kulcsa, amely a legalacsonyabb Európában, az élelmiszerek áfacsökkentésével egy-egy magyar családnál átlagosan 35-40 ezer forinttal több pénz maradhat. A kormány tovább növeli a gyermekeket nevelő családok támogatását. A családi adókedvezmény összege kétgyermekes családok esetében 15 ezer forintra nő gyermekként. A fiatal házasoknak továbbra is jár az adókedvezmény. A családokat segítő adócsökkentések érdemben hozzájárulhatnak a kedvezőtlen demográfiai folyamatok megállításához. Már elhangzott itt az OECD-összehasonlítás, de szeretném elmondani, hogy Magyarország OECD-viszonylatban az átlagos szinten van, tehát az OECD viszonylatában is többet fordítunk a családok támogatására, mint sok más OECD-tagállam.

2017 az otthonteremtés éve is lesz. A kormány álláspontja szerint és a véleményünk szerint is a saját otthon megléte a polgári berendezkedés egyik legfontosabb előfeltétele. Ezért a jövő évi költségvetésben 211 milliárd forintot fordítunk a magyar családok otthonteremtésének támogatására. Ennek legfontosabb elemei az új és használt lakás vásárlására is felhasználható családi otthonteremtési kedvezmény, a CSOK, az államilag támogatott kedvezményes hitel, valamint az áfacsökkentés. A kormány továbbra is támogatja a lakástakarékokat, és '17-ben már működni fognak a nemzeti otthonteremtési közösségek. A cél, hogy minden magyar ember saját lakáshoz vagy házhoz juthasson elérhető áron.

'17-ben is folytatódnak az életpályaprogramok, ennek keretében tovább nő a rendvédelmi dolgozók, a felsőoktatásban dolgozók és a pedagógusok fizetése. A kormányhivatalok dolgozói számára elindul az új életpályaprogram. Mindezekon túl, korábbi vállalkásunknak megfelelően, '17-ben is megőrizzük a nyugdíjak reálértékét. Jövőre jelentős többletforrások állnak majd rendelkezésre az egészségügyi, szociális területen. Azt szeretnénk elérni, hogy tovább javuljon az ellátás színvonala, az egészségügyi dolgozók megbecsülést kapjanak mindennapi munkájukhoz. Egy többéves program keretében folytatódhat az egészségügyi dolgozók bérrendezése. A '17-es költségvetés a közoktatás, a kulturális szféra számára is többletforrásokat biztosít. A jövő évi költségvetés tervezete minden szakterület számára többletforrást juttat. Oktatásra 270 milliárd, egészségügyre 160

milliárd, társadalombiztosítási, jóléti szférára 150 milliárd forint, kulturális tevékenységre 66 milliárd forint, sport- és szabadidős ágazatokra pedig 22 milliárd forint többletforrás jut 2017-ben.

A rendvédelem 114 milliárd forinttal, az önkormányzati szektor 6 milliárd forinttal magasabb keretösszegre számíthat. Igazságszolgáltatásra 23 milliárd forinttal, külügyekre 10 milliárd forinttal juthat több jövőre. A 2240 milliárd forintos uniós forrásfelhasználáson kívül további 1600 milliárd forintot tervez a 2017-es költségvetés fejlesztésekre. A fentiek túlmenően a kormány minden szükséges intézkedést megtesz, hogy megvédje az országot a külső fenyegetésekkel szemben. Ennek érdekében a költségvetésben a honvédelem számára 51 milliárd forinttal több pénzt biztosítottunk.

Tisztelt Képviselőtársaim! A felsoroltak bizonyítják, hogy a 2017. évi költségvetéssel valóban mindenki előbbre léphet egyet. Ha fejezetenként viszonyítanánk a költségvetési tervezet alapszámait és sorait az Alaptörvényünkben foglalt elvekhez, akkor csaknem minden területen megtalálnánk az azokhoz tételenként társítható költségvetési vonatkozásokat, legyen szó családtámogatásról, adópolitikáról, otthonteremtésről, rázorultak, elesettek védelméről, gazdaságfejlesztésről, kultúráról vagy akár a nemzetiségek támogatásáról, külföldi magyarok támogatásáról, civil szervezetekről, önkormányzatokról, „Modern város” programokról vagy akár a sportról. Egy ilyen összehasonlításban jutna igazán érvényre az a tény, hogy Alaptörvényünk megalkotása miként is volt történelmi jelentőségű abban, ahogyan meghatározta és kijelölte a nemzet fejlődésének útját a keresztény értékrenddel felvállaltan és deklaráltan megalapozva, ami meggyőződésünk szerint megmaradásunk, fejlődésünk egyetlen lehetősége és esélye. Ezt tiszteletben tartani, ennek lehetőségeit használni, a közjó javára gyarapítani kötelességünk és felelősségünk.

Ezért jó és szilárd alap a családok megerősítését, a gazdasági növekedést elősegítő, az elkötelezett nemzetpolitika alapján álló költségvetés. Mindezek fényében az elmondottak alapján a KDNP nevében támogatandónak tartom az ország, a nemzet jövőjét, annak fejlődési pályáját továbbra is biztosító költségvetési tervezetet, amelynek támogatását kérem nagy tisztelettel képviselőtársaimtól is. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Köszöntöm képviselőtársaimat. A következő felszólaló a Jobbik képviselőcsoportjából Dúró Dóra képviselő asszony. Parancsoljon!

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Rétvári Bence, az EMMI államtitkára azt jelentette be márciusban, hogy a KLIK megszűnik, és egy egészen új intézményrendszer fog létrejönni, majd Lázár János a

kormányinfón mindezt cáfolta, és arról beszélt, hogy nemhogy nem szűnik meg a KLIK, hanem a feladata kibővül.

Az elmúlt időszakban, az elmúlt kormányzati ciklusban az oktatásban kétségkívül az egyik legnagyobb átalakítás az volt, hogy állami fenntartásba vették az iskolákat, és ezeknek egy része pedig önkormányzati működtetésben maradhatott meg. Lázár János a kormányinfón az oktatási rendszer egyik nagy problémájaként jelölte meg azt, hogy ez a vegyes rendszer egész egyszerűen nem működik, tehát az önkormányzatoktól el kell venni a működtetést is az ő logikája szerint, ezt jelentette be, és a KLIK feladatává kell mindezt tenni. Lázár János azonban nem beszélt arról, hogy mikortól tervezi a kormány, hogy az önkormányzatok most már működtetői sem lehetnek az iskoláknak, és a KLIK feladata lesz az, hogy ezt is ellássa.

Túl azon, hogy ennek milyen szakmai vetületei vannak, arról most a költségvetési vita keretében nem kívánok beszélni, ez egy nagyon fontos kijelentés, és nagyon lényeges abból a szempontból is, hogy a KLIK finanszírozását hogyan fogja érinteni, hiszen az önkormányzatok működtetésbe fektetett pénzei így majd a KLIK során kell hogy megjelenjenek, illetve a KLIK lesz az, amelynek ezekért a feladatokért is felelősséget kell vállalnia. Ha Lázár János elegáns, nem tesz olyan ígéretet, amely a következő kormányzati ciklusra vonatkozik, tehát elképzelhető lehet, hogy a KLIK ezt a feladatot is akár 2017 szeptemberétől, vagy 2018 januárjától átveszi.

Ha megvizsgáljuk, hogy egy kormányzatnak mennyire fontos egy adott szakterület, általában a GDP-arányos ráfordítást szoktuk figyelembe venni, hiszen nyilvánvalóan igazságtalan összehasonlítani egy német és egy magyar gazdaságot. Azonban ha feltesszük azt a kérdést, hogy a kormányzatnak mennyire fontos az az ágazat, az az intézményrendszer, ahol a gyerekeink a legtöbb időt töltik el, akkor már érdemes összehasonlítani az oktatásra szánt GDP-arányos költséket. Erre vonatkozóan nemzetközi adatok állnak rendelkezésre, az Eurostat és az OECD is rendszeresen ad ki erre vonatkozó adatokat. Ha ezt megnézzük, akkor Magyarország bizony elég rossz helyzetben van.

Gyakorlatilag 2004 óta folyamatosan, egy év kivételével, csökkent Magyarországon a GDP-arányos ráfordítás az oktatásra és regionális összehasonlításban is kevesebb, mint a környező országokban. Bár itt nem tartanám azt sem igazságtalannak, ha nyugat-európai országokkal hasonlítjuk össze, mert, mint említettem, mindenki a saját erőforrásaiból gazdálkodva mutatja, hogy mennyire fontos neki az oktatás, de Csehországban, Lengyelországban és Szlovákiában is többet költöttek oktatásra az elmúlt években, 2004 óta folyamatosan, mint Magyarországon.

A 2000-es évek közepén volt az, amikor kicsit fel tudtunk zárkózni, akár még az Európai Unió átlagát is megközelítettük, de azóta a folyamatos csökkenés miatt ez nem érhető tetten. Az első Orbán-

kormányhoz képest is, ha megnézzük az adatokat, azt látjuk, hogy az első Orbán-kormány mindegyik évében többet költött az állam oktatásra a GDP arányában, mint a 2010-es évet követően, tehát a második és harmadik Orbán-kormányok esetében volt erről szó. Tehát az, hogy többet költenek az oktatásra a 2017-es évben, mint a 2016-osban a tervek szerint, így önmagában megállja a helyét, de ha egy hosszú távú tendenciát veszünk figyelembe és azt, hogy 2004-től kezdve hogyan változott az oktatásra fordított források aránya, illetve hogy a '98-2002 közötti időszakhoz képest mennyire tartja ez a kormányzat fontosnak az oktatást, akkor bizony sokkal szomorúbb képet látunk ezzel kapcsolatban.

(13.20)

Szólnom kell a pedagógus-életpályáról is, amely szintén az oktatási tételeknek egy jelentős részét adja a közoktatáson belül. 2013-ban, amikor ezt bevezették, akkor miniszter úr, Balog Zoltán azt mondta, hogy egy átlagos pedagógusnak a bére 34 százalékkal emelkedik a korábbi rendszerhez képest. Ha megnézzük azt, hogy a 2013. szeptemberi bevezetést megelőző pedagógusbér-emeléshez képest mennyit veszített az értékéből egy átlagfizetés, hiszen miniszter úr is arról beszélt 2013-ban, akkor azt látjuk, hogy ez a reálérték-emelés - kizárólag a kormányzat és a KSH adataival számolva - 2,8 százalékot tett ki. És akkor, 2013-ban az addigra tervezett emelésnek a 60 százalékat tudták biztosítani, ezt követően minden év szeptemberében emelkedik a maradék 10-10 százalékokkal a pedagógusok bére. Ráadásul akkor azt is ígérték, hogy minden évben a minimálbérhez kötöttek emelkedik januárban is a pedagógusok bére, és így az értékállóságát biztosítják. Majd amikor erre ténylegesen sor került volna, hogy a minimálbérhez kötöttek januárban emelkedjen, akkor ezt a rendelkezést eltörölték, és most már nincsen a pedagógusok bére a minimálbérhez kötve.

Az utolsó ilyen 10 százalékpontos emelés az, amely 2017 szeptemberében fog bekövetkezni várhatóan, azonban most a hírek szerint erre differenciáltan kerül sor. Ezt mind a szakszervezetek, mind egyébként a Nemzeti Pedagógus Kar elutasítja, ez ellen tiltakozik. A differenciálás megjelenése akár egy béremelési rendszerben, akár az életpályamodellben szükséges, helyénvaló, de ezt nem ilyen eszközzel kell megoldani, hanem világos, egyértelmű, előrelátható szempontok alapján kellene hogy megtörténjen a differenciált béremelés, ahogyan a pótlékok például azt lehetővé teszik, számos más módon is, szakmai törvényjavaslatokban kellene ezt megalkotni.

A felsőoktatásról néhány szót ha ejtünk, akkor azt látjuk, hogy szintén, ha egyetlen évvel hasonlítjuk össze, az egyel korábbi évvel, akkor itt is valóban növekményt látunk. De ha hosszú távú tendenciát nézünk meg, akár 2010-től kezdődően a felsőoktatásra fordított kiadásokat, akkor azt látjuk, hogy

eddig bizony évről évre csökkenés volt megfigyelhető a felsőoktatási kiadások vonatkozásában. És ha a korábbi évekre, a 2000-es évek elejére tekintünk vissza, mondjuk, a 2003-as adatot vesszük figyelembe, akkor azt látjuk, hogy 2003-ban a felsőoktatásra fordított összeg a költségvetésben 210 milliárd forint volt, a 2017-re tervezett 240 milliárd forint. Ahhoz képest persze, 30 milliárddal több, de ha itt szintén figyelembe vesszük az értékállóságot, akkor azt látjuk, hogy azon a szinten mindössze 144 milliárd forintnak felel meg.

Nemcsak azért fontos az oktatásról beszélni, illetve az oktatási kiadások hatását az egész társadalomra vetítve figyelembe venni, mert ez az a hely, ahogy említettem, ahol a gyermekeink a legtöbb időt töltik, hanem azért is, mert a magyar gazdaságot és a magyar emberek életét, a felnövekvő generációk életét ez az, ami leginkább meghatározza. Nagyon sok tanulmány készült arról korábban is, hogy mennyire határozza meg a kormányzati kiadás, önmagában a kormányzati kiadás az oktatásra vonatkozóan azt, hogy később a gyerekeknek milyen lesz a fizetése, az életlehetősége, az életminősége, de most publikáltak nemrégén egy ehhez hasonló felmérést, amely azt állítja, hogy ha a 2008-as szintre emelnénk vissza GDP-arányosan a ráfordítást, akkor ez hosszú távon 14 százalékkal növelhetné meg az átlagos keresetet Magyarországon, tehát még egy ilyen emelés is 14 százalékos lehetőséget biztosítana hosszú távon az átlagkeresetek tekintetében.

A magyar oktatási rendszer nemzetközi összehasonlításban is híres arról, hogy nem tudja csökkenteni a különbségeket. Magyarországon az, hogy egy gyerek milyen családi környezetbe születik, az hosszú távon meghatározza, szinte beskatulyázza őt abba az életbe, amit a szülei is élnek. Ezen nagyon fontos lenne változtatni, például felzárkóztatási programokkal lehetne, ha ezeket szakmailag is hatékonyan oldanák meg és valósítanák meg. Az állami fenntartásba vételnek ez volt az egyik, kétségkívül helyes indoka, hogy csökkentsék a különbségeket.

Ugyanakkor a minisztérium háttérintézményeként működő Oktatáskutató és Fejlesztő Intézetnek a tanulmányából is kiderült, hogy a KLIK ebben a formában nem képes csökkenteni a különbségeket, és valóban, a KLIK létrehozása óta, 2013 óta érdemben e tekintetben nem sikerült előrelépni. A társadalmi szelekció továbbra is jelen van, és az oktatási rendszer, ha szakmai változtatások nem követik, és az állami fenntartásba vételt még inkább erősítik, a KLIK hatásköreit tovább bővítik, akkor akármilyen oktatási pluszforrásokat biztosítunk, nem fogják tudni meghozni azokat az eredményeket, amelyek a társadalmi igazságosság vonatkozásában szükségessé lennének. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A Fidesz képviselőcsoportjából Németh Szilárd Ist-

ván képviselő úr jelentkezett felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr!

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Az elmúlt öt órában hallhattuk a 2017. évi költségvetés erényeit, és hallhattuk az erre vonatkozó bírálatokat. Én szeretném általánosságban is meghatározni, illetve megindokolni, hogy miért támogatom személyesen is, a Fidesz-KDNP-frakció miért támogatja a 2017. évi költségvetést, és miért kérjük arra a képviselőtársainkat az ellenzék soraiból is, hogy gondolják meg ők is jól, hogy a 2017. évi költségvetésünket támogatólag tudják itt a parlamentben tárgyalni.

Nos, a 2017. évi magyar költségvetés két nagyon fontos célt tűz ki magának. Az egyik, többször hallhattuk, hogy mindenki, minden magyar állampolgár, minden magyar léphessen egyet előre a költségvetés segítségével a 2017. évben is. Mégpedig úgy, hogy ezt a költségvetés ne szenvedje meg, ennek a költségvetésnek ne legyen működési hiánya. Ezt a kettős célt a költségvetésben foglalt számok és a hozzárendelt feladatok, azt gondolom, hogy eminensen fogják teljesíteni.

Nagyon fontos, hogy a költségvetés egy olyan gazdaságfilozófiában, egy olyan társadalomfilozófiában született meg, amely a gazdaságban a munkalapú társadalmat, a munkavégzőket helyezi középpontba, a munkából élőkön segít, a munkavégzést támogatja, a foglalkoztatottság növekedését és a munkanélküliség jelentős csökkentését, bár már Magyarországon ott tartunk, hogy gyakorlatilag csak az nem dolgozik, aki nem tud vagy nem akar dolgozni. *(Bangóné Borbély Ildikó: De örülünk ennek!)* A középpontba, a társadalom középpontjába pedig a családokat helyezi, azokat a családokat, akik vállalják a gyermekeket *(Bangóné Borbély Ildikó: És akinek nem lehet, azzal mi van?)*, és akik ezért olyan segítséget kaphatnak a költségvetésen keresztül, amely többek között hozzájárul ezeknek a családoknak az otthonteremtéséhez. *(Bangóné Borbély Ildikó: Felelősséggel, képviselő úr!)*

Nagyon fontos eszközöket is meghatároz a költségvetés, hallhattuk a miniszter úrtól is. Az egyik ilyen eszköz az adócsökkentés, amelyet 2010 óta a Fidesz-KDNP-kormány folyamatosan a magáénak tud, és ez most megjelenik a személyi jövedelemadó csökkentésében, amelynek távlatosan még komolyabb céljai vannak, és megjelenik az áruforgalmi adó, az áfa csökkentésében is. És a számok is önmagukért beszélnek, mert 2,4 százalékos deficittel számolunk, ez most már sokadik év óta, 2012 óta 3 százalék alatt van, amit egyébként 2004-ben vállalt az ország, akkor, amikor a csatlakozási szerződést aláírta, de 2010-ig a szocialista kormányok, a szociáliberális kormányok egyike sem tudta teljesíteni, sőt meghamisított adatokat juttatott el a költségvetésről Brüsszelbe.

0,9 százalékos inflációval számolunk, ami azt gondolom, hogy nagyon sok országnak hasznára válna. Ez a 0,9 százalékos infláció jelentős bér- és nyugdíjmelések mellett biztosítja azt, hogy a bérek és a nyugdíjak akár az életpályamodellen, életpálya-programokon keresztül, akár az ágazati béremeléseken keresztül reálértékben is növekedjenek. Ez pedig biztosítja azt, hogy a kiskereskedelmi fogyasztás nőjön Magyarországon.

(13.30)

És van még egy nagyon fontos szám, a 3,1 százalékos gazdasági növekedés, amelyhez párosul az az 1,6 százalékos adósságcsökkenés, amely szerint 2017-ben már 72 százalékos adósságrátával sem kell számolnunk, mert ez alatt lesz az ország adóssága.

Nos, azt gondolom, ez elég biztató mindenki számára, de szerintem érdemes egyéb szempontok szerint is vizsgálnunk a magyar költségvetést, hiszen egy megváltozott világban, egy megváltozott helyzetben élünk, ha Európát vagy akár az egész glóbuszt nézzük. Éppen tegnap kezdődött meg New Yorkban a tanácskozás az ENSZ kötelékén belül, amely a béke és a biztonság új kihívásairól szól, és amelyen Szijjártó Péter külügyminiszter úr azt mondta, hogy Magyarország szerint a legsúlyosabb fenyegetés a világra a terrrorszervezetek erősödő hálózata, és gyakorlatilag ebben a mátrixban, ebben a terrrorszervezetek erősödő hálózatában kell Magyarországnak meghatározni a biztonságpolitikáját, és kell meghatározni Magyarországnak a biztonságpolitikához kapcsolódó forrásokat is.

De ha egy kicsit pár hónappal visszább tekintünk - Párizs, Bataclan, vagy Brüsszel, vagy a kölni szilveszter éjszaka, vagy a napokban a müncheni késelés, illetve a bécsi gyilkos, aki egy vascsővel agyonvert egy idősebb hölgyet -, vagy pedig ha csak a legfrissebb újsághíreket olvassuk a cannes-i filmfesztivál biztonsági körülményeiről, ahol Bernard Cazeneuve francia belügyminiszter személyesen tett látogatást, ilyen még nem volt egyébként a cannes-i filmfesztivál történetében, hogy a belügyminiszter személyesen tesz látogatást, hogy megfelelőek-e azok a biztonsági előkészületek, amelyek több száz rendőrrel, több száz fegyveres biztonsági őrről, hét tengeri mentőről, tűzservezetek garmadájáról szólnak, szóval, azt gondolom, nekünk mindenféleképpen erre is figyelniünk kell, és meg kell vizsgálnunk azt, hogy Magyarország felkészült-e erre az új helyzetre, hogy hazánknak 2017-ben megfelelő költségvetési forrásai lesznek arra, hogy biztosítsuk az ország szuverenitását, a magyar emberek biztonságát, az európai életforma biztonságát, hogy meg tudjuk védeni a magyar embereket, hogy minden terrorveszélyt, amely egyébként - most már érdemes ismét kimondanunk - a tömeges illegális bevándorlással kéz a kézben jár, sikerül-e megakadályoznunk.

A brüsszeli robbantás után Orbán Viktor miniszterelnök a következőképpen határozta meg a felké-

szülés menetét: technológiai fejlesztéseket kell végrehajtanunk; kértem egy előterjesztést arról, hogy milyen fejlesztéseket, elsősorban információgyűjtési fejlesztéseket terveztünk és halasztottunk el a költségvetési helyzet miatt a korábbi években; ezeket mind vegyük elő, és zárkózzunk fel a legjobb technikai felkészültséggel rendelkező titkosszolgálati országoknak a sorába; technológiát fogunk vásárolni, képzéseket, oktatásokat fogunk tartani.

Most nézzük meg, a költségvetésben ez miként jelenik meg. Azt gondolom, hogy évek óta először nagyon jelentős fejlesztésekre, nagyon jelentős létszámbővítésre és nagyon jelentős, komoly információszerzésre kapnak lehetőséget a magyar szolgálatok, amellyel egyértelműen hozzájárulhatnak annak a megváltozott körülménynek, a terrorveszélyhelyzetnek az elhárításához, megelőzéséhez, a terrorcselekmények megelőzéséhez, amelyekről az előzőekben is szóltam.

Ha a TEK költségvetését nézzük, akkor a 2017. évi költségvetés egy 372 fős állománybővítésre ad lehetőséget, a rendvédelmiéletpálya-modell további kiterjesztésére, 5 százalékos béremelésre, és a terrorellenes képesség fejlesztésére, mégpedig úgy, hogy csaknem 20 milliárd forintos költségvetése lesz a Terrorelhárítási Központnak, ami 7,5 milliárd forinttal több, mint a 2016. évi.

Az Alkotmányvédelmi Hivatal, az elhárítás esetében, amely nagyon fontos szerepet játszik az illegális vagy a legális bevándorlásban, hiszen szakhatóságként közreműködik a biztonsági kockázatok kiszűrésében, egy új telephely, egy egyesített telephely jön létre, ami a munkakörülményeket, illetve a feladatvégzés körülményeit fogja segíteni és európaivá tenni, de ők is részt vesznek az 5 százalékos fizetésemelésben a rendvédelmiéletpálya-modell keretében. Plusz 9 milliárd forinttal nő a költségvetésük, gyakorlatilag csaknem 17 milliárdos lesz ez a költségvetés.

A Nemzetbiztonsági Szakszolgálat esetében is, amely azért felel, hogy a titkosszolgálatokat - fogalmazunk egyszerűen - műszakilag kiszolgálja, egy 6 milliárdos fejlesztéssel számolhatunk, és egy 110 fős létszámbővítésre és a terrorellenes intézkedések, műszaki intézkedések megtételére fog lehetőséget kapni.

Vagy itt van az új, most már, azt hiszem, ötpárti együttgondolkodással, együttműködéssel, támogatással létrejövő szervezet, a Tíbek, amely a Szebekék, a szervezett bűnözés elleni küzdelem csoportjának a helyét veszi át - itt is 1,4 milliárdos többlettel lehet számolni. De úgy döntöttünk Kósa Lajos bizottsági elnök úrral - ő a másik szakbizottságnak a vezetője -, hogy befogadjuk és javasoljuk a parlamentnek, hogy a Katonai Nemzetbiztonsági Szolgálat még pluszforráshoz tudjon hozzájutni. Itt két nagyon fontos területről van szó, ez szintén az illegális migráció elleni küzdelem, a határőrizeti feladatok minél pontosabb, precízebb, szakszerűbb ellátását és természetesen a terrorcselekmények, a terroristák kiszűrését teszi

lehetővé: dróntechnikára, illetve műholdas űrtávközlési megfigyelésre javaslunk néhány száz millió forintos költségvetés-emelést a Katonai Nemzetbiztonsági Szolgálatnál.

Nos, ha a 2017. évi magyar költségvetést, az ország költségvetését tekintjük, akkor jól látható, hogy ezek az összegek, ezek a nagyon jelentős összegek - van olyan hely, ahol több mint kétszeresére nő az elkölthető pénz - egyértelműen garantálják Magyarország szuverenitását, a magyar emberek biztonságát, a közrend, közbiztonság fenntartását és a terrorveszélyes helyzetek, a terrorveszély kockázatának csökkentését. Ezért kérem még egyszer - úgy, ahogy a felszólalásom elején kértem - minden képviselőtársamat, hogy támogatni szíveskedjen a 2017. évi költségvetést. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló Szelényi Zsuzsanna képviselő asszony, a függetlenek közül. Parancsoljon, képviselő asszony!

SZELÉNYI ZSUZSANNA (független): Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Meglátásom szerint ma Magyarország legsúlyosabb problémája az, hogy az emberek nem látják maguk előtt a jövőt. Fiatalok és idősek, nők és férfiak, milliók félnek a holnapról - és joggal. Ha az emberek nem hisznek a jövőben, akkor ott valójában nincs is jövő. Németh Szilárd hosszan beszélt arról, hogy milyen szörnyű veszedelmek vannak a nyugat-európai városokban manapság, ennek ellenére nagyon sok magyar Bécsbe, Berlinbe, Londonba vágyik, mert azt gondolják, hogy ott jobb élet van, mint Magyarországon. Ezt mi nem hagyhatjuk.

Ezért a 2017-es költségvetést is én annak a szempontjából vizsgáltam, hogy hogyan segít hozzá ahhoz, hogy ennek az országnak jövője legyen; képes-e ez a költségvetés hozzájárulni ahhoz, hogy Magyarország stabil és kiegyensúlyozott legyen holnap is; elősegíti-e a költségvetés, hogy a magyar gazdaság dinamikusan és fenntartható módon fejlődjön, ahogy egyébként azt az ÁSZ vezetője is igényelte; támogatja-e a költségvetés a tanulást, a fejlődést, a színvonalas és valódi munkaerőképzést, továbbképzést, az ország felzárkózását a fejlett Nyugathoz? Elősegíti-e a költségvetés, hogy Magyarország olyan ország legyen, ahol van jövője a gyerekeinknek is.

Azt kell mondanom, hogy ez a költségvetés nem felel meg ezeknek a vizsgálati szempontoknak. Ha mondjuk, egy gondos szülő szempontjából vizsgálnánk, úgy, mint egy családi költségvetést, akkor azt lehet mondani, hogy ez a mostani költségvetés nem a jövőre irányul.

(13.40)

A pillanat költségvetése van előttünk, nem pedig a holnap biztonságának költségvetése. Ennek a költ-

ségvetésnek ugyanis az egyik legjellemzőbb tulajdonsága a mérhetetlen pazarlás. Míg a holnapi fejlődést megalapozó területekre - tanulás, egészség, innováció, munkaerőpiac - alig költ, addig a kormány elfogadhatatlan célokra áldoz hatalmas pénzeket, mindenekelőtt saját magára. Fenntart több száz fős helyettes államtitkári nyáját, amelynek a teljesítményét sehol nem tudjuk tetten érni. Több száz milliárdos beruházás zajlik a kormány vezetőjének, a miniszterelnöknek a Várban; több száz milliárdos Ligetprojekt, amelyhez kivágják a Városliget fáit. Magánkézbe lopják ki a Magyar Nemzeti Bank bevételeit. És folytatják annak a titkosított, súlyosan, mélyen elhibázott atomerőmű-projektnek az építését, amely méregdrága, elfogadhatatlanul drága és eladhatatlan áramot termel majd az unokáink számára. Ebben a költségvetésben 1000 milliárd forint van, ami nem jó célokat szolgál.

Tisztelt Országgyűlés! A sok ezer milliárdos európai uniós támogatás, amelyet Magyarország kap, lehetővé teszi, hogy olyan gazdasági növekedés legyen Magyarországon, ami egyébként e nélkül a támogatás nélkül egyáltalán nem lenne; ami megteremti a költségvetés számára azt a bevételt, amelyből a kormány egyáltalán gondolkozhat.

A magyar költségvetés pozíciói összességében elfogadhatóak - ma. Mindenekelőtt azonban mégis azt kell néznünk, hogy megfelelően gazdálkodunk-e ezzel és a holnapra is jut-e. Nőként, felelős szülőként ezt az alapállapotot tekintem: mit tesz a költségvetés a holnapért? Arra törekednek felelős szülők, hogy a családjuk, a mi esetünkben az ország, ne legyen kiszolgáltatva semmiféle későbbi válságnak, a gyerekeik számára pedig biztató jövőt teremtsenek.

Hogy mitől nem felelős a kormány, egypár példát hadd mondjak! Már az előbb említettem, hogy a Magyar Nemzeti Bank bevételeit mindenekelőtt és kizárólag az államadósság csökkentésére szabad és lehetséges a törvény betűje szerint használni. Ennek ellenére a magyar államadósság egyáltalán nem csökken. Továbbra is hatalmasak a szektorális büntetőadók, amelyek megbénítják a gazdaságot, a gazdaság dinamikáját.

Túl magasak a vállalkozói terhek. Ha azt akarjuk, hogy az ország lendületbe jöjjön, akkor bizony nem kormányzati beruházásokat kell futtatni, hanem a magánberuházásokat kell elősegíteni Magyarországon. Ilyenek pedig egyáltalán nincsenek. Elfogadhatatlanul átláthatatlan ez a költségvetés, és Magyarországon, költségvetéstől függően, függetlenül, állandósult a rablógazdaság. Ez a magyar gazdasági fejlődés legnagyobb gátja.

Nézzük, hogy az az 1000 milliárdnyi forint, ami a költségvetésből átcsoportosítható, mire kellene hogy menjen, hogyha nem a kormányzati kapzsiságra! Mindenekelőtt olyan kiadásokra kell átcsoportosítani, amelyek a holnapot szolgálják: családi napközikre, óvodákra, iskolákra, egyetemekre, innovációra, kutatásra, egészségügyi fejlesztésekre. Alapvetően az emberekre kell ezt a pénzt költeni. Magyarorszá-

gon semmiféle más komoly erőforrás nincs, mint a magyar polgárok. Hogyha az emberekbe nem invesztálunk, az emberi tőkét nem fejlesztjük, akkor ennek az országnak nincsen jövője. A jelenlegi költségvetésben vannak ugyan növekedésnek mondott összegek az oktatásban meg az egészségügyben, de ezek valójában csak visszapótolják annak egy részét, ami az elmúlt években mérhetetlenül hiányzott. Ezek nem valódi növekedések.

Nőként a gondos szülő viselkedése a meghatározó modellt számomra. De nőként az is fontos számomra, hogy megmutassam, mit tehet a kormányzati politika a nőkért, és nemcsak olyan presztízsbetűházásokért, amelyek mindenekelőtt a hatalmon lévő magyar férfielitét szolgálják. Először is, elengedhetetlen, hogy az oktatásban, az egészségügyben és a szociális szférában lévő, mindenekelőtt nők javadalmazását segítsük. Ezek a nők nem csak hogy a hátukon viszik az egész országot, ennek ellenére szegény öregséggel kell szembenéznük, olyan elképesztően keveset keresnek ahhoz képest, hogy micsoda hihetetlen felelősség van a vállukon.

Javasolom, hogy a kormány növelje meg a gondozási díjat mindenekelőtt azoknak a nőknek, szülőknek a számára, akik olyan gyerekeket nevelnek, akiknek a gondozására ez az állam egyszerűen nem képes. Nők tízezrei Magyarországon kénytelenek otthon maradni az állam segítsége nélkül, kimaradni a munkából; nem tudnak munkát vállalni azért, mert a sajátos nevelési igényű gyerekeiket gondozzák, éhbéért. Ez egyszerűen tűrhetetlen.

Javasolom, hogy a kormány - és ezzel kapcsolatban módosító indítványokat is be fogok adni - végre ratifikálja az isztambuli egyezményt. Mindössze 8 milliárd forintból elérhető az, hogy Magyarországon minden nő és minden gyermek, aki bántalmazást kénytelen elszenvedni, egyértelmű, gyors segítséghez jusson, akiknek az életminőségét ez az állam látványosan tudná javítani, ha akarná. És azokat a bántalmazókat, akikkel telis-tele van Magyarország, megfelelő mértékben szankcionálni lehessen. Nyilvánvaló módon a rendőrséget, a bíróságot, a pedagógusokat fel kell készíteni arra, hogy a bántalmazást detektálják. Ezekben a napokban nem is tudunk többet beszélni erről a mérhetetlen ronda tabutémáról, amely Magyarországot folyamatosan nyomasztja. Ez semmibe nem kerülne, csak politikai akarat kérdése.

Nyilvánvaló módon több forrást javasolok kórházakra, rendelőkre annak érdekében, hogy ott minőségi szolgáltatásokat lehessen nyújtani. Nagyon fontosnak tartom, hogy azokhoz a kormányzati kezdeményezésekhez, amelyek azt szolgálják, hogy családai napközök nyíljanak szerte Magyarországon minden településen, azokhoz olyan források is társuljanak, amelyek nemcsak épületben mutatkoznak meg, hanem lehetőség szerint az ott dolgozók, a potenciális munkavállalók, a gyermekekre vigyázó felnőttek bérét szolgálják. Ezekre nem találtam a költségvetésben forrásokat. Ahhoz, hogy a nők valóban tudja-

nak dolgozni gyermekvállalás mellett, az szükséges, hogy ezek az intézmények elszaporodjanak egész Magyarországon, ne csak a nagyvárosokban, hanem minden magyar településen. Ez elősegítené azt, hogy a nők százezrei ne meneküljenek el a magyarországi kistelepülésekről azért, mert semmiféle perspektíva nem nyílik ott a számukra.

Magyarország csak akkor lehet sikeres ország, ha a jövőbe tekint, és nemcsak a férfiak, hanem a nők életlehetőségei is megnövekednek ebben az országban. Összességében azt gondolom, hogy a kormány fizesse az adósságot. Ha van pénz, adósságtörlesztésre kell fordítani. Nem lehet a korábban elherdált pénzt a mi gyerekeinkre hagyni, mert az a pénz csak egyre drágább lesz. Növelje a parlament a XXI. századi oktatási és egészségügyi igényekhez szükséges iskolákat, teremtsen kiszámítható gazdasági környezetet.

Ez a költségvetés a jelen állapotában semmilyen módon nem felel meg ezeknek a feltételeknek, mert a pillanat oltárán feláldozza Magyarország jövőjét. Ezért ebben a formában a költségvetés elfogadhatatlan. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Most szószólói felszólalás következik. Megadom a szót Alexov Lyubomir úrnak. Parancsoljon!

ALEXOV LYUBOMIR nemzetiségi szószóló: Poštovani Predsedniče! Poštovana Skupštino! U ime Narodnosnog odbora Parlamenta nastavljam obrazloženje potrebe povišice budžeta za narodnosne svrhe.

Folytatnám magyarul. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A bizottság által felkért szószólóként és a Ritter kollégám által már összefoglalt gondolatmenetet folytatva magam is szeretném tovább indokolni a tavalyi évhez viszonyítottan a nemzetiségek számára juttatandó költségvetési tételek emelésének szükségességét, az önkormányzati rendszer, a civil szerveződések, a köznevelési támogatások mellett a nemzetiségi kultúra, az önmegvalósítás, az identitás-őrzés fontos szegmensének szerepét.

A nemzetiségi önkormányzatok, a civil szféra munkájában a kultúraápolás, a hagyományőrző tevékenység napi szinten van jelen. Ez megjelenik az amatőr színjátszásban, a népzenei, ének- és néptáncgyűttesek munkájában, a népdalokat gyűjtő, feldolgozó kórusmunkában. A nemzetiségi kulturális élet rendkívül sokszínű, érdekes és értékes, amely felbecsülhetetlen kincsnek számít.

(13.50)

A nemzetiségi önkormányzatok által fenntartott kulturális intézményhálózat folyamatosan fejlődik, amelynek jövőbeni továbbélése nemcsak a hazai nemzetiségek, hanem a többségi magyar társadalom számára is értéket jelent. A mai modern korban megjelenő virtuális világban, ahol a közösségi oldalak, a mé-

dia meghatározó szerepet játszik, egyben sajnálatos módon uniformizálja is az embereket, különös figyelmet és gondosságot kell fordítani a nemzeti és nemzetiségi kultúra megőrzésére, hiszen a globalizációs folyamatok következtében ez a terület tűnik el a leggyorsabban. Ugyanakkor megjegyzem, hogy a Magyarországon élő nemzetiségi lakosságnak a média-megjelenés nem megfelelő volta, egyes területeken kifejezett hiánya okozhat napi szinten is sérelmeket.

A nemzetiségi érdekek további generációkra történő átörökítésének feltétele a XXI. század technikai lehetőségeinek alkalmazása is. A nemzetiségi élet feltárását biztosító kutatómunka anyagi forrás biztosítása nélkül lehetetlen, ennek hiánya pedig a régmúlt értékeinek elvesztését eredményezi.

Álláspontunk szerint támogatni szükséges a kultúra különböző szegmenseiben működő szervezeteket, alkotóműhelyeket, mivel munkájukkal nagymértékben lassítják a napi szinten jelen lévő értékvesztést, de ugyanúgy támogatni kell mindazon munkákat, amelyek dokumentálják, rögzítik, bemutatják a magyarországi kulturális élet és ezen belül a nemzetiségi kultúrák sokszínűségét.

Erre tekintettel emelem ki a nemzetiségek kulturális alkotó, kutató és művészeti tevékenységének támogatását, többek között és példaként a dokumentumfilm-készítés, filmbemutatás, nemzetiségi színházi fesztiválok támogatását, valamint a nemzetiségi tudományos kutatóintézetek nyelvi, népi, történelmi hagyomány ápolására irányuló projektjei támogatásának fontosságát.

A nemzetiségi hovatartozás megőrzését az anyanyelv és kultúra ápolása, az önkormányzati autonómián túl leginkább a művészeti, alkotó és hagyományápoló tevékenység szolgálja, amelynek szerves részét képezi a magas színvonalon végzett kutatómunka is. Ezek a széles magyar társadalom számára a nemzetiségek ezen áldozatos hagyományörző tevékenységének gyakorlása által lesznek láthatóak.

Magyarországon, mint azt kollégámtól is hallották, a nemzetiségek támogatásában a 2015. év óta a jelentős és kiemelkedő változás következett be. 2002 és 2014 között a nemzetiségek számára juttatott központi költségvetési támogatás változatlan nagyságrendben alulfinanszírozott volt. A 12 éven át nyújtott forrásösszeg alacsony volta miatt a nemzetiségi joggyakorlásban méltatlan hátrányt okozott. A forráshiány miatt az önkormányzati autonómia, a nemzetiségi lét megtartása, megőrzése érdekében végzett tevékenység számos esetben nehézségekbe ütközött.

A nemzetiségi szószólói intézmény létrehozása jelentőségteljes áttörést jelentett a magyarországi nemzetiségi életben. Az Országgyűlésben folytatott munka eredményeként a politikai pártok egyetértéssel álltak azon törekvéshez, hogy a nemzetiségek számára juttatott központi költségvetési támogatást 2015. évben már a tényleges és megalapozott igényekhez kell igazítani annak érdekében, hogy Ma-

gyarország számára többletértéket nyújtó nemzetiségi élet a jövőben biztosított legyen.

Ezen irányelv a 2016. évi központi költségvetés megalkotása és elfogadása során is megmutatkozott. A biztosított anyagi forrás kiszámíthatóvá tette a nemzetiségi önkormányzatok számára juttatott működési és feladatalapú támogatást, ezáltal az önkormányzati autonómia gyakorlását elősegítette. A hazai nemzetiségek által fenntartott intézmények működési finanszírozása javult a korábbiakhoz képest, valamint a nemzetiségi civil élet területén jelentkező önazonosság-kifejezés, hagyományápolás, nyelvi értékek megőrzése is a sokéves hanyatlás után fejlődésnek indulhatott.

A Magyar Országgyűlés nemzetiségeket érintő költségvetésitörvény-alkotó munkássága példamutató és egyben példaértékű, amelyet a nemzetiségek anyaországai is elismeréssel méltatnak.

A 2015. év óta elért forrásemelés abszolút hiánypótló rendelkezésnek bizonyult, ezzel azonban a szükségpótló folyamat korántsem ért véget. A magyarországi nemzetiségek számára juttatott 2016. évi költségvetési forrás az elmúlt évek súlyos lemaradásait volt hivatott pótolni, azonban a tényleges és áttörő fellendüléshez a 2017. évi költségvetésben tervezett többletforrás nélkülözhetetlen.

Magyarország 2017. évi központi költségvetésében szükségesnek tartom az említett kulturális támogatásokat. A nemzetiségek hagyományaikon, kultúrájukon keresztül tudnak bemutatkozni, ezen tevékenységek gyakorlásával tudják önazonosságukat megélni és megmutatni. Megemlítem, hogy például a dokumentumfilm-gyártás alkotómunkája feltétlenül szükséges ahhoz, hogy a múlt és jelen értékeit, eseményeit a jövőben is láthatóvá tegyünk. Ezen a területen késlekedést nem tűrően kell cselekedni. Nap mint nap tűnnek el olyan értékek, amelyek dokumentálása, filmre, illetve színpadra vitelének hiánya a jövőben értékvesztést okoz. A filmgyártás területén az új alkotások készítésének hiánya mellett gondot okoz az is, hogy a korábbi filmes munkák archiválása forráshiány miatt nem biztosított.

A nemzetiségi élet feltárását biztosító kutatómunka anyagi forrás biztosítása nélkül szintén ellehetetlenülne, ennek hiánya pedig a régmúlt értékek elvesztését eredményezi.

A magyarországi nemzetiségek kulturális közösség-szervezésében a nemzetiségi színházi szerep meghatározó szerepet játszik, amelynek kellő szintű anyagi forrással történő ellátása össznemzetiségi érdek.

Az intézményi működés alapfeltétele a tervezhetőség, így fokozott figyelmet kell fordítani arra, hogy a finanszírozás már az év elején ütemezetten kezdődjön annak érdekében, hogy az év első negyedéve se legyen pénzügyileg kiegyenlített. A jól tervezett intézményi működtetés nélkülözhetetlen feltétele a kiszámíthatóság, amelynek természetes velejárója a források határidőben történő rendelkezésre állása. A költségvetési év előirányzatainak stabilitása meg-

tározza az intézmény egész éves biztonságos működését.

A nemzetiségi színházi fesztivál újjáélesztése a nemzetiségi alkotóművészetben kiemelkedően fontos kérdés. Ezen rendezvény nemcsak a hazai nemzetiségek, hanem a többségi magyar társadalom érdeklődésére is számot tart, ezenfelül az anyaországi kapcsolatokat is erősíti, amely művészeti, kulturális téren kiemelkedő jelentőséggel bír.

Tisztelt Országgyűlés! Bizom benne, hogy a Magyarország 2017. évi központi költségvetéséről szóló törvény megalkotása során a magyarországi nemzetiségek érdekeit is szem előtt fogják tartani. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, szószóló úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most van lehetőség kettőperces hozzászólásokra. Kérem, aki fel akar szólni, az jelentkezzen. *(Jelzésre:)* Megadom a szót Gúr Nándor képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Egy témát vetnék fel, és két kérésem lenne tisztelt kormánypárti képviselőtársaimhoz. Az egyetlen téma a Nemzeti Foglalkoztatási Alapnak a kérdéskörét érinti. Ez az alap az, amelyen belül a Start-munka-program jelenítődik meg, amely tekintetében 15 ezer millió forinttal kevesebb pénz van előirányozva 2017-re, mint ami 2016-ban volt. Ezt a pénzt kivesszük a rendszerből, de sajnálatos módon a foglalkoztatási és képzési támogatási rendszerbe sem tesz bele ezen az alapon belül. Legalább ott jelenne meg, mert akkor ott nyújthatna a foglalkoztatni kívánó munkaadóknak kézzelfogható segítséget.

(14.00)

Talán érdemes lenne elgondolkodni, hogy ha már a Start-munkaprogram keretei közül elvesznek, akkor a foglalkoztatási-képzési támogatások kereteit pedig bővítsék.

*(Ikotity Istvánt a jegyzői székben
Mirkóczki Ádám váltja fel.)*

A két kérésem pedig arra vonatkozna, hogy a költségvetést azon a szemüvegen keresztül próbálják meg vizsgálni és ehhez illetően ilyen intézkedéseket foganatosítani, ami ahhoz vezet, hogy a Magyarországon dolgozó emberek messze döntő többsége bérének az emelkedéséhez, vásárlóerő-értékben történő emelkedéséhez is járuljon hozzá ez a folyamat. Mondhatnék példákat az egészségügyben beharangozott összegek tekintetében - ma a költségvetésben én nem látom, csak ennek a felét megjelenítve, de hát akkor el kellene gondolkodni azon, hogy hogyan teljesülnek az ígéretek.

Vagy/és a másik dolog, amit mindenképpen szóba szeretnék hozni, az a foglalkoztatás bővítésének a megteremtése, de olyan munkalehetőségeken

keresztül, amelyek itt, ebben az országban és nem csak a közfoglalkoztatás keretei között jelenítődnek meg, és a megélhetés alapján biztosított tisztos béreket biztosítják, adják. Elnök úr, köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mivel többen kettőperces felszólalásra nem jelentkeztek, a következő kör felszólalásait kezdjük: a Fidesz képviselőcsoportjából Vigh László képviselő úr jelentkezett felszólalásra, aki a felszólalását itt az emelvényen mondja el. Parancsoljon, képviselő úr, oné a szó!

VIGH LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Azt gondolom, az előttünk fekvő 2017-es költségvetés szól a családtámogatásokról, szól a munkahelyteremtésről és szól egy tisztességes növekedésről. Én azt gondolom, hogy az elmúlt időszakban óriási utat tett meg ez az ország, és amit elértünk eredményeket, az nem a parlament, nem a kormány, hanem a magyar embereknek volt a teljesítménye. A legnagyobb teljesítmény, azt gondolom, az, hogy 3,7 millió ember helyett ma 4,3 millió dolgozik, ez mintegy 600 ezres növekmény. Én úgy gondolom, hogy erre büszke lehet minden magyar ember. Háromszáz-egynéhányezer munkanélküli van, a kormány és a parlament legfőbb célja a teljes foglalkoztatás, hogy mindannak az embernek adjunk munkát, aki szeretne dolgozni ma Magyarországon.

A gazdasági növekedésünk ebben az évben és jövőre is, úgy számoljuk, hogy olyan 3 százalék körül lesz. Ezt azért említem, mert gyakran mondták azt a tézist, hogy nem tud külön működni a magyar állam és az Európai Unió, csak egyszerre tud mozogni, egyszerre tud fejlődni. Szeretném jelezni, hogy az Unióban a GDP, a gazdasági növekedés 1-1,5 százalék lesz. Tehát egy picit mi meghazudtoljuk ezen téziseket, hiszen nagyobb mértékben növekszik a magyar gazdaság ebben az esztendőben és a következő esztendőben is, mint az Unió.

Az infláció 0 százalék körül alakul; ma reggeli adatot hallottam, olyan 0,8 százalékot mondanak erre a hónapra, de úgy gondoljuk, hogy 0 százalék körül fog menni egész évben. Aztán a munkanélküliségi rátánk, amely jelenleg olyan 6,1-6,2 százalék, abban bízunk, hogy még ebben az esztendőben 6 százalék alá tudjuk csökkenteni, de '17-ben biztosan elérjük ezt a célt.

Én a felszólalásomban inkább most az önkormányzati szektorról szeretnék beszélni, arról az önkormányzati szektorról, amely, úgy gondolom, hogy egy sikerárgazat az egész ország működésében. Ezt a sikerárgazatot jövőre három dolog is nagyban segíti, nagyban támogatja, nagyban fejleszti. Ez a három dolog: a megyei TOP-pénzek, aztán a megyei jogú városok által kapott területfejlesztési operatív program pénzek és a modern városok programja kapcsán lehívható források. Én azt gondolom, ez a három nagy terület egy óriási fejlődést indít el kistélepléseinken, nagyvárosainkban.

Ha csak szűkebb hazámat veszem, Zala megyét, oda a 8 kisvárosba és a 248 faluba mintegy 23 milliárd forint jut, és ezeket szeretnénk, ha óvodák fejlesztésére tudnánk fordítani, fogorvosi, háziorvosi rendelők felújítására, illetve középületek energetikai megújítására. Aztán a megyei jogú városok is kapnak területfejlesztési operatív pénzeket, itt az infrastruktúra-fejlesztés az egyik legfőbb cél és az intézmények felújítása.

Aztán ott a harmadik nagyon nagy célterület, a „Modern városok” program, amelynek keretében a közlekedési infrastruktúrát szeretnénk fejleszteni. Magyarország közlekedése az elmúlt száz évben nagyon centrálisan lett kiépítve, hiszen Győrből könnyen el lehet jutni Budapestre vagy Nagykanizsáról Budapestre, vagy Pécsről, de ha Győrből le szeretnénk jönni Zalaegerszegre vagy Zalaegerszegről eljutni Pécsre, az, úgy gondolom, mostanság nagyon nehéz.

A „Modern városok” program keretében mindazokat a megyei jogú városokat, amelyek jelenleg nincsenek bekapcsolva az autópályákba, kétszer kétsávos gyorsforgalmi úttal szeretnénk kivezetni az autópályákra. Azok a vállalkozások, amelyek ma megkeresnek bennünket Zalaegerszegen és több városban, mind ezt az infrastruktúrát hiányolják. Én úgy gondolom, hogy ez a fejlődés egyik gátja, és a közeljövőben ez a költségvetés, a 2017-es ezt orvosolni fogja.

Ami nagyon nagy gond és probléma, én azt gondolom, a Dunántúlon, de már mondhatnám, az egész országban, a szakképzett munkaerő meglévő hiánya. Zalaegerszegen úgy próbálunk segíteni rajta, hogy úgy szakképzési, mint mérnöki ösztöndíjjal segítjük azokat a fiatalokat, akik gondolkodnak abban, hogy ott maradjanak helyben. A munkaerőhiányra, én azt gondolom, a következő időszakban még vissza kell térnünk, hiszen ez lesz az ország fejlődésének egyik gátja, hogyha a különböző építkezésekhez - gondolok a CSOK-ra és másra - nem tudunk megfelelő munkaerőt biztosítani.

Az elmúlt időszakban áttértünk az önkormányzatoknál a feladatalapú finanszírozásra, és én azt gondolom, hogy ez a rendszer stabilizálódott. Az önkormányzatok az elmúlt időszakban mintegy 1200 milliárdos adósságot halmoztak fel. Ez konszolidálva lett, illetve 2016-ban azok az önkormányzatok, amelyek nem adósoztak el, mintegy 12,5 milliárdos pluszforráshoz jutnak, második ütemben már, tehát kapnak ajándék pénzeket. Én azt gondolom, hogy az önkormányzati rendszernek ez egy óriási segítség. Még egy tétel a költségvetésben: az átlag alatti adóképeséssel rendelkező önkormányzatok is kapnak kiegészítő támogatást, tehát azok az önkormányzatok, ahol nincs különösebb iparüzési, gépjármű- és más adó, őket a kormány segíti egy kiegészítő támogatással.

Nagyon nagy vita volt az elmúlt időszakban itt a parlamentben a közös hivatalok kialakítása, a körjegyzőségekről áttértünk. A költségvetésben, a '17-esben és a '16-osban is, úgy gondolom, ez a rendszer

már jól működik. Olyan falubezárási pánikot keltettek néhányan ezzel kapcsolatban, hogy megszűnnek a kistelepülések, kisfalvak. Szeretném jelezni, hogy a közös önkormányzati hivatali működés bevált, tisztességesen, normálisan működik, és az a kétezres szám, amelyet meghoztunk anno, annak idején a létszámban, azt tudják tartani a települések.

A másik nagyon nagy tétel, ami a költségvetésben van, a közfoglalkoztatás, erre mintegy 325 milliárd forintot fordít a költségvetés. Én azt gondolom, az önkormányzatoknak egy óriási támogatást nyújtunk ezzel, mintegy 250 ezer ember dolgozik közfoglalkoztatásban. Az elmúlt időszakban sok támadás ért bennünket, hogy van-e értelme utcát seperni, aztán füvet kaszálni, de úgy gondolom, hogy erről a témáról az ellenzék egy kicsit lejött, hiszen több településen is, lehet az falu vagy város, értelmes munkával tudjuk megbízni a közmunkásokat. Ha a kistalvakat veszem, mezőgazdasági munka keretében megtermelik mindazokat a zöldségeket, növényeket, amelyek a település ellátásához szükségeltetnek, a helyi konyhára be tudnak termelni. Több keletmagyarországi képviselőtársamtól is hallottam már, hogy vannak olyan nagyon szegény kistelepülések, ahol a megélhetést biztosítja a közmunkában megtermelt zöldség és növény.

(14.10)

Az elmúlt időszakban elkezdődött egy köznevelésibér-rende-zés, amely, azt gondolom, a költségvetésben biztosítva van, hogy tud folytatódni. 2017-ben a bölcsődei ellátásban várható nagyobb változás, a régi bölcsődei rendszer mellett megjelenik a családi bölcsőde. Azt gondolom, hogy nagyon sok édesanya szeretne visszatérni a munka világába, segítettünk már az elmúlt időszakban azzal, hogy a gyés és gyed mellett el tudnak menni dolgozni és megmarad mind a két járandóságuk, én azt gondolom, hogy ezt folytatni kell, és ez a családi bölcsőde, azt gondolom, segít ebben.

2016-ban 71,7 milliárd, most, 2017-ben 73,9 milliárd jut közétkeztetésre, és egy új elem a közétkeztetésben, amely nagyon fontos, hogy a szünidei étkeztetést is szeretnénk megoldani, hogy a szünidőben is a gyermekek kapjanak étkezést, reggelit, ebédet és vacsorát. E célokhoz hasonlóan szeretnénk az óvodák kapacitását bővíteni és az önkormányzatok által fenntartott konyhákat fejleszteni. A helyi önkormányzatok 2017-ben mintegy 2800 milliárd forinttal gazdálkodhatnak, amelyhez a központi költségvetés 668,4 milliárdot biztosít.

A köznevelésben a települések fő feladata 2017-ben is az óvodai ellátás biztosítása, ehhez egy négyelemű finanszírozást biztosít a központi költségvetés. Az első ilyen elem az átlagbér alapú bértámogatás, a második elem az óvodapedagógusok minősítéséből fakadó többletforrásokhoz finanszírozás, a harmadik elem az óvodaműködtetési támogatás, a negyedik pedig, hogy a bejáró gyermekek utaztatásához is

pénzt kaphatnak azok az önkormányzatok, akik igénylik. Az óvoda működtetésének fajlagos költsége, összege 80 ezer forint/ellátotti létszám lesz a következő időszakban.

Csak egy-két elemet emeltem ki, mert próbálok az időkeretben bennmaradni. Én úgy érzem, hogy ezek az elemek egy stabilitást, egy biztonságos működtetést tudnak adni a helyi önkormányzatoknak, a helyi kis- és nagyobb településeknek, és amit elmondtam, hogy a TOP-források és a „Modern városok” program keretében pedig olyan fejlesztések tudnak megindulni, amire azt tudjuk mondani, hogy rendben van a 2017-es költségvetés. Egy olyan költségvetés fekszik előttünk, amely biztosítja a stabilitást, a növekedést, az előrejutást mindenkinek, és abban bízunk, hogy még több munkahelyet tudunk teremteni ezáltal.

Ezért nagy tisztelettel kérem képviselőtársaimat, hogy fogadják el a 2017-es költségvetést. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló az MSZP képviselőcsoportjából Hiller István képviselő úr, az Országgyűlés alelnöke. Parancsoljon, alelnök úr!

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Képviselő Asszonyok és Képviselő Urak! Tisztelt Kormány! Egy jól megfogalmazott költségvetés valóban nemcsak számok rengetege, hanem kifejez irányokat, kifejez filozófiát, kifejez mindent, amit egy kormány az országról, a nemzetéről, sőt tágabb környezetről és ahhoz való saját viszonyáról gondol. Ezért a politikában, a parlamenti életben megszokott adok-kapok helyett én most egy olyan gondolkodásra hívom önöket, amelyben próbáljuk egy nagy terület esetében megnézni, hogy melyek azok az irányok, amelyeket én kitapinthatónak vagy éppen nagyon erőteljesnek látok az önök, tisztelt többség, politikájában, melyek azok az irányok, amelyeket kevésbé látok megalapozottnak és inkább hezitálásnak tartom, és melyek azok az irányok, lépések, ahol hasonló lehet a gondolkodásmódunk.

Nem kétséges, hogy egy ellenzék a költségvetéshez, a többség által beterjesztett költségvetéshez a demokrácia szabályai szerint kritikusan kell hogy viszonyuljon, ez szerintem helyes is, így tud működni egy normálisan gondolkodó ország, de ha nem csak egyes számokat látunk, nem csak ráadásul egyik évről a másik évre történő növekményt vagy csökkenést, akkor érdemes hosszabb távon gondolkodni és megfogalmazni, hogy mi ebben az esetben a véleményünk.

Én a Szocialista Párt oktatással, kultúrával kapcsolatos véleményét szeretném világossá tenni a beterjesztett költségvetési javaslat terén. Talán ne egyszerűen a számok nyelvén beszéljünk, ne csak számokat nézzünk, bár kétségkívül a költségvetés önmagában alkalmas arra, hogy számokat összeves-

sünk, hanem mert ezt a területet olyannak látom, ahol az önök, a tisztelt kormány és a többségi frakciók véleménye, politikája, iránya világosan kiderül, én ezt egyértelműnek látok, ezzel kapcsolatos törekvéseikről akarom elmondani a véleményemet.

Javaslom, hogy bontsuk részekre, nézzük először a közoktatást mint olyan területet, amely területen a véleményünk az elmúlt évben, években is ütközött. Ezt a nézetkülönbséget nemcsak a Parlament falain belül lehetett érezni, hanem az elmúlt hónapokban, években, különösen az elmúlt fél évben az egyik legjelentősebb társadalmi visszhangot nyert terület az oktatás, ezen belül a közoktatás, ahol sokkal többen szóltak ehhez a maguk saját módján, mint akik politikával hivatásosan vagy akár csak napi szinten foglalkoznak.

Az a növekmény, amelyet miniszter úr és aztán a beterjesztést ma megtevő, pénzügyekért is felelős miniszter úr a szakminiszter mellett elmondott, érdemes arra, hogy részleteiben megvizsgáljuk. Az a növekmény, amelyet a közoktatás tekintetében látok, ez a valamivel több mint 105 milliárd forint, két nagy részre bontható. Az egyik a korábban... - és erről majd érdemes szót váltani, hogy már megboldogult-e vagy éppen a boldogulás útján járó Klebelsberg Intézményfenntartó Központ alulfinanszírozásából fakadó, most már nélkülözhetetlenné váló lépés, amikor tudniillik több mint 90 milliárd forintot nem fejlesztésre, nem színvonal-emelésre, hanem azért volt szükségük betenni a beterjesztett költségvetési javaslatba, mert pontosan látták és tudták, hogy az államosított magyar közoktatás működése, fenntartása, ha mindenki számára érthetővé akarom tenni, az a tanév, ahol gyermekeink, unokáink százezrei tanulnak, ilyen feltételek mellett még a színvonal megtartásával sem működtethető. Súlyosan felmerült annak a veszélye, hogy a pedagógusok állhatatos munkája mellett is egy súlyos színvonal-esésnek vagyunk a tanúi.

Nem az elmúlt évekre akarok hivatkozni, valóban erről sokat vitatkoztunk, egy ideig tagadták, utána nem nagyon beszéltek róla, majd később a kormány szükséges döntései évről évre azonnali beavatkozásként tízmilliárdokkal segítették ki a magyar közoktatást, mindezt azért, mert az államosított közoktatás centrumának költségvetését tudatosan vagy próbaként, de mindenképpen alulfinanszírozták, így aztán évről évre augusztus végén meg valamikor az ős derekán kiderült, hogy a tanév így nem megy el.

Ezért javaslom, egyezzünk meg abban, hogy a közoktatásra fordított, költségvetési javaslatban szereplő többsége, igen jelentékeny része nem színvonalfejlesztésre, hanem pótlásra fordítódik, azért emelték meg, mert pontosan tudták az elmúlt évek tapasztalata alapján, hogy az alulfinanszírozás bedőlt. Ez immáron nemcsak szakpolitikusok, hanem az osztálytermek valóságában derült ki, és olyan mennyiségű helyi botrányt hozott - hiszen az egyéni-ben megválasztott képviselők döntő többségét önök,

tisztelt többségi frakciók adják, önök nyilván éppúgy szembesültek, mint mi, akik egyéniben megválasztott képviselőként kisebbséget képviselünk -, hogy állampolgárok, szülők, pedagógusok, iskolában dolgozók tömege jelent meg fogadóórákon vagy éppen beszélgetések során, aztán később a nyilvánosságban, hogy a helyzet tarthatatlan.

(14.20)

Én tehát ebben a növekményben az éagadta világon semmiféle színvonalemelésre tett kísérletet nem látok, hanem, mint említettem, egy immáron nélkülözhetlenné vált hiány pótlására, hogy a tanév legalábbis gördülékenyebben menjen, mint eddig, s kétségkívül a többlet egy része a korábban megfogalmazott pedagógus-életpályamodellel erre vagy a következő évre eső részének a költségvetési támogatási fedezete.

Aki a pedagógusok számára juttatott többletforrást kritizálja, azt csak úgy teheti, hogy azt mondja, hogy kevés. Bár arra, mivel nemcsak szakpolitikusokról van szó, hanem mégiscsak törvényeket hozó döntéshozókról, tisztelettel felhívom a figyelmüket, és ha nem veszik rossz néven, mégiscsak elültetném a fülekben, hogy biztos mindenben jót tettek-e és jól csinálták-e akkor, amikor úgy és olyan módon tettek jelentős mennyiségű pénzt a pedagógusok bérébe jövedelememelő céllal, hogy pedagógusok tömegei egyébként meg tiltakoznak. Talán mégsem lehetett minden rendben a szakmai kidolgozottsággal, ha azoknak, akik egyébként részesültek benne, a jó része a szakmai ellensúllyal, amit műveltek a köznevelésnek elkeresztelt törvényükben, nem ért egyet.

De van itt egy, a közoktatást érintő másik fontos kérdés is. Kérem szépen, gondolkodjunk együtt, hogy vajon helyénvaló-e ez. Ez a betervezett költségvetési javaslat egy olyan időszakban kerül a parlament elé, amikor önök a tisztelt kormány tervei szerint a magyar közoktatás szerkezetében, irányításában igen jelentős változásokat kívánnak eszközölni. Arról lehet hallani, és erről majd nyilván külön vitában elmondjuk a véleményünket, hogy ugyan nem szüntetik meg a központot, de KLIK helyett KK lesz, Klebelsberg nevét akarják őrizni, ami önmagában helyes, bár amit az intézményfenntartó központ működésével koptattak ezen a néven, az azért tanulmányokra érdemes. De mint hallom, nem akarják megszüntetni a központot, hanem Klebelsberg Központként, valamiféle centrumként továbbműködtetik, még akkor is, ha 57 darab úgynevezett menedzserközpontba sűrítének össze egyfajta decentralizációs kísérletként a magyar közoktatás intézményeinek fenntartását - nyilván az államosítottakra gondolok -, amely iránnyal, és ez az első rövid kitérőm, egyetértünk, én legalábbis egyetértek velem, tudniillik hogy ebben az örült túlcentralizáltságban kellett már olyan lépést tenni, ami a döntéseket közelebb viszi az iskolákhoz, a pedagógusokhoz, a pedagógusközösségekhez, de leginkább az érintett gyermekekhez.

Kérem, hogy egyszer majd mondják el, miért pont 57, mert a magyar közigazgatás történetében még nem sikerült találnom olyan egységet, amely ezt az 57-et lefedte volna, a tanügyi igazgatás egészében sem és a magyar közigazgatásban sem. A járást egy működőképes egységnek tekintem, a tankerületet hasonló méretben, beszélgethetünk a megyei szintről és nyilván van egy országos szint, de hogy 57-es szám alapon, nyilván összevonva több járást vagy tankerületet, miért pont ennyi és így, ezt még nem sikerült megfejtetni, igaz, nem is a költségvetési törvényjavaslat feladata.

Na de, ha ezekről beszámolnak a szakmai és nem szakmai közvéleménynek, akkor ennek nyilván kell hogy legyen finanszírozási alapja. Azt kell mondjam önöknek, hogy ebből a költségvetési javaslatból az önök által tervezett változtatáshoz az ég egy adta világon semmilyen finanszírozási alap nem társul. Ami a 2017. évi költségvetésből kiolvasható, az annak a szerkezetnek a jobbított finanszírozása, amiről immáron önök is belátták, belátják, hogy megbukott. A két változás nem találkozik egymással. Az egyik változás az, amikor 2017-ben az oktatással a törvényjavaslatban megfogalmazott módon bánnak, a másik irány pedig az, amikor bejelentették, hogy megváltoztatják a közoktatás, a tanügyi igazgatás szerkezetét, a kettő azonban nincs köszönőviszonyban egymással.

Azt kell mondjam önöknek, hogy azt a következtetést itt május első felében nem túl nagy bátorság megengednem, hogy a magyar közoktatás átalakítása miatt, amit önök terveznek, költségvetési módosítással kell hogy előálljanak ebben az évben. Különben nem fog menni! Vagy azt csinálják, amit a költségvetésben leírtak, de az - most egyszerűsíttem - a KLIK-modell. Vagy pedig azt, amit most bejelentettek, hogy éppen kidolgozzák, s ugyan teljes egészében még nincs kész, de egy decentralizációs irányba viszik el a magyar közoktatást, ennek azonban a költségvetésben semmilyen nyoma nincs. Ugye, nem gondolják komolyan, hogy ugyanabból a pénzből magát az átalakítást lehet finanszírozni, mint amit itt most KLIK-re szánnak? Biztos, hogy nem! Hogy az 57 menedzserközpont felállítása, működtetése, a teljes átállítás nullszaldós tud lenni? Biztos, hogy nem! Megjegyzem még egyszer, hogy a költségvetésben ennek az átalakításnak és az átalakított szerkezet finanszírozásának semmilyen nyoma nincs. Önök egy olyan szerkezetet finanszíroznak a költségvetési javaslatban, amelyet önök is bukottnak tekintenek, ezért a megváltoztatására készülnek. Ebben a szerkezetben mi nem hiszünk.

Az államosítást sikerült annyira abszurdá és annyira abszolúttá tenni, amilyen a magyar tanügyi igazgatás történetében soha nem volt, Eötvös József minisztersége óta soha, sem az első világháború előtt, sem a két világháború között, sem a második világháború után soha. Három-négy év után a tapasztalatok és a visszhang alapján belátják, hogy ez nem folytatható tovább, mert kudarcos, mert ellenállásba ütközik, és gyakorlatilag semmiféle szakmai,

társadalmi támogatottsága nincs, ezért változtatni kívánnak rajta. Annak tulajdonképpen örülni kell, hogy elhatározták magukat a változtatásra, csak éppenséggel a beterjesztett jövő évi költségvetésben nem ennek a változtatásnak a finanszírozását látjuk, hanem a korábbi megbukott szerkezet finanszírozásának a jobbítását akarjuk. Ez így nem fog menni, ezt önök is tudják, ezért javaslom, hogy jegyezzük meg, amennyiben úgy döntenek, hogy a magyar közoktatás szerkezetén változtatnak akár úgy, ahogy önök azt elgondolják, ezt a költségvetést módosítani kell és módosítani is fogják.

A szaktörvények esetében, és most a költségvetési törvény esetében is elmondom, hogy ezt a túlzott centralizációt sem a magyar közoktatás színvonalának megtartására nem látjuk alkalmasnak, az emelésére meg főleg nem. Kérem, gondolják meg, hogy ebbe a szerkezetbe, amelyet leginkább egy lyukas vödörként ábrázolhatnánk, öntik bele a pénzt, öntik bele, miközben az alján folyik ki. Ezt önök is látják. Elismerem, hogy önök sok energiát tettek bele, és most már több pénzt is próbálnak beletenni, mint például tavaly, de a szerkezet rossz, ezért aztán az energia és a pénz igen nagy része elfolyik és kifolyik. Javaslom, hogy ezt ne folytassák, mert nem vezet eredményre; leginkább a gyermekek, a diákok eredményessége az, amely ennek a kárát látja.

(14.30)

Rövidebben a felsőoktatásról. A felsőoktatás esetében mégiscsak le kell szögezni, hogy fél évtizeden keresztül önöknek semmiféle elképzelésük nem volt a magyar felsőoktatás irányításáról. Önöknek annyi maradt meg a fejükben a magyar felsőoktatásról, hogy 2008-ban több mint 3 millió embert elcipeltek az urnához, rávették őket egy szavazásra; amikor elnyerték a kormányzás lehetőségét és hatalomra kerültek, akkor pedig kiderült, hogy nem értenek a felsőoktatáshoz. Hát, annál szakmaiatlanabb törvényt, mint amit 2011-ben a magyar felsőoktatásban alkottak, a magyar felsőoktatás története még nem látott. Ezt egyébként saját nem politikus, például akadémikus körökben is nagyon hasonló megfogalmazással mutatják be.

Ugyanakkor ez a fél évtized jó alkalom volt arra, hogy különböző nemes tevékenységet maguk mögött hagyó magyar politikusokról elnevezett tervekben, így aztán szegény Széll Kálmánról elnevezett két tervükben is elképesztő mennyiségű pénzt vontak ki a magyar felsőoktatásból, különösképpen a központi költségvetés felsőoktatási intézményeknek juttatott támogatásából. Az a növekmény, amit most a magyar felsőoktatás támogatásába, központi költségvetési támogatásába betesznek, a korábbi évhez, évekhez képest előrelépés, így aztán 2017-ben a központi költségvetés felsőoktatásnak juttatott GDP-arányos támogatása már el is éri a 0,7 százalékot.

Tisztelettel közlöm önökkel, hogy 2010-ben ugyanez az arányszám 0,8 százalék volt. Ha valaki,

akkor mondhatja, sem én, sem mi arra sem lehetünk büszkék, hogy egy válság közepén egyébként felsőoktatásra akkor már csak ennyit tudunk fordítani. De kérem szépen, hat évvel a kormányzás átvétele után a beterjesztett jövő évi költségvetésük felsőoktatásnak juttatott központi költségvetési GDP-arányos támogatása nem éri el azt a szintet, amivel átvették a kormányzást 2010-ben. Ez az igazság, 0,8 százalék volt 2010-ben, a mostani emeléssel 0,7 százalékra nő. Hat év után, öt év helyben járás, egy év - nevezzük így - előremenetel után nem tartanak ott, mint 2010-ben az előbb megadott irányszám tekintetében.

Itt kell visszakapcsolnom a közoktatásra még egy pontig. Hiszen ahogy mondtam, a politikájuk kirajzolódik például abban, hogy a centralizációt a közoktatásban újabb lépéssel erősítik meg, és amit idáig lehetővé tettek, hogy bizonyos önkormányzatok egyébként a működtetést elvégezzék, most szintén államosítják. Ez a valamivel több mint 60, valamivel kevesebb mint 70 milliárd forintnyi, eddig önkormányzatoknál számon tartott támogatás a költségvetésben az égedta világon sehol nincs. Önök átveszik az önkormányzattól a feladatot, ezt miniszteri szinten bejelentik, az önkormányzatok, nem tudomásul véve, hallják, hogy ez történik, de a finanszírozásban, a költségvetésben ennek a 60-70 milliárd forint közötti összegnek - hiszen még nem tudjuk, hogy 2015-ben pontosan mennyi volt ez a nagyságrend - nem teremtik meg az alapját.

Végezetül röviden és inkább szimbolikusan a kultúráról: a kultúrára szánt összeg 2016-hoz képest, és ez tisztességes dolog, nominálisan növekvő, de ha a belső szerkezetét megnézzük, akkor pedig elképesztő szélsőségeket tartalmaz. Nagyberuházások, építkezések, felújítások adják a költségvetési javaslatukban a többlet lényegi részét. Vannak olyan ügyek, amelyekben azt gondolom, egyet fogunk tudni érteni. Helyes dolog, ha hat év után előveszik azt az elképzelést, hogy a Magyar Állami Operaházat felújítják. Ugyan 2009-2010-ben ezt még élesen támadták, fölöslegesnek tartották, eltelt hat év, már korábban meg kellett volna változtatniuk a véleményt, de hogy erre beterveznek, legalábbis az előkészültre, összegeket, ez helyes dolog.

De az egésznek a legjellemzőbb része nem a költségvetés egészében nagyságrendileg óriási részt elfoglaló, hanem szimbolikusan, amit szeretnék önöknek is bemutatni tisztelt, többségi frakciókban helyet foglaló képviselőtársak, a Magyar Művészeti Akadémia finanszírozása. Higgyék el, ez csemege lesz az elkövetkező évtizedben kutatóknak. Itt olyat művelnek a magyar kultúrában, ami jókedvű egyetemisták és már kevésbé jókedvű kutatók számára egy sereg tanulmány megírására ad alkalmat.

A Magyar Művészeti Akadémia, ami immáron nemcsak a közoktatásba, hanem a minimálbér megállapításába is partnernek tekintendő - hát, mi másval foglalkozna, mint a minimálbér megállapításával -, a Magyar Művészeti Akadémia költségvetése

ismét jelentősen nő, mert új irodaépületre van szükség. Ugye, mint közismert, a Múcsarnokot sikerült már a Magyar Művészeti Akadémia tulajdonába adni, amiért nem tudják lemosni, hogy gyalázat, amit csináltak. Mióta a Múcsarnokot az akkor magyar király, Ferenc József felavatta, a mindenkori magyar kortárs művészeté, képzőművészeté volt. Soha egyetlenegy kormány nem adta egy irányzat tulajdonába, önök ezt megtették.

Hasonlóképpen megtették a Pesti Vigadóval, majd, miután átadták a Művészeti Akadémiának a Pesti Vigadót, kiderült, a Művészeti Akadémia titkárságának közlése nyomán, hogy a Pesti Vigadó nem alkalmas bürokratikus célra. Megjegyzem, ha két magyar állampolgárt megkérdeztek volna, aki korábban kulturális rendezvényen, koncerten vagy bármi más egyében ott volt a Pesti Vigadóban, hogy kedves magyar állampolgár, ez vajon alkalmas-e bürokratikus célokra, nagy valószínűséggel azt mondta volna, hogy nem. Önök odaadták, majd most kiderül, hogy arra a célra nem alkalmas, ezért a költségvetési javaslatban egy új irodaépületet adnak 1,2 milliárd forintos beruházással a Magyar Művészeti Akadémiának, amely így a költségvetésben - kérem, hogy ennek nézzenek utána - egy egészen komoly csúcsállítási lehetőség előtt áll. Olyan intézmény ugyanis, amely a támogatás 83 százalékát önmagára költi. Ez, kérem, párját ritkító! Nem arra használja a támogatást, amiért egyébként létrehozták, ami a célja, hanem saját titkárságára, saját irodaépületére és akadémikus tiszteletdíjak kiosztására. Van például kutatóintézete, de kutatása nincs. Van például titkársága, de az meg nem szervez programokat. Van most már három óriás palotája, de nem tudja elvégezni a bürokratikus feladatokat. Azt kell mondjam, minden tekintetben párját ritkító, és az, hogy ezt tovább erősítik, mutatja, hogy a kultúra finanszírozásának belső szerkezete mennyire abnormis az önök felfogásában. Ehhez képest az önkormányzatoknak juttatott közkultúrára gyakorlatilag pluszforrást nem tesznek.

Az a helyzet, és ezzel zárnám, hiszen a kultúrára éppúgy igaz, mint a közoktatásra, ez a költségvetés, tisztelt többségi frakciók, azt tükrözi, hogy minél szegényebb vagy, annál kevesebb lehetőség van, és minél gazdagabb, annál jobban páholyban érezheted magad. Ezért mi ezt a költségvetést sem részleteiben, sem egészében nem fogjuk támogatni, hanem elutasítani fogjuk.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. A KDNP képviselőcsoportjából Hoffmann Rózsa képviselő asszony következik felszólalásra. Parancsoljon, képviselő asszony!

DR. HOFFMANN RÓZSA (KDNP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A költségvetés megléte mind egy család, mind egy település, egy régió vagy nemzet, vagy egy még nagyobb egység

életében alapvetően a kiszámíthatóságot garantálja; a biztonságot, bizonyos esetekben a bizonyosságot, de mindenképpen a tervezhetőséget. És minél előbb megvan egy időtáv költségvetése egy közösség számára, annál jobb, mert a tervezhetőség és bizonyosság hosszú távon megtérül az emberek életvitelében, boldogságában, munkavégzésében.

Ezért a Kereszténydemokrata Néppárt, én magam is szívből támogattuk már tavaly is azt, hogy minél előbb készüljön el a költségvetés tervezete, és így vagyunk ezzel az idén is. Azzal együtt is, hogy hallottam, hogy egyik-másik ellenzéki képviselő, jelesül a Jobbik vezérszónoka kritizálta, hogy másfél évszázados hagyományt rúg fel azzal a mostani kormánnyal, hogy ilyen korán, tavasszal beterjeszti a költségvetést.

(14.40)

A hagyományok szent dolgok, tisztelni kell őket, de ez nem egy olyan hagyomány, ami kőbe volt vésvé, és jó, ha előre megvan. Ezzel ellentétben jól emlékszem, amikor 2010-ben a második Orbán-kormány elkezdte a kormányzását, azt megelőzően, 2009-ben az MSZP ősszel terjesztette be a költségvetést, valamikor decemberben fogadta el a parlament, tehát tisztelte a másfél évszázados hagyományt, nem tavasszal, hanem ősszel készítette el, mégis a kormányzásunk kezdetén mindjárt azzal kellett foglalkoznunk, és még utána hónapokig, hogy ezt a költségvetést toldozgassuk-foldozgassuk, kiegészítsük, megszorításokat készítsünk, mert egy olyan költségvetés készült, ami valótlan számokra alapozódott - jól tudjuk, hogy ezt az Európai Unió is elismerte -, és bizony az ország az összeomlás szélén állt.

Ezzel szemben a 2016-os évet úgy tudtuk elkezdni az idén, hogy idejében elkészült költségvetésünk volt, és ha az idő, az élet katasztrófák, tragédiák, váratlan dolgok vagy éppen nem kellőképpen tudott dolgok még úgy hozzák, hogy a költségvetésen valamit változtatni kell, akkor is jó, ha megvan. Ennyit tehát a költségvetés elkészítéséről.

Azt hiszem, hogy elismerés illeti mind a kormányt, az egész kormányt, hangsúlyosan a Nemzetgazdasági Minisztérium vezetőit, munkatársait, az Állami Számvevőszéket, a Költségvetési Tanácsot mindazért a munkáért, amit szakértelemmel és ilyen rövid idő alatt jó színvonalon elvégeztek, ahogy a mai napon elhangzott hozzászólások is erről meggyőzhetek mindannyiunkat. A miniszteri expozéban a nemzetgazdasági miniszter úr az adócsökkentés és otthonteremtés költségvetésének nevezte, olyan költségvetésnek, amelyben mindenki léphet előre egyet. Ezt az állítását az expozéban számokkal, adatokkal, tényekkel is alátámasztotta, valamint fenntartható és stabil növekedéssel számolhatunk, mondta. A Kereszténydemokrata Néppárt, amely mind szakértői, mind politikusi szinten részt vett és évek óta részt vesz a költségvetés kidolgozásában is, értelemszerűen ezt teljes szívből támogatja és támogatni fogja.

Tisztelt Országgyűlés! Huszonvalahányadik hozzászólóként nem tudom megállni, hogy ne reagáljak néhány, reggel 8 óra óta elhangzott szóra és kijelentésre, különösen az ellenzéki képviselők egyik-másik megnyilvánulására szeretnék reagálni. Teszem ezt akkor is, ha a miniszteri expozét mindössze három ellenzéki képviselő méltatta végighallgatásra - bocsánat, az elnöklő képviselő úrral együtt négy -, az Állami Számvevőszék jelentését talán hatan vagy heten, ha jól számoltam, aztán a továbbiakban nem számoltam. Így tehát nem csoda, hogy sok olyan valótlanúságot állítottak vagy olyan ferdítéseket mondtak a szavaikban, amelyek nem felelnek meg a valóságnak. Jól tudjuk mindannyian, ahogy az előttem szóló képviselő is ezt megjegyezte, hogy az ellenzéknek a modern demokráciákban az a szokása - és ez nyilván nem fog megváltozni -, hogy nem dicsérik, hanem kritizálják a költségvetési törvényt, és ezért nem is fogadják el, úgyhogy ez az előző kijelentés sem lepott meg bennünket, de a kritikából azért nem következik az, hogy egy sor valótlanúságot állítsanak.

Mi, akik olvastuk a költségvetést, ha nem is az összes kötetet, de a legfőbb számaival azért tisztában vagyunk, tudjuk és mosolygunk ezeken. De azért vannak ám sokan az országban, akik követik az Országgyűlés költségvetési vitáját, és ilyen vastag köteteket nem lapoznak, ezért tartom fontosnak azt, amit Banai Péter Benő államtitkár úr megtett, hogy nagyon határozottan azt követelte - bocsánat, kérte, mert nagyon udvarias volt a felszólalása - az ellenzéki képviselőktől, hogy ha állítanak olyasmit, hogy ez például a zsarnokság költségvetése, vagy tényeket állítanak, hogy kiknek nem kedvez, akkor legyenek kedvesek, támasszák alá az állításaikat a költségvetés sarokszámával. Ezt mind egy ideig nem tették meg, még egy darabig itt maradok, és érdeklődve fogom várni, hogy ezt megtegyék.

Megszoktuk azt is, hogy a költségvetési vita során az ellenzéki képviselők előszeretettel használják fel az alkalmat arra, hogy saját szakpolitikai elképzeléseiket itt fényezzék. Erre is hallottunk példát, én ezekre szándékosan nem akarok reagálni, mert a költségvetési vita meglátásom szerint nem ennek a helye. De hát ezt is mosolyogva tudomásul vesszük, mint olyat, ami mindig így szokott történni. Azt azonban nem tudom mosolyogva tudomásul venni, és a frakcióbeli társaim sem tudják mosolyogva tudomásul venni, hogy egyes képviselők olyan hangnemet ütöttek itt meg, és olyan kifejezésekkel jellemezték a költségvetést, ami méltatlan a parlament munkájához. Szándékosan nem ismétlem meg ezeket, hogy ne erősítsem az ide nem illő szavakat, de egyre azért kitérek.

Az MSZP vezérszónoka például úgy jellemezte ezt a költségvetést, hogy alamizsna, és hogy összekötött lábakkal nem lehet táncolni. Kedves Képviselőtársak! Mindannyian tudjuk, akik itt vagyunk - aki nem tudja, ott valami hiba van -, hogy 2002-2010 között ugyanez az MSZP alkotta meg mindig és fogadtatta el a költségvetéseket, amelyek

hamis számokon alapultak, és 2010-re kis híján romlásba döntötték az országot. Ebből a költségvetési és gazdasági helyzetből húzta ki és emelte ki hat év szívós munkájával a mostani kormány ezt az országot, és ennek egyik fontos eszköze volt az a költségvetés, amelyet idén is megalkottunk.

Szeretném ismét felidézni a nagy sikert aratott Kant-idézetet, nem teljesen szó szerint, csak a lényegét: ha nem vesszük észre, hogy a vitában nem a partnerünk eszével, hanem az akaratával állunk szemben, hibázunk, mert hiába érvelünk az ész oldaláról ott, ahol akaratlanul és beállítódásokkal van dolgunk. Ezért tehát azt javaslom mindenkinek, hogy az elhangzott méltatlan vagy nemtelen megjegyzéseket, kritikákat eme összefüggés tudatában raktározzák el magukban. Itt nem észről, nem érvekről, nem értelmelemről, hanem akaratról és beállítódásról van szó.

Folytatom akkor a költségvetés méltatását, illetve tárgyalását. Nem akarnék leragadni egyetlen szakterületnél addig, amíg a költségvetésről általában nem ejtenék néhány szót. Nézzük először is a legfontosabb tendenciákat! Néhány ilyen - nem olvasom fel mindet, egyrészt az expozében hallhattuk, csak a figyelmet szeretném ismét ráirányítani. A GDP növekedése 2010-ben 0,7 százalékos volt, '16-ban 2,5, 2017 végére 3,1 százalékra tervezett. Mi ez, ha nem az emberekhez közvetlenül is eljutó eredmény? Hiszen ennek eredményeit élvezik a bérükben, a fogyasztásban, látják az egyre szépülő városainkban, falvakban.

Ugyanez a helyzet az államadóssággal, amely az egyik legtragikusabb szám volt 2010-ben. A GDP 80 százalékát meghaladta 2010-ben, talán 83 százalék is volt. Ez az államadósság '16-ra 74,5 százalékra csökkent, és '17 végére 71,9 százalék a tervszám. Ez azt jelenti, hogy hét év alatt 9 százalékpontnyi a csökkenés. Még mindig óriási, még mindig nagyon magas, de kevés példa van rá a nagyvilágban, hogy ilyen magas államadósságból ilyen irányban, ilyen tendenciával ki tudna emelkedni egy ország.

Végül a harmadik fontos mutató a munkanélküliségi ráta, amely 2010-ben 11,2 százalék volt, 2016-ban 5,5 százalék, és 2017 végére 5,2 százalék a tervszám.

(14.50)

Ezeket a munkanélküliségi adatokat bárhol, ha nemzetközi porondon megfordulok és más nemzetbeli politikusokkal ezekről tárgyalunk, mindegyik csodálattal és tisztelettel szemléli; mindemögött a magyar emberek erőfeszítése, a magyar gazdaság teljesítménye van, amiért illik nekik köszönetet mondani, és minden dolgozó embernek.

Nézzük, hogy mit érezhetnek az emberek a költségvetésből, amit több képviselőtársam is firtatott; és valóban a költségvetés értelme, célja, lényege az elmondottak mellett az, hogy az emberek, az adott társadalom tagjai érezzék ennek a pozitív és növekvő hatását. Nem könnyű persze elégedettséget kiváltani

és várni az emberektől, mert jól tudjuk, hogy az emberi természet olyan, hogy ugyan örül a többletnek, de mindig kevesli. Ez megnyilvánul a költségvetéssel kapcsolatban is.

Az önkormányzatok, amelyek helyben az emberek ügyes-bajos dolgaiban segíteni tudnak, nekik támogatást tudnak adni, intézni a dolgaikat, nos, az általános támogatásuk 9,8 milliárd forinttal emelkedik 2017-ben. Ez 6,7 százalékos növekmény. A gyermekjóléti támogatások 11 milliárddal növekednek, ez 5,8 százalékos növekmény. A működési támogatások is nőnek 400 millió forinttal, 1,2 százalékkal.

Az önkormányzati támogatások növekedését már jobban érzi az egyes ember, a nagy állami költségvetés szintjén a röpködő milliárdokat kevésbé érti, bár azok is hozzá jutnak el. További, az emberekhez eljutó lehetőségei az önkormányzatnak, és ebben már felfedezhetők az irányok, egy kormányzati filozófia, kormányzati prioritás: a családi adórendszer továbbra is az egyes családok életét segíti, a gyermekes családok életében jelent könnyebbséget.

Tisztában vagyok azzal a reakcióval, amellyel sokan viszonyulnak, mondjuk, az adócsökkentéshez, hogy kevésbé élük meg jövedelempluszként, sokkal inkább a béremelést élük meg úgy. Ezért azt tudnám javasolni, hogy a családok is készítsék el a maguk költségvetését, és ha hónapról hónapra vesznek egy papírt és fölírják, hogy ennyi lesz a bevétel, mondjuk, a bérekből és a kiadás ennyi lesz, akkor már láthatók a különbségek, és a kiadás oldalán megjelennek az áfacsökkentések, amelyek - ez is elhangzott már - jelentős mértékűek az alapvető élelmiszer esetében, és megjelenik a személyijövedelemadó-csökkenés a bevétel oldalánál, amely - megismétlem - Európában eléggé egyedülállóan alacsony, 15 százalékos lesz 2017-ben.

És abban a pillanatban, ha ezek a családi költségvetések elkészülnek, akkor jobban szembesülnek az emberek azzal, hogy itt nemcsak a bérek növekedéséből származik a jobb élet lehetősége, hanem az egyéb kormányzati intézkedésekből. Az otthontermelési program az egyik legóriásibb eredménye ennek a kormánynak. 211 milliárd forintot tervez erre a költségvetés, és igen, a családoknak, a gyermekszületésnek, a boldogabb, nyugodtabb életnek kedvez. És itt is azt tapasztalhatjuk, hogy a kormány jó érzékkel nyúlt ahhoz, hogy mi Magyarország egyik legsúlyosabb gondja; sajnos több ilyen van, de mégis az egyik legsúlyosabb az, ami Európában majdnem mindenütt, hogy kevés gyerek születik még mindig, bár megindult itt is felfelé a növekedés.

Hogy lehet ezen segíteni? Fészekrakással. És ez a családteremtési, otthontermelési program, a CSOK és az egyebek ehhez segítenek. A lakossági hitelek is, ahogy hallottuk, míg 2010-ben 70 százalékkuk devizahitel volt, ez '17-re 1 százalék körül lesz, ez is óriási segítség a családoknak. És akkor tegyük hozzá, hogy az infláció nulla százalékhoz közelít. Vagyis nem kell azzal számolnia a magyar embernek, hogy jó, kap béremelést adott esetben, de egy év múlva már en-

nek nem érzi hatását. Nem tudom, a képviselőtársak közül kik emlékeznek arra, ha jól emlékszem, 2002-ben volt, amikor a beígért 50 százalékos béremelést a közszféra alkalmazottai, köztük a pedagógusok - jól emlékszem rá, iskolában dolgoztam - valóban megkapták, és örültek is neki.

De olyan mértékűvé nőtt az infláció, hogy ennek a hatását hónapról hónapra kevésbé lehetett érezni. Egy év múlva gyakorlatilag - hogy az ismert amerikai bestsellert idézzem - elfújta a szél. Most ezek a növekmények, amelyek bérben és egyéb módon ott lesznek a családoknál, a munkából élő embereknél, ezek értékállósága megmarad vagy csak minimális mértékben csökken, hiszen az infláció gyakorlatilag közelít a nullához.

Na, nézzük akkor, hogy még milyen módon részesülnek megint csak a családok, az emberek többletből. Az oktatás, mint tudjuk, 270 milliárd forintot kap. Itt megint azért értelmezni kell az előbb hallott okfejtést, hogy például az intézményfenntartó támogatásánál megjelenő plusz 90 milliárd forintnak nem kell örülni, mert az nem egy fejlesztést szolgál, hanem az eddigi hiányt pótolja. Fel lehet fogni így is meg úgy is. A KLIK eddig is működött, az oktatási rendszer eddig is működött. Végre abba a helyzetbe jutott a kormány, hogy egyrészt talán pontosabb számításokat tudott végezni, másrészt elő tudta teremteni azt az összeget, amely biztosítja az oktatási rendszer működtetésének megfelelő anyagiakat. És ha ez így lesz, akkor ez megjelenik bizony színvonal-emelésben, mert jól tudjuk, hogy ahol nincsenek anyagi gondok, ott nagyobb figyelmet tudunk fordítani az igazi munkára és nagyobb lesz a nyugalom.

Nem ismétlem, hogy milyen kiadások növekednek, a kultúra kiadásainak 66 milliárdos növekedésével kapcsolatban szeretném a jelen lévő államtitkár urak figyelmébe ajánlani, hogy arra nagyobb figyelmet javaslok fordítani, hogy azok a területek, amelyek alapvetően pályázatokból finanszírozódnak, talán nem ártana egy kicsit a központi költségvetésnek is nagyobb gondot fordítani rá. Gondolok most az elmúlt időszakban joggal panaszokat kiváltó kulturális, irodalmi folyóiratok támogatásának megnyirbálására.

Tehát egyik oldalon az, aki a kultúrában dolgozik, örül annak, hogy 66 milliárd forint többlettámogatást kap, de ha ő éppen abból az eddigi egymillió forintból tudta működtetni azt a folyóiratot, és ez most nem létezik, mert a pályázaton nemet mondanak, akkor ez nem egy jó rendszer, erre is oda kellene talán jobban figyelni.

Nos, a pedagógus-életpálya jó lökést adott 2013-ban a többi területnek. Ma már nagyon sok területnek van életpályája, ami megint a kiszámíthatóságot, a bizonyosságot jelenti, és ma már senki nem kérdőjelezi meg, hogy például a pedagógusok esetében, ahol 2013-ban kezdődött, kiegészítve már a minősítések többletjévedelmeivel, ez bizony komoly eredmény. Ide is hozzátenném azt, hogy a nulla százalékhoz közelítő infláció mellett ennek az értéke óriási.

És senki nem szólt idáig, úgyhogy enyém maradt ez az örömteli feladat, hogy megemlítem, hogy különböző programok támogatásán keresztül is sok többletforrás jut az emberekhez; mégpedig olyan területen, ami nagyon érzékenyen érinti az emberek, a családok, egyes családok életét. Így például a fogyatékkal élő személyek esélyegyenlőségét elősegítő programok támogatása 42,18 százalékkal nő. Ugyancsak a fogyatékkal élő személyek érdekvédelmi szervezetekének támogatása 78,83 százalékkal nő. És jelentősen nő az egyházi közösségi célú programok és beruházások támogatása, és tudván, hogy a magyar embereknek jóval több mint 50 százaléka tartozik valamilyen egyházhoz, közvetve ez is az embereket segíti.

És örömmel látom, hogy a kulturális fesztiválok és események támogatása is 100 százalékos növekedés elé nézhet 2017-ben. Ezek gomba mód elszaporodtak Magyarországon, de örvendetes, hogy nyáron bármerre jár az ember, akár egy kisebb faluban, településen, egy-egy fesztivál színesíti az ott lakók életét, vonzza az embereket, úgyhogy ez is nagyon örömteli.

(15.00)

(Az elnöki széklet dr. Hiller István,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Majdnem végül megemlíteném - egy kicsit visszahivatkozás gyanánt - az elhangzott nemzetiségi szószólói megnyilvánulásokat, amelyeket csak erősíteni tudok, és amelyek dicsérőleg szóltak arról a tendenciáról, ahogy a magyar költségvetés és kormány a Magyarországon élő 13 nemzetiségi kisebbséget támogatja. Ritter Imre, a német nemzetiségi szószóló ilyen szavakat mondott, amiket örömmel ismétlek meg, hogy a támogatásuk folyamatosan emelkedik, ami korábban siralmas volt, és az elmúlt száz évben nem volt rá példa, hogy a Magyarországon élő nemzetiségek ilyen támogatást élvezhettek volna. Az általa megemlített szabályozási problémákat pedig, úgy hiszem, hogy kellőképpen orvosolják.

Végezetül engedjenek meg még egy mondatot arra, hogy a külügyek, a nemzetközi kapcsolatok és egyáltalán a külpolitikánk kiemelt figyelmet kaptak - joggal - az elmúlt években, és ennek a költségvetési vonzata is látszik a költségvetésben, amire szükség volt. Itt az érveket, indokokat azért sem mondom el, mert Németh Szilárd képviselőtársam ezeket tételesen elmondta. De idetartozik a külképviseletek, konzulátusok számának növekedése, amire ebben a forrongó, gyorsan változó, nemzetközileg nem túlzottan barátságos világban óriási nagy szükségünk van, hogy a külföldi nagyköveteink, konzuljaink és az ott lévő apparátus a magyar érdekeket képviselje.

Az Állami Számvevőszék jelentésében kitért arra, hogy a költségvetés elkészítése szabályos volt, megfelelt a törvényeknek, mi több, megfelel az Alaptörvényünknek is, és miután olyan szakapparátus

készítette, amelynek a ténykedését nem kérdőjelezzük meg, hiszen a szakértelem ott van, ennek tükrében is nehezen érthető egyik-másik ellenzéki képviselőnek a megnyilvánulása. Örömmel hallottam az ÁSZ elnökének, Domokos László úrnak a szavait, aki azt mondta, hogy ez az első nem válságköltségvetésünk, hogy Magyarország visszanyerte a költségvetési önállóságát, és ez a költségvetés képes arra, hogy megalapozza a jövőt, és a nagyobb növekedés reményét hozhatja el. És miután ezek a szavak igazak, ezért azt javaslom mindenkinek, hogy próbáljunk megtanulni egy kicsit örülni annak, ami jó, hiszen a tendencia számokkal, tényekkel alátámasztottan azt igazolja, hogy nagyon jó úton haladunk.

A Kereszténydemokrata Néppárt, amely nemcsak hat évre szokott visszatekinteni, hanem kétezer évre, amely nemcsak hat évre vagy két évre néz előre, hanem újabb ezer évre, ezt a tendenciát nagyon fontosnak látja, az eredményeket pedig értékeli, és ezért teljes szívvel támogatja a költségvetést. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Üdvözlöm önöket. Folytatjuk munkánkat.

Szilágyi György képviselő úr, a Jobbik képviselője a következő felszólaló. Tessék!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Én nem látom ennyire rózsásan a helyzetet, mint ahogy Hoffmann Rózsa itt felvázolta. *(Dr. Hoffmann Rózsa közbeszól.)* Immár második éve szembesül azzal a tisztelt Ház, hogy a törvényben meghatározott időponthoz, a tárgyévet megelőző október 31-éhez képest jelentősen korábban kerül benyújtásra a költségvetési törvényjavaslat a kormány által. A hamar munka ritkán jó, tartja a közmondás, és sajnos ez igaz a 2017. évi költségvetési törvényjavaslatra is.

A törvény új koncepció szerinti tagolása ellenére egyetlen olyan dolgot tudunk felfedezni a számokban, ami némi következetességre utal, mégpedig azt, hogy immár hatodik alkalommal láthatjuk az állami működés költségeinek tendenciózus emelkedését, az állam által saját magára költeni tervezett kiadások költségvetésen belüli arányának folyamatos növekedését. Ezen tendenciák alapvetően azért tűnnek ellentmondásosnak, mert a kormány sorozatosan a bürokrácia csökkentéséről, az állam leépítéséről beszél. Az állami költségek megállítása szólni, évről évre újabb és újabb különféle programok és stratégiák ellenére az állam hízik és terjeszkedik, ezen belül az állam által saját magára, a saját működésére fordított összegek pedig nőnek. Nézzünk néhány számot összehasonlításképpen, ami igazolja a fentiekben vázolt, általam károsnak gondolt tendenciát!

Például az Állami Számvevőszék költségvetésében mintegy 800 millió forintos növekedést láthatunk, ami 10 százalékos növekedést jelent. A fővárosi és megyei kormányhivatalok előirányzatában is jelentős, 12 milliárdos növekedést láthatunk, sőt, itt

még azzal is szembesülhetünk, hogy a bevételeiket pedig megközelítőleg 5 milliárd forinttal kevesebbre taksálják a tervek szerint. De az egyik legdurvább, hogy a kormányzati kommunikációval kapcsolatos feladatokra tervezett összeg 1 milliárd forintról majdnem 16 milliárd forintra nő.

Ezen pár kiragadott példa mellett szükséges megemlíteni, hogy más előirányzatok közel sem növekednek ilyen arányban. Különösen zavaró az állam által saját magára költeni tervezett források mértékének tervezett növekedése miatt, hogy ezzel párhuzamosan más előirányzatok stagnálását vagy egyenesen csökkenését láthatjuk a tervezetben, mondok erre is néhány beszédes példát. Hoffmann Rózsa azt említette az előbb - de már, úgy látom, elment, tehát nem tudom felhívni a figyelmét erre -, hogy az önkormányzatok támogatása milyen jelentősen nőtt. Erre csak egy példa, hogy mennyire jelentősen nőtt: a helyi önkormányzatok működési jellegű támogatása mintegy 30 milliárd forintos csökkenést mutat, ami mínusz 5 százalék. A honvédelem működési célú előirányzata mintegy 8 milliárddal nő a tervezet szerint, ami csak 1,7 százalékos bővülést jelent; akkor, amikor a migrációs hullám ilyen súlyos problémát okoz hazánkban és egész Európa egészének, mi ezt nagyon kevésnek tartjuk. Aztán említhetem még, hogy a Klebelsberg Központ dologi kiadásai mintegy 40 százalékkal csökkennek, holott tudjuk, hogy az előirányzat már tavaly sem volt elég. A Nemzeti Kulturális Alap gyakorlatilag stagnál, a 0,1 milliárd forint előirányzott növekedés mintegy 1 százalékos bővülést jelent csupán.

A számok alapján a hangsúlyok tehát egyértelműen a társadalom fejlesztéséről, építéséről áttevődtek az állam fejlesztésére és építésére. A magyar emberek által megtermelt adóforintok tehát egy olyan állami növekedést szolgálnak, amelynek a fenntartási költségeit a jövőben szintén az adófizetőknek kell állniuk.

Varga Mihály miniszter úr azt mondta, hogy az adócsökkenés, az otthoneremtés és a gyarapodás költségvetése a 2017-es. Nos, ha belegondolunk, hogy az állam által saját magára költött pénzeket el sem kellene venni az emberektől, akkor valóban jelentős adócsökkenés volna elérhető. Otthoneremtés alatt lehet, hogy a miniszter úr inkább az állami intézmények otthoneremtésére gondolt, hiszen a különféle állami hivatalok és intézmények elhelyezésére százmilliárdos nagyságrendben kíván költeni a kormány, ami lényegesen meghaladja a valódi otthoneremtésre szánt összegeket. Gyarapodáson pedig valószínűleg a központi intézmények gyarapodását értette, hiszen csak ezek esetében beszélhetünk érdemi előirányzat-növekedésről.

A költségvetési terv egy meglehetősen elnagyolt vázlat csupán, az elmúlt hónapban, hónapokban bejelentett nagy ívű intézményátalakítási és létszámcsökkentési intézkedésekből még semmi nem tükröződik benne. Vajon ez azért van, mert a javaslat-előkészítők nem olvasnak újságot, vagy azért, mert

ami az újságban megjelenik, az csak kacska? Ez egy költői kérdés, majd kiderül, az idő bebizonyítja, hogy mi igaz ebből.

Lehetséges, sőt magam is vágyom arra, hogy a 2017. évi költségvetés a stabilitás költségvetése lesz, de sajnos az előttünk fekvő javaslat messze van még a végleges állapottól, ezért ebből kiindulva a 2017. évben még bármi előfordulhat. Javasolhatnám, hogy egy megfelelően előkészített és átgondolt javaslatot kérjen a tisztelt Ház a kormánytól a jelenlegi, sebtében összefércelt vázlat helyett, de ismerve az önök arroganciáját, úgysem fontolnák meg a kérésemet, tehát felesleges ilyen feltenni.

És akkor nézzünk egypár területet, kezdjük a sporttal! Önök folyamatosan hangoztatják, hogy sokat költenek a sportra, hiszen a sportnak milyen egészségmegőrző szerepe van, és hasonlokat mondanak, és valóban így van egyébként, önök sokat költenek a sportra. Ennek egyébként olyan politikusként, akinek a fő területe a sport, egyértelműen örülnöm is kellene, örülök is neki; a problémát abban látom, hogy ezt a mérhetetlenül nagy összeget milyen szétosztással és milyen célokra költik el a sporton belül.

(15.10)

Tehát sokat költenek a sportra, de vajon az-e a megfelelő irány, hogy önök újabb harmincvalahány stadiont kívánnak építeni ebből a sportra költött pénzből? Vajon ez-e a megfelelő irány, ez-e a jó irány? Hiszen a sport valóban hasznos, és a sportnak valóban van az egészségüggyel egy nagyon szoros kapcsolata, minden sportra és a sporton belül megfelelő célra költött forint valóban óriási hasznokat tud hozni az egészségügy területén, egy prevenció, megelőző szerepe van. De a stadionépítések még soha nem voltak például az egészségügyre prevenció hatással. Főleg úgy nem, hogy ezeket a stadionokat önök úgy építették meg, vagyis úgy építik meg, hogy építenek szép stadionokat, aztán ezekből a stadionokból szinte elüldözik a szurkolókat, nem mennek be szurkolók, nincs hangulat, a játék egyre inkább romlik. *(Dömötör Csaba: Ez nem így van!)* Ez így van, államtitkár úr, ki kell menni mérkőzésekre, meg kell nézni, hogy mennyien vannak egy-egy stadionban, és ott milyen hangulat van általában. *(Hollik István: Fradi-Újpest!)* És hozzáteszem, ezeket csak egyszerű odafigyeléssel meg lehetett volna oldani, egyszerű odafigyeléssel másképp lehetett volna csinálni ezt az egészet. Viszont ha megnézzük, hogy a szabadidősportra mennyit költenek, amelynek valóban szoros összefüggése van az egészségüggyel, akkor ott azért azt mondhatjuk el, hogy nagyon-nagyon súlyos problémák vannak.

Azt is ki kell emelni, ha már szabadidősportról beszélek, hogy a középosztályhoz tartozók között most már szinte követelmény a sportos alkat, a fittség, és ez egy jó dolog. Erre költenek is azok, akik megtehetik, és erre tudnak áldozni. De sajnos a szegényebbek még

el sem gondolhatnak ezen. A szabadidő-sportolók aránya még mindig 10 százalék alatt van az országban. Amíg a magas jövedelmi kategóriába tartozók között a golf, a vitorlázás, a tenisz a menő, addig a szegényebbek még futni sem tudnak kimenni, mert vagy nincs hová menni, vagy egyszerűen egy jó futócipőt nem engedhetnek meg maguknak.

Amíg a versenysport sikereinél nem ritkán az aranyérmek fényében feltűnnek az állami vagy kormányzati szereplők, mert így próbálják a társadalom tudtára adni, hogy ez az ő közreműködésükkel jött létre, addig a diák- és szabadidősport méltatlanul alacsony helyen szerepel ezen a területen.

A politikusok a sportszeretetüket abban mutatják ki, hogy átadnak egy érmet, és nem abban, hogy például részt vegyenek egy szabadidősport-eseményen. A sportlétesítmények nyitottsága még mindig nem megoldott. Hiába mondják, hogy ez vagy az a stadion, esetleg sportcsarnok mindenkinek épül, egy halandó számára képtelenség bejutni. Tehát már itt egy rossz koncepcióval találkozunk, hiszen építünk új létesítményeket, és ezeket az új létesítményeket nem használjuk ki.

Hadd emlékeztessem önöket, hogy 2010 óta folyamatosan mondtuk, hogy a Puskás Ferenc Stadion ott áll üresen, az év egy bizonyos hányadában, nagyon kis részében használták a Puskás Ferenc Stadiont, ahol normális rekortán futópálya volt, ahol világitás volt, ahol megfelelő körülményeket lehetett volna arra teremteni, hogy megnyissuk a nagyközönség előtt, és kis ráfordítással nyugodtan használhatták volna a szabadidő-sportolók. Soha nem hallgattak ránk ebben a tekintetben. Tudom, hogy most lebontják a Puskás Ferenc Stadiont, de kíváncsi lennék, hogy van-e arra valamilyen terv, hogy adott esetben azokban az időszakokban, amikor nem használják ezeket a létesítményeket, akkor hogyan tudjuk ezeket a létesítményeket az emberek birtokába adni, hogy az valóban hasznos legyen azokon a hétköznapiokon is, amikor nincsenek, mondjuk, itt versenyek.

De én azt mondom és azt is javasolnám, hogy minden egyes új létesítménynél, ahol megjelenik az állami szerepvállalás, megjelenik a közpénz, ott kötelezően tervezni kellene valami ingyenes szabadidő-sport-tevékenység végzésére alkalmas fejlesztést is a területen. Legyen hozzákapcsolva az is, hogy fejlesztjük azt, hogy az emberek tudjanak sportolni, hogyha szeretnének. Erre sajnos nagyon kevés lehetőségünk van.

Beszéltünk már a sport egészségmegőrző szerepéről. Ebben az esetben csak a szabadidősportról lehet beszélni, mert az egy köztudott dolog egyébként, hogy maga a versenysport azért nem az egyik legegészségesebb dolog, hiszen ha valaki ma élsportoló akar lenni, ott nagyon komoly igénybevételnek teszi ki a szervezetét, és ez a későbbiek folyamán azért vissza is üthet. Tehát még egyszer mondom: a szabadidősport az, amire sokat kellene áldoznunk, a szabadidősport lenne az, amire az embereket egyér-

telműen biztatnunk kellene, és meg kellene teremteni a lehetőséget arra, hogy az emberek valóban sportolni is tudjanak.

A fizikai inaktivitással összefüggő betegségek - a szív- és érrendszeri betegségek, stroke, cukorbetegség, depresszió, s a többi, sorolhatnánk - megelőzésére a sport kiváló gyógymód lehetne. Egy 2009-es adat szerint az inaktivitással összefüggő betegségek az államnak 283,5 milliárd forintjába kerültek. Gondolom, ez a szám nem igazán csökkent azóta, jó lenne a jövőben arra koncentrálni, hogy a betegségeket megelőzzük, és nem arra, hogy a korai stádiumban gyógyítsuk ezeket a betegségeket.

Mint már említettem, a magasabb jövedelműeknek nem okoz gondot, hogy sportoljanak, de az alacsonyabb jövedelműeknek ki kellene dolgozni egy olyan rendszert, ahol sportolhatnak, meg kell teremteni a sportolás lehetőségét.

Örömmel tapasztaljuk, hogy akadnak már - sajnos, csak elvétve - szabadidős erősítő parkok, amelyek látogatása során döbbenünk rá, hogy az ilyen és ehhez hasonló parkokra mekkora az igény. Itt az államnak nagy szerepe kell hogy legyen, mert nem háríthatja át ezt a feladatot csak és kizárólag az önkormányzatokra. Tehát még egyszer mondom: új létesítményeknél ezeket mind-mind figyelembe kellene venni.

Végezetül kijelentette, hogy nem mindenkiől lesz élsportoló, de az alapokat, a keretet megadhatja a szabadidősporthoz, nem beszélve az iskolai sportról, ahol megszerethetik a gyerekek a sportot. Nem elég tehát új létesítményeket építeni, azokat fenn is kell tartani, és biztosítani kell a magas szintű karbantartását is ezeknek a létesítményeknek. Egyre jobb létesítmények és egyre gyengébb állomány sajnos, hogyha valaki megnézi a jelenlegi helyzetet. Meg kell emelni a működési költségek keretét.

Nézzük, hogy itt vajon milyen előirányzatok vannak az állami szférában, beszéljünk, mondjuk, a Nemzeti Sportközpontokról, amely kezeli a legtöbb olimpiai központot, és amely kezelni fog olyan új létesítményeket is, amelyek most épülnek. Az NSK költségvetési támogatása nemhogy növekedett a tavalyi évhez képest, de még valamelyest csökkent is. Történt ez úgy, hogy közben az NSK által üzemeltetett Tüskecsarnok és uszoda elkészült. Ezt átadták és működik. Csak az uszoda éves fenntartása több mint 100 millió forintot tesz ki. A személyi juttatások terén, szintén az NSK-nál 250 millióval növekedett a megítélt összeg, azonban az a véleményem, hogy még mindig jóval elmarad attól a szinttől, amit a modern létesítmények üzemeltetése megkíván.

Bizton elmondható, hogy ma Magyarországon az állami költségvetési szervként működő NSK-ban keresnek a kétkezi munkások a legrosszabbul a sportlétesítmények közül. Ezért javaslom, hogy még 150 millióval növekedjen az NSK személyi juttatásokra fordítható költsége, mely kizárólag a fizikai dolgozók bérére lenne költhető. Modern és egyre újabb létesítmények nem üzemeltethetők megfelelő-

en képzett személyzet nélkül, ez jelenleg nem áll rendelkezésre.

Az NSK létesítményeiben dolgozó edzők, szakemberek közül bárki tanúsíthatja állításom valóságát, minimálbérért a sport egyedi igényeit kiszolgáló tudó szakemberek nem fognak minőségi munkát végezni. Ez sajnos hatással lehet a sportunk egész teljesítményére is.

A felújításokra előirányzott 38 millió forint szinte nevenségesnek hangzik, egyrészt a több milliárdos stadionok és kiemelt sportlétesítmények építésének fényében. Úgy tűnik, hogy a kormányzatnak vagy nem érdeke, hogy az állami sportlétesítmények rendkívül lepusztult állapota jobbra forduljon, vagy totális szakmai hozzá nem értés uralkodik azok fejében, akik ezt az összeget meghatározták. A felújításokra javasolnék plusz 140 millió forintos összeget.

Nem a sporthoz tartozik, de azért azt is megjegyezném, hogy a Tom Lantos Intézet kap 120 millió forint támogatást. Én ezt egy kicsit soknak tartom, főleg úgy, hogy az alatta lévő külföldi magyar emlékek megőrzésére megjelölt 15 millió forintos támogatás ehhez képest elenyészőnek tűnik.

De térjünk vissza a sporthoz! Az országos sportági szakszövetségek akadémiai rendszerének kialakítására, továbbá az MLSZ feladatainak támogatására közel 4 milliárd forint jutna. Támogatandónak tartanám a javaslatot, ha az eredményesség alapján lenne kiutalva az összeg, és az MLSZ a többi sportág szakszövetségével egyenlő bánásmódban részesülne az akadémiai rendszerek kialakítása terén. Ez most nem így van, szerintem efelé kellene elmenni.

A sportélet bázisát jelentő diák- és szabadidő-sport támogatása a fideszes sportérdekeltség támogatása fényében szintén a vicc határát súrolja. Míg egy-egy Fideszhez köthető akadémia vagy fővárosi sportegyesület támogatása milliárdos tételt jelent, a teljes magyarországi szabadidősport 477,4 millió forint támogatást kap. Ez vicc, ez nevenséges.

(15.20)

A diáksport 410,7 millió forintot kap, kevesebbet, mint egy-egy nagyobb sportklub. A diáksportegyesületek a jövőben nem tudnak megfelelő szintű szakmai munkát folytatni, ha ez így marad. A mindennapos testnevelés ilyen formában fejlődésképtelen pótcselekvés csupán, ha nem építjük rá a Diáksport Szövetség munkáját, és nem adunk megfelelő pénzt a működésükhöz.

Aztán itt van a tanuszoda- és tornaterem-építési program. Ezek költségeit is szeretném megemeltetni a 3-3 milliárd forintról legalább a duplájára. Nem korrekt, hogy egy Hungaroring Zrt. több mint 13 milliárd forintot kap, miközben ez a két jóval fontosabb terület meg összesen a felét sem. Átgondolható lenne egyébként még a kiemelt sportegyesületek sportlétesítmény-fejlesztéseinek támogatása - 1 milliárd forint - és a kiemelt sportegyesületek sportlétesítményeinek fenntartására és üzemeltetésére szánt

3,5 milliárd forint körüli összeg. Természetesen kevésnek találom ezeket a tételeket, amelyeket már mondtam, a szabadidősport támogatását, a fogyatékosok sportjának támogatását, 447 millió forintot; sőt, amit nagyon kevésnek tartunk, és minden évben benyújtunk rá módosítót, és önök minden évben visszautasítják, elutasítják ezt a módosító javaslatot, a sport népszerűsítésével összefüggő kiadásokra ismételt 25 millió forintot kívánnak adni. Ez nagyon-nagyon kevés pénz véleményünk szerint. Ezenfelül még egy dolgot érdemes a sportnál megemlíteni, ez pedig az, hogy nemcsak az NFM támogatja a kiemelt sportegyesületek működését, hanem az EMMI is 1,7 milliárd forinttal.

Akkor még szeretnék beszélni röviden pár dologról. Szeretnék újra benyújtani azt a módosító javaslatunkat, és be is fogjuk nyújtani, amit önök minden évben leszavaznak, minden évben elutasítanak, pedig egy nagyon fontos területet érint, ez pedig az IVF-program, a lombikbábiprogram. Abban a demográfiai válságban, amiben az ország van, sajnos egyre több olyan pár van, akinek valamilyen egészségügyi okból vagy bármi másból kifolyólag nem lehet gyermeke. Ezeknek a pároknak egyetlen lehetőségük van, hogy az IVF-programban részt vegyenek. Ezt az IVF-programot egyébként az állam támogatja egy bizonyos szintig, de önerőt fel kell mutatni. Egy-egy ilyen beültetésnél, egy-egy ilyen beavatkozásnál az önerő körülbelül 300 ezer forint ezeknek a pároknak. Még egyszer mondom, olyan párokról beszélünk, akiknek nem lehet gyermekük, de talán ezzel a beavatkozással mégis lehet gyermekük, mégis családot tudnak alapítani. Ezt a 300 ezer forintot nagyon sok ember nem tudja előteremteni, és éppen ezért nem is tud részt venni a programban. Mi ezért szeretnék létrehozni egy olyan alapot, amely alapján ezek a párok pályázhatnak az önrészre, tehát beadhatnak pályázatot, és így nekik elhárul az az akadály, hogy valóban gyermekük lehessen.

Szerintünk ez egy nagyon-nagyon fontos kérdés. Szerintünk ezzel a kérdéssel foglalkoznia kellene a kormánynak, és támogatnia kellene az ilyen törekvéseket. Tehát úgy, hogy benyújtottuk a módosító javaslatunkat, kérjük önöket, hogy támogassák, hogy az IVF-lombikprogram megkapja azt a támogatást, amit egyébként ezek a párok megérdemelnek, hiszen utána - azt mutatják a statisztikák is - ezek a párok becsületes állampolgárokat nevelnek a gyermekeikből, és szeretik ezeket a gyermekeket, hiszen nagyon sokat is vártak arra, hogy ezek a gyermekek megszülethessenek.

Amiről még beszélni szeretnék, hogy hogyan lehetne még ezt a költségvetést növelni. A korrupció visszaszorításával, képviselőtársaim. Ha önök komolyan gondolnák, hogy visszaszorítsuk a korrupciót, ha önök komolyan gondolnák, és nemcsak szavakban, hogy Magyarországon küzdeni kellene a korrupció ellen, akkor súlyos tíz-, száz-, ezermilliárdokat tudnánk megspórolni Magyarországnak, a magyar államnak, és mindjárt többet tudnánk elkölteni

a költségvetésnél. Ahhoz komolyan kellene venni akár az ellenzék jelzéseit, akár az ellenőrző pozíciókat, az állam ellenőrző pozícióját, és igenis komolyan kellene venni azt is, hogy a feltárt ügyekben eljárásokat kezdeményezzünk, tehát ha adott esetben az ellenzék felhívja a figyelmet arra, hogy törvénytelenül adnak offshore cégeknek pénzeket, akkor azzal foglalkoznia kellene a kormánynak még akkor is, ha kellemetlen, esetleg vizsgálatot kellene indítani.

Vagy mondok egy másik példát: ha meg lehetne állítani, és ez is kormányzati felelősség, az áfacsalásokat: az áfacsalások egyes statisztikák, kimutatások és szakértők szerint évente 2 ezer milliárd forint veszteséget jelentenek az államnak. 2 ezer milliárd forint! Tudják, az mennyi? Pont annyi, amennyit az egészségügyre költünk. Ha csak az egészségügyre kétszer annyit tudnánk költeni egy évben, már mennyivel jobban állnánk. Ez csak akarat kérdése. Csak azt mondom, hogy ez az állam, a kormány és azon szervek munkájának a kérdése, hogy komolyan vegyék ezt a feladatot. Azt mondom, hogy a korrupcióval szemben mindenképpen fel kell lépni, még akkor is fel kell lépni, ha ez önöket is érinti. Nem azt kell nézni, hogy egy-egy korrump ember, egy-egy gazdasági bűncselekményt elkövetett személy kihez tartozik, hanem azt kell nézni, hogy mit követett el, és hogy azzal kárt okoz Magyarországnak, kárt okoz a magyar államnak és kárt okoz a magyar embereknek.

Én ennyit szerettem volna elmondani a költségvetéssel kapcsolatban. Kérem, hogy majd a módosító javaslatainkat, amelyeket benyújtunk, fontolják meg, hogy elfogadják. Még egyszer külön szeretném kiemelni a lombikbébiprogramra kért összeget. Kérem a fideszes képviselőket, kérem a kormánypárti képviselőket, hogy támogassák a módosító javaslatainkat. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Banai Péter Benő államtitkár úr kért szót. Parancsoljon!

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy először, ha szabad így fogalmazni, azt az örömet fejezzem ki, hogy az elsőkörös vezérszónoki hozzászólások után most már nem kérdőjeleződik meg az, hogy az előttünk lévő 2017. évi költségvetési törvényjavaslat számos területen többletforrásokat tartalmaz. Épp alelnök úr emelte ki azt, hogy köznevelési területen a KLIK-nél 105 milliárd forint többlet van. Hozzáteszem, a köznevelési terület teljes többlete 175 milliárd forint, így azt gondolom, azok az állítások, amelyek elhangzottak az oktatási kiadások csökkenéséről, a forráskivonásról, most már egyértelműen megcáfolhatók, és az ellenzéki padsorok közül is megcáfolásra kerültek.

Engedjék meg, hogy mielőtt részletesen szólok néhány terület konkrét kiadásáról, két átfogó kérdés-

körről szóljak. Az első kérdéskör arra vonatkozik, hogy vajon az Országgyűlés tavaszi ülészakáján történő költségvetési tárgyalás időszerű-e, szükséges-e, jó-e vagy sem. Szilágyi György képviselő úr azt mondta, hogy hamar munka ritkán jó, hát nézzük meg, hogy a 2016-os költségvetés megáll-e a lábán vagy sem. Tóbiás József elnök úr, képviselő úr azt mondta, hogy megbukott a 2016-os költségvetés, mert módosítani kell. Valóban módosítani kell a költségvetést, de nem azért, mert a reálgazdasági számok, az államháztartási számok ne lennének tarthatók, hanem azért, mert a magyar gazdaság teljesítménye, a növekedési, foglalkoztatási adatok kedvezőbben alakultak, mint azt korábban feltételeztük, és ez többlet-adóbevételt jelent a költségvetés számára.

A tisztelt Országgyűlés előtt lévő 2016-os költségvetési törvényjavaslat módosítása azt teszi lehetővé, hogy az államadósság csökkentése és az államháztartási hiány tartása mellett is számos új kiadás valósuljon meg, új beruházások indulhassanak el, vagy épp a köznevelési rendszer többletforrásban részesüljön. Azt gondolom tehát, az elmúlt év tapasztalata azt igazolja, hogy lehet stabil, kiszámítható költségvetést készíteni, és ez a költségvetés 2016-ban nemhogy rosszabbul alakulna, mint azt előzetesen feltételeztük, hanem épp ellenkező a helyzet, sokkal stabilabb, jobb a költségvetési helyzet, mint tavaly, egy éve ilyenkor láttuk. Azt gondolom, ez az egy év is igazolja azt, hogy lehet és célszerű a tavaszi ülészakon költségvetést készíteni.

Hadd említsem meg azt is, hogy a tavaszi ülészakon történő költségvetési tárgyalás a stabilitást, kiszámíthatóságot, az előre történő tervezhetőséget erősíti, és az esetleges kockázatok kivédésére pedig kellő mértékű tartalék áll rendelkezésre mind 2016-ban, mind 2017-ben. Azt gondolom tehát, hogy a korábbi költségvetési tervezés bizonyított. Az előnyei mindenki számára egyértelműek, az esetleges hátrányok, esetleges kockázatok pedig a tartalékokkal kivédhetők.

A másik átfogó észrevétel, amit szeretnék megfogalmazni, a gazdaságpolitika ívére és a költségvetés ívére vonatkozik.

(15.30)

Itt elhangzottak olyan állítások, hogy pillanatnyi költségvetés készül, nem látni, hogy a későbbi években milyen irányokat tervez a kormányzat. Na, hát ezen állítások kapcsán először is szeretném rögzíteni, hogy a költségvetési törvényjavaslat részletesen értelem szerűen a 2017-es számokat tartalmazza, de 2020-ig egy makrogazdasági államháztartási kitekintést is tartalmaz. Ez a kitekintés arra a gazdaságpolitikára épít, amely szerint elsődlegesen a gazdaságot kell megerősíteni a növekedés, a foglalkoztatás erősítésével, és ez a stabil alap, ez a stabil gazdaság teszi lehetővé azt, hogy olyan adócsökkentések és olyan többletkiadások valósulhassanak meg, mint amit például a 2017-es költségvetésben látunk.

Ebből a megközelítésből sem tudom értelmezni azokat a véleményeket, amelyek szerint pillanatnyi költségvetések készülnek, nem látszik a hosszú távú stratégia, hiszen az elmúlt hat év pont a hosszabb távú stratégia helyességét igazolta, az elmúlt hat év azt mutatja, hogy a gazdaságpolitika egyszerre tudott javítani a makrogazdasági számokon, alacsonyan tudta tartani az államháztartási hiányt, tudta csökkenteni az államadósságot, érdemi gazdasági növekedést sikerült elérni, és mindemellett ez a gazdaságpolitika, azt gondolom, a családok, a lakosság számára számos területen nagyon jelentős előrelépést eredményezett, és ezt láthatjuk 2017-ben is.

Ezen keretek között, engedjék meg, hogy az oktatásról szóljak néhány szót. A számokon túl, nevezetesen, hogy itt 270 milliárd forintnyi többlet szerepel a jövő évi költségvetési tervezetben, azt el kell mondjam, hogy - ahogy az alelnök úr említette - a GDP-arányos számokat is érdemes nézni. Hál' istennek, a magyar GDP az elmúlt öt évben - megint tényszámokat mondok - nominálisan 19 százalékkal növekedett. Reálértelemben 2010 és 2015 között 8,8 százalékos növekedést látunk, tehát egy nagyon jelentős nominális-GDP-növekedés mellett például az oktatás kiadásai is nominálisan növekedtek; az kétségtelen, hogy volt olyan időszak, amikor a GDP-hez, a reál GDP-hez vagy a nominális GDP-hez kapcsolódóan még nagyobb mértékben növekedett, mint egy-egy terület kiadási összege. De azt gondolom, ez egy pozitív folyamat, hiszen azt mutatja, hogy a gazdaság növekedése igen erőteljes volt.

Látunk Európában néhány negatív példát - itt a szociális kiadásokról is szó volt -, hogy mekkora probléma, hogy a szociális kiadásokra kevesebbet költ az állam. Igen, mert munkanélküliségre kevesebb pénzt költünk. És igen, Európában számos országban a GDP nemhogy növekedett, hanem csökkent - a mediterrán országokra gondolok -, és bizony ezeknél az országoknál a GDP csökkenése együtt járt a munkanélküliség növekedésével, ott például a szociális kiadások drasztikus növekedését láthatjuk. Nem gondolom tehát, hogy egy-egy terület GDP-arányos kiadásainak értékelésekor eltekinthetünk attól, hogy magával a GDP-vel, a gazdasági növekedéssel mi történt.

Visszatérve tehát az oktatás területére, az elmúlt évek tényszámai azt mutatják, hogy minden évben volt növekedés, és most olyan növekedést láthatunk a 2017-es költségvetésben, amely a gazdaság teljesítménye alapján reálértelemben is, GDP-arányosan is érdemi, jelentős növekedést fogalmaz meg 2016-ról 2017-re.

Ami az oktatási intézményrendszert illeti: a köznevelési területen valóban számos változás volt és számos változás várható még. Ezek a változások vonatkoznak a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ szervezetére is, és vonatkoznak az állam, a kormányzat és a helyi önkormányzatok feladatellátásának változására is. Amit viszont e tekintetben rögzíteni szeretnék, az az, hogy amennyiben az Ország-

gyűlés jóváhagyja a 2017. évi költségvetési kereteket, úgy a szervezeti változásokat végre lehet hajtani a költségvetési törvény módosítása nélkül is. Kétségtelen, hogy az önkormányzatok és az állam közötti feladatváltozásra ugyanakkor törvényi módosítás is szükséges, de ezt elsősorban a szaktörvényekben kell megtenni, amelyeknek a tárgyalása a közeljövőben várható.

Ami a felsőoktatási kiadásokat illeti: itt megint csak ismételni tudom magam, hogy 2016-ról 2017-re jelentős forrásbővülés látható. És ami, azt gondolom, az oktatási rendszer egészére igaz, pusztán azon túl, hogy a számok jelentős bővülést mutatnak 2017-ben, az eddigi kormányzati lépések arra irányultak, hogy elsősorban az oktatás színvonalát tudjuk növelni, az oktatás jellegét tudjuk igazítani a gazdaság igényeihez, arra koncentráljunk, hogy mindazok a fiatalok, mindazok a gyermekek, akik elhagyják az oktatási intézményeket, valós, az életben használható tudással rendelkezzenek.

Én tehát nem azt látom, hogy pusztán költségvetési kérdés az, hogy hogyan alakulnak az oktatási kiadások, hanem azt látom, hogy a költségvetés igazodik ahhoz a kormányzati törekvéshez, hogy minőségi oktatással bírjanak az iskolát elhagyó személyek, ne pusztán a diploma megszerzése legyen a cél, hanem az legyen a cél, hogy valós, az életben használható tudással rendelkezzenek a diákok.

Ezért került sor jelentős átalakításra a közoktatás területén, gondolok itt például a szakképző rendszer átalakítására, a duális szakképzés kialakítására vagy a felsőoktatás területén olyan képzések pozícióba hozására, amelyek a gazdaság igényeihez például a műszaki területen közel állnak. Azt gondolom, hogy sok pozitív példát láthatunk ezen a területen, kétségtelen ugyanakkor, hogy vannak még előttünk feladatok, amely feladatok végrehajtásához a forrásokat a jövő évi költségvetési tervezet tartalmazza.

A GDP-arányos kiadásokat említve a kultúránál azt tudom elmondani - megint nemzetközi adatok alapján -, hogy Magyarország kulturális jellegű kiadásai kimagaslanak az európai uniós tagállamok között, és ezen kulturális jellegű kiadások között nemcsak beruházási többletek vannak, például a Művészeti Akadémia kiadásainál nemcsak műemlék épület átfogó felújítását tartalmazza a jövő évi költségvetési tervezet, hanem igen, a szakmai programokra is számos többletforrás áll rendelkezésre. A kulturális területen sem 4-5 milliárdos többletekről, hanem 60-70 milliárd forintos többletekről beszélünk.

Szilágyi György képviselő úr az állam működési kiadásaira hívta fel a figyelmet azzal, hogy meglátása szerint növekszenek a működési kiadások. En megint azt kérem, hogy akkor nézzük meg tételesen, hogy hol milyen kiadásnövekedés van.

Ha az intézményrendszert nézzük, akkor csak ismételni tudom Varga Mihály miniszter úr szavait: a kormányzati, minisztériumi háttérintézmények átalakításával 32 milliárd forintos megtakarítással szá-

molunk. Ezt technikailag nem a költségvetési kiadások csökkentésével, hanem egy befizetési kötelezettség előírásával szerepeltetjük a jövő évi költségvetési tervezetben, vagyis azoknak az intézményeknek, amelyeknek az átalakításából megtakarítás keletkezik, az említett tételt be kell fizetni a központi költségvetésbe. Való igaz, hogy vannak olyan intézmények, ahol ezzel együtt is a kiadások nőnek. De miért? Azért, mert a járási kormányhivataloknál, a megyei kormányhivataloknál béremelésre tett javaslatot a kormányzat. Tehát nézzük meg, hogy a számok miért változnak! Azt gondolom, ha béremelés miatt változnak, ha olyan béremelésekről beszélünk, amelyeknek megvan a fedezete a költségvetésben, akkor pozitív dolog az egyes állami intézmények kiadásának a növelése.

A sport támogatása. Azt gondolom, hogy Szilágyi képviselő úr nyitott kapukat dönget sok észrevételével. A kültéri sportparkok területén egy új tétellel találkozhatunk a jövő évi költségvetésben, 2,5 milliárd forintos többlettel. Emellett azt is el kell mondjam, hogy a nemzeti sportközpontok költségvetési kiadása nem csökken, hanem növekszik. Ha megnézzük, képviselő úr, a 2016-os jóváhagyott költségvetést és a 2017-es tervet, akkor a kiadások növekednek, az intézmények fenntartására, például az elkészülő tornatermek, tanuszodák fenntartására 2 milliárd forint többletet tartalmaz a jövő évi költségvetési törvény tervezete.

Azt gondolom, ezek a kiadások pont a tömegsportot erősítik, de kétségtelen tény az is, hogy a versenysport támogatására is vannak jelentős források a jövő évi költségvetésben. Én nem választanám el élesen a versenysportot és a tömegsportot, hiszen azt gondolom, hogy a fiataloknak példaképekre van szükségük ahhoz, hogy sporttevékenységet elkezdjenek. *(Közbeszólás a Jobbik soraiban: Mondjuk, Orbán Viktor. - Derűtség a Jobbik soraiban.)*

A képviselő úr kiemelte a tornaterem- és tanuszodaprogramot is. Igen, a hazai források a 2017. évben is a 2016. évhez hasonló mértékben állnak rendelkezésre.

(15.40)

Ugyanakkor európai uniós programból, az úgynevezett EFOP programból szintén lehetőség nyílik ezen célok finanszírozására, konkrétan tartalmazza az operatív program a tornatermek építésének finanszírozását. Tehát hogyha a hazai források mellé az európai uniós pénzeket is hozzátársítjuk, akkor a források bővülésével kalkulálhatunk.

Végül az áfacsalások tekintetében ismét azt kell mondjam, hogy képviselő úr javaslatai jelentős részben beépültek a jövő évi költségvetési javaslatba és a mögöttes intézkedési javaslatokba, hiszen azt gondolom, a sikeresen működő EKÁER rendszer, illetőleg online pénztárgéprendszer kiterjesztésével, módosításával számolunk, amely 2017-ben további áfaféheredést eredményezhet, vagyis többletbevételt ered-

ményezhet. Emellett további intézkedésekkel, például az online számlázás kiterjesztésével is számolunk.

Vagyis való igaz az, hogy Magyarországon, csakúgy, mint Európa és a világ számos országában jelen van az áfacsalás, de a magyar és nemzetközi statisztikák azt mutatják, hogy az elmúlt években sikerült csökkenteni ennek a mértékét, sikerült olyan bevételeket szerezni, amelyek a közkiadások teljesítéséhez rendelkezésre állnak, és ezen az úton megy tovább a 2017. évi költségvetési javaslat is.

Végezetül, hogyha átfogó gondolatokkal indítottam a költségvetést, akkor engedjék meg, hogy hozzászólásomat egy átfogó gondolattal zárjam, nevezetesen: ismét elhangzik az a kritika, hogy a költségvetés átláthatatlan, nem javul a transzparencia, ha bármilyen változtatást tesz a kormány, az csak ront a helyzeten. Azért állok nehezen ezek előtt a kritikák előtt, mert kétségtelen, hogy mindig lehet javítani egy költségvetési beszámoló minőségén. De amikor egyértelműen elkülönülnek a működési és felhalmozási kiadások, és kristálytisztán bemutatja a javaslat, hogy mennyit költ az állam működésre, mennyit költ fejlesztésre, akkor nehezen tudom értelmezni ezeket a kritikákat.

Miért valósult meg ez a prezentáció? Azért, mert számos európai országban is követett az az általános közgazdasági gyakorlat, hogy az állam a működésére annyi pénzt költson, amennyi a bevételeinek az összege, ne költson ennél többet. Ha hiány keletkezik, az a hiány legfeljebb beruházásokon keletkezhethet, azért, mert a beruházások a gazdasági növekedést, a foglalkoztatást bővítik, ilyen szempontból közgazdaságilag más jellegű kiadások, mint egy folyó kiadás.

Ezzel a 2017-es költségvetési törvényjavaslattal a kormány azt mutatja be, hogy az állam 2017. évi kiadásai elegendőek, bőven elegendőek a működésre, jutnak a bevételekből a beruházásokra is, az állam nem éli fel a folyó bevételeit, hanem ezekből beruházásokra is jut. És valóban, a bevételeken túl egy európai mértékben elfogadható, 2,4 százalékos hiánymérték szerint többletberuházásokat kíván megvalósítani a növekedés, a foglalkoztatás bővítése és az életminőség javítása érdekében. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartí padso-rokban.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen. Folytatjuk az előre bejelentett felszólalók sorát: Kovács József képviselő úr, a Fidesz képviselője következik. Parancsoljon!

DR. KOVÁCS JÓZSEF (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Urak! Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy gondolom, mindannyiunk számára örömteli és kiemelt érdemmel, hogy a 2017-es, előttünk álló költségvetési tervezet egy olyan költségvetés, amely azt tudja biztosítani mindannyiunk számára, hogy minden magyar ember a következő évben biztosan léphet egyet előre.

Magyarország, közelebből a Fidesz-KDNP eddigi politikája is stabil lábakon áll, így a kormány a költ-

ségvetésben több szakterület számára többletforrást tud 2016-hoz viszonyítva biztosítani. Ezeknek köszönhetően a 2017-es költségvetés - sokszor elhangzott már, de ezt nem lehet elégszer hangsúlyozni - az oktatásban mintegy 270 milliárd forint, az egészségügyben 167 milliárd, tb- és jóléti kiadások területén 155 milliárd, a kultúra területén pedig 66 milliárd forint többletforrással számolhat és tervezhet. Amint láthatjuk, a 2017-es költségvetés százmilliárdos nagyságrendben áll rendelkezésre az egészségügy, az oktatás vagy éppen akár a kultúra területén is.

Azonban azt is meg kell említsük, hogy sajnos ez nem volt mindig így. Az Egészségbiztosítási Alap egyenlege 2002 és 2010 között - akkor én éppen kórházvezető voltam - két év kivételével negatív volt, ráadásul három egymást követő évben a hiány a 300 milliárd forintot is meghaladta évente. 2010-ben nem csupán a költségvetés maradt ránk óriási hiánnyal, hanem az egész egészségügyet is romokban találtuk, kaptuk, mintegy 130 milliárd forintnyi aktuális adósságállománnyal szembe kellett néznünk. A konszolidáció, vagyis a kórházak adósságállományának a rendezése több körben gyakorlatilag minden évben megtörtént. A romok eltakarítása azonban még most is folyik.

2010-et követően rég várt fejlesztések indulhattak meg, az egészségügyben például mintegy 500 milliárdos fejlesztésről beszélhetünk. Ezen belül a kórházi infrastruktúrák több mint 322 milliárd forintból újultak meg, eszközfejlesztésre 104 milliárd forint állt rendelkezésre, ezenkívül az alapellátásban, járóbeteg-ellátásban különböző korszerűsítésekre is tudtunk pénzt fordítani.

A Fidesz-KDNP a 2010-ben megkezdett utat szeretné tovább folytatni, és elérni, hogy javuljon az ellátás színvonala, az egészségügyi dolgozók anyagi és erkölcsi megbecsülése egyaránt. Mindezek keretében tovább folytatódhat az egészségügyi dolgozók bérrendezése. A fentiek mellett nagy hangsúlyt kapnak a szűrési és megelőzési programok is. A fentiek megvalósítása a 2017. évi költségvetés javaslata szerint, nevezetesen az Egészségbiztosítási Alap 2017. évi költségvetése szerint megközelítően 2,1 milliárd forint kiadási főösszeg mellett valósulhat meg, az alapellátás területén pedig 15,5 milliárd forint áll pluszforrásként rendelkezésre.

Az összevont szakellátás a jogcímsoport feladataiban és összehangolásában is kiemelkedő helyet foglal el. Az előirányzat tervezett főösszege 746 milliárd forint, amely a szerkezeti változások, szintre hozások, fejlesztések hatására 25,9 milliárd forint többletforrást tartalmaz a jogcímsoporton belüli és a jogcímsoportok közötti átcsoportosításokon túl.

A hbcs-revizióval és bérbeépítéssel összefüggésben jelentkező kiadások fedezetére jövőre 10 milliárd forint többletforrás áll rendelkezésre. A nagy értékű gyógyszeres terápiák költsége is fokozatosan emelkedik, ennek fedezetére a 2017. évi költségvetésben az előirányzat fejlesztési kerete 5 milliárd forint. A gyógyító-megelőző ellátás céltartalék-előirányzata az

előző évihez képest mintegy 10 milliárd forinttal emelkedik. A gyógyszerkassza céltartalék-előirányzata 8 milliárd forint, a gyógyászatisegédesszókassza 4,8 milliárd forint többletforrással rendelkezik 2017-re, tehát összesen 12,8 milliárd forintról beszélhetünk.

Tisztelt Képviselőtársaim! A magyar egészségügyben folyik a romok eltakarítása, de folynak a fejlesztések is, elindultak és folytatódnak a bérrendezések is, de tudjuk, hogy nagyon sok még az előttünk lévő tennivaló. Ki kell emelnem, hogy a benyújtott költségvetésnek az egészségügy reményeim szerint az egyik nyertese lehet a jövő évben, ezért kérem, hogy támogassák ezt a költségvetést. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti pad-sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Sallai R. Benedek képviselő úr, az LMP képviselője a következő. Parancsoljon!

(15:50)

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Elsőként is, ha meg tetszenek engedni, akkor Hoffman Rózsa képviselőtársunk szavaira reagálnék nagyon röviden. Édesanyámnak megígértem, hogy mindig tisztelettel leszek képviselőtársam iránt, mert azt mondta édesanyám, hogy a legjobb könyveket a képviselőtársunk írta, ezért nem szeretnék tiszteletlen lenni. Ugyanakkor nyilvánvalóan az a kritika, amivel az ellenzéket illette, hogy hogyan hallgatja meg a miniszter úr felvezetőjét, azért a részünkről egy kicsit adhat viszontkritikára okot, mert azzal, amit miniszter úr elmondott, nem jó egy tető alatt lenni, amiket állít és amilyen következtetéseket levon. Tehát jobb az, ha nem egy fedél alatt vagyunk, amikor a siker- és hurraoptimista gondolatokat mondja a költségvetésről és a költségvetés teljesítéséről.

A másik, amire felhívom képviselőtársam figyelmét: nem tudom, a KDNP frakcióirodájában hogy van, de bizonyára tudja, hogy a legtöbb frakcióban van televízió, és lehet nézni a közvetítést és lehet hallani, hogy mi történik. *(Moraj a Fidesz soráiban.)* Igaz, hogy az országban ezt sehol másutt nem nagyon lehet megcsinálni, mert az önök kormányzása alatt ez a közszolgálati tévékben le lett tiltva. Nyilvánvalóan a képviselői munkájuknak egy valamilyenfajta visszajelzése ez.

Köszönöm Pócs képviselőtársamnak a közbeszólásokat. Nem tudom, hogy az ESZOSZ-szal hogy áll, meg a feljelentésekkel, a címére bejelentett kft.-kel, szerintem azzal kellene foglalkoznia.

De folytatom a felszólalást. Még egy dolog, ami nagyon-nagyon fontos, ha költségvetésről beszélünk. Elmondta képviselőtársam, hogy a pártjából adódóan mindig kétezer évre tekintenek vissza. Én ezt azért tartom egy picit bakinak, mert ha egy évre tekintenének előre vagy megpróbálnának 5-10 évre

előretékinteni, akkor lehet, hogy néhány dologban stratégiaileg más irányt választanának, mint így jelen pillanatban, ahogy a költségvetésben van. Mondok erre konkrét példákat, ha megengedik, mert van néhány olyan feladat, amelyeknek a hiányát látom. Nem akartam én kritizálni azt, hogy mi van benne, inkább arról akartam beszélni, hogy mi nincs benne, ami nekem nagyon-nagyon fáj.

Lehet, hogy államtitkár úr tudja, hová lett eldugva az a 240 milliárd, amit a termőföld-privatizációból terveztek bevenni, de én nem találtam meg sehol a költségvetésben, ellenben találtam egy sort, hogy 2 milliárdot akarnak a földalapról földvásárlásra szánni, és 10 milliárdot ipari parkok területére. Viszont nem tudjuk, hogy mi lesz azzal a 240 milliárddal, amit a termőföld-privatizáció kapcsán bevételként az FM kommunikált. Erre nyilvánvalóan kíváncsiak lennénk, hiszen az Alkotmánybíróság konkrétan döntött arról, hogy az NFA-törvény 15. §-ának megfelelően lehet csak felhasználni, ami leszűkíti a lehetőségeket arra, hogy csak a kis- és közepes gazdálkodók, valamint a családi gazdaságok megerősítésére lehet fordítani ezt a forrást. Az ezzel kapcsolatos bevételeket nem látom az FM költségvetési soraiban. Érdeklődéssel várom, hogy mi lett vagy mi lesz ezzel a pénzzel, mert nem jelenik meg sehol.

A másik, amire szeretném felhívni a figyelmet: habár nemegyszer kritizálom az FM-et, most kifejezetten mellettük kívánok szólni, vagy az is lehet, hogy a Miniszterelnökség mellett, ugyanis talán többüknek a fülébe jutott már a hír, hogy a közelmúltban, az elmúlt egy hétben történt meg az eredményhirdetése a nemzeti agrár-környezetgazdálkodási programoknak. Mint kiderült, alapvetően arról van szó, hogy beérkezett 452 milliárdnyi igény, és a teljes ciklusra a Miniszterelnökség 150 milliárdot irányzott elő, habár az EU-s források lehetővé tették volna, hogy 300 milliárdig felmenjenek. Jelen pillanatban egy rettenetesen rossz és szakmailag teljes mértékben támadható döntés született, hiszen nagyon-nagyon sok szántó van a kedvezményezettek között, nagyon sok ezer hektár fölötti nagygazda belekerült, miközben jó néhány esetben ugyanezen döntések során teljes mértékben kiszorultak azok a klasszikus célterületek, mint például a tűzokvédelmi gyepek fenntartása, de Békés megyében is konkrétan látunk olyan területeket, ahol védett területek teljes mértékben a zonálisba nem tartoztak bele. Egyértelműen kevésnek tűnik ez a forrás, pedig lenne lehetőség arra, hogy erre akár a költségvetésből, akár más forrásokból az ehhez szükséges önerő biztosításával biztosítsanak háttérrel. Véleményem szerint erre igen nagy szükség lenne.

Hadd hívjam fel a figyelmet arra, amiről szintén azt gondolom, hogy az FM-mel egy gyékényen vagyunk jelen pillanatban, ez pedig az öntözés támogatásának a hiánya. Megint nem látom azt, hogy a korábbi évek ígéreteinek megfelelően érdemben lenne erre forrás. Elmondhatjuk azt, hogy nagyon-nagyon romlik a helyzet Magyarországon, ha a világtárgot

nézzük, úgy is, de az EU-s átlaghoz képest is nagyon-nagyon rossz öntözési területekkel rendelkezünk. Azt hiszem, hogy az EU-s átlag 8,7 százaléka a mezőgazdasági területeknek, a magyar pedig 1,4 százalék, ami azt jelenti, hogy jelen pillanatban lassan már a 100 ezer hektárt sem éri el az öntözött területek mennyisége, ami 1975-ben több mint 450 ezer hektár volt. Hagyján, hogy akkor 450 ezer hektár volt, de az akkori tendencia alapján azt gondolták, hogy 2000-re ez 830 ezer hektár lesz, és ezzel szemben jelenik meg most az, hogy 100 ezer hektáros nagyságrendnél tartunk, holott 200 ezer hektáron minden további nélkül lehetne öntözni, ha megfelelő háttérrel biztosítanának hozzá, illetve 317 ezer hektárra az infrastruktúra is meglenne hozzá, hogy lehessen ezt biztosítani.

Ennek a megvalósítása nem fog úgy menni, ha pénzt nem tesz hozzá senki, hanem az FM évről évre mindig csak arról beszél, hogy ez fontos lenne. Erre érdemi költségvetési forrásokat kell biztosítani, EU-s forrásokból nem látjuk ennek a finansziális háttérrel, ebből adódóan, ha a kormány komolyan gondolja, hogy a mezőgazdaság versenyképességére forrásokat akar fordítani, akkor megkerülhetetlen, hogy ebben most már érdemi előrelépés történjen. Abban bízom, hogy az FM vezetői részéről esetleg támogatnak egy ilyen irányú módosítást, hiszen az ágazati céljaikat egyértelműen segítené egy ilyen intézkedés.

S ha már a víznél és a vízügyi infrastruktúrájánál tartunk, akkor arról is érdemes szót ejteni, hogy amióta a Belügyminisztériumhoz került a vízgazdálkodási ágazat, azóta gyakorlatilag nem nagyon lehet vízgazdálkodásról beszélni, mert nincs vízgazdálkodás. Azóta van katasztrófavédelem, és azt lehet mondani, hogy ez nagyjából úgy valósul meg, mint amit korábban egy oktatási példában használtam, hogy ha egy vulkánt bedugnak egy beton dugóval, akkor lehet arról beszélni, hogy az biztonságos, egészen addig, amíg nem akar kitörni a vulkán. Jelenleg ilyen a vízügyi rendszerünk: évről évre fordítanak rá forrásokat, és amíg nincs nagy víz, addig ezzel nincs probléma, de ha egyszer jön a nagy víz, ez teljesen alkalmatlan arra, hogy árvízi biztonságot teremtsen Magyarországon. Ezt források nélkül hagyni nagyon nagy felelőtlenség, és nyilvánvalóan nem lesz jobb majd egy havária helyzetben erre 100 milliárdos nagyságrendet fordítani, mint most preventív szemlélettel érdemben megfontolni azt, hogy ebben előrelépés történjen.

Valószínűleg önök is tudják, de felhívom a figyelmüket arra, hogy az ország területére megközelítőleg 112 milliárd köbméter víz érkezik be, és 117 milliárd hagyja el Magyarországot területét. Ez azt jelenti, hogy nemhogy nem gazdálkodunk a vízzel, nemhogy nem próbáljuk megtartani a vízkészletünket és azt a lehető legjobban a természeti erőforrásaink hatékonyabb használatára fordítani, hanem az árvízi védekezés az 1800-as évek közepétől megörökölt rendszerben kifejezetten a lefolyást segíti, azt, hogy a leggyorsabban elmenjenek ezek a vizek. Az,

hogy megvalósuljanak a holtág-rehabilitációk, az, hogy a lehető legnagyobb mértékben megpróbáljuk betárolni a vízkészletet, az, hogy a Vásárhelyi-terv továbbfejlesztését végre érdemben előremozdítsuk, nem fog menni anélkül, ha nem szánunk rá nemzeti forrásokat.

Nemcsak a klímaváltozásból, de Magyarország egyéb éghajlati tényezőiből is stratégiaileg egyre inkább az látszódik, hogy az elmúlt száz évben az átlaghőmérséklet növekedett, a csapadék viszont csökkent. Ennek megfelelően, ha az élelmiszer-termelési kapacitásunkat alapvetően nemzetbiztonsági kérdésként kezeljük és meg kívánjuk tartani, akkor ehhez érdemi ráfordításokat kell tenni, és ez nem megy szakszerű, jó, fenntartható vízgazdálkodás nélkül. Erre sajnos semmilyen forrást nem látunk a költségvetésben, nincs érdemi lehetősége annak, hogy az eredeti ütemezés szerint befejezzék a VTT összes tározóját, nem látszik az, hogy a Duna mentén lenne terv a Duna-Tisza köze vízhiányproblémáinak a kezelésére, nem látszódik az, hogy a holtág-rehabilitációkra lenne pénz, ennek megfelelően ez a terület megint csak komoly hátrányt szenved el, ami hosszú távon biztosan nem jó a magyar vidéknek. Erre is javasolnék érdemi forrásokat átcsoportosítani.

Ha már az öntözésen és a vízgazdálkodáson túl vagyunk, akkor - miután ezek alapvetően a vidéki foglalkoztatással vannak összefüggésben - beszélni kell a mezőgazdaságon és az agráriumon túli vidéki infrastruktúráról. Nemrég volt lehetőségem megkérdezni Seszták miniszter urat, hogy hogyan alakultak azok a bevételek, amelyek a magyar adófizetők üzemanyag-vásárlása során keletkezett jövedéki adójából jönnek be, és ezzel párhuzamosan hogyan alakulnak a közúthálózat üzemeltetésével kapcsolatos bevételek. Mint Seszták miniszter úr válaszából kiderült, csak az elmúlt öt évben megközelítőleg 2617 milliárd forintot szedtünk be, ezzel szemben összesen 763 milliárdot és 297 milliárdot, tehát nem teljesen 1000 milliárdot fordítottunk közútfenntartásra és közúthálózat-fejlesztésre. Ez azt jelenti, hogy az elmúlt évekre visszatekintve az egyharmadát fordítjuk arra, hogy a vidéki útjaink járhatók maradjanak.

Azért szeretném felhívni a kormány figyelmét erre a problémára, mert az a központosító törekvés, ami minden tekintetben érződik a kormány munkáján - legyen az az egészségügyi ellátásokhoz való hozzáférés, legyen az a közigazgatáshoz való hozzáférés, vagy akár csak a kulturális élethez való hozzáférés lehetősége -, egyre inkább igényli a vidéki népeségtől az utazást. Mivel iskolák bezárásával és egy halom közintézmény bezárásával a közszolgáltatásokat lassan már csak a nagyobb városokban lehet elérni, vagy sokszor csak megyeszékhelyeken vagy megyei jogú városokban, alapvető feltétel lenne az, hogy a három-négy számjegyű utak felújítására érdemi források legyenek.

A Magyar Közút Kht. véleménye alapján 600 milliárd hiányzik ahhoz, hogy a közúthálózatunk több mint 50 százalékát kitevő „kifejezetten rossz”

minősítésen változtatni lehessen. Erre nem lehet azt mondani, hogy nem fontos, alapvetően lassan már a munkába járásnak is alapfeltétele lesz a közlekedés. Hiszen az elhibázott vidékpolitika egyik eredménye az, hogy a kis falvakban megszűnik a foglalkoztatás. Az a nagybirtok-politika, amit folytatnak, az a birtokkoncentrációs politika, amit megvalósítanak, még inkább az agrárfoglalkoztatást is elveszi a falvaktól. Tehát még inkább arra van szükség, hogy napi ingázással kelljen embereknek dolgozni. Ezt úgy megvalósítani, hogy töredékét fordítja a kormány arra a közútfenntartásra, amit egyébként ebből a forrásból beszed, nyilvánvalóan szerintem fenntarthatatlan.

(16.00)

És ha már ott tartottunk, hogy vidéki infrastruktúra, akkor nyilvánvalóan az is fontos dolog, amiről itt már korábban szó esett, hiszen, ha megengedi Hoffmann Rózsa képviselőtársam, nagyon sok esetben teljesen más információkat kapunk. Ami lehet, hogy azért van, mert láttam, hogy Magyar Hírlapot olvas, én meg mást. De alapvetően a vidéki önkormányzatok finanszírozása rettenetesen rossz helyzetbe került. Nagyon-nagyon kevés saját feladatot tudnak ellátni, nincsenek meg a lehetőségeik a kisebb településeknek arra, hogy bármi érdemi fejlesztést valósítsanak meg. Minden azon múlik most a kistételepeken, hogy az adott kormánypárti képviselővel milyen kapcsolatban vannak, tudnak-e európai uniós forrásból pályázathoz jutni, és valamit tenni a települések érdekében. Az önkormányzatiság alapvető eszméjét, amit az Európai Unió önkormányzatokról szóló chartájában olvashatunk, elveszjük a kezükből, ha nem hagyunk hozzá alapvető feltételeket, hogy el tudjanak látni a helyi közösség számára fontos fejlesztéseket. Ebből adódóan, véleményem szerint, és azért kérem nagy tisztelettel az önök támogatását ehhez, mert ugye önök egyéni képviselőként vannak szinte minden magyar régióban jelen, ahol ezek a kistételepek sýnlódnak, nagyon fontos lenne, hogy ide érdemi források kerüljenek.

Örömmel jelentem be, hogy ismét van egy olyan kormánypárti indítvány, amit tudunk támogatni vagy örömmel támogatom. Boldog István képviselőtársunk nyújtotta be a kistételepülési polgármesterek fizetéséről szóló jogszabály-módosító javaslatot. Azzal a pici szépséghibával, hogy ismét, eredetileg az volt a javaslatban, hogy ezt csak önerőből lehessen megcsinálni az önkormányzatoknak, de amennyiben a kormánypárti törekvés meglesz arra, hogy központi költségvetési forrás legyen ezek rendezésére, biztosíthatom önöket, hogy ehhez a támogatásunk meglesz. Mindössze azt kérjük, hogy azt az áldatlan állapotot, amilyen helyzetbe sodortunk kistételepülési vezetőket, forrásbiztosítással és a jogszabályi környezet biztosításával próbáljuk meg a lehető legszelebb körben megváltoztatni.

És még mindig a kistételepüléseknél tartok. Ugyan- is a mai délelőtt folyamán volt szerencsém pert nyerni

ismét az MVH-val szemben, és ki kell adnia a játzó-
térbostrány adatait, hogy melyik volt az a 145 önkor-
mányzat, amelyektől visszaélés miatt az Európai Unió
csalásellenes hivatala visszafizetést követelt, amit
önök közpénzből biztosítottak is, hogy ez megvalósul-
jon. De épp az a baj ezzel az egész lopási történettel,
hogy a vidéki kistérségek lettek ennek a vesztesei.
Hiszen valakik ellopták azt a pénzt, amit arra lehetett
volna fordítani, hogy szabadidős programokra, moz-
gáskultúra-fejlesztő parkok létrehozására lehessen
fordítani egyszer az életben egy ilyen kistéleplülésnek.
Azt valaki ellopta. A pluszpénzt, amit a kormány
adott, vissza kellett adni az EU-nak, tehát az a pénz
elment, a kistéleplúlések meg ott vannak úgy, hogy
nincs semmijük, csak néhány korhadozó fenýódarab-
juk, amit jó drágán leszámbláztak.

Ennek megfelelóen, csatlakozva Szilágyi képvil-
selótársamhoz, az lenne a kifejezett kéresem, hogy a
közösségi sportra, a közösségi mozgásterekre, moz-
gáskultúra-fejlesztő játzóparkokra a lehetó legna-
gyobb mértékben próbáljanak fordítani forrásokat,
mert mindannak a pótlására, ami itt az elmúlt évek-
ben elmaradt ezeken a kistéleplúléseken, minden-
képpen nagy szükség lenne.

Egy huszárvágással ezzel át is kanyarodnék egy
másik területre, a környezetvédelem irányába. Hi-
szen a folyamatos vesztese a Fidesz-KDNP kormány-
zásának az elmúlt években egyértelműen a környe-
zetvédelem volt. Nem pusztán arról van szó, hogy
hogyan tették tönkre az intézményrendszert, de egy-
re több esetben látszódik az, hogy a megmaradt in-
tézményrendszer is nagyon-nagyon sok kérdést vet
fel, hiszen a mostani átalakulás, az OKTVF megszű-
nése, a járási hivatali és kormányhivatali megosztása
a kétszintű közigazgatásnak alapvetően feltételezi
azt, hogy akkor minden járásban alapvetően környe-
zetvédelmi szakemberek fognak dolgozni. Erre vi-
szont semmilyen forrás nem látszódik.

Jelen pillanatban a költségvetésben az OKTVF
megszűnése be van tervezve, de nem látszódik az,
hogy ezeknek a szakemberek bővítésének lehetősége,
a szakembergárda megerősítése hogyan fog megvaló-
sulni. Márpedig az ügyek sorakoznak. Önök itt sorra
védik azokat a védhetetlen álláspontokat, hogy ho-
gyan kaphatott engedélyt, mondjuk, ez a négyhektá-
ros Balaton-privatizáció, amikor valaki egy luxuskö-
tőt csinált a Natura 2000-es élőhelyből, hogy kapha-
tott Villánykövesden egy szálloda építési engedélyt
olyan területen, ahol milliós értéket képviselő védett
növényállományt kellett legyalulni, és mindezeknek
alapvetően a szakemberháttére teljes mértékben hi-
ányzik. Ehhez érdemi forrásokra van szükség, mint
ahogy a teljes intézményrendszerben is nagy szükség
lenne arra, hogy megfeleló szakmai háttérrel, megfele-
ló eszközrendszerrel legyenek ellátva.

Talán nem került el a figyelmüket az sem, hogy
az elmúlt másfél hétben került napvilágra az a nem-
zetközi jelentés, ami arra mutatott rá, hogy a ma-
gyarországi légszennyezettségi értékek és a határér-
tékek hatásai miatt Magyarország a második helyen

szerepel a légszennyezésből eredó betegségekkel
kapcsolatos halálozásban. Ez a statisztika rendkívül
szomorú, és rámutat annak hiányára, hogy miért
nem fordítottunk az elmúlt években lényegesen több
pénzt arra a monitoringrendszerre, amivel kapcsola-
tban egyébként a PM10-nek vagy apró részecskéjű
szennyeződéseknek a kimérésére lehetőségg lenne.

Mint azt önök is tudják, ezzel kapcsolatban évek
óta kötelezettségszegési eljárás zajlik Magyarország
ellen, amit ugye azért nem vesz senki komolyan,
mert egy halom más országban is zajlik ugyanilyen
kötelezettségszegési eljárás, és emiatt azt gondolják,
hogy ez a költség megspórolható. Ugyanakkor, ha
megnézik azt, hogy Magyarország jelen pillanatban
számos rákos megbetegedésben vezető szerepet tölt
be, akkor minden bizonynyal lehetne azon gondol-
kozni, hogy mindezeknek a feladatoknak a megelő-
zése, az ezzel kapcsolatos költségek biztosítása alap-
vetően szükséges ahhoz, hogy érdemi előrelépés
történjen a környezetbiztonság növelése érdekében.

Ugyanígy sajnos részben civil szervezeti aktivi-
tás, részben egyéb tényezők miatt nagyjából leállt a
Duna-ügy kezelésének kérdése. Ezt a költségvetés
egyetlenegy szinten érinti. Ugye, van egy áldatlan
állapot egy nemzetközi jogi döntés kapcsán, ami a
bős-nagymarosi, részben meg nem épült vízlépcső-
rendszer kérdését feszegeti. Ez pedig az, hogy gya-
korlatilag most már második vagy harmadik éve
nincs a Dunán olyan monitoringrendszer, amivel
azokat a hatásokat lehetne folyamatosan figyelem-
mel kísérni, ami egy esetleges későbbi jogi eljárásban
megfelelóen alátámaszthatná azt, hogy Magyaror-
szágnak milyen konkrét kárai származtak a bósi
erómű megépítésével kapcsolatban. Korábban erre
volt minden évben a költségvetésben forrás, most
már a múlt évben sem volt, és a mostaniban sem
lehet látni egyetlen fillért sem ezzel kapcsolatban.
Ennek is indokolt lenne a pótlása.

Nyilvánvalóan beszélni kell alapvetően a termé-
szetvédelem és környezetvédelem finanszírozásáról
is. Hiszen tegnap itt emelkedett hangulatban még
Áder János államfő is nagyon színvonalas és szép
előadásban mutatta be a környezetvédelem fontos-
ságát és a nemzetközi kötelezettségvállalások teljesí-
tésével kapcsolatos feladatait a kormánynak. Ugyan-
akkor ezen feladatok megvalósítására érdemi költ-
ségvetési tétel nem áll rendelkezésre. Tegnap el-
mondtam, és nem szeretném megismételni annak a
közel két tucat nemzetközi környezet- és természet-
védelmi egyezménynek a kötelezettségeit, amelyekre
évek óta nem fordítunk pénzt.

Az országnak és az önök kormányának is érde-
me az, hogy nagyon jó stratégiák készültek a biológi-
ai sokféleség megvédésére, a nemzeti környezetvé-
delmi programra, a nemzeti éghajlatváltozási straté-
giára, illetve adaptációs vagy alkalmazkodási straté-
giára, viszont évek óta erre érdemi forrást nem bi-
tosítanak a költségvetésben. Az, hogy a fiókoknak
színvonalas dokumentumok készülnek, majd a vég-
rehajtásért éppen nem csinál senki semmit, nyilván-

valóan nem kezelhető. Mint ahogy nem kezelhető az sem, hogy mindig mindent abban a pillanatban akarunk kezelni, amikor a legnagyobb bajt okozza. Az elmúlt másfél évben úgy tűnt, hogy tanultak ebből a leckéből, hiszen az Illatos úti mérgezerakot kezelésének költségeiből kaptak azért betekintést. Ennek ellenére a Kármegelőzési Alappal kapcsolatos költségek a környezetvédelmi előirányzatban ismét nem szerepelnek érdemi tétellel. Márpedig az Illatos úti-hoz hasonló szennyező lerakot van további közel száz az országban, amelyekből akár 20-30 is lehet potenciális veszély a környezetbiztonságra. Mindezek megelőzésére és kezelésére, a mérgek ártalmatlanítására alapvetően állampolgáraink egészségének védelme érdekében lenne szükség, viszont mindezt a költségvetés ismét nem tartalmaz semmilyen költségvetési tételt.

És ha már a természetvédelem finanszírozásáról beszélünk, hogy nincsenek meg a nemzeti források vagy nem elegendőek, akkor arról is érdemes beszélni, hogy hogyan tudná segíteni a kormányzat azt, hogy esetleg másféle források jöjjenek be az országba.

(16.10)

Jelen pillanatban Magyarország viszonylag eredményesen szokott szerepelni, mondjuk, az Európai Unió természetvédelmi kiírásain, mint a LIFE-, „LIFE+” kiírásokon, viszont évek óta csak a kormányzati szereplők kapják meg azt a szükséges önrőt, amit a csökkenő európai uniós támogatás kapcsán biztosítani kellene ahhoz, hogy a finanszírozás rendszerében történjen előrelépés. Ez elemi érdeke lenne az országnak, hiszen minden bizonnyal azok a források, amelyek nem közvetlenül állnak rendelkezésre az országnak, de pályázati forrásként bejönnek közvetlenül Brüsszelből, azok különböző forgalmi adókon keresztül és egyéb díjakon keresztül, közterheken keresztül szintén a magyar költségvetést gazdagíthatnák, és jócskán megtérülne az a költség, amit a pályázati önrőkre ez ügyben biztosítunk. Erre most nagyon-nagyon kevés és alacsony költség van beépítve, ezt jó lenne növelni.

Ugyanígy a környezet- és természetvédelmi zöld civil szervezetek támogatására is évről évre próbáljuk költségvetési módosító indítványokkal elérni azt, amit az első Orbán-kabinet megvalósított, hiszen utoljára az első Orbán-kabinet idején Turi-Kovács Béla miniszter úr minisztersége alatt fordulhatott az elő, hogy a méltán híres magyar zöldmozgalom több mint 1 milliárd forintból gazdálkodott szerte az országban. Ez az összeg mára ugye 63 millió forintot tesz ki a költségvetési sorok között, amely nyilvánvalóan megalázó, és ellehetleníti a legtöbb szervezet munkáját. Most, mikor madarak és fák napja volt a héten, és arról is itt a parlamentben megemlékeztünk, azért érdemes lenne az ezzel foglalkozó szervezeteknek, ezzel kapcsolatos törekvéseknek mindenképpen olyan szintű segítséget nyújtani, hogy legalább alapfeladataikat el tudják látni.

És ha a környezetvédelmi feladatokon túl vagyunk, akkor előttem szóló képviselőtársam beszélt az egészségügy helyzetéről. Egyetlenegy dologban szeretnék csak csatlakozni ahhoz, ami elhangzott, hiszen több kormánypárti képviselő említette a családtámogatás rendszerét, a gyermekvállalás ösztönzésével kapcsolatos törekvéseket, holott évek óta nem készül el az sem, hogy a szülést segítő intézkedések alapvetően segítséget és támogatást kapjanak. És nagyon sokszor nem arról van szó, hogy ide milliárdokra lenne szükség, hanem egyszerűen arról van szó, hogy nincs meg az a szándék, hogy megfelelő háttérrel biztosítsanak segítséget a szülni vágyó nőknek vagy a gyermeket váró nőknek. Márpedig a szüléssel és a születéssel kapcsolatos újabb gyermekvállalási kedv nagyon-nagyon függ attól az élménytől, hogy milyen volt az első szülésélmény és milyen volt a várandósággal kapcsolatos élmény, és ezzel nagyon-nagyon sok lehetőséget lehetne teremteni.

Hadd mondjam el, hogy a védőnői képzésre nem készült érdemi forrás, holott nagyon sok lehetőség lenne arra, hogy átalakítsák ennek a rendszerét. Továbbra is elfogadhatatlan az, hogy míg pont az önkormányzatok tette lehetővé azt, hogy a szaksegítséggel történő intézeten kívüli szülés jogszabályi háttere megszülessen Magyarországon, ennek ellenére ennek a tb-finanszírozására a mai napig nem kerülhet sor. Mintha azok a nők, akik nem szeretnék kórházban szülni, nem magyar állampolgárok lennének, és az ő családjuk mintha nem fizetne tb-t. Magyarországon a létrehozott bábapraaxisoknak jelentene fenntartásban érdemi segítséget az, hogyha lehetőség lenne arra, hogy az ilyen jellegű finanszírozáshoz hozzá tudjon járulni a kormány, és ugyanazt a szüléssel kapcsolatos tb-támogatást megkapja, amit egyébként a kórházban megkapna, egy intézeten belüli szülésnél. Ez azért is fontos, mert ha önkormányzatok akarnak gazdálkodni a pénzzel, akkor látniuk kell, hogy ezeknek a költségei lényegesen alacsonyabbak, és az otthon szülő nők többsége újbóli gyermekvállaláson gondolkozik, tehát a produktivitása lényegesen jobb annak az érdekében, hogy a szülési kedvet fenntartsák. A hollandokra, akikre azt mondják, hogy smucigságuk miatt Skóciából lettek átküldve a kontinensre, azért jellemző az 50 százalékos fölötti otthoni szülési arány, mert ez lényegesen költségkímélőbb és praktikusabb rendszer lehet. Ennek érdekében nyilvánvalóan érdemes megfontolni azt, hogy ha Nyugat-Európában valami jól működik gyakorlatként, akkor annak a magyarországi megvalósítására miért nem lehet egy picit több segítséget adni.

A szülésznői várandósgondozás tb-támogatása is teljes mértékben várat magára, pedig ez is egy olyan családbarát intézkedés lenne, amivel hozzá tudnának járulni a gyermekvállalási kedv javításához.

A védőnői képzés, az ezzel kapcsolatos feladatok ellátása szintén hosszú ideje várat magára, nemhogy nem tudják kezelni a szaksegítséggel történő, intézeten kívüli szüléssel kapcsolatos felkészítő feladato-

kat, de alapvetően a magzatvédelemmel kapcsolatos preventív feladatokat sem tudják sok esetben ellátni, mert megfelelő eszközháttér és képzési háttér kellene hogy ehhez párosuljon.

Az utazó szűrőállomások létrehozása is nagyon-nagyon fontos lenne, hiszen Magyarország leszakadó térségeiben, ott, ahol a kistalvas településszerkezet a leginkább közintézmény- és közszolgáltatás-elvonással sújtja az ott élőket, nagyon-nagyon sokat segítené, hogyha ebben érdemben meglenne a lehetőség a fejlesztésre.

A várandósság idején segítené a várandós nőknek az ételjegyek biztosítása, hiszen Magyarországon nem ritka az ezzel kapcsolatos pénzügyi probléma. És ugyanígy alapvető lenne, hogy a dohányzásleszoktatás támogatására fordítson érdemi forrásokat a kormány. Ezekre évek óta nincs forrás; ezzel kapcsolatos módosítókat adtunk be, én azt gondolom, hogy ha valaki komolyan gondolja, hogy a családoknak akar segítséget nyújtani, és a szülésekkel kapcsolatos családi hozzáállást akarja javítani, akkor ezen intézkedésekkel többet lehet tenni, mint egy-egy nagy plakáttal vagy audioplakáttal, amit jelen pillanatban látunk.

Alapvető lenne továbbá a HIV-szűrések felajánlása minden várandós nőnek; és a „B+” program megnyitására, magyarországi meghonosítására forrásokra lenne szükség, mert nyilvánvalóan a nemzetközi tapasztalatok ezt indokolják, és lehetővé tennék azt, hogy erre szükség legyen.

A mai napig, habár azt gondolom, hogy pont egy olyan témáról van szó, amiben értékrendszerünk megegyezik, nincs a kórházakban laktációs tanácsadó, és egyáltalán nincs meg annak a háttere, hogy az ezzel kapcsolatos hátteret a szülő nőknek átadják. Nagyon nagy szükség lenne, hogy ilyen jellegű tanácsadó minden szülészetre kerüljön lehetőség szerint, hogy tudjon segítséget nyújtani a szülő nőknek. Az újszülött-újraélesztési tanfolyam elvégzése minden szülészeten 10 főre szintén indokolt lenne. Ezek minimális költséggel nagyon nagy hatást tudnának kiváltani, és nagyon sokat segíthetnének ezen intézeteknek. Megint csak egy kicsi képzési programról van szó, ami tízmilliós tételekkel, érdemi hatással járhatna hozzá.

A speciális újszülöttmentők nagyon nagy hiányban vannak az országban, és ugyanakkor ezzel kapcsolatos kockázatok nagyon megnöttek az országban. Tehát az újszülöttmentők országos támogató hálózatának a létrehozása szintén egy olyan intézkedés lenne, amivel tudnák segíteni a magzatok és a csecsemők biztonságát, ami alapvetően elvárható lenne, hogy mindenütt megvalósuljon. És ez most, azt hiszem, hogy a kórházi fejlesztésekkel kapcsolatban még inkább indokolt lehet, hogy biztonságban jussanak be az arra felkészült egészségügyi intézményekbe a szülő nők.

A születésoththonok országos hálózatának kiépítésére sok éve tettek ígéretet, illetve akkor, amikor megszületett az ezzel kapcsolatos jogszabály, az elő-

készítő tanulmányok, modellprogram indítása három vidéki helyszínen minimum indokolt lenne. Ezek a születésházak azt az alternatív szüléssel kapcsolatos lehetőséget teremtenék meg, ahol a bábapraaxisok kiterjesztésére mód nyílna, és az ezzel kapcsolatos lehetőségek így megteremtődnének szerte az országban. Ez különösen fontos lenne azokon a részekben, ahol erre való igény az elmúlt években jelentkezett, és ezzel kapcsolatos költségeknél szintén nagy segítséget jelentene.

Fillérekbe kerülne az, hogyha az anyai halálozások kivizsgálását módszertanilag vizsgálni lehetne, hiszen az elmúlt években egész Európától eltérően egyedül Magyarország olyan, ahol növekedett az anyai halálozás. És sajnos ezzel a magyar egészségügy nem nagyon kíván szembenézni, legutóbb, mikor Miskolcon történt ilyen, gyakorlatilag az ezzel kapcsolatos hivatal megállapította, hogy mindenki felelősen járt el, és mindenki a legjobb tudása szerint teljesített, és senki nem hibás. Én sem szeretnék senkit sem hibáztatni, és nem is hiszem, hogy ott ápolónő vagy orvos lenne a hibás, de az, hogy a rendszerben szükség lehet a javításra; hogy az ezzel kapcsolatos kivizsgálási lehetőség... - mint ahogy az megvan azokban az országokban, ahol sikeresen néznek szembe az ilyen problémákkal, hiszen mindenütt másutt is előfordul ez, ott nem véletlenül jár pozitív eredménnyel, hiszen csak a kézhigiéniával kapcsolatos lehetőségek fejlesztése nagyon-nagyon sok eredményt hoz ezen a területen.

Az adatgyűjtés és adatnyilvánosság lehetőségét bővíteni kellene a szülészeti beavatkozásokkal kapcsolatban. Jelen pillanatban nem tartjuk meg a császármetszésekkel és születésbeindításokkal, érzésteleltetés módjával és indikációval, a gátmetszések arányával kapcsolatos adatok hátterét, holott ezen adatgyűjtések alapvetően nagyban tudnák segíteni, ha nyilvánosságra kerülnének kórházanként, az ezen feladatok megelőzésével kapcsolatos feladatokat. Mindezek a fejlesztések alapvetően, azt hiszem, alátámaszthatnák azokat a törekvéseket, amelyeket önök a gyermekvállalás érdekében tenni kívánnak, ezek érdekében segítenék ezt.

(16.20)

Végül, de nem utolsósorban áttekintettem a költségvetésnek a Földművelésügyi Minisztériumot érintő részeit. Meg kell mondanom, hogy habár sokan azt gondolják, mindig mindenben támadom a Földművelésügyi Minisztériumot, ez nem igaz, én azt szeretném, ha lényegesen több forrása lenne. Alapvetően nem tartom elégségesnek a Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal működésére szánt forrásokat. Jelenleg az ellenőrzési lehetőségeik nagyon-nagyon szűkek, alacsony a létszám, technikailag fejleszteni kellene a hivatalt. Jelen pillanatban a magyarországi vetésterületnek mindössze 10 százalékát tudják ellenőrizni, és mindig eredménnyel is jár a vizsgálat. A vizsgálati lehetőségét ki kellene terjeszteni, és szüksé-

ges lenne, hogy az FM-nek ehhez egyértelműen szükséges források álljanak rendelkezésére. A ménesgazdaságokra és az őshonos magyar lófajták fenntartására vannak benn források, de nem elegendőek, hiszen folyamatosan, évről évre nehezednek az ezzel kapcsolatos megőrzési feladatok, és a tenyésztőegyesületek egyre nehezebb helyzetbe kerülnek. Ezért itt úgy éreztem, hogy kifejezetten szükséges lenne a költségek növelése, és hasznos lenne, ha átcsoportosításokkal meg lenne ennek a háttere.

A Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Hivatal sorsát nem teljesen ismerem, de sajtóértesülések arról szóltak, hogy akár ez, akár a Herman Ottó Intézet sorsa bizonytalan. De mindenképpen el kell mondanom, hogy az idei területalapú kifizetések arra mutatnak rá, hogy nem elégséges a személyi háttér, lényegesen nagyobb humán kapacitásokat kell rendelkezésére bocsátani, hogy a gazdálkodók az őszi mezőgazdasági munkák időszakára és a tavasziak előtt megkapják a nekik járó támogatásokat. Ugyanis az, ami az idei évben zajlott, ezek a problémák, holott csak az első évre indult el a közös agrárpolitika mostani alkalmazása a zöldítéssel, nagyon sokszor lehetetlenítették el a mindennapi mezőgazdasági feladatokat. Ez nyilvánvalóan megint nem a nagyoknak lesz probléma és nem nekik fog gondot jelenteni, akik jelentős tőkeháttérrel rendelkeznek, hanem azoknak, akik akár pár tíz hektáros vetésterületükön gyakorlatilag ebből finanszírozzák az őszi és tavaszi munkálatokat.

A nemzeti parki igazgatóságok forrásait is keveselltem. Ott is úgy éreztem, hogy lényegesen több feladatra lenne szükség. Évek óta nincsenek meg azok a bővítési lehetőségek, amelyek a terepen töltött napok számának növelését lehetővé tennék az ott dolgozó munkatársaknak. Márpedig az - főleg miután kiadja a kezéből a Natura 2000-es területeket is a kormány és magántulajdonok jönnek létre -, hogy folyamatos ellenőrzéssel mind a védett területeken, mind a Natura 2000-es élőhelyeken az őrszolgálat tagjai jelen legyenek, alapvetően nagyban segítené Magyarország természeti értékeinek fenntartását.

Az általam elmondottak jelentős részével kapcsolatban én és a frakcióm módosító indítvánnyal éltünk, és kérjük, hogy a kormány legalább érdemben fontolja meg ezek elfogadásának lehetőségét. Mi minden esetben megneveztük a forrásokat is, ahonnan ezt lehet biztosítani, ennek megfelelően, ha a támogatásokra mód nyílna a következő évi költségvetésben, az összességében a kormányzati törekvések korábban és jelenleg elmondott irányait segíthetné. Ehhez kérem kormánypárti képviselőtársaim segítségét és támogatását. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönjük szépen a képviselő úrnak a tiszteletre méltó hosszúságúra nyújtott és tartalmas hozzászólását, amellyel kapcsolatban csak egy megjegyzést kell megtennem. A történetesen baráti népek vándorlási szokásai nyilván a népfolklor kategóriájába esnek a felszólalásban, és nem politikai kategóriaként emlegette; északról délkeletre vándorló

népek... Most viszont nem népek vándorlása, hanem a kormány államtitkárainak felszólalásai következnek. Ezek sorában Czerván György államtitkár úr az első.

CZERVÁN GYÖRGY földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy néhány dologra reagáljak. Mindenre természetesen meg sem próbálok, főleg nem olyan gyorsasággal, ahogy Sallai képviselő úr beszélt, mert hál' istennek, nem hozzám tartozik nagyon sok olyan téma, amit felvetett a képviselő úr. De néhányra hadd reagáljak, miután a Földművelésügyi Minisztérium neve többször elhangzott, és bár számomra - hogy is mondjam - meglepő módon, mégis örömmel úgy vettem, hogy pozitív értelemben is elhangzott a minisztérium neve. Bár eszembe jut, hogy óvakodj a görögöktől, még ha ajándékot hoznak is.

Az öntözéssel kapcsolatosan, úgy gondolom, a képviselő úr nyitott kapukat dönget. Valóban, egy húron pendülünk abban az értelemben, hogy szeretnénk növelni az öntözött területek nagyságát Magyarországon. Éppen néhány perccel ezelőtt kaptam meg e-mailen, hogy megjelent a mezőgazdasági vizgazdálkodási ágazat fejlesztéséről szóló vidékfejlesztési program 50 milliárdos nagyságrendben. Tehát úgy gondolom, hogy ha élni tudunk a lehetőségekkel, akkor előre tudunk lépni ezen a területen.

Engedjék meg nekem, hogy néhány olyan dologról is beszéljek, ami viszont nem hangzott el a felszólalásban, de véleményem szerint nagyon fontos, agrárgazdaságot érintő téma. Ez a támogatások kérdése. Az agrártámogatásoknak, vidékfejlesztési támogatásoknak alapvetően három típusát tudjuk elkülöníteni. Az első típusba tartoznak a közvetlen vagy első pilléres támogatások. Ez száz százalékban uniós forrásból finanszírozott támogatás, amely nem szerepel a költségvetésben, az FM költségvetésében sem. A második típus a vidékfejlesztési programban szereplő pályázatos támogatások vagy másképpen a társfinanszírozott támogatások. Ezeket a Miniszterelnökség kezeli. Ezek közé tartozik például az öntözésfejlesztésről szóló támogatás is. Nagyobb részben uniós forrásból, kisebb részben, mintegy 15 százalékban hazai forrásból, hazai költségvetésből finanszírozott támogatás. A támogatások harmadik fő típusa a száz százalékban hazai költségvetésből finanszírozott támogatások vagy nemzeti agrártámogatások. Ezek viszont egy az egyben szerepelnek a 2017-es költségvetési tervezetben.

Ezek közül szeretném kiemelni, hogy a korábban folyó kiadások és jövedelemtámogatások címszó alatt szereplő támogatásokat átkelesztettük nemzeti agrártámogatásokra. Ez egy formai változtatás, de a lényegét kifejezi, azt, hogy ez száz százalékban hazai költségvetési forrás. Ezeken a sorokon igyekszünk az Unió által közvetlen támogatásokban nem részesülő ágazatokat is támogatni. Állattenyésztésre, kertészetre gondolok elsősorban, a versenyképesség erősítése

és a vidék népességmegtartó képességének növelése céljából.

Úgy gondolom, nagyon fontos dolog, hogy a „Több munkahelyet a mezőgazdaságban” program keretében nemzeti agrártámogatási címszó alatt a 2017. évi költségvetésben 77,6 milliárd forint szerepel. Ez több mint 2 milliárd forinttal nagyobb összeg, mint 2016-ban volt. Ez lehetővé tette, hogy az úgynevezett átmeneti nemzeti támogatási soron 26 milliárd forintot tudunk betervezni 2017-re. Ebből tudjuk támogatni többek között a szarvasmarha-, a tej-, illetve a juhágazatot, valamint az Unióban mostoha-gyerekként kezelt dohányágazatot is mintegy 5 milliárd forinttal. Az úgynevezett puha piaci szabályozású ágazatok közé tartozik a sertés- és a baromfiágazat. Ezeket is kiemelten próbáljuk kezelni, mégpedig állatjóléti támogatás címszó alatt, az uniós szabályozás ezt teszi ugyanis lehetővé, nemzeti költségvetésünkben. Szeretném megemlíteni, hogy míg a baromfi-állatjóléti támogatás 2010-ben mindössze 4 milliárd forint volt, ez 12 milliárd forintra emelkedik, tehát háromszorozzuk, illetve egy új jogcímet is szeretnénk bevezetni az étkezési tojást termelő tyúkfajományok, valamint a tenyésztés-baromfifajok állatjóléti támogatása címszó alatt. Ez olyan 1,2-1,3 milliárdos plusztámogatást jelent.

A sertéságazatban hasonló a helyzet, mint a baromfinál. Itt az állatjóléti címszavak, jogcímeik jöhetnek szóba. 2010-ben még 6 milliárd forint volt a sertés-állatjóléti támogatás és a hízóra vonatkozó, mostanra ez szintén közel a háromszorosára, 17,7 milliárd forintra fog emelkedni oly módon, hogy a hízó-állatjóléti mellett az anyakoca-állatjóléti támogatást is bevezettük.

Szintén emelkednek az állategészségügyi támogatások. Itt is szeretnénk segíteni a tejágazatot, a vemhes üszők állategészségügyi költségeinek támogatásán, a vakcinázás támogatásán keresztül.

Amit még meg szeretnék említeni, az az, hogy kedvezményes hitelprogramokkal is próbáljuk a gazdálkodók munkáját, finanszírozási problémáit segíteni. 60 százalékos kamattámogatást tudunk betervezni a támogatások között, sőt lesznek olyan támogatási konstrukciók, mint amilyen volt már egyébként a tavalyi jégkárak kapcsán, pontosan a mostani tavaszi fagykárokról. Ezen túl a tej- és sertéságazatban működő kkv-k részére teljes kamattámogatást és költségmentességet biztosító konstrukciókat dolgozunk ki.

(16.30)

Magyarul csak a tőkét kell majd visszafizetni az agrár Széchenyi-kártya-folyószámlahitelen, az MFB agrárforgóeszköz-hitelprogramon, az MFB élelmiszeripariforgóeszköz-hitelprogramon és az MFB tész-forgóeszköz-hitelprogramokon keresztül.

Megemlíteném még, csak felsorolnám, részletekbe nem belemenve, hogy folytatjuk a szárított takarmány, a fűszerpaprika minőségi árutermelés, a

nyúltenyésztés, a méhészeti járművek és a rendezett piaci árutermelés támogatását is. Folytatódik a sertésstratégiai program, a nemzeti kárenyhítési alapunk működik, az idei tavaszi fagykárokról azt tudom mondani, hogy 24 milliárd forintos kárenyhítési alap fog rendelkezésre állni. 2017-ben befejeződik a szilvászáradi lovasközpont fejlesztése. Érdeklődéssel figyelek a civil szervezetek kezdeményezésére egy új, 40 millió forintos állatvédelmi alapot hozunk létre menhelyek és ebrendészeti telepek korszerűsítésére. Folytatjuk az „Igyál tejet!” programot, az iskolagyümölcs-programot, a tészek támogatását, és természetesen a nemzeti támogatásokon kívül a költségvetésben megtalálható - említésre került - az uniós támogatás, közvetlen uniós támogatás mintegy 417 milliárd forint.

Úgyhogy én nagyon bízom benne, hogy ezek a támogatási jogcímeik segíteni fogják a gazdálkodókat, mind hazai, mind uniós források tekintetében ezek rendelkezésre fognak állni, és a kifizetések is az idei próbaév után, a '15-ös új rendszer bevezetése után zökkenőmentesen fognak majd megtörténni, és most már ehhez csak jó időjárás és kedvező piaci viszonyok, keresleti növekedés szükséges. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Dömötör Csaba államtitkár úr a kormány nevében. Parancsoljon!

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm, elnök úr. Engedjék meg, hogy egy korábbi felszólalásra reagáljak, mégpedig a sporttal kapcsolatosra, Szilágyi képviselő úr felszólalására, azért is, mert szerintem helyesen vette fel a tömegsport jelentőségét, úgyhogy érdemes pár szó erejéig erről beszélnünk.

2010-ben, amikor ez a kormány hivatalba lépett, akkor a sportolási szokások terén ez az ország sok tekintetben sereghajtó volt, és a kormány úgy gondolta helyesnek, hogy sok programot indít annak érdekében, hogy ezt a helyzetet megváltoztassa. Ezek közé tartozik a kötelező testnevelés: 2015-től 1 millió diák életének része lett a rendszeres testmozgás, 12 évfolyamon keresztül kell rendszeresen sportolniuk. Természetesen ahhoz, hogy ez a program sikeres legyen, elengedhetetlen, hogy az intézményi háttér is biztosítva legyen, ezért indította el a kormány a köznevelési fejlesztési programot, ezért épülnek szerte az országban új uszodák, tornatermek részben hazai és - amint az államtitkár úr említette - részben uniós forrásból. Azt is szeretném megemlíteni, mert idetartozik, hogy közel 1200 iskolának biztosít a kormány sporteszközcsomagokat, ebből is látszik, hogy a hangsúly épp annyira van a tömegsporton és az utánpótlás-nevelésen is. És egyébként a képviselő úr nagyvonalúan elfeledkezett a taoforrásokról is, amely szintén jelentős mértékben segíti az utánpótlásképzést.

Hogy pár számmal is alátámasszam a mondanómat, ami a kézilabdát illeti, a 2011-es 24 ezer he-

lyett 2015-ben már 46 ezer igazolt sportolót tarthattunk számon; ami a kosárlabdát illeti, 28 ezer helyett 52 ezer igazolt sportoló van; és a labdarúgás területén ez a szám 133 ezer helyett mostanra már 232 ezer. Ebből is látszik, hogy jelentős mértékben megemelkedett az igazolt sportolók száma.

Az erőfeszítéseket nemcsak mi látjuk így, hanem például az Eurobarométer felmérései is: 2009-ben a magyarok 5 százaléka sportolt rendszeresen, ma ez az arány már 15 százalék. Én azt mondanám, hogy sok még a teendő, de a kormány megfelelő lépéseket tett abba az irányba, hogy a rendszeres testmozgás Magyarországon a mindennapok része legyen, és jó hír az, hogy a következő évi költségvetés is megfelelő forrásokat biztosít mindehhez. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban. - Bangóné Borbély Ildikó közbeszól.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérem, most visszatérünk az előre bejelentett felszólalókhöz. Ezek sorában Oláh Lajos képviselő úr, független, mondhatja el véleményét. Parancsoljon!

DR. OLÁH LAJOS (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A költségvetés parlament előtti tárgyalásának, vitájának nem sok értelme van így, teljesen mindegy, hogy mit mond az ellenzék, de még az is teljesen mindegy, hogy a kormánytöbbség gyakorlatilag mit fog elfogadni. Egy évvel ezelőtt is elmondtuk: nem lehet valós alapokon álló, megalapozott költségvetést elfogadni a tavaszi ülészakán. Még a 2015-ös zárszámadást sem ismerjük, nem tudjuk, mi fog történni a magyar gazdaságban 2016-ban, nem ismerjük a világgazdaság 2016. őszi helyzetét, a gazdasági partnereink jövőre vonatkozó terveit, előrejelzéseit, pedig a magyar gazdaság egészének lényegesen fontosabb, hogy mondjuk, a német jövedelmek hogyan változnak jövőre, mint hogy a magyar kormány mit rajzol egy papírra. Önök a 2016-os tervhez képest mondják a növekedést, de a valódi tényhez képest ez a növekedés elenyésző lesz.

De nincs valódi értelme a költségvetési vitának azért sem, mert az önök kormányzása alatt a magyar költségvetési törvény kiüresedett, funkcióját veszítette. Ennek a javaslatnak a normaszövege alapján a kormány úgyis azt csinál, amit akar, ennek a törvénynek az elfogadásával az Országgyűlés 400 milliárd forint felhasználásáról formálisan sem dönt, hanem azt különböző tartalékok formájában a kormányra bízta. Ez az összeg megegyezik az összes családátmozgató kiadás együttes összegével.

Ennek a törvényjavaslatnak az alapján a kormány szabadon átcsoportosíthat korlátlan összeget bárhonnán bárhová, önök pedig néhány héttel ezelőtt megszavazták, hogy a költségvetésben nem szereplő tételekre, fedezet nélküli kiadásokra, a következő évek bevételeinek terhére is bármilyen kiadást vállalhasson a kormány.

Hogyan lehet a költségvetés megalapozott, amikor idén, négy hónappal az év kezdete után a kor-

mány 500 milliárdos módosítást nyújtott be már az idei költségvetéshez is? Hogyan tudhatják önök, miről szavaznak, miről beszélnek, amikor ez a javaslat több tucatnyi olyan intézmények ad több tízmilliárd forintot, amelyek bezárását a kormány már be is jelentette? Nem ismerjük az életpályaprogramokat, a közoktatás és az egészségügy területén tervezett lépéseket, ezekről egyáltalán nem tudunk semmit, holott ezek ma az embereket leginkább érdeklő, havi több tízezer forintot jelentő kérdések. És ezekre még csak meg sem próbál a kormány válaszolni, azt csinál, amit akar.

Ezzel, hogy ezt a kormány így beterjeszti, világosan bemutatja, mit gondol a saját, többséget adó képviselőiről: sajnos nyomógombnak tekinti önöket. Azt mondják, hogy a választóknak sincs közük ahhoz, mi történik a pénzükkkel, nem kell megvitatni, nem kell beleszólni ebbe a dologba. De nézzék meg, mi lett az elmúlt egy évben abból, hogy önök szabad kezet adtak a kormánynak: felcsúti kisvasút, stadionok, MNB-alapítványok, a Várba költözés, Terrorelhárítási Központ, sok száz millió forint elherdálása.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az általános bevezető mellett engedjék meg, hogy néhány olyan dologra felhívjam a figyelmüket, amik egyéni képviselőként a választókeretemenre vonatkoznak. Az egyik a társasházak kérdése. Ma Magyarországon semmilyen olyan lehetőség nincs, ami az 1946 előtt épült társasházak felújítását támogatná, holott Budapest belvárosa, a Világörökség része nagyon is igényelné az ilyen összegeket. Több levelet küldtem a minisztériumokba, a Fővárosi Önkormányzatnak, hogy hazai vagy EU-s forrásokkal próbáljuk ezt megoldani - pozitív válasz nem érkezett. Én nagyon bízom abban, hogy akár a költségvetésben, akár egy későbbi módosításban lesz arra lehetőség, hogy mégiscsak az 1946 előtti társasházak is kapjanak felújítási lehetőséget, és hogyha már fontosak voltak különböző afrikai tanulmányok a Nemzeti Banknak, akkor esetleg a társasházak felújítására kedvezményes hitelprogramot is el lehetne indítani, hisz azok, akik ott laknak, képtelenek finanszírozni ezt a sok száz-, sok tíz-, sok százmilliós felújítást. Talán stadionok és tao helyett erre is lehetne egy kis pénzt fordítani.

Erzsébet- és Terézvárosnak van egy speciális területe, ez az úgynevezett bulinegyed, amelyet ma már többen látogatnak meg, mint a budai Várat. Ez nagyon sok embernek, aki akár Magyarországról odamegy, egy kiváló szórakozási lehetőség, a külföldieknek is, ugyanakkor akik ott laknak, azoknak gyakran egy rémálom, hisz szemetet, közbiztonsági problémát és zajproblémákat jelent. Több levélben fordultam a miniszterelnök úrhoz, miniszterekhez, hogy azokból a bevételekből, amelyeket a bulinegyed generál, valamilyen módon adjunk támogatást az erzsébetvárosi önkormányzatnak, az ott élő lakosoknak, hogy ezeket a problémákat segítsük kezelni; ne csak az önkormányzat egyébként is nagyon szűkös forrásai álljanak rendelkezésre, hanem központi forrásból is segítsük azt, hogy a takarítás megoldható

legyen, így is már reggel fél 5-kor kimennek a takarítógépek, hogy egyáltalán minimálisan élhető környezetet próbáljunk meg ott létrehozni, de az ott lakóknak házfelújításra, a zajszigetelésre, a közbiztonság ellátására is. Ebben a témában többször egyeztettem Pintér miniszter úrral, aki segít is abból a szempontból, hogy több rendőr érkezett oda, de ezeket a rendőröket bármilyen helyzet esetén azonnal elvezénylik, tehát egy állandó megoldást ezek nem tudnak jelenteni, tehát mindenképp egy hosszú távú, fenntartható növekedésre van szükség.

(16.40)

Az erzsébetvárosiak és a terézvárosiak nagyon várják, hogy a Péterfy Kórház azokból az összegekből, amelyekről beszélünk az egészségügy tekintetében, milyen forráshoz, milyen lehetőséghez fog jutni, hiszen az államtitkár úr előtt is ismert, hogy a Péterfy Kórházban is nagyjából azok a problémák ugyanúgy jelentkeznek, mint ahogy az összes többi kórházban. Nagyon jó lenne, hogyha ebben nemcsak beszéd szintjén lenne előremozdulás az egészségügy tekintetében, hanem a valóságban is. Én meghallgattam államtitkár úr programját, bízunk benne, hogy ez előre tud menni, ennél sokkal többet kívánunk önnek, merthogy az, amit elmondott, az még sajnos mind kevés az egészségügy mostani állapotához képest.

Nekem volt „szerencsém” sürgősségi osztályon eltölteni 9 órát, volt olyan beteg, aki reggel 7-kor érkezett, és éjjélkor még mindig ott volt. Reméljük, hogy ez a költségvetés legalább egy kicsit próbál ebben segíteni.

Javasolnánk, hogy a taopénzeket integráljuk bele a költségvetésbe, hiszen a taopénz ebben a formájában gyakorlatilag egy kicsit hasonlít a Magyar Nemzeti Bank alapítványainak átadott pénzhez, amikor a közpénzből gyakorlatilag magánpénz válik, ellenőrizhetősége nuku ennek a történetnek. Hozzuk be a költségvetésbe, és közösen döntsünk arról, hogy mi legyen a taopénzzel!

Egyébként tettünk olyan javaslatot, hogy csak abban az esetben lehessen sportegyesületeknek adni egy forintot is, hogyha legalább egy forint, ugyanannyi megy egyébként az iskolai sportra. Szeretnénk, hogyha ebben is sikeresen tudnánk előremenni.

Tisztelt Elnök Úr! Egyelőre köszönöm a lehetőséget, nem visszaélve az önök türelmével. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Tisztelt Országgyűlés! Már majdnem eljutottunk egy kétperces körhöz, amikor is a kormány két államtitkára bejelentkezett, és a Hárszabály szerint önekik kell megadnom a szót. Banai Péter Benő államtitkár úr, parancsoljon!

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Igyekszem rövid lenni, de fel kell idéznem a tava-

lyi költségvetési vitát, amikor is arról volt szó, hogy vajon ismertek-e az előző év számai vagy sem.

Oláh Lajos képviselő úrnak fel kell hívjam a figyelmét arra, hogy a 2015. évi tényszámok és a 2016. év központi költségvetésének végrehajtásáról szóló, április végéig rendelkezésre álló adatok nyilvánosak. Nemcsak hogy nyilvánosak, nemcsak hogy bárki által elérhetőek, hanem az elemző szervezetek, az Európai Bizottság, az OECD ezeket ismeri. Tehát nemcsak Budapesten megnézhetőek a számok, hanem Brüsszelben és mindenütt.

Tudjuk, hogy a tavalyi évben 2,9 százalékkal bővült a magyar gazdaság, és az uniós módszertan szerint 2 százalék volt a hiány. A részletes kifejtése pedig a Kincstár honlapján vagy a Nemzetgazdasági Minisztériumon keresztül megismerhető.

A másik dolog a 2016-os költségvetés megalapozottságára vonatkozik. Ismét felhívom a figyelmet arra, hogy én nem hibának, hanem erénynek tartom azt, hogy egy olyan költségvetés készült 2016-ra, ami stabil, és amely végrehajtása során azt látjuk, hogy nemhogy nem lenne elegendő pénz, hanem a költségvetés többletbevételei többletkiadásokat tesznek lehetővé.

Én ezt a módosítást sokkal pozitívabban értékelem, úgy, hogy közben a hiánycél tartható, az államadósság csökken, mint azokat a költségvetés-végrehajtásokat - 2010 előtt láttunk ilyen nem egyet -, ahol érintetlenül maradt a tárgyevi költségvetés, csak épp a tények teljesen elszakadtak a költségvetésben jóváhagyott számokhoz képest.

Ebből a perspektívából nézve, én nem gondolom, hogy a 2017. évi költségvetés összeállításánál olyan kockázatok merülhetnének fel, amelyeket az említett tartalékképzéssel ne lehetne kivédeni.

Ami pedig a költségvetés végrehajtását illeti: a hatályos szabályok alapján a költségvetés megalkotása az Országgyűlés feladata, és a jóváhagyott költségvetési kereteken belül a költségvetés végrehajtása a kormány elsődleges felelőssége. Így értelem szerűen a kormány csak olyan lépéseket tehet, csak olyan átcsoportosításokat hajthat végre, amely az Országgyűlés által jóváhagyott költségvetési kereteken belül marad, és amely átcsoportosításokra a vonatkozó törvények felhatalmazást adnak.

Nincs tehát arra lehetőség, hogy a jóváhagyott keretektől olyan mértékű eltérés legyen, amely például a költségvetés felborulását eredményezné. Igaz ez az éven belüli átcsoportosításokra is, és igaz az éven túli kötelezettségvállalásokra is.

Ami pedig a konkrét felvetéseket illeti: igen, az egészségügyben számtalan területen többlet áll rendelkezésre. A béremeléseket illetően konkrét összeget most még nem tudunk mondani, de azt el tudjuk mondani, hogy a vonatkozó törvényekkel, az államháztartási törvénnyel összhangban a céltartalék előirányzatán 180 milliárd forint szerepel, mely céltartalék-előirányzatból az egészségügyi ágazat vagy éppen a szociális ágazat béremelése megvalósulhat.

A konkrét összeg az egyeztetések függvényében alakul ki.

Itt megint csak azt tudom mondani, hogy a kormány a vonatkozó törvénnyel összhangban járt el, ami azt írja elő, hogy ha ismert egy kiadás, de még a pontos összege, a pontos felosztásmódja nem ismert, akkor a várható kiadásra céltartalékot kell képezni.

Én azt gondolom, hogy felelősen járt el a kormány akkor, amikor a folyamatban lévő, várható kiadásokra az említett céltartalékokat megképezte. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ónodi-Szűcs Zoltán államtitkár úr, parancsoljon!

DR. ÓNODI-SZŰCS ZOLTÁN GUSZTÁV, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Meg lettem szólítva, muszáj erre reagálnom. Már az előbb elhangzott Banai Péter államtitkár úrtól is, hogy folyik egy bértárgyalás. Tehát igenis, a kormány komolyan veszi azt, hogy ez egy tárgyalási folyamat. Addig, amíg nem derül ki, hogy mi is fog a tárgyalások végén költségvetési vonzattal rendelkezni, addig nem tudjuk betenni a költségvetésbe. Azt gondolom, ez ilyen egyszerű tétel.

A másik pedig: én szomorúan végighallgattam megint a Péterfy Sándor Utcai Kórháznak a történetét, de azért tegyük már ezt tisztába. Én nem tudok olyan problémát, amelyet ez a kormány hozott volna létre. Tudok olyat, amit nem tudott megoldani, de örökölte korábról.

Tehát azért van nehéz dolguk önöknek, amikor majd engem ekéznek itt a parlamentben, mert nem tudnak olyat majd felemlíteni, ami ne lett volna jelen ezelőtt már 6 évvel is ebben a parlamentben. De igyekszem megfelelni majd a kormánynak is és az ellenzéknek is a jövőben. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kétperces körre kerül most sor. Az első felszólaló Czomba Sándor képviselő úr, Fidesz. Parancsoljon!

DR. CZOMBA SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A foglalkoztatási alappal kapcsolatban hangoztak el itt kérdések. Abban talán mindannyian egyetértünk, hogy a közfoglalkoztatást ott, akkor és addig kell fenntartani, ahol és ameddig ez szükségeltetik.

Nem tudom, mi lett volna, hogyha a következő évi költségvetés a konvergenciaprogramnak megfelelően nem... az idei évben 340 milliárd volt, a jövő évben 400 milliárd forintot tervezett volna, most a tervezetthez képest 325 milliárd forint a tényleges, akkor nem tudom, mi lett volna. Ez a nyuszi esete, hogy ha van rajta sapka, ha nincs rajta sapka, akkor mit mondtak volna. Én azt gondolom, hogy ez az első

tételes mondat a legfontosabb ebben az ügyben, és személy szerint én, mint olyan, aki egyébként egy meglehetősen hátrányos helyzetű térségből jövök, azt gondolom, hogy a közfoglalkoztatás elérte azt a szintet, ahol azokat az embereket, akik tudnak, akarnak és képesek dolgozni, meg tudjuk szólítani. Hogy tudunk-e értelmes munkát mindenkinek adni a közfoglalkoztatás keretében, az egy feladat, a következő időszakban is egy fontos feladat mindannyiunk számára.

Azt is felvetem, hogy nem feltétlenül szükséges mindenkit a közfoglalkoztatásba betenni, aki jelen pillanatban ott van, mondjuk, diplomával, megfelelő végzettséggel, 25 év alattiak, és még egy fontos helyzetet mondok: a 16 éves korosztály esetében különösen indokolt esetben lehetséges vagy célszerű szerintem a közfoglalkoztatást mint utolsó eszközt ebben az ügyben használni. De hogy szükség van rá, az egyértelmű.

Azt gondolom, az is egy lényeges kérdés, hogy a versenyszférába való kilépést támogassuk. Szeretném felhívni a figyelmet, hogy az elhelyezkedési támogatás, amit most fogadtunk el nemrégiben, erről szól. 22 800 forintot kap nettóban az a közfoglalkoztatott, aki egyébként hajlandó kilépni.

Az összegekkel kapcsolatban csak annyit, hogy ne a 325 milliárdot hasonlítsák össze a 16 milliárddal, ami az NFA során van, hanem az a 74 milliárd forint is ezeket a célokat szolgálja, ami júniusi előfinanszírozás egyébként, sőt az a 20 milliárd is, ami a szakképzés. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Tehát magyarul: 110 milliárd forint áll csak az NFA-ban rendelkezésre a következő évben munkahelyek teremtésére. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Z. Kárpát Dániel képviselő úr, Jobbik, két percben.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Amikor jó egy órája gombot nyomtam, arra kívántam a Jobbik frakciója nevében reagálni, hogy zárszámadás nélkül ilyen korán benyújtani egy költségvetési tervezetet odavezet, amit államtitkár úr maga megerősített: 500 milliárdos eltéréshez. Isteni szerencse, hogy ez pozitív irányban történt, isteni szerencse, hogy tudtak belőle osztogatni, de mivel külső, begyűrűző hatások befolyásolják ezt a rendszert, önök mit fognak tenni akkor, hogyha jövőre, mondjuk, egy 1200 milliárdos mínusz keletkezik, és adott esetben egy megszorító csomagot kell így az eltérések nyomán benyújtaniuk?

(16.50)

Az államadósság kérdése tekintetében kellő visszafogottságra inteném a kormányzatot, hiszen itt folyamatosan az államadósság csökkenéséről beszélnek. Fognak találni, ha nem találnak, akkor fognak kreálni olyan mutatót, ami alapján ez igaz lehet. Ugyanakkor az Államadósság Kezelő Központ adatai

szerint 2015 márciusában 24 370 milliárdnál tartottunk, a legfrissebb, általam elérhető március 31-ei közlés szerint pedig a központi alrendszer adóssága 25 473 milliárd forint, és el kell hogy mondjuk, hogy a maastrichti adósságráta 75,3 százalékos, az önök Széll Kálmán-tervben ígért GDP-arányos 65-70 százalékhöz képest. Még egyszer mondom, 25 473 milliárd forint jelen pillanatban az utolsó elérhető adat alapján az a megnövekedett államadósság-mérték, ami esetében csökkenésről beszélni legalábbis kérdőjeles.

Ugyanakkor a kellő visszafogottságot az is indokolná, hogy ez a költségvetési tervezet számos szociális kiadási forma és egyebek esetében, ha nem is drámai, de azért mérhető csökkentéseket is tartalmaz: az árvaellátást, az özvegyi nyugellátások mértékét csökkenti, a rokkantsági rehabilitációs ellátások keretét is csökkenti, illetve a családi pótlékra szánt keret szintén 1 százalékkal alacsonyabb a korábban felvetettnél.

Ezek ismeretében tehát kellő visszafogottsággal kellene nyilatkozniuk arról a költségvetésről (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*), ami alapvetően egy kiszáradt gazdaságot ír le. Köszönöm. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Banai Péter Benő államtitkár úr, parancsoljon!

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Megalapozott-e a költségvetés vagy sem? Ha a kormány számításait az ellenzék úgy tekinti, hogy az nem megalapozott, hiszen jövőre 1000 milliárdos eltérés lehet, akkor ajánlom mindenki figyelmébe a Költségvetési Tanács és az ÁSZ véleményét. A tanács és az ÁSZ véleménye mellett ajánlom mindenkinek figyelmébe az Európai Bizottság május 3-án megjelent előrejelzését, amelyben 2017-re 2 százalékos GDP-arányos hiánnyal számol.

Természetesen lehetnek olyan folyamatok, amelyek sem a kormány, sem az ÁSZ, sem a Költségvetési Tanács, sem az Európai Bizottság, sem az OECD, senki nem lát előre. (*Z. Kárpát Dániel: Igen, pont erről beszélünk.*) Éppen ezért tervez a költségvetés jövő évben is 200 milliárd forintnál nagyobb tartalékokkal. És amint azt Kovács Árpád elnök úr az expozéjában elmondta, ez a tartalék ki tudja védeni azokat a negatív hatásokat, amelyek egy esetleges alacsonyabb növekedésből vagy államadósságnál egy többletköltségből fakadnának. Azt gondolom, a korábbi tervezés pont azt a célt szolgálja, hogy a stabilitást, kiszámíthatóságot erősítse, és ezt a célt az előző évi gyakorlat, azt gondolom, hogy visszaigazolta.

Ami az államadósság alakulását illeti, képviselő úr pontosan tudja, hogy mind realgazdasági, mind pénzüpi szempontról egy adott ország adósságának megítélésekor a GDP-arányos, vagyis a gazdaság teljesítőképességéhez mért adósság szintje az elsődlegesen

figyelt mutató. Ebben a mutatóban 2011 óta egy-két európai uniós ország mellett Magyarország volt képes arra, hogy évről évre csökkenjen a GDP-arányos államadósság mértéke. A 2017-es költségvetés úgy tesz javaslatot adócsökkentésekre, szociális, egészségügyi, oktatási területen többletkiadások biztosítására, hogy mellette az államadósság csökkenni tud.

És végül engedjék meg, hogy arra emlékeztetsem önöket, hogy természetesen ezt lehet kritizálni és lehet alternatív javaslatokat benyújtani, de ha már a 2016-os költségvetést említettem, akkor hadd mondjam el, hogy számításaink szerint a tavalyi évben a Jobbik képviselőcsoportja által benyújtott javaslatok elfogadása esetén a hiány és ezáltal az államadósság 776,4 milliárd forinttal növekedett volna. (*Zaj, közbeszólások a Jobbik soraiban.*)

Azt gondolom tehát, hogy ha államadósságról beszélünk és a költségvetés folyamatáról beszélünk, akkor célszerű megnézni azt, hogy a kormány mellett a különböző frakciók milyen javaslatokat fogalmaznak meg, és úgy látom, hogy e tekintetben a Jobbik tavalyi javaslatai nem az államadósság csökkenését, hanem növekedését célozták volna. Köszönöm szépen a figyelmet. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm. Tukacs István képviselő úr, MSZP, kettő percben!

TUKACS ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. (*Banai Péter Benő jobbikos képviselővel konzultál.*) Ha majd államtitkár úr és a képviselő urak befejezik a magántárgyalásukat, talán én is egy kétperccsel hozzájárulhatok a vitához.

Ónodi-Szűcs államtitkár úr szavai indítottak arra, hogy beszéljünk egy kicsit arról, hogy az egészségügy költségvetése milyen. A mai napon - ez is meglepő, mint ahogy az is meglepő, hogy a kormány tagjai aktívan vesznek részt egy költségvetési vitában (*Felzúdulás, közbeszólások a kormánypártok soraiból, köztük Font Sándor: Nálátok nem így volt!*) -, szóval a mai napon Éger István, a Magyar Orvosi Kamara elnöke két eléggé meglepő bejelentést tett. Az egyik bejelentés az volt, hogy velük senki nem tárgyal arról, hogy milyen lesz az egészségügy költségvetése, és különösen bírálat tárgyává tette a házi orvosok vagy egyáltalán az alapellátás számára biztosított összeget, amely mintha nem lenne köszönőviszonyban sem az előre jelzettekkel, illetve az alapellátásban dolgozó házi orvosok ezen még megosztóznak a fogászokkal és a védőnőkkel is.

Ugyanakkor államtitkár úr most azt mondta, hogy bértárgyalások folynak. Nyilván nem lehetek annyira naiv, hogy most megkérjem arra, hogy fedje fel a kormány pozícióját ezekben a bértárgyalásokban, mert ez nem így működik. Ugyanakkor a kormánynak lehet valami határozott célja ezekkel a tárgyalásokkal, tisztelt államtitkár úr, mert az könnyen belátható, gondolom, ebben nem kell győzködnünk egymást, hogy a jelenlegi bérekkel az egész-

ségügy működni nem tud. És az is igaz, hogy 36 százalékos, magánzsebekből származó egészségügyi költséssel, már amikor nem az ingyenes egészségügyben nyer szolgáltatást valaki, akkor nem lehet működtetni azt a rendszert, amelyet elvben szolidaritáselvűnek meg nemzeti kockázatközösség alapján működőnek gondolnak.

Tehát, államtitkár úr, én úgy gondolom, hogy tárgyalunk egy költségvetést, miközben zajlanak tárgyalások arról, hogy a költségvetésben mi lesz. Az egész megjegyzésem, illetve az elmondottak arra irányulnak, hogy nem túl fair költségvetést úgy tárgyalni, hogy egyes tételeiről még halvány fogalmunk nincs. Elnök úr, köszönöm a lehetőséget. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ónodi-Szűcs államtitkár úr, parancsoljon!

DR. ÓNODI-SZŰCS ZOLTÁN GUSZTÁV, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen. Nem szeretném a kamarai vitát idehozni a parlamentbe, erről nem akarok nyilatkozni, mert az a mi belső ügyünk, ezt nem itt akarom kifejteni. Azonban két ténytetegyük már tisztába! A mai Bloomberg-cikk bemutatja azt, hogy a magánköltség ez előtt nyolc évvel is már több mint 30 százalék volt Magyarországon. Ez az egyik tényadat. A másik pedig, hogy a tárgyalások minden második héten folynak immáron több mint egy fél éve. Tehát azt gondolom, hogy ez is azt mutatja, hogy mi komolyan vesszük azt, hogy mit kérnek tőlünk a dolgozók. Az pedig, hogy éppen hogy áll a költségvetés, annak ehhez semmi köze.

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Hiszen mi nem 2016-ról beszélünk és nem 2017-ről beszélünk a tárgyalásokon, hanem szeretnénk 2019-ig minden évben ütemezetten bért emelni. Ennek megfelelően nem tudom most garantálni, hogy mi lesz a költségvetési vita majd 2017 áprilisában, ennek ellenére arra szeretném rávenni a kormányt, a kormányunkat, hogy meg tudják velük állapodni négy évre azért, hogy a munkabékét az egészségügyben tudjam biztosítani. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ismételten szeretettel köszöntöm önöket. Folytatjuk a vitát. Ágh Péter képviselő úr következik, a Fidesz képviselőcsoportjából.

ÁGH PÉTER (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy a Honvédelmi és Rendészeti Bizottság tagjaként szóljak hozzá a vitához. A kormány elkötelezett a Belügyminisztérium feladatköréhez tartozó rendvédelmi területek további erősítése és fejlesztése mellett. Kiemelkedő ered-

ménynek tekinthető a rendvédelmi dolgozók életpályarendszerének 2015-ös bevezetése és a hozzá kapcsolódó bérfelállítás, amely által új, hosszú távon jól tervezhető életpálya nyílik meg a rendvédelmi állomány számára. A béremelés a rendőrség mellett kiterjed a katasztrófavédelem és a büntetés-végrehajtás hivatásos dolgozóira, a polgári titkosszolgálatokra, valamint az Országgyűlési Őrségre, összesen így több mint 60 ezer ember fizetése emelkedett tavaly.

Idén is folytatódik a rendvédelmi életpályamodell és az ehhez kapcsolódó illetményfejlesztés is, amelynek keretében 2019-ig évente átlagosan 5 százalékkal nő a rendvédelmi dolgozók fizetése. A bérfelállításához kapcsolódó 2017. évi többlet személyi juttatások, valamint az ehhez kapcsolódó járulékok a „Ministerelnökség ágazati életpályák és bérintézkedések” között rendelkezésre áll, amelyre 48,9 milliárd forint van rendelve.

(17.00)

A rendvédelmi terület egyik kiemelt célkitűzése a költségvetésben, hogy a közbiztonságot és a közrendet tovább erősítse. A benyújtott költségvetés tartalmazza ezeket a fő célokat és a költségvetési megalapozottságukat is rögzíti. 2017-ben is kiemelt cél, hogy fokozott rendőri jelenlét legyen minden településen, és ehhez kapcsolódóan a Belügyminisztérium koncepciót dolgozott ki, hogy megfelelően képzett rendőrök biztosítsák a települések közrendjét. Fontos hozadéka ezeknek a fejlesztéseknek és programoknak, hogy az állampolgárok és az állomány tagjai is közvetlenül tapasztalják az eredményeit, mert általuk emelkedik az állampolgárok biztonságérzete és a rendőrség megbecsülése is.

Az elmúlt öt évben jelentősen csökkent a társadalom számára legérzékenyebb bűncselekményfajták közül az emberölések, a testi sértések, a rablások, a személygépkocsi-lopások és az önkényes járműelvételek száma. Tavaly összesen 309 394 rendőri eljárást regisztráltak, ez 13,8 százalékos csökkenés éves szinten. A nyomozáseredményességi mutató 47,4 százalékról 51,4 százalékra nőtt. Jelentősen, 30 százalékkal csökkent a közterületen elkövetett bűncselekmények száma. Összességében elmondható, hogy a rendőrség eredményesen végzi a munkáját, Magyarországon ezáltal javul a közbiztonság. A rendőrség feladatellátását és a kitűzött célok elérését lehetővé teszi a 2017. évi költségvetés, mert 53 milliárd 472 millió forint többletforrást biztosít a Belügyminisztérium számára.

A büntetés-végrehajtási területen is fejlesztések várhatóak. A büntetés-végrehajtási intézetek nemzetközi elvárásoknak való megfelelése szempontjából az egyik legfontosabb feladat a fogvatartotti telítettség csökkentése. A zsúfoltságból eredő feszültségek közvetlenül is kihatnak az eseményekre, emellett a biztonsági tevékenységet végrehajtók feladatai is jelentősen megnövekedtek. A leterheltség csökkenté-

se, a megfelelő munkakörülmények biztosítása és a tárgyi feltételek további javítása elengedhetetlen. Jövőre is folytatódnak a férőhelybővítő beruházások és fejlesztések. A büntetés-végrehajtás 2017. évi feladatai között ismét jelentős szerepet kap a belső ellátás körének további bővítése, és az intézkedések elősegítik a munkáltatásban részt vevő fogvatartottak létszámának növekedését is. Mindezek alapján a büntetés-végrehajtás kiadási főösszege 60 százalékkal növekedik, ami egy újabb lépés, hogy az európai elvárásoknak megfelelően fejlődjön ez a terület is.

Tavaly több mint másfél millió bevándorló, vagyis egy országnyi ember lépett be illegálisan Európába. Ebből, mint önök jól tudják, hazánkon keresztül 390 ezren érkeztek, ami komoly feladatot rótt a Belügyminisztérium irányítása alá tartozó szervezetekre. Határaink lezárását követően csupán napi pár százra csökkent a Magyarországon átjutni kívánók száma, de a migrációs válság nem állt le, így szükségesek a hazánk határainak a biztonságát szolgáló intézkedések. A párizsi és a brüsszeli merényletek rámutattak arra, hogy a szabályozatlan bevándorlás valós biztonsági kockázatokat rejt magában. A balkáni útvonalon, illetve az embercsempészek által kijelölt új útvonalakon továbbra is érkeznek a migránsok, és ez a tendencia tovább fog folytatódni 2017-ben is. A Belügyminisztérium számol az illegális migráció jelentette feladatokkal, amelyek a költségvetésben is megjelennek. Ilyen feladat lesz: a migráció szabályozott mederben tartása, a befogadó kapacitások folyamatos fejlesztése, figyelemmel a migrációs útvonalak változásaira, a feladatokhoz igazodó rugalmas szervezetrendszer kialakítása és az őrizeti központok hatékony működtetése.

A migráció tekintetében továbbá kiemelt feladat lesz a terrorizmus, valamint az embercsempészet és az emberkereskedelem megelőzése és visszaszorítása érdekében az együttműködési kapcsolatok hatékonyabbá tétele. A Belügyminisztérium nagy hangsúlyt fektet arra, hogy összehangolt migrációs ellenőrzések legyenek a közrend, a közbiztonság, a nemzetbiztonság erősítése érdekében, következetes fellépés az illegálisan beutazó és jogszerűtlenül Magyarországon tartózkodó külföldiekkel szemben. Ezek hazánk biztonsága szempontjából nélkülözhetetlenek, és a 2017. évi költségvetésben rendelkezésre állnak a források, hogy ezeket az intézkedéseket megtegye a kormány.

Tisztelt Képviselőtársaim! Magyarország egy felívelő korszak éveit éli, 2017-ben is lehet egy lépést tenni előre. Elmondható ez a biztonság területéről is, mert a kormány évek óta fejleszti ezt a területet, így is garantálva a magyar emberek biztonságát, erősítve a közbiztonságot. A közelmúltban Európában bekövetkezett terrorcselekmények és az ezzel egy időben zajló, velük összefüggésbe hozható migrációs válság miatt kiemelten kell kezelnie a kormánynak a magyar emberek biztonságát. Mindezek alapján tehát a biztonság nem lehet alku kérdése, így a 2017. évi költségvetésben ez a terület is kiemelten szerepel.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportjából Korózs Lajos képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Vitathatatlan, hogy a költségvetés azon túl, hogy rengeteg számot tartalmaz, bizony irányt is szab a következő évről, és azokról az értékekről is tanúbizonyságot tesz, amely politikát a kormányzó pártok folytatni szeretnék a következő évben.

Én a szociális fejezet néhány aspektusára szeretnék rávilágítani. Megjegyzem rögtön indításként, hogy ha azt a táblázatot lapozzuk föl, képviselőtársaim, amely a szociális segélyek nagyságrendjét hivatott demonstrálni, akkor az látszik, hogy míg 2016-ban 128,6 milliárd forintot fordított a kormány ezekre a kiadásokra - lévén az évről még a nagy része hátravan, de ennyi van erre az évről betervezve -, 2017-ben ez már csak 120,4 milliárd forintot tesz ki. Nyilvánvalóan látszik, hogy ezen a rovaton egyre kevesebb pénzt szán a kormány a legelesettebb emberek megsegítésére. A Nemzeti Család- és Szociálpolitikai Alapnál ugyanez a helyzet, míg erre az évről 684 milliárd forint került beállításra, a következő évben ez az összeg már csak a 657 milliárd forintot fogja alig meghaladni.

Ez a költségvetés nem fog segíteni a legnyomortabb helyzetben lévő embereken, gyakorlatilag azt demonstrálja, hogy aki szerencsétlen volt ebben az évben, az a jövő évben is szerencsétlen lesz, aki kevés pénzből kényszerült megélni, annak jövőre sem fog több jutni. Ismeretes képviselőtársaim előtt is az a szociológiai felmérés, amely 2-3 héttel ezelőtt látott napvilágot, hogy ma már az ország népességéből 4 millió 252 ezer ember a létminimum alatt él - azt hiszem, hogy erre nem kell különösebb magyarázat adni, minden magáért beszél -, és ebből a 4,2 millió emberből 900 ezernél többen vannak a nyugdíjasok. Hangsúlyozni szeretném, a nyugdíjasok száma 2 millió 710 ezer fő körül van most. Nyilvánvalóan látszik, hogy a kormány a jövő évi költségvetésben ezeken az embereken nem kíván segíteni, miközben az is látszik, hogy a saját maga működésére, az állam működésére, a kormányzati feladatok ellátására egyre több pénzt szán a következő évi költségvetésben.

A jóléti funkciókat, ha részletesen megnézzük, akkor az látszik, hogy a közel 57 százalékos, a GDP-arányosan 57 százalékos jóléti funkciókra ebben a következő költségvetési évben mintegy 54,8 százalékos támogatásra lehet számítani. A tágan értelmezett szociális területre, a társadalombiztosítási és jóléti szolgáltatásokat is idevéve, arányaiban kevesebb jut jövőre, mint idén a teljes GDP-ből, és a válság kellős közepén, még 2009-ben a GDP-nek még 17,7 százalékát fordította az akkori kormány szociálpolitikai kiadásokra, jövőre ez az arány mintegy 14 százalékos

lesz. Tehát az látszik, hogy 8 év alatt a kormány közel 4 százalékponttal csökkentette a szociális területre fordított kiadások arányát.

A nyugdíjknál látható egy 60 milliárd forintos növekedés, ez a növekedés a 0,9 százalékos, szerintem megalázó, az évszázad egyik legalacsonyabb nyugdíjemelésének tudható be, erről majd később még részletesen fogok szólni. Érdeemes megjegyezni, hogy a legszegényebbek támogatásait magában foglaló, úgynevezett egyéb szociális támogatások sor is csökken, ahogy az egyéb társadalombiztosítási ellátásokra fordított kiadások is. Ez utóbbihoz tartozik a rokkantellátások csökkenő kiadásai. A munkanélküli-ellátásoknál 9 milliárd forintos emelkedés látható, ami azért meglepő számomra, mert az álláskereső ellátásokra jövőre is 47 milliárd forintot terveznek, ahogy az idén.

(17.10)

Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! Érdeemes külön is megvizsgálni a szociális támogatásokra fordított kiadások változását, amelyek a legszegényebbeket érintik. Látható, hogy két év alatt több mint 25 milliárd forintot vontak ki csak a segélyezésre szánt keretből. A tavaly megszüntetett, önkormányzatok által nyújtott segélyek kifutása után jövőre már egy sorral kevesebb lesz ezen a területen is. Az önkormányzatoknak adott támogatás, amiből helyben adhatnak segélyeket, ugyanakkora lesz, mint az idén, a járásokhoz került segélyek kerete több mint 7 milliárd forinttal csökken jövőre az idei évihez képest. Azzal együtt, hogy 1500 forinttal emelik az ápolási díj alapösszegét, valamint az időskorúak járadékát 5 százalékkal fogják, durván ez olyan 1400 forintos emelkedés.

Itt szeretném megjegyezni, hogy ezek az ellátások ma már hatodik éve egy huncut fillérrel nem emelkedtek, és a hat év távlatában bizony ezek a támogatási összegek több mint 20 százalékkal vesztették el az értéküket, és ezt próbálja a kormány egy 5 százalékkal kompenzálni. Akkor kérdezhetnénk joggal, hogy hol van a másik 15 százalék.

Tudjuk, hogy a kormány célja, hogy megszüntesse a szociális segélyeket, és csak a közmunka maradjon, annak, akinek jut, és annak, aki képes dolgozni, a többieknek marad szerintem a nagy semmi, bár a közfoglalkoztatásra, ahogy látom itt, jövőre 15 milliárd forinttal kevesebbet szánnak. Bár Czomba volt államtitkár úr felvilágosított bennünket, hogy hol kell ezeket a rovatokat helyesen olvasni; majd tanulmányozni fogjuk a holnapi nap folyamán.

Visszatérve ide, miközben a jövedelmi szegénység továbbra sem csökken, hiszen említettem önöknek, hogy mintegy 4 millió 252 ezer ember él a létminimum alatt, a rászoruló gyerekeknek nyújtott évi kétszeri ellátás kerete úgy csökken közel félmilliárd forinttal, hogy egyébként 200 forinttal emelik az ellátás összegét, és van egy szűkebb csoport, ahol mintegy 700 forinttal emelkedik ez a támogatási

forma. Tehát a kormány a jogosultak számának csökkenésével tervez feltehetőleg. A közgyógyellátásra fordított kassza emelkedik 600 millió forinttal, bár az egyes ellátottak számára adható keretösszegek maximális mértéke továbbra sem változik. Ebből azt a következtetést lehet levonni, hogy nagy valószínűséggel az ellátásra szorulókkal számával számol még a kormány is a következő évben.

Tisztelt Ház! Ki kell hogy térjek néhány perc erejéig a rokkantellátásra és a nyugdíjügyekre. A rokkantellátásokra fordított kiadások tovább csökkennek, az idei 323 milliárd forinttal szemben már csak 320 milliárd forintot fordít erre a tételre a kormány, és a szociális intézményi foglalkoztatás támogatására is a megváltozott munkaképességű munkavállalók foglalkoztatásának támogatására egy forinttal sem fog a jövő évben több jutni, mint ebben az évben volt.

Ahogy említettem a bevezetőmben, a 0,9 százalékos nyugdíjemelés - azt mondják a nyugdíjasszervezeti vezetők, akikkel volt szerencsém az elmúlt napokban találkozni, hogy talán jobb lett volna, ha egy fillért sem adnak, legalább nem hergelték volna ezzel a kvázi emeléssel az időseket. Azért is érdekes ez a dolog, mert a költségvetés betérjesztése kapcsán 0,9 százalék úgy jön ki, hogy nagyjából ilyen inflációval számolnak, miközben hozzáértő emberek látják, hogy a Magyar Nemzeti Bank honlapján pedig 2,4 százalékos inflációval terveznek a jövő évben. Akkor kérdezhetnénk joggal, azt hiszem, hogy hol van itt az igazság; a 0,9 az igaz vagy a 2,4 százalék az igaz.

Ha a nyugdíjat és nyugdíjszerű ellátásokat vesszük alapul - ahogy említettem a felvezetőmben, közel 2,7 millió emberről beszélünk -, ha az összes ellátást vesszük figyelembe, akkor átlagosan még az ezer forintot sem fogja elérni ez a nyugdíjemelés. Az öregségi nyugdíjnal ez éppen átlagosan olyan 1070 forintot jelent, de a rokkant- és rehabilitációs ellátásnál már csak 610 forintot fog jelenteni átlagosan. Az özvegyi nyugdíjak esetében meg kell jegyeznem, azon özvegyekről van szó ebben az esetben, akik saját jogú öregségi nyugdíjjal nem rendelkeznek, tehát akiknek a fő ellátása az özvegyi nyugdíj vagy éppen szülői nyugdíjon vannak; az átlagos emelés 620 forintra jön ki, az árvaellátásnál 340 forintra. A volt szövetkezeti járadékosok, akiket most mezőgazdasági járadékosnak nevezünk, 745 forintos átlagos emelésre; és kapaszkodjanak meg, képviselőtársaim, a baleseti járadékosoknál - ugye itt több ezer emberről beszélünk minden egyes ellátástípusnál - 235 forintra jön ki az átlagos emelés; ez egy jobbfajta kiló kenyér ára. A rokkantsági járadékosnál - több tízezer emberről beszélünk, aki rokkantsági járadékot kap - 310 forintot számoltam átlagos növekedésnél. Azt hiszem, hogy nem kell különösebben magyarázni, hogy ez majdnem egy kiló jó minőségű krumpli, és a házasársi pótlékon lévőknél - itt is több ezer embert érint ez az ellátási forma - az átlagos emelés mértéke 140 forintra jön ki. Nem kell fejszámolónak lenni, ez 2-3 tojás ára.

Na, ennyit a kormány szociális érzékenységéről, és ennyit a jövő évi költségvetésben a nyugdíjak területén betervezett kormányzati elképzelésekről. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A KDNP képviselőcsoportjából Hollik István képviselő úr következik.

HOLLIK ISTVÁN (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Az előzőekben képviselőtársaim is alapvetően a költségvetés belső szerkezetét, illetve annak egyes elemeit vették górcső alá. Én egy más szempontrendszerrel hoznék ide be.

Ahhoz, hogy valós képet kapjunk a 2017-es költségvetés tervezetéről, illetve el tudjuk dönteni, hogy az az állítás igaz-e, amit mi, kormánypárti képviselők mondunk, vagyis hogy a 2017-es költségvetés biztosítja minden magyar embernek azt, hogy lépni tudjon egyet előre, vagy az-e az igaz, amit az ellenzéki képviselők mondanak, hogy éppen az ellenkezőjét tartalmazza a 2017-es költségvetés, ehhez, úgy gondolom, hogy szükség van arra, hogy ne csak a belső szerkezetét nézzük meg a 2017-es költségvetésnek, hanem nézzük meg azt a gazdasági, társadalmi, biztonságpolitikai környezetet is, amelyben ez a 2017-es költségvetési javaslat megszületett.

Illetve van még egy fontos szempont, amit én megpróbálok felszólalásomban behozni, ez pedig az összehasonlítás egy korábbi kormányzati időszakkal. Ha ezt a két szempontot összehajtom, akkor azt fogom most megtenni, hogy megnézek egy olyan korábbi szocialista kormányzati időszakot - és hogy korrektek legyenek a szocialistákkal, a 2007-es évet választottam, ha már a 2017-es évi költségvetést tárgyaljuk -, hogy abban a világgazdasági környezetben, ami 2007-ben jellemezte Európát és Magyarországot és a világot, milyen teljesítményt tudtak nyújtani az akkori kormányzati szervek, illetve milyen teljesítményt nyújtott az akkori költségvetés, milyen eredményeket tudott felmutatni, illetve megvizsgálom a 2017-es, illetve a jelenlegi gazdasági környezetet, hogy ebben a tekintetben hogyan szerepel és milyen irányt szab Magyarország számára a 2017. évi költségvetés tervezete. Alapvetően ebben az összehasonlításban két területre fókuszálnék, egyrészt a gazdaság, a makrogazdasági mutatók, illetve a biztonság kérdése. Kezdeném ezzel az utóbbival.

Ha megnézzük, 2007-ben biztonság tekintetében milyen környezet vette körül Magyarországot, akkor azt láthatjuk, hogy Európában, Európa tagállamaiban, de Magyarországon is biztonságpolitikai kockázat nem merült fel. Alapvetően egy biztonságos Európáról beszélhettünk, az akkori politikai diskurzusok az EU közös biztonság- és védelempolitika kialakításáról és különböző oktatási programokról zajlottak, tehát lehetett látni, hogy alapvetően egy békés és biztonságos Európáról beszélhettünk. Semmilyen külső veszély nem látszott, és ha az akko-

ri szakértőket megkérdezték, akkor azt mondhatták ezek a szakértők, hogy az Európai Unió létrejött, amely garantálni kívánta az európai biztonságot, az ebben a tekintetben sikeres volt, hiszen az elmúlt 60 évben az Európai Unió biztonságban és békében élhetett. Tehát alapvetően egy nyugodt, biztonságos környezetet láthattunk. Bizonyos feszültségek már akkor is megjelentek, hiszen három évvel azelőtt volt a madridi metróban a merénylet, illetve rá néhány évre mondta már azt Angela Merkel is, hogy a multikulturalizmus megbukott, és a bevándorlók integrációja számos problémát rejt magában.

(17.20)

De alapjában véve mégis azt mondhatjuk, hogy Magyarország számára 2007-ben a biztonság tekintetében egy kifejezetten kedvező környezet volt tapasztalható.

Nézzük meg, hogy 2007-ben milyen volt a gazdasági környezet! Azt láthatjuk, hogy 2007-ben a gazdasági környezet igencsak kedvező volt, ahogy Gyurcsány Ferenc az őszi beszédben mondta, a világgazdaság pénzbőségéről beszélhettünk abban az időben. Nézzük meg annak az időszaknak a konkrét számait, hogy teljes képet kapjunk! 2007-ben a GDP-növekedés tekintetében azt láthattuk, hogy Magyarország egy derék, vagy inkább azt mondanám, hogy egy szerény 0,6 százalékos növekedést tudott felmutatni úgy, hogy a világgazdaság dühöngött. Ezt mi sem mutatja jobban, mint hogy a világgazdasági GDP-növekedés 4,8 százalékos volt, az EU GDP-növekedésének az átlaga pedig 2007-ben 2,7 százalék volt. S mi volt a környező országokban? Ausztria 3,3, Lengyelország 7,2, Románia 8,5, Csehország 5 százalékkal növekedett a magyarországi 0,6 százalékkal szemben. Azt mondhatjuk tehát, hogy a szocialista kormány egy negatív gazdasági csodát volt képes végrehajtani.

Miért mondom ezt? A magyar emberektől elvették a családi adókedvezményt, elvették az otthonteremtést, tehát az emberektől elvontak pénzt, a költségvetési hiány pedig 5,1 százalék volt. Tehát nem anticiklikus, hanem ciklikus gazdaságpolitikát folytattak, amikor jól ment a gazdaságnak, még akkor is költek, és emellett még egy növekvő államadóságot láthatunk. Tehát az emberektől elvettek pénzt, és költek politikát folytattak. Azt gondolnánk, hogy ez nem jelenthet mást, mint hogy a gazdaság növekedett, mert biztos, hogy azokat a pénzeket, amiket hitelfelvétellel, illetve az emberektől elvéve biztosítottak, a gazdaság fejlesztésére, a gazdasági növekedés megemelésére fordították, de ennek éppen az ellenkezőjét látjuk, hiszen mint mondtam, Magyarország 0,6 százalékos gazdasági növekedést tudott felmutatni. Az tényleg negatív gazdasági csoda, hogy egy alapvetően kedvező világgazdasági környezetben minden mutatóban alulmúltuk az Európai Uniót is, a világgazdaságot is és a környező országokat, azaz a versenytársainkat is.

Most pedig nézzük meg, hogy mi a helyzet ma és milyen utat mutat számunkra a 2017-es költségvetés! Ebben a tekintetben visszatérnék a biztonság kérdésére. Szerintem az ma már mindenki számára egyértelmű, hogy össze sem hasonlítható az európai emberek vagy a magyar emberek biztonságérzete tekintetében 2007 és 2016-2017, tehát a mai mindennapok, amelyekben élünk, hiszen az elmúlt hónapokban számos szörnyű terrortámadást láhattunk, azt láthattuk, hogy az a migrációs nyomás, amely 2015 elején kezdődött el, tavaly csak fokozódott, és várhatóan ebben az évben is fennmarad. S tegnap a klímamegállapodásról szóló vita kapcsán a köztársasági elnök úr arra utalt, az ENSZ szakértői azt mondják, hogy nemcsak a háborúk, hanem a klímaváltozás miatt is további migrációs nyomásra kell felkészülnie Nyugat-Európának. S ma már azt is ki lehet mondani, hogy ez a migrációs nyomás, ez az újkori népvándorlás a terrorfenyegetettséget is növelte Európában, tehát egyenes arányban van a bevándorlás és a terrorveszély növekedése, még ha korábban erről nem is volt szabad beszélni, mert nem volt PC. Azt láthatjuk, hogy a biztonsági környezet, az európai és a magyar emberek mindennapi biztonsága lényegesen rosszabb, mint amilyen 2007-ben volt.

És milyen a gazdasági környezet? A gazdasági környezet tekintetében azt látjuk, hogy a 2008-ban bekövetkező világgazdasági válságot az akkori elemzések szerint egy V-betűként írták le, hogy most van egy gazdasági válság, de utána rögtön jön majd egy nagyon erős gazdasági kilábalás. Ez csak nem jött meg. Utána azt mondták, hogy majd egy L-alakú válságot láthatunk, volt egy nagy gazdasági süllyedés, és utána egy nagyon-nagyon hosszú stagnálás, amelynek nem látjuk a végét. Ma ott tartunk, hogy a gazdaságpolitikai elemzők azt mondják, hogy egy kád alakú gazdasági ciklust láthatunk, tehát volt egy nagy gazdasági recesszió, aztán egy hosszú stagnálás - hogy milyen hosszú ez a kád, azt nem pontosan tudjuk -, majd ennek a végén egy újabb gazdasági felívelést láthatunk. Abban talán konszenzus van, hogy ennek a gazdasági ciklusnak a növekedési részét még nem értük el, tehát a világgazdaság jelenleg stagnál, ráadásul Európában még ezen belül is még rosszabbak a kilátások. Azt látjuk, hogy amíg Amerika gazdasága úgy-ahogy már magához tért, az európai gazdaságról mindez nem mondható el. A világgazdasági növekedés tekintetében, ami természetesen kihatással van Magyarországra, a magyar gazdaságra is, ahogy az európai gazdaságra is, számos bizonytalansággal kell számolni. Elég itt utalni a kifulladás kínai gazdasági növekedésre és azokra a kockázatokra, amit a kínai hitelezéssel kapcsolatban nagyon sok gazdasági szakértő felvetett.

Összességében megint azt mondhatjuk, hogy az a gazdasági környezet, amelyben a 2017. évi költségvetés megszületett, lényegesen rosszabb, mint mondjuk, a 2007-ben tapasztaltak. S annak ellenére, hogy 2007-ben volt egy pozitív, kifejezetten kedvező gazdasági környezet és milyen rossz eredményt ért el az

akkori kormányzat, nézzük meg, hogy most, a jelen-tősen rosszabb világgazdasági környezetben milyen számokat mutatnak az Orbán-kormány eddigi eredményei. Értelemszerűen 2015-ös számaink vannak, és ezekből azt láthatjuk, hogy a növekedés tekintetében megfordult az arány, hiszen 2007-ben a világgazdaság és az Európai Unió gazdasága is lényegesen gyorsabban tudott növekedni, mint Magyarorszáé. Ez a trend hál' istennek, megfordult. Ma azt láthatjuk, hogy Magyarországon a gazdasági növekedés 2015-ben közel 3 százalékos volt, míg az Európai Unió átlaga csak 1,7 százalék volt, és a világgazdaság növekedési átlaga is 2,7 százalékot mutatott. S ha megnézzük a környező országokat, azt láthatjuk, hogy Lengyelországon kívül Csehország csak 2,1 százalékos GDP-növekedést tudott felmutatni, Horvátország szintén 2,1 százalékot. A fejlettebb országok közül Ausztriában stagnálás volt, nem volt gazdasági növekedés, de Belgium és Németország is csak 0,9 százalékos gazdasági növekedést tudott felmutatni.

Emellett a költségvetési hiány tekintetében is azt láthatjuk, hogy egy nem annyira jó világgazdasági környezetben, kedvezőtlenebb világgazdasági környezetben, mint amilyen 2007-ben volt, komoly eredményeket tudunk felmutatni, hiszen Magyarország költségvetési hiánya 2 százalékos volt úgy, hogy az európai uniós átlag 2,4 százalék volt. S ha megnézzük az európai országokat, azt láthatjuk, hogy a nagy országok költségvetési hiánya jelentősen meghaladja a magyarországi szintet: Franciaországban 3,5 százalék, Nagy-Britanniában 4,4 százalék, de a környező országok közül is Horvátországban 3,2, Lengyelországban 2,6 százalék, Szlovákiában 3 százalék. Tehát azt lehet látni, hogy ebben a romló világgazdasági környezetben Magyarország továbbra is fegyelmezett költségvetési politikát tudott folytatni, azzal ellentétben, hogy a környező országok, illetve a többi európai ország nem tudta ilyen módon kordában tartani a kiadásait.

Egy szó erejéig érdemes megállni az államadóságnál is, hiszen a korábbi kormányzat kudarca és a jelenlegi kormányzat eredménye legszembetűnőbben talán az államadóságnál érhető tetten. Hiszen azt láthatjuk, hogy 2007-ben az államadósság tekintetében úgy álltunk, hogy az EU átlaga 58,9 százalék volt, Magyarorszáé pedig 65 százalék. Ez azt jelenti, hogy az Európai Unió államadósságának az átlaga alacsonyabb volt, mint Magyarorszáé; Magyarorszáé magasabb volt.

(17.30)

2015-ben azt láthatjuk, hogy ez a trend megfordult. Hiszen a többi európai ország, illetve egész Európa még inkább eladósodott, azonban 2010-ben Magyarország a növekvő államadósság trendjét képes volt megfordítani, és nemcsak megállította az államadósság növekedését, hanem csökkenteni is tudta, és így fordulhat az elő, hogy amíg 2007-ben az EU átlaga

alacsonyabb volt, mint a magyar államadósság, ma már magasabb. Tehát azt mondhatjuk, hogy az államadósság csökkentése terén is komoly eredményeket tudtunk elérni. Azt lehet egyébként kimondani, ha a környező országok államadóssági rátáját megnézzük, hogy Lengyelországon kívül csak nálunk csökkent. A többi országban érdemben az államadósságot nem sikerült csökkenteni, csak nálunk.

Összességében tehát, ha ezt az összehasonlítást és ezeket a világgazdasági, illetve társadalmi környezettel kapcsolatos vizsgálatokat megnézzük, akkor azt láthatjuk, hogy 2007-ben, egy sokkal kedvezőbb világgazdasági, biztonsági, társadalmi helyzetben az akkori szocialista kormányok egy felelőtlen és egy sikertelen költségvetési politikát folytattak, amivel eladósították az országot, és elvettek pénzt az emberektől. Ezzel szemben 2015-ben, és ez prognosztizálható a jövő évre is, egy stagnáló, ennél jelentősen kedvezőtlenebb világgazdasági környezetben a magyar kormány komoly eredményeket tudott elérni, amivel sikerült azt elérni, hogy a makrogazdasági mutatók tekintetében sereghajtóból az Európai Unióban éllovasokká lettünk.

A 2017-es költségvetésre ebben az összefüggésben tekintve azt látjuk, hogy a romló biztonsági és egy stagnáló gazdasági környezetben a 2017-es költségvetés biztosítja a növekedés további lehetőségét és mindent megtesz a biztonságért, mindent megtesz a gazdasági növekedésért. Ezt mutatja az is, hogy 3,1 százalékos GDP-növekedéssel számol a költségvetés, valamint 2,4 százalékos hiánnyal, ami jóval elmarad az EU által elvárt 3 százaléktól. Valamint természetesen, ahogy az elmúlt években is volt, eleget tesz az államadósság csökkentésének, amit az Alaptörvényben is lefektettünk.

Azt lehet tehát látni, hogy egy romló világgazdasági környezetben tudunk egy lépést tenni előre, a magyar emberek munkájának és a kormányzat eddigi munkájának köszönhetően egy fegyelmezett és egy növekedést segítő költségvetés tervezete fekszik ma előttünk. Erről egyébként az Állami Számvevőszék és a Költségvetési Tanács is azt mondta, hogy az megalapozott, fenntartható, és segíti a magyar gazdaság növekedését. A holnapi felszólalásomban fogok arról részletesen beszélni, hogy miért tudom azt mondani, hogy a 2017-es költségvetés tervezete nemcsak az otthoneremtés, az adósságcsökkentés, de a fiatalok költségvetése is lesz.

De egy szempontot ide azért szeretnék hozni, ha már megemlítettük a 2007-es évet. A fiatalok számára szerintem az egyik nagyon fontos állami és kormányzati cél, hogy a tudatos és felelős gazdálkodást ismertessük meg, mutassuk be. Úgy gondolom, hogy ebben a mindenkori kormányoknak élen kell járniuk. Hiszen mi mást várunk el a kormányzattól, a mindenkori kormányzattól, ha nem azt, hogy a közös pénzzel, a közpénzzel felelősen gazdálkodik, és ne költsenek többet, mint amennyit az ország meg tud termelni. Ebben a tekintetben szerintem az elmúlt években nagyon sokat haladtunk előre, azzal szem-

ben, hogy a szocialisták, mondom, egy alapvetően kedvező világgazdasági környezetben eladósították az országot, felelőtlen költségvetési politikát folytattak, magas költségvetési hiánnyal számoltak, és általában azt a magas költségvetési hiányszámot is még, mint ahogy később kiderült, felülmúlták.

Ezzel szemben az elmúlt négy-öt évben a magyar kormány sikeresen fegyelmezett gazdaságpolitikát folytatnia, az államadósságot folyamatosan csökkentenie, a költségvetés hiányát pedig 3 százalékos szint alatt tartania. Sőt, ugye, volt olyan év, amikor még a 2 százalékos szint alá is benézett. Úgy gondolom, hogy ez egy nagyon fontos jelzés a magyar fiatalok számára, hogy így kell és így lehet csak az országot fejleszteni, hogy emellett felelős költségvetési politikát folytattunk.

Ennek fényében a Kereszténydemokrata Néppárt arra kéri az ellenzéki pártokat, hogy az előttünk fekvő 2017-es költségvetés tervezetét támogatni szíveskedjenek. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló a Jobbik képviselőcsoportjából Novák Előd képviselő úr. Parancsoljon!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Tisztelt Országgyűlés! Én magam is jártam Banai Péter Benő államtitkár úrnál lobbizni a népesedéspolitika fokozottabb figyelembevétele érdekében - hát, hm, kevés sikerrel, azt kell mondjam. Bár vannak előrelépések, hiszen régóta szorgalmazza a Jobbik a kiszámítható, a nyugdíjrendszerhez hasonlóan inflációkövető családtámogatási rendszert, és évről évre benyújtjuk, tavaly is benyújtottuk, hogy legalább inflációkövető módon a különböző családtámogatási összegek, például a gyes összege, ami már akkor hetedik éve volt befagyasztva, emelkedjen. Ezt a javaslatunkat azonban önök évről évre lesöpörték; míg nem most végre, immár nyolcadik éve történő befagyasztása után legalább minimális, mondhatjuk, inflációkövető mértékben növekszik a gyes és az anyasági támogatás.

Itt azonban pontot is kell tennünk a mondat végére, hiszen bár Lázár János azt mondta, hogy a családi pótlék is emelkedik, ebben, fogalmazzunk úgy, tévedett, mert a törvényjavaslat első számú melléklete szerint nem emelkedik, sőt csökken. Persze nem azért, mert a gyermekekénti összeg csökken, hanem azért, mert azzal számol a kormány, hogy kevesebb gyermek lesz. Ezzel szemben a Jobbik szeretné, ha a családtámogatási rendszer egésze inflációkövető volna. Ezért a hiányzó esetekben, azt gondolom, a módosító javaslatunk ismét indokolt lesz.

Szeretném fölhívni, ha már anyasági támogatásról volt szó, arra is a figyelmet, és ha már annak a mértéke kicsit emelkedik is, hogy mindez kevés. Kifejezetten az első gyermekek esetén, ahogy ezt egyébként a miniszterelnök úr korabeli... - amikor még volt népesedéspolitikai tanácsadója, Révész Máriusz is felvetette, hogy az első gyermek esetén ezt

jóval nagyobb mértékben kellene emelni. Erre szeretném indokolásul fölhozni azt, hogy a 30 éves nők 60 százaléka gyermektelen, a 40 évesek 40 százaléka is, így a legszebb női hivatást, az anyaságot, illetve a férfiak ezáltal az apaságot - lassan az emberek közel fele - nem is élheti át.

Ráadásul 30 éves kor felett exponenciálisan nőnek a várandósság egészségügyi kockázatai, gondolkodok itt főleg a Down-szindrómára, de a meddőség esélye is. Ezért a minél fiatalabb korban történő családalapítás ajánlott. Egyébként a mi javaslatunk az, hogy ha az anya 20 és 30 éves kora között szüli az első gyermekét, akkor járjon egy jóval nagyobb, akár 1 millió forintos támogatás. De az biztos, hogy beszélni kellene arról, hogy az első gyermek fokozottabb támogatására lehet-e számítani.

Szeretném azt is kiemelni, hogy általában a nyugdíjasokról beszélnek, mint a mélyszegénységben élőkéről, de a KSH kimutatásai, számai is azt mondják, hogy a legnagyobb szegénységi kockázat nem az, ha valaki nyugdíjas, hanem az, ha valaki nagycsaládos, az, ha valaki gyermek.

Ma Magyarországon gyermeknek lenni jóval nagyobb szegénységi kockázat, mint ha valaki nyugdíjas. Ezért, bár méltán esik sok szó arról, hogy a nyugdíjasok milyen nehéz helyzetben vannak, azt gondolom, nekem most elsődleges feladatomban arra rávilágítani, hogy milyen nehéz helyzetben vannak a magyar családok. Hiszen a létminimum alatt is él jelentős részük. Hogy pontosan mennyi, nehéz megmondani, hiszen a KSH megszüntette a létminimum alatt élők számításának jól bevált régi módszerét, ami azt mutatta ki, hogy a magyar családok 40 százaléka él a létminimum alatt. Egy új számítási módszert vezettek be, és máris egy csapásra 15 százalék alá csökkent a létminimum alatt élők száma. Azt gondolom, az efféle kozmetikázások nem elfogadhatóak. Inkább a főállású anyaság támogatásának kibővítéséről kellene széles körben beszélnünk, vagy aki párhuzamosan a munkát választja a kisgyermeknevelés mellett, annak meglehetősen komoly teher tud lenni az az előző Orbán-kormány által bevezetett bölcsődei gondozási díj, ami korábban nem volt.

Korábban az iskolákhoz, óvodákhoz hasonlóan a bölcsődei szolgáltatás is ingyenes volt. Érthetetlen, és a mai napig nem kaptunk választ arra, hogy pont a Fidesztől miért kellett ezt elszenvedjék a magyar családok; nem is logikus, nem is illik a kormányzat politikájába. De beszélni kell, ha már bölcsődékről van szó, a szociális szférában dolgozók bérfejlesztésének elmaradásáról is, hiszen az életpályamodell csak a diplomás bölcsődei dolgozókat, tehát a bölcsődei dolgozók 10 százalékát érintette. A gyermekgondozók többsége a mai napig elképesztően kevés bérhez jut.

(17.40)

Hiszen ha a szociális ellátásban dolgozók béreit nézzük tágabb körben, most már akkor a bölcsődék-

nél is nagyobb körben vizsgálva, akkor 2008 óta nemhogy nem emelkedtek, de folyamatosan csökkennek. A bérek mára a 2003-as év szintjére zuhantak vissza, és létminimum alá kerültek. 2011 óta 124 ezer forintról 105 ezer forintra csökkent a szociális szférában az átlagbér, az ágazatban dolgozók 75 százaléka minimálbért vagy ez alatti összeget tud csak hazavinni. A szociális ellátás területén a bércsökkenés következményeként 93 ezer munkavállaló és családjaik veszélyhelyzetbe sodródtak, lassan kevesebbet keresnek a segítő szakemberek, mint egyes szociális juttatásból élők, akik segítségét a szociális szférában dolgozók látják el.

Én azt gondolom, hogy ahhoz, hogy a magyar párok által is vágyott gyermekek világra jöhessenek, komoly lépésekre volna szükség. Ezért is javasolja a Jobbik, még kormányra kerülése előtt is, már most is, és bízunk benne, hogy a kormányra kerülésünk előtt is valami megvalósulhat abból a programcso-magból, amelynek egyik eleme, amit nemrég szavaztak le, a gyermekneveléshez szükséges termékek áfájának radikális csökkentése.

De szeretnék egy kicsit hosszabban beszélni az államilag támogatott otthon- és bérlakásépítési, illetve -vásárlási programról. Sajnos Orbán Viktortól ugye az szívárgott ki, hogy bérlakásépítésről hallani sem akar. Tehát a magyar családok lehet, hogy mondjuk, négyről tudnak az ötre lépni, de egyről a kettőre nem.

Az is világossá vált, hogy ki a haszonélvezője, a legnagyobb haszonélvezője a CSOK-nak és a különböző otthonteremtési támogatásoknak. Hiszen világossá vált az is, hogy a narancsbárói által irányított Fidesznek és őfelsége ellenzékének, az MSZP-nek a közös mutyija (*Moraj az MSZP soraiban.*) az egyik ilyen legnagyobb beruházás a XI. kerület legimpozánsabb részének, a Kopaszi-gátnak a megvásárlása, ahol pont ilyen CSOK-os lakások fognak épülni 16,5 milliárd forintos állami hitelből, miután egy-egy oligarchájuk lett ugyebár tulajdonos 51, illetve 49 százalékos arányban.

Nem kell annyira hóbörögni, hiszen Orbán Viktor jóbarátja, a Videoton focicsapatának tulajdonosa, Garancsi István 51 százalékos, illetve az MSZP-s exkormányfő, Bajnai Gordon vezette Wallis egykori tranzakciós igazgatója, Kóbor Miklós lett 49 százalékos tulajdonosa ennek a csodálatos természeti szépségű városrésznek, amelynek további beépítését tervezik.

Azért ennek az üzletnek egy további pikantériája, hogy ezt a közös fideszes és baloldali adásvételt ugyanaz az állami tulajdonú és kormányzati irányítású Eximbank pénzeli, amely Orbán Viktor másik jó barátjának, Andrew G. Vajának - bocsánat, ugyebár amióta ott a haza, ahol a haszon, őt már Vajna András Györgynek hívják, legyünk precízek -, szóval, neki is besegít a TV2 megvásárlásába 6,7 milliárd forintos hitellel ez az állami tulajdonú, kormányzati irányítású bank - higgyük el, hogy nem államilag támogatott hitellel. De hát akkor miért nem piaci

alapú hitelekhez fordul, kereskedelmi bankokhoz? Teljesen nyilvánvaló, hogy államilag támogatott hitelekéről beszélünk, még akkor is, hogyha üzleti titokra hivatkozva közérdekűadat-igénylésemet elutasította a bank, és nem mondja meg, hogy pontosan milyen kamatozású hitelt kap Vajna András György.

Nos, a sok milliárdos magánbizniszeknek semmi közük ráadásul a pénzintézetnek az eredeti céljához, amelyet a külkereskedelmi tevékenység ösztönzésére hoztak létre, magát a bankot. És apropó, a narancsbárók által igénybe vett kedvezményes kamatozású hitelek: az állami tulajdonú Eximbank Zrt. ismét kap ugye a költségvetésből 25 milliárd forintot ugyebár kamatkiegyenlítésre - ennyit arról, hogy itt azért nincsenek kedvezményes kamatozású hitelek kihe-lyezve a narancsbáróknak.

Ebből javasoltam átcsoportosítani például 2 milliárd forintot történelmi tematikájú filmek elkészítésének támogatására, hiszen a kormány nagy kultúrpolitikai mulasztása, hogy nem készülnek történelmi filmek, pedig a Rongyos Gárdáról, a pozsonyi csatáról, sorolhatnánk, ki miről szeretne filmet forgatni. Nem Trianont kellene egyébként ünnepelni, hanem akár a bécsi döntéseket, de ezekről, úgy tűnik, nem mernek önök dicsőséges filmeket forgatni.

Ha már a Kopaszi-gátról szó volt, a Duna újbudai partszakaszának visszavásárlására és fejlesztésére is van egy ötmilliárd forintos javaslatom, hiszen a Duna-menti, még be nem épített partszakaszok a legértékesebb területek Budapesten. Sajnálatos módon Újbuda dunai partszakaszának egy része a Kopaszi-gáttól a Kondorosi útig úgynevezett barna-és rozsdáövezet, sitt- és szemétkerakó helyszín; már a hajléktalanok is beköltöztek, úgyhogy a közbiztonság sem kielégítő emiatt. A Duna e része olyan kincs, amelyet mihamarabb az emberek rendelkezésére kell bocsátani, hogy ott kulturált kikapcsolódási, sportolási lehetőségekhez jussanak.

Szilágyi György képviselőtársam már beszélt hosszabban arról, hogy a tömegsportot miért kellene jóval fokozottabban támogatni. Ehhez kapcsolódnék azzal a módosító javaslatommal, amely ide is, akár ehhez a beruházáshoz is kapcsolható volna, hiszen a szabadidősport támogatására előirányzott 477 millió forintot a többszörösével kellene növelni, mert miközben a kormányzati kommunikációra elköltött összegek szapora szívverést, magas vérnyomást, más egyéb nemkívánatos tüneteket okoznak a társadalom széles tömegeinél, addig azért nézzünk szembe azzal, hogy a szabadidősportra áldozott pénz középtávon megtakarításként jelentkezik az egészségügyben.

És ha már itt a szívem csücskéről, Újbudáról szót ejtettem, azért engedtesék meg egy másik, szimbolikus dolog: a Feneketlen-tavat, azt gondolom, sokan ismerik, Újbuda jelképe ez a Feneketlen-tó és annak látképe, és ennek a látképnek a részét képezi az óriási Szent Imre templom is a Villányi úton. Rendkívül nyüzsgő egyházi és közösségi élet van, tömve van fiatalokkal, és mégis, a homlokzata, szerkezeti állapota szemet szúróan rossz állapotban

van, lassan a kerület szégyenfoltja lesz. Én ezért azt gondolom, hogy szerkezeti és homlokzati felújítása indokolt és sürgető volna, erre egy 500 millió forintos támogatást irányoztam elő módosító javaslatban.

Visszatérve azonban a családpolitikára, szeretném felhívni egyrészt a népbetegségnek minősülő meddőség miatt a lombikbébi-program fokozottabb támogatását. Erről, tehát a mesterséges megtermékenyítés ügyéről szintén beszélt már Szilágyi György képviselőtársam, és erre szintén nyújtott be módosító javaslatot. Egy ilyen szent ügyet, bízom benne, hogy ha mást nem is, legalább ezt, a magyar élet meg születését, ott, ahol szeretnék, de ez nem jöhet létre egészségügyi okok miatt, ott ezt támogatnák.

Adósak önök a családbarát kialakításával éppúgy, mint a demográfiai földprogrammal, melyet még Ángyán József államtitkársága idején kitűnően kidolgoztak, elfogadták, „A vidék alkotmánya” alcímet viselő nemzeti vidékstratégia máig hatályos részeként, a kormány megszavazta. Azonban hiába volt még ott konkrét, évekre szóló ütemezés is, gyakorlatilag semmi sem valósult meg belőle, pedig szükség volna erre, hogy az ez iránt fogékony fiatal párok földhöz juthassanak. Sajnos ehhez képest inkább a narancsbárókat juttatták újabb és újabb földekhez, Mészáros Lőrincet és édesapját, azonos nevű édesapját. Nyugodjunk meg, nincs itt probléma, csak azért jutnak ennyi földhöz, mert azonos nevűek. Hát nem nyugszunk meg, és azt gondoljuk, hogy a demográfiai földprogramra nagyobb szükség volna, és szükség volna itt a szülői életjáradék bevezetésére és még sok lépésre is.

Én azt gondolom, hogy ezektől nem tántorodnának el, hogyha ki mernék mondani azt, amit itt sokszori kérésemre sem volt hajlandó, legutóbb a hétfői interpellációra sem volt hajlandó kimondani a kormány, hogy mit tekint a kormány a magyarság legnagyobb problémájának. Hogyha ki mernék mondani azt, amit a társadalom abszolút többsége, 58 százaléka is vall, miszerint Magyarország legnagyobb problémáinak gyökere a népességfogyás, ha lennének olyan bátrak, mint a Jobbik is volt, hogy egy komoly szakmai vita után, sok probléma van, ez nem vitás, de ki mertük mondani azt, hogy a magyarság legsúlyosabb problémája a népességfogyás, és ezt belevettük a programunkba. Próbálják ki egyszer, hogyha írnak majd választási programot - bízunk benne, hogy lesz ilyenjük -, akkor írják le, fektessék le, mert utána sokkal könnyebb lesz a kérdéshez közelíteni, utána nem lehet pénzhányra hivatkozva leszavazni sorra a javaslatainkat. Mint például azt a tíz javaslatot, amit ismertettem ebben a hétfői interpellációmban is, és amelynek egyikével kapcsolatban sem mutatott semmilyen nyitottságot a kormány.

Pedig változtatni kellene, hiszen az Iránytű Intézet legutóbbi reprezentatív közvélemény-kutatása szerint arra a kérdésre, hogy ön szerint a magyar népesedési válság kezeléséhez elegendő-e a kormányzat jelenlegi családpolitikája, 71 százalék válaszolt nemmel, akik szerint tehát nem elegendő, azaz

elégtelen, azaz megbukott a kormány családpolitikája. Ezt mondja a társadalom 71 százaléka, és csak 21 százalék véli úgy, hogy elegendő, hogy elégséges, hogy átengedi a vizsgán a kormány családpolitikai felelőseit. Én azt gondolom, hogy ezzel szembe kellene nézni. És hogyha nem hisznek az Iránytű Intézetnek, merjék fölmérni maguk ezt a kérdést - nem hiszem, hogy nagyon más választ adnának a magyar emberek. Merjenek szembenézni azzal, hogy ez a magyarság legnagyobb problémája! És hogyha ezt megtennék, akkor azt gondolom, hogy támogatnák mindazon javaslatainkat, amelyeket most itt nagyon nem is tudok ismertetni.

De talán egyet, még egy szent ügyet mégiscsak idehoznék zárásul, ez pedig az életpárti szemlélet kialakítását célzó ismeretterjesztés - 35 millió forint. Hogy miért, azt is elárulom, hogy miért pont ennyit, hiszen az Alaptörvény II. cikkében foglaltakkal szemben, amely szerint „Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz, a magzat életét a fogantatástól kezdve védelem illeti meg.”, sajnálatos módon még mindig túl sokan döntenek úgy, hogy nem hozzák világra a gyermeküket. Sok esetben a környezet, a szülők reakciójától való félelem áll a döntés hátterében, és amennyiben a környezet támogatná, úgy a kismama az életet választaná.

Mi, jobbikosok azt gondoljuk, hogy talán Az Élet Menete Alapítvány is nagy megértéssel veszi tudomásul, amennyiben az Országgyűlés a kormányzat által eredetileg szándékozott támogatási összeg felét átcsoportosítva életpárti, életszemléletű és életközponitú gondolkodás kialakítására fordítaná ezt a 35 millió forintot, bemutatva azt a magyar lakosságnak, hogy az abortusz hazai legalizálásától kezdve hogyan alakult a magzati élethez való hozzáállása a társadalomnak.

(17.50)

Ehhez kiemelt közérdek is fűződik, hiszen ennek hatására talán többen döntenének úgy, hogy világra hozzák gyermeküket. Tisztelt Államtitkár Úr! Csak megismételni tudom azt, amiről beszélgettünk, és amit itt az Országgyűlésben is többször elmondtam, megkongatva a vészharangot, hogy amíg a magyarság legsúlyosabb problémájával, a demográfiai katasztrófával nemhogy nem néznek szembe, de azt meg is kéne fordítani, amíg ez nem történik meg, addig nemhogy a nyugdíjrendszer, a társadalombiztosítás, az egész államháztartás fenntarthatatlan. Lehet itt ideig-óráig olyan költségvetést alkotni, ami még nem omlik össze, de hosszú távon fenntarthatatlan lesz, ha ezeket a katasztrófális demográfiai folyamatokat nem fordítjuk meg.

Nézzünk szembe azzal, hogy a 2014. évi 35 ezerrel szemben is 2015-ben 40 ezer főre nőtt az éves népességfogyás üteme. Lehet itt kiragadni kisebb-nagyobb statisztikákat, de az éves KSH-adatok azt mutatják, hogy a népességfogyás üteme fokozódik.

Ezzel szembe kell nézni, és a családpolitikában is gyökeres változásokra van szükség. Köszönöm figyelmüket.

ELNÖK: A kormány nevében Szabó László államtitkár úr kért szót, parancsoljon, államtitkár úr!

SZABÓ LÁSZLÓ külgazdasági és külügyminiszeri államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. A képviselő úrnak egy tárgybeli tévedésével kapcsolatban szeretném itt felelőlegesen a szavam. Az Eximbank különböző finanszírozási gyakorlatára tett megjegyzéseknél szeretnék egy kis zavart tisztába tenni.

Az Eximbank piaci források bevonása mellett tud piaci árazással hiteleket kihelyezni, tehát itt világpiacon szereznek be tőkét, és teljesen piaci, kommerciális keretek között tud hitelt adni, valóban mindenféle párthoz, névhez, gazdasági csoportokhoz való tartozás nélkül, gyakorlatilag üzleti politikai alapon.

Az Exim azokkal a tételekkel, amelyek most a költségvetésben szerepelnek, a magyar kis- és középvállalkozókat segíti, és itt olyan kamatkiegyenlítési gyakorlatokat tesznek, amivel a magyar kis- és középvállalkozók sikeres exportját teszik lehetővé, és a két aktivitást nem kell összekeverni, két teljesen különböző tevékenységről van szó.

2016 első negyedében a kis- és középvállalkozók aránya a teljes ügyfélkörben 84 százalékot is meghaladt már az Exim portfóliójában. Gyakorlatilag 670 céget segítettek már csak idén. A refinanszírozott hitelállománya a banknak 530 milliárd forintot is meghaladta már, ami azt mutatja, hogy a közvetlen finanszírozással együttműködő partnerekkel, illetve a bankokkal való refinanszírozáson keresztül egyre nő a kis- és középvállalkozások száma, akiket az Exim sikeresen finanszíroz. És én úgy érzem, hogy azok a számok, amelyek a 2015. évben is gyakorlatilag minden rekordot megdöntöttek, magukért beszélnek, 90 milliárd euró fölötti export és 8,1 milliárdos külkereskedelmi többlet, ez szerintem önmagában nagy sikernek nyilvánítható.

Még egyszer: az a dolog, amit ön kritizál, az a fajta finanszírozás, ami itt az országon belül kereskedelmi alapon megy, ezeket a piaci források bevonásával végzi az Eximbank. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. A kormány részéről a reflexiót Banai Péter Benő államtitkár úr folytatja. Parancsoljon, államtitkár úr!

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági miniszeri államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. A szociális ágazat, illetőleg a családi támogatások kérdése több hozzászólásban is fölmerült, ezért néhány, ha úgy tetszik, szemléletbeli különbségre és a kormány filozófiája szerint előrelépést jelentő folyamatokra hívnám fel a figyelmet.

Korózs Lajos képviselő úr, illetőleg korábban a Szocialista Párt képviselői a szociális kiadásokat

mindig abból a szemszögből nézték, hogy GDP-arányosan hogyan alakul ezen kiadások területe. És aszerint értékelték, és ha jól értettem, Korózs Lajos képviselő úr értékelt a '17. évi költségvetést, hogy GDP-arányosan a szociális jellegű kiadások növekednek-e vagy sem.

Én azt gondolom, hogy egy más jellegű szemléltetési megközelítést érdemes követni. Mi lehet egy kormányban bárhol Európában vagy bárhol a világon a célja? Az, hogy a foglalkoztatás bővítésével és mellette egy szociális ellátórendszer fenntartásával a lakosságának minél nagyobb aránya normális életszínvonalon éljen, és minél kevesebben szoruljanak rá segélyre. Ilyen megközelítésből nézve -ismétlem- én értéknek tartom azt, hogy a néhány évvel ezelőtti helyzethez képest ma sokkal több ember tud dolgozni, és minden kimutatás szerint, aki dolgozik, annak van esélye fölemelkedésre, annak van esélye arra, hogy az életvitele javuljon, jövedelmei növekedjenek.

Megfordítva ezt a kérdést, ha a Korózs képviselő úr által említett folyamatokat néznénk, akkor Görögország és néhány más mediterrán ország a legjobb úton lenne, hiszen a GDP-je zuhan, a munkanélküliség növekszik, a szociális jellegű kiadások GDP-arányosan növekednek. Azt gondolom, azt célszerű leszögezni, hogy nem ez a cél.

Ezek után nézzük meg, hogy a szociális területen 2017-ben milyen változások vannak. Ahol abszolút összegű kiadáscsökkenést lát a képviselő úr, az abból fakad, hogy az érintettek létszáma csökken. Olyat nem tudunk találni az önkormányzatok előtt lévő 2017. évi költségvetési törvényjavaslatban, olyan elemet nem tudunk találni, ahol konkrét ellátáscsökkenés történne meg. Egyetlenegy ilyen sem lehet mondani. Ellentétben Korózs Lajos képviselő úr két olyan ellátást is mondott, ahol az ellátások összege növekszik: az időskorúak járuléka vagy a legszegényebb családokban élő gyermekek támogatásának növelése.

Ismétlem: a 2017. évi költségvetés nominális csökkentést egyetlenegy ágazatnál sem tartalmaz, egyetlenegy ellátásnál sem tartalmaz. Növelést épp tartalmaz, tehát szociális területen is vannak olyan ellátások, amelyek növekednek, és ismétlem: azzal számolhatunk, hogy a foglalkoztatottak száma 2017-ben is növekedni fog.

A nyugdíjak ügye. Először is célszerű ismét elmondani azon jogszabályi előírást, amelynek értelmében a nyugdíjak reálértéküket meg kell hogy őrizzék. Ez egy 2010 utáni jogszabály, Alaptörvényből fakadó kötelezettség, és tudjuk azt, hogy korábban ilyen szabály nem létezett. Volt, amikor a nyugdíjak reálértéke csökkent. 2010 után ilyen folyamatot nem látunk. 2010 óta a nyugdíjak vagy megőrizték reálértéküket, vagy növekedett a reálértékük. Megint nézzük meg a tényszerű számokat! A növekedések értéke az elmúlt években nagyobb volt, mint az infláció értéke.

Az idei évre 0,4 százalékos inflációt várunk. A nyugdíjemelések mértéke, ha jól emlékszem, 1,6 százalékos volt. A tavalyi évben mínusz 0,1 százalék

volt az infláció mértéke, az ezt megelőző évben szintén, és értelemszerűen ennél jóval nagyobb pozitív számú nyugdíjemelés valósult meg.

Ezen emeléseknek köszönhetően a nyugdíjak reálértéke olyan mértékben nőtt, hogy 2010 után az említett 13. havi nyugdíj ténylegesen visszaépült a nyugdíjrendszerbe. Úgyhogy ezekkel a tényekkel a hátunk mögött érdemes értékelnünk a 2017. évi nyugdíjnövelési javaslatot.

Tisztelettel kérek minden képviselőt, hogy ne csak azt mondják el, hogy az Alaptörvény és az ennek a szellemében készült költségvetési törvény minimum biztosítja a nyugdíjak reálértékének megőrzését, ne csak azt mondják el, hogy ha esetleg az infláció nagyobb lesz, akkor a törvény erejénél fogva az év végén kiegészítő emelés fog megvalósulni, hanem azt is mondják el, hogy igen, a nyugdíjasok fogyasztói kosarában azok a közüzemi díjak, amelyek a rezsicsökkentés értelmében mérséklődtek (*Bangóné Borbély Ildikó: A nyugdíjasokat kell megkérdezni.*), nem emelkedtek, mérséklődtek, azok az alapvető élelmiszerek, amelyek fogyasztása a nyugdíjasok fogyasztói kosarában nagyobb súlyt képvisel, mint egy átlagos család fogyasztói kosarában, ezen alapvető élelmiszerek áfája, a nyers tej, a tojás, illetőleg a baromfi tekintetében 2017-től 5 százalékra csökken. (*Gúr Nándor: Nyers tej! Nyers tej! Tudod, hány százalék?*)

Mindezeket figyelembe véve azt gondolom, hogy a nyugdíjasok felé is méltó intézkedéseket, vállalható intézkedéseket tartalmaz a jövő évi költségvetési törvényjavaslat.

A szociális területen még egy dolgot szeretnék megemlíteni, ez pedig a szociális dolgozók bércéje.

Emlékezzünk arra, hogy az elmúlt években bérpótlékokkal, két bérpótlékkal (*Bangóné Borbély Ildikó: De az nem az alapbér, államtitkár úr! Bérpótlék, és nem alapbér!*) pluszforrás jutott a szociális területen dolgozóknak, és a 2017. évi költségvetési törvényjavaslat is számol azzal, hogy további béremelésre kerülhet sor a szociális ágazatnál. (*Bangóné Borbély Ildikó: És mikor kapja meg az alapbérében a béremelést, és nem bérpótlékban?*)

(18.00)

A szociális területre értjük sokszor a bölcsődei dolgozókat is (*Bangóné Borbély Ildikó közbeszól.*), és engedjék meg, hogy ezzel áttérjek a Novák Előd képviselő úr által említett családpolitikai jellegű intézkedésekre. Ha a bért mondom, akkor először is rögzítenünk kell, hogy a bölcsődei felsőfokú végzettségű dolgozók a pedagóguséletpálya-modell részét képezik (*Bangóné Borbély Ildikó: És hány százaléka ez a bölcsődei dolgozóknak, államtitkár úr?*), így náluk a pedagógusbér-emelések szerinti többletbéremelések megjelentek, és értelemszerűen 2017-ben is számolunk azzal, hogy szeptemberben náluk is béremelés fog megvalósulni. Új intézkedésként a bölcsődei középfokú végzettségű dolgozóknál is

(Közbeszólások az MSZP soraiból.) számolunk további pluszbérvizsgálattal, ennek a fedezetét a már sokszor emlegetett céltartalékok között látjuk. (Bangóné Borbély Ildikó közbeszól.) Tehát - ismétlem - a felsőfokú végzettségű... (Bangóné Borbély Ildikó: Talán a játékadót át kellene gondolni, államtitkár úr! - Az elnök csenget. - Gúr Nándor: Jól beszél a Bangóné! - Bangóné Borbély Ildikó közbeszól.) ...a felsőfokú végzettségű dolgozók után a középfokú végzettségűeknél is számolunk béremeléssel.

De az alapkérdés, azt gondolom, családpolitikai kérdésben az, hogy az a gyökeres változás, amit Novák Előd képviselő úr említett, az tetten érhető-e 2010 után vagy sem. Megint elismétném azt, hogy 2010 és 2011 olyan évek voltak, amikor az európai gazdasági környezet, a magyar gazdasági környezet, az állami költségvetési környezetet azt eredményezte, hogy minden ajánlás a bevételek radikális növelésére, a kiadások radikális csökkentésére irányult. Ebben a környezetben mert egy igen merészet lépni a kormányzat, illetőleg mert merészet lépni az Országgyűlés azzal, hogy egy olyan családtámogatási rendszert fogadott el, egy olyan adókedvezmény-rendszert fogadott el, amelynek az értelmében 2017-ben már több mint 270 milliárd forint marad a családoknál. (Bangóné Borbély Ildikó: És ki tudja igénybe venni?) Mi ez, hogyha nem radikális változás?

Én egyetértek a képviselő úrral abban (Bangóné Borbély Ildikó: A radikális meg a jó nem ugyanaz!), hogy továbbra is kulcsfontosságú kérdés a demográfiai fordulat elérése és a már látott kedvező folyamatok felerősítése, egyetértek a képviselő úrral abban, hogy az ország előtt álló egyik legnagyobb kihívás a népesedési fordulat tartóssá tétele, annak az elérése, hogy minél több gyermek szülessen, ebben a célban tehát nincsen vita közöttünk. Az eszközökben lehet vita. Az én állításom az, hogy a kormány a képviselő úr által is fontosnak tartott jelentős fordulatot végrehajtotta, számos intézkedést tett annak érdekében, hogy a kívánt gyermekek megszülessenek, éppen ezért tartalmazza a jövő évi költségvetés is azt, hogy a kétgyermekesek kedvezménye növekedni fog. Fontos tehát az első gyermekek megszületése is, azt gondolom viszont, további ösztönzőket érdemes adni annak érdekében, hogy a második és harmadik gyermekek megszülessenek.

Az adóintézkedések mellett - csak a teljesség kedvéért - meg kell említenem a gyás, gyed extra bevezetését, meg kell említenem azt, hogy bölcsődefejlesztésre uniós forrásokból most meghirdetett módon több mint 100 milliárd forintot fordít az állam. (Bangóné Borbély Ildikó közbeszól.) Meg kell említenem azt, hogy jogszabály-módosítás következtében azon településeken, ahol a szülők kérik bölcsőde nyitását, illetőleg a meghatározott számot eléri a bölcsődés korú gyermekek száma, ott bölcsődét kell nyitni. Vagy említhetném azt, hogy a 2010 után kormányzó pártok állították vissza azt, hogy az anyák három évig otthon lehessenek a gyermekeikkel. Azt gondolom tehát, hogy számos intézkedést tartalmaz

a népesedési fordulat elérése, az elért eredmények felerősítése érdekében a 2017. évi költségvetési törvényjavaslat is (Bangóné Borbély Ildikó: A népesedési fordulat nem jött be, államtitkár úr, mégsem!), ezért merem jó szívvel támogatásra ajánlani az önök előtt lévő dokumentumot. Köszönöm szépen a figyelmüket. (Taps a kormánypártok soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Folytatjuk a felszólalásokat. A Fidesz képviselőcsoportjából Manninger Jenő képviselő úr következik.

MANNINGER JENŐ (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Azt hiszem, az előttem szóló képviselők által elmondottakra a kormány képviselői válaszoltak, lényegében a tényeket felsorolva. Én azért azt hittem, amikor az előttem szóló képviselő, Novák Előd beszélt, hogy most annak lehetünk a tanúi, hogy azért nem mondott még le az alelnöki ambícióiról is, hiszen összefoglalta korábbi állításait, és felsorolta. Egy dologra szeretnék még azért kitérni, mert nagyon sokszor elmondta már itt a parlamentben, most már lassan én is megjegyzem, annyiszor elmondta ennek az Iránytű Intézetnek a felmérését. Egyrészt az államtitkár úr ismertette a tényeket, másrészt pedig csak fel szeretném hívni a figyelmet, hogy egy ilyen felmérésnél az a kérdés, hogy elégnek bizonyul-e valami, az egy felmérési szakember szempontjából is, tudják, nagyon félrevezető. Igazából ha költségvetést érintő kérdésekben akarunk felmérést készíteni, akkor egyetlen dolog elfogadott szakmailag: hogyha egy csomagot kell szétosztani különböző célokra, hiszen ha egyesével kérdezzük rá, hogy elégnek tartják-e valamire, akkor szinte mindenre azt fogják válaszolni, hogy nem elég, mert ez a dolgok természete. (Novák Előd: Kivéve a stadionokra! - Font Sándor: Azt meg se kérdezzük!) Én tehát azt gondolom, hogy nyilvánvaló, hogy ez a felmérés érdekes lehet, de nem irányadó.

Természetesen abból a szempontból, én úgy gondolom, hogy nagyon helyes - egyébként egyetértek vele -, hogy ezt a dolgot nem szabad annyiban hagyni, és az államtitkár úr el is mondta, hogy az elmúlt években milyen intézkedések történtek, és következetesen tovább kell vinni természetesen nemcsak a családi kedvezményeket, hanem még tovább kell javítani - ez is tervbe van véve - például a gyereket nevelő szülők, a kisgyermekes anyák munkavállalási lehetőségeit, és így tovább. Abban tehát egyetértünk, hogy ez a legfontosabb előttünk álló kérdés ezekben az években.

Az a szerencse - ahogy az államtitkár úr elmondta -, illetve nem szerencse, hanem a kormány gazdaságfejlesztési politikájának a következménye, hogy ezekben az években már ezzel foglalkozhatunk valóban, és kétségtelen, hogy vannak olyan sikerek, amelyeket el kell ismerni. A legnagyobb kritikusok is elismerik, és az OECD felmérései szerint is jelentős előrehaladás történt 2010 és 2015 között az adók

terén is, még akkor is, hogyha természetesen itt is azt lehet mondani, hogy nem lesznek elégedettek az emberek az adócsökkentéssel, és folytatni kell, hiszen különösen a versenyképesség javítása ügyében tovább lehet csökkenteni az adókat - így ebben az évben is erre kerül sor. De megemlítem, hogy 2010 és 2015 között az OECD-tanulmány szerint is az általános adóteher a kis- és középvállalkozásoknál 54-ről 46 százalékra csökkent, tehát ez a jó irány, ezt kell folytatni. Vagy akár a hátrányos helyzetű és szerényebb körülmények között élő embereknél is volt azért javulás, hiszen az elmúlt öt év volt az, amikor a nettó minimálbér jelentősen, 11 százalékkal emelkedett, a korábbi időszakokban nem volt ilyen tendencia. És azt is hozzá kell tennem, hogy 2010 és 2015 között 560 ezer új munkahely keletkezett, és 200 ezer ebből a közfoglalkoztatott, ami szintén lehetőséget kínál a munkaerőpiacra való belépéshez. Ezek a fő tendenciák.

Emellett a 2017. évi költségvetést azért nevezzük az otthonteremtés és az adócsökkentés költségvetésének, mert most már nemcsak a vállalkozási terhek, az áfaterhek is csökkennek, és ismerik, hogy az otthonteremtésnek pedig milyen új lehetőségei vannak, amelyeket, nyugodtan mondhatjuk, nemcsak a tehetősek, hanem igenis a különböző szociális helyzetben lévők is igénybe vehetnek.

Ezenkívül egy olyan témára szeretnék kitérni, amelyről eddig nem volt szó a költségvetésnél, ágazati témákra, a környezetvédelem és a közlekedés kérdésére. Hogy a környezetvédelem és a közlekedés céljait hogyan szolgálja a költségvetés, röviden, nagyon röviden el kell mondanom, hogy mely főbb célokat szolgálja, csak ki szeretnék emelni egy célt, merthogy a környezetvédelem és a közlekedés összefügg, az elektromobilitásnak a támogatását, a Jedlik Ányos-tervet, amelynek van egy költségvetési lába is, 3 milliárd forint, nyilván ez kiegészülhet uniós forrásokkal, vagy a korábbi években az üvegházhatással kapcsolatos kvóta kapcsán keletkező pénzek felhasználásával. Itt a következő években nagy fejlődést fogunk látni: kiépülnek az elektromos autózás alapinfrastrukturái, töltőállomások épülnek, gyorsöltő-állomások, fizetési és elszámolási rendszerek kerülnek kialakításra, és elkezdődik egy olyan folyamat, amelynek révén Magyarország is részt vesz abban, hogy egyre nagyobb mértékben terjedjen el az elektromobilitás.

A közlekedésnél és a vasúti közlekedésnél is azt lehet látni, hogy összességében jelentősen nőnek az összegek (*Bangóné Borbély Ildikó közbeszól.*), 2010-től növekvő összegekről van itt szó. Ebben az évben, 2017-ben is tovább növekszik mind a kettő, a közúti tevékenység és a vasúti közlekedés ügye is.

(18.10)

Kétségtelen, hogy ilyen szempontból, és arra most nincs idő, hogy ezt részletezzem, hogy itt a hazai források és az uniós források egymást kiegészí-

tik, és így bizony nem könnyű átlátni, de összességében mindenképpen nagyobb növekedésről van szó.

Ezt el kell mondani, mint ahogy azért ki szeretnék még arra térni itt a költségvetési vita elején, és reggel is több sajtótermék egy olyan értelmezést indított el, amely szerint bizonyos ágazatokban csökkennek a források, és elég érdekes módon itt az oktatást is felsorolták. Ezt csak úgy tudom elképzelni, hogy valaki tévesen vagy szándékosan tévesen csoportosított összegeket, vagy egyáltalán kitalálta. Tehát ezért nem könnyű a költségvetés átnézése ilyen szempontból. A közlekedés és környezetvédelemnél is össze lehet nézni, de ott csak pozitív összegek jönnek ki, és a következő években jelentős fejlesztésről számolhatunk be.

Ki szeretném emelni még a közlekedési célok közül a közúti közlekedés biztonságának javítását, amelyre szintén 198 millió forint van. Ez azért nagyon fontos, mert ez az egyik legfontosabb célkitűzés, közösen az Európai Bizottsággal, valamint olyan célokat is, amelyek egyedi stratégiai célok, például a Budapest-Belgrád vasútvonal építésére is van előirányzott pénz, vagy akár a kulcsfontosságú budapesti közlekedési beruházásokra is külön összeg, 9,2 milliárd, és a budai vasúti közlekedés fejlesztésére is 5 milliárd forintot szán a költségvetés. Ahogy nagyon fontos, hogy vidéken a regionális repülőterek működésének támogatására is most már 400 millió forintot nevesít a költségvetés.

Természetesen a közútfejlesztés, amelynek egy nagy része az IKOP-ból, tehát az integrált közúti operatív programból történik a priorizált vasúti fejlesztések mellett, így hazai forrásból lesz kiegészítve, hogy a főbb célokat elérjük, a megyei jogú városok bekapcsolását az országos gyorsforgalmi úthálózatba. Van, amelyet meg lehetett oldani uniós forrásból Szombathelyen, de Eger, Kaposvár, Békéscsaba bekapcsolása is készül, de Zalaegerszegnél ugyancsak készülnek egyelőre a tervek, amely zalaegerszegi út Hévízt és Keszthelyt is be fogja kapcsolni a gyorsforgalmi autópálya-hálózatba.

Tehát elmondhatjuk - és ezzel fejezném be -, hogy prioritás az otthonteremtés és az adócsökkentés, de tovább folytatódnak uniós források és hazai források alapján a fejlesztések is, így a vasúti és a közúti közlekedésben is jelentős fejlesztéseket fogunk látni a 2017-es évben is. Köszönöm figyelmüket. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mivel pillanatnyilag független képviselő nincs jelen, így a képviselői felszólalás majd hátrább tolódik. A kör bezárult, most van lehetőség kétperces felszólalásokra. Elsőnek Apáti István képviselő úrnak adok szót. Parancsoljon, képviselő úr!

APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Én a teljes országos költségvetéshez képest egy jóval szűkebb keresztmetszettel szeretnék nagyon röviden foglalkozni, ez pedig választókerüle-

tem, Mátészalka környékét érinti, sőt Szabolcs-Szatmár-Bereg megye egy jelentős része számára is fontos lenne kihatásait tekintve. Ez pedig a környékünknek legalább húsz éve ígérgetett M49-es gyorsforgalmi elkerülő út megépítése, amelynek ügyében már nagyon sokszor megszólaltam az elmúlt években az Országgyűlésben. Mindenki elismerte a szükségességét, fontosnak tartják közlekedésbiztonsági szempontból, gazdasági szempontból, de valahogy, amikor erre pénzt kellene biztosítani a központi költségvetésben, akkor a mi környékünk, immár sokadszor megtapasztaljuk, hogy mostohagyermek, mint ha az ott élők sokadrangú állampolgárai lennének ennek az országnak, és mindig hátrasorolnak, hátrahelyeznek minket ebben a fontossági sorrendben.

Hogy mindenki értse, hogy miről van szó, az M3-as autópálya 266-os kilométerénél található az őri lehajtó, kihajtó, innen indulna ez az elkerülő út, és Mátészalka, Kocsord, Győrtelek, Ökörítőfülpös, Porcsalma, Pátyod, Csenger irányából, Csengersima irányából érné el a magyar-román határt. Ez nemcsak azért lenne fontos, mert a leginkább sújtott, leginkább érintett településeken, Kocsordon és Mátészalkán egy 2010-es felmérés szerint több mint tízezer gépjármű haladt át egy nap alatt 2006-ban, 2010-re ez már 16 ezerre nőtt, hiszen ez a két település kell hogy magán viselje a Tiszabecs és a Csengersima felől érkező személy- és teherforgalom jó részét egyaránt. A környező ingatlanok, a belterületi ingatlanok állapota katasztrofálisan, rohamos mértékben romlik, több halálos és egyéb súlyos baleset történik. A környék húzóerejét jelentő mezőgazdaságot így lehetne bekapcsolni az ország és Európa vérkeringésébe, és sok más egyéb szempontból is fontos lenne, hogy ez a beruházás legalább egy 20 milliárd forintot összeggel elinduljon, jelentős részében egyébként elég is lenne ez a 20 milliárd forint. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*

Úgyhogy nagyon kérném arra önöket és a teremben helyet foglaló Kovács Sándor fideszes képviselő urat, hogy támogassák ezt a módosító indítványt. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik sorában. - Közbeszólás az MSZP soraiból: Nincs is bent! - Apáti István: Az előbb még itt volt!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Gúr Nándor képviselő úr következik, az Országgyűlés jegyzője.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Banai államtitkár úr, előre szólok, hogy ne vitatkozzon, mert nem velem fog vitatkozni, hanem a KSH-val meg a NAV-val, amennyiben megszólal ellentétben értelemben. *(Derültség az MSZP sorában.)* Bár erre is képes államtitkár úr, ahogy ezt ma észrevettem. Tudja, a tartós szegénységben élők aránya 2009-ben 5,7 százalék volt. Most pedig ott tartunk, hogy ez 1,5 százalékkal több. Az 1,5 százalék önmagában semmit nem mond, de ha azt mondom, hogy 150 ezer emberrel több, akkor már többet mond, ugye?

A gyermekek esetében pedig még rosszabb a helyzet, mert a 9 százalékos arányról 13,4 százalékos arányra nőtt a tartós szegénységben élő gyermekek száma, aránya. Ez azt jelenti, hogy több mint 400 ezerrel több gyermek él tartósan szegény körülmények között, mint amennyi 2009-ben.

Ezt csak azért mondtam el önnek, hogy az ön által az előbb említett oly sok pozitív eredmény dacára ilyen élethelyzet alakul ki. KSH, nem Gúr, KSH.

Azt is hozzáteszem önnek, hogy ez nyilvánvaló, hiszen a bérpozicionális helyzetek az emberek messze döntő többségében ezt hívják életre, hiszen például a közfoglalkoztatott ember vásárlóerő-értékben egyharmadával kevesebb pénzhez jut hozzá, mint hat évvel ezelőtt. Az a minimálbér, ami most 73 815 forint, tudja, most első esztendőben vásárlóerő-értékben több, mint 2010-ben, öt éven keresztül pedig meglopták az embereket, miközben plakátolták, hogy nő a minimálbér. A járulékkerhei nőttek, államtitkár úr.

Azt is tudja, hogy a foglalkoztatási pozíciókban mi a helyzet, de Manninger képviselőtársamnak is elmondhatja, hogy ő is tisztában legyen ezzel, hogy nagyjából 200 ezer ember átlagban a közfoglalkoztatásban, nagyjából 120-130 ezer ember, aki a statisztikában benne van, de külföldön végez munkatevékenységet, azok a diákok, akik a diákszövetkezetek keretei között végeznek munkatevékenységet, 150-200 ezren, hat évvel ezelőtt nem voltak benne a statisztikában. Ha összeadja csak ezt a három számot, nagyjából félmillió. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Milyen többlétről beszélnek önök? Egymillió új munkahelyet ígértek a gazdaságban. Semmit nem csináltak belőle.

Ezt kellene megteremteni annak érdekében, hogy élhetőbb legyen ez a világ. Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Folytatjuk a rendes felszólalásokat. A Fidesz képviselőcsoportjából Font Sándor képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

FONT SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy tűnik, hogy az MSZP és az ellenzék 2010 óta, amikor egy költségvetés tárgyalásához érünk, azt a stratégiát választja, hogy a benyújtott költségvetés-tervezet olyan borzasztó, hogy azt jobb, ha meg sem szavazzuk, jobbá tenni nem lehet, bár ők kísérleteznek vele, és hogy ha ez így érvénybe fog lépni, akkor ez Magyarország pusztulásához fog vezetni. Körülbelül ilyen üzeneteket hallunk minden egyes felszólalásuknál.

Most is ezt a sémát követik, de én azért szeretném emlékeztetni őket, hogy most egymás után a hetedik költségvetés, amit 2010 óta benyújtunk, és az általuk vizionált pusztulás nem következett be. Sőt, nemhogy nem következett be, hanem hogyha figyelték a reggeli, Varga Mihály által elmondott

expozét, majd pedig a további érdemi hozzászólókat, és ha egyébként önök is netán figyelik Magyarország gazdasági helyzetét és teljesítményét, akkor azt látják, hogy egy javuló tendencia az, ami övezi minden tekintetben a magyar gazdaságot.

Én ezt a vitát már régóta figyelem a mezőgazdaság területén, ott ugyanezt a sémát követik. Valóban, ma még az MSZP nem szedte ízekre a mezőgazdasági terület költségvetését, de ismerem a felfogásukat, ezért nem csodálkoznék, ha a mai nap hátralévő részén és a holnapi napon azt állítanák, hogy ez borzasztó, ami most a mezőgazdasági fejezetben található. De megnéztem, ezt állították a 2016. évi költségvetés vitájánál, majd a '15-ösnél, a '14-esnél, és sorolhatnám.

De mi történt a mezőgazdaságban? Nem az, amit jósoltak, hogy ez a pusztuláshoz és a totális megsemmisüléshez vezet, hanem pont az ellenkezője történt.

(18.20)

A magyar mezőgazdaság olyan mértékű megerősödése következett be az elmúlt hat évben, amely még egyszer sem volt tapasztalható 1990 óta. Soha ilyen nagyságú teljesítőképességet nem adott még hozzá a magyar gazdasághoz, a GDP-növekedéshez sem. Egyedül a 2012-es év volt a nehéz év Magyarország gazdaságának is - emlékszünk a mutatókra -, de a magyar mezőgazdaságnak is egy katasztrófális éve volt, téli fagy, tavaszi fagy, aszály, minden, ami létezett, összejött. Éppen ezért azt merem állítani, hogy az a helyes költségvetés, és itt, a mezőgazdaságban is az, amely a stratégiai célokat helyesen kiszolgálja. Úgy tűnik, hogy 2010 után helyesen vázoltuk fel a stratégiai célokat a mezőgazdaságban, mert az eredmények ezt tükrözik, és a költségvetés mindenkor a szolgálatába állt ezeknek a stratégiai céloknak.

Melyek voltak ezek a még mindig is tartható stratégiai célok? Mint említettem, az állattenyésztés, amely egyben a feldolgozóipar első lépcsőfoka, a kézimunkaerő-igényes területek, a kertészeti ágazat erősítése, merthogy a foglalkoztatás általánosan is komoly gondja a magyar gazdaságnak. Rendkívül sokat tettünk azért, hogy növekedés történjen ezen a területen is, több mint 500 ezer körüli most már a foglalkoztatottak száma 2010-hez képest. Látunk potenciált továbbra is a mezőgazdaságban, látunk természetesen az alapkérdés a feldolgozóipar erősítése, a növényi, állati eredetű termékek feldolgozásának a növelése, ezeknek az arányának a növelése. Úgy tűnik, hogy ezeket a stratégiai célokat a mindenkori költségvetés helyesen látta meg és segítette.

Természetesen tudjuk, hogy vannak kivédhetetlen erők, ezek a természeti erők, amelyekkel nem tudunk számolni, és ezek bizony időnként eltéríthetik a mezőgazdaság várt teljesítményét. Ilyen volt a tragikus, már idézett 2012-es év. Erre is fel kell készülnünk, és ez is a célok között az egyik, hogy ezeket a mezőgazdasági kitétségeket mennyire tudjuk

csökkenteni. Itt az árvízvédelemre, a belvízhelyzetre, majd pedig a néhány hónapra rá következő aszályos vízhiányos időszakokra gondolok. Ennek a feladatnak a megoldása még várat ránk. Ez nem következett be. Vízben gazdagok vagyunk, de egyben pazarlók, és nem nyújtjuk azt a lehetőséget a mezőgazdaságnak, amit egyébként az adottságaink megengedhetnének. Tehát a nehéz, szárazodásos időszakban az öntözési területeket nem tudjuk növelni, a víz oda juttatásával még komoly problémáink vannak.

A jégkár ugyanilyen komoly kihívás. Erre ígéretet kaptunk és kormányzati szándék, hogy a mezőgazdaságilag aktív területek egésze le lesz fedve jégkárelhárító rendszerrel, a Nemzeti Agrárkamara a felelőse. Ha jól tudom, '17-ben elindul a technikai megvalósítása is ennek. Aztán itt van a fagykár, ami sajnos már az idei évben is ismert pusztítást végzett. Itt állunk a leggyengébben, nem mi, Magyarország, hanem egyáltalán a tudomány, hogy van-e észszerű, költséghatékony megoldása a fagy elleni védekezésnek. Na de ezek olyan célok, amelyekkel kell hogy foglalkozzunk, és egyben utalok rá, hogy a költségvetés tesz azért, hogy ezeket a kihívásokat megoldjuk.

Nem kerülhetjük meg, hogy az egész agrárágazat, mondhatjuk nyugodtan, rendben van, de vannak egyes szegmensei és egyes szereplői, akik rosszul érzik magukat. Most különösen a tejágazat, a tejtermelő tehenészetek gazdái, gazdálkodói érzik úgy, hogy baj van, és mintha nem tennénk meg mindent az ő érdekükben, hogy ne termeljenek mindennap százezres mínuszokat azzal, hogy megfejk a teheneiket. Nagyjából most így van sajnos, de közismert, hogy ennek nem mi, a magyar kormány és a magyar mezőgazdászok az okozói, hanem a tejkvóta felszabadítása hozta ránk ezt a bajt, és tetézték utána az Oroszország elleni szankciók. Majd pedig ezek halmozottan úgy jelentkeztek, hogy a nagy tejtermelő országok még ránk zúdították, sőt az általunk addig foglalt piacokra zúdították a hatalmas mennyiségű tejet olyan áron, amivel egyelőre nem tudjuk felvenni a versenyt. Erre még egyelőre nemcsak mi nem találtuk meg a megoldást, a számtalan uniós kiegészítő és a magyar költségvetésben megtalálható kiegészítő keret pótlásával sem, hanem egyelőre Európa 28 országából 24 szenved ebben a problémában.

Úgy gondolom, hogy a tejágazaton kívül nincs ma olyan a magyar mezőgazdaságban, amely ilyen mértékű és általánosan sok szereplőt érintene, tehát nyugodtan mondhatom, hogy a mezőgazdaság amúgy köszöni szépen, tűrhetően rendben van. Ez mutatkozik a Czerván államtitkár úr által már említett minden éves exportteljesítményében, feldolgozóipari növekményében és nagyon erős szufficités teljesítőképességében.

Van egy-két olyan része a költségvetésnek, amelyet hadd említsek meg! Nekem régi szívfájdalmam, kormánypárti képviselőtársaim tudják, nem rajongtam akkor, amikor az Agrármarketing Centrum elkezdte a mezőgazdasági tárcától. Most is figyelem, hogy a legújabb formában a Nemzeti Fejlesztési Miniszté-

riumhoz került. Változatlanul állítom, hogy az Agrármarketing Centrumnak a mezőgazdasági tárcánál lenne a leghelyesebb helye. Rendkívül bonyolult áttételeken keresztül tudja csak érvényesíteni a nevében rejlő feladatot, az agrármarketing megvalósítását. Bízom benne, hogy esetleg most is nekirugaszkodva lehet, hogy visszakerülhet az Agrármarketing Centrum a tárcához.

Közismert területeket hadd említsek meg, amely a lakosság minden tagját szinte érinti: az iskolatej-, iskolagyümölcs-programot. Rendkívül sikeresek, szinte nem győzzük a támogatási alapokat beállítani. Jelenleg is jelentős, 4 milliárd, 1,5 milliárdos összegekkel támogatjuk ezt a programot. Itt persze már belenyúlunk a szociális kérdésbe, az egész napos étkeztetési kérdésbe, amelyet közismerten az óvodásoktól az általános iskolás korig teljes egészében a szünetidőben tartó időszakra is kiterjesztettünk.

Hadd említsem meg a költségvetés erejét, amely nem nálunk, nem a mi mezőgazdasági águnknál, annak a során található, de talán bennünket érint a legjobban, az áfacsökkentés hatása, tehát a nagy adócsökkentési hatás. Egyértelmű, hogy a friss tej, a tojás, a baromfi-hús 5 százalékra történő áfacsökkentésének a nyertesei természetesen elsősorban a magyar fogyasztók. De mondjuk meg őszintén, hogy ennek a mezőgazdaság szereplői is igen jelentős nyertesei lesznek, kiszűrve azt a komoly feketegazdaságot, a nemkívánatos szereplőket, akik ezen a területen működnek, úgy, ahogy a sertéshúsnál ez megtörtént és láttuk, úgy, ahogy a gabonakereskedeleminél a fordított áfával ezt ki tudtuk szűrni. Hihetetlen kedvező helyzetbe kerülnek a törvényeket betartó mezőgazdasági szereplők. Ezt ne felejtjük el, hogy a lakosság mellett ők legyenek a legnagyobb nyertesei.

Ezért nyugodtan mondhatjuk, hogy ennek a költségvetésnek az otthonteremtés mellett az áfacsökkentés, illetve önmagában az adócsökkentések a legjelentősebb oldalai, és a mezőgazdaság és ezen keresztül a fogyasztók nyertesei lehetnek ennek a költségvetésnek. Természetesen van egy-két olyan kérdés, mint a Hegyközségek Nemzeti Tanácsnak a véleményünk szerint nem elégséges támogatása, de örömteli kérdés, hogy a Pálinka Nemzeti Tanács viszont önálló fejezeti jogcímmel bekerült a támogatottak körébe új szereplőként.

Dolgozunk azon, hogy minél finomabbra hangozzunk és a szereplőknek minél elfogadhatóbb változatú legyen a majdani végső költségvetés, amelyet mindenkinek elfogadásra fogunk majd javasolni. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló az MSZP képviselőcsoportjából Tukacs István képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

TUKACS ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen a lehetőséget, elnök úr, és köszönöm a szót. Először is a költségvetéssel kapcsolatban szeretnék egy olyan

kormányzati bejelentésről beszélni, amely valahogy elfelejtődött a költségvetés tárgyalásáig, nevezetesen: a nullás költségvetés ígérete. Kiderült, hogy a költségvetés úgy nullás, hogy nem nullás, hiszen a költségvetés hiánnyal számol, a kormányzati kommunikátorok és szereplők ezt úgy magyarázták, hogy csak a működési költségek lettek nullások, a fejlesztési költségeket nem értik bele. Hát, hogy is mondjam, ha Magyarországnak nem egységes a költségvetése, külön lehet választani benne a fejlesztést és a működést, az elég sajnálatos. Tehát szögezzük le, a nullás költségvetés terve annak ellenére nem sikerült, hogy jelentősen megkurtították a működési kiadásokat.

A másik, amiről szólnék, az, hogy újra előállt az az elég érdekes helyzet, hogy hozzákezdünk a költségvetés tárgyalásához, de a költségvetést megalapozó törvényeket és az adótörvényeket meg majd később tárgyaljuk meg.

(18.30)

Ennek a sorrendje már csak logikai alapon is fordított lenne: ha nemcsak a nevét, hanem a tartalmát tekintjük a megalapozó törvényeknek, akkor is az kellene hogy kijöjjön belőle mint megfejtés, hogy előbb a megalapozás, akkor a költségvetés maga. Most tárgyalunk a költségvetésről, majd utána megkezdjük pénteken azoknak a törvényeknek a tárgyalását, amelyek a költségvetésnek nem a szerves részét, hanem az elejét, a tervezés alapját jelentik.

Sajnálatos ebben a költségvetésben, hogy minden bürokráciacsökkentésről szóló kormányzati híresztelés ellenére az állam magára költött pénze növekszik. Ez az egészségügyben azért jelent problémát, mert valamilyen görcsös akarattal ragaszkodnak ahhoz, hogy az OEP szűnjön meg, miközben a legkevesebb, a legkisebb működési költségekkel és arányokkal dolgozott. Tehát inkább felborítanak egy szakmai szervezeti működést, mint hogy racionálisak legyenek legalább ebben a tekintetben.

Tisztelt Képviselőtársaim! Beszélek egy kicsit a költségvetés bevételi oldaláról, hogy mi hiányzik onnan. Persze, a megalapozók ismerete vagy megtárgyalása nélkül elég nehéz ezt megtenni, de néhány tételre azért rákérdeznék.

Az első tétel az, hogy vajon elérne-e ebben a költségvetésben a Magyar Nemzeti Bank közpénznek tekintett nyeresége. Szerintem igen, meg sokak szerint is. Amikor Matolcsy György bejelenti, hogy a Magyar Nemzeti Bank úgy dönt - nem tévedek, amikor azt mondom, hogy úgy dönt -, hogy 50 milliárd osztalékot befizet nagy kegyesen a költségvetésnek, akkor kérdezem, hogy miért nem 260-at, és mi az, hogy úgy dönt. Hát nem a tulajdonos szokott dönteni az osztalék mértékéről?

A másik ilyen kérdés, hogy bár adótörvények ügyében azt hirdetik, hogy ez az adócsökkentés költségvetése, lenne azért még adóágon mit a költségvetésbe becsatornázni. Akkor, amikor Varga Mihály év közben, nem is olyan régen arról beszélt, hogy sok

mindenféle kisvállalkozóra kiterjesztik az online pénztárgépek kötelező használatát, akkor egyvalamiről nem beszélt, hogy mindazok a manikűrös meg pedikűrös meg fitnesszel és egyéb foglalkozó szolgáltatók, akik nyilván nagyon boldogok ettől az ötlettől, hogyan vethetők össze Andy Vajna kaszinóival. Ott miért nincs online bekötés? Miért nem fontos ez a bevétel az államnak? Ha államtitkár úr úgy gondolja majd, hogy ez egy demagóg felvetés, akkor jelzem, nem az, hanem az egyenlő köztelherviselés elvének az ismertetése itt a magyar parlamentben.

Vagy, hogy csak az egészségügyről beszéljek: ugye, mindannyian emlékeznek a chipsadó, népegészségügyi termékadó ötletére, ami fenntartható, ugyanis folyamatosan szolgált volna az egészségügy bérfejlesztését? Egy alkalommal volt ilyen, ha jól emlékszem, nagyjából 35-40 milliárdnyi összeg került felosztásra csúfosan, hiszen arányaiban volt eltolva a szakdolgozók felől az orvosok felé ez a bérfejlesztés, és mondjuk, egy kezdő szakdolgozó nulla forinttal részesült a bérfejlesztésből, pont azok, akiket a szakmában kellene tartani. Ha ezt a három tételt nézem, akkor azt mondom, hogy a kormány nem annyira gondos a felfedezhető bevételek ügyében, mint ahogy ez szükséges lenne és kellene.

Korózs képviselőtársam beszélt már a nyugdíj-emelés mértékéről. Ha jól emlékszem, a nyugdíj-emeléssel kapcsolatos törvényi szöveg nem úgy szól, hogy az infláció mértékével kell emelni, hanem úgy, hogy legalább az infláció mértékével emelni. Tehát önöket, tisztelt képviselőtársaim, tisztelt kormánytagok, semmi sem gátolja meg abban, hogy átgondolják azt, hogy a 0,9 százalékos nyugdíj-emelés - ami önök szerint az inflációs mérték, a Magyar Nemzeti Bank szerint nem annyira, mert a honlapján még mindig más becsült adat található 2017-re nézve - vajon tisztességes-e. És persze azok a szóvarázslatok, amikkel itt az áfacsökkenést kombinálják a nyugdíj-emelés ilyen csekély és megalázó mértékével, hogy majd a 0,9 százalék nem is 0,9, hanem több, azok eléggé megmosolyogtatóak, már ha az államtitkár úr megengedi ezt.

Azt szeretném felvetni és kérdezni, hogy miért nem születnek olyan elképzelések, amelyek legalább sávosan, a nyugdíj valóságos mértékének megfelelően gondolkodnak el az emelés mértékéről. Megtehetnék, ne mondja, hogy nem! A svájci indexálásra való visszatérés nem feltétlenül szükséges ahhoz, hogy a legcsekélyebb nyugdíjjal rendelkezők nyugdíját az infláció mértékénél nagyobb mértékben emeljék. Senki nem kívánja el, hogy a szupernyugdíjak kerüljenek megemelésre nagyobb mértékben, de azt igen, hogy a 0,9 százalék ne számítson valóságos nyugdíj-emelésnek, mert ez nem az.

Kérdezem: miért nincs gondolkodás abban, hogy nem csak azokat, akik fiatalok, és azt kívánjuk, hogy gyerekek szülessenek... - azok megbecsüljék az idősebbeket? Márpedig a nyugdíj erről szól. Ha ezt azonban a nyilvánosság összekombinálja a szülőtar-tás kötelezettségének törvényével, akkor eléggé ko-

mor felhőket lehet látni ezen az ágon, nem azt, hogy valaki az életén át fizetett járulékából tisztességes nyugdíjjal tudna megélni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Államtitkár úr azt mondta, hogy nem jó dolog a szociális kiadásokat a GDP-hez hasonlítani vagy az arányait vizsgálni. Én az egészségügy ügyében mégis azt mondom, hogy ez szükséges és fontos. Ott ugyanis, ahol a GDP mértékéből jobban, nagyobb részben részesül az egészségügy, párosulva természetesen egy jól átgondolt egészségügyi rendszerrel, jobb az egészségügyi ellátás. Ezt az oksági összefüggést talán mégsem lehet letagadni. Az a pénz, amivel az egészségügy most részesül a költségvetésből, nem éri el nemhogy az európai, hanem a visegrádi országok mértékét sem. Ezért tehát a kommunikációjuk helyett jobban örültem volna, ha fel tudom fedezni azt a szándékot, amely valóságosan akar az egészségügy pozícióin javítani.

Jellemző módon az államtitkár úrnak - aki most sajnálatosan nincs jelen, bár én nagyon örültem az imént, hogy részt vesz a vitában - nem is koncepciója van az egészségügyről, hanem pontjai: fővárosi szuperkórház vagy nem, ezt még nem tudjuk eldönteni, mert ebben elég változatos híreket teregetnek a nagyvilágba; kancellári rendszer, ami gyakorlatilag a kórházak komisszáriaként arra ösztönözne, hogy kijöjjenek a kevés pénzből; a krónikus osztályok kitolása a szociális ágazatba, amitől államtitkár úr nem tudom, mit remél, mert ha ezeket az embereket el kell látni, akkor az ott is pénzbe fog kerülni, meg itt is. És bár a tárca parlamenti államtitkára azt mondta nem is olyan régen, hogy ugyanúgy ingyenes lesz a szociális szférában az ellátása ezeknek az öreg és egyébként hozzáteszem, beteg embereknek, mint az egészségügyben, sajnálattal látjuk azt, hogy különben most sem ingyenes, sok kórház ilyen vagy olyan formában térítési díjat vagy hozzájárulást kér a gondozásért. Azt ítélem meg önök, hogy erkölcsös-e öreg és - mint mondom - beteg embereket kizárólag ápolással ellátni, és nem gyógyítani; ebben nekem a véleményem egészen sarkos: nem, és nem hiszem, hogy az egészségügynek ebből jelentős bevétele lenne.

Államtitkár úr pontjai között szerepelt az alapel-látás jobb helyzetbe hozása, erről már váltottunk szót egy kétperces ürügyén nem is olyan régen itt a Házban. Példaként hoztam fel az egészségügyben igen-igen nagy súllyal bíró Magyar Orvosi Kamara nyilatkozatát ebben a kérdésben, amely egyrészt azt sérelmezte, hogy nem tárgyalnak velük, másrészt azt, hogy az ígéretek közel sincsenek a költségvetésben valóságosan megjelenő számokhoz, hiszen nemcsak az alapellátásban dolgozó háziorvosok, hanem a védőnők, fogászok is ebből a pénzből, mármint a meglévőből fognak majd részesülni, tehát jelentős pozíciójavulás a háziorvosi rendszerben, ahol betöltetlen praxisok vannak, és amely tudjuk, hogy milyen gondokkal küszködik, nincsen.

Azt állítom tehát, hogy ez az egészségügy méltatlanul alulfinanszírozott ebben a költségvetésben is,

és ha az egészségügyi államtitkár úr úgy gondolja, hogy tűzoltással ezt túl lehet élni, rosszul gondolja. Jellemző módon a nagy szlogenek - tehát, hogy ez az otthonteremtés és az adócsökkentés költségvetése - mellett két területet említenek mindig, az oktatást és az egészségügyet, ott, ahol leginkább ég a ház most a dolgozók körében. Úgy látom tehát, hogy sem az elvándorlás megállítását, sem az orvosok visszacsábítását, az ápolók visszacsábítását nem lehet elérni a jelenlegi helyzetben, sőt egyre inkább túlterhelt és egyre lehetetlenebb helyzetben dolgozók fognak az intézményekben ellátni vagy gyógyítani betegeket, azok a dolgozók, akik nagyon kevesen vannak. Hozzáteszem, a már beígért egészségügyi fejlesztésekből is a kórházi konszolidáció fogja elcsúszni a legtöbbit, hiszen valamit kezdeni kell a kórházak adósságállományával, és most már elgondolkodni azon, hogy ha minden évben van konszolidáció, akkor vajon ez-e a módja a normális finanszírozásnak, mert valószínű, hogy nem felelőtlen gazdasági igazgatók és főigazgatók szórják két kézzel a pénzt, hanem ennyire van szükségük az intézményeknek.

Végül, hogy megyebeli társamhoz, Apáti Istvánhoz csatlakozzak, aki megemlített egy olyan elkerülő utat, amely megkönnyítené a Szatmárban élők életét: aláírom, teljesen igaz, katasztrofális helyzetben vannak az utak, és közben dübörög rajtuk a kamionforgalom falvakon keresztül. Azt említem meg, ami az én személyes problémám, az M3-as autópályára felvezető utakat, amelyek szintén katasztrofális állapotban vannak, és amelyekkel szintén nem történik semmi most már évek óta, ami nemcsak azért érdekes, mert kényelmesebb jó úton autózni, hanem azért is, mert az M3-as mellé települt vállalkozások a távozásukat fontolgatják, mert nem tudják a termékeiket vagy nyersanyagjaikat épségben beszállítani ezeken az utakon kamionokban.

(18.40)

Ezt a költségvetésben én nem látom viszont, tehát nyilván módosító indítványt szeretnék ebben kezdeményezni. Ennyit szerettem volna elmondani, elnök úr, köszönöm a lehetőséget, és köszönöm a szót. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kormány nevében Banai Péter Benő államtitkár úr kíván most felszólalni. Parancsoljon, államtitkár úr!

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tukacs képviselő úr több olyan állítást fogalmazott meg, amely kapcsán nem lehet mást tenni, mint azokat az állításokat vagy cáfolni, vagy az állításokkal vitatkozni.

Az első állítás az volt, hogy hol van a nullás költségvetés, illetőleg ez egy olyan költségvetés, úgy nullás költségvetés, ahogyan máshol Európában vagy a világban nem találkozunk költségvetéssel. Hát, tisztelt képviselő úr, Németországot említem, mint egy olyan országot, ami az ön hozzászólásában is szóba került, és ahol a működésjellegű kiadásoknál az úgynevezett aranszabály értelmében annyi pénzt költ az állam működésjellegű kiadásokra, amennyi a bevételekből rendelkezésre áll, nem többet. Beruházásokra pedig a rendelkezésre álló forrásokon túl van lehetőség hitelfelvételre. Ebben a közgazdasági filozófiában készült a költségvetés új szerkezetben, én azt gondolom, hogy a kormánytól független szervezetek ezt előrelépésnek tartják, és azt gondolom, hogy az új szerkezet egyértelműen determinálja azt, hogy működésre nem költhet több pénzt az állam, mint amennyi a folyó jellegű bevételeinek az összege.

Ami a költségvetés megalapozottságát, illetőleg az adótörvények és az úgynevezett megalapozó törvényjavaslat ismeretét illeti, fel kell hívjam a tisztelt Országgyűlés, a tisztelt képviselők figyelmét, hogy a két említett adótörvény, illetőleg költségvetési megalapozó törvényjavaslat az Országgyűlés előtt van. Tehát a költségvetési törvényjavaslat összhangban készült értelemszerűen az említett törvényjavaslatokkal, és az Országgyűlés vitájának pont az az egyik lényege véleményem szerint, hogy a költségvetési számok és a hozzájuk kapcsolódó jogszabályok módosítására együtt kerülhet sor.

Ami a bürokráciacsökkentést illeti, elhangzott már többször, de meg kell ismételnem, hogy a minisztériumi háttérintézmények átszervezéséből 32 milliárd forintnyi megtakarítással, illetve plusz költségvetési befizetéssel számol a jövő évi költségvetés tervezete. Ahol pedig az intézményeknél béremelést lát, képviselő úr, az a járási, illetőleg megyei kormányhivatalok tisztségviselőinek béremelése miatt fordul elő. Tehát azt gondolom, hogy vannak olyan kiadások, amelyek az állam működése tekintetében növekednek, de ezek olyan kiadásnövekedések, amelyeket eddig a képviselők nagy része üdvözölt. *(Tukacs István: Üdvözölte...)*

Magyar Nemzeti Bank. A Magyar Nemzeti Bank tekintetében először is célszerű leszögezni azt, hogy a Magyar Nemzeti Bank az új vezetés alatt nyereséggel, méghozzá jelentős nyereséggel működik. *(Dr. Józsa István: Ugyan már!)* Második pontban célszerű leszögezni azt, hogy Magyarország mint az Európai Unió tagja, tiszteletben kell hogy tartsa a monetáris politikát, illetőleg a fiskális politikát különválását és függetlenségét. Ennek értelmében a jegybanki eredményről a jegybank igazgatósága dönt. Ez nem magyarspecifikus rendelkezés, európai uniós tagállamként ezt a függetlenséget, ezt az éles elkülönítést a monetáris politika és a fiskális politika között meg kell tartásuk.

Én azt kifejezetten pozitív folyamatnak értékelem, hogy a jegybank a nála keletkezett nyereségből részben jelentősen tartalékol, így egy esetleges veszteségbe fordulás sem igényelne költségvetési hozzájárulást, másrészt az említett 50 milliárd forintos befizetéssel az államadósság csökkenthető. Így tehát néhány korábbi év gyakorlatától eltérően a jegybank

működése nem igényel plusz közkiadást egyrésztől, másrésztől a jegybank hozzájárul az államadósság csökkenéséhez.

Ami az adóbevételi prognózisokat és az adóbevételi számokat illeti, képviselő úr, ha jól értem, többletadót szeretne látni a költségvetésben. *(Tukaics István: Andy Vajnáknak feltétlenül! Neki igen! - Az elnök csenget.)* Ami a gazdaság fehéritését és a legális bevételek minél nagyobb arányát illeti, a kormány eddig is és a jövőben is arra törekszik, hogy növelje a bevételek arányát a szürke- és feketegazdaság visszaszorításával. Ha a képviselő úr ezt fontosnak tartja, akkor bízom abban, hogy támogatni fogja a jövő évi költségvetés, illetőleg az adótörvények olyan módosítását, amely értelmében az online pénztárgéprendszer kibővítésére, az elektronikus számlarendszer bevezetésére vagy az EKAER szélesítésére tesz javaslatot.

Ami a kaszinókat illeti, igen, minden területen fontos, hogy a jövedelmek láthatók legyenek. És elmondhatom képviselő úrnak, hogy a kaszinóknál egy speciális felülvizsgálat van, és a tények azt mutatják, hogy a kaszinók működéséből származó állami bevétel az elmúlt években növekedett, nem csökkent, növekedett. *(Dr. Józsa István: Mert előtte nem volt!)*

Égészségügy. 2012-ben az egészségügy területén valósult meg az első közszféra-béremelés, amit 2013-ban egy újabb béremelés követett. Lehet azt mondani, hogy ez kevés, és minden területen többet kellene biztosítani, az állításom az, hogy olyan években hajtott végre béremelést a kormány, amikor az európai módi, hogy így fogalmazzak, a Magyarországhoz hasonló helyzetből kiinduló országoknál pont az ellenkezője volt. Sokszor elmondtuk, hogy elég sok ajánlást kaptunk, ha szabad ezt mondanom, én magam is konkrét javaslatokat kaptam arra, hogy a közszférában dolgozók bérét a kormány csökkentse. Nem ez történt.

És ha GDP-arányos mutatókat nézünk, egészségügyről hadd beszéljek, nézzük meg, hogy alakultak az egészségügyi GDP-arányos kiadások azoknál az országoknál, amelyek Magyarországgal hasonló gazdasági helyzetben voltak, Görögország, Spanyolország, Portugália vagy említhetném Olaszországot. Jelentem, a GDP-arányos egészségügyi kiadások csökkentek az említett országoknál, jelentős mértékben az összes országnál, úgy, hogy mellette az összes említett országnál a reál GDP is mérséklődött igen jelentősen. Tehát egy csökkenő GDP-hez képest csökkentették még az egészségügyi kiadásokat. Sokszor elmondtam, Magyarországon 2010 és 2015 között 8,8 százalékkal nőtt a reál GDP, a nominális GDP 2014 végére 19 százalékkal növekedett, és az egészségügyi kiadások gyakorlatilag GDP-arányosan szinten maradtak. Nominálisan növekedtek az egészségügyi kiadások. Ebből a perspektívából is érdemes nézni az eddigi költségvetési folyamatokat, és azt, hogy a 2017. évi költségvetési törvényjavaslat közel 167 milliárd forint többletkiadást irányoz elő egészségügyi területen. Vannak még feladatok előttünk, ez kétségtelen, de a forrás rendelkezésre áll.

Ami pedig a koncepciót illeti, az egy elég egyértelmű koncepció, azt gondolom, 2010 óta - és ezt Ónodi-Szűcs államtitkár úr is többször hangsúlyozta -, hogy az egészségügy fókuszában az ember áll; nem az intézmény, az ember, és az egészséges ember. Éppen ezért beszéljünk arról is, hogy sport területén, mindennapos sport területén vagy az ön által említett népegészségügyi intézkedésekkel milyen sikereket lehetett eddig elérni. Ismétlem, számtalan feladat van még előttünk, de az eddigi eredményeket sem célszerű elhallgatni.

Ezzel át is térnék a nyugdíjra, ahol először is azt kell rögzítenem, hogy Magyarországon 2010 óta a nyugdíjak reálértéke vagy szinten maradt, vagy növekedett, minden egyes évben. Összességében 2010 óta jelentős reálnyugdíj-emelkedést látunk. *(Dr. Józsa István: Ez mese!)* Most megint említhetem azokat az országokat, amelyekkel Magyarország összehasonlítható. Tegnap hírt: Görögország újabb nyugdíjcsökkenést javasol. *(Dr. Józsa István: Most legyünk boldogok? - Közbeszólás a Jobbik soraiból: Ausztriát nézzük meg! - Az elnök csenget.)* Képviselő urak, ez a helyzet. 2010-ben olyan szituáció volt Magyarországon, amelyben... *(Dr. Józsa István: El ne hidd már!)* Ismétlem, nézzék meg a nemzetközi példákat *(Dr. Józsa István: Szakmai tévedés!)*, számos ország a nyugdíjakat és a közszféra béreit csökkentette.

(18.50)

Magyarország nem ezt az utat választotta, és az, hogy kikerültünk a túlzottdeficit-eljárásból, hogy az OECD most megjelent országjelentésében Magyarországot számos esetben példaként említi, hogy az országgokockázati felárunk töredéke a 2010-es szintnek, hogy a növekedésünk évek óta meghaladja az európai uniós átlagot és hogy a foglalkoztatottak száma jelentősen növekedett - tartósan 4,2 millió fölött van a foglalkoztatottak száma -, azt igazolja, hogy ez a gazdaságpolitika sikeres volt, és ennek a gazdaságpolitikának a vonalán kíván a kormány továbbmenni 2017-ben.

Amennyiben - csak azt tudom mondani - fontosnak tartják azt, hogy a nyugdíjak reálértéke megmaradjon, hogy az egészségügy többletforrásban részesülhessen, akkor tisztelettel azt kérem, hogy támogassák a jövő évi költségvetés javaslatát. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. A következő felszólaló a KDNP képviselőcsoportjából Aradszki András képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. ARADSZKI ANDRÁS (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Amikor a 2017. évi költségvetés számait, irányait, gazdaságfilozófiáját megnéztük, megvizsgáltuk, akkor elgondolkodott az ember, hogy milyen gazdaságtörténeti analógiát lehet ehhez a költségvetéshez társí-

tani. Az embernek eszébe jutott a hatvanas évek németországi költségvetése, a hatvanas évek németországi és svédországi gazdaságának növekedése, állapota, az úgynevezett jóléti világ megteremtődésének az időszaka.

Mit láthattunk az akkori gazdasági adatokból, milyen bázison teremtődött meg az a világ, amit sokáig, főleg a kommunizmus alatt, de később a rendszerváltás után is bezzegországoknak nevezünk? Idetartozott Svédország, Hollandia, Németország, általában - katolikusként mondom - a protestáns etikán alapuló, a szorgos munkát előtérbe helyező, az értéket értéknek nevező, a takarékoságot értéknek és követendő példának mutató gazdálkodás.

Abban az időszakban ezeket a gazdaságokat, ezeknek az államoknak a költségvetését az jellemezte, hogy dinamikus gazdasági növekedést produkáltak alacsony költségvetési hiány mellett, kezelhető, a nullához, az 1 százalékhoz közelítő inflációval bírtak, csökkenő munkanélküliség mellett, majdhogynem azt kell mondanom, közelítettek a teljes foglalkoztatáshoz, és az államadósságuk is olyan mértékű volt, hogy bátran fordíthatott az állam befektetésekre, fejleszthette a gazdaságot, és adhatott fiskális impulzust a gazdasági növekedésnek. És emellett erősödött a szociális ellátás, stabilizálódott a nyugdíjrendszer.

Ha megnézzük a mostani adatokat, amelyek 2013-tól jellemzik a magyar gazdaságot, ezeket a fundamentumokat elmondhatjuk a magyar gazdaságról is. Csökkenő, alacsony költségvetési hiány, 2013 óta folyamatosan tartjuk az európai uniós követelményt, a GDP-arányos költségvetési hiányunk nem lehet több 3 százaléknál, sőt ez olyan mértékben csökkent az elmúlt években, hogy szerintem az egyik gazdasági csodának tekinthető. Emellett folyamatosan csökkent az infláció. Ebben persze voltak belső és külső tényezők, külső tényező az energiaárak csökkenése, belső tényező pedig az, hogy a rezsicsökkentést bátran végrehajtotta a magyar kormány akkor, amikor ezt az energiaárak egyébként nem indokolták, csak éreztük, de inkább tudtuk azt, hogy a rezsicsökkentés hosszú távon fenntartható, mert olyan árképzések, olyan árviszonyok alakulnak ki az energiapiacra és más szolgáltatási piacokon, hogy hosszú távon lehet élni a rezsicsökkentés lehetőségével.

Alacsony infláció mellett alacsony munkanélküliség, rég nem látott alacsony munkanélküliség jellemzi a magyar gazdaságot. Jelen pillanatban 6,5 százalékos a munkanélküliség aránya, szemben más olyan országokkal - Görögország, Spanyolország, Olaszország, de még Franciaország is -, ahol ez 10 százalék körül mozog. Azt mondják a szakemberek, egy országban az 5 százalékos munkanélküliség azt jelenti, hogy már csak az nem dolgozik, aki nem akar. Ez a 6,5 százalék másfél százalékpontos különbséget jelent, de ha lefordítjuk a munkát keresők számára, ha az egyén arcát, az egyén törekvését nézzük, akkor ez még mindig ad teret a javításra és arra, hogy folytassuk azt a gazdaságpolitikát, amelynek elsődleges célja a munkahelyteremtés, és hogy el

tudjuk érni azt az 1 millió új munkahelyet, amit ígértünk 2010-ben. Jelenleg nem állunk rosszul, 2010-hez képest közel 400 ezer új munkahely jött létre az országban, ami, úgy gondolom, hogy időarányosan nagyon jó eredmény.

A munkaügyi helyzettel, a munkavállalók helyzetével kapcsolatban elmondható, hogy a gazdasági növekedés a 2,5 százalékot rendszeresen meghaladja, és az irányok azt mutatják, hogy el fogjuk érni a 3 százalékot vagy tán még egy magasabb gazdasági növekedést is. Mindez azt jelzi, hogy bizonyos helyszíneken, bizonyos szakmákban, bizonyos foglalkozási ágakban ma már nem munkanélküliség van, hanem munkaerőhiány. E tekintetben azt is el kell mondanom, hogy a gazdaság dinamikus és mégis tervezett fejlődése egy kicsit talán váratlanul érte az oktatási rendszerünket, nem készültünk föl arra kellő időben, hogy a felkészült, jó szakmai tudással rendelkező munkavállalók itt legyenek, és alkalmasak legyenek a munkaerőhiány pótlására, és a gazdálkodó szervezeteknek a megfelelő képzettségű munkaerőt biztosítani tudjuk. De ahogy látom a költségvetési irányokat és az oktatási elképzeléseket, egy-két éven belül ezen a problémán is túl leszünk, és segíteni tudunk ezen a kérdésen.

Ha ezt nézzük, akkor fel kell tenni azt a kérdést, hogy milyen kihívás van még ezen felül, amit nekünk a költségvetés teljesítésénél figyelembe kell venni. A 2013-tól elfogadott költségvetések - ideértem a 2017-es tervezetet is - elsősorban arra törekszenek, hogy a magyar állam, a magyar gazdaság önfenntartó legyen. Sőt, arra is törekszik, hogy az önfenntartáson túl egy önfenntartó, saját bázison alapuló gazdasági fejlődést és gazdasági prosperitást, gazdasági stabilitást hozzon létre. Ennek a célnak nagyon fontos kihívást kell teljesítenie, nevezetesen, hogy a 2020 után lejáró európai uniós támogatási ciklus lezárása után is alacsony infláció, alacsony munkanélküliség, csökkenő államadósság és közben tartott államháztartási hiány mellett is képesek legyünk 3, 5 vagy talán még nagyobb százalékos növekedésre.

Ezért fontos eszköze és arculata az élénk betervezett költségvetésnek az, hogy közben tartja az inflációt, közben tartja az államháztartási hiányt, nem költekezik, illetőleg nagyon fontos célja az, hogy a működési költségek tekintetében nullás költségvetés mellett jelentős forrásokat biztosítson az európai forrásokon, azaz költségvetési forrásokon kívül a gazdasági növekedés élénkítésére, a magyar gazdaság stabilitásának, fenntartható növekedésének a megteremtésére.

A gazdaságfejlesztés, a 2017. évet jellemző költségvetési politika a már megkezdett utat követi, új eszközök megteremtésével, alkalmazásával, új prioritások kitűzésével támogatja a gazdasági növekedést.

(19.00)

Ez a gazdasági növekedés biztosítani fogja a családok támogatását, az adósságteher mérséklését és a

költségvetési hiány tartós 3 százalék alatt tartását. Ez az előző években végrehajtott stabil költségvetési és kiszámítható gazdaságpolitika tette lehetővé, hogy ez a költségvetés szolgálja az elmúlt időszak legnagyobb otthonteremtési programjának végrehajtását. Ez az otthonteremtési program, együtt a családtámogatási rendszerrel, biztosítani tudja, biztosítani képes, meg tudja teremteni azokat a gazdasági alapokat, amelyek választ tudnak adni a nemzet egyik legnagyobb kihívására, a demográfiai helyzetre, amely demográfiai helyzet közel sem olyan tragikus, mint ahogy átvettük 2010-ben az országot. Van egyfajta pozitív elmozdulás, ha nem is látszik ez a születések számában, de azért érzékelhető az, hogy a válások száma csökken, a házasságok száma növekszik, és van egyfajta olyan irány is, hogy a népességfogyás üteme lassul. Ezek mind olyan pozitív üzenetek, amelyeket egy sikeres és konzekvens költségvetési tervezet, mint a 2017-es költségvetés tervezete, segíteni fog.

(Az elnöki széklet dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

A következő évben fontos feladat, hogy az uniós támogatások a gazdaságélénkítés érdekében minél hatékonyabban kerüljenek bevonásra. A kormány a fejlesztési források 60 százalékát kívánja fordítani mikro- és közepes vállalkozások részére a munkahelyteremtés megerősítése érdekében, ez a versenyképesség növelésére épülő gazdaságfejlesztést igényel. Ez 2014 és 2020 között mintegy 12 ezer milliárd forintba tehető. Úgy gondolom, hogy ha 2017-ben azt az akadályt le tudjuk győzni, azt a nehézséget kezelni tudjuk, ami az ilyen lehívásokat a korszakváltások, illetve időszakváltások között megnehezíti, és túl tudjuk élni, akkor az a 3 százalékos gazdasági növekedés teljesíthetővé fog válni.

Mindemellett a hazai gazdaságfejlesztési források is vannak a költségvetési rendszerben. Így, ahogy említettem, az otthonteremtési program felfutása, az alapvető élelmiszerekre rakódó adóterhek jelentős csökkentése, mérséklése, a családi adóterhek további csökkentése, a közmunkaprogram folytatása, a „segély helyett munkát” elv további érvényesítése - ez mind-mind a gazdaság élénkítéséhez, a foglalkoztatás növeléséhez és ezáltal a keresetek reálértékének növeléséhez tud hozzáadott értéket tenni. Az otthonteremtési programhoz csak egy megjegyzés, hogy 210 milliárd forint jut majd erre a programra.

Továbbra is nagyon fontosak a gazdaság és a költségvetés stabilitásának megteremtése érdekében azok az adóigazgatási, adóeljárás lépések, amelyek segítik a gazdaság kihéberítését, a közteherviselés tényleg közteherviselés lesz, és az így befolyt adóbevételek alkalmat adnak arra, lehetőséget biztosítanak arra, hogy a 2020 utáni időszakra markánsabban föl tudjon készülni a magyar gazdaság, és további munkahelyteremtési programokat hajtsunk végre.

Visszatérve a munkahelyteremtési programok fontosságára, el kell mondanom, hogy Magyarország

nagyon jó ütemben fordult abba az irányba, hogy újraterelemi a magyar ipart, újra erőt, lendületet biztosít a magyar gazdaságnak, mert egyébként azt lehetett látni, főleg a 90-es években, de a 80-as években is, hogy az európai ipar elindult, kivándorolt Kínába, távol-keleti országokba. Ma ez az európai ipar újra kezd visszajönni, és az az ország lesz sikeres, amelyik ennek a folyamatnak az élére tud állni, és biztosítani tudja az ipar és a gazdaság működésének feltételeit. Ahogy említettem az elején, olyan gazdaságpolitikával, amely nem bizonytalan, hanem biztos alapokon áll, és nem jár együtt a fejlesztés, az állam vagy maguknak a gazdálkodó szervezeteknek olyan eladósodottságával, ami a gazdasági fejlődés gátjává válik, esetleg a gazdaság összeroppanását eredményezi. Úgy gondolom, hogy a 2013-tól induló folyamat nagyon fontos lépést tesz tovább a 2017-es költségvetés elfogadásával.

Fontosnak tartom megemlíteni a költségvetési tételek között a „Modern városok” programjának beemelését és annak költségvetési fedezetét biztosító rendelkezéseket. A „Modern városok” programja 2015-ben indult el, és az volt a célja, hogy a különböző magyar vidéki nagyvárosokat modernizálja, versenyképességét, kulturális vonzerejét növelje és a polgárok életminőségét javítsa. A 2015. évi központi költségvetésben erre 25 milliárd forint szerepelt előirányzatként, a '16-os költségvetésben is szerepelni fog erre jelentős összeg, amelynek mértéke, ha jól tudom, 50 milliárd forint körül lesz, legalábbis a benyújtott tervezet szerint. Ehhez képest a 2017-es előterjesztés a „Modern városok” programja tekintetében 152 milliárd forintot tartalmaz.

Választókerületem megyei jogú városa, Érd is fog részesedni ebből a 152 milliárd forintból 2017-ben. A terveink és reményeink szerint ez 21 milliárd forintot fog jelenteni. Ez a nagy forgalmú utak, városi csomópontok biztonságosabbá tételét fogja szolgálni. És ami elsődleges, amiért az egész program Érd részéről elindult, egy új ipari-gazdasági övezet létrehozását is ebből az összegből tudjuk finanszírozni. Annak érdekében, hogy bár megyei jogú város választókerületem legnagyobb települése, gazdasági, ipari és egyéb adótermelő képessége, nem akarom megbántani a salgótarjániakat, de még a salgótarjániakénál is kevesebb. Tehát igencsak indokolt egy ilyen támogatás megadása központi, hazai költségvetési forrásból biztosítva, mert Érd, tekintettel arra, hogy Pest megyében van, a központi régióhoz tartozik, európai uniós támogatásokra igen-igen korlátozottan jogosult.

De a gazdasági övezet létrehozásán túl köznevelési, szakképzési, szociális és egészségügyi intézményrendszer felújítása, fejlesztése következik be. Ahogy említettem az előbb is, a munkaerőhiány megléte a tekintetben, hogy nincs szakképzett munkaerő, ebben a városban egy igen modern szakképzési centrum fog létrejönni. Úgy gondolom, ez is mutatja a kormány elkötelezettségét, hogy ott, ahol szükséges a fejlesztés, de nem lehetséges európai

uniós források bevonása, erre 150 milliárd forintot képes biztosítani.

Azt látom, tisztelt Ház, hogy a költségvetésünk tervezete, a 2017-es költségvetés tervezete kiegyensúlyozott, jó helyre adja a támogatásokat, jó helyre adja a fejlesztési lehetőségeket, biztosítja azoknak az ellátásoknak a szinten tartását, sőt, ahol lehet, fejlesztését is, amelyek a magyar gazdaság jövőjét tudják szolgálni. Így gondolok az oktatásra, a szakképzésre és azokra a területekre, amelyek az emberek közérzetét javítani tudják. De nem szabad elfelejteni azt a követelményt sem, hogy a magyar gazdaság versenyképessége még ettől függetlenül javításra szorul.

A KDNP részéről teljes mértékben egyet tudok érteni azzal a bürokráciacsökkentő csomaggal, amely képes olyan szintre belőni a bürokráciát Magyarországon, amellyel a versenytársaink, a legjobb versenytársaink is rendelkeznek, gondolok itt Németországra vagy Csehországra. Ez újabb hozzáadott értéket tud adni a magyar gazdaságnak ahhoz, hogy fel tudjon készülni arra az állapotra, amikor saját jogon tudja fejlődését biztosítani, és hosszú távon tudja biztosítani a jövő nemzedékek számára a megélhetést és prosperitást.

Én remélem, hogy a költségvetés-tervezet vitája során ennek értékeit egyre többen fel tudjuk ismerni, és az ellenzék is képes lesz támogatni ezt a költségvetést, ami a magyar jövőnek egyik fontos költségvetése lesz. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

(19.10)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Üdvözlöm önöket ismét. Mielőtt folytatnánk a munkát, kötelességem tájékoztatni önöket arról, hogy Harach Péter frakcióvezető úr tájékoztatta a Ház vezetését, miszerint a KDNP a fennmaradó időkeretéről a Fidesz-Magyar Polgári Szövetség képviselőcsoportja javára lemond. *(Bangóné Borbély Ildikó: Hát! Elfogyott a KDNP!)*

Most pedig az előre bejelentett felszólalók sora következik; elsőként Egyed Zsolt képviselő úr, Jobbik. Parancsoljon!

EGYED ZSOLT (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A 2017-es költségvetés kapcsán szeretnék rávilágítani az életnek néhány olyan területére, amelyekre a fedezet ebben a költségvetésben nem látszik, és úgy gondolom, hogy nagyon fontos dolgokról beszélünk.

Viszont mielőtt erre rátérnék, nagyon megütötte a fülemet az, amit az államtitkár úr mondott a nyugdíjakkal kapcsolatban. Az államtitkár úr a nyugdíj-emelést és a nyugdíjasok jelenlegi magyarországi helyzetét úgy prezentálta a tisztelt Ház előtt, mintha ez valami sikertörténet lenne. Tisztelt államtitkár úr, úgy gondolom, hogy 2017-ben egy 0,9 százalékos nyugdíj-emelés nem sikertörténet, hanem gyalázat. *(Bangóné Borbély Ildikó: De a tojás olcsóbb lesz!)*

Kezdje el, államtitkár úr, végiggondolni azt, hogy az átlag nyugdíjasnak mennyi a nyugdíja! Tudja, itt nem a több százezer forintos nyugdíjakról beszélünk, hanem azokról a vidéki vagy kisvárosban élő emberekről, akiknek 70-80-90 ezer forint a nyugdíja. Azoknak az a nyugdíj-emelés, amit önök előírnyoztak, havonta pontosan 600-700 forintos emelést jelent, ami gyakorlatilag semmire nem elég.

Tudom, hogy önök meg fogják azzal magyarázni, hogy levitték a tojás áfáját meg a csirkehúsét, de, tisztelt államtitkár úr, képzelje el, hogy ezek a nyugdíjasok fizetnek villanyszámlát, fizetnek gázsámlát, igénybe vesznek szolgáltatásokat, amit ugyanúgy kifizetnek, mint ön vagy én. Nem tudom, ha nekünk, önnek vagy nekem, vagy bárkinek ebben a Házban ezt meg kellene oldani 70 ezer forintból, mit csinálnánk, valószínűleg bajban lenne mindenki és problémát okozna neki. Azt tanácsolom, államtitkár úr, hogy beszélgesse el olyan nyugdíjasokkal, akik ennyi pénzből élnek és hallgassa meg a véleményüket. Úgy gondolom, hogy 70-80-90 ezer forintos nyugdíjnál a 0,9 százalékos emelés egy sértés a nyugdíjasok felé. Tehát úgy gondolom, ezt ízelgessék kicsit magukban.

A másik dolog, amit szerettem volna elmondani, és nagyon sajnálom, hogy Aradszki képviselőtársam elment... *(Dr. Aradszki András: Itt vagyok!)* Jaj, bocsánat! *(Dr. Aradszki András: Figyelek! - Bangóné Borbély Ildikó: Széket váltott!)* Itt van Aradszki képviselő úr is. *(Dr. Aradszki András: Kicsi vagyok, nem látszom!)* Megütötte a fületem szintén, amit ön mondott, hogy Magyarországon az nem dolgozik, aki nem akar. *(Dr. Aradszki András: Nem ezt mondtam!)* Ezt mondta, képviselő úr, tisztelettel, nézzen utána a jegyzőkönyvben! *(Dr. Aradszki András: Az 5 százalékos munkanélküliségnél azt jelenti általában, hogy...)* Jó, általában. Általában Magyarországon az dolgozik, aki akar, aki nem akar, az nem dolgozik, nagyjából ez volt a lényege.

Tisztelt képviselő úr, azt ajánlom, hogy nézzen szét Kelet-Magyarországon, vidéken, ugyanis az emberek jelentős része, azt mondom, szeretne dolgozni és kötődik ahhoz a helyhez, ahol él, csak azért kell elhagynia azt a települést, várost, mert a megélhetését egyszerűen nem tudja megtalálni, nem tudja a családját eltartani. Ha szerencsés helyzetben van, részt vehet a Start-munkaprogramban, teljesen mindegy, attól függetlenül, hogy az az illető általános iskolát végzett vagy főiskolát, nincs más munkalehetőség. Úgy gondolom, hogy ebben az esetben egyáltalán nem igaz az, hogy mindenki dolgozhat, aki akar. Nem hiszem, hogy aki felsőfokú oktatási intézményben szerzett egy diplomát, annak az volt az élete vágya, hogy közmunkásként tengesse életét 50-60 ezer forintból. Tehát úgy gondolom, hogy ez önök részéről ismét egy sértés a magyar társadalom felé.

Higgye el, hogy Budapesten és vidéken teljesen más az élet! Én azt aláírom, hogy ha valakinek van egy jó szakmája akár, Budapesten hamarabb talál munkahelyet, de azoknak az embereknek, akik vidé-

ken élnek egy faluban, meg van kötve a kezük, az ingatlanjuk eladhatatlan, így nem tudnak mást csinálni, mint hogy fogják a családjukat és elmennek jobb esetben Dunántúlra valami szerencsésebb helyre, vagy elmennek Londonba, elmennek Ausztriába, elmennek Németországba. Sajnos, ez a magyar valóság. Hivatkozott itt a munkanélküliségi rátára. Ebbe bőségesen belejátszik az is, tisztelt képviselő úr, hogy a munkaképes emberek egy jelentős része kint dolgozik és külföldön él, tehát ezt is számba kell venni. *(Dr. Aradszki András: Számba van véve!)*

De szeretnék visszakanyarodni az eredeti mondanomra, amiről beszélni szerettem volna a 2017-es költségvetés kapcsán. Első és nagyon fontos, hogy az egészségügyről már többen beszéltek előttem a tisztelt Házban, viszont én egy szegmensét szeretném kiemelni, ami, úgy gondolom, az egész egészségügy alfája. Ez pedig nem más, mint az alapellátás, a házi orvosok helyzete, ami, nyugodtan kijelenthető, ma Magyarországon siralmas. Nem véletlenül történnik meg, hogy Magyarországon jelenleg több mint 300 házi orvosi praxis betöltetlenül áll. De tovább is lehet itt lépni: nagyon érdekes adatokat kapnánk, úgy gondolom, ha elkezdenénk vizsgálni, hogy mennyi az a házi orvos Magyarországon, aki még praktizál, de már átlépte a nyugdíjkorhatárt. Azt hiszem, megdöbbentő számokat kapnánk. Ugyanis ezek a praxisok a jelenlegi finanszírozás mellett szinte nem működtethetők, egyáltalán nincs meg a megfelelő forrás arra, hogy működni tudjon.

Hogy is működik egy házi orvosi praxis? Egy átlagos praxisban a betegszám alapján megkapja a támogatást a házi orvos, ami nagyjából 1 millió, 1 millió 200 ezer forint. Ezt azért tudom ilyen pontosan, mert sok házi orvossal beszélgettem erről az elmúlt időszakban. Ebből fizeti a rendelője rezsijét, fizeti a használt szoftvereket, fizeti az asszisztensét és minden olyan költséget, amely a praxis fenntartásához szükséges. Egy miskolci házi orvos azt mondta nekem: tudja, tisztelt képviselő úr, hogy mennyi fizetés marad, ha mindezek a költségek lejönnek? Tisztelt államtitkár úr, 170 ezer nettó fizetés marad a zsebében. De ezzel még nincs vége, mert ebből fenn kell tartania azt a személykocsit is, amellyel esetleg a fekvőbetegekhez ki tud menni. Tehát úgy gondolom, hogy ilyen finanszírozás mellett csoda, hogy még egyáltalán ennyi házi orvos praktizál Magyarországon, mikor ott van a másik lehetőség számukra. Sajnos, egyre többen élnek ezzel, mert ha bármelyik nyugat-európai országban elvállal egy ilyen praxist, vagy orvosként elmegy dolgozni, minimum a tízszeresét keresi ennek az összegnek, de lehet, hogy a húszszorosát. Erre is vannak egyébként példák. Olyan orvossal is beszélgettem, aki kinn praktizál már 8-10 éve, és mondanom sem kell, ugye, hogy saját elmondása szerint esze ágában sincs Magyarországra visszajönni, mert nem látja biztosítottnak a jövőjét, és sajnos ez az életnek nagyon sok területére igaz.

Ha már beszéltem a vidék Magyarorszájáról és a házi orvosi praxisokról, létéről és nem létéről, úgy gondolom, mindenképpen meg kell említeni finan-

szírozási és egyéb szempontokból is a vidék Magyarországot. Most konkrétan a falvakról beszélek, és kijelenthetjük, hogy Északkelet-Magyarországra, Borsod-Abaúj-Zemplén, Nógrád és Szabolcs megyére ez különösen igaz, ezek a falvak egyszerűen elnéptelenednek. Egyik oka ennek az, amiről az előbb beszéltem, a megfelelő munkahely hiánya. A másik oka pedig az, hogy ezekben a falvakban nincs lehetőség fejlesztésekre, ugyanis egy olyan falu, amelynek nincs semmilyen bevétele iparűzési adóból, egyebekből, gyakorlatilag vegetál, nem tudnak semmilyen fejlesztést, a legkisebbet sem végrehajtani onnan.

Most képzeljenek el, képviselőtársaim, egy olyan korú embert, aki kisgyerekeket nevel, dolgoznia kell, dolgoznia kell a feleségének is, hogy tudja az életét és az életvitelét folytatni egy olyan településen, ahol nincs iskola, nincs óvoda, nincs posta, nincs semmi, és esetleg 40-50 kilométerre kell eljárnia dolgozni azért, hogy meg tudjon élni és el tudja tartani a családját. Nyilván megpróbálják ezt nagyon sokan, csak ennek sajnos az a következménye előbb-utóbb, hogy ezek az emberek fogják magukat és beköltöznek a városba, mert így az életüket egyszerűen nem tudják menedzselni. Ennek a végkifejlete nem lehet más, mint hogy a falvaink elnéptelenednek. Itt, a tisztelt Házban nem kell mondanom, és gondolom, ebben nagyon sokan egyetértenek velem, hogy a magyarságnak és a magyar nemzetnek az egyik pillére és az egyik megtartóereje mindig a vidék magyarsága volt. Ez gyakorlatilag a megszűnés küszöbére került most 2016-ra.

(19.20)

Úgyhogy én úgy gondolom, hogy a kormánynak is és ezáltal a kormány által megalkotott költségvetésnek is ebben meg kéne jelenni, hogy egyáltalán lássuk arra az akaratot, hogy igen, a kormány elkötelezett és eltökélt amellett, hogy a vidék Magyarországot meg kívánja menteni, és meg kívánja őrizni az utókor számára azokat az egyébként gyönyörű és élhető helyeket, amelyek pusztán azért néptelenednek el, mert nincs az embereknek lehetőségük a helyi megélhetésre.

A másik nagyon fontos téma, amiről szerettem volna a költségvetés vitájában megszólalni és beszélni, a civil szervezeteknek, az alapítványoknak a helyzete, ugyanis itt is elég nagy a szórás. Nagyon sok olyan alapítvány és szervezet van, amelyik véleményem szerint túl van támogatva, és nagyon sok olyan alapítvány és civil szervezet van, ami gyakorlatilag az adók 1 százalékának beszedésén kívül nulla finanszírozással, önerőből működik tíz, húsz vagy akár még több esztendeje.

Most itt a teljesség igénye nélkül mindenféle alapítványról beszélhetnénk, de egyet szeretnék kiemelni, egy alapítványt és egy egyesületet is, amely egyrészt azért fontos nekem, mert a földijeimről van szó. Másrészt azért nagyon fontos nekem, mert ők

már letettek valamit az asztalra, és a mai napig egy forint költségvetési támogatást nem kapnak, ez pedig nem más, mint a Spider Mentőcsoport Miskolcon, amely - ma egyébként beszéltem Lehoczki Lászlóval, a vezetőjükkel - pár napja tért haza Ecuadorból, a saját költségükön, a saját pénzükön, saját felszereléssel mennek menteni, ennek az országnak, Magyarországnak, a mi hazánknak a jó hírét viszik a világba mindenhova.

Úgy gondolom, hogy nagyon méltatlan az, hogy például az a mentőcsoport, amelynek a tagjai kiképzett hegymászók, bűvárok, szakemberek, amikor éppen nem bevetésen vannak, nem úgy működnek - tudják-e, mivel foglalkoznak, hogy meg tudjanak élni? Egyikük betegszállító napközben, a másik pedig óriásplakátokat ragaszt egy cégnek, és ezek után, amikor letelt a munkaidejük, ha jön valami riasztás, mennek halottakat keresni, vagy mennek élőket felkutatni, mennek a katasztrófahelyzetekben a túlélőket megtalálni.

Úgy gondolom, hogy ez egy rendkívül méltatlan dolog, és én kérem arra a tisztelt kormányparti képviselőket és kérem arra a kormányt is, én benyújtottam módosító javaslatot, hogy ez az alapítvány és ez az egyesület a megfelelő támogatást megkapja, azt, hogy az alapvető működési feladataikat el tudják látni. És hogyha önök is úgy látják, hogy megérdemlik az elmúlt 25 éves munkájuk alapján, akkor kérem, hogy támogassák a módosító javaslatomat.

Végezetül szeretnék egy olyan témáról beszélni, ami, sokan mondták már, nekem vesszőparipám itt, a tisztelt Házban, de úgy gondolom, hogy szintén méltatlanul alul van becsülve és szintén nulla támogatással működik, ez pedig az állatvédelem, és ezen belül is főleg az állatmenhelyek üzemeltetőinek a kilátástalan és lehetetlen helyzete, amiben ma Magyarországon vannak.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ha most realisan végiggondoljuk ezt a kérdést, gyakorlatilag ezek a szervezetek és azok az állatvédő csoportok, amelyek erre tették fel az életüket, ezek gyakorlatilag közfeladatot látnak el, hiszen az elkóborolt állatokat vagy kóbor állatokat begyűjtik a közterületekről, és addig tartják, amíg egyébként nem kerül gazdájuk valahol.

Itt az állatvédő-társadalomban és minden jóérsű emberben többször is megfogalmazódott már az, és egyébként nekem is az a személyes véleményem, hogy a jelenlegi gyepmestertelepi működések egyáltalán nem XXI. századi és egyáltalán nem európai megoldások. Én tapasztalatok és az állatvédőkkel folytatott konzultációk alapján mindenképpen azt látnám a helyes megoldásnak, hogyha ezeket a gyepmesterei telepeket szépen fokozatosan átadnák olyan civil állatvédő szervezeteknek, amelyek gyakorlatilag nem darabként, nem tárgyként tekintenek az oda került állatokra, hanem megtesznek mindent azért, hogy civilizált módon gazdához juttassák őket. A sor itt is nagyon hosszú lenne, hogyha elkezdném ezeket a szervezeteket felsorolni, hogy gyakorlatilag adó 1 százalékokból, nulla támogatással húsz vagy

annál több esztendeje működnek. Úgy tudnak működni, hogy az utolsót is a családjuktól viszik el otthonról, hogy az állatokat meg tudják etetni vagy megteremtsék a szükséges feltételeket.

Én úgy gondolom, és erre egyébként kaptam is visszajelzéseket, amikor az állatvédelmi törvénynek a vitája volt, fideszes képviselőtársaimtól is, hogy nekik is fontos egyébként az állatvédelem. Én arra biztatom akkor a tisztelt képviselőtársaimat, ebben a témakörben benyújtottam 105 módosító javaslatot a költségvetéshez, hogy ezeknek a szervezeteknek legyen egy minimumbázisuk ahhoz, hogy a munkájukat tudják végezni. Itt nem nagy összegeket kell elképzelni, hanem tényleg a költségvetés szempontjából a minimálisnál is kevesebb összegeket, amire szükség van ahhoz, hogy tudjanak működni.

Tehát én úgy gondolom, hogy ha önök, kormányparti képviselőtársaim, tényleg fontosnak tartják az állatvédelem szerepét a magyar társadalomban, akkor ezeket a módosító javaslatokat támogatni fogják, és én úgy gondolom, hogy akkor mindenkinek a megelégedésére végre egy olyan csoport, egy olyan társadalmi réteg is, az állatvédők természetesen egy olyan támogatáshoz jutnak Magyarországon, amiből európai szintű és civilizált módon tervezhető munkát tudnak végezni.

Végezetül szeretnék még annyit elmondani, hogy a másik nagyon fontos kérdés itt az állatvédelemmel kapcsolatban, és egyébként amivel pénzt lehetne megtakarítani hosszú távon, ezt elmondtam már számtalanszor itt, a tisztelt Házban, hogy igenis, a mindenkori kormánynak betervezett összeggel el kéne indítani egy országos ivartalanítási akciót. Hogyha valaki elutazik egy tőlünk szerencsésebb országba, mondjuk, Nyugat-Európa felé, és kereszti meg, mondjuk, Ausztrián, nem fog találkozni egyetlenegy kóbor állattal sem. Tudják, hogy miért? Azért, mert ők ezt természetesnek veszik, és megtették már évtizedekkel ezelőtt.

Tehát én úgy gondolom, hogy még nem vagyunk lemaradva, és erre el kellene különíteni egy összeget, mert ennek a megtérülése többszörös, akár ötszörös, tízszeres, ha hosszú távon gondolkozunk. Én úgy gondolom, hogy ismét tettünk akkor egy lépést a civilizált európai állattartás felé, és tettünk egy lépést afelé, amit itt nagyon sokan és mindenkinek a fejében XXI. századként képzelünk el - én úgy gondolom, hogy ez is hozzátartozik.

Úgyhogy kérem képviselőtársaimat, támogassák a javaslataimat. Nagyon szépen köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Demeter Zoltán képviselő úr, Fidesz, a következő felszólaló. Parancsoljon!

DEMETER ZOLTÁN (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Kedves Képviselőtársaim! A 2014-es Országgyűlés megalakulásakor az új országgyűlési törvény és a Hárszabály értelmében új bizottsági struktúra is

kialakításra került. Korábban az Emberi jogi bizottság hatáskörébe tartozott az egyházi, nemzetiségi és civil terület; 2014 tavaszától kezdődően az említett területekkel kapcsolatos jogalkotási feladatokkal már az Igazságügyi bizottság foglalkozik. Ahogyan korábban az Emberi jogi bizottságnak, úgy most az Igazságügyi bizottságnak vagyok a tagja, és meggyőződésem, hogy az érintett szakterületeket kiemelten kell kezelni.

Sokan voltak persze azon a véleményen, különösen az ellenzék, negatív értelemben, hogy a szerkezeti változás minőségi változást nem hoz magával. De ahogyan az előttünk fekvő 2017-es költségvetési javaslat is bizonyítja, ezek a félelmek nem voltak megalapozottak, és a családok támogatása és az otthonteremtés mellett az egyházak, a nemzetiségi és a civil szektor is nagy hangsúllyal jelenik meg a javaslatban.

Tisztelt Országgyűlés! Ma már úgy érzem, hogy az állam és az egyház viszonyáról szóló vita nyugvópontra jutott. Talán kevesen kérdőjelezik meg - és talán nincs is sok értelme - az állam és az egyház együttműködésének a szükségességét, amit az Alaptörvény is rögzít.

(19.30)

Az egyházaknak a közösségi célok elérését szolgáló feladatokban való részvételére tekintettel az állam sajátos jogosultságokat biztosít. Ezen elv alapján a jogszabályok szerint meghatározott költségvetési támogatás az állam és a bevett egyházak együttműködését elősegítő kormányzati eszköz, amelynek jelentős része törvényileg is determinált. Szeretném hangsúlyozni, hogy ebből a kétoldalú együttműködésből leginkább a harmadik fél, vagyis mi, állampolgárok profitálunk, és itt most nem csak a lelki gondozásra gondolok. Véleményem szerint a szociális, oktatási és számos más egyéb ágazatban megvalósuló együttműködés minden területen szinte gyümölcsöző és példaértékű.

Az anyagi támogatások jelentőségén túl szeretném hangsúlyozni most itt az egyházaknak a közösségmegtartó erejét, és éppen ezért nagyon fontosnak tartom a kistelepülési és szórvány egyházi támogatásokat, amelyek az 5 ezer lakosnál kisebb településeken szolgálatot teljesítő egyházi személyek számára állnak rendelkezésre. Ugyanezen okból rendkívüli jelentőséggel bír a külhonban szolgálatot teljesítő személyeknek a támogatása, amely a határon túli egyház és annak belső jogi személyére szól, illetve a határon túli egyházi intézmények fejlesztésének támogatása, amely a szórványban élő magyarságnak a megőrzéséhez is hozzájárulhat.

Tisztelt Országgyűlés! Református lelkészként külön öröm számomra, hogy a kormány továbbra is kiemelten kezeli a Reformáció Emlékbizottság programjainak a támogatását, amire 2017-ben 1,1 milliárd forintot biztosít. A reformáció emlékével kapcsolatos tevékenységek, programok a kormány 1035/2015. számú határozata alapján már a 2015.

évben megkezdődtek. A 2017. évre tervezett feladatok a magyarországi protestantizmust bemutató, a reformációt és annak hatását megjelenítő ismeretterjesztő iskolai programok, kiállítások, médiaalkotások létrehozásának támogatása, továbbá tematikus pályázatok meghirdetése, kiadványok megjelenítése, kiemelt beruházások megvalósítása és a Kárpát-medencei magyar protestáns tudományos adattár összeállítása.

Fontos a vidéki programok szervezésének az ösztönzése és segítése is, és ezen program megvalósításában is hangsúlyos a 2017. évi jubileummal kapcsolatban, hogy egységes nemzetben gondolkodva a határon túli magyarság továbbra is bekapcsolódhasson a reformációi megemlékezésekbe mind tudományos, mind művészeti, mind pedig hitéleti programokon keresztül. És szintén örülök annak, és a szívemnek kedves a választókerületemben lévő kazincbarcikai szalézi Don Bosco Sportközpont létrehozása. A megkezdett építkezés IV. ütemének a megvalósításához, immáron a beruházás befejezéséhez szükséges az a forrás, amit a 2017-es költségvetés biztosít. Szintén örömdetes a kunszentmiklósi Baksay Sándor Református Gimnázium és Általános Iskola felújításának és korszerűsítésének támogatása, külön soron nevesítése. A nagyszerű kezdeményezések között említhetem még a Regnum-ház vagy a Bakáts téri templom fejlesztését, illetve az esztergomi Vitéz János Kollégium felújítását is, a győri Nagyboldogasszony bazilika rekonstrukciójáról nem is beszélve. Bízom benne, hogy a felsorolt és nevesített beruházásokon kívül képzések, ifjúsági klubok és természetesen nyári táboroztatások, valamint az egyházi iskolák által nyújtott nem iskolarendszerű képzések és szolgáltatások is megvalósulhatnak.

A korábban elhangzottakra is figyelemmel a határon túli, szórványban élő, és ott a magyarság megmaradását szolgáló egyházi közösségek hitéleti tevékenysége, valamint kulturális, oktatási és közösségépítő programjai szintén nagyon-nagyon fontosak; ahogyan az is, hogy a szórványban működő egyház-közösségek infrastruktúrájuk kiépítéséhez, felújításához, magyar nyelvű liturgikus és egyéb kiadványaik megjelenítéséhez, közösségi programjaik és projektjeik megvalósításához kaphatnak anyagi segítséget.

Ugyancsak a költségvetésből finanszírozható a hátrányos helyzetű kistérségi felzárkózást segítő programok mentén az egyházi kezdeményezések támogatása, illetve ösztönzése, az egyházi karitatív, válságkezelő, valamint több funkciót betöltő létesítmények hitéleti, karitatív, oktató-, képző-, átképzőközpontok működési költségei és az ehhez kapcsolódó beruházásai.

Tisztelt Országgyűlés! Ha már felzárkózásról esett szó, nem szabad elfeledkeznünk arról, hogy a költségvetés a társadalmi-gazdasági hátrány kiegyenlítését, területi hátrány-kiegyenlítést elősegítő programokról és szakkollégiumokról is rendelkezik. A költségvetés biztosít forrást többek között a modellértékű foglalkoztatási programoknak a támoga-

tására. A modellértékű, komplex programok segítik a személyek és települések felkészítését a szociális gazdaság típusú programokban való részvételre. Fontos cél továbbá a fenntarthatóság és a továbbfejlesztés szempontjából a felzárkózást segítő programok tapasztalatainak a visszacsatolása. Kormányzati kiemelt cél, hogy a közfoglalkoztatásban részt vevők egyre nagyobb hányada kerüljön ki a szociális gazdaságba, majd pedig a későbbiek folyamán aktív munkaerőpiaci eszközökkel segítve az elsődleges munkaerőpiacra, vagy pedig válják önfenntartóvá.

Az itt megjelenített előirányzat terhére kerül megvalósításra a szociális földprogram, amely a szociálisan hátrányos helyzetű emberek megélhetését segíti elő. A piacra jutás elősegítése céljából megvalósuló pályázati program keretében támogatatható a konyhakerti növények termesztése, továbbá a kislattartás feltételeinek a biztosítása, közfoglalkoztatással egybekötött szociális földprogram biztosítása, mezőgazdasági termesztést végrehajtó szervezetek eszközbeszerzése is.

A felzárkózás egyik alappillére az oktatás, és ezen területen belül kiemelten a hátrányos helyzetű hallgatók esélyegyenlőségének, tehetséggondozásának előmozdítása. A roma nemzetiségi oktatási intézmények működésének támogatását, szakkollégiumok további létrehozását és működésének támogatását, valamint további innovatív megoldások felkarolását és támogatását szintén fedezi a költségvetés. Az ösztöndíjprogramok közül szeretném kiemelni az Útravaló esélyteremtő programot, amelyre 2017-ben is több mint 1 milliárd forint áll rendelkezésre. A hátrányos helyzetű, elsősorban roma tanulók iskolai sikerességét elősegítő programok az általános iskola 7. évfolyamától egészen a felsőoktatásig nyújtanak ösztöndíjat és mentori támogatást.

(19.40)

A program lényege, hogy a tanulót, hallgatót az általános iskolától a diplomáig folyamatos mentori támogatással kíséri végig. Az Útravaló- ösztöndíjprogram hozzájárul a magyar nemzeti társadalmi felzárkózási stratégia II.-ben, valamint a végzettség nélküli iskolaelhagyás elleni középtávú stratégiában foglalt célok eléréséhez. Az Útravaló-ösztöndíjprogram több ezer tanulót és hallgatót - akiknek legalább az 50 százaléka roma - támogat évente, és számos stratégiai dokumentum céljainak, indikátorainak a teljesítését és az ország versenyképességét segíti elő.

Természetesen nem szabad elfeledkeznünk a nemzetiségi önkormányzatok támogatásán túl a különböző nemzetiségi intézmények támogatásáról sem. A nemzetiségi önkormányzatok és társulások fenntartásában mindösszesen 114 nemzetiségi intézmény működik, ebből 74 intézmény fenntartója az országos nemzetiségi önkormányzat, 35 intézmény fenntartója a települési, nemzetiségi önkormányzat, amíg egy intézmény fenntartója társulás.

A 2017-es költségvetés megfelelő fedezetet biztosít az országos nemzetiségi önkormányzatok által fenntartott, átvett intézmények, illetve ezek kapcsán keletkezett feladatbővülés költségeire is.

Aztán röviden szeretnék szólni a civil szervezetek gazdálkodását érintő Nemzeti Együttműködési Alapról is. A törvénytervezetből kiolvasható, hogy 2017-ben 370 millióval több forrás áll az alap és ezen keresztül a civil szektor rendelkezésére is, így összesen közel 5,3 milliárd forint járulhat hozzá a civil szervezetek működési alapjainak megteremtéséhez, társadalmilag hasznos és közösségteremtő tevékenységük elismeréséhez, közérdekű, illetve közhasznú tevékenységük támogatásához.

Végezetül szintén röviden szeretnék szólni a nemzeti tehetségprogramról. Az idei költségvetéshez hasonlóan a jövő évi költségvetésben is jelentős forrást szán a kormány a nemzeti tehetségprogramra, amelynek alapvető célja a tehetségsegítés fejlesztése, a tehetségek felismerése, folyamatos segítése. A nemzeti tehetségprogram olyan komplex program, amely összefogja az állami, önkormányzati és civil programokat, összehangolja az állami források és az Európai Unió fejlesztési forrásainak a felhasználását.

A tehetségek segítése és fejlesztése az innováció és kreativitás ösztönzését és elterjedését, az esélyteremtést, a hátrányos helyzet leküzdését, az életpálya helyes irányba terelését, sikerességét, a társadalmi mobilitást, a gazdasági növekedést, a versenyképességet, valamint a közösségek és az egész társadalom kohézióját egyaránt szolgálja.

Tisztelt Országgyűlés! Összességében tehát elmondható az előttünk fekvő költségvetési törvényjavaslatról, hogy a közösségteremtést szolgálja, legyen szó egyházi, nemzetiségi vagy akár civil területről. A megvalósuló beruházások, programok, támogatások pedig a köz javára és hasznára fordíthatóknak.

Ezért kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy támogassák a törvényjavaslatot. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A következő felszólalónk Szél Bernadett képviselő asszony, LMP. Parancsoljon!

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Kormánypárti Képviselők! A helyzet az, hogy egy költségvetés az ország életében mindig az igazság pillanata. Ilyenkor tudjuk ellenőrizni azt, hogy azok a pártok, akiket megtiszteltünk szavazatunkkal, hogyan sáfárkodnak a közös vagyunkunkkal.

Őnök azt mondják, tisztelt fideszes és KDNP-s képviselőtársaim, hogy a 2017-es költségvetés az adócsökkentésnek és az otthonteremtésnek a költségvetése. Én azt gondolom, hogy ez részben helytálló, mert valóban lesznek embereknek otthonai - de kik azok, akiknek lesznek otthonai, és kik azok, akik ezzel a költségvetéssel ismét lemondhatnak arról, hogy otthonhoz jussanak?

Kinek csökken az adója, kinek jobban, kinek kevésbé. Én sokszor elmondtam önöknek, hogy a legnagyobb probléma a Fidesszel és a KDNP-vel - a nagy korrupción kívül - az, hogy önök azoknak az embereknek adnak, akiknek amúgy is van, és azoknak, akiknek pedig kevesebb van, nem segítenek se felzárkózni, se helyben maradni.

Ezért sem értek egyet Orbán Viktor miniszterelnök úrnak azzal a mondatával, hogy egy lépést mindenki tehet előre, mert a helyzet az - és ez a költségvetés is arról szól -, hogy aki gazdag, az egy kilométert előrefuthat, aki pedig szegény, az marad egy helyben, esetleg még visszább is lép. Ez az egyenlőtlenség látszik ezen az egész költségvetésen.

Érdeklődéssel hallgattam fideszes képviselőtársam felszólalását, kiváltképpen azt a részt, ami arról szólt, hogy önök a közmunkásokat a szociális gazdaságon keresztül majd visszajuttatják a nyílt munkaerőpiacra. Még hittem is volna önnek, hogyha most 2010-et vagy '11-et írnanék, csak hogy 2016-ot írunk, és a 2017-es költségvetésről beszélünk.

Én most foglalkoztatási, illetve szociális részekről fogok beszélni, és a helyzet az, hogy szeretném erről a hazugságról lerántani a leplet. Én azt látom, hogy önök úgy kormányoznak évek óta, hogy nincsen munkahelyteremtési programjuk, és ebben a költségvetésben sem látok olyan erőfeszítéseket, amelyek a munkahelyteremtésről szólnának.

Menjünk egy kicsit megint vissza az időben! Önök úgy kerültek kormányra 2010-ben, hogy azt mondták, hogy itt egymillió új munkahely fog létrejönni a nyílt munkaerőpiacon tíz év alatt. Ezt mondták. Utána nyilvánvalóvá vált az önök számára, hogy ezt nem tudják megvalósítani, utána elkezdtek beszélni munkaalapú társadalomról meg teljes foglalkoztatottságról.

Önök nagyon büszkék arra, hogy 4 millió fölött van Magyarországon a foglalkoztatottak száma. Viszont kérdezem én: ezek az emberek vajon meg tudnak élni abból a pénzből, amit bérben kapnak? (*Dr. Józsa István: Bizony!*) Nekem ez a problémám. Én azt gondolom, hogy ha Magyarországon valaki tisztességesen ledolgozza a munkaidejét, az nem szabad, hogy szegény legyen. Ezzel szemben a tények makacs dolgok és magukért beszélnek.

2015-ben a magyar lakosság majdnem 42 százaléka a létminimum alatti jövedelemből élt. Ez gyakorlatilag azt jelenti, hogy ezek az emberek nem tudják fizetni azt a legszűkebbet, ami a megélhetéshez szükséges. Azt látjuk, hogy minden harmadik háztartás a létminimum alatti jövedelemből élt, és az egykeresős családok harmadában a nettó bevétel a megélhetési küszöb alatt volt.

Én sokat beszéltem önöknek arról is, hogy az adófizetők fele szintén a létminimum alatt van, és azt gondolom, hogy ha ebbe belegondolunk, akkor azt gondolom, hogy önöknek sokkal többet kellene béremelésre fordítani. Amikor megnéztem ezt a költségvetést, ezt kerestem benne először, hogy mennyit adnak béremelésre, és azt látom, hogy nagyon

nagyon keveset, szinte semmit, és ez itt a probléma. Magyarországon láthatóan a Fidesz közreműködésével egy olyan közmunkarendszer jött létre, amely tartósan parkoló pályára kényszeríti az embereket. Ez önöknek jó abból a szempontból, hogy a statisztikákban valóban jól mutat, mert a közmunkásokat el tudják számolni foglalkoztatottként, és papíron ott van a teljes foglalkoztatottság, hamarosan ott van a 4 millió fölötti foglalkoztatotti létszám. Csak hogy ez a foglalkoztatási válságra nem válasz.

A közmunkaprogram nem oldja meg a magyar emberek problémáit. Én azt látom ebben a költségvetésben, hogy önök nincsenek tisztában vagy nem akarnak tisztában lenni a ténnyel, hogy a létminimum alatt élő emberek aránya hat éve nem változott. Önök hat éve vannak most egyhuzamban kormányon, nagyon nagy legitimitással, kétharmadot kaptak kétszer, aztán egy kicsit megfosztották önöket ettől, de alapvetően még mindig megvan az erejük ahhoz, hogy változtassanak a dolgokon, de hát önök nem változtatnak. Tehát láthatóan önöknek megfelel az, hogy ezek az emberek, akik a létminimum alatt élnek, ott is fognak maradni, hogyha önökön múlik.

Én reménykedtem egy kicsit abban, tekintve, hogy tavaly nagyon sokat beszélünk a dolgozói szegénységről itt a parlamentben, hogy önök tesznek is valamit ellene, de sajnos azt látom, hogy ez a költségvetés nem tesz ez ellen.

Hozzá kell tennem, hogy vannak olyan ősi hibák, amelyek a Fidesz ismérvei most már jó ideje. Mindannyian tudjuk - és ezek szakmai tények -, hogy ha embereket vissza akarunk vezetni a nyílt munkaerőpiacra, akkor aktív támogatásokat kell nekik adnunk, egy csomó mindent ahhoz, hogy foglalkoztathatóvá váljanak, vállalkozásokat tudjanak indítani, és mindenki egyetért abban szakmai szinten, hogy ezekkel az aktív támogatásokkal lehet segíteni azt, hogy tartósan vissza tudjanak menni emberek a nyílt munkaerőpiacra.

Önök jövőre 16 milliárd forintot adnak erre a célra. És mennyit adnak közmunkára? Ennek több mint a hússzorosát. Azt gondolom, hogy ez a beismerés, hogy önök lemondtak arról, hogy az aktív eszközök segítségével jobb bérekért, mint a közmunka, tudjanak emberek dolgozni, és berendezkedhetünk tartósan a közmunkára.

Szerintem ez egy halálos véték. Én azt gondolom, hogy egy történelmi hiba és az önök politikai felelőssége az, hogy Magyarországon létrehozta egy elsődleges munkaerőpiacot és egy másodlagos munkaerőpiacot, és letörték a béreket, arról nem is beszélve, hogy iszonyatos visszaélések vannak a közmunkában. A napokban volt hír az, hogy egy faluban kompletten elcsalták a közmunkát, soha nem létező eszközöket vettek meg, amiket soha senki nem látott, azt is tudjuk, hogy fölvettek pénzeket úgy, hogy nem volt mögötte munkavégzés, és ez egy hely, ahol kiderül.

Amikor képviselő lettem 2012-ben, azzal kezdtem, hogy kivizsgáltam azokat az ügyeket, amikor

olyan értesülések jöttek hozzám, hogy magánbirtokon meg magánhelyeken dolgoztatják a közmunkásokat, akik persze félnek elmondani, hogy mi az igazság, mert végtelenül ki vannak szolgáltatva a helyi erős embereknek - ezt szoktuk mi döbrögik rendszerének nevezni -, de föltártam azt is, hogy gyakorlatilag egy olyan helyzet jött létre, amelyben alkalmazottakat kirúgnak az állásukból, és utána őket vagy másokat visszaveszik közmunkásként. Ez a bérek letörésének egy nagyon alattomos módja, és a BM adatai szerint másfél év alatt - kormányzati forrásból - 2303 esetben volt példa három hónapon belüli visszafoglalkoztatásra, ez törvényellenes. Vagyis önök egyrészt elismerték, hogy rendszerszintű jelenségről van szó, le is írták azt a kifejezést, hogy visszafoglalkoztatási ráta, nevet adtak a démonnak, tehát gyakorlatilag a BM tollából láttam ezt leírva, és önök megígérték nekem, hogy minden esetet ki fognak vizsgálni. Szeretném tudni, hogy hogyan áll a vizsgálat, és azonkívül ott vannak a három hónapon túl visszavett emberek, ami elvileg önök szerint nem törvényellenes, szerintem azonban egy teljes visszaélés a közmunkával.

(19.50)

Most ott tartunk, hogy ma már minden negyedik állami alkalmazott közmunkás ebben az országban. Ez nem egy normális dolog. Én azt gondolom, ezeknek az embereknek rendes állásban, rendes bérért kellene dolgozni, de azt is tudjuk, hogy önök 2010 óta több mint 1200 milliárd forintot költöttek el közmunkára, és ami igazán probléma, hogy eközben az aktív eszközöket gyakorlatilag letizedelték, tehát harmadára csökkentették az aktív eszközökre adott forrásokat.

Azt is látom, hogy a munkaügyi központokban is nagy a probléma, el vannak láthatóan foglalva azzal, hogy a közmunkát kell adminisztrálni, holott emlékszem még rá, hogy önök azt ígérték, hogy megvalósítják a profiling rendszert és a munkaügyi központok személyre szabott tanácsadást fognak folytatni, modernizálják ezt a rendszert, ehelyett gyakorlatilag ellehetetlenítették, azt is elvették, ami volt. Én pedig azt gondolom, hogy abból a 100 milliárd forintos uniós forrásból, ami erre rendelkezésre állt volna, kellett volna jutnia az ügyfél-kategorizálás rendszerének a kialakítására, és én azt gondolom, az is egy nagy probléma, hogy nem hagyják ezeket az intézményeket korrektül működni. Ha központilag előírják, hogy szeptembertől márciusig 10 ezer közmunkást kell elhelyezni, mindegy, hogy hova, és nem adnak pénzt más eszközökre, akkor itt értelmes foglalkoztatáspolitikának nincsen keresnivalója.

Persze, önök most néznek maguk elé, és azon gondolkodnak, hogy miért mondom mindezt el, merthogy én ezt nagyjából hetente elmondom. Én tudom, hogy önöknek ez a politikai célja, mert önök függésben tartják az országot, és az embereket is függésben akarják tartani, viszont én szeretném el-

mondani azt, hogy a Lehet Más a Politika ezzel gyökeresen ellenkezően gondolkodik. Mi azt gondoljuk, hogy olyan munkára van szükség Magyarországon, ami magas hozzáadott értéket tud termelni, olyan munkahelyekre van szükség, ahol a munkavállalónak jogai vannak - vannak kötelezettségei is, de vannak jogai is -, olyan munka törvénykönyvére van szükség, ami tiszteli azt, hogy a munkaerőpiacon a munkavállaló és a munkaadó nincsen azonos helyzetben, és azt is gondolom, hogy azok a választópolgárok, akik most nézik a közvetítést (*Közbeszólás az MSZP soraiból: Nem nézik. Maximum az interneten.*), azok mélyen egyetértenek velem ebben.

Az más kérdés, hogy ki vannak szolgáltatva önöknek, mert önök nagyon trükkösen fölépítettek egy ilyen függés rendszerét mindenhol az országban. Nagyon sok ember mondja nekem, hogy szívesen elmondaná a történetét a televízióknak, mindenkinek, de nem tudja megtenni, mert akkor abban a pillanatban elveszíti a munkáját, mert helyben megfenyegetik, sakkban tartják és zsarolják. Erre jó a közmunka, de arra, hogy ez az ország megerősödjön, és önök be tudják váltani azt a választási ígéretet, amivel 2010-ben az embereknel házaltak, hogy itt egymillió új munkahely legyen, erre nem jó a közmunka. És akkor önöknek ott van ez a közmunka meg a munkahelyvédelmi akcióterv, és egy foglalkoztatási válságban lévő országot gyakorlatilag ennyivel intéznek el.

Hozzá kell tennem azt is, az is nagyon szomorú, hogy hiába van egyszerre jelen ebben a gazdaságban Magyarországon a munkaerőhiány és a magas munkanélküliség, önök ezzel a helyzettel sem foglalkoznak. Gyakorlatilag ott tartunk, hogy a munkanélküliek száma a közmunkásokkal együtt közel félmillió, és csak a közmunkások közt százezer a középfokú végzettséggel rendelkező emberek száma, 5800-an még diplomával is rendelkeznek. Komolyan gondolják, hogy ezeknek az embereknek a közmunka lenne a legjobb megoldás? Én ezt nem így gondolom és nem így látom.

Ott van a lakásépítés, a CSOK meg a NOK, mint az önök - nem is tudom - csodafegyverei. Önök azt remélik, hogy ha sok pénzt tesznek ebbe a szektorba az önök által meghatározott szabályok szerint, és azt remélik, hogy ettől fellendül az építőipar, akkor egyről a kettőre jutunk. Nekem ezzel az a problémám, hogy egyrészt rengeteg ember van az országban, aki nem fogja tudni fölvenni a CSOK-ot, de mondjuk, fel tudná újítani a lakását vagy fel tudná újítani a házát, és azt is gondolom, hogy ezek az emberek megérdemlik azt, hogy ezt megtehessek, és ehhez segítséget kapjanak, mint ahogy azt is megérdemelnék, hogy az ingatlanjuk korszerűsítéséhez, energetikai korszerűsítéséhez segítséget kapjanak. Szociálisbér-lakás-szektorra van szükség, mert én azt gondolom, hogy erkölcsileg sem tartható, hogy gyakorlatilag önök mindenkiről lemondanak, aki átlagbér alatt keres. Képviselőtársaim! Ez egyszerűen nem működik.

És ha belegondolnak abba, hogy nem lesz minőségi szakképzés és nem lesznek tisztos bérek a szak-

munkásoknak, akkor ki lesz, aki ezt a projektet megcsinálja? Mert én azt gondolom, hogy egyre több ember fog Németországban, Angliában, meg ki tudja, hol dolgozni, egyre több - úgy szokták mondani -, a legjobb szülőképes korban lévő nő megy el ebből az országból, pár éve még 1-2 százalék volt az aránya, most már 7-9 százalékra is teszik. Ezek az asszonyok kint fognak szülni ezekben az országokban, ezek a családok ott fognak felnőni. Önök szerint hazajönnek? Nem hiszem. Ott kint lesznek ezek a gyerekek fölnevelve, és mi lemondhatunk ezekről az emberekről is. Azt gondolom, ha egy kicsit is belátással lettek volna azzal kapcsolatban, hogy itt milyen demográfiai válság van ebben az országban, akkor segítettek volna ezeknek az embereknek abban, hogy hazajöjjenek. A mi kutatásaink szerint a felük még mindig haza szeretne jönni, kötődik Magyarországhoz, szeretne itthon lenni, de nem tudja megengedni magának.

Hadd hívjam fel a figyelmüket arra, hogy nagyon sok egyszülős édesanya, tehát aki egyedül neveli a gyermekét, kell hogy úgy döntsön, hogy elmegy Magyarországról, mert itthon se bölcsődét nem talált a gyermekének, se olyan munkát, amiből megélt volna ő meg a gyermeke. Kint pedig megélt minden, kapott olyan munkát, amiből megélt, el tudja tartani a gyermekét, volt bölcsőde, ahova be tudja írni a gyermekét, és mellette most már komplett magyar kolóniák vannak, tehát a családot és a barátokat se kell annyira hiányolni. Mikor fog ez a libikóka átfordulni, és mikor lesz az, hogy egyre több magyar ember mondja azt, hogy én innen lelépek, mert itt nincs reményem, kint meg még remélhetek valamit? Pótolhatatlan veszteség, azt gondolom.

Úgyhogy én összefoglalóan azt tudom önöknek mondani, hogy ez a költségvetés sokkal jobb lenne akkor, ha a közmunka ilyen erőltetése helyett inkább a képzésre fektetnék az energiákat és az adófizetők pénzét. Munkanélkülieknek az aktivizálást segítő programokat kell indítani, képzésekre és felnőttképzésekre van szükség, ezt önöknek meg kell finanszírozni. Mi plusz 60 milliárdot adnánk munkaerőpiaci képzésekre és bértámogatásokra a közmunka helyett, 10 milliárdot adnánk egy országos felnőttképzési programra. És azért hadd mondjak el még egy dolgot, én betiltanám a gyermekközmunkát, mert az aztán tényleg mindennek a teteje, hogy 16 éves gyermekeket kivesznek az iskolából, mert a család nem tud megélni, és közmunkásnak viszik őket. Én benyújtottam egy törvényjavaslatot, önök leszavazták, amely ezt tiltotta volna, hogy közmunkán legyenek a gyerekek. Ha önök egy kicsit tovább gondolkodnának, és nem csak 2018 miatt izgulnának már most, akkor megértenék, hogy ez az ország úgy néz ki 20-30 év múlva, ahogy a mostani gyermekekkel bánunk. Mi lesz ezekkel a 16, 17, 18 éves gyermekekkel vagy fiatalokkal, ha már kapásból közmunkában kezdik az életüket? Jó eséllyel egész életre a szociális ellátórendszer foglyai lesznek. Szerintem önöknek meg kellett volna szavazni ezt a törvényjavaslatot, és nem volna szabad a gyermekeket közmunkára vinni.

Hozzá kell tennem, hogy a BM legújabb adatai szerint a közmunkások fele, 100 ezer fő szakmunkás, szakképzett vagy gimnáziumi végzettségű, tehát a közmunkások feléről beszélek, a regisztrált munkanélküliek között pedig ez a szám meghaladja a 200 ezret. Tehát van 100 ezer plusz 200 ezer, azaz 300 ezer olyan magyar ember ebben az országban, akiknek egy jelentős részét megfelelő támogatással, képzéssel, átképzéssel, szakképzéssel vagy álláskereséshez nyújtott támogatással vissza lehetne illeszteni a munkaerőpiacra. Hozzáteszem, ehhez munkahelyteremtési programra is szükség lenne, ami önöknek nincsen most már 6 éve, de azt gondolom, hogy ez az irány előre. Én ezt fontosnak tartom ebben a parlamentben elmondani, mert én értem, hogy önök egy ilyen szocreál romantikában élnek, és nem tudom, nehézipart akarnak itt most már lassan fejleszteni, de én azt gondolom, hogy a XXI. században tisztában kell lenni azzal, hogy a világ milyen irányba megy.

(20.00)

És Magyarországnak fel kell tudnia ülni azokra a trendekre, amik most elérnek minket. Az innováció, a kutatás, a smart factoryk, a startupok, ezek a dolgok fontosak, ezek az országot, a nemzetgazdaságot erősítik. És ott vannak az emberek, akik képzetlenek, nekik meg segítenünk kell abban, hogy lehetőleg helyben munkát találjanak. A mi választási programunkban 450 ezer munkahelyet tettünk le, hogy ennyit lehetne teremteni zöldgazdaság-fejlesztéssel. Ebben helyi gazdaságfejlesztésről van szó, megújuló energiáról és alapvetően a korszerű szigetelési technikák alkalmazásáról. Azt gondolom, hogy el kell jönnie annak a világnak Magyarországon, hogy ebben látjuk a jövőt, és nem atomerőmű-építésben meg közmunkaprogramban.

Hozzá kell tennem, hogy alap az is, hogy minőségi alap- és szakképzésre van szükség, és hadd engedjem meg magamnak azt a luxust, hogy egy fideszes képviselőt szóról szóra idézzek. A korábbi foglalkoztatási államtitkártól hoztam ide önöknek egy olyan idézetet, amit szeretnék most a figyelmükbe ajánlani. Idézem: „A probléma gyökere az általános iskolában keresendő. Addig, amíg funkcionális analfabéták érkeznek a szakiskolába, bármilyen rendszert dolgozunk is ki, csak papíron fog működni. Ezért van 20-30 százalékos lemorzsolódás a szakiskolában a 9. és 10. évfolyamon, mert azt, amit nyolc évig nem sikerült elsajátítani, a közismereti tanár nem fogja tudni pótolni. Ezért meg kell erősíteni az alapfokú képzést.”

Persze, abban nincs igaza véleményem szerint a volt államtitkárnak, hogy minden felelősséget az alapfokú képzésre tol, és ezzel legitimálja, hogy harmadára csökkentik a szakképzésben a közismereti órák számát, és négyről három évre a képzés idejét, viszont abból a szempontból ez egy kristálytisza beismerő vallomás, hogy gyakorlatilag katasztrofális állapotban van az alapfokú oktatás a forráskivonások

miatt, és az iskola funkcionális analfabétákat képez. Ezen kellene változtatni.

Ezért halálos bűn, hogy önök kivonják a forrásokat ebből a rendszerből. Mi plusz százmilliárdot tennénk be a közoktatásba, jobban megfizetnénk a pedagógusokat - mert ennek az országnak hatalmas adóssága van a pedagógusok irányába -, és nagyobb hangsúlyt kapna a kompetenciaképzés, hogy ne kerülhessen ki senki funkcionális analfabétaként az iskolából.

Megerősítenénk a szakképzést. 25 milliárd forintot tudnánk rá adni, növelnénk - önökkel ellentétben - a közismereti óraszámot, matematikát, irodalmat, informatikát, nyelvi oktatást, mert a mai világban - és a jövő egyre inkább ebbe az irányba megy - azt kell látni, hogy az a sikeres munkavállaló; aki azt a képességet megtanulja, hogy tud alkalmazkodni a körülményekhez. Gyakorlatilag fel kell készíteni a diákokat egy élethosszig tartó tanulásra, rugalmasságra, állandó megújulásra, csupa olyan dologra, ami, azt gondolom, hogy ebben a Házban nyilvánvaló kellene legyen minden gondolkodó ember számára. Nem ilyen egyszer használatos munkavállalókat kell képezni, akik aztán egy cégnél a gyártószalag mellett elvégzik a munkát, és ha már nem kell, akkor mehet a szociális ellátórendszerbe, vagy lemond róla teljesen a kormány. Segíteni kell az embereknek abban, hogy ezeket a képességeket kifejlesszék.

Szerintem önöknek ez egy hatalmas problémája, hogy ezekkel egyáltalán nem foglalkoznak, de mit is remélhetnék, ha a miniszterelnök úr azzal házal különböző keleti útjain, hogy ahhoz képest, hogy a magyarok milyen jól képzettek, milyen olcsók vagyunk. Ezt soha nem fogom Orbán Viktornak megbocsátani, mert ezzel megaláztott minket a miniszterelnök úr, és azt gondolom, hogy ez az a szemlélet, ami egy olyan miniszterelnök szájából, aki azt mondja, hogy „tiszteletet a magyaroknak!”, nem hangozhatna el. Hogy kapjunk így tiszteletet, ha a saját miniszterelnökünk így beszél rólunk, hogy ahhoz képest, hogy milyen képzettek vagyunk, milyen olcsók vagyunk? Elképesztő!

Hozzá kell tennem azt is, hogy a célzott gazdaságfejlesztés, mint olyan, az egyik legfontosabb tényező kellene legyen az önök politikájában. Azt gondolom - és tényleg érdekes volt hallani ezt a felszólalást -, hogy önök hat évvel ezelőtt azt mondták, hogy a közmunka egy átmeneti állapot lesz, szociális gazdaságot fejlesztenek, aztán nyílt munkaerőpiacra visszakerülhetnek ezek az emberek. Hat éve hallgatom ezt, és nincs változás. Önök nem építették fel a szociális gazdaságot. Nincs helyi gazdaságfejlesztés. Mikor adták önök ezt fel? És most miért jönnek ezzel újra elő? Komolyan mondom, egészen elképesztő! Emléksziünk rá, hogy mit ígérték, én is emlékszem rá.

Ezzel szemben mi közösségi gazdaságfejlesztéssel 70 milliárd forintot tudnánk a magyar állampolgárok rendelkezésére bocsátani helyi élelmiszer- és energia-önellátással, helyi szociális szükségletek kielégítésére, és ezek lehetnének azok a programok,

amik fokozatosan önállóvá tudnának válni, és ezek a joggyakorlatok az egész országban egyébként építkezni tudnának, és a helyi közösségeket erősítenék meg, a helyi emberek összefogását. Csak pár példát hadd mondjak: ez érvényesülhetne a zöldség- és gyümölcsstermelésben, a biokertészetben, a biogazdálkodásban. Nem normális dolog az, hogy Németországból hoznak egy csomó bioterméket ide. Magyarországon ezeket éppúgy meg tudnánk termelni. Miért Ausztriából kell bioalmát ennünk? Miért nem hagyják a magyar gazdákat ezeket megtermeszteni?

Azt gondolom, hogy a helyi energia-önellátás, az egyszerűbb lakásfelújítási, -korszerűsítési munkák elvégzése mind ennek a helyi gazdaságfejlesztésnek a része kellene hogy legyen, hogy a helyi turizmusról ne is beszéljek, ami szerintem egy hatalmas kitörési pont a vidék életében. Azt gondolom, hogy Magyarország a világ legszebb országa, és nagyon sok magyar embernek kellene lehetőséget adni arra, hogy megismerje ezt az országot, és nagyon sok ember tudna kikapcsolódást nyerni a magyar vidéken. Miért nem segítünk ezeknek az embereknek abban, hogy ezt létre tudják hozni?

Ott van a zöldberuházási alapunk, 70 milliárd forintot félretennénk rá. Érdekes pillanatban beszélünk erről. A kormány elvette a lakosságtól azt a százmilliárdnyi uniós pénzt, amit eredetileg arra kértek, hogy a saját otthonainkat le tudjuk szigetelni, a magyar polgárok ezt megtehessek. Önök ezt átcsoportosítják most közintézményekre. Az is bámulatos volt, hogyan próbálták ezt elhazudni és az EU-ra kenni a felelősséget, aztán kiderült, hogy maga a kormány hozott létre egy olyan apparátust, amely nem képes arra, hogy ezt a tranzakciót lebonyolítsa. Tehát nem képes eljuttatni az uniós pénzeket a magyar családokhoz, ahova egyébként kikérte őket. Mi erre képesek lennénk, a zöldberuházási alapunk ezt a célt szolgálná. A magyar polgárok számíthatnának arra, hogy az LMP-től normatív alapon megkapják azt a pénzt, ami ahhoz kell, hogy az otthonuk energetikai szempontból korszerűbb legyen, és nem orosz gázzal fűtenénk a magyar utcákat, hanem kevesebb energiát kellene ahhoz felhasználnunk, hogy az otthonaink melegek tudjanak maradni.

Arról nem is beszélve, hogy ha egy ilyen programot elkezdünk, és mondjuk, szigeteljük a házainkat, válságálló munkahelyeket tudunk teremteni ezzel, s pont abban a nagyon sérülékeny munkavállalói rétegben, akik nem túlképzettek, vidéken vannak, alacsony a mobilitásuk, nem szívesen költöznének máshova, viszont szívesen dolgoznának a saját otthonaikon. Azt gondolom, ezek az emberek megérdemelnék a segítséget.

És persze mi megcsinálnánk azt, amit önök nem, láthatóan: bérlet- és felújítási alapot hoznánk létre most ebben a költségvetésben 20 milliárd forintból. Ez a 2017-es költségvetés tényleg csúcsra járhatja a gazdagok támogatását; 211 milliárdot költené a kormány például a magas jövedelműek lakástulajdon-szerzését segítő CSOK-programra, miközben

a kimaradóknak nagy szüksége lenne arra, hogy lakásfelújítási támogatást kapjanak, és olcsó és elérhető bérlakások legyenek.

Ezért mi a CSOK-ot kiterjesztenénk a lakásfelújításokra, a bérlakások felújítására, és az energiatékony bérlakások építésére meg külön alapot hoznánk létre. Ez az előrelépéshez kell. Nem arról kell gondoskodni, hogy a gazdag embereknek legyen még egy sokadik lakása. Ők köszönik, jól vannak abban, amijük van. De ott vannak azok - és az ország túlnyomó része ilyen helyzetben van -, tudják, fiatal családok. Férfi, nő találkozik, szeretnének egy családot alapítani, de nincs hova. Kevés bérért dolgoznak, az se biztos, hogy a munkahelyük meg tud maradni. Hova szülnének gyereket? Hova alapítsanak családot? Mennyi pénzt kapnak ahhoz, ha a szüleik nem tudják őket kistafirozni, hogy elinduljanak egy lakással az életben? A magyar emberek így gondolkodnak. Mi szeretjük, ha van saját lakásunk, mi azt gondoljuk, ha van munkánk és van lakásunk, akkor elindultunk az életben. Önök azt mondják, hogy családbarát kormány. Miért nem adják oda ezeket a pénzeket a családoknak?

Itt van a multik agyontámogatása. Önök 2010-ben fogadkoztak, hogy szakítanak a szocialista hagyománnyal, és a kis- és középvállalkozásokat fogják támogatni. Azt mondták, hogy egy munkahelyre maximum ötmillió forint támogatást adnak, és öt éven belül meg fog térülni, ez van az önök programjában. Most ehelyett azt látjuk, hogy a kis- és középvállalkozások munkahelyenként ilyen két-hárommillió forintos támogatásban részesülnek, a multik jellemzően ennek a tízszeresében, sok esetben harmincmilliót kapnak munkahelyenként. És csak a közvetlen támogatásról beszélnek, tehát ez a munkahely-teremtési, képzési támogatás, és ebbe nem számítottam még bele azokat a közvetett támogatásokat, mint az adókedvezmény formájában nyújtott támogatások.

Nagyon érdekes, hogy pont ma beszélek önöknek erről a problémáról. Másfél évembe került, hogy kipereljem a magyar kormánytól, a Nemzetgazdasági Minisztériumtól azt, hogy mennyit adnak önök a multinacionális vállalatoknak különböző adókedvezmény formájában, de sikerült. A mai napon, fellebbezésnek helye nincs, az ítéletábla kinyilvánította, hogy itt közpénzekről van szó, és meg kell mondani azt, hogy a multik mennyi közvetett segítséget kaptak így az államtól, hozzá kell tennem, az adófizetők pénzéből.

(20.10)

Ez azért nagyon érdekes, mert én arra vagyok kíváncsi, hogy önök betartották-e egy választási ígéretüket, azt, hogy ez az 5 millió forint munkahelyenként 5 éven belül megtérül. Azt tudom a Külgazdasági és Külügyminisztériumtól, hogy csaknem 24 milliárd forintot - 16 esetben ment összesen - kiosztottak cégeknek, de az csak egy kis része a történetnek. Ami

nagyon fontos, hogy ez a befektetési adókedvezmény hogy nézett ki az önök politikájában, meg az összes többi támogatás.

Milyen különös, hogy önök ezt éveken keresztül nem voltak hajlandók megmondani, tehát gyakorlatilag egy ellenzéki párttól, megpróbálták elvenni tőlem azt a lehetőséget, hogy kontrolláljam az önök munkáját. Az a jó hírem van, hogy nyertünk, és önök ki fogják adni ezeket az adatokat, és meg fogjuk nézni, hogy önök valóban betartották-e azt, amit mondtak, hogy a magyar kis- és középvállalkozásokat támogatják, vagy pedig folytatták szocialista elődeik hagyományát.

Nézzük akkor a jövő évi költségvetést, hogy abban hogy néznek ki ezek a számok. Most háromszorosára, 30 milliárd forintra emelik a beruházásösztönzési támogatást, és 15 milliárdot adnak nagyvállalati támogatásokra. Azt gondolom, hogy ezeket a pénzeket nyugodtan odaadhatnák a kis- és középvállalkozásoknak.

Azt gondolom, hogy önök is tudják azt, hogy a nagyoknak nyújtott támogatás amúgy is megvalósulna ezeknek a nagy része, és azért örülnék neki, ha így, 2016 táján - most már 2017-ről beszélünk - elfelejtenék ezt az újraparaszti koncepciót. Ez engem leginkább egy furcsa szocreál romantikára emlékeztet, és az a probléma vele, hogy bezár minket egy alacsony bérezésű szerepbe. Nagyon örülnék, ha az Orbán-kormány nem a szocialista nagyipart venné mintául, hanem innovatív és a világgal lépést tartó kisvállalkozásokat részesítene előnyben.

Azt gondolom, hogy nem ezekkel a nagy cégekkel kellene stratégiai szövetséget kötni, hanem a pékkel és a többi helyi vállalkozóval, azokkal a kis- és középvállalkozókkal, akik akkor is velünk maradnak, ha az országnak rosszul megy, nem szedik a sátorfájukat, és viszik ki a profitjukat meg mindenüket, ami van.

Persze, és ezt ki kell hangsúlyoznom, hogy a magasabb bérek elengedhetetlenek ahhoz, hogy Magyarországon a dolgok jobban menjenek. Olyan bukkott vezetők, mint Matolcsy György meg a jegybank vezetése meg olyan cégvezetők, mint a MÁV, a Szerencsejáték Zrt., az MNB, a Magyar Posta vezetői persze örülhetnek a maguk 150 százalékos béremelésének. Gyakorlatilag ezek az emberek 5 millió forintot fognak keresni egy hónapban. Egy magyar ápolónak közel kétévnnyi kemény munkájával sikerül ennyi pénzt hazavinni, egy szociális szférában dolgozónak pedig több mint három évet kell ezért dolgozni.

Hogy lehet egy állami cégnél negyvenöt-szörös különbség a dolgozó és a vezető között? Sehogy. Ez egy egészséges, normális gazdaságban nem fordulhatna elő. Ha jobban megy az országnak meg működnek a reformok, akkor mindenkinek menjen jobban! Nemcsak annak, aki éppen vezető pozícióban van, hanem annak is, aki dolgozik, a kezük alá dolgozik és teszi a dolgát.

Azt gondolom, túrhetetlen, hogy a minimálbér még a létminimum szintjét sem éri el ebben az országban, olyan magasak a közterhek. Gyakorlatilag

ma az állam a felét elviszi egy dolgozó teljes bérköltségének. Ez borzalmas arány. Gyakorlatilag ez olyan, hogy minden egyes forint bér után 1 forintot be kell fizetni az államkasszába. Ez ezt jelenti.

Mi ezzel szemben természetesen csökkentenénk a munkára háruló terheket, és a mi többkulcsos adóról szóló javaslatunk az átlag alatti keresetűek számára nagy megkönnyebbülés lenne; és a munkavállalók 75 százalékaról beszélünk sajnos, mert Magyarországon átlag alatt keres a munkavállalók háromnegyede. Természetesen 200 milliárdot adnánk a közszféra bérrendezésére is, azért mondom azt, hogy természetesen, mert több kormány sarát kell itt ledolgozni. Kilenc éve, ha a jövő évi költségvetésről beszélünk, akkor kilenc éve lesz befagyasztva ez a bértábla, maradnak a pótlékozások, meg az ágazati béremelések, amelyek tűzoltás jellegűek.

A szociális dolgozók alapbérére most sem fog emelkedni, nem lesz életpálya, nem tudom, mi lesz a bölcsődei dolgozókkal, 3-4 milliárd forintból a bölcsődei dolgozók bérkövetelését teljesíteni tudnák, a szociális dolgozókat 30 milliárd forintból lehetne olyan helyzetbe hozni, hogy ne tüntessenek az utcán, mert együtt tüntettünk velük, és teljesen jogos követeléseik vannak. Lázár János ígéretet tett, ehhez képest az arány olyan, hogy körülbelül minden harmadik közszolgálati dolgozó kap majd béremelést, ezért mi azt gondoljuk, hogy ez a 200 milliárd forint jó helyen lenne ebben a szektorban. *(Dr. Józsa István, tapsolva: Így van!)* Köszönöm.

Bőven van pénz a költségvetésben. Mi alaphangon 600 milliárd forintot találtunk, és egy kicsit hadd nézzük végig, hogy honnan lehet itt pénzeket mozgatni jobb helyekre. Ott van ez a Paks II. beruházás, 100 milliárd forint. És mondják meg, mit akarnak ezzel a 100 milliárd forinttal csinálni úgy, hogy Brüsszeltől gyakorlatilag ezer helyen vizsgálják ezt a projektet? Mindenki tudja, miről szól, még aki atomenergia-párti, az is mondja nekem, hogy ó, Paks II. nem az atomról szól, hanem a Fidesz korrupciós biznisze. Tehát mégis mit akarnak ezzel a 100 milliárd forinttal csinálni? Adják már oda a dolgozó embereknek, ne vigyék el már ezt is! Ott van ez a Városliget 32 milliárdos ledózerolása, itt van 45 milliárd forint, ez a Nemzeti Hauszmann-tervre költendő 18 milliárd, plusz az egykori Pénzügyminisztérium Várba költözésével összefüggő 27 milliárd forintos rekonstrukció. Figyelik? Tehát 27 milliárd erre a rekonstrukcióra. Azt mondtam, 30 milliárd forintból a szociális dolgozóknak meg lehetne oldani tisztességgel a béremelését. Teljes felelőtlenség, amit csinálnak!

Ott van ez a „Modern városok” program, majdnem 153 milliárd forint, ez egy választási osztogatás. Sokkal inkább a helyi közösségeket kellene olyan helyzetbe hozni, hogy el tudják dönteni, hogy a területükkel, a saját életkörünyezetükkel mit akarnak csinálni. Nem a miniszterelnök úrnak kellene megmondani, hogy mi valósulhat meg, meg mi nem.

Ott van a propagandaminisztérium 22 milliárdos költségvetéssel, és gyakorlatilag ennek a három-

negyedét kormányzati kommunikációra költik, és a stadionépítés csaknem 47 milliárd forintért. Tudják, az egy kormány életében szerintem egy fontos döntés, hogy mit csinál ezekkel a pénzekkel. Önök betonba öntik, mi azt mondanánk, hogy adjuk oda a dolgozó embereknek, erősítsük meg Magyarországot. Ez a nagy különbség. Ez hatalmas értékválasztás, és amit ebben a költségvetésben látok, az alátámasztja azt a most már számomra világosnak tűnő tényt, hogy a Fidesz megszűnt értékközösség lenni, és önök tulajdonképpen értékközösséget alkotnak, hatalmas korrupciós kockázattal, botrányból botrányba mindennap sodródunk ebben az országban, és a saját választási ígéreteiket nem tartják be.

Ha megfigyelték ezt a fölszólalást, egy csomó helyen az önök választási ígéreteit kértem önökön számon. Nem csinálták meg. Másodszorra, 2014-ben már csak annyit mondtak, hogy „folytatjuk”, úgyhogy azokat nem tudom önökön számon kérni, ezért kénytelen vagyok a 2010-esből dolgozni, de hát akkor azért volt egy-két dolog, amit önök mondtak a választópolgároknak.

És hát ott van ez a szelektív családpolitika, ami nagyon nagy probléma, mert azt gondolom, hogy ha önök tényleg családbarát kormányzatként viselkednének, az nagyon jó lenne, mert mi, magyar emberek szeretjük a családunkat, szeretünk együtt lenni, gondoskodunk a gyerekeinkről. Akarunk szülni is! Rengeteg kívánt gyerek van ebben az országban, akik nem tudnak megszületni. Ehhez képest még mindig a második gyermekért küzdünk, önök háromtól fölfelé támogatják alapvetően a családokat - három gyermektől fölfelé -, de a termékenységi ráta teljesen objektív kérdés, és az arról szól, ezt mondja, hogy a második gyermek vállalásában kell a családokat segíteni.

Miért csinálják önök ezt a 3+-os megoldást? A kétgyermekesek családi adókedvezményének növekedése 15 milliárdot hagy a családoknál, miközben a 2010 óta tartó megszorítások - az adójóváírás megszüntetése, a járulékemelés, a 27 százalékra emelt áfa, a tranzakciós adó és az összes áthárított különadó - ennek sokszorosát vette ki a családok zsebéből. Hiába adnak önök az egyik kezükkel, ha a másik kezükkel elveszik! Ne vicceljenek, ez így egy negatív egyenleg a családoknak!

Arról nem is beszélve, hogy nagy probléma az, hogy a kétgyermekeseket aránytalanul kisebb támogatásban részesítik. Egyrészt azt gondolom, hogy végtelenül igazságtalan dolog az, hogy a gyerekszám alapján gyakorlatilag büntetik a családokat. Ez nincs rendben. Meg az sincs rendben, hogy egy gyermek sorsát ennyire befolyásolja az, hogy milyen családba születik.

Azt gondolom, hogy mindannyian egyenlőek vagyunk, és egyenlő esélyeket kell kapnunk. Nem gondolom, hogy az ilyen szelektív családpolitika jót hozna az ország számára. Ma Magyarországon ugye sokak számára nagyon nehezen megvalósítható álom az, hogy két vagy három gyermeket fölneveljenek. Meg kellene érteni azt, hogy a gyermekvállalás hosz-

szű távú döntés a családok életében. Akkor fognak a nők gyermeket szülni és a családok gyermeket vállalni, ha azt látják, hogy ezt a gyermeket vagy ezeket a gyermekeket az elképzeléseknek megfelelően fel tudják nevelni.

Alapvető lenne, és ez kívül esik a költségvetés körén, de a munka törvénykönyve ebben nem segíti a családokat. Önök azok, akik a háromévesnél fiatalabb gyermekeket nevelő szülőket, édesanyákat gyakorlatilag megfosztották attól, hogy kirúghatatlank legyenek. Tehát utcára rakhatóak vagyunk. Ezt a Fidesz-kormány csinálta meg, ez nem egy családbarát intézkedés, azt gondolom. Legyenek kedvesek - ez most itt a lobb helye - ezt csinálják vissza! Tehát adják meg ezt a tiszteletet a magyar embereknek! Ezek után szerintem ne csodálkozzanak azon, hogy elmaradt a népesedési fordulat! 2011-ben és 2013-ban az eddigi legkevesebb gyermek született. 90 ezer alá ment az egy év alatt született gyermekek száma.

(20.20)

Innen sikerült most fölkapaszkodni egy kicsit, de nincs szó trendfordulóról, és ez itt a probléma, mert így nem is lesz. Tömegével tudnának gyermekek születni, ha önök nem mindig csak az átlagbér fölött kereső családokat támogatnák, és nem azt mondanák, hogy a háromgyermekeseknél kezdődik a sok támogatás. A második gyermekért küzdünk! És ott vannak az egyszülők is. Nagyon kérem önöket, azt ne csinálják meg Magyarországon minden tizedik családdal, hogy azt mondják, azért nem szavazzák meg az LMP javaslatát, amely arról szól, hogy a gyermekeket egyedül nevelő szülők különböző támogatásokat kapjanak, merthogy majd visszaélnék vele, és papíron elválnak azért, hogy előbb bejussanak a bölcsődébe. Ne gondolják, hogy a magyar választópolgárok ilyen trükkösek lennének!

Azt gondolom, hogy a nehéz helyzetben lévő családok támogatását sok helyen kellene megvalósítani. Mi magasabb családi pótlékot adnánk, 18 ezer forintba emelnénk, 25 százalékkal megemelnénk a gyás és a gyász összegét is. Gondolunk a sérült, fogyatékos gyermeket otthon nevelő szülőkre is. Most egy szimbolikus, 1500 forintos különbség van, amit a kormány biztosít számukra a költségvetésben, mi 8850 forinttal megemelnénk az ápolási díjat. Önök voltak azok, akik kivették a méltányossági ápolási díjat, ami arról szól, hogy ha valaki az öreg, idős, beteg szülőjét ápolja, akkor ehhez kap anyagi segítséget. Hány olyan nőt ismerek, aki egyszerre támogatja a gyereket és közben az idős, beteg szülőjét! Ezekről az emberektől elvették a méltányossági díjat. Kérem, hogy adják vissza! Ezek az emberek segítik az államot, állami munkát vállalnak át azzal, hogy otthonukban gondozzák a szülőket. Ha önök a családok kormányza, vissza kell vezetniük a méltányosnak nevezett ápolási díjat.

S hadd mondjam el, hogy nagy szükség lenne még három dologra. Az idő rövidsége miatt ezeket

csak címszavakban fogom megemlíteni. Kezdem azzal, ami nagy szívfájdalmunk itt sokunknak ellenzékben, az isztambuli egyezmény ratifikációjának a kérdésével. 8 milliárd forintot számoltunk mi úgy, hogy nekünk nincsenek tárcáink és minisztériumaink, ennyivel el lehetne indulni. Nagy szükség van arra, hogy szemléletformálás legyen, a szakembereknek is tréningre és segítségre van szükségük, hogy a nők elleni és a családon belüli erőszak ellen eredményesen tudjunk küzdeni. Szükség van olyan helyekre, ahova bántalmazott nők a gyermekeikkel el tudnak menekülni. Adják meg ezt a pénzt azoknak az embereknek, akik poklok poklát élnek át nap mint nap! És legyenek kedvesek, ne nyilatkozzanak olyanokat, amit a Fidesz frakcióvezetője tegnap is nyilatkozott. Én azt gondolom, hogy ilyen embereknek nincs helyük a közéletben. Legyenek kedvesek, és tegyék helyre ezt is! Ez elfogadhatatlan! Kósa Lajos, a Fidesz frakcióvezetője nem beszélhet így ezekről a kérdésekről.

S ott van az egyenlőbér-program és a nőivállalkozói-program, ami szintén az LMP egy régi kérése, követelése. A nemek közti bérkülönbségnek csökkennie kell Magyarországon. Ez egy olyan téma, amit a XXI. században egy országban kiemelten kell kezelni. És ott van a nőivállalkozói-program, amelyben kifejezetten tudnánk abban segíteni a nőket, hogy saját maguk számára hozzanak létre munkahelyeket. Ne mondjunk le arról a hatalmas teljesítményről, amit a nők adnak az ország számára! Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Kétperces kör következne, ha a kormány nem jelentkezett volna, de Banai Péter Benő államtitkár úr személyében jelentkezett, úgyhogy öné a szó. Parancsoljon!

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A költségvetés összeállítása a gazdaságpolitikai irány egy meghatározó eleme. Ez az általános mondat azért kellett hogy elhangozzon, mert azt gondolom, hogy egy jó gazdaságpolitika végrehajtásához először is a problémák megfelelő azonosítása és a problémák megoldásához szükséges jó intézkedések megtalálása szükséges. *(Dr. Józsa István: Ez a kettő hiányzik!)* Ha visszaneztek az elmúlt évekre és tényadatokat néztek, akkor azt gondolom, hogy a kormány a képviselő asszony által is említett munkahelyteremtés területén jól azonosította a problémákat, és megtalálta azokat az eszközöket, amelyekkel a foglalkoztatás jelentősen bővült. Hadd mondjam el, hogy azok az állítások, amelyek az LMP részéről elhangzottak, véleményem szerint tényszerűen nem igazak.

Hadd idézzek néhány számsort megint az Európai Bizottság statisztikáiból. Az idézet kapcsán azzal kell kezdenem, képviselő asszony szavait felemlítve, hogy tisztában kell lenni azzal, hogy a világ milyen irányba megy. Itt van előttem a bárki által elérhető

európai uniós statisztikásor - nem saját legyűjtés, hanem az Európai Bizottság összegzése alapján -, amelyben azt látom, hogy 2002 és 2006 között az Európai Unióban az átlagos foglalkoztatottság bővült, nálunk csökkent, amikor gazdasági konjunktúra volt. 2007 és 2011 között az Európai Unióban stagnált, nálunk ismét jelentősen csökkent, 0,9 százalékkal. 2012-ben mik voltak az általános trendek? Az Európai Unióban a gazdaság visszaesett, a foglalkoztatottak száma mínusz 0,6 százalékkal változott, tehát csökkent, Magyarországon pedig 0,1 százalékkal növekedett. 2013-ban a foglalkoztatottak száma az Európai Unióban még mindig csökkent 0,4 százalékkal, Magyarországon pedig 0,9 százalékkal bővült. 2014-ben 1 százalékos foglalkoztatási bővülés volt az EU-ban, Magyarországon 4,8 százalékos. 2015-ben, az utolsó tényévben az európai uniós átlagos változás 1,1 százalékos, Magyarországon pedig 2,8 százalékos.

Tehát amikor arról beszélünk, hogy nézzük meg, milyenek a nemzetközi trendek, milyen az a világ-gazdasági környezet, amelyben a magyar gazdaságnak érvényesülnie kell vagy érvényesülni tud, akkor azt látom, hogy a foglalkoztatottság tekintetében pont ellentétes irányok voltak. Hál' istennek, 2010 után pont ellentétes irányok voltak.

Ebből a szemszögből nézve azt, hogy a kormány vajon volt-e munkahelyteremtési programja vagy sem, bocsásson meg, képviselő asszony, egyszerűen nem tudom értelmezni azt a mondatát, hogy nincs munkahelyteremtési program. Ezek a számok mit igazolnak, ha nem azt, hogy a kormány jól azonosította a problémát, és az eszközöket jól választotta meg?

Nézzük meg a program elemeit! Munkahelyvédelmi akcióterv, adócsökkentés, foglalkoztatást bővítő direkt támogatások, képzési rendszer átalakítása, „segély helyett munkát” elv érvényesítése, vagy a kkv-k, ahol a foglalkoztatottak nagy része van. Ha a kkv-knál, képviselő asszony, csak az adórendszerbeli változásokat nézzük: egyik első intézkedése volt a kormány 2010 után, hogy 10 százalékra csökkentette a társasági nyereségadót. Utána a munkahelyvédelmi akcióterv bevezetésével együtt 2013-tól a kisvállalati adó vagy a kisadózók tételes adója megint azt a célt szolgálta, hogy a foglalkoztatásért első helyen felelős kkv-k adózási környezetén javítson. Az európai uniós támogatásokat pedig úgy alakította át, hogy elsősorban a kkv-kat finanszírozzuk. Azt gondolom, ezek a lépések azt mutatják, hogy a kormány foglalkoztatáspolitikai intézkedései sikeresek voltak, és ennek az eredménye az, hogy tartósan 4,2 millió fölött van a foglalkoztatottak száma. Azt gondolom, hogy a 2017-es költségvetés ennek a filozófiának a jegyében készült, és bízhatunk abban, hogy a foglalkoztatottak száma 2017-ben is növekedni fog.

Volt egy másik nagyon fontos állítás is az LMP részéről. Schmuck Erzsébet képviselő asszony vezérszónokként azt mondta, hogy a kormány zsákutcába vezette a gazdaságot, elhibázott a gazdaságpolitika, nincs belső kereslet, a bérek nem emelkednek. Hadd

mondjak megint tényszámokat a keresetek változásáról, arról, hogy van-e bérfelzárkózás vagy nincs. 2015-ös nettó átlagkereset-változás 4,2 százalék, jóval a gazdasági bővülés felett. A 2016. évi várható nettó átlagkereset-változás 5,6 százalék, jóval a gazdasági növekedés felett. A 2017-ben prognosztizált nettó átlagkereset-változás 5,1 százalék, jóval a gazdasági növekedés felett. Mi ez, ha nem bérfelzárkózás?

Ha valaki nem hisz a kormányzati számoknak, akkor tisztelettel kérem, hogy nézze meg az Európai Bizottság előrejelzéseit. Ezek a számok azt mutatják, hogy a foglalkoztatottak száma is bővül a következő időszakban, és a reálbérek is növekednek a következő időszakban. *(Zaj az MSZP soraiban.)*

Az is elhangzott a képviselő asszony részéről, hogy nincs pénz béremelésre. Engedjék meg, hogy megint számokat mondjak az Önök előtt lévő 2017. évi költségvetési törvényjavaslatból. A különböző, már korábban elfogadott életpályák alapján több mint 220 milliárd forint béremeléssel számol a jövő évi költségvetés, és ezen túl az új bérintézkedések tekintetében, ahol még nem rögzített a konkrét béremelés összege - lásd egészségügy -, 180 milliárd forint ez az összeg. 400 milliárd forint fölötti a bérkiadás-növelés. Képviselő urak, kérem, ellenőrizték, hogy ezek a számok szerepelnek-e a költségvetésben vagy sem, és ezután nézzék meg azt, hogy tartalmaz-e béremelésekre a jövő évi költségvetési törvényjavaslat összeget vagy sem.

(20.30)

Sokszor szoltunk arról, hogy oktatás és egészségügy területén nincs forráskivonás, nem volt, egyetlenegy ilyen számsort nem lehet mutatni. Vannak még feladataink, sokszor elmondtuk sokan. Pontosan tudjuk, hogy vannak feladataink, de az állítás az, hogy 2017-ben a gazdaság bővülése lehetővé teszi azt, hogy az államadósság csökkentése és egy fegyelmezett költségvetési gazdálkodás mellett érdemi többletforrások álljanak rendelkezésre az oktatás és az egészségügy területén is. Ismétlem, pluszforrások állnak rendelkezésre.

Ami a külföldre szakadt honfitársainkat, külföldön dolgozó honfitársainkat illeti, azt gondolom, hogy ezek az elmúlt évekbeli számok, amelyek a gazdaság bővülésére, a reálkeresetek változására irányultak, és igazolják, azt gondolom, hogy egy fölzárkózás indult el 2010 után, talán azt is eredményezhetik, hogy jobban megéri majd Magyarországon maradni. Kétségtelen tény, hogy egy globalizált világban egyre könnyebb külföldre elmenni. És kétségtelen tény az, hogy noha gazdasági fejlettségben elmaradásunk jelentősen csökkent, de még mindig nagy az Európai Unió magországaikhoz képest.

Mégis azt gondolom, hogy az eddigi számok és a 2017-es prognózisok alapján bízhatunk abban, hogy ez a felzárkózás 2017-ben is folytatódni fog, és egyre többen döntenek úgy, hogy hazatérnek, egyre többen döntenek úgy, hogy nem mennek el külföldre. Mert

azok a pluszjuttatások, azok az adókedvezmények, amelyek akár a családalapításhoz és az adóleíráshoz, akár az otthonteremtéshez és az így igénybe vehető támogatásokhoz kapcsolódnak, itthon maradásra fogják bírni az állampolgárokat. Ezért is mondjuk azt, hogy a jövő évi költségvetés az adócsökkentés és az otthonteremtés költségvetése. Bízom abban, hogy ezeket a pozitívumokat a tisztelt ellenzéki képviselőtársak is fölfedezik a törvényjavaslatban. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Kétperces kör következik: Józsa István képviselő úr, MSZP!

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Azért valamit jó lenne, ha tudomásul venne. Ön itt köztisztviselő, és a Magyar Országgyűlés választott képviselőivel beszél. Ön nem képviselő. Legyen nagyobb tisztelettel azok iránt, akik itt vannak! Vegyen vissza ebből a kioktató modorból, mert egyszerűen nem illik a képviselők méltóságához és az ön szakmai méltóságához sem! Hogy jön ön ahhoz, hogy ezt meg ezt olvassák el? Majd elolvassuk az előterjesztéseket, ne féljen!

És ne mondjon olyan feltételezéseket, amiket a szakma egyértelműen cáfolt! Nem néz tükörbe, nem néz a választók szemébe, csak a számai közé néz. Azért vegyen már vissza abból, amit itt csinál egész nap! Elhiszem, hogy nagyon jól felkészült a költségvetésből, mert a mi időnkben is ezt csinálta. De akkor valahogy nem hallottam magától a Gazdasági bizottságban ilyen felhangú kijelentéseket. *(Közbeszólások a Fidesz soraiból.)* Szóval azért a hollét határozza meg egy kicsit az ön modorát is!

Helyesen állapította meg, amit mondott, hogy csak helyes problémaazonosításból lehet helyes következtetésre jutni. Az ön problémafelmérése, amit a magyar helyzet és a görög helyzet összehasonlításával tesz 2010-re vonatkozóan, téves, a forint árfolyamának bedőléséhez vezetett. Hazaáruházzal felérő, hogy 20 százalékkal rontották a nemzeti fizetőeszköz értékét. Ezzel számoljon el, amikor a Nemzeti Bank nyereségéről beszél, mert az nem nyereség, az a devizahitelek pénze, amennyivel drágábban kapták meg a Nemzeti Banktól az elszámoláshoz szükséges összegeket.

És még egy apró, 10 másodpercben. Tudja, aki sajátjaként bánik a közpénzzel, az a Btk. szerint sikaszt. Matolcsy György ezt csinálta: sajátjaként bánt a közpénzzel. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: A kormány nevében Aradszki András államtitkár úr.

DR. ARADSZKI ANDRÁS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Képviselő Úr! Nagyon szeretem a szangvinikus hozzászólását, főleg amiatt is, hogy gondolom, hiányzik az a 6 milliárd, amit Pakson összegereblyé-

zett. *(Közbeszólások az MSZP soraiban.)* A helyzet az, hogy nagyon felkészült államtitkártársam, kollégám azt szeretné elérni, hogy a tisztelt képviselő úr ne a világba beszéljen, hanem a tényekről vitatkozzunk itt a Házban. És ön ezt nem teszi meg. Ehelyett nekitámad egy olyan embernek, aki végzi a dolgát. Kellő udvariassággal javasolta, hogy nézzenek meg valamit, és önök erre nem hajlandók. *(Közbeszólások az MSZP soraiból.)* És nem hajlandók a realitásokkal számolni, hanem nekimennek az itt dolgozó államtitkárnak. Ez nem tűrhető józan ésszel. Kérem tisztelettel, képviselő úr, tényleg olvassa el a költségvetés tervezetét, és tényleg a szerint reagáljon, tegye meg az észrevételeket. És ne személyében támadja államtitkár urat, ezt kérem. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Banai Péter Benő államtitkár úr!

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Köszönöm szépen Aradszki államtitkár úrnak a hozzászólását, ígérem, hogy csak szakmai kérdésekről fogok beszélni, de az észrevételre annyit hadd reagáljak, hogy igyekeztem a kellő tiszteletet megadni, és azt gondolom, hogy a hozzászólásaimban tényszámokat mondtam el. Ha valami olyan állítást mondtam, ami nem felel meg az igazságnak, akkor tisztelettel kérem, hogy konkrétan jelezzék azt, hogy hol tévedtem, melyik állításom az, amelyik nem igaz.

A másik dolog, személyes dologban. Igen, 1998-ban arra esküdtem, hogy legjobb tudásom szerint fogom szolgálni a közügyeket. Tisztelettel azt mondom, hogy e szerint dolgoztam mindig az elmúlt években. Ha megnézi képviselő úr, akkor különböző pártszíni miniszterektől kaptam elismerést ezért a munkámért.

És tisztelettel azt is el kell mondjam, hogy örülök, hogy állami vezetőként 2010 óta egy olyan költségvetést tudtam mindig képviselni, és olyan költségvetés beszámolásáról tudtam információt adni, ami az eredeti tervek szerint került végrehajtásra. Ami, azt gondolom, a gazdaságpolitika szerves részeként azt eredményezte, hogy most, a 2017-es költségvetésnél mégiscsak arról beszélhetünk, hogy hol milyen adócsökkentések, hol milyen pluszforrások állnak rendelkezésre.

Azzal nem vitatkozom, hogy számtalan probléma áll még előttünk. Ezt mindig, többször elmondtam. De mégis, ismétlem, egy szakmai vitát kívánok folytatni, és amikor olyan állításokat hallok, amelyek egyszerűen ténybelileg nem igazak, akkor kötelességemnek érzem azt, hogy elmondjam, hogy a benyújtott javaslat, illetőleg a múltbeli tényszámok mit tartalmaznak. Ezt azért teszem, hogy segítsen az Országgyűlés munkáját, azért teszem, hogy helyes diagnózist próbáljunk meg fölállítani a magyar gazdaság és a magyar költségvetés helyzetéről.

Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Folytatódik a kétperces kör. Pósan László képviselő úr, Fidesz, parancsoljon!

DR. PÓSÁN LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Egészen röviden csak annyit szeretnék megjegyezni, hogy mind Józsa képviselő úr, mind előtte Szél Bernadett hozzászólásából is azt a következtetést tudtam levonni, hogy a tények tolatkozó közelsége megzavarja a nagy ívű koncepcióalkotást. Józsa képviselő úr hozzászólásából ez egyértelműen kiderült.

Amit Szél Bernadett képviselő asszony mondott, ahhoz egy dolgot szeretnék csak kiemelni. Úgy fogalmazott, hogy a „Modern városok” program az egy választási valami, és jobb lenne, ha a helyi közösség fogalmazná meg az igényeit. Szeretném jelezni, hogy nagyon rosszul tudja. A helyi közösségek által megfogalmazott gazdaságfejlesztési, munkahelyteremtési elképzelésekkel összefüggésben kötött a kormány szerződéseket ezekkel a településekkel, nem pedig arról szól, hogy valaki megmondja, hogy mit kell csinálni. Ezek helyi igények, kifejezetten jó programok, gazdaságfejlesztésre vonatkoznak. Úgyhogy javasolom, nézzen meg egy-egy ilyen konkrét szerződést, és kiderül belőle, hogy mekkorát tévedett. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypart pádsorokban.)*

ELNÖK: Z. Kárpát Dániel képviselő úr, Jobbik, két percben.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ha már ténytámsokról beszélünk, szeretnék én is párral hozzájárulni röviden a vitához. Ugye, a Magyar Nemzeti Banknál hároméves viszonylatban durván 800 milliárdos többlet keletkezett. Ennek több összetevője, több lába van. Alapvetően a gyenge forint eredményéről beszélhetünk. De ki kell emelnünk azt a több mint 136 milliárd forintot, ami egyértelműen a devizahitelek mögött álló úgynevezett átváltásból eredő többlet. Tehát meg kellene egyeznünk abban, hogy itt valójában a devizahitelek pénzéről van szó vagy nem.

(20.40)

Én állítom, hogy igen. Állítom, hogy ezek az összegek nem vehetők el közpénz jellegüket. A javaslatunkat is megtettük, miszerint egy kártérítési alapba csoportosítva önöknek kutya kötelességük lenne a hitelkárosultak helyzetén enyhíteni ebből az összegből, a piaci árfolyamon történő forintosítás meg egyébként, a bankokkal történő összekacsintás helyett, hiszen jöhetnek azzal, hogy bankadót vetettek ki, de tudjuk, hogy a tranzakciós illeték mértékével együtt, sőt esetenként azt túlhaladóan ezt áthárították a fogyasztókra, a polgároknak. A tranzakciós illetéknél ezt be is ismerték a bankok, a bankadónál részletes beismerés történt. Most még ennek a mértékét is csökkentik. Aztán kötöttek egy egyezséget a

Bankszövetséggel, miszerint nem terhelik őket a továbbiakban a károsultak megmentése érdekében. Én állítom tehát, hogy ez a devizahitel-károsultak pénze.

De önmagában felháborító, hogy az MNB-többlet nem kerül visszacsatornázásra. Önök még egy lengyel modellig sem mozdultak el valamilyen oknál fogva, ahol lehet, hogy csak bizonyos feltételek mellett lehet a többletet visszacsatornázni, például értelmes infrastrukturális és termelő beruházásokba fektetendő azt a későbbiekben, nem csak eltapsolván a költségvetésben. De azt igenis ki kell jelenteni, hogy ez a pénz a devizahitel-károsult családoktól hiányzik, ez a kiszáradt gazdaság meglétének az egyik oka, és hogy ez a helyzet több mint 150 ezer fizetőképtelen család helyzetéből kiindulva igenis azonnali beavatkozásért kiált. *(Taps a Jobbik pádsoriból.)*

ELNÖK: Most visszatérünk az előre bejelentett felszólalók sorához. Törő Gábor képviselő úr, Fidesz, parancsoljon!

TÖRŐ GÁBOR (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A 2017. évi költségvetésben a kormány kiemelt figyelmet fordít a lakosság egészségi állapotának további javítására, a rendszeresen sportolók számának növelésére, a területi különbségek mérséklésére, amelyek makrogazdasági hatásként hosszú távon jelentős mértékben hozzájárulhatnak az egészségügyi kiadások csökkentéséhez. Kiemelt cél a sport stratégiai szerepének érvényesítése a nemzet egészségi állapotának és kulturális összetartozásának erősítése érdekében, valamint a hagyományosan jó magyar olimpiai szereplések szinten tartása, illetve az eredményesség fokozása, amelynek elsődleges eszköze a gyermek- és ifjúkori egészségnevelés megalapozása lehet.

A kormány kiemelt ágazatként tekint a sport támogatására, amelynek keretében a versenysport eredményességének javítását célzó kormányzati intézkedések mellett hangsúlyossá válik a sport társadalmi bázisának szélesítése. Stratégiai feladat a sportági fejlesztési koncepciókkal összefüggő sportszakmai feladatok, ennek keretében a kiemelt sportágak középtávú sportágfejlesztési elképzeléseinek megvalósítása. Ezek az asztalitenisz, atlétika, birkózás, evezés, dzsúdó, kajak-kenu, kerékpár, korcsolya, ökölvívás, öttusa, röplabda, sportlövészet, tenisz, torna, úszás, vívás. Fontos a kiemelt edzők foglalkoztatása, továbbá a sportszervezetek szakmai többletfeladatainak, illetve a kiemelt sportegyesületek stratégiai, működési feladatainak támogatása, gondolkodjunk a Ferencvárosi Torna Clubra, a Vasas Sport Clubra, az Újpesti Torna Egyletre, a Budapesti Vasutas Sport Clubra, a Budapesti Honvéd Sportegyesületre, a Magyar Testgyakorlók Körére.

Célként fogalmazódik meg továbbá a fenti sportágak körébe nem tartozó, de sportszakmai szempontból jelentős sportágak szakmai többletfeladatai-

nak, illetve fejlesztési feladatainak támogatása is. Továbbra is elsődleges cél a kiemelt hazai rendezésű sportesemények támogatása. A versenysport mellett meghatározó szakmai feladat a szabadidősport-programok, különösen az egészségjavítást célzó sporttevékenységek, így a természetben végezhető sporttevékenységek, természetjárás, a diák- és a felsőoktatási sport, illetve a fogyatékos személyek, valamint a hátrányos helyzetű társadalmi rétegek sportjának támogatása.

Tisztelt Ház! A Magyarország 2017. évi központi költségvetéséről szóló törvényjavaslat alapján a sporteredmények, sportszakmai tevékenység anyagi elismerése keretében „a nemzet sportolója” címmel járó járadékokra, az olimpiai járadékokra, a Gerevich Aladár-sportösztöndíjra, az Ezüstgerely művészeti pályázatra és az idős sportolók szociális támogatására a 2016. évi bázishoz képest 91,5 millió forinttal nő a költségvetési forrás. A pluszforrást az olimpiai érmesek járadékának alapját meghatározó, a Központi Statisztikai Hivatal által számított országos szintű bruttó nominál átlagkereset összegére való figyelemmel határozták meg, ezáltal a 2017. évi kifizetések a szükséges forrás rendelkezésre állásával zökkenőmentesen a meghatározott határidőben megtörténhetnek, ezzel is támogatva az érintettek sportszakmai elismerését.

A sportági fejlesztési koncepciók megvalósításával összefüggő sportszakmai feladatok ellátására biztosított 800 millió forint összegű pluszforrással lehetőség nyílik arra, hogy a 2016. évi riói XXXI. nyári olimpiai játékokon a Magyar Olimpiai Bizottság által kiemelt sportágak bármelyikében történő sikeres szereplés esetén a szakmai feladatok ellátására többlettámogatást nyújthassunk az érintett sportágnak, és biztosíthassuk a kiemelt edzők foglalkoztatásával kapcsolatos támogatást. Egyben lehetővé válik, hogy a felzárkóztatási keretből támogatott jelenleg húsz sportág számát, illetve a támogatás összegét az eredményekre figyelemmel tovább növelhessük.

A kormány döntésével összhangban a sportolók által használt táplálékkiegészítőknek a tiltott teljesítményfokozás szempontjából történő vizsgálatára alkalmas sport-táplálkozástudományi intézmény 2017. évi működési feladatainak ellátására a költségvetésben 100 millió forint forrás lett elkülönítve. Az intézmény sikeres működtetése érdekében ebből finanszírozható a doppingelemzés, illetve a táplálékkiegészítők területén gyakorlattal rendelkező, valamint kiegészítő szakfeladatok elvégzéséhez biztosítandó szakemberek bére, a szükséges informatikai háttér működtetése, karbantartása, folyamatos fejlesztése, a labor működtetése, valamint az intézmény által bevizsgált minták költsége. Az intézmény fő feladata az egyes forgalomban lévő, elsősorban sportolóknak szánt táplálékkiegészítők összetételének vizsgálata, kiemelten a WADA-tiltólistán szereplő szerek előfordulása szempontjából. Ezzel jelentősen csökkenthető annak esélye, hogy a sportolók a

táplálékkiegészítők összetételének ismerete hiányában doppingvétséget kövessenek el.

A sportágazat 2017. évi költségvetésében a fenti feladatokon túl jelentkező szakmai programok ellátására a 2016. évi költségvetéssel azonos mértékű támogatás biztosítására nyílik lehetőség, amellyel az előző években megkezdett szakmai programok továbbra is zökkenőmentesen lebonyolíthatók. Az előirányzat a sportolói életpálya bevezetése és fenntartása, a magyar sporttehetségek kiválasztásának és folyamatos nyomon követési rendszerének kiépítése érdekében támogatja a kiemelt utánpótlás-nevelési központok akadémiai rendszerű fejlesztését. Ennek keretében biztosítja az emelt szintű szakmai képzést és a felkészüléshez szükséges sportegészségügyi, sporttudományi háttérrel, az intézményesített kapcsolatokat. Segíti az átjárhatóságot a köznevelési intézményrendszerében a fokozott sporttevékenységgel együtt járó terhelés, időbeosztás rugalmas kialakítása érdekében.

A Magyar Labdarúgó Szövetség utánpótlás-nevelési programja keretében 15 utánpótlásközpont szakmai feladatellátásának támogatása valósul meg, az akadémiai képzés 3300 gyermeket érint az U7-től U21 korosztályokban. Az előirányzat támogatást biztosít a Magyar Labdarúgó Szövetség utánpótlás-nevelési programjához és az abban részt vevő sportszervezetek, ezek jogi személyiséggel rendelkező szakosztályai, szervezeti egységei, köznevelési intézmények, sportiskolák és diáksport-egyesületek, valamint a sport fejlesztését szolgáló, utánpótlás-neveléssel foglalkozó közhasznú alapítványok részére.

A Bozsik-program az 5-14 éves korosztályban közel 70 ezer versenyedéllyel rendelkező gyermeket érint. Az előirányzat támogatást nyújt a paralimpiai mozgalom fejlesztésére, a paralimpiai felkészülésre, a fogyatékosok versenysportjával összefüggő feladatokra, a Magyar Paralimpiai Bizottság és a paralimpiai sportágak területén működő sportszövetségek, ezek jogi személyiségekkel rendelkező szervezeti egységei, valamint a sportszervezetek ezzel összefüggő működési és szakmai feladatainak ellátására, a sportszakember-képzési feladatokra, a sport által megvalósuló integrációt elősegítő programokra, az egyéb paralimpiai sportágak fejlesztésével összefüggő feladatok ellátására.

(20.50)

A fogyatékos személyek sportjának fejlesztését szolgálja a sportszakmai, a sportegészségügyi és a sporttudományos programok támogatása is. Az előirányzatban lévő forrásból kerülnek finanszírozásra a sportrehabilitációs programok, a fogyatékos gyerekek tanórán kívüli rendszeres, terápiás jellegű sportolása, sportoktatása és -programjai, a fogyatékos személyek szabadidősportjának, valamint a diák-sportjának országos, megyei és helyi rendezvényei, valamint a fogyatékos sportolók részvétele a nemzetközi világeseményeken. Jó példa erre a nyári siket-

limpiai játékokra való felkészülés és részvétel támogatása.

Az előirányzat terhére valósul meg a kiemelkedő szabadidősport-rendezvények, az ezt népszerűsítő kommunikációs tevékenységek, a kapcsolódó kutatások, az ezen a területen működő sportszövetségek, sportszervezetek működésének, szakmai tevékenységének, valamint egyéb, az egészséges életmód terjesztésével, a szabadidősport, az iskolai diák- és felsőoktatási sport fejlesztésével összefüggő programok támogatása, a nők és a családok sportjának fejlesztése és az idősek sportjának támogatása.

Szintén az előirányzat szolgál forrásul a munkahelyi sportegyesületi programok, az egészségjavítást célzó sporttevékenységek, valamint a fogyatékos sportolók és a halmozottan hátrányos helyzetű társadalmi csoportok szabadidősportjának támogatására.

Azt gondolom, hogy a sporton sokkal kevesebb vita szokott lenni, mint az egyéb költségvetési tényezőknél, ezért kérem a tisztelt parlamentet, hogy támogassa ezt a költségvetést. Köszönöm a figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Heringes Anita képviselő asszony a következő, MSZP. Parancsoljon!

HERINGES ANITA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm a szót. Ahogy végignéztam ezt a 2017-es költségvetést, valahogy egy dal jutott az eszembe. Gondolom, önök is jól ismerik Koncz Zsuzsának azt a dalát, hogy „ahogy lesz, úgy lesz, a jövőt nem sejtettem”. Hát, körülbelül így érezhetik magukat a fideszes képviselők és mi is, hiszen egy olyan költségvetés fekszik előttünk, amelynek számai jelen pillanatban nincsenek megalapozva.

Amikor Banai Benő államtitkár úr azt mondja, hogy olvassuk el a költségvetést, tényadatokat mondjunk és támasszuk alá, és miért nem hallgattuk meg az ÁSZ-t és a Költségvetési Tanácsot, akkor a Költségvetési Tanács az írásos véleményében fogalmazta meg, hogy nem tekinthető megalapozottnak a jövő évi költségvetés, mivel a betervezés pillanatában csak a 2015. évi költségvetés teljesítésének előzetes adatait lehet látni, tehát jelen pillanatban nincs mire alapozni.

Azt is elmondták, le is írták véleményükben, a tanács maga, hogy a javaslatból nem derül ki egyértelműen, hogy a kormányzat a tartalékokat milyen típusú és mértékű kockázatokra tekintettel tervezte meg. Úgy egy család sem tud jövő évi költségvetést tervezni, hogy nem tudja, hogy az előző évből mennyi maradt vagy mennyi pluszköltsége van. Szerintem ezt józan paraszti ésszel is átgondolva az ember jól tudja.

Ma egy olyan költségvetés fekszik előttünk, amelyben ilyen varázsszámok vannak, annyira varázsszámok vannak, hogy még a nullát is ki tudták hozni a végére: megtervezték, hogy mennyit fogunk költeni, a kormány úgy párosította a bevételeket, hogy pont fillérre pontosan ugyanannyi kiadás is

legyen, és így teljes legyen a fedezet - hát, ilyen tényleg csak a mesében láttunk utójára.

Ki kell mondani: ez az egész csupán csak a személyvesztés költségvetése, választási osztogatásra készülnek, hiszen 2017-et írunk majd. Az emberek már egy picit, azt gondolom, várhatják ezt a választási osztogatást, mert az elmúlt időszakban csak azt érezték, hogy valami dupla valóság van Magyarországon: van egy valóság, amit önök látnak itt, a patkó másik oldalán és a bársonyszékekben, és van egy valóság, amit ők éreznek, és ez a két valóság valahogy nem találkozik. Merthogy ők nem érzik azt, hogy Magyarország jelen pillanatban jobban teljesít, ők nem érzik azt, hogy nekik több pénzük lenne, vagy kevesebbet kéne fizetniük bármiért is. Hiszen amikor bemennek a boltba, és egyébként aki sűrűn jár bevásárolni, az jól tudja, hogy látja, hogy tolja maga előtt a kosarat, és ugyanazért az összegért sokkal kevesebb terméket tud megvásárolni, mert annyival följebb mentek az árak. És persze könnyű azt mondani, hogy majd a nyers tej árát csökkentjük - csak őszintén, uraim, nyers tejet ma Magyarországon nagyon-nagyon kevés ember vásárol, és egyébként már a vidéki piacokon is ritkán lehet találni. Igen, a belvárosban még egy-két piacon lehet találni 350 forintért literjét, csak amikor egyébként az ember bemegy egy nagyobb üzletbe, és 149 forintért is meg tudja venni azt a tejet, akkor igen, ő azt fogja választani, mert akkor abból rögtön már legalább kettőt tud vásárolni.

Tényleg az a baj, hogy önök azt mondják, hogy ez az adócsökkentés költségvetése, és majd az áfát ismételtelen csökkentik azon termékekre is, amit egyébként mi hangsúlyoztunk már nagyon régóta, hogy az alapvető élelmiszerek árát kell csökkenteni. De valahogy egyébként az látszik majd, mint a ser-tésnél, hogy amikor az ember elmegy a piacra, akkor valahol ott már nem látja azt a mennyiségű árcsökkentést, tehát az emberekhez ez megint nem jut el úgy, ahogy annak el kéne jutnia.

Az emberek ma tényleg rosszabbul élnek, mint négy éve, csak most egyébként ez nem hazugság, mint amikor önök állították a kampányplakátjaikon. Nagyon érdekes látni, hogy visszafelé mutogatnak hat év után még mindig, pedig hat év után már saját magukra kéne visszamutogatni, mert hat év alatt önöknek rengeteg lehetőségük volt, rengeteg dolgot tehettek volna az emberekért, ahelyett jelen pillanatban a magyar ember is csak azt látja, hogy saját magukért tettek csak és kizárólag.

Csak azokba az apróságokba belegondolva, már nem telik el úgy nap, hogy nincs egy olyan botrány, amiből azt látjuk, hogy egyébként csak a saját köreiknek mivel lett jobb és egyébként milyen festményt vagy egyéb vagyontárgyakat vihettek haza csak úgy az állami közösből. Az emberek nagyon el vannak keseredve, és azt látják, hogy nekik valahogy nem lesz jobb, és lassan már beletörődnek. Hiszen látják azt a híradókban, látják azt a tévében, hogy Magyarország jobban teljesít, minden rendben van, most a

költségvetéssel kapcsolatban is majd végignézhetik, hogy mennyivel jobban áll az ország, mint az elmúlt években, és azt gondolják az emberek, hogy valószínűleg valamit ők csinálnak akkor rosszul. Csakhogy az a rossz tudat, hogy ők vannak többségben, akkor valószínűleg nem ők csinálnak rosszul valamit, hanem csak elszenvedői ennek az egész helyzetnek.

Ezért azt gondolom, jóval több alázatra van szükség a kormánypárti képviselők részéről is, mert ez a költségvetés nemcsak számok, hanem mögötte rengeteg ember van, óriási felelősséggel állunk itt mi a Parlament falai között, mert emberek életéről döntünk. És tényleg fiatakként végiggondolom azt, hogy ezek az emberek kifizetik havonta a csekkjeiket, befizetik a gyerek étkezését meg megvásárolják a dolgait, és konkrétan élni nem marad pénzük, csak hónapról hónapra kifizetni a kötelezőt. Egyébként a közmunkaprogramnak ez a legnagyobb rákfeneje, hiszen önöknél ez bebizonyosodott, jó pár esetben megtörtént, például tűzoltóságokon, hogy normális munkaviszonyban lévő embereket kirúgtak, majd visszavettek közmunkásnak sokkal kisebb bérért, sokkal kisebb életszínvonalért.

Azt gondolom, hogy ez tényleg nem jó megoldás, hogy azzal növelik a foglalkoztatást, hogy azt mondják, hogy mindenkinek közmunkát. Csak ezzel nem életet adnak nekik, hanem csak túlélést, és azt gondolom, hogy a magyar lakosság ennél sokkal többet érdemel, a magyar fiatalok ennél sokkal többet érdemelnek. És persze lehet mutogatni a foglalkoztatási számokat, csak amikor a diákmunkásokat egyébként, amikor jól jött, akkor jól beleszámolták a munkavállalók közé, most, amikor pedig már nincs rájuk szükség, akkor most kivesszük őket a munka törvénykönyve alól, és egyébként minden jogot megvonnak tőlük, minden olyan jogot és lehetőséget, ami eddig járt nekik.

Egyébként pont egy nappal ezelőtt szavaztuk meg azt, hogy 1,6 milliárd forintot vesznek ki önök évente a diákmunkások zsebéből, 1,6 milliárdot olyan fiatalok zsebéből, akik az iskola mellett dolgoznak, és azért dolgoznak, mert a szüleik jelen pillanatban nem tudnák őket eltartani vagy taníttatni, vagy csak abba segítenek be, hogy az átlag csekket ki lehessen fizetni vagy egyáltalán tudjanak megélni napról napra. Azt gondolom, hogy önöknek ezt kéne észrevenniük, hogy egy olyan életet teremtenek ma a magyar lakoságnak, aminél sokkal többet érdemel a magyar lakosság.

(21.00)

Ugyanakkor most egy kicsit a saját dolgainkról is paksi lányként szeretném elmondani, hogy remélem, hogy a következő évben, 2017-ben nem az lesz, mint az elmúlt két évben, hogy a paksiaknak, akik komoly munkát tesznek le minden évben, és egyébként az energiaellátásban komoly munkával teremtik meg azt a lehetőséget, hogy ma itt is világítson az összes lámpa, nekik nem könnyörögni kell majd azért,

hogy egyébként kaphassanak sporttámogatást, a tájékoztatáshoz támogatást és minden egyebet, ami egyébként normális dolog lenne. Hiszen uraim, ugye, én jó párszor felszólaltam, és elmondtam, hogy felháborítónak tartom azt, hogy a paksi sportolók, akik hihetetlenül sikeresek, hiszen önöknek helyettes államtitkáruk lett az egyik paksi sportolóból, hiszen a Paksi Atomerőmű kommunikációs igazgatója egy nagyon híres paksi sportoló, na, ezektől az emberektől az olimpiai felkészülés évében elvették a támogatást, és csak minimumokat adnak oda, hogy épp hogy túléljék. Úgy érzik magukat ma, mint a magyar lakosság nagy része. Én ezt felháborítónak tartom, és mindaddig fel fogok szólalni az ő érdekükben és ügyükben, ameddig önök ezt nem hajlandóak rendbe rakni, mert nem hiszem, hogy a paksiaknak meg kellene hunyázkodniuk bármiért is. Úgyhogy én követelni fogom minden egyes alkalommal, hogy tegyék rendbe ezt a részt is.

Kérem, uraim, gondolják át minden egyes alkalommal, amikor ezeket a számokat hangoztatják, és azt állítják, hogy Magyarország jobban teljesít, hogy azok az emberek, akik a tévé előtt ülnek, vagy csak egyáltalán az internetet bekapcsolják, és hajlandóak megnézni ezt a vitát, ne érezzék már rosszul magukat, és ne azt érezzék, hogy akkor valamit ők rontottak el, mert valahogy ők nem érzik, hogy Magyarország jobban teljesít, hanem ők azt érzik, amiket a számokban is láthatunk: hogy a legmagasabb ráta és a legalacsonyabb ráta, a leggazdagabbak és a legszegényebbek között tízszeres a különbség; azt érzik, hogy ugyanott vannak, mint a rendszerváltás utáni első-második évben. Uraim, ez felháborító!

Ezek a fiatalok, akik ma nem tudnak megélni, nem tudnak gyereket vállalni, és nem tudnak továbblépni. Önök sem ilyen életet kívántak sem saját maguknak, sem a gyermekeiknek. Nagyon szépen kérem önöket, küzdjenek azért, hogy jobb legyen, a pökhendiséget alázattal cseréljék fel, a gőgösséget pedig azzal (*Pócs János közbeszól.*), hogy a saját képviselői munkájukkal képviseljék a saját választópolgáraikat. Mert ma egyet látunk: hogy önök nem ülnek itt a sorokban, önök a legtöbbször nem vitatkoznak, és nem állnak ki a saját választópolgáraikért, csak amikor a pártfegyelem ideparancsolja önöket. Köszönöm szépen. (*Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Dankó Béla képviselő úr, a Fidesz képviselője a következő felszólaló. Parancsoljon!

DANKÓ BÉLA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A közúti és vasúti közlekedés fejlesztése továbbra is a kormány kiemelt céljai között van, hiszen a közlekedési infrastruktúra fejlesztése fontos a nemzetgazdaság további erősítéséhez, az országban tapasztalható fejlettségi különbségek csökkentéséhez, a vidéki településeknek és a helyi közösségeknek a gazdasági és kereskedelmi körforgásba való bekapcsolásához. Az elmúlt két évben a „Modern városok” program keretében országszerte

olyan stratégiai megállapodások köttettek a kormány és a megyeszékhelyek között, amelyek segítik a városok és a vidék bekötését is a gyorsforgalmiúthálózatba. Erre a célra a kormány jelentős hazai költségvetési forrásokat különít el.

A Magyarország 2017. évi központi költségvetéséről szóló törvényjavaslat értelmében a közúthálózat-fenntartás és -működtetés fejezeti kezelésű előirányzat 2017. évi kiadási előirányzata összesen 73,2 milliárd forint, a közúthálózat-felújítási fejezeti kezelésű előirányzat kiadási előirányzata pedig összesen 10 milliárd forint, amíg a kiemelt közúti projektek fejezeti kezelésű előirányzat 2017. évi kiadási előirányzata 280 milliárd forint. A kiemelt közúti projektek előirányzat fő célja a nemzeti közlekedési infrastruktúra-fejlesztési stratégiában a 2014-2020 közötti időszakra meghatározott célok eléréséhez szükséges központi költségvetési források biztosítása, többek között autópályák továbbépítése az országhatárig, a megyeszékhelyek gyorsforgalmi úti elérhetőségének megteremtése. Ezen projektek közül emelem ki az M44-es gyorsforgalmi út megépítését, amely Békés megye elérhetőségét és jövőjét biztosítja majd.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az M44-es gyorsforgalmi út megépítése Békés megye fejlett közúti közlekedésének alapköve, amely mind gazdasági, mind társadalmi szempontból elengedhetetlen. A kormány az 1010/2015. számú határozata értelmében az M44-es út Kecskemét-Nagykőrös-Békéscsaba közötti megvalósítása kiemelt közúti beruházásnak minősül. Az M44-es megépítése segíthet abban, hogy a beruházók intenzívebben jöjjenek a térségbe, illetve Békés megye újra hazánk éléskamrája lehessen, vagyis a mezőgazdaság és az élelmiszeripar újra nagy lendületet kapjon, emellett a már ott működő vállalkozások piaca jutását is elősegíti. Ez különösen fontos, hiszen Békés megyében az egy lakosra jutó beruházásiteljesítmény-érték 2015-ben az országos átlag csupán 72 százalékát érte el. Megyénk gazdasági fejlődésének alapvető feltétele a fejlett közúti közlekedés, amely jelenleg nem megoldott. Az itt élő emberek számára biztos életkörülményeket kell teremteni, ami nem sarkallja őket szülőhelyük elhagyására. Az új munkahelyteremtő beruházásokat azonban kizárólag a megfelelő közlekedési infrastruktúra indíthatja el.

Nem csak gazdasági szempontok teszik szükségessé az út megépítését, a 44. számú főút kamionforgalma elképesztő mértékben, 33 százalékkal emelkedett az e-útdíj bevezetését követően, ami veszélyessé teszi az úton való közlekedést. A közlekedés biztonsága érdekében is kiemelten fontos ez a fejlesztés.

Az M44 kétszer kétsávos osztott pályás gyorsút Kecskemét és Békéscsaba közötti szakasza előkészítettség alapján három szakaszra bontható: a Kecskemét-Tizsakürt, a Tizsakürt-Kondoros és a Kondoros-Békéscsaba közötti szakaszra, amelyek közül a Tizsakürt-Kondoros a legjobban előkészített.

Tisztelt Országgyűlés! Április 26-án Békéscsabára látogatott Orbán Viktor miniszterelnök úr, ahol

megerősítette, hogy még az idén megkezdődhet az M44-es út első szakaszának, a Kondoros-Tizsakürt szakaszának az építése. Az út finanszírozása teljes mértékben állami költségvetésből fog történni. A látogatás során megállapodás született a „Modern városok” program keretében egy 30 milliárd forintos fejlesztési csomagról. A Békéscsabán megvalósuló beruházások, úgymint nyomdaipari tudás- és képzőközpont, hűtőház, sportcentrum, repülőtér- és színházfejlesztés, a megye fejlődését is segíteni fogja. Ezekhez a forrást a költségvetés biztosítja.

Az elhangzottak alapján bátran kijelenthetjük, hogy a 2017-es költségvetésnek a Békés megyei emberek a nyertesei lesznek. Kérem, támogassák a Békés megyei embereket a költségvetés elfogadásával. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A Jobbik képviselője, Gyüre Csaba képviselő úr következik. Parancsoljon!

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Fontos fejezethez érkezünk most a költségvetés tárgyalása során, én ennek keretében leginkább azokról az elmaradottan bérezett ágazatokról szeretnék beszélni, amelyekről, én úgy érzem, az elmúlt időszakban sem a parlament, sem pedig leginkább a kormány nem gondoskodott.

Nemrég volt napirenden itt a Magyar Országgyűlésben a köztisztviselőknek a bérezése és a köztisztviselőknek a béremelése. Ezzel kapcsolatban nyújtotta be a kormány, illetve az Igazságügyi Minisztérium az új javaslatát, amelynek az a lényege, hogy a köztisztviselők tulajdonképpen több részre lesznek osztva, és egy részük fog most béremelést kapni, egy másik részük pedig nem fog béremelést kapni.

Mit kell látnunk a köztisztviselők fizetésével, illetve életpályamodelljével kapcsolatban? Nagyon régóta ígérgetik, hitegetik a köztisztviselőket, hogy meg fog változni az a rendszer, amely eddig volt. Hiszen mi volt eddig, milyen rendszer van, milyen fizetési rendszerük van a köztisztviselőknek? Nyilván itt is két részre kell őket osztani, mert vannak, akiknek van egyetemi, főiskolai végzettségük, ami komolyabb besorolást biztosít nekik, de azok, akik középfokú végzettséggel dolgoznak köztisztviselőként, mondjuk, egy kormányablakban, azok gyakorlatilag nem sokkal több munkabért kapnak, mint a közmunkások, körülbelül olyan életszínvonalat tudnak elérni, és adott esetben 20-30 éve dolgoznak a magyar közigazgatásban, dolgoznak az emberekért, és haza fognak vinni 70-80 ezer nettó forintot. Gyakorlatilag ebből, ha a párjuk is ennyit keres, és gyerekeik vannak, megélni Magyarországon nem lehet.

(21.10)

Igen örültünk annak a törvényjavaslatnak, hogy bizony a köztisztviselők béréhez hozzá fog nyúlni, hozzá akar nyúlni a kormány, és nyilván ezt minden-

féleképpen támogatjuk. De én azt gondolom, hogy méltatlan azokkal a köztisztviselőkkel szemben, akik nem kerülnek be ebbe a csomagba. Hogy lehet az, hogy a köztisztviselők egy része kap béremelést, a másik része nem? Lehet, hogy egymás mellett dolgoznak, lehet, hogy egy fal választja el őket, húsz éve gyakorlatilag együtt dolgoznak, az egyiküknek 30-40 százalékkal felmegy a fizetése, a másiknak nem.

Azt gondolom, hogy nem lehet azokkal megtenni, akik az önkormányzatoknál dolgoznak, akik nem a járási hivatalokban dolgoznak, akik az Egészségbiztosítási Pénztárnál dolgoznak, a nyugdíjbiztosításnál dolgoznak, látják el ezeket a feladatokat. Ők sem kevesebbek, mint azok a köztisztviselők, akik most meg fogják kapni a 30, adott esetben 40 százalékos bérfejlesztést, amire igenis, szükség van, nyolc éve nem nyúltak hozzá a bérezésükhöz. Nyilván ez nagyon komoly reálbércsökkenést okozott a köztisztviselőknél, és ezt is mindenféleképpen pótolni kellene.

Tehát azt gondolom, hogy nem szabad különbséget tenni, és itt a költségvetési törvényben is igenis, ezzel kapcsolatban nyújtottunk be módosító javaslatot Hegedűs Lorántné képviselőtársammal, amelyikben igenis, kérjük azt, hogy a köztisztviselők teljes ágazatára kiterjedjen a béremelés mértéke, és ne csak az egyharmadát érintse a köztisztviselőknek.

Aztán egy következő probléma, amit felvetnék, ez Gaudi-Nagy Tamás volt képviselőtársamnak volt a szívügye és vesszőparipája, a határon túli magyarsággal kapcsolatosan a jogsegélyszolgálat és annak a költségvetése, és nyilván Gaudi-Nagy Tamás még mindig szívén viseli ezt a kérdést is. Ezzel kapcsolatban is nyújtottam be egy módosítót, amelyben 60 millió forinttal emelnék meg a határon túli magyarság számára a jogsegélyszolgálatra szánt összeget. Úgyhogy mindenféleképpen kérném ennek is a támogatását a tisztelt Országgyűléstől.

Aztán ha már a köztisztviselőkkel kezdtem, akkor folytatnám egy másik ágazattal, amelyik szintén hasonló a köztisztviselőkhöz, ez pedig az igazságügyben dolgozók, a bírák, az ügyészek. Náluk még rosszabb a helyzet. A bíránál, ügyészeknél gyakorlatilag 12 éve nem volt semmilyen béremelés, semmilyen formában, illetve annyi történt, hogy a tizenharmadik havi fizetésüket elvette az Országgyűlés, és helyette ezt betette az alapbérbe, tehát be lett alapbérésítve. Tehát tulajdonképpen nem vettek el, nem is adtak hozzá, tehát ennyi történt a fizetésükkel.

A 2002-es kormányváltáskor volt döntés az új kormány részéről, a Medgyessy-kormány részéről, hogy felemelik a bírák fizetését. Ekkor két lépcsőben, két év alatt 50 százalékos bérfejlesztés volt mind az ügyészeknél, mind a bíránál, és bizony az óta a 2002-es döntés óta nem történt semmi.

Azt látnunk kell, hogy azért ha még most, az elmúlt egy évben nem is volt komolyabb infláció Magyarországon, de korábban viszont igen. Mit is jelentett ez? Ez összességében azt jelentette, hogy a bírának, ügyészeknek a reálbércsökkenése körülbelül 50 százalékos volt. Ez döbbenetes! Gyakorlatilag 50

százalékkal csökkent a fizetésük, akik ebben a nagyon fontos ágazatban dolgoznak, az igazságügyben. Tehát itt mindenféleképpen szükséges lenne egy komoly módosítás.

Amikor én elővettem a költségvetési törvényjavaslatot és elkezdtem lapozgatni, fellapoztam az igazságügyi részt és a bíróságok költségvetését, akkor nagyon megörültem, mert azt láttam a mellékletben, hogy bizony, a személyi juttatások 30 százalékkal meg vannak emelve az elmúlt évi költségvetési keret-höz képest. Tehát van egy 30 százalékos növekedés.

Nagyon örültem, mivel én a tavalyi évben a költségvetési törvényhez pontosan egy ilyen mértékű, egy ugyanilyen mértékű és léptékű emelésre tettem javaslatot, és azt gondoltam, hogy valahol megértő fülekre talált és beépítésre kerül. De azt látom, hogy nem, ugyanis meg van határozva a költségvetési törvényben - ha jól emlékszem, a 63. §-ban - a bírának a beralapja, az illetményalapja, és ahhoz viszont nincs hozzányúlva, nincs változás, és nincsen beadva arra vonatkozóan sem törvényjavaslat, hogy a bírák javadalmazásáról szóló törvényben a szorzók lennének módosítva. Tehát ebből csak következtetni lehet, hogy ez nem béremelésre szánt összeg, hiszen a 2017. évben is ugyanannyi marad a bérük, ugyanúgy, mint eddig volt, mind a bírák, mind az ügyészek vonatkozásában.

Azért látnunk kell, hogy a bíróság egy nagyon fontos ágazat, hiszen a klasszikus demokráciának az alapja a hatalmi ágak szétválasztása, a törvényhozás, a végrehajtás és a bíróság, a három hatalmi ág. Ha a három hatalmi ágnek az önállóságát megpróbáljuk elvenni, az azt jelenti, hogy hatalmas ütést mérünk a demokráciára. Azt gondolom, amikor bérral próbáljuk meg a bírói hatalmat, úgymond mint önálló hatalmi ágat megfogni, és tulajdonképpen valamilyen irányba terelni próbáljuk, akkor óriási ütést mérünk a demokratikus rendszerre.

Nagyon érdekes, ha megnézzük azt a tendenciát, hogy sem az 1998-2002-es első Orbán-kormány idején, sem pedig a 2010-es Orbán-kormány megalakulása óta a bírák fizetéséhez, az ügyészek fizetéséhez hozzányúlva soha nem volt. Megkérdezném azért, hogy szándékos-e, hogy mostohagyermekként kezelik ezt az ágazatot, az igazságszolgáltatást, vagy pedig bármilyen befolyásolásra irányul. Folyamatosan látjuk, halljuk, hogy hogyan bírálják adott esetben azokat az ítéleteket, amelyeket a bíróság hoz. Én nem gondolom, hogy ezért úgy kellene bosszút állni, hogy egyáltalán nem emeljük ennek az ágazatnak a fizetését.

Így ezzel kapcsolatban is adtam be módosítót, és itt is a törvény 63. §-a keretében a bírói illetményalap kerülne 30 százalékkal felemelésre, illetve nyilván a mellékletben is melléhelyeztük azt az összeget, ami erre irányul. Kérem a támogatást, hiszen azt is figyelembe kell venni, hogy mind a bírák, mind az ügyészek nem végezhetnek más munkát, nagyon szigorú feltételek vonatkoznak az ő munkavégzésükre, nagyon magas szakmai színvonalat követelünk

meg tőlük. Ha valóban azt szeretnénk, hogy a legjobbak, a legjobb jogászok kerüljenek a bíróságokra, akkor meg is kell őket becsülni, nem pedig hagyni leamortizálódni az egész szakmát, az egész ágazatot, legalább azt az inflációvesztést, ami volt az elmúlt években, követni kellene. Illetve nagyon jól tudjuk, hogy az Európa Tanács készített egy kimutatást 2014-ben, amikor megvizsgálta a bírácoknak és az ügyészeknek a fizetését, és azt látjuk az Európa Tanácsnak ebből a kimutatásából, hogy messze Magyarországon keresnek az igazságügyben dolgozó jogászaink, tehát a bíróságon, az ügyészségen dolgozó a legkevesebbet az Európai Unió országai közül. Még Bulgáriát is megelőzzük a hátsó sorrendben, tehát a legutolsók vagyunk. Bulgáriában is 10 százalékkal magasabb jövedelem van, és hogy ha megnézzük a környező országokat, akkor mindenütt azt látjuk, hogy jóval magasabbak a bérek. Nyilván, ha itt nem is Ausztriáról beszélek, de Bulgáriában 10 százalékkal több a fizetés, Romániában 60 százalékkal magasabb, Ausztriában háromszorosa, Angliában nyolcszorosa, Németországban hatszorosa, és általában mindenütt többszöröse, mint amennyi Magyarországon.

Tehát azt gondolom, hogy ezen is változtatni kell, amihez én beadtam módosító javaslatot egy 30 százalékos bérfeljesztéssel. Ezzel Magyarország az utolsó helyről mozdulna el, de az utolsó előtti helyre kerülne, csak Bulgáriát előzné meg, és Litvániával még így is utolsó előtti helyen, holtversenyben kullogna Magyarország a fizetési listán.

Én nem gondolom, hogy amikor meg lehet emelni a jegybanki elnök fizetését 5 millióra, amikor arról beszélünk, hogy persze, valakiknek nemzetközi fizetést kell adni, valakiknek pedig le kell tolni a fizetést, tehát ez azért elég veszélyes folyamat, azt gondolom, hogy nagyjából kiegyensúlyozottan kellene megoldani a bérfeljesztéseket Magyarországon.

Tehát ezért tettem ezt a javaslatot, és azt gondolom, ezért is lenne szükséges minél hamarabb. Ezt egyébként Handó Tünde, az Országos Bírósági Hivatal elnök asszonya is elmondta itt már többször felszólalásában, hogy gyakorlatilag tarthatatlan az, hogy hogyan van megbecsülve ez az ágazat fizetés szempontjából, és valóban az az 50 százalékos reálbércsökkenés, ami jelentkezett, ez esetben mindenféleképpen azt követelné meg, hogy ehhez hozzájáruljunk, és a 30 százalékos lenne az a minimum, ami ebben az esetben kellene.

Nagyon fontos lenne még beszélni az átlagjövedelemről is, mert a területi elosztásban Szabolcs-Szatmár-Bereg megye, szűkebb hazám messze az utolsó helyen áll Magyarországon. Ott vannak a legkisebb átlagbérek.

(21.20)

Nagyon fontos lenne, hogy olyan fejlesztések valósuljanak meg, amelyek Szabolcs-Szatmár-Bereg

megyében is magasabb jövedelmet, nem pedig egy 150 ezer forintos bruttó átlagjövedelmet biztosítanak, ami éppen csak a megélhetéshez elegendő. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Kétperces felszólalás következik, tisztelt Országgyűlés! Bangóné Borbély Ildikó, MSZP, parancsoljon!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselők! Tisztelt Államtitkár Úr! Nagyon sok szó esett már a sport támogatásáról, és ugyebár nagyon jól tudjuk, hogy ez a kormány kiemelten kezeli a stadionok építését, miközben - a KSH adataira hivatkozva - Magyarország lakosságának a kétharmada semmilyen sporttevékenységet nem végez. A lakosság 34 százaléka tömegsportol, mintegy 3 millió ember, ami a 10-84 éves korosztályt fedi le. Nem elhanyagolható ez a 3 millió ember sem, de a legkedveltebb sportágak közé első helyen a kerékpározás tartozik - 830 ezer ember kerékpározik Magyarországon -, a második a labdarúgás, a harmadik a futás, a negyedik a kocogás és az úszás.

Ha ezeket a számokat és adatokat megnézzük, akkor kiderül számunkra, hogy nem stadionokat kellene építeni ennek az országnak több száz milliárd forintért - és a 2017-es költségvetés is elég tetemes összeget tartalmaz ez ügyben -, hanem mondjuk, kicsi labdarúgópályákat, futópályákat, kerékpárutakat, és talán meg kellene épülniük azoknak a tanuszodáknak és tornatermeknek, amikből 2014 óta minden évben bejelentenek 30-40 darabot, és valami csoda folytán nem épülnek meg, lásd, ha a putnoki vagy a gödöllői uszodáról beszélünk. De minden évben valamelyik államtitkár kiáll, bejelent megint jó néhány darabot, és a végén kiderül, hogy ezeket nem sikerül megépíteni.

Szóval, fontossági sorrendet kellene felállítani, államtitkár úr, mert amikor kihangsúlyozzák, hogy a költségvetés számokból áll, a számok mögött emberek vannak, a Magyarországon élő emberek. Egy költségvetés nem számok tömkelege. Ezek mögött a számok mögött maga a magyar lakosság van, és ezt kellene elsősorban szem előtt tartania a kormánynak. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Visszatérünk az előre bejelentett felszólalókhöz. Zombor Gábor képviselő úr, Fidesz, parancsoljon!

DR. ZOMBOR GÁBOR (Fidesz): Elnézést. *(A mikrofonzsinórját igazgatva.)* Az a baj, hogy ha nem oltom ki, akkor ülnöm kell. Valahogy összegubancolódott...

ELNÖK: Annyi ideje van még a Fidesz-frakciónak, hogy nyugodtan megvárjuk, amíg kibogozza itt a dolgokat. *(Dr. Zombor Gábor feltűzi a mikrofonját.)* Parancsoljon!

DR. ZOMBOR GÁBOR (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A 2017-es költségvetési törvénnyel kapcsolatosan előzetesen néhány mondatot szeretnék szólni arról, amit Szél Bernadett képviselőtársammal itt négy-szemközt próbáltunk megbeszélni, hiszen ő egy kicsit pejoratív értelmezést adva támadta és kritizálta a „Modern városok” programot. Ha megengedik, mivel némi tapasztalatom van az önkormányzatiságban és a parlamenti munkában is, azt kell mondanom, hogy az utóbbi évtized talán egyik legnagyobb segítsége lehet az önkormányzatoknak, a nagy, megyei jogú városoknak ez a program, hiszen olyan fejlesztéseket tudnak megvalósítani, amelyek egyébként más forrásból vagy saját forrásból szinte lehetetlenek, de egyébként szükségessé ahhoz, hogy az adott terület, régió versenyképességét erősítsék és javítsák.

A szűkebb környezetünkben, Kecskeméten ez a program körülbelül 100 milliárd forintos fejlesztést jelent. Tehát én nagyon kérem a képviselőtársaimat és államtitkár urat is, hogy ragaszkodjunk ehhez, és semmiféleképpen ne módosuljon, inkább nőjön ennek a nagysága. Ez nemcsak egy öncélú fejlesztés - ahogy itt elhangzott -, hanem Kecskemétre vonatkoztatva például olyan beruházások valósulhatnak meg, mint például a katonai repülőtér polgári célú hasznosítása, vagy nemcsak Kecskemét, hanem a környező területek áramellátásának a fejlesztése, ami szükséges ahhoz, hogy az a gazdasági fejlődés, ami megindult az utóbbi években, és az ország egyik gazdasági központjává tette a régiót, erősödjön.

Annak az eredménye az is, hogy például a legnagyobb munkáltató és a legnagyobb beruházó, a Mercedes, a „Modern városok” program bejelentése után hozta meg azt a döntését, hogy újabb közel 200 milliárd forintot ruház be a magyar gazdaságba Kecskeméten, és ezzel újabb munkahelyeket hoz létre, és reményeink szerint a gazdasági növekedést fogja erősíteni, és abból még több pénz jut majd vissza az egészségügybe, ami a felszólalásom alaptémája lett volna. Hiszen a '17-es költségvetés számomra talán legörvendetesebb tétele az a plusz 167 milliárd forint, ami az egészségügy finanszírozásába pluszforrásként bekerül. Ez egy olyan lehetőséget nyit meg, amely talán munkabékét és kiegyensúlyozottabb viszonyokat jelent majd az ágazatban, amire nagyon nagy szükség van, hiszen azok a tárgyalások is, amelyek körülbelül egy éve kezdődtek el az ágazat képviselőivel, afelé mutattak, hogy minden érintett azt szeretné, hogy hosszú távú, kiszámítható és természetesen legalább a visegrádi országok szintjére fejlődő bérezést lehessen biztosítani az egészségügyben dolgozóknak, hiszen ez mind az ellátás biztonságának, minőségének és magasán képzett, kvalifikált szakdolgozók és orvosok itthon tartásának az alapfeltétele. Úgyhogy csak gratulálni tudok ahhoz, és külön köszönöm magánemberként is meg egészségüggyel foglalkozóként is, hogy ez megtörtént.

Azok az információk, amelyek itt a vitanapon is elhangzottak, nagyon biztatóak. Szerintem egy több-

éves bérfeljesztési program indulhat el, valahol folytatva a 2012-2013-as, már államtitkár úr által is említett programot, amelynek a vége az lehet, hogy egy olyan megállapodás születhet, amely 2018-2019-re már egy nagyságrendileg is komolyan érzékelhető bérfeljesztést eredményez az ágazatban, és ami talán a rezidensösztöndíj-rendszerrel, a fiatal szakorvosok plusztámogatásával - ami elérheti a 200 ezer forintot is havonta - egy olyan rendszert alkot, ami segít abban, hogy azt a versenyhátrányunkat valamilyen módon kompenzáljuk, amit az Európai Unió vagy akár az Egyesült Államok agyelszívása okoz, hiszen azt kevesen tudják, hogy mennyi orvos és egészségügyi szakdolgozó hiányzik az Európai Unióból. Ez többmilliós nagyságrend, és kormányzati programok készülnek arra, hogy hogyan lehet a jól képzett dolgozókat kormányzati eszközökkel és támogatással elcsábítani főleg a közép-kelet-európai országokból. Úgyhogy ez mindenféleképpen egy olyan esély és olyan lehetőség, amely ebben segíteni fog. Valószínű, hogy ez a betegellátás minőségén és a betegellátás biztonságán is segíteni fog.

(21.30)

Úgy gondolom, hogy azok a lépések, amelyek 2010-ben megindultak az egészségügy területén, azok sok-sok problémát igyekeztek megoldani, sokat nem sikerült ebből, a feszültségek megmaradtak. Ennek részben strukturális, részben pénzügyi oka van. Azonban pont egy évvel ezelőtt volt egy egészségügyi vitanap, amikor államtitkár úr is itt volt és sokan az itt ülők köréből is, amikor a tényeket igyekeztünk bemutatni, és azt láttuk és azt lehetett látni, hogy 2007-2008 és 2011 között milyen változások voltak az egészségügy finanszírozásában és a bérvizsnyokban. 2011 végén még nem értük el a 2006-os reálértékét ezeknek az összegeknek, és ahogy az ország kezdett a pénzügyi sokkból kikerülni, és ahogy erősödött a gazdaság, úgy látszik, hogy a reálértéke a finanszírozásnak és a béreknek az közelít ahhoz a szinthez, ahonnan valamikor elindult. És az egészségügyben ez a legnagyobb probléma a bérekben és a finanszírozásban, hogy sokan csak nominálisan tekintik ezt a kérdést, azonban a legnagyobb baj, hogy volt olyan év, amikor a 20 százalékot is meghaladta a reálérték-csökkenés a finanszírozás vonatkozásában.

Azt is tudjuk, hogy a magyarországi nemzetgazdasági átlagjövedelmek szintén megsínylették a gazdasági válságot, de nagyon eklatánsan látszik egy európai uniós bérügyi statisztikán, hogy a közszféra és ezen belül az egészségügyi bérek hogyan csuklottak meg, és jóval magasabb volt a csökkenés aránya, mint a versenyszférában, és ezt kell ilyen lépésekkel és pluszforrások bevonásával orvosolni, hiszen a feszültségek oka ez, hogy jóval nagyobb volt a csökkenés mértéke, mint más ágazatokban. Ezért nagyon fontos, hogy a teljesítő képessége az országnak javul, a reformok működnek, fegyelmezett költségvetés mellett 500 milliárd forint pluszforrás kerül be a

rendszerbe és ebből 167 milliárd forint az egészségügybe. Úgyhogy ezért is szeretném azt kérni, hogy tartsunk ki a költségvetési tervezet mellett, és kérem képviselőtársaimat is, hogy támogassák a törvény elfogadását.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szabó Sándor képviselő úr, az MSZP képviselője következik. Parancsoljon!

SZABÓ SÁNDOR (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A költségvetéshez kapcsolódóan én az önkormányzatokkal, az önkormányzatok helyzetével kívánnék egy kicsit foglalkozni részletesebben, szociális, oktatási, egészségügyi kérdésekben, gondolom, képviselőtársaim megteszik majd ezeket a véleményeket, javaslatokat.

Ami az önkormányzatokat illeti 2010 óta, az erőteljesen látszik, hogy egy központosító törekvés jelent meg a kormányzat részéről, és nyilvánvaló, ezzel együtt az önkormányzatok támogatása is jelentős mértékben csökkent. A tavalyi év előtt 25 milliárddal kevesebbet kaptak az önkormányzatok, ebben az évben megállt ez a csökkenés, és azt látjuk, hogy nagyjából ugyanazt az összeget kapják majd az önkormányzatok a 2017-es költségvetés tervezete szerint is, mint amit ebben az évben, 668 milliárd forint az előirányzott költségvetési javaslat, amit az önkormányzatok kaphatnak meg, ami 6 milliárddal több csak az idei évi költségvetéshez képest. Ha ironikus akarnék lenni, akkor ez a 6 milliárd Matolcsynak egy tollvonása, ha valamelyik haverjának vagy rokonának kellene éppen pénzt osztogatni, de azért mégsem hasonlítható össze Matolcsy pénzosztogatása az önkormányzati rendszerrel, amely mégiscsak egy komoly alrendszere Magyarország intézményrendszerének.

Mire is megy ez a 668 milliárd? 155 milliárd általános támogatásra, 198 milliárd gyermekétkeztetési feladatokra, kulturális feladatokra tulajdonképpen lényegében változatlan összeg, 31,2 milliárd forint szerepel a tervezetben. Kiegészítő támogatás a '16-os, ez évi 107 milliárdhoz képest jelentősen csökken, 62,7 milliárdra, és egy új soron, felhalmozási támogatásokként szerepeltet a kormány 33,2 milliárdot. Így áll össze a 668 milliárdos keret. Ugyanakkor az önkormányzatok jövőre is változatlan összeget vehetnek fel lakosságárányosan a hivataluk működéséhez, és továbbra sem változik sem a közvilágítás, sem a köztetető-fenntartás és a közutak fenntartásának az alaptámogatása sem.

Az önkormányzatok költségvetésének a szinten tartásánál viszont az látszik, hogy a nagyvárosokat kivéve, de a közepes városokat, illetve kisebb településeket beleértve egyre nagyobb gondot fog okozni az önkormányzatok életében, hiszen már most is azt látjuk, hogy nagyon sok településnek éppen annyi pénze van, hogy a havi rezsizámláját szinte ki tudja

fizetni. Nem véletlen az, hogy egyébként a települések nagy része plusztámogatásért kell hogy az év során forduljon a kormányhoz, hogy a működőképességüket meg tudják őrizni. Persze itt is az a baj, mint számos más Fidesz-logikán: nyilvánvaló, az a település, ahol éppen kormánypárti képviselő vezeti a települést, azok nagyjából az igényelt, még egyszer mondom, a működőképességükhöz szükséges támogatásokat meg is szokták kapni. De hát vannak olyan települések, ahol ez azért nem egészen így alakul.

Mit tudnak tenni az önkormányzatok ahhoz, hogy több forrásuk legyen, ha már a kormányzat nem biztosít számukra elegendőt? Egyrészt élhetnek azzal, amit a kormányzat lehetőségként két évvel ezelőtt megadott nekik, azaz települési adót vethetnek ki a lakosságra, ezáltal nyilvánvalóan növelhetik a bevételüket. De az önkormányzatok többsége nyilván nem teszi ezt meg, hiszen pontosan érzékelik, hogy a központi adók és járulékok mellett már további megszigorítást, további terhet az emberek nem tudnak magukra vállalni, és nem is hiszem, hogy a településvezetők abban lennének érdekeltek, hogy újabb települési adót vezessenek be. Ha nem ezt teszik, akkor nyilvánvalóan van még egy lehetőség, hogy a pénzbeli szociális ellátórendszeren, amit most már egyre kevésbé tapasztalhatnak a kormányzat részéről, hiszen a tavalyi évben ebben egy jelentős változás volt, 2015. március 1. óta ez tulajdonképpen megszűnt, de mégiscsak valamilyen úton-módon mindegyik település igyekszik szociális kiadásokra is valamennyi pénzt félretenni, tehát akkor azt tudja tenni, hogy ezen az ellátórendszeren igyekszik spórolni. Sok esetben nyilván azt mondják, hogy ezeket a kiadásokat a települések oldják meg az iparüzési adóból. Nyilvánvaló, hogy az iparüzési adónak nem ez a szerepe, sokkal inkább a települések fejlesztésére kell hogy fordítódjon, de nagyon sok település van, főleg a kisebb önkormányzatoknál, ahol egyébként ez az iparüzési adó nem is létezik.

Azt látjuk tehát, hogy 2010 óta valóban az önkormányzatok leépítése, mondhatni, hogy fölszámolása zajlik, hiszen - mint mondtam - korábban amellet, hogy az állam számos feladatot átvállalt az önkormányzatoktól, ezzel együtt számos forrást is elvett, sőt határozottan állítjuk, hogy sokkal több forrást vontak el az önkormányzatoktól, mint amennyi feladatot az állam átvállalt. Elvették az iskolák fenntartói jogát, jövőre a hírek szerint teljes államosítás fog megtörténni a közoktatás területén, ami teljességgel érthetetlen, hiszen ha eddig nem működött a KLIK rendszere, ami a fenntartói rendszerről szólt, akkor miért gondolja a kormányzat, hogy egyébként, ha majd a működtetői feladatokat is el fogják venni az önkormányzatoktól, az jobban működne.

(21.40)

Sokkal inkább szerintem azt az utat kellett volna járni, hogy vissza kellett volna adni a forrásokat az önkormányzatoknak, azoknak az önkormányzatok-

nak, akik vállalták volna az iskolák fenntartói, egyben a működtetői jogát is.

2015-ben, mint már mondtam, jelentős mértékben csökkentették a pénzügyi szociális támogatásokat az önkormányzatok részére. Engedjék meg, hogy Szeged példáját mondjam, amíg 2010-ben közel 900 millió forintot kapott a város, a tavalyi évben ez még 182 millió volt, de az adóerő-képesség változása miatt ebben az évben, a következő költségvetési tervezetben ez nulla forintot jelent a városnak. Nyilvánvaló, a város még megteheti, hogy létrehoz egy saját keretet, egy saját alapot, hiszen azért bármennyire is a munkát preferálja a kormányzat, azért vannak olyan élethelyzetek és vannak olyan emberek, akik bizony önhibájukon kívül kerülnek nehéz helyzetbe, és ezeken az embereken ebben a pillanatban vagy ebben az állapotban segíteni kell. Azt látjuk tehát, hogy közel 3 ezer önkormányzatnak nem lesz szabadon felhasználható forrása jövőre sem, és elmondható, hogy a települések tulajdonképpen teljes egészében kiszolgáltatva lesznek az alkalmoszerű támogatásoknak, mint mondtam, és igazából a központi akarat végrehajtóivá tudnak csak válni.

És akkor még nem beszéltünk valóban a közalkalmazottak, köztisztviselők bérezéséről sem. Nyolc éve be van fagyasztva az illetményalap, ami a közalkalmazottakat, köztisztviselőket érinti, és bár valóban most van július 1-jétől egy 30 százalékos béremelési irány, igény bejelentve a járási, illetve a kormányhivatalokban dolgozók részére, de ezzel együtt a létszámot is csökkenteni kívánják, és nem beszélnek azon 24-25 ezer önkormányzati dolgozóról, akik szintén közalkalmazottként dolgoznak, és valóban nyolc éve semmiféle fizetés- vagy béremelés náluk nem történt. Az nem válasz, ahogy a közszolgálati érdekegyeztető fórumán a kormány képviselője kijelentette, hogy tulajdonképpen az önkormányzatokhoz az államnak semmi köze nincs, az önkormányzatok oldják meg a béremelést a saját dolgozóik részére.

Mit lehet tenni? Mit szeretnénk mi kérni a kormányzattól? Elsősorban azt, hogy lehetőség szerint kezdeményezze, illetve módosítsa azoknak a döntéseknek a sorát, amelyek jelentősen és komolyan befolyásolják a települések döntési szabadságát, és amelyek csorbítják a települések gazdasági önállóságát. Pontosítani kell, hogy mik az állami feladatok, mik a települési feladatok, egy egyértelmű feladatmegosztást kell megvalósítani, és lehetőség szerint lényegesen több bevételhez kell juttatni önkormányzatokat. Növelni kell a gépjárműadó helyben maradó részét, illetve a személyi jövedelemadó korábbi részét is vissza kell adni, amit elvettek az önkormányzatoktól, erre vonatkozóan a szocialista frakciónak lesz egy javaslata, hogy hogyan lehet az önkormányzatok bevételét növelni.

A közoktatás rendszeréről beszéltem, én azt gondolom, hogy ha visszaadják a forrásokat azon önkormányzatoknak, amelyek vállalják az iskolák fenntartói és működtetői jogát, működtetését, sokkal ha-

tékonyabban fognak működni azok az iskolák, mint-hogyha teljes egészében megtörténne az államosítás.

A hulladékszállítás területén is óriási problémák vannak. Létrehozták április 1-jével azt a koordináló központot, ahova tulajdonképpen a hulladékszállítási díj befolyik, de senki nem tudja, hogy az önkormányzatok cégei, illetve az önkormányzati társulások cégei, amelyek a feladatot ellátták, ugyan milyen arányban fognak ebből a pénzből visszakapni, és hogy egyáltalán képesek lesznek-e ezek a társaságok működni. Azt meg gondolom, senki nem akarja, hogy az egész országot majd ellepje a szemét.

Végső soron tehát azt szeretném kérni a kormányzattól, hogy adjon nagyobb jogokat, nagyobb gazdasági önállóságot az önkormányzatoknak, biztosítsa, hogy több bevételhez jussanak, és azt a folyamatot, amely az erős központosítás irányába hat, az önkormányzatiság teljes fölszámolása irányába hat, azt a folyamatot lehetőség szerint állítsák meg. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mengyi Roland képviselő úr következik, a Fidesz képviselője. Parancsoljon!

DR. MENGYI ROLAND (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A 2017-es költségvetés adópolitikai megfontolásaival, intézkedéseivel szeretnék foglalkozni rövid felszólalásomban. A 2017-es költségvetés adópolitikai irányai rendkívül világosak és jól mutatják a polgári kormány szándékait, hiszen a 2017. évtől tervezett adóváltozások elsősorban a családok támogatását, a gazdaság fehéritését, az adózás egyszerűsítését, valamint a további gazdasági növekedés elősegítését célozzák. Az elmúlt évek adóintézkedéseinek köszönhetően a családokat, a munkavállalást, valamint a leghátrányosabb munkaerőpiaci helyzetben lévőket támogató adórendszer került kialakításra. Az élőmunka terheinek csökkentése mellett mérséklődtek a vállalkozások adóterhei, valamint a gazdaság fehéritése és a feketegazdaság elleni küzdelemre irányuló intézkedések hatására javult az adóbeszedés hatékonysága, és növekedtek a fogyasztási, forgalmi adókból származó bevételek is.

Az adócsökkentés, ami jellemzi a 2017. évi költségvetést is, a Fidesz-kormány eddigi hatéves gyakorlatának megfelelő. Mik is ezek a legfontosabb adópolitikai intézkedések? Az adócsökkentés politikánk egyik legfontosabb sarokpontja, 2017-ben ezért továbbra is 15 százalék lesz a személyi jövedelemadó kulcsa, amely az egyik legalacsonyabb egész Európában. 2016-tól 15 százalékra csökkent a személyi jövedelemadó, így egy kétkeresős, átlagjövedelemmel rendelkező család éves bevétele is mintegy 60 ezer forinttal nő az előző évihez képest. Továbbra is természetesen elköteleztünk vagyunk az adócsökkentés politikája mellett, valamint célunk, hogy Európában továbbra is a magyarok fizessék a lehető legalacsonyabb személyi jövedelemadót.

Más területeken is folytatódik az adócsökkentés, hiszen 2017. január 1-jétől 5 százalékra csökken a legfontosabb élelmiszerekre, a tejre, baromfira, tojásra vonatkozó általános forgalmi adó. Ezt megelőzően a sertéshúsról vonatkozó áfa már 2016-ban ugyanilyen mértékre mérséklődött. A legfontosabb élelmiszerekre vonatkozó általánosforgalmiadó-csökkentés tulajdonképpen elképzeléseink szerint is a rezsicsökkentésnek egyik újabb, nagyon fontos lépése, jelentősen csökkenti minden generációnál, különös tekintettel az idősebb emberek megélhetési költségeit.

A baromfihús, a tej, a tojás és az éttermi vendéglátás áfájának jövő évtől tervezett csökkentése következtében egy családnál évi 35-40 ezer forinttal marad több pénz. Az érintett termékek árában meg fog jelenni az áfacsökkentés hatása, a számításaink szerint ez átlagosan több mint 10 százalékos fogyasztói-ár-csökkenéssel jár majd, ahogy a sertéshús tapasztalataiból kiindulhatunk. Ahogy önök azt tudják, a sertéshús áfáját 27-ről 5 százalékra csökkentettük, ez rövid idő alatt jelentős eredményeket hozott, hiszen az árakban 17 százalékos csökkentést eredményezett, ami összesen 25 000 millió forint megtakarítást hozott a családoknak. Összesen mintegy 59 milliárd forint megtakarítást jelent az élelmiszer-gazdaságban az áfacsökkentés, illetve a teljes jövő évi áfacsökkentés pedig 100 milliárd forintot. Az alapvető élelmiszerek áfájának csökkentése mellett a büdzsében az éttermi szolgáltatások áfáját 27-ről 18 százalékra, majd 2018-ban 5 százalékra kívánjuk mérsékelni. Az éttermi szolgáltatások forgalmi adójának 18 százalékra való csökkentése az első évben 8,5 milliárd forint megtakarítást jelenthet a családoknak.

Tovább bővílnék az adókedvezmények, a családi adókedvezmények, hiszen a költségvetés a családokat és az otthonteremtést támogatja. Ahogy az elmúlt évek költségvetéseiből, és ahogy a 2017-esből is világosan látszik, továbbra is az egyik legfontosabb feladatunk a családok megerősítése és az adóterhek csökkentése. A családi adókedvezményeknek köszönhetően az átlagkeresettel rendelkező kétgyermekes családoknak jövőre is magasabb, több lesz a jövedelmük, 2019-re fokozatosan a kétszeresére, a gyermekekénti 10 ezer forintról 20 ezer forintra emelkedik az igénybe vehető adókedvezmény, ez 2017-ben gyermekeként 15 ezer forintra nő.

(21.50)

Egy kétgyermekes család éves jövedelme akár további 60 ezer forinttal is emelkedhet. Az első házaspár adókedvezménye, amely alapján 2017-ben is a házaspár vagy döntésük szerint egyikük év közben az összevont adóalapját havonta 33 300 forinttal csökkentheti, ezúttal a gyermek születése esetén is két évig jár. Mindannyian tudjuk, a házasságok számának növekedése és ezzel együtt a több gyermek születése érdemben segítheti a jelenleg kedvezőtlenebb demográfiai folyamatok megállítását, remélhetőleg

megfordítását is. Az otthonteremtés, az adópolitika fókuszában új lakások építésére vonatkozó áfa csökkentése is megvalósul, amelynek mértéke 27 százalékról továbbra is a már elfogadott 5 százalékos lesz.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az internetről szóló nemzeti konzultáció eredményei azt mutatták, hogy a magyar családok az internethasználat terén is támogatják a Fidesz adócsökkentési politikáját. Az internethasználat áfájának csökkentése 15 milliárd forintos megtakarítást jelent a polgároknak. 2017 januárjától a jelenlegi 27-ről Magyarországon soha nem látott alacsony szintre, 18 százalékra csökken az internethasználat áfája. Az áfacsökkentéssel évente legalább egyhavi díjat takaríthatnak majd meg az előfizetők.

Tisztelt Képviselőtársaim! Reggel óta figyelem, hogy az ellenzéki hozzászólásokban vissza-visszatér egy azonos gondolat: nincs adócsökkentés, ha mégis van, az tulajdonképpen nem tesz az emberekért semmit, de ha mégis tesz, ez a költségvetés akkor sem az embereket szolgálja. S visszatérve a régi mondókára, az egykulcsos adórendszer nem eredményes, sőt kifejezetten káros. Az imént hosszasan soroltam a legfontosabb adópolitikai intézkedéseket, amelyek bizonyítják ezen ellenzéki állítások hamisságát.

De hadd mondjak még pár számot. Az elmúlt hat évben a magyar családoknál, embereknél 3600 ezer millió forintot, azaz 3600 milliárd forintot hagyt az egykulcsos adó rendszere. Erre igen nehéz azt mondani, hogy részben nem adócsökkentés, részben pedig hogy az egykulcsos adó káros lenne a családok számára. Ugyanakkor a szocialista kormányzás károkozása - hiszen tudjuk, hogy 2002-2010 között a szocialista-liberális kormányok koncepciózusan növelték a családok adóterheit, amikor csak tehették, minden évben biztosan -, tehát a szocialisták károkozása után visszaállított családi adórendszernek köszönhetően az elmúlt négy évben mintegy 800 milliárd forint maradt a magyar családoknál. Az elmúlt négy évben csak a családi adórendszernek köszönhetően mintegy 800 milliárd forint maradt a magyaroknál. 1,1 millió embernek csökkent az adója, ezen belül pedig 300 ezernek egyáltalán nem kell adót fizetnie.

Tisztelt Képviselőtársaim! Jól látszik tehát, hogy a Fidesz-kormány és 2017-es költségvetése is támogatja az adócsökkentést, támogatja a családokat, támogatja a vállalkozásokat, a gazdaság erősítését, ezért kérem, hogy ezen célok érdekében önök is támogassák a költségvetési tervet. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Vágó Sebestyén képviselő úr, a Jobbik képviselője jön. Tessék!

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Urak! Nagyon sok felszólalás után államtitkár úr szájából elhangzott a közmunkaprogram éltetése. Én ezt szociális szakemberként egy kicsit másképp látom. Én a közmunkaprogramot úgy lá-

tom, hogy az statisztikai adatok javítására nagyon jó, például a foglalkoztatási adatok javítására, vagy a szociális jellegű kiadások csökkentésére kiváló alkalom, de ne felejtjük el, attól még, hogy közmunka és foglalkoztatottakká válnak, ez még nem egy foglalkoztatáspolitikai intézkedés, hanem egy szociálpolitikai intézkedés, és igenis szociális kiadás a közmunkára fordított pénz. Ráadásul ha már statisztikáról beszélünk, olyan torzításokat is érhetünk el a statisztikában, hogy ez emeli a foglalkoztatási szegénységet, a dolgozói szegénységet, a KSH adatai szerint párhuzamban a közmunkaprogram kifejlesztésével, illetve kiterjesztésével nőtt a nyolc általánossal vagy annál kisebb végzettséggel rendelkező munkavállalók körében a szegénység, illetve a szegénység kockázatának való kitettség. Tehát ne keverjük össze ezeket a dolgokat!

(Az elnöki széklet dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Egyetlenegy előnye, talán gazdasági előnye lehet a közmunkaprogramnak a szociálpolitikai előnyén kívül, hogy a megemelkedett juttatás - mert valamilyen szintű előrelépést azért jelent az ellátottak számára - valamilyen szinten növeli a fogyasztás általi bevételeket az állam számára, de ezen kívül más előnyt nem igazán látunk benne, illetve én szakmai szempontból sem látok benne. Frázisokban azokat hallhattuk a bevezetésekor, amit mi mindig is mondtunk, hogy a rendszerváltás óta sajnos már két generáció is felnőhetett úgy, hogy nem látta a szülőjét reggel munkába menni és nem látta délután fáradtan hazaérkezni. Most lehet, hogy látja reggel elmenni, de lehet, hogy látja pár óra múlva hazajönni, vagy jó esetben iskolába menet vagy iskolából jövet látja azt, hogy milyen tevékenységet végeznek vagy nem végeznek, illetve milyen alibi tevékenységet végezteknek sok esetben a közmunkásokkal.

Szóba került már a szociális dolgozók bére is. Felháborító a helyzet! Évek óta ígéretik, áltatják a szakmát a szociális bértábla bevezetésével. Ehelyett nem találkozunk semmi mással, csak különböző pótlékok adásával. A pótlékokkal több probléma is van. Az egyik probléma a kiszámíthatatlansága, a másik az, hogy egyéb pluszjuttatásokra nem jogosítja fel őket, sem a szakpótlékoknál, sem más egyéb pótlékoknál nem lehet beszámolni, tehát annyira nem növeli a fizetésüket, a harmadik pedig az, hogy egy kormányrendelettel az egyik pillanatban oda lehet adni egy pótlékot, egy másik pillanatban pedig el is lehet venni azt. Tehát hiába ígéretik évek óta. Ha az idei költségvetést megnézi az ember, azt látja, hogy már a tavalyi év végén meglebegtetett 2017-es bevezetése sem fog megtörténni, mert a költségvetésben nem látjuk ennek a nyomait. Ez súlyos probléma. Nagyon jól tudjuk azt, hogy az oktatásban sem keresnek olyan nagyon jól az emberek, és az egészségügyben sem. S ha összehasonlítjuk az átlagfizetéseket, akkor azt látjuk, hogy a szociális ágazatban az

oktatási dolgozókhoz képest 38 százalékos, az egészségügyben dolgozókhoz képest pedig 22 százalékos lemaradásban vannak.

Sok szociális dolgozó az éhhalállal küzd. Ahogy már előttem Novák Előd képviselőtársam is elmondta, szakemberek sokszor találkozhatnak azzal a problémával, hogy a hozzájuk forduló anyagi vagy más szociális problémával küzdő emberek jobb anyagi környezetben, jobb jövedelmi környezetben vannak, mint azok, akiknek a segítséget kellene nyújtani. Amikor én elkezdtem dolgozni a szociális szférában a kilencvenes években, már akkor volt egy olyan nézet, hogy a jól kereső férjek feleségeinek a foglalkozása a szociális szféra, ugyanis ha egy kétkeresős családmodellben mind a két kereső a szociális szférában vagy éppen az ágazatban közalkalmazottként dolgozik, akkor egy családot tisztességesen nem tud fenntartani. Sajnos ez a bérhelyzet is hozzájárul ahhoz, hogy elnöisedik a szakma, pedig nagyon jól tudjuk azt, hogy pont ez az az ágazat, ahol kiegyensúlyozottnak kellene lenni a nemek arányának a dolgozók szempontjából, így lehetne igazán hatékony munkát végezni. Ez így nem vezet sehova, így nem lesz fenntartható a szociális ellátórendszer, mert annak a legfőbb támasza a benne dolgozó szakemberek.

S ha már a szociális ellátórendszerrel tartunk, nagy átalakításon ment keresztül a gyermekjóléti és családsegítő szolgálat. Az idén január 1-jétől felálltak a gyermekjóléti központok, rengeteg pluszfeladatot kaptak, de ennek a rengeteg pluszfeladatnak a biztosítékát nem kapták meg. Ha már szakmai átalakításról beszélünk, akkor szakmai szempontból indokolt átalakításról beszélünk, csak ezt az indokolt átalakítást úgy lehet a legjobban foganatosítani, illetve úgy lehet hatékonyan foganatosítani, ha emellé megadjuk azokat a feltételeket, hogy azoknak a szakmai kívánalmaknak eleget tudjanak tenni, azokat a szakmai fejlődéseket meg tudják tenni, és azt a célt, amiért jelszavakban, lózungokban ez az átalakítás megtörtént, meg is tudják valósítani. Mivel a költségvetésben nem látjuk viszont, hogy ez a szakmai munka, illetve színvonalnövelés megerősítésre találna, csak azt mondhatjuk, hogy ez valószínűleg megint csak megtakarításról szól, és megint egy nem túl jó helyzetben lévő ágazatot akarnak még rosszabb helyzetbe hozni az intézkedéseikkel.

(22.00)

Most már a gyermekjóléti központokhoz van delegálva egy olyan feladat, amiben egyébként éveken keresztül mulasztásban volt a kormány, ez az iskolai szociális munka bevezetése. Az eredeti elképzelésben úgy volt, és a kormány terveiben úgy volt, hogy kötelező jelleggel minden iskolában kell lennie egy szociális munkásnak, ami egyébként indokolt is lenne, hogy elejénél megfogjuk az esetleges tévútra téréseket, az elejénél megfogjuk azokat a félresikló gyermekéleteket, illetve akár veszélyeztetéseket vagy bántalmazásokat is, amiket közvetlenül egy ilyen

szakember az oktatási intézményben tapasztalhatna. Ezzel szemben, amikor a pár éves mulasztás után a jogszabályokba belekerült az iskolai szociális munka, akkor úgy került bele, feltételes módban, hogy a családsegítő szolgálatok elláthatják ezt a feladatot. Összevonásra került a kettő, létrejöttek a gyermekjóléti központok, a feltételes mód még mindig ott van a törvényben. De ha megnézzük azt, hogy szakmai létszám-emelkedést nem igazán tapasztalhatunk a gyermekjóléti központoknál, a leterheltség nem igazán változott. Persze, valamifajta terhelésmegosztás a két szolgálat összevonásával megtörténhet, de még mindig túlterheltek a családgondozók, akik ezen a területen dolgoznak, főleg, ha a regionális különbségeket nézzük.

Mondjuk, összehasonlítunk egy ózdi és egy soproni gyermekjóléti központban dolgozó családgondozót, akkor azt tapasztaljuk, hogy ahol a nagyon nagy probléma van, ott dolgoznak még a törvényi előírások szerint is többszörös esetszámmal, amit ellátni igazán nem lehet. És ha még ehhez hozzávesszük azt, hogy nekik kellene vagy nekik van lehetőségük arra, hogy ellássák az iskolai szociális munkát, akkor beláthatjuk azt, hogy ez lehetetlenség. És az iskolai szociális munka nélkül az oktatási intézményben megfogott problémák kezelésében nagyon sok eredményt nem tudunk elérni. Egyébként mi módosító indítványunkkal javasoltuk is, hogy erre külön megnevezetten, az iskolai szociális munkára egy nagyobb összeg kerüljön átcsoportosításra, hogy ezt ténylegesen és hatékonyan, ha nem is minden iskolában egy szociális munkással, de egy szociális munkás rendszeres jelenlétével be lehessen indítani.

És ha már a gyermekeknél tartunk, a gyermekek mentális helyzeténél, akár pszichés helyzeténél tartunk, akkor beláthatjuk azt, amit már szintén évek óta mondunk, és évek óta minden egyes költségvetésnél módosító indítványként beadjuk, igenis kellene költeni a gyermekpszichiátriai ellátás fejlesztésére az országban. Legalább minden megyeszékhelyen kellene lennie egy gyermekpszichiátriai osztálynak. Amíg ez nem történik meg, nem tudunk eredményt elérni. Sajnos, én nem azt mondom, hogy stigmatizáljuk a gyermekeinket, és több gyereket kiáltunk ki betegnek, és állítsunk ki egy olyan képet, hogy gyermekpszichiátrákra igenis szükség van. De ha körülnéznünk, megnézzük, hogy milyen esetekkel találkozunk, akár gyermekek közötti iskolai erőszak szempontjából vagy deviáns viselkedés szempontjából, vagy a gyermekek pszichés helyzete szempontjából, akkor azt mondom, hogy igenis legalább minden megyeszékhelyen egy gyermekpszichiátriai szükség lenne, már csak preventív jellege miatt is. Enélkül elképzelhetetlen az, hogy kilábaljunk ebből a helyzetből.

De még egyszer hangsúlyozom, mindazok között, amit felsoroltam a saját szakmám tekintetében, a legfontosabb a szociális dolgozók bérrendezése, úgy gondolom, egy-két pazarló, miniszterelnökségi vagy bármelyik minisztériumi kiadás vagy esetleg egy-két stadion felépítése helyett, vagy egy-két kis-

vasút létrehozása, megalkotása helyett fontosabb lenne az, hogy egy olyan biztos alapra támaszkodhasson a szociális ellátórendszer, egy olyan kiegyensúlyozott dolgozói rétegre, amivel eredményeket lehet elérni.

Mert mit tapasztalunk manapság? Látjuk az idézőjelbe téve és pozitív értelemben vett, elvakult szakembereket, akik bármit vállalva, bármilyen anyagi körülmények között, bármilyen túlterheltséggel lelkiismeretesen végzik feladatukat. Egyébként a végtelenségig velük sem lehet ezt megtenni. Látjuk azt a folyamatot, hogy nagyon sok szakember, akár több diplomával inkább kimegy valamelyik nyugati országba, Angliába, Írországra vagy Németországba és egy multinacionális kereskedelmi vállalatláncnál árufeltöltőként dolgozik, vagy jobb esetben gondozói feladatokat lát el egy idős ember vagy egy fogyatékossgal élő ember mellett, hogy megélhessen, illetve valamilyen jövőképet biztosíthasson saját maga számára. Vagy azt láthatjuk, hogy olyan térségekben, ahol nagyon szűkös a munkalehetőség, kényszerpályaként választják ezt az ágazatot. De nagyon jól tudjuk, hogy ezt a munkát elhivatottság nélkül nem lehet végezni. Elhivatottság nélkül igazán nagy eredményeket nem lehet elérni.

Egyébként a szociális dolgozók bérhelyzetéről, amikor bármilyen parlamenti műfajban kérdezem a minisztert, illetve általában az államtitkártól kapok választ, akkor mindig megkapom azt a választ, hogy milyen nagyszerű intézkedései vannak az Orbán-kormányának 2010 óta, említik a pótlékokat, amit már az előbb mondtam, hogy miért nem jó, említik nagyon sok esetben a családi adókedvezményt. De ha ott tartunk, hogy veszünk egy pályakezdő szociális szakembert, mondjuk, egy diplomás szakembert, egy szociálpedagógust vagy egy szociális munkást, ő elmegy dolgozni a szociális szférába, hazavisz 100-110 ezer forintot, mikor jut el arra a szintre, hogy családot alapítson. Mikor jut el arra a szintre, hogy akár az egy gyerek után járó családi adókedvezményt igénybe tudja venni?

Szokták említeni a CSOK nagyszerű intézkedéseit, hogy azzal milyen eredményeket lehet elérni. Megint azt mondom, hogy mire eljut arra a szintre, hogy gyermeket vállalhat, addigra hogyan vegye igénybe a CSOK-ot, hogy alapítson előre családot. A másik lehetőség pedig az, hogy egyszerűen egy ma munkába álló szociális szakembernek, hacsak nem a házastársa vagy a szülei nagyon jó anyagi körülmények között vannak, lehetősége sincs arra, hogy az életben belátható időn belül saját ingatlanra, saját otthonra rendelkezzen. Úgyhogy nem magyarázatok kell találni, nem nem létező jó cselekedeteket kell felmutatni, illetve nem létező jó irányokat kell mutatni, hanem igenis be kell vezetni a szociális bértáblát. Ehhez mi módosító indítványt benyújtottunk a 2017-es költségvetéshez. Kérem önöket, fogadják el, és 2017-re végre váltsák be az ígéreteiket, és vezessék be a szociális életpályamodellt. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kétperces felszólalások híján folytatjuk a rendes felszólalásokat. A Fidesz képviselőcsoportjából Hirt Ferenc képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

HIRT FERENC (Fidesz): Elnök úr, köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! Előtünk fekszik Magyarország 2017. évi költségvetése, és én az előzetes terveimhez képest másképpen kezdeném a hozzászólásomat. A Banai Péter államtitkár urat ért támadás készített arra, hogy lementem a frakcióirodára, és kigyűjtöttem a Szocialista Pártnak míves költségvetéseiről néhány adatot, és ezt szeretném most itt beolvasni, mert ők szerintem pankrátorai a mai estnek. Úgyhogy 2001-től kezdtem az adatokat kigyűjteni, 33 európai országot szeretnék itt összehasonlítóként bemutatni. Ez a 33 ország Portugáliától Törökországig terjed.

Csak a kiinduló helyzet rögzítéséért: 2001-ben az Orbán-kormány államháztartási hiánya 4 százalék volt. 2002-ben a szocialisták 9 százalékot tudtak produkálni az államháztartási hiányban, ez Európában a második legrosszabb adat volt. 2003-ban 7,2 százalékot produkáltak, ez Európában a harmadik legrosszabb adatnak sikerült. 2004-ben valamit javítottak, 6,4 százalékot produkáltak az államháztartási hiány tekintetében, ez Európában a 33 ország közül a második legrosszabb adat volt. Aztán 2005, amikor még mindig pénzbőséggel úgymond küszködtek a szocialisták is, 7,9 százalékos államháztartási hiányt produkáltak, ez Európában a legrosszabb adat volt. Tehát Európa-bajnokok voltak 2005-ben. Aztán 2006-ban, mint emlékezetes, május 26-án megtörtént az őszi beszéd, nyilvánosságra szeptember 17-én került, ott minden szocialista képviselő tudta, hogy mekkora a baj, ehhez képest 2006-ban 9,4 százalékos hiányt produkáltak önök. Erre annyira büszkék, az első legrosszabb hiány volt Európában.

(22.10)

Aztán 2007-ben 5,1 százalékos hiányt produkáltak, ez a második legrosszabb volt, 2008-ban javultak, 3,7 százalékos hiány, ez a kilencedik legrosszabb hely.

Nézzük a munkanélküliségi adatokat! Az első Orbán-kormány átadta 239 ezer munkanélkülivel az országot, önök 2003-ban 244 ezerre tornázták fel ezt a számot, 2004-ben 253 ezerre, 2005-ben 304 ezerre, 2006-ban 317 ezerre sikerült feltornáznia a munkanélküliséget, és gyakorlatilag 2010-ben 475 ezerre. Tehát erre annyira büszkék, és szidják azt a költségvetést, amit gyakorlatilag 2,4 százalékos hiánnyal terveztünk, és az idei számokból is jól látszik, hogy 15 éve nem volt ilyen alacsony hiány az első négy hónapban az államháztartásban.

Aztán, ha megnézzük az államadósságokat, 2001-ben 53,1 százalék volt az első Orbán-kormány államadóssága a GDP-hez mérten, 2002-ben 55,9 százalékra tornázták fel, 2003-ban 58,6 százalékra, 2004-ben 59,5-re, 2005-ben 61,7 százalékra, és a

végén, 2010-ben 82,2 százalékon állt meg ez az adat. Úgyhogy erre annyira büszkék. De nem szeretném tovább sorolni az önök ámokfutását, és erre annyira büszkék, és szidnak bennünket meg államtitkár urat. Azt gondolom, hogy visszább kéne venni az agarakat. Ennyi elég is volt.

Rátérnék a jövő évi számainkra. Mint a paksi választókerület képviselője, nagyon örülök, hogy a Paks II. atomerőmű-beruházásra jövő évben 99 milliárd forintot irányzunk elő, és nagyon bízom benne, hogy a júniusi hónapban az Európai Uniótól megkapja ez a beruházás a zöld lámpát, és végre elindulhat.

Megszokhatták már tőlem, hogy általában a szociális területen és a fogyatékosokkal élők tekintetében szoktam hozzászólni a költségvetésekhez, most is ezt teszem, illetve teszek azért egy kis kivételt. Nagyon tetszik, hogy az „Igyál tejet!” programban 2,6 milliárd forint helyett 4,2 milliárd forint az előirányzat.

Aztán a mozgáskorlátozottak gépkocsiszerzési, -átalakítási támogatására 841 millió forint áll rendelkezésre a jövő évi költségvetésben, a fogyatékos személyek esélyegyenlőségét elősegítő programokra 160 milliárd forintot irányoztunk elő, a jelnyelvi tolmácsolgatásra és a látásrehabilitációs támogatásra 535 millió forintot, a fogyatékosok sportjának támogatására 447 millió forintot, az Autizmus Alapítványra 30 millió forintot, a Fogyatékos Személyek Esélyegyenlőségéért Közhasznú Nonprofit Kft. támogatására 252 millió forintot, a Siketek és Nagyothallók Országos Szövetségének a támogatására 181 millió forintot, a Mozgáskorlátozottak Egyesületei Országos Szövetségének 176,4 millió forint fog jövőre jutni, a Magyar Vakok és Gyengén Látók Országos Szövetségének a támogatása 181,8 millió forintra változik, az Autisták Országos Szövetségének a támogatása 55,1 millió forint lesz jövőre, a KézzenFogva Alapítvány 10 millió forintot kap, a megváltozott munkaképességűek munkaerőpiaci integrációját elősegítő programokra 239 millió forintot indítványoztunk, a megváltozott munkaképességű munkavállalók foglalkoztatásának támogatására 34 milliárd forintot, és a járási és szociális feladatok ellátására 63 milliárd forintot terveztünk be.

Úgyhogy kérem a nagyra becsült ellenzék, támogassák ezt a költségvetést, a szocialistákat pedig arra, hogy kicsit visszafogottan próbálják előadni a mutatóikat.

Köszönöm szépen. *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Megfogadjuk a tanácsot! - Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportjából Varga László képviselő úr következik. Parancsoljon!

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Urak! Tisztelt Képviselőtársaim! Május 11-e van, és ez Miskolc város ünnepe is. Ma volt a miskolci ünnepi közgyűlés, és ez

jó alkalom volt áttekinteni azt, hogy hol tart a város. Ezúton gratulálnék a város díjazottjainak.

Egyszóval ma délelőtt, részint a városvezetés részéről, túl azon, hogy igazi nagy miskolci teljesítményeket becsülhettünk meg és köszönthettünk, emellett hallgathattam egyébként egy sikerpropagandát is a városvezetés részéről, mint a valóság egyfajta interpretációját. A másik oldala az éremnek pedig az, hogy tegnap délután egy utcai fogadóórám volt a Bükk Áruház előtt, az Újgyőri főtéren, és elképesztő problémákkal jöttek hozzám az emberek.

Túl azon, hogy ma egy ünnepi nap is van, azt gondolom, hogy egy költségvetés vitájában illő mind a kettőről beszélni, merthogy mind a kettő olyan kérdés, amely igenis meghatározza Magyarország jövőjét. Az a probléma, hogy önök a negatívumokról kevesebbet ejtenek szót, pedig ezekről beszélnek elsősorban az emberek, ami az ő életüket határozza meg.

A sikerpropaganda mellett el kell mondani, hogy milyen helyzetben vagyunk ma a régióban. Valóban van egy 2,5 százalékos gazdasági növekedés, ami az ideai költségvetésben tetten érhető, de gyakorlatilag a visegrádi négyek közül mindenki magasabb növekedéssel számol. Szlovákia 3,2-vel, Lengyelország 3,7-tel, Románia 4,2-vel. Ez a magyar növekedés nem másból áll össze elsősorban, mint a multik, tehát korábban idetelepült nemzetközi cégek, elsősorban az autóipar fejlesztéseiből, növekedéseiből, illetve az uniós források felhasználásából.

Én bizony azt tapasztalom a közvetlen környezetemben, Borsod megyében járva, Kelet-Magyarországon járva, hogy a magyar kkv-k bizony sokszor nehezen vágnak bele egy-egy fejlesztésbe, sokszor bizonytalanok ebben, és ebben bizony benne van az a politika is, amely bizony versenyellenesnek tűnik, magyarán, hogy egy-egy pályázaton, egy-egy támogatási rendszerben nagyon sokszor a Fideszhez közeli vállalkozók kerülnek elő, és nem igazán a tehetség határozza meg azt, hogy ki hogy tud érvényesülni. Magyarán a kkv-k, amik érdemben szolgálhatnák hosszú távon is, az európai uniós források felhasználása után is a magyar gazdasági növekedést, így nehezebben tudnak érvényesülni.

Sokszor ér minket az a vád az államadóság kapcsán, hogy mennyivel nőtt a kormányzati ciklusunk során, ez egy nehezen eltagadható helyzet egyébként, valóban nőtt, de akkor hogy értékelik azt, hogy egy 20 ezer milliárd nominális szint alatt lévő 2010-es állapothoz képest ma 25 ezer milliárd fölött van az államadóság, és ezt úgy sikerült elérni, hogy egyébként még 3 ezer milliárdnyi magánnyugdíjpénztári vagyont elköltöttek. Megerősíteném most, hogy azért mondom el ezt újra, mert vagy az akkori államadóságba nem kellene ezt a 3 ezer milliárdot beleszámolni, vagy ehhez hozzászámolni, így kapunk egy valós képet az ország állapotáról, tehát több mint 8 ezer milliárdnyival nőtt tulajdonképpen az államadóság ebben az időszakban.

Sokszor elhangzott, de nem elégszer az önök politikájának legnagyobb problémája, és ez az elmúlt

hat év eredménye. Az elmúlt hat évben a legszegényebbek és a leggazdagabbak között, tehát a legszegényebb tized és a leggazdagabb tized között tízszeresére nőtt a különbség. Ez elképesztő növekedés. Talán azért is kezdtem egy kicsit távolról a felszólalásomat, hogy megvan az a valóság, az a szűk társadalmi réteg, ami az önök politikájának kedvezményezettje, és valóban azt érezheti, hogy lényegesen jobban él, mint egyébként adott esetben 2010 előtt, de több mint négymillió ember él létminimum alatt, és bizony ezek az emberek egyre kevesebb forrással rendelkeznek, egyre rosszabb az ő reálpozíciójuk, és egyre nehezebben élik meg a hétköznapijait. Nő a különbség, ezért is indítottuk el a fizetésemelésért folytatott kampányunkat. Az az állításom, hogy az elvándorlás kérdésére is ez a megoldás.

Tehát nemcsak egy szociális kérdéstről van szó, elsősorban nyilván ez a fontossága, de Magyarország versenyképességi korlátját jelenti, és a gazdasági növekedés akadályát, hogy ilyen alacsony bérek mellett a szakképzett munkaerő elvándorol. Tehát egyszerre van jelen bizonyos térségben a magas munkanélküliség, ugyanakkor a szakképzett munkaerő hiánya. Erre a válasz egyébként nyilván az lenne, hogy nem teszik szét a kezüket és mondják azt, hogy majd a szakszervezetek meg a munkáltatók valahogy megállapodnak, hanem adott esetben többpárti konszenzussal egy nagyon markáns minimálbér-emelés szükséges, és a garantált bérminimumot is emelni kell.

2010-hez képest több mint 15 százalékot gyengült a forint. Ez is elhangzott már. Ezt a devizahitelek megérezték egyébként. Látszik, hogy az MNB-nek egy politikája is most ez a gyenge forint. Szerintem ez egy helytelen történet. A nyereség jelentős része ebből képződött, amit az MNB-botrányok kapcsán látjuk, hogy mire fordítottak, miközben a devizahitelek bizony jóval magasabb áron voltak kénytelenek forintosítani a saját hitelüket.

(22.20)

Ez világos pozícióromlást jelentett nekik; nem az MNB alapítványaira kellett volna tehát ráfordítani, hanem a devizahitelek problémáját valóban megoldani.

2009-ben a szociális területre 17,7 százaléka fordítódott a költségvetésnek, a 2017-re tervezett szerint ez nagyjából 14 százalék. Nyilván erre rögtön azt fogják mondani, hogy mert a foglalkoztatás. Nyilván itt a közmunkáról is beszélhetnénk, meg annak a lényegi és valóban értéktelen részéről. Újra az asztalra tenném azt, hogy túlságosan függ a helyi kreativitástól az, hogy mi történik a közmunkában.

Sokszor, ha van egy-egy innovatív helyi közösség vagy polgármester, akkor ebből lehet értéket teremteni, de többnyire nagyon rossz vélemény van a közmunkáról. A közmunkásoknak is, nekik is kellene sokkal ambiciózusabb munka. Elhangzott, hogy 47 ezerből meg lehet élni, sokáig önök ezt képviselték. Bizony, szeretnének ők jobban élni, többet keresni,

de valódi értéket teremteni, mert ez nem túl motiváló, és csak a töredékük tud az elsődleges munkaerőpiacon elhelyezkedni.

Úgy érzem, hogy ez a helyzet beragadt. Ha ebben nem tud valami változást elérni a kormánytöbbség, akkor ebből bizony nehezen lehet kilábalni, miközben egyébként valóban szakképzett munkaerőhiány van. Szerintem ezzel sok dolog van, és amíg ezeket a kérdéseket nem oldjuk meg, addig bizony a magyar társadalom mintegy fele totális vesztesnek fogja érezni magát. És erre nem az a megoldás, hogy a KSH nem közli a létminimum-adatokat vagy más metodikát használ, hanem bizony érdemi megoldásokat kellene használni.

Egyszóval, én abszolút azt javaslom már ezek alapján is önöknek, hogy érzék önöket nagyobb kihívások intellektuálisan a politikában a nyolc évezésnél. Hat év eltelt az önök kormányzásából. Eljön annak a pillanata is, és szerintem '18 erről fog szólni, hogy majd azt a nyolc évet értékeli a magyar társadalom a '10-ből való elinduláshoz képest a '18-at, és természetesen mindig vannak örökségek egy kormányzásnál, meg mindig vannak perspektívák, mindig vannak ígéretek, aztán meglátjuk, és a nép is, remélem, látni fogja, hogy mik valósultak meg ebből.

Azt mondom, hogy a magyar társadalom visszasett a '90-es évek első felének állapotába, amikor totálisan nyílik a társadalmi olló, és valóban, egyébként elhiszem, lehet, hogy az önök környezetében nagyon sokan nem tapasztalják ezeket a társadalmi problémákat, de bizony az utca emberei Miskolcon, Borsod megyében, Kelet-Magyarországon ezeket a problémákat teszik az asztalra.

Két olyan rendszerről beszélnék még röviden, amelyről két vitanap is volt az Országgyűlés előtt: egyrészt az egészségügy rendszere, másrészt az oktatás rendszere. Mind a kettővel elsősorban szerintem az a probléma, hogy az a tévhit vezette önöket, hogy ha ezeket központosítják, akkor rendkívül sok forrás takarítható meg, mert ezek nagyon pazarló alrendszerek. Részben ebben lehettek igazságok egyes tekintetben, tehát elhangzott még, hogy a gyógyszerkasszán meg lehet nyerni vaklicitekkel például pénzeket, de azt gondolom, hogy összességében az egészségügyből kivont források azt eredményezték például - hogy csak a szűkebb pátriáról beszéljek -, hogy mondjuk, Diósgyőrben megszűnt a felnőtt háziorvosi ügyelet, hogy egyébként a vasgyári kórház kiürítésre kerül gyakorlatilag, hogy egyetlen kórházban, megyei kórházban összpontosul az ellátás Miskolcon, ahol elképesztő sorok vannak, ingerült emberek vannak.

Nyilván ez egy megalázó helyzet az egészségügyi dolgozóknak is, akik egyébként alul vannak fizetve és a reálpozícióik jelentősen romlottak. Ez a helyzet azt eredményezi, hogy az átlagember úgy szembesül az egészségüggyel, hogy jelentősen romlott az ellátás színvonala. Miközben egyébként európai uniós forrásokból, jelentős részben egyébként 2010 előtti döntések révén pedig sok megy fejlesztésre. Nem

lehet megtakarítani ebben a tekintetben. Az egészségügy össze fog omlani, ha nem lesz markáns béremelés ebben a tekintetben. Ezt egy legutóbbi vitanapon egyébként ellenzéki képviselőtársaimmal ismételtelen elmondtuk, ez nem várhat. Ez alapvető kérdés.

Az oktatás kapcsán pont Miskolcra indult ez a tüntetéshullám, amely január elején indult, és február 3-án a vidék legnagyobb tüntetése révén 5 ezer ember gyűlt össze Miskolcon, majd utána országos tiltakozás is alakult. A mai napig azt érzem, hogy az érdemi dolgokat nem hallják meg ebben a tekintetben, tisztán politikai válaszokat próbálnak adni, és azt gondolják, hogy a pedagógusoknak elsősorban a saját fizetésükkel voltak problémáik, amikor számtalan problémát tettek az asztalra. És mi a válasz? Szerintem a központosítás eleve rossz válasz volt. Most jön a totális központosítás, ha jól értem, ami még kevesebb autonómiát fog majd nyújtani a helyben dolgozó pedagógusoknak.

Hogy itt is tegyek egy kitétel: azt gondolom, hogy kistélepüléseken nagyon hátrányos helyzetű járássokban jó lehet az állami fenntartás. Lehet, hogy ez egy innovatív dolog, mert egyébként ráfordítást tudtak tenni a települések. De nagy településeken, iskolavárosokban, Szegeden - itt van Szabó Sándor képviselőtársam - vagy Miskolcon, ahol tényleg nagy hagyománya van az oktatásnak, ott bizony azt kell hogy mondjam, hogy a város érdeke is az volna, hogy kérjük vissza az iskoláinkat. És én akkor is ezt mondom, hogyha a mi önkormányzatunk - nyilván kormánypárti - ezt nem harsogja, mert képes az a város ellátni ezt a feladatot, és én úgy érzem, az egészségügynél egyébként, de az oktatásnál is, hogy amikor a helyi közösségek által megválasztott testületekhez, a polgármesterekhez volt közvetlenül visszacsatolva ez a történet, akkor bizony sokkal inkább a helyi politika is a saját bőrén érezte, hogy ennek a két szférának jobban kell működnie, és közvetlenebbül reagált ezekre a problémákra. Nagyon remélem, hogy ezekben sikerül majd előrelépni, és nemcsak ilyen anyagi tekintetben, hanem a rendszer egészének tekintetében. De amit hallok általában az önkormányzatok jövőjéről, az bizony nem ebbe az irányba mutat, sajnos.

Végezetül egy dolog: idén is beadtam számtalan módosítót, választókerületem érdekében Miskolc országgyűlési képviselőjeként, de említhetem itt Varbót, Parasznyát, Radostyánt, Sajólászlófalvát és Sajóbábonyt is, tehát a körzetem összes települését. Ezek mind olyan problémák, amelyek szerintem pártpolitikán felül kell hogy emelkedjenek. Régi, nagyon régen várt beruházásokról szólnak, olyan társadalmi problémákról, amiket helyben kell megoldani.

Arra kérem önöket, hogy ha az önök bizottsága elé kerül bármely módosító indítványom, akkor gondolják meg ezt a helyi közösség szempontjából. Én ellenzéki képviselő vagyok, de egyéni képviselője ennek a körzetnek, és küzdeni fogok azért, hogy itt bizony további fejlesztések valósuljanak meg. Kérem,

fontolják meg az indítványaimat, és legalább néhányat támogassanak közülük. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A kormány részéről Palkovics László államtitkár úr kért szót. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. PALKOVICS LÁSZLÓ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Urak! Az utolsó hozzászóláshoz, bár ez több elemben is megjelent, szeretnék röviden reagálni az oktatás helyzetét illetően, hogy milyen módon képződik ez le a 2016-os módosításokban és a 2017-es költségvetésben.

Azt gondolom, hogy - és ezt nem is érte, ahogy láttam, kritika - az a tény, hogy a 2017-es költségvetésben 270 milliárd forinttal nagyobb összeg szerepel az oktatás minden területén, ide beleértendő az egyetemek, beleértendő az állami fenntartású intézmények, beleértendő a szakképzés intézményrendszere, azt hiszem, hogy ez azt jelenti, hogy a kormány az oktatás ügyét abszolút fontos területként kezeli. Hogy ennek a finanszírozásnak aztán milyen következményei lesznek, illetve milyen rendszerek alakulnak ki, azt hiszem, azt állítani, hogy itt a megtakarítás, a spórolás lenne a cél akármilyen módon a rendszer átalakításával, nagyon nehezen lehetne.

Azt, hogy mi az intézményrendszer működésének a jó megoldása, a képviselő úr említette a Herman Ottó Gimnázium nyílt levelét és hogy ezt mi is indukálta. Én elmentem a Herman Ottó Gimnáziumba, és ott töltöttem hat órát, próbáltam, tényleg megérteni, és nagyon jó beszélgetést folytattunk egyébként a tantestülettel.

Sajnálatos módon a Herman Ottó Gimnázium levelében foglaltak jelentős részben egyébként pont az önkormányzati működtetés problémáit emelték ki. Nyilván ez változhat is. Azt hiszem, hogy itt nem is az önkormányzat a lényeges kérdés, hanem az, hogy ha az állam ezt a felelősséget vállalja, akkor ezt neki működtetni is kell. Azt hiszem, hogy ennek a garanciái részben a költségvetésben vannak, részben pedig azokkal az intézkedésekkel, amelyek tervein több hónap óta dolgozunk - és nem csak az állami fenntartásnak, illetve a működtetésnek az átalakításán -, tudjuk garantálni, hogy az iskolarendszer egyenszilárdságban van, és egyébként jól fog működni. Úgyhogy én azt kérem, hogy ezt a költségvetést így támogassák. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. A Fidesz képviselőcsoportjából Csenger-Zalán Zsolt képviselő úr jelentkezett felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr!

CSENGER-ZALÁN ZSOLT (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Varga László képviselőtársam egy vissza-visszatérő szocia-

lista mantrát ismételtetett, amely szerint az államadósság a mi időnkben megnőtt. Elmondanám önmagának, hogy az államadósság mértékét a GDP-hez szokták mérni. Ez az önök nyolc éve alatt 50-ről 84 százalékos köré emelkedett a mi időnkben, az elmúlt időben immár 80 százalékos köré van.

(22.30)

Kétségtelen, hogy nem olyan mértékben csökken, ahogy azt szeretnénk. A másik ilyen, szintén ismételt mantra, ami mindig visszatér, az a forintnak az elértéktelenedése. Felhívnom a figyelmet, hogy 2002 és 2010 között 24-25 százalékkal csökkent a forint értéke, jelesül 230-ról 285 köré. De nem is ezért kértem én igazán szót, hanem azért, hogy a költségvetésről beszéljünk.

Nos, ha az idei évet az jellemzi, hogy a kormány sikeres gazdaságpolitikájának és nem utolsósorban a magyar emberek erőfeszítésének köszönhetően mindenki léphet egyet előre, márpedig ez jellemzi, akkor ami a következő évet és a Külgazdasági és Külügyminisztériumot illeti, akár két lépésről, de legalábbis egy igen nagy lépésről beszélhetünk, a minisztérium költségvetése ugyanis jövőre példa nélküli módon, közel 40 százalékkal, 177 milliárd forintra nő.

A Külgazdasági és Külügyminisztérium már a nevében is jelzi, hogy két, egymással szorosan összefüggő, ugyanakkor költségvetési szempontból célszerűen külön-külön is vizsgálendő részterületért felelős. A tárca külgazdasági tevékenységének célja egyrészt a működőtőke-beáramlás szempontjából meghatározó, nemzetgazdasági jelentőségű nagyberuházási projektek Magyarországon történő megvalósításának elősegítése, másrészt a magyarországi kis- és középvállalatok külficra jutási esélyeinek és exportból való részesedésének növelése. E célra jövőre összesen 33,7 milliárd forint áll rendelkezésre, több mint háromszor annyi, mint 2016-ban, vagyis idén.

Magyarország jó úton jár külkereskedelmi kapcsolatainak fejlesztése terén is, hiszen 2016 februárjában a külkereskedelmi többlet 979 millió euró volt a KSH előzetes adatai alapján. Ugyanakkor persze van még tennivalónk, hiszen sajnos nem minden mutató ilyen impozáns. Magyarország hiánya az Európai Unió kívüli országokkal folytatott külkereskedelmi ügyletek tekintetében 2010-ben - szintén KSH-adat - 1400 milliárd forint volt, vagyis a kormányváltás évében ennyivel több pénzért vásároltunk ezektől az országoktól, mint amennyit értékesítettünk a számukra.

Ezt az elmaradást az Orbán-kormány csaknem minden évben jelentősen tudta csökkenteni, aminek következtében ez a mutató mára egész pontosan a lezárt 2015. évre már csak 140 milliárd forint elmaradást mutatott, azaz a hiány az egytizedére csökkent. Amennyiben ez a trend tovább folytatódik - és miért ne folytatódna, hiszen ehhez minden feltétel adott -, ez az érték 2017 végén akár pozitívra is fordulhat.

Egy komoly és folyamatos fejlődést tervező ország, mint amilyen Magyarország is, nem teheti meg, hogy elhanyagolja azt a gazdasági potenciált, amely az Unión kívüli országok piacaiban rejlik. Épp ezért a kormány 2017-ben is tudatosan folytatni kívánja külgazdasági kapcsolataink fejlesztését, amelynek keretein belül a külgazdaság-fejlesztési célleírányszatra fordítandó összeg több mint a nyolcszorosára - hangsúlyozom: a nyolcszorosára - nő a 2016. évihez képest. Ez biztosítja a megkezdett, sikeres külgazdasági törekvések további kiterjesztését, ami a magyar termékek külföldi piacra jutását tekinti egyik fő feladatának.

Ami jó és előnyös az országnak, azt folytatni, fejleszteni, tökéletesíteni kell. Így van ez a beruházások ösztönzésével is, ami továbbra is kiemelt célja a kormányzatnak. Ezt jelzi a beruházásösztönzési célleírányszat csaknem 190 százalékkal történő emelése is. Ezeknek a beruházásoknak a jelentős része olyan árucsoportokkal foglalkozó szektorokat támogat, mint például a gépek és szállítóeszközök vagy a feldolgozott termékek, ez a két árucsoport 2015-ben együttesen a magyar külkereskedelmi kivitel 88,1 százalékát tette ki.

Ezek a beruházások ugyanakkor fontos segítői a magyarországi munkahelyteremtési stratégiának is. Részben az ilyen fejlesztéseknek is köszönhetően a 2016. január-márciusi időszakban 145 ezer fővel dolgoztak, dolgoznak többen az országban, mint egy évvel korábban. Még nagyobb öröm, hogy ezekbe a programokba egyre több magyar tulajdonú vállalkozás is érdemben tud bekapcsolódni, és jelentős tényezővé tud válni a külföldi piacokon is. A legutóbbi pozitív példa erre egy Cegléden megvalósuló, összesen 6,3 milliárd forintos autó-, gép- és elektromos ipari alkatrészeket gyártó cég állami segítséggel történő beruházásának bejelentése, amely a tervek szerint 250 új munkahelyet fog teremteni. Ez a projekt tehát nemcsak a magyarországi exportkapacitást fogja növelni, hanem a térség lakosságmegetartó erejére is pozitív hatással lesz, segítve az ott élők megélhetését.

Ami a klasszikus külügyi, diplomáciai feladatokat illeti, a minisztérium központi igazgatására fordítható összeg az ideihez képest 20 százalékkal, 9,5 milliárd forintra nő, működési kiadásokra 1,6 milliárd forinttal jut több, mint az idén. Szintén 20 százalékkal, 12,5 milliárd forinttal nő a külképviseletekre fordítható összeg. Ha visszatekintünk az elmúlt évekre, azt láthatjuk, hogy a rendelkezésre álló források évről évre, ha úgy tetszik, exponenciálisan nőnek: 2015-ben 5 százalékkal, 2016-ban 13 százalékkal, jövőre pedig már 20 százalékkal.

A működési költségvetés 7,2 milliárdos növekményéből 2,9 milliárdot tesz ki a Balassi Intézet irányítása alá tartozó külföldi magyar intézetek működtetése. Az idei 2 milliárdon felül jövőre további 2,6 milliárd jut a külgazdaságiattasé-hálózat bővítésére. A beruházásokra, felújításokra szánt összeg is példátlan mértékben, a háromszorosára, 7,7 milliárd forintra nő. 13 kiemelten fontos külképviselet, köz-

tük a berlini, a londoni, a párizsi, a varsói, a moszkvai, a bécsi, a New York-i és a pekingi teljes körű felújítására kerül sor összesen 4 milliárd forintért. Gépkocsivásárlásra 150 millió, informatikai eszközökre 100 millió forint jut. A külképviseleteken dolgozók száma a Balassi Intézettől átvett 90 főn kívül további 21 fővel, összesen 1360 főre nő. A sort lehetne tovább folytatni. A Demokrácia Központ Közalapítvány például az idei költségvetése háromszorosával gazdálkodhat jövőre. Nemzetközi fejlesztési együttműködésre is négyszer annyi forrás jut jövőre, mint idén, ez utóbbi Magyarországnak abból a határozott álláspontjából is következik, hogy a migrációs válságot kiváltó okokat igazából a helyben maradás elősegítésével kell és lehet kezelni.

Tisztelt Képviselőtársaim! A minisztérium költségvetésének megítélésem szerint legfontosabb új, döntően nemzetpolitikai célt szolgáló eleme a szomszédos országok gazdaságfejlesztési programjainak támogatása. Ez a teljesen új kezdeményezés lehetővé teszi a határon belüli és a határon túli, funkcionálisan összetartozó magyar közösségek integrációját immár gazdasági értelemben is. Összesen 15,8 milliárd forint áll rendelkezésre erre a célra, ebből 7,6 milliárd a Vajdaságnak, 5,2 milliárd Kárpátaljának, 1-1 milliárd Erdélynek és a Felvidéknek, 0,5-0,5 milliárd pedig a horvát és a szlovén területeknek jut majd. A kormány 2016 és 2018 között 20 milliárd forint vissza nem térítendő támogatást biztosít a vajdasági kis- és középvállalkozásoknak, valamint az ott élő gazdáknak.

(22.40)

Az idén 5 milliárd, 2017-ben és 2018-ban 7,5-7,5 milliárd forint jut e célra. Az ehhez szükséges intézményrendszer működtetésére fordított források jövőre a pályázati összeg alig több mint 1 százalékát teszik ki.

A kormány partnerei a támogatások jogosultakhoz történő eljuttatásában a helyi magyar közösség legitim politikai képviselői, vagyis a Vajdasági Magyar Szövetség, Kárpátalján pedig a Kárpátaljai Magyar Kulturális Szövetség.

Ami Erdélyt és a Felvidéket illeti: a konkrét gazdaságfejlesztési célok meghatározására még nem került sor, de a kormány szándékát jelzi, hogy a támogatási összeg már most szerepel a költségvetésben. Hangsúlyozni kell, hogy a most rendelkezésre álló 1-1 milliárdos összeg csupán a program kísérleti fázisára vonatkozik, amire alapozva a következő években akár egy nagyságrenddel nagyobb volumenű program megvalósítására is lehetőség fog nyílni.

Ez a határon túli gazdaságfejlesztési program a rendszerváltás óta példátlan nagyságú forrást mozgató meg, jelentősen növelve e területek megtartóerejét, elősegítve a magyar közösségek szülőföldjükön történő boldogulását.

Összefoglalva, tisztelt képviselőtársaim: az előttünk fekvő büdzsé mind a külgazdasági és külügyi

szakpolitikához tartozó területeken, mind pedig a Kárpát-medencei nemzetpolitikai céljaink tekintetében kiegyensúlyozott, határozott és következetes fejlődést tesz lehetővé. Épp ezért kérem önöket, hogy támogassák Magyarország 2017. évi költségvetését. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjából Z. Kárpát Dániel képviselő úr jelentkezett felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Igyekezem nem újranyitni azokat a vitákat, amelyeket ha nem is zártunk le, de azért elbeszélünk egymás mellett és mindenki álláspontja világossá vált. Ilyen volt például az államadósság kérdésköre, ahol egy GDP-arányos irányzat és egy nominális irányzat nagyjából itt egymás mellett elsziklott a térben, de azért mind a kettő a maga vélt vagy valós igazságait elmondhatta. Itt a kormány hét év alatt átlagosan évi 700-800 milliárd forinttal növelte, illetve növeli az államadósságot, hogyha csak a számokat nézzük, a GDP-arányos vita tekintetében pedig egy maastrichti 75,3 százalékról beszélhetünk most a tárgyidőszakban, amivel szembeállítottam a Széll Kálmán-tervben ígért, erre az évre, időszakra eső 65-70 százalékos ígérvényt. Tehát itt azért egy szakadék mutatkozik, de úgy érzem, hogy ebben a kérdésben nagyon nehezen tudja meggyőzni egymást a mostani kormány, illetve ellenzék.

Nagyságrendileg és rendszerszinten én úgy látom, hogy nem tudta a mostani kormányzat sem jobban menedzselni az adósságtömeget, mint a korábbiak, hiszen továbbra is egy 1000 milliárd forintnyi évenkénti kamattörlesztési szint fölött állunk. Tehát nem sikerült az évi 1000 milliárd alá menni. Ez a hatalmas kamattömeg, ez a fizetési kötelezettség pedig a gazdaság kiszáradásához járul hozzá, a rendszerszintű változás tehát sajnos nem sikerült. Azért mondom, hogy sajnos, mert egyáltalán nem vagyok ellendrukker, tehát én nagyon szurkoltam ennek a kormánynak ebben a csatában.

Ugyanakkor a gazdasági növekedés tekintetében már sokkal értelmesebb vitákat folytathatnánk le, hiszen teljesen egyértelmű, hogy egy felzárkózó országnak lényegesen nagyobb növekedést kellene produkálnia, mint egy fejlettnak. Itt még Orbán Viktornak is volt hüvelykujjszabályról és egyebekről olyan nyilatkozata, amiből az volt kikövetkeztethető, hogy adott esetben kétszer akkora ütemben kellene növekednünk, fejlődnünk, mint mondjuk, a németeknek, hogy az az áhított közelítés beleférjen.

Azt kell hogy lássuk, hogy jelen pillanatban azért kell küzdenünk, hogy az ország a régió további országaihoz képest ne maradjon le, ne szakadjon le, hiszen a 2000-es évek közepéig a környéken tulajdonképpen csak Csehországban volt magasabb az egy főre jutó GDP, az egész kelet-európai térséget figyelembe véve. Jelenleg viszont már a Szlovákiának

nevezett országra és Lengyelországra kell figyelniünk, sőt Románia is afelé közelít, hogy komoly versenytársként merüljön fel ezen a téren.

Ausztriához mérni magunkat pedig most már tökéletes aránytévesztés és talán történelmietlen is volna, hiszen azt látjuk, hogy Ausztria fajlagos GDP-je kétszer akkora. Ez azért fájó, mert ekkora különbség gyakorlatilag Mária Terézia óta nem volt közöttünk, és még fájdalmasabb, hogy 1938-ra az osztrák szint körülbelül háromnegyedéig eljutottunk. Tehát volt azért olyan időszak a magyar történelemben, és a XX. század során is, amikor ezt az ollót azért sikerült egy kicsit szűkebbre venni. Jelen pillanatban nagyjából egy kétszeres eltérést tapasztalhatunk.

A magyar munkavállalók ugyanakkor jogosan nyugat-európai bérszínvonalat szeretnének hosszú távon, mondván, hogy az áraink is nyugat-európaiak, sőt a Jobbik nagyon sok olyan témát hozott be ide, amelynek értelmében az itt fizetett árak sok esetben magasabbak a nyugat-európaiaknál.

A gyorsabb gazdasági növekedéssel pedig egyértelműen közelíteni lehetne az úgynevezett nyugati fejlettségi szinthez, nagyobb „nemzeti tortát lehetne sütni”, és akkor talán mérsékelhetnénk hosszú távon, netán meg is állíthatnánk azt a kivándorlási spirált, ami szintén a gazdaság kiszáradásához járul hozzá. Az elképesztő demográfiai helyzeten pedig mindenképpen a demográfiai katasztrófa hatásain csillapíthatnánk, és pontosan ezt hiányoljuk ebből a költségvetésből, hiszen hiányzik a már említett állami háttérű bérlakásépítési program, pont a fiatalok, középkorúak célcsoportjáról, tehát a kivándorlás által leginkább veszélyeztetett társadalmi osztályainkról van szó.

Azt is látjuk, hogy bár a kormányzatnak voltak elismerésre méltó erőfeszítései a családtámogatási rendszer módosítása érdekében, amit itt az egyik kezével oda tudott adni, mondjuk, családi adókedvezmény formájában, azt a másik oldalon azért a 27 százalékos áfa, a könyvelői szakma által ismert, lassan most már 60 adóféle, adótípus és adóemelési típus tulajdonképpen elvette. Azt is látnunk kell, hogy a népességfogyás üteme sajnálatos módon 2014-2015 viszonylatában egy 35 ezres népességfogyásról egy 40 ezres népességfogyássá terebélyesedett. Tehát nagyon negatív tendenciák rajzolódnak ki, amellet is, hogy egyébként hibahatáron belüli pozitív elmozdulások a korábbi időszakban voltak, amiket mi minden alkalommal elismertünk.

Azt is látnunk kell, hogy a KSH hosszú távú jövőkutatói tanulmányai érdemelnének még figyelmet. Most kellene ennek a kormánynak észrevennie, hogy amikor a KSH figyelmeztet, hogy a magyar megyék, régiók, járások majd' fele érintett lehet egy olyan elképesztő elnéptelenedési spirálban, amely bizonyos régiók esetében akár 30-50 százalékos népességvesztést okozhat 2050-2060-ra, itt talán Békés megyét emelték ki, mint a legnagyobb népességvesztésen potenciálisan áteső régiót, akkor bizony ennek a kormánynak a foglalkoztatási programok, a

beruházások irányítása szempontjából most kellene lépnie, hogy Magyarországon a legfejletlenebb, a legnehezebb helyzetben lévő régiók számára mindenképpen jusson fejlesztési forrás. Ennek nyomait sajnálatos módon nem látjuk ebben a tervezetben.

De hogy egy-két egyéb témát felvillantsunk a röviden rendelkezésre álló időben: a költségvetésből nemcsak az n-2 szabály megvalósítása és foganatosítása hiányzik, de azt is kifejtethetjük, hogy minden állami feladatnak azért létszámigénye is van, amivel további kiadások párosulnak: dologi, jóléti s a többi.

Mivel a költségvetési szervek kiadásainak a legnagyobb hányadát a személyi jövedelmek és kiadások teszik ki, a pénzügyi kormányzatnak a költségvetési törvényjavaslat szerves részeként kellett volna egy olyan részletes létszámtervezést készítenie, amit aztán az Országgyűléssel jóváhagyathat, ami azt tartalmazza, hogy melyik szervezeti egység milyen létszámvárakozásokkal tekint a közeljövő elé. Hiszen ez nemcsak nagyon sok magyar embert érint, de alapvető gazdaságfilozófiai kérdés is, hogy hogyan bánunk azzal a humán erőforrással, akit egyébként nem tárgyként, hanem igenis, emberként kell kezelni minden korban és minden körülmények között.

Elmondható továbbá az is, hogy ez a költségvetési tervezet azért igen tág mozgásteret engedne a tekintetben, hogyha csak a felháborító kiadásait kipurgálnánk, tehát kezdhethetném, mondjuk, a Várba költözéstől, a kormányzati kommunikáció keretének a több mint megtízszerezésén át, tehát a felháborító tételekből azért jó pár száz milliárdnyit össze tudunk szedni, ez nem annyira nehéz egyikünknek sem. Legalább gesztusértékkel és legalább a tavalyi szintre - egyébként inflációval súlyozva - kellene visszainövelniük az árvaellátást, az özvegyi nyugdíjak és nyugellátások értékét, a rokkantsági, a rehabilitációs ellátások keretét, valamint azért a családi pótlékra szánt keret 1 százalékos csökkentése sem biztos, hogy annyira indokolt volna.

(22.50)

Tehát nyilvánvalóan a Jobbik minden esetben azt szeretné, hogyha a kormány, a mindenkori kormány a termelőket, a dolgozókat, az adófizető embereket támogatná olyan fokon, hogy nagyobb nemzeti tortát tudjunk sütni, és itt szociális kiadásokra, transzferekre minél több jusson. De ez nem járhat együtt semmilyen körülmények között azzal, hogy az általam említett szociális kiadási formák keretösszegeit csökkentésük.

Kettő olyan megjegyzéssel kell hogy még adózzak a kormánypárti képviselők számára, és egyébként a reggeltől kitartó államtitkár úr számára is, aki érdemi közbevetésekkel, ha nem is értünk egyet, de azért nagyon sokszor belevetette magát ebbe a vitába, azt látjuk, hogy a felmerülő kérdések kapcsán mindig újabb csontvázak vicsorognak a szekrényből. Tehát akárhogyan nézzük, itt olyan témakörök merültek fel, nemcsak az árvaellátás és az özvegyi nyugel-

látások csökkentése, de egész egyszerűen a gazdasági növekedés kapcsán, az áfacsökkentések kapcsán, az államadóssági tételek kapcsán olyan tények, számok jöttek ki, amelyek legalábbis vitára adnak okot. Nem kell nekünk itt egyetértenünk, de úgy érzem, hogy hurraóptimizmusra semmiféle okunk nincsen.

Egy példát kiemelve: amíg 27 százalékos európai uniós rekorderáfa vonatkozik, mondjuk, a gyermeknevelési cikkekre, tehát nagyon durván, de kijelenthetjük, hogy a gyermekvállalást egész Európában Magyarországon adóztatják a legdurvábban. Értjük mi, hogy a családi adókedvezmények rendszere némiképp csillapítani próbálja ezt, azt is látjuk, hogy teljes összegében azok tudják igénybe venni, akik szerencsésebbek, a felsőbb társadalmi osztályoknak nevezett csoportosulásokhoz tartoznak, de azt is látjuk, hogy a másik oldalon a rengeteg egzotikus adófajta, a lakosság és főleg a munkavállalók indokolatlan terhelése, valamint a brutális áfateher elviszi ezeket a látszólagos nyereségeket. Tehát igenis egész Európában Magyarországon adóztatják legdurvábban a gyermekvállalást, a gyermeknevelést, ilyen körülmények között pedig demográfiai fordulatra számítani nagyon nehéz.

Végül pedig azt szeretném, hogyha egyetlen kormánypárti képviselő legalább megnyilvánulna a költségvetési vita során az európai-amerikai szabadkereskedelmi egyezmény tervezetét illetően. Ugyanis a TTIP-vel kapcsolatban azt látjuk, hogy bár itt, a magyar parlamentben már halovány megjegyzések felmerültek azt illetően, hogy nem támogatja a kormány ezt a megállapodástervezetet, bár a tárgyalások folytatását igen, mi nagyon szeretnénk azt, hogyha Magyarország deklarálná, hogy még a tárgyalások is életveszélyesek Magyarországra nézve, még ezek a tárgyalások is életveszélyes módon veszélyeztetik nemcsak hazánk GMO-mentességét, de tulajdonképpen az összes életkörülményünket, az összes momentumot, ami befolyásolja életünket.

Tehát azt szeretnénk elérni, hogy Magyarország Kormánya is deklarálja, hogy nem akar egy kötelezettségek nélküli új EU-tagállamot felvenni az USA személyében, nem akarja annak élelmiszeripari szemetét, mocskát rázúdítani az európai és így a magyar piacra is, nem járul hozzá földjeink elszennyezéséhez.

Hozzá kell tennünk: számos egyéb olyan trójai falovat kíván most az amerikai fél bepréselni az európai piacra, ami tökéletesen megengedhetlen folyamatokat indít el. Szó szerinti szellemi szabadságharcot kell most azért folytatni, hogy minél több magyar, egyébként minél több európai állampolgár tisztába jöjjön azzal, hogy a TTIP mit jelent, micsoda szőnyegbombázást jelent a korábbi egészségügyi, kiszámítható, tisztességes magyarországi életvitelünkre nézve. Mert állítom, hogyha az állampolgárok ismernék ezt a mechanizmust, tudnák, hogy az áruló európai uniós képviselők már tizenhárom tárgyalási fordulót folytattak le egy olyan ügyben, ahol az amerikai félre rá kellett volna rúgni a tárgyalóasztalt és ki kellett volna zavarni őket, nemcsak az irodákból, de

a városból is, akkor ezek a polgárok, még egyszer mondom, ha tisztában lehetnének ezzel, akkor a saját választott képviselőik felé is keresetlen kérdésekkel élnének.

Tehát a nyilvánosság erejével élve a Jobbik mindent feltesz arra, hogy a TTIP nevű örületet, az amerikai-európai szabadkereskedelmi egyezmény tervezetét, ezt az életveszélyes, katasztrófális folyamatrendszer megállítsa. Arra kérjük, arra szólítjuk fel Magyarország Kormányát is, hogy foglaljon állást egyértelműen, hogy fordulhatott elő, hogy európai parlamenti képviselőik támogatásukról biztosították ezt az örületet, vagy az egyikük állítólagosan felszólította a V4-es régió képviselőit arra, hogy a tárgyalások folytatását legalább támogassák. Ha nem így van, akkor álljanak ki ezek a képviselők és cáfolják meg az erről szóló sajtójelentéseket.

De mindenképpen azt várjuk el, hogy ebben a szó szerinti gazdasági szabadságharcban Magyarország legalább olyan kemény kiállást fogatosítson, mint amelyet minden magyar választópolgár elvárna, hogyha ismerné ezeket a nagyon fontos, tárgyalási fordulokat érintő problémaköröket. És hogyha a valós veszéllyel megismerkedünk, akkor állítom azt, hogy Magyarország választópolgárai is csak olyan erőknak fognak kormányzati felhatalmazást adni, akik ezt a gazdasági típusú szőnyegbombázást megállítják, és minden erejükkel szembeszállnak vele. Köszönöm a figyelmet. *(Dr. Lukács László György tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kormány nevében Nagy István államtitkár úr kért szót. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. A képviselő úr fölszólított arra, hogy aki a TTIP-val kapcsolatosan valami információt tud nyújtani *(Z. Kárpát Dániel: Kérést tettem, nem felszólítottam.)* - én nagyon szívesen nyújtom mindazt, amit én tudok erről.

A TTIP egyébként egy fontos dolog lenne annak az országnak, amely zömmel exportból gyarapítja a gazdaságát. Minden olyan egyezmény, amely a szabadkereskedelmet, amely az áruk szabad mozgását biztosítja és lebontja a vámkereteket, az annak az országnak az előnyére válik. Ugyanakkor Magyarországnak van egy nagyon fontos értéke, amelyet az alaptörvényben is rögzítettünk, és ebből az ország nem kíván engedni, ez pedig a GMO-mentessége. Mert hisszük és valljuk, hogy az ország GMO-mentessége olyan piaci előnyöket tud biztosítani és olyan jövőt tud generálni Magyarországnak számára, amelyre mindnyájunknak nagyon nagy szüksége van, és mindnyájan mint értékre kívánunk erre tekinteni.

Tehát azt tudom önnek válaszolni, hogy mivel a parlamentnek ratifikálnia kell, hogyha megszületik egyáltalán ez az egyezmény, akkor olyan egyezményt sohasem fog a magyar parlament ratifikálni, amely-

ben GMO-s irány található, mert a Fidesz és a KDNP szilárdan kiáll a GMO-mentes termékek, takarmányok mellett. Hiszen ma már nemcsak ott tartunk, hogy a vetőmagok GMO-mentesek és csak azt szabad ültetni, amelyik GMO-mentes, hanem ott tartunk nagyon előrehaladott kutatásokkal, hogy a takarmányok is GMO-mentesek lesznek, ezáltal az állati termékeink is GMO-mentesek lesznek, amelyeket majd fogyasztani tudunk. Tehát Magyarország lesz körülbelül az első ország, amely el tud jutni oda, hogy kimondhatja a teljes GMO-mentességét.

Most a spanyolok megfúrták a GMO-mentes védjegyünket, tehát ezért csúszik még egy-két hónapot, de június végére talán meglesz a GMO-mentes védjegyünk, ezzel a termékeket fölcímkezve egy újabb piaci szegmenshez, egy újabb piaci előnyhöz fogunk tudni jutni, és ezt nem kívánjuk fölváltani a TTIP GMO-s dolgára. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormányparti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kettő percre kért szót Z. Kárpát Dániel. De ugye nem a TTIP-ről akarunk itt vitát folytatni? Azt be fogom zárni, mert az nem tartozik pillanatnyilag a költségvetéshez, a költségvetési törvényhez. *(Dr. Lukács László György: Hogyne tartozna hozzá! Nemzetközi kötelezettségvállalásunk!)* Én mindenkinek szeretnék még ezen a napon szót adni, úgyhogy arra kérem Z. Kárpát Dániel képviselő urat, hogy csak éppen annyit, amennyi erre a Nagy István-i államtitkári válaszra illik, annyit mondjon a témában.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az illendőséget szem előtt tartva szeretném felhívni a figyelmet a Jobbik azon ivóvíz-megőrzési és egyébként génmegőrzési módosító javaslataira is, amelyek azért az alapfilozófiánkat a költségvetési vita során is jellemzik. Tehát nem mondhatjuk azt, hogy az említett témakör nem tartozik a költségvetési vita tárgyköréhez.

A TTIP tekintetében pedig az államtitkár úr szavai engem megnyugtattak azt illetően, hogy Magyarország GMO-mentessége a magyar kormány részéről biztosított. Ami viszont a TTIP nevű fürtelemhez hozzátartozik, az az, hogy nem biztos, hogy pusztán egy ratifikáció megtagadásával Magyarország meg tudja úszni ezt a borzalmat, hiszen ezen tervezet értelmében az amerikai multicégek saját, nem választott bíróságon perelhetnék be azokat az államokat, köztük Magyarországot, amelyeknél elmaradt hasznót feltételeznek.

Tehát Magyarország adott esetben egy olyan génpiszkált termékfajta engedélyezése kapcsán egy magánbíróság elé kerülhet, ahol egy multicég az elmaradt hasznát követelheti rajta, és adott esetben hosszú távon még az engedélyeztetést is ki tudják kényszeríteni. Egy életveszélyes mechanizmusról van szó, ahol sokkal többet várunk el a magyar kormánytól, mint hogy ne ratifikáljon egy ilyet. Azt várnánk, hogy a teljes fegyvertárával, brüsszeli képviselőivel,

lobbistáival, diplomataival, itteni képviselőivel érje el, hogy állítsák meg még a tárgyalásokat is.

Egyetlen példával szeretném ezt a gondolatsort zárni: már a tárgyalások folyamatában engedélyezte Brüsszel, elkezdte az engedélyezési folyamatát a különböző húsféleségek vegyszeres fertőtlenítésének. Tehát már maga a tárgyalgatás olyan engedményeket csikart ki a brüsszeli árulókból, ami tökéletesen megengedhetetlen, a magyar nemzetgazdaságra nézve életveszélyes. Éppen ezért elvárjuk a kormánytól, minden rendelkezésre álló eszközével a magánbíróóságok, a multicégek világuralma ellen haladéktalanul lépjen fel. Köszönöm a lehetőséget. (Dr. Lukács László György tapsol.)

(23.00)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Rendes felszólalásra a Fidesz képviselőcsoportjából Bánki Erik képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

BÁNKI ERIK (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár Urak! Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy elsősorban a jövő évi költségvetés magyar gazdaságot érintő vonatkozásairól beszéljek a mostani hozzászólásomban. Azt mondhatom önöknek, hogy a mögöttünk hagyott időszak, a 2010 és 2016 közötti időszak talán legfontosabb eredménye volt az, hogy mindamellett, hogy Magyarországot megmentettük a pénzügyi-gazdasági válságtól, egy összeomló költségvetést sikerült stabilizálni, Európa szegyenpadjáról tudtuk felállítani Magyarországot, ahova 2004. május 1-je, tehát a csatlakozásunk kezdete óta a szocialista kormányok alatt kényszerült, amellelt tartósan növekedő pályára tudtuk állítani a magyar gazdaságot. Rengeteg kritikusunk volt az elmúlt időszakban, az Európai Bizottság, az IMF és egyéb nemzetközi szervezetek, azonban mára már ők is belátták, hogy a magyar gazdasági modell működik, a magyar gazdaság tartósan jó teljesítményre képes.

Nagyon nagy eredménynek tekinthető, hogy ebben az évben sikerült megszabadulnunk az IMF-hitel terheitől, és az Európai Bizottságtól felvett hitelt is utolsó fillérig visszafizettük, így a jövő évi költségvetésben az adósságszolgálat soron jóval kevesebb költséggel kell gazdálkodnunk. Ez pedig azt jelenti, hogy az ezen a soron megszerzett több mint 100 milliárdos megtakarítást a magyar gazdaság további fejlesztésére, illetve a magyar családok életszínvonalának növelésére tudjuk fordítani.

Engedjék meg, hogy néhány konkrétumot is felsoroljak a jövő évi költségvetésben. Nagyon nagy sikernek tartom, hogy sikerült tovább vinnünk az áfacsökkentési programot, amelyet ebben az évben kezdtünk meg. Emlékeznék még képviselőtársaim is, hogy a kormány javaslatára a magyar parlament elfogadta a sertéstőkehús áfájának 27 százalékról 5 százalékra való csökkentését. Az elmúlt időszak igazolta azt,

hogy nemcsak a hús fogyasztásának a mértéke nőtt meg, hanem jelentősen sikerült visszaszorítani, talán mondhatom, lassan megszüntetni a feketegazdaságot ezen a téren. Tehát arra számítunk, hogy a folytatásban, 2017-ben további alapvető élelmiszerek áfacsökkentésével, amilyen a baromfihús, a tej és a tojás, ugyancsak a lakossági fogyasztást fogjuk tudni növelni, illetve tovább visszaszorítjuk a feketegazdaságot e termékek forgalmazásának területén.

Azt gondoljuk, hogy jelentős könnyebbséget hoz a hazai turizmus számára a vendéglátás áfájának 27 százalékról 18 százalékra való csökkentése. A magyar vendéglátás, a gasztronómia a hazai turizmus egyik húzóága. Hadd gratuláljak innen, a széksorok közül Széll Tamásnak és csapatának, akik a Bocuse d'Or európai versenyét megnyerték, méghozzá kimagasló fölénnyel! (Taps.) Azt hiszem, a tepsőt megérdemlik. Ez egy váratlan siker, hiszen az előzetes esélylatolgatások abszolút skandináv sikerben gondolkodtak. Nemcsak Norvégiát sikerült megelőznünk vagy éppen Dániát, hanem olyan gasztronómiai nagyhatalmakat utasítottunk magunk mögé, mint Franciaország vagy éppen Olaszország. Úgyhogy azt hiszem, ez nemcsak egy kifejezetten magas szintű elismerés a magyar gasztronómia számára, hanem egy olyan marketinglehetőség is, amely a későbbiekben tovább növeli majd a hozzánk látogató külföldi, illetve a belföldön utazó hazai vendégek forgalmát.

Az internetről szóló nemzeti konzultáció eredményei azt mutatták, hogy a magyar családok kifejezetten azt kérték a magyar kormánytól, hogy az internetszolgáltatást terhelő 27 százalékos általános forgalmi adó szintjét is csökkentjük. Nagyon örülök annak a javaslatnak, amelyet a kormány megtett, hiszen ezzel is azt bizonyította, hogy odafigyel az emberek szavára, és az a politika, amelyet mi folytatunk, kifejezetten az emberekkel való kapcsolattartásra épít. Ennek egyik újabb fontos jele, hogy az internetszolgáltatások áfakülsát is csökkentjük 27 százalékról 18 százalékra a következő évben. Ezzel szeretnénk elérni, és jelentős lépést szeretnénk tenni abban az irányban, hogy valamennyi magyar háztartásban széles sávú internetelérést tudjunk biztosítani.

2016-ban 15 százalékra csökkent a személyi jövedelemadó mértéke. Ezt megtartja a javaslat a következő évben is. Ez azt jelenti, hogy egy átlagjövedelemmel rendelkező család éves árbevétele mintegy 60 ezer forinttal fog nőni a 2016. évhez képest. Azt gondoljuk, hogy ez az adócsökkentési politika, amelyet a kormány a korábbi években már elhatározott, 2017-ben is láthatóan tovább fog működni. Ennek köszönhetően nemcsak megtartjuk a korábbi sikereket, hanem újabb komoly lépéseket fogunk megtenni. Nem lehet elégszer említeni a családi adókedvezmények rendszerének kiemelkedő szintjét.

Azt gondoljuk, hogy a magyar családtámogatási rendszer Európa legnagyobb vonalú családtámogatási rendszere, amely a legnagyobb mértékben támogatja a gyermekvállaló családokat. Szükség is van erre, tisztelt hölgyeim és uraim, hiszen ha a demo-

gráfiai előrejelzéseket nézzük, lesújtó adatokat láthatunk. Azt látjuk, hogy ha nem sikerül megfordítani tartósan azt a tendenciát, amely a magyar társadalom elmúlt években vagy évtizedekben történő fogyását mutatja, akkor 15-20 éven belül akár 2,5-3 millió fővel is csökkenhet Magyarország lakossága, annak pedig beláthatatlan következményei lennének többek között a nyugdíjrendszer fenntartását illetően. Éppen ezért támogatom, és nagyon örülök annak, hogy a következő évben újabb családi adókedvezményekről számolhatunk be.

2019-re ugyanis, tisztelt hölgyeim és uraim, fokozatosan a kétszeresére, a gyermekekénti 10 ezer forintról tehát 20 ezer forintra fog nőni az adókedvezmény mértéke, amelyet igénybe vehetnek a munkavállalók. Az emelés részeként 2017-ben gyermekeként először 15 ezer forintra fog nőni az adókedvezmény összege. A korábbiakhoz képest újdonság, hogy az elsőházások adókedvezménye ezentúl a gyermek születése esetén is két évig fog járni. Emellett fontos még megjegyezni a családi otthonteremtési kedvezmény igénybevételének lehetőségét is, amely nemcsak ebben az évben, hanem 2017-ben is a családok rendelkezésére áll. A 3 vagy több gyermeket nevelő szülők, illetve az azt vállaló szülők 10 millió forintos vissza nem térítendő támogatást kaphatnak új lakás építéséhez vagy éppen vásárlásához.

Az egy- és kétgyermekes családok támogatása is fontos a magyar kormány és a Fidesz számára. Éppen ezért ők 600 ezer és 2 millió 600 ezer forint közötti összegű támogatást kaphatnak majd új otthon teremtése esetén. Az otthonteremtést segíti továbbá az új lakások építésére vonatkozó áfacsköntés is, amelynek mértéke az idei évi változásokhoz hasonlóan jövőre is 5 százalék lesz a korábbi 27 százalékhoz képest. A kormány ezen felül támogatja a lakáscélú megtakarításokat is a nemzeti otthonteremtési közösségek segítségével.

A gazdaság fehéredése érdekében is határozott lépéseket láthatunk a 2017-es költségvetésben, amelynek külön örülünk. Ne felejtjük el, tisztelt hölgyeim és uraim, hogy az EKÁER rendszer bevezetése, illetve az online pénztárgépek használatának kiterjesztése a 2015. évben 550 milliárd forint többletbevételt jelentett a magyar gazdaság számára. Azzal kalkulál a kormány nagyon helyesen, hogy 2017-ben tovább szeretné bővíteni az online pénztárgépek használatának területét. Ennek köszönhetően pedig újabb tízmilliárd forintok áramolhatnak majd az államkasszába.

Beszéljünk néhány szót, tisztelt hölgyeim és uraim, az uniós támogatások felhasználásának lehetőségéről, hiszen ezek is hozzátartoznak a magyar gazdaság fejlesztéséhez, a hazai vállalkozások versenyképességének javításához. A 2014 és 2020 közötti időszakban elérhető mintegy 12 ezer milliárd forintnyi keretösszegű fejlesztési támogatások 60 százalékát kifejezetten gazdaságfejlesztésre, munkahelyteremtésre, a kis- és középvállalkozói szektor erősítésére kívánja felhasználni a kormány. Ez egy nagyon jelen-

tős változás a korábbi, a szocialista kormányok által előkészített fejlesztési ciklushoz képest, hiszen akkor a kkv-szektorban juttatott támogatások, a versenyképességre fordítható források nagyságrendje nem érte el a 20 százalékot sem.

Mivel elköteleztük magunkat a 2014-es és 2020 közötti időszak uniós forrásai elköltésének felgyorsítására, szeretné elérni a magyar kormány nagyon helyesen, hogy 2018-ig a rendelkezésre álló fejlesztési források döntő része lekötésre kerüljön, ezért abban gondolkodunk, és abban támogatjuk a kormányt, hogy a 2014-20-as ciklus forrásfelhasználása a mostani lezárt időszakhoz képest vagy annak megfelelően elérje a 100 százalékos felhasználás mértékét. Nagyon sok könnyítést tesz a 2017-es időszakra vonatkozóan is az uniós források felhasználása tekintetében a magyar kormány, amelyet támogatunk. Ilyen például a nagyvállalatokon kívüli kedvezményezett kör esetében az előleg lehívásának a lehetősége, 50 százalékra emelkedik, az igénybe vehető maximum mértéke pedig 300 millió forintról 1 milliárd forintra nő.

(23.10)

Ez azt jelenti, tisztelt hölgyeim és uraim, hogy azok a tőkehiányos magyar vállalkozások, amelyek eddig azért sem tudtak elindulni az uniós fejlesztési tendereken, mert egyszerűen nem volt meg az előfinanszírozáshoz szükséges forrásuk, illetve nem rendelkeztek olyan hitelkerettel, ami ezt megoldhatta volna, most ezt az akadályt a kormány intézkedése elhárítja előlük, és lehetőségük nyílik arra, hogy bekapcsolódjanak ebbe a jelentős folyamatba.

A jövő évi költségvetés egyik nyertese lesz a turizmus területe. Egy olyan szektorról beszélünk, tisztelt hölgyeim és uraim, amely olyan területeken jelent munkahelyteremtési lehetőséget az országban, ahol más, például iparfejlesztési tevékenységgel ezt a munkahelyteremtési programot nem lehetne megvalósítani. Évről évre jelentősen nőtt a turizmus teljesítménye. A tavalyi év egy hihetetlenül kiugró siker volt, hiszen a legfrissebb adataink szerint a szálláshelyek vendégeinek száma megközelítette a 600 ezret, amely 11,3 százalékos növekedést jelent, az eltöltött vendégéjszakáé pedig meghaladta a 1 millió 345 ezret, ami azt jelenti, hogy itt 11,6 százalékos növekedést regisztrálhattunk. A szállásdíjbevételek terén is 10 százalék fölötti, konkrétan 14 százalékos növekedést regisztráltunk, így azt mondom, azt mondjuk, hogy a 2008-as válság óta a legnagyobb eredményt mutatta a turizmus. Ehhez képest ez a változás, ez a fejlődés 2016-ban sem állt meg, és reményeink szerint a jövő évi költségvetés keretei alapján ez a növekedés 2017-ben is folytatódni fog.

Miért gondolom ezt, tisztelt hölgyeim és uraim? Azért gondolom ezt, mert a turisztikai célleírányzat összege, amely 2014-ben még csupán 2,88 milliárd forintot tett ki, 2015-ben már közel 5 milliárd forintot jelentett, 2016-ban 5,37 milliárd forint volt, ez a

jövő évben ennél is 600 millió forinttal többet fog kitenni, azaz közel 6 milliárd forint jut majd turizmusmarketing célokra. Ez bölcs gondolat a kormány részéről, hiszen nem elégszik meg a meglévő eredményekkel, nem elégszik meg azzal, hogy a régió legjobban teljesítő szektora a hazai turizmus, bölcsen abban az időszakban is növeli a marketingkiadásokat, amikor egyébként a turizmus teljesítménye az egekben jár.

Azt gondolom, tisztelt hölgyeim és uraim, hogy ha ez a program tovább így tud alakulni, akkor azzal a várakozással, amelyet még 2010-ben határozott el a kormány, miszerint a 10 év alatt létrehozandó egymilliárd új munkahely legalább egyharmadát a turizmus teljesíti, időarányosan tökéletesen jól állunk.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Azt gondolom, hogy ha a 2017-es költségvetési időszakra vonatkozó célok teljesülnek - márpedig az a fegyelmezett költségvetési gazdálkodás, amelyet az elmúlt hat évben a magyar kormány mutatott, azt vetíti elő, hogy ebben 2017-ben sem lesz változás -, akkor a magyar gazdaság teljesítménye a várakozás szerinti 3,4 százalék vagy azt meghaladó mértékű lehet, mindeközben a költségvetési hiány pedig 2,4 százalék körül alakul. Tehát egy fegyelmezett költségvetési gazdálkodás mellett a magyar gazdaság továbbra is növekedési pályán tud maradni, ami azt fogja jelenteni, hogy új munkahelyek jönnek létre, hogy a magyar vállalkozások erősödnek, hogy a versenyképességük javul, összességében pedig a magyar emberek még jobban fognak élni, minden család tehet előre egy újabb lépést a saját boldogulása terén. Azt gondolom, ennél többet egy költségvetéstől senki sem várhat. Én azt kérem minden képviselőtársamtól, hogy támogassa a költségvetési törvény elfogadását. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportjából Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony következik. Parancsoljon, képviselő asszony!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Államtitkár úr a mai nap folyamán többször említette, hogy az ellenzék soraiból nem olvastuk el a költségvetést, mi nem készültünk fel ebből az anyagból. Akkor én két szakértő néhány mondatát felolvasnám államtitkár úrnak, ha már mi nem készültünk fel a költségvetésből.

Az egyik Petschnig Mária Zita, a Pénzügykutató Zrt. főmunkatársa, idézném, hogy mit mondott a 2017-es költségvetésről. A költségvetést illetően elmondta: „A bemutatott 2017-es költségvetés transzparenciája romlott, mert göngyöltett tervadatokon alapul. A költségvetés a 2016-os tervszámokra épül, a 2016-os tervszám pedig a '15-ös tervszámokra épült, tehát nagyon távol van ez a költségvetés a valóságos folyamatoktól. Korábban a Nemzetgazdasági

Minisztérium közölt adatokat a várható folyamatokról, most azonban erre nem került sor. Emiatt a költségvetés nem átlátható.”

Most egy másik szakembertől idéznék. Oblath Gábor, a Magyar Tudományos Akadémia Közgazdaság- és Regionális Tudományi Kutatóközpontja tudományos főmunkatársa az alábbiakat mondta a költségvetésről. Hangsúlyozta, hogy „önmagában a jövő évet nem érdemes nézni, hanem azt érdemes megvizsgálni, hogy milyen középtávú elképzelésekbe illeszkedik. Véleménye szerint, ha így nézzük a költségvetést, akkor egyáltalán nem lehetünk elégedettek, mert az a középtávú pálya, amit a konvergencia-program fővázol, túlzottan optimista, nem reálisak a makrogazdasági előrejelzések.” Véleménye szerint ezt csak súlyosbítja, hogy a 2017-re vonatkozó makrogazdasági növekedés prognózisa sem reális. Majd később ezt mondja: „A közelmúltban megjelent elemzések, nemzetközi összehasonlító vizsgálatok egyértelműen kimutatták, hogy Magyarországnak az intézményi környezet tekintetében lényegesen rosszabb a pozíciója, mint az általános versenyképességet tekintve. A legsúlyosabb problémákat a jogbiztonságban, a tulajdonjogok védelmében, a gazdaságpolitika kiszámíthatóságában látják a gazdaság szereplői. Ennek megváltoztatása az, amivel lehetne plusztőkét vonzani, illetve a versenyképességet javítani, és nem elsősorban az adórendszeren keresztül.” Szerintem elég súlyos szavak ezek ettől a két szakembertől.

De most nézzük akkor a 2017-es költségvetést, hátha próbálunk ebben valami olyat mondani, ami igazolja, hogy talán beleolvastunk vagy elolvastuk ezt a költségvetést. A költségvetés tervezete szerint jövőre a kormány a szociális területre kevesebbet fog költeni GDP-arányosan, és a kiadások megoszlását tekintve is, mint az idén. A szociális támogatások mértéke nagyrészt változatlan marad, csupán néhány ellátás összege nő, de pofátlanul alacsony mértékben, miközben az állam magára és a vezetőire jövőre is többet fog költeni. Mindez a létminimum alatt élők arányának emelkedése mellett azt jelenti, hogy a kormány semmit nem ad abból a növekedésből, ami várható. Magyarország még mindig alulteljesít a szociális kiadások tekintetében.

Tekintettel arra, hogy az idejű költségvetés módosítására már most szükség van, így értelmetlen tavasszal a jövő évi költségvetés tervezetét tárgyalni. Még a 2015-ös zárszámadást sem ismerjük. Ráadásul itt el kell mondani, hogy amúgy hoztak önök egy olyan törvényt, hogy kormányhatározatban bármikor bármit csinálhatnak, úgyhogy maga a költségvetés is majdnem felesleges.

A szociális területen látható egy-két javulás - csak a mai számokhoz képest -, ennek ellenére továbbra sem tesz érdemi előrelépéseket a kormány annak érdekében, hogy csökkenjen a szegénységben élők száma Magyarországon, hogy a szociálisan rászorulókat, köztük kiváltképpen a gyermekeket, időseket megfelelő minőségben és mennyiségben hozzájussa-

nak a szociális szolgáltatásokhoz, támogatásokhoz. A kormány továbbra sem teszi jóvá az általa hat év alatt elkövetett bűnököt, a szegényellenességet, a bűnbakképzést és az előző évek súlyos megszorításait. A jövő évi költségvetés is a gazdagok további gazdagodását szolgálja.

Itt néhány adatot azért mondanék. Érdemes megjegyezni, hogy a bevételi oldalon számos adónál emelkedés látható, attól függetlenül, hogy az adócsökkentést tervezték meg kifizető célul. Így például a lakossági illetékeknel 25,5 milliárdos bevételnövekedéssel számol a kormány, annak ellenére, hogy állítólag csökkentette az illetékek számát és összegét.

(23.20)

Azt is ki kell emelni, hogy a pénzügyi tranzakciós illeték jövőre már 205,7 milliárd forintba fog rúgni, ami 5,7 milliárdos emelkedést jelent. Államtitkár úr, maga is nagyon jól tudja, hogy ezt a magyar lakosok fizetik meg. Végső soron ezt is az emberek fizetik meg, ahogyan a biztosítási adót vagy a távközlési adót is. Ehhez képest leltünk egy sort a költségvetésben, amit remélem, hogy államtitkár úr meg fog magyarázni, mert egy elég érdekes szám: a játékadóból jövőre 25 százalékkal kevesebb bevételt várnak az idei évtől. Az idei évben vártak 41,2 milliárd forintot, erre 2017-ben 30,8 milliárd forintba csökken ez a sor, bár megemlíteném, hogy volt olyan év, hogy a játékadóból közel 100 milliárd forint folyt be a költségvetésbe, amikor nem Andy Vajna pénztárcáját tömte ki a kormány, hanem a költségvetésbe kellett befizetni ezt az összeget. Persze az is lehet e bevétel csökkenésének az oka, hogy Andy Vajna felkerült a százas leggazdagabb listára, ahol csak a 16. helyen van, de jó lenne, ha az első tízbe is bekerülhetne, ezért a költségvetésből adjunk már neki gyorsan egy kis pénzt. Talán még nem kapott eleget, és a feleségének nem tudott elég gyémántgyűrűt venni, és az nagy szégyen, ha egy férj nem tud a feleségének gyémántot venni.

Térjünk ki arra is, hogy nemcsak mi bíráljuk és a gazdasági szakemberek ezt a költségvetést, hanem érdekes egy-két sort kiolvasni az ÁSZ jelentéséből is, államtitkár úr. Soha nem volt még ilyen vékony az Állami Számvevőszék költségvetéséről szóló jelentése, amely ráadásul meglehetősen szellősre is sikerült. Mindez azt mutatja, hogy a testület egyre inkább egy gittegylet, amely vagy nem végez kellően alapos munkát, vagy nem meri papírra vetni azt, amit gondol. Érdekes, hogy az ÁSZ szerint az átláthatóságot növelő elem a bevételek és a kiadások hármas csoportosítása, a működési, hazai felhalmozási, uniós fejlesztési bevételek és kiadások. Csak azt felejtik el hozzátenni, hogy így nehezebb összevetni az előző évek összegeivel, amikor kiadás, bevétel, támogatás oszlopok szerepeltek.

Ezzel együtt az alábbiakat érdemes kiemelni a jelentésből, és csak egyetlenegy tételt olvasnék fel, államtitkár úr. A költségvetési cél teljesülése szem-

pontjából általános kockázatot jelent, hogy a kiadási előirányzatok 53,3 százaléka úgynevezett felülről nyitott, azaz törvénymódosítás nélkül túlléphető előirányzat. Államtitkár úr, végighallgattuk azokat a kormánypárti felszólalásokat, amelyek dicsérték az elmúlt évek költségvetéseit, sőt volt olyan felszólaló, aki felszólalási idejének több mint a felét az előző kormányok költségvetésével foglalta el, és csak néhány percet beszélt a 2017-es költségvetésről.

Én azt gondolom, hogy nincs minek örülniük a magyar családoknak, se a 2015-ös, se a 2014-es, se a 2016-os, se a 2017-es költségvetés miatt. Folyamatosan azt mondták, hogy a jövő évi költségvetésnél áfát fognak csökkenteni, jó lesz a nyugdíjasoknak, mert most már minden nap tíz tojást fognak elfogyasztani, két kiló csirkehúst, öt liter tejet fognak meginni, mert tudjuk, hogy a nyugdíjasok így étkeznek és ennyit esznek naponta, és ettől mennyivel nő a nyugdíjasok bevétele, mennyi megtakarításuk lesz, meg a magyar családoknak is. Azt viszont nem mondják el, hogy a benzin árát mennyivel fogják emelni. Hogy is fog ez történni, államtitkár úr? Hogy is van ez a költségvetésben? Nagyon jól tudjuk, ha a benzin ára, a benzin forgalmi adója növekedik, akkor az rá fog terhelődni a fogyasztási cikkekre vagy a szállítási költségekre. Ráadásul a gazdasági szakemberek azt mondják, a mai napig nem tudják, hogy fogják kivitelezni azt a számítási módszert, ahogy a jövedéki adót emelni próbálják majd, ha a benzin világgpiaci ára csökkenni fog.

Államtitkár úr, ha annyira jól működne Magyarországon a családokat támogató rendszer, amit többen elmondtak - Bánki Erik is elmondta, hogy Európában talán nincs még egy olyan nagyvonalú ország, amelyik ennyit költene a családokra -, akkor valaki magyarázza már meg nekünk, hogy miért nem csökken a szegénység Magyarországon. Miért nem tudjuk számokkal alátámasztani azt, hogy ennyit költenek az egyik oldalon a családokra, és ennyivel csökken a szegénység? Mert talán nem azokat a családokat és azokat a rétegeket támogatják évről évre, amelyek rászorultak lennének arra, és ténylegesen segítséget kellene, hogy kapjanak. Azt soha nem mondják el, hogy a 16 százalékos adó nyertesei 74 százalékban a gyermektelen családok. A családi adókedvezményről nem láttam még egy kimutatást, államtitkár úr, mutassák már ki számokkal alátámasztva, hogy hány három- vagy többgyermekes család van Magyarországon, aki a havi 99 ezer forintot igénybe tudja venni százszázalékosan. Több mint 600 ezer forint bevételének kell egy családnak lenni ahhoz, hogy a három gyermek után járó havi 99 ezer forintot igénybe tudja venni. Államtitkár úr, hány családot jelent ez? Hiszen arról beszélünk, hogy 4,2 millió ember él a létminimum alatt Magyarországon. A közelében nincsenek ennek az összegnek!

Mondhatjuk azt, hogy talán azért nem működik ez a családtámogatási rendszer, mert perverz az elosztás Magyarországon, a gazdagokat nagyon nagy mértékben támogatja, a szegényebbeket meg egyál-

talán nem, vagy csak kis mértékben. Ezen kellene változtatni. Azt mondjuk már több éve, hogy ezt át kellene gondolni. Amikor azzal jönnek, hogy hány ezer forinttal emelkedett a minimálbér, azt nem mondják el, hogy az nem emelkedett olyan mértékben, ahogy kellene, amit zsebben visz haza a dolgozó. Amit az állam felé befizetünk, a járulékos költségek, azok persze nagyban megemelkedtek, de amit a dolgozó megkap, az nem olyan mértékben emelkedett. Nem annyit visz haza a dolgozó, amennyit kellene!

Holnap részletesen ki fogok térni azokra a KSH-adatokra, amelyekkel alá fogom támasztani, hogy miért torz és perverz az a családtámogatási rendszer, amelyik Magyarországon évek óta működik. Talán csak egyetlenegy adat: a Szocialista Párt kormányzása alatt a minimálbér adómentes volt. Önök azzal kezdték a kormányzásukat, hogy a legkisebb keresetűekre kivetették a 16 százalékos adót. Jó lenne, ha ezt ennyi év után átgondolnák. Holnap fogom folytatni adatokkal alátámasztva, államtitkár úr, csak a KSH-ból dolgozva, és remélem, hogy néhány adatról meg fogom tudni győzni.

Még egy mondat Bánki Erik képviselőtársamnak. Én azért félek a turizmustól. Az elmúlt években nem vették észre, hogy ez sikerágazat. A trafikok, a föld, a kaszinók lenyúlása után van még egy ágazat, amit nagyon gyorsan le kellene nyúlni, mert abban nagyon nagy bevétel volt az utóbbi években. Ne csinálják, képviselő úr! Ne csinálják! Legalább egy szektort hagyjanak már békén, és hagyják, hogy jól működjön! Egy mondatát, amíg élek, megjegyeztem, tisztelt képviselő úr. Amikor a kaszinótörvényt, nem tudom, hanyadjára módosították, a felszólalásában azt mondta, hogy előbb letisztítottuk a piacot. Ez meg is történt, mert kétszereplőssé vált. Ne tegyék ezt a turizmussal is! Legalább egy ágazat hadd legyen Magyarországon, amelyik még működőképes maradhatna, mert amihez hozzányúlnak, azt tönkreteszik! Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A kormány nevében Banai Péter Benő államtitkár úr kért szót. Parancsoljon, államtitkár úr!

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Azt gondolom, az természeteszerű, hogy az ellenzéki pártok gazdaságpolitikai elképzelései a kormánypártokétól eltérőek, ez az eddigi hozzászólásokból is kiderült, és azt gondolom, hogy ez így van jól. Mindazok a számok, amelyeket idéztem, amelyeket bárki megnézhet a nemzetközi szervezetek honlapjain, és amelyek alapján a 2017-es költségvetés készült, mégiscsak azt mutatják, hogy a gazdaságpolitika jó irányba megy.

Azon túl, hogy abban, úgy látom, konszenzus van, hogy jövőre 3 százalék körül növekedhet a magyar gazdaság, azon túl, hogy az államadósság csökkentésének mértékében, az államháztartási hiány

érdemben 3 százalék alatti szintjében, a foglalkoztatottság bővülésében vagy a folyó fizetési mérleg maxi többletében nincs vita, azért érdemes arról is beszélni, hogy, ahogy képviselő asszony, Bangóné említette, a családok számára mit jelent ez a költségvetés. És arról is érdemes beszélni, hogy mindazok a változások, amelyek felsejlenek előttünk a 2017. évi költségvetési törvényjavaslatból, mennyire tisztán olvashatóak ki, mennyire átlátható, transzparens ez a költségvetés.

(23.30)

Úgyhogy ezt említve, a képviselő asszony által említett szakértői észrevételek kapcsán hadd mondjam el azt, hogy a 2017. évi költségvetési törvényjavaslat a 2016. évi várható kiadásokra és bevételekre épült. Értelemszerű, hogy a parlamenti vitában a 2016-os eredeti számokat és a '17-es tévyszámokat hasonlítjuk össze, de a prognózisainkban mind a makropályát illetően, mind a költségvetési bevételeket, kiadásokat illetően egy frissített 2016-os számsort láthat a tisztelt Országgyűlés. Kérem, nézzék meg a 2016. évi makrogazdasági prognózist, hasonlítsák össze az egy évvel ezelőtt készített prognózissal: látni fogják, hogy milyen különbségek vannak. Például az inflációban. Abban, hogy 0,4 százalékos inflációval számolunk, aminek jelentőségére, ha megengedik, később felhívom a figyelmet.

Való igaz, hogy 2010 előtt voltak olyan előrejelzések a költségvetés várható kiadásairól és bevételeiről, amelyeket a széles publikum megismerhetett. Az a probléma, hogy sajnos ezeknek a valósághoz semmi közük nem volt. A kormányzat a múlt adatairól részletesen, tételesen beszámol. Az említett kincstári honlapokon évtizedes távlatban ezek a számok ellenőrizhetőek, illetőleg a várható folyamatokról az Országgyűlés részére tájékoztatást ad, a Költségvetési Tanács részére tájékoztatást ad és a nemzetközi szervezetek részére tájékoztatást ad. Ez nemcsak a költségvetési anyagból olvasható ki, mert ha valaki megnézi a benyújtott javaslat 1300-as oldala környékén, egy hosszabb kitekintést lát 2020-ig, hanem például a konvergenciaprogramból is, amely szintén 2020-ig fölvezolja a várható makrogazdasági és államháztartási folyamatokat.

Ami pedig azt a fölvetést illeti, hogy mennyire tartós ez a magyar növekedés, megint, ha a kormány számaiban valakinek kétsége van, akkor kérem, hogy nézze meg a nemzetközi szervezetek számaikat. Annak az Európai Bizottságnak a számsorát, amelyikkel bizony komoly gazdaságpolitikai vitáink voltak. Annak az IMF-nek a számsorát, amellyel szintén komoly vitáink voltak. Vagy nézzék meg az OECD számsorait. Azt fogják látni, hogy bizony az a gazdaságpolitika, amit az említett szervezetek erős kritikával illettek, a legújabb dokumentumokban elismerést hagy maga után. Gurría főtitkár úr, az OECD főtitkára múlt pénteken egy hosszú interjút adott a magyar gazdasági folyamatokról. Azt gondolom, ha ő elisme-

ri az eddigi eredményeket, akkor ezeket a ténybeli eredményeket nekünk is el kell ismerni.

Kétségtelen, hogy számos feladat áll még előttünk. Ezt én magam is mindig elmondom, a költségvetés kapcsán is elmondom. De azt gondolom, ha ebből az alapból, a gazdaságpolitika ívéből nézzük a 2017-es kiadásokat és a költségvetés bevételeit, akkor bizakodhatunk abban, hogy tartós és stabil lesz ez a költségvetés. A tartósságot és a stabilitást, azt gondolom, a 2016-os költségvetés is bizonyítja eddig. Elhangzott, hogy az államháztartás központi szintjének egyenlege az elmúlt 15 év legjobb egyenlege. És az önök előtt lévő 2016. évi költségvetési törvény módosítása pluszkiadások teljesítésére ad lehetőséget úgy, hogy mellette az államháztartási hiány GDP-arányos 2 százalékos szintje, illetőleg az államadósárg csökkenése nem sérül.

Ebből a stabilitásból kiindulva, a 2017-es konkrét számokat illetően képviselő asszony kiemelt olyan területeket, ahol adónövelést vél felfedezni, ha jól értettem képviselő asszony szavait. Az gondolom, az adóintézkedéseknél célszerű a tisztelt Országgyűlés előtt lévő 2017. évi adóváltozásokat megnézni. Ott nem fog találni képviselő asszony adónövelő intézkedéseket az említett lakossági illetékek vagy a pénzügyi tranzakciós illeték területén. Miért van akkor, hogy mégis nagyobb bevétellel számolunk? Azért, mert az illetékeknél a kormányzati intézkedéseknek, a családi otthonteremtési kedvezménynek köszönhetően, annak köszönhetően, hogy a lakosság reáljövedelme évről évre növekszik, jelentős az ingatlanforgalom. Pörög az ingatlanpiac. Ennek köszönhetően az illetékbevételek is növekednek.

A gazdaságpolitikának pont az a lényege, hogy úgy is lehet az állam bevételeit növelni, hogy nem az egyes adótételekhez nyúlunk hozzá. Képviselő asszony figyelmébe ajánlom az szja területén történt változásokat is. Ugye, 2016-ban 1 százalékpontos szja-csökkenés valósul meg. De a foglalkoztatottak számának bővülése és a bruttó bérek, illetőleg a reálbérek növekedése miatt az szja-bevételek várhatóan nem fognak csökkenni. Az egyének kevesebbet fizetnek, de összességében államháztartási szinten az szja-bevételek, ismétlem, nem fognak csökkenni.

A pénzügyi tranzakciós illeték növekedési összegénél azt látom, hogy minden bizonnyal Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak nincs igaza, amikor a gazdaság kiszáradásáról beszél. Hiszen a gazdaság bővülésével együtt a pénzügyi tranzakciók és a hitelezés bővítésével is számolunk, ennek következtében a pénzügyi tranzakciós illetékből származó bevételek növekedésével is számolunk. A vonatkozó törvény egyértelművé teszi, hogy ki az illeték fizetésére kötelezett, és az a pénzügyintézet. Azt is tudjuk, hogy készpénzfelvétel esetén 150 ezer forintig nem is kell semmilyen pénzügyi tranzakciós illetékfizetési kötelezettséggel számolni az állampolgároknak. Tehát azt gondolom, egy olyan szabályozás került megalkotásra, amelyik igyekszik a terheket igazságosan és arányosan elosztani.

Játékadó. Vannak olyan adónemek, ahol közcélú felajánlásoknál a befizetendő adó csökkenthető. A játékadó esetében is ez a helyzet, csakúgy, mint például a társasági adónál, ahol sport, művészeti, kulturális célú felajánlásoknál az adó csökkenthető.

Végül a felülről nyitott előirányzatok kérdése. Igen, képviselő asszonynak abban igaza van, hogy a törvényjavaslat, hasonlóan az elmúlt évekhez, számos előirányzatnál úgymond felülről nyitott jelleggel biztosítja a kiadások teljesíthetőségét. Ezek tipikusan olyan normatív jellegű kiadások, mint a családi pótlék, az anyasági támogatás, ahol az ellátás összege rögzített, az igénybe vevők pontos számáról ugyanakkor becsléseket lehet csak készíteni. Ezek a becslések azért elég jól teljesültek, és a költségvetés megalapozottságára épp ezért mondja azt az Állami Számvevőszék és a Költségvetési Tanács, hogy megalapozottak a számok. A felülről nyitott előirányzatok rendszere tehát azt biztosítja, hogy minden kedvezményezett megkapja az őt megillető támogatást, például az európai uniós támogatások, amelyek szintén felülről nyitott előirányzatról kerülnek kifizetésre, eljussanak maradéktalanul a kedvezményezettekhez, és egyidejűleg a költségvetés tervezésekor arra figyeltünk, hogy a kiadások ezeken a felülről nyitott előirányzatokon a legreálisabban legyenek megtervezve. Azt gondolom, ezt visszaigazolta az Állami Számvevőszék, illetőleg a Költségvetési Tanács.

Végül, azt gondolom, hogy a makrogazdasági keret, a költségvetési tervezet kormánytól független szervezetek által megalapozottnak minősítése reális esélyt ad arra, hogy a családok profitáljanak ebből a költségvetésből. Képviselő asszony azt a kérdést tette föl, hogy miért örülnének a családok. Azért örülnének a családok, és bízom benne, hogy így fognak, ha a tisztelt Országgyűlés a kormányzati javaslatokat elfogadja, hogy csökkenni fog az alapvető élelmiszerek jelentős körének áfakulcsa. Annak fognak örülni, hogy az otthonteremtési kedvezmény 2017-ben növekvő összegben lesz igénybe vehető, nemcsak új lakások építése, vásárlása esetén, hanem használt lakások vásárlása esetén is. És bízom abban, hogy annak is örülni fognak a családok, hogy a foglalkoztatottak száma egyre bővülni fog, és bizony csökkenni fog a szegénységben élők aránya.

Ebben a reményben kívánom azt, hogy a képviselő asszony, illetőleg a képviselő urak által említett költségvetésben előttünk álló problémák és feladatok mellett a megoldásokat is lássák, és tudják támogatni a költségvetési javaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

(23.40)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. A Fidesz képviselőcsoportjából Pócs János képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

PÓCS JÁNOS (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Egy kicsit nehéz

helyzetben vagyok, nem azért, mert több mint 16 órán át tárgyaljuk a költségvetést, hanem azért, mert egy szocialista képviselő után kell szólnom a költségvetéssel kapcsolatban.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Képviselő Asszony! Ha 2010 után a jelenlegi kormány semmi mást nem csinált volna, csak továbbment volna a szocialisták által megkezdett úton, akkor több ezer milliárd forint hiányozna a magyar emberek zsebéből, és több ezer milliárd forinttal több lenne a magyar állam zsebében. *(Bangóné Borbély Ildikó: Hátha kevesebb jutott volna a Matolcsynak!)*

Tisztelt Képviselőtársaim! A 16 órás vita után néhány fontos, sértő és alaptalan szó maradt meg bennem az ellenzéki képviselők megnyilvánulásaiából. A költségvetést érintették olyan szavakkal, hogy vasút, perverz, sportszarnok, közfoglalkoztatás, csőszerezés, depresszió. De talán ezek a szavak jellemzik is az ellenzéki képviselők lelki hangulatát. *(Derűltég a Fidesz soraiban.)* Ami mellett, úgy gondolom, hogy nem mehetünk el szó nélkül, amikor az ellenzéki képviselők azt fogalmazták meg több alkalommal, hogy az a költségvetés, amit ma tárgyaltunk és holnap is tárgyalni fogunk, ez sok száz milliárd forint elherdálásáról szól. Tisztelt Képviselő Asszony és tisztelt ellenzéki Képviselőtársaim! Én azt szeretném kérni, hogy akkor önök menjenek ki az emberek közé *(Bangóné Borbély Ildikó: Szoktunk!)*, mondják meg, hogy mit tartanak önök elherdálásnak. Talán azt a több ezer milliárd forintot tartják elherdálásnak, ami az szja Európában legalacsonyabb értéke? Mondják meg azoknak az embereknek, akik az szja miatt több ezer milliárd forinttal többet visznek haza, a magyar családoknak, hogy önök úgy látják, ez több száz milliárd forint elherdálását jelenti.

A következő költségvetési év szól a gyermeket nevelő magyarok és a házastársak családi adókedvezményéről. Mondják meg nekik, hogy önök úgy látják, hogy ez elherdált több száz millió forintot jelent.

De tessenek megmondani az egészségügyi dolgozóknak, akik kiemelt támogatást fognak kapni 2017-ben, hogy ez önök szerint elherdált több milliárd forint.

Vagy azoknak a családoknak, amelyeknek igenis az alapvető élelmiszerek tekintetében, a tej, a tojás, a baromfiúság a sertéshússal együtt csökken az áfája, ezáltal több pénz marad az emberek zsebében, önök ezt úgy látják, hogy ezek elherdált százmilliók. Ahogy az éttermi szolgáltatással kapcsolatban is önöknek ez a véleménye.

Tovább fog nőni a következő évben a kétgyermekesek családi adókedvezménye. Az elsőházások adókedvezményéről beszélünk, arról beszélünk, hogy Magyarországon minden családnak biztosítani kell az új lakás vagy a saját ház lehetőségét. Az építőiparban 27 százalékról 5 százalékra csökken az áfa és több tízmillió forintot kapnak a családok azért, hogy Magyarországon önálló házzal, önálló lakással rendelkezzenek.

A pedagógusok fizetése jelentősen meg fog emelkedni. A felsőoktatásban 10 százalék, majd plusz 5 és még egyszer 5 százalék.

A hivatásos állományú rendvédelmi és honvédelmi dolgozóknál 5 százalékos béremelésről beszélünk.

Az egészségügyben és a szociális szférában jelentős többletforrásról beszélünk.

Ha ezeket önök úgy látják, hogy több száz milliárd forint elherdált pénz, akkor azt szeretném tisztelettel kérni önöktől, hogy menjenek ki, mondják meg az embereknek, hogy önök ezt feleslegesnek tartják, elherdálnak tartják, és önök szerint az a kivezető út, amit akkor tettek, amikor elvették a nyugdíjasoktól, a pedagógusoktól és mindenkitől az egyhavi fizetést.

Igenis, tisztelt képviselőtársaim, annak reményében, annak biztos tudatában, hogy a magyar gazdaság növekszik, a magyar gazdaság megerősödött, vissza tudtuk fizetni az IMF-hitelt, az európai uniós hiteleket, csökken az államadósság. Ezek jegyében és ezek birtokában jelenthetjük ki, hogy a 2017-es év az adócsökkentésről és az otthonteremtésről fog szólni.

Javasolom tisztelt képviselőtársaimnak, ellenzéki képviselőtársaimnak, hogy akik mindenféle egyéb, már említett jelzőkkel kívánták ellátni a törvénycsomagot, hogy a tervezett intézkedések tanulmányozása mellett mélyedjenek el a korábban, mondjuk, hét-nyolc évvel ezelőtt benyújtott költségvetési javaslatokban, és azokkal hasonlítsák össze a következő év költségvetési büdzsáját. A gazdasági erő, a növekedés a 2010-ben a tönk szélén álló Magyarország talpra állításával most sikerült elérni, hogy a családok, a vállalkozások terhei csökkennek, a fogyasztás élénkítése pedig előtérbe kerül. A költségvetés már jó néhány éve nem az eladósodás, nem a válságkezelő megszorítások, a kétbalkezes költségvetés, hanem a csökkenő terhekről, az építkezésről, a jól megtervezett, kiszámítható költségvetésről szól. Persze tudjuk, hogy a liberális sajtó nem nagyon tud emellett elmenni szó nélkül, hogy jövőre nem attól kell rettegni, hogy kinek lesz nehezebb, kinek jut kevesebb, hanem újra arról van szó, hogy kinek mi kerül majd kevesebbe és kinek mi lesz majd könnyebb.

A magyar családoknak lesz könnyebb, tisztelt képviselőtársaim, a 2017-es év. Igaz, az önök elvárásával szemben nem a bankoknak, nem a multiknak, nem az illegális bevándorlóknak *(Bangóné Borbély Ildikó: Csak Matolcsynak!)*, bármennyire is kétségbeesítő ez önök számára itt az ellenzéki padosorokban. *(Dr. Józsa István: Honnan veszed?)* A családokat érintő kedvezményeket az előttem szólók már említették, én arra szeretnék kitérni, hogy melyek azok az intézkedések, amelyek az élelmiszer-ágazat területén jelentkeznek, és könnyebbséget, valamint biztonságot jelentenek a magyar emberek számára. A magyar családok 2017-ben a korábbinál olcsóbban tudnak majd egészséges mezőgazdasági termékeket tenni az asztalra, mivel a sertéstőkehús áfájának csökkentése után a baromfiúság, a friss tej ára is csökkenni fog 5 százalékkal. Ilyen alacsony, 5 százalékos áfakulcs a korábbi szocialista kormányok alatt egyetlen élelmi-

szer területén sem volt. A jelenlegi gazdasági stabilitás azonban megengedi, hogy 35 milliárd forintnyi adóbevételt feláldozva, a családok megélhetését könnyítve és ezáltal a kereslet felpörgésével segítse a baromfi- és a tejágazatot is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az áfacsökkentés eddigi lépései az érintett szektorok fehéredéséhez is hozzájárulhatnak. Ez remélhetőleg a 2017-ben életbe lépő intézkedések esetében is tapasztalható lesz. Az áfacsökkentés nyomán könnyebb lesz a jogkövető vállalkozások helyzete, mondhatni, egyszerűbb lesz becsületesnek lenni. Ez jól ki fogja egészíteni az áfacsalások hatékonyabb kiszűrése érdekében hozott intézkedéseket. Az EKÁER rendszer további bővítése, ami már jelenleg is 550 milliárd forint többletbevételt jelentett, amit vissza tud adni a kormány különböző intézkedések révén az embereknek.

A NAV hatékony munkája a becsületes vállalkozások biztonságát fogja növelni.

Az asztalra kerülő élelmiszerek, egyúttal a családok biztonságáról pedig a Nébih fog gondoskodni. A cél, hogy minél több család asztalára biztonságos, kiváló minőségű magyar élelmiszer kerüljön. Ennek érdekében a 2017-es évben biztosított költségvetési források teremtik meg a korábbiakhoz hasonló színvonalú hatósági munka elvégzésének a lehetőségét. A magyar fogyasztók biztonsága szempontjából fontos, hogy fokozatosan kiszoruljanak hazánkból a külföldi silány minőségű, olykor hamisított élelmiszerek, és biztosítani tudjuk a kistermelők egyre nagyobb arányú értékesítését a helyi piacokon, a menzákon, a közétkeztetésben egyaránt. Erre remélhetőleg minden lehetőségük meglesz a kistermelőknek, a kormány minden eddiginél többet kíván költeni a gyermekétkeztetésre.

A Nébih költségvetési forrásokra támaszkodó hatósági munkája és minősítésbiztosítási programja 2017-ben is minden bizonnyal olyan lépéseket enged meg, amely biztonságos élelmiszerlánc megteremtését fogja garantálni a biztonságos élelmiszerhez jutás tekintetében minden magyar család asztalára.

(23.50)

A legfontosabb a költségvetésben a magyar emberek biztonsága, megélhetése és egészsége. Ezeket a dolgokat garantálja a következő évi költségvetés, amit kérek tisztelettel a képviselőtársaimtól, hogy támogatni szíveskedjenek. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjából Lukács László György képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Urak! Tisztelt Képviselőtársaim! Ha az egészségügy iránt érdeklődő nézi a költségvetést, általában arra keresi a választ vagy azokat a sorokat

keresi, amiből megállapítható, hogy lesz-e elég pénz arra, amit el akarunk látni egy-egy évben, amire az egészségügy ellátásra hivatott. Azaz sokan nem is gondolnak rá, lesz-e elég pénz arra a bürokráciára vagy háttérintézményre, amely az ellátáshoz szükséges, lesz-e elég pénz azokra az intézményekre, amelyek a betegek ellátásához szükségesek, és lesz-e arra elég pénz, hogy a humán erőforrást, illetve az eszközöket, tehát mindazt, ami, ha úgy tetszik, a kopó alkatrésze és a napi úgymond kenőanyaga az egészségügynek, arra elegendő pénzt biztosít-e a költségvetés. Illetve azt is nézi a kereső szem, hogy lesz-e valami változás érdemben az egészségügyi kiadásokban, jellemzően közkiadásokban, hiszen a költségvetés erre szolgál. De talán azért, hogy megértsük, miért is fontos, hogy ezeket keressük, meg kell érteni egyáltalán azt is, hogy mi zajlik az egészségügyben.

Talán evidenciaként említhetjük, hogy az elmúlt évtizedek rohamos fejlődése, technológiai fejlődése, az életkornak, az emberek életkorának a kitolódása, a személyes egészségügyre fordított figyelem és az ezzel kapcsolatos igények növekedése egy rettentő mértékű költségnövekedést eredményezett az egészségügyben. Ha megnézzük a többi ágazathoz viszonyítva, illetve arra tekintve, egy egyenes tendenciát látunk, és nyugodtan kijelenthetjük, hogy ha ez a tendencia folytatódik, akkor az egészségügy lesz az az ágazat és a közkiadások területén az a terület, amely a legnagyobb költségigénnyel fog rendelkezni, és egy folyamatos, egyenlő arányban növekvő tendenciát mutat. És persze azt is hozzá kell tenni, hogy igaz az egészségügyre az, hogy az egyre több ráfordított pénz nem fog egyre nagyobb egészséget, egyre jobban működő egészségügyet eredményezni, hiszen valahol megtörik ez az ábra, és nincs az, hogy a feneketlenül beleöntött pénz egy sokkal jobb vagy feneketlenül jobban teljesítő egészségügyet eredményez.

De amikor a költségvetés számaint vizsgáljuk, akkor két viszonyszámot kell mindenképp szem előtt tartani, az egyik a térségi szempont, azaz Magyarország és a hozzá hasonló államok, és itt azért mondom kifejezetten a térségeket, mert bár hallottuk a mai napon, hogy Görögországgal, Portugáliával, Spanyolországgal, de hozzátehetjük egyébként Luxemburgot is, tehát olyan országokkal összehasonlítva érdekesebb képet kapunk, de mégis a saját térségünkben Csehországhoz, Szlovákiához, Romániához viszonyítva, a hasonló társadalmi háttérrel, hasonló történelmi háttérrel rendelkező országokat is meg kell tekinteni, hogy hogy állunk, de meg kell nézni, hogy az egymáshoz viszonyított évek sorában hogy állunk, azaz mit mutat az egészségügyi költés, a közkiadások sora Magyarországon.

Ha kicsit tágra vesszük, tehát akár a környező országokra, és ahogy mondtam, a szomszédokra tekintünk, akkor azt látjuk, hogy a magyar egészségügy igencsak megsínylette, de egyébként az összes közép-kelet-európai ország is megsínylette a rendszerváltozás utáni éveket, és hogyha a kiadások nemzeti össztermék arányában vonatkozó számaint néz-

zük, akkor az 1990-es évektől kezdődően a közkiadásokban is egy hatalmas hullámmást láttunk, ami hol felfelé indult, hol lefelé kanyarodott, függően attól, hogy éppen milyen politikai akarat befolyásolta azt, hogy mennyit költünk az egészségügyre.

Most mindenesetre már ott tartunk, illetve az elmúlt időszakban ott tartottunk, és ebben nem az elfogultság beszél belőlem, hanem a „Jó állam” jelentésre lehet alapozni még mindig az állam egészségügyre fordított közkiadás GDP-arányos százalékát, amelyben ha tisztán látjuk a számokat, azt láthatjuk, hogy 2010-2013-ig volt egy csökkenés, amely 5,6 százalékról 4,7 százalékra csökkent, majd innen azért egy emelkedés történt, ha nem is nagy, de egy kisebb emelkedés, ami most körülbelül 5 százalékos GDP-arányos költésnél fagyasztotta be az országot. Ha kitekintéssel élünk a környező országokra, akkor látunk velünk hasonlóan költő, de sajnos nálunk sokkal többet az egészségügyre közkiadásokból fordító országokat. Így lett bezegorszag például Csehország vagy Szlovákia, akik, ha úgy tetszik, ebben állórajt mellett, én úgy gondolom, megelőztek minket. Természetesen ezek az adatok az OECD-nek a Health at a Glance 2015-ös összegzéséből, illetve kimutatásából származnak, tehát egy nemzetközi szervezet mérte ezeket az adatokat nálunk.

Amit további gondként egyébként meg lehet állapítani, és ez talán Magyarországon egy fokozott probléma, hogy nemcsak az állam költ az egészségügyre, hanem a magánszemélyek is költenek, az ő költésük viszont a környező országokhoz képest is viszonylag magas, ezek közül kiugró a gyógyszerköltekezés a saját zsebből, tehát az állampolgárok a GDP 2,2 százalékát erre költik.

Ami viszont a másikat illeti, az E-alap alakulását, valóban igaz és azt el lehet mondani, hogy a nominális növekedés az E-alap főösszegében például tetten érhető, és folyamatosan megjelent egy emelkedés. Persze ebben benne vannak olyanok, hogy 2013-ban megjelent benne a rokkantsági és a rehabilitációs ellátások száma, amely egyből 300 milliárdal megdobta ezt a költségvetési sort. Tehát lényegében egy kis torzítás van, viszont a GDP-arányos növekedést nagyon szolidan tudtuk felmutatni.

A probléma tehát a jövőre nézve is a finanszírozásban van, és itt egy olyan dologra szeretném felhívni államtitkár úr figyelmét, talán ez megfontolásra alkalmas, illetve vitaindítóra alkalmas, hogy folyamatosan nőtt a magyar egészségügyi közkiadások összetétele, az adóból finanszírozott része folyamatosan nőtt, amíg a járulékbefizetésből finanszírozott része egy csökkenő arányban volt, ez a járuléksökkentéseknek volt köszönhető. Azonban értve azt a célt, hogy a járuléksökkentésekkel a kormány célja a munkavállalás ösztönzése volt és a munkahelyek teremtése, ha hosszabb ábrán nézzük a járuléksökkentéseket, illetve akár -növekedéseket, semmilyen egymásra gyakorolt hatása nincs a foglalkoztatottságban, legalábbis egy ilyen diasorral rendelkezem én. Tehát valószínűleg az a tézis, hogy a járuléksökkentéssel növekszik a mun-

kahelyteremtés, illetve több munkahelyet teremtünk, az nem igaz, viszont az egészségügyi kasszán, én úgy látom, hogy azért üt egy akkora rést, amely egy nyíló ollót jelent, ami azt jelenti, hogy az adóból sokkal nagyobb finanszírozási többletet kell akkor ezáltal az egészségügyre fordítani.

(Az elnöki széket dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

A finanszírozási problémával még egy óriási gond az, hogy Magyarországon közel 4 százalék a saját zsebből, az úgynevezett out of pocket kiadásokból finanszírozott költés, ami egyébként Mexikó, Svájc, illetve Korea után a legnagyobb a fejlett országoknál. Tisztán látszik tehát a képből, hogy van honnan feljönni, van honnan javítani és van mire költeni. És hogy talán hol is állunk, azt nyugodtan mondhatjuk kritikai megjegyzésként, hogy nincs stabil forrásteremtési stratégia még mindig az egészségügyben, az államháztartási kiadásokon belül az egészségügyi közkiadások egyébként csont utolsók százalékos arányban az összes környező országban, 10 százalékot fordítjuk a közkiadásoknak egészségügyre, és ez, úgy tűnik, nem egyezik az emberek akaratával, hiszen a lakosság körében mért felmérésben 80 százalék feletti azoknak az aránya, akik akár többletpénz elköltésével is inkább az egészségügyre költenének. Jelzem, az oktatás ebben például 50 százalékon áll.

De merüljünk el nyugodtan a részletekben is, a részletek pedig úgy állnak, és nem akarok ismételnit teljesen számokat, hogy 167 milliárd forintos többletről beszélünk, de valóban el kell ismerni azt a többletet, amit most az egészségügyi, ha úgy tetszik, kassa tágabb kitekintésben kap. Ezt senki nem vitatta el, a problémát szimplán abban látom, és az ellenzéki kritika ebben fogalmazódott meg, hogy álláspontunk szerint az ország teherbíró képessége, az emberek akarata sokkal hamarabb előirányozta azt, hogy egy ilyen arányú növekedést kellett volna kieszközölni. Úgy gondolom, hogy erre nem volt szükség, hogy hét évet várjunk rá. Természetesen a gazdaságpolitikai konzervatív hozzáállásban vagy a stabilitást váró hozzáállásban lehet vitatkozni, de az emberek hozzáállása mindenképpen az lett volna, hogy erre hamarabb, illetve hasonló vagy ennél nagyobb összegeket fordítsunk.

Ami kiugró talán, a gyógyító-megelőző kasszán belüli növekedés, a természetbeni ellátásoknál az úgynevezett gyógy-meg. kasszán belüli növekedés. Itt a Jobbik Magyarorszáért Mozgalom egyébként egy olyan, szerintem reális módosító csomagot próbál letenni az asztalra, ami ellensúlyozni fogja azt, hogy a gyógyító-megelőző kasszán belül az összevont szakellátás túlsúlyát ellensúlyozzuk és felzárkóztassuk hozzá például a fogászati ellátást, például az alapellátást vagy például a mentést is.

Hiszen azt láttuk, hogy a 2014. évi költségvetéshez képest, ahol az összevont szakellátás az arányá-

hoz képest 66 százalékon állt, az most 71 százalékra csúszott fel, tehát ha úgy tetszik, egy összevont szakellátási, tehát egy szakellátási fejnehéz gyógy-megkasszával dolgozunk, tehát mindenképpen ildomos felfejleszteni a leszakadóban lévő, mondom, háziorvosi vagy akár védőnői vagy fogászati kasszát is. Ehhez egyébként módosítókkal éltünk, teljes mértékben azért, hogy ezt az egyensúlyt helyrebillentsük, és ténylegesen kialakuljon az arányos elosztás ezen belül.

(0.00)

Amit nem találunk, és ami hiányzik: érintettük azt, bár Varga Mihály életpályamodellről beszélt az egészségügyben, de azt tudjuk, hogy ez nem életpályamodell lesz, hanem bérfejlesztésről beszélünk, ha bérfejlesztés, akkor talán megvan egy másik soron, és még egyelőre nem stipulál, tehát nincs külön megnevesítve, hogy mennyi is lesz, elfogadjuk, hogy erről különböző tárgyalások vannak. Viszont az alapellátás fejlesztésének az I-II. üteme szerepelt az előző évi költségvetésekben, 10 milliárd forint - ezt most nem találjuk, pedig egy III. ütemre nagy szükség lett volna.

A másik kérdés, hogy mi lett a dohányipari különadóval. Ez körülbelül 11,5 milliárd forint volt, most félmilliárd összesen, tehát 500 millió forint van belőle. Azért is érdekes talán, hogy hova lett, vagy hogy mi a célja, vagy hogy hova lett átcsoportosítva, hiszen ez kifejezetten egy olyan szektorális különadó, amely az egészségügyben okozott károknak az ellentételezésére szolgál, és úgy gondolom, hogy egy vesélyes iparággal - és akkor itt fogadják meg, és emlékezzenek rá, hogy ahogy nem az e-cigi-lobbi beszélt belőlünk, és nem a cigarettalobbi beszélt belőlünk, itt az ékes bizonyítéka, hogy nem a cigarettalobbi beszél belőlünk - ezt az adót, ezt a különadót igenis meg kellene fizettetni, sőt többletbevétellel kellene számolni, pontosan azért, hogy az egészségügyi kasszában még nagyobb részt tudjon vállalni a finanszírozásból. Tehát az a kérdés, hogy hol van ez az adó.

A másik: nem látjuk tisztán, hogy a kórházi adósságoknak a sora hol lesz. Az előző évi kasszában a kórházi adósságokra, ha jól emlékszem, számoltunk. Érdemes erre is most egy úgymond külön sort felállítani, hiszen egy 40 milliárdos adósságtömeggel küzdenek az intézmények, amelyeket mindenképpen tisztázni kellene. Persze ennek az újratermelődését is meg kellene akadályozni, de itt szeretném megjegyezni, hogy az összevont szakellátásnál egyébként a finanszírozási többlet például abba az irányba mutathat, hogy megakadályozzuk ezt az újrahalmozódást. Tehát ezt egyidejűleg mindenképpen tisztázni is kellene, vagy ki kellene ütni.

A másik egy nagyon parcionális, de fontos kérdés az emberek szempontjából: a patikai ügyeleteknek a kérdése. A patikai ügyeleteknél nagyon régóta tervben van, hogy rendezik, ehhez az egyik rendezési terv az volt, hogy pluszforrásokat fognak kapni - nem

nagy összegről beszélünk, 1-2 milliárdos nagyságrend -, de ez sem szerepel, ami annyit feltételez, hogy 2017-re nem fog tisztázódni a patikai ügyeleteknek a rendszere. Itt arról van szó, hogy a patikai ügyeleteknél a nyitvatartás során okozott úgymond veszteségeket finanszírozási díjjal ellentételeznék a kormány, tehát egy állami juttatással az ügyeletes patikák részére. Ez nem szerepel, tehát ez most itt zárójelbe tette, hogy egyáltalán lesz-e patikaiügyelet-módosulás.

Ami meg azt illeti, hogy mire mennyit költhetnénk, az egyik nagy probléma, hogy ha bérekről és béremelésről beszélünk, még mindig nem tudjuk, hogy mennyi egészségügyi szakdolgozója vagy például mennyi orvosa van Magyarországnak, hiszen nincs hiteles HR-nyilvántartása Magyarországon semelyik hatóságnak. Jómagam megkérdeztem egy írásbeli kérdésben, hogy ugyan tudjuk-e, hogy hányan vannak, akik ténylegesen, aktívan dolgoznak, és nem azok, akik egyébként különböző állásban és jogviszonyban egy-egy kórházhoz be vannak jelentve, és nem pecsétszám alapján, és nem nyilvántartás alapján, hanem tényleges HR-nyilvántartás alapján, tehát hány fő aktív dolgozó gyógyítónk, hány fő aktív dolgozó szakdolgozónk van. Egy ilyen HR-nyilvántartás nélkül talán nem is tudjuk, hogy mekkora bértömeget kellene konszolidálni vagy emelni.

Másrésről nagyon fontos azt is látni, hogy - az ÁSZ is kijelentette - egy nagyon komoly bérezési feszültség is van. A hozzávetések szerint talán egy olyan 150 milliárd forint lenne az, amivel el lehetne indítani egy felzárkózást. Bárhogy is nézem talán, a 150 milliárd forint nem fog kiférni most ebben az évben, illetve 2017-ben bérfejlesztésre.

Az intézményi adósságokról szóltam, így most engedjék meg, hogy azért pár olyan módosítóra egy percben felhívjam még itt a figyelmüket, amelyek szerintem különösen fontosak. Ilyen az egészségügyi civil szervezetek támogatása, amely bár külön soron folyamatosan megjelenik, de nem elegendő mértékben. Említhetnénk például a Magyar Gyermekonkológiai Intézetet, a Rákbetegségi Országos Szövetséget, a Magyar Rákellenes Ligát, ezekre mind-mind azért érdemes plusz költségvetési forrást áldozni, és nem nagy pénzekről - 20 vagy 50 millió forintról beszélünk -, mert olyan komplementer tevékenységet végeznek a magyar egészségügyön belül, amelyet sok esetben az állam maga nem tud elvégezni. Illetve engedjenek meg még egy olyat, egy Mályvavirág Alapítvány nevű külön sort, amely különösen fontos preventív tevékenységet tudna végezni, amennyiben elfogadható a módosító indítvány. De gondoltunk nevesített béremelésre vagy a kórházi adósságállomány konszolidációjára, és még - bár nem idetartozik, hanem az adótörvények módosításához - bent volt egy korábbi törvénymódosításom, törvényjavaslatom, hogy a helyi iparűzési adót és annak mentességét úgy terjesszük ki, hogy ne csak a háziorvosok, hanem az alapellátásban dolgozó valamennyi személyi vállalkozási formában igénybe tudja venni. Ezt

azzal söpörte le a Gazdasági bizottság - és ez finom utalás volt -, hogy várjuk meg a mostani adótörvényeknek a benyújtását. Tisztelettel jelentem: a mostani adótörvényekben sincs benne ez a rész, úgyhogy én merek úgy tenni, mint egyébként kinyilatkoztatva Rubovszky György mondta, hogy akár hárszabályellenesen is megcselekszi, amit meg kell, én is egyébként túlerjeszkedő módosítóként beadtam ezt. Lelkük rajta, hogy ezt a módosítást igénybe veszik vagy tudják adott esetben támogatni. Én úgy gondolom, hogy ez nemcsak egy méltányossági, hanem egy egyenlőségi kérdés, és akármennyire is technikai a részlet, de ezt rendezni kell.

Összességében szólva az egészségügyi költségvetési résszel kapcsolatosan van oka a szakmának talán egy kicsit örülnie, talán az rontja a képet, hogy erre most már hat és fél, hét évet kellett várni - nem tudjuk, mi tartott eddig, nyilván erre is megvan a magyarázat. Én úgy gondolom, hogy az egészségügybe ettől függetlenül arra kell számítani, hogy az elkövetkezendő években ennél sokkal több-több-több, arányaiban sokkal nagyobb pénzt kell betenni, és ezt tudomásul kell venniük a döntéshozóknak. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Üdvözlöm önöket. Kétperces kör következne, de előtte a kormány nevében Banai Péter Benő államtitkár úr kért szót. Tessék!

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Igyekszem nagyon röviden reagálni egy-két konkrét kérdésre, felvetésre, amit Lukács László képviselő úr tett az imént. Először is egészségügyi kiadások: rögzíthetjük ismét, hogy a jövő évi költségvetés tervezete közel 167 milliárd forint pluszkiadást tartalmaz, hogy ez sok vagy kevés, nézőpont kérdése. Kétségtelen, hogy nézhetjük a magyar egészségügyi kiadásokat a luxemburgi perspektívából, én azért említettem a mediterrán országokat, mert az említett országok gazdasági helyzete volt összehasonlítható, összemérhető Magyarországgal 2010-ben, amikor a kormány a kormányzását elkezdte. Ha a térségbeli országokat nézzük, igaz van a képviselő úrnak abban, hogy van olyan ország, amelynél nagyobb a GDP-arányos közkiadásoknak az aránya, de például Lengyelországban kisebb, és arról se feledkezzünk meg, hogy az említett három ország, a V3-as országok köre 40-50 százalékos államadóssággal rendelkezik, és ennek következtében például az államadósság-finanszírozásra is kevesebbet költhetnek.

A konkrét felvetéseket illetően, házi orvosok, alapellátás megerősítése. Emlékeztetnék arra, hogy 2015-ben 10 milliárd forint pluszt tartalmazott a költségvetés, ugyanilyen pluszt tartalmaz szintén 10 milliárd forintos összegben a 2016-os költségvetés is, és 2017-ben azon túl, hogy ezen emeléseket megőrzi a költségvetési javaslat, további 4,5 milliárd forint szerepel az alapellátás és a népegészségügy fejlesztésére.

A dohányipari különadó tekintetében a kormánynak volt egy javaslata, az Országgyűlés elfogadott egy törvényt, majd az Európai Bizottság ezt, ha úgy tetszik, megtámadta, tehát a Bizottsággal folytatott viták és az Európai Bizottság lépése miatt nem találja azt az összeget a képviselő úr az Egészségbiztosítási Alapban, amelyet korábban dohányipari különadóból terveztünk. Azt ugyanakkor el szeretném mondani, hogy hál' istennek a gazdasági folyamatoknak ezt a bevételkiesést költségvetési forrásokkal a kormányzat tudja pótolni, így nem sérülnek azok az egészségügyi kiadások, amelyeket az idei költségvetésben szerepeltettünk vagy amelyeket a 2017-es költségvetési javaslat tartalmaz.

(0.10)

A kórházi adósságot illetően kulcsdolog az, hogy az adósság újratermelődését megakadályozzuk. Ehhez nemcsak plusz költségvetési forrásokra van szükség, hanem strukturális változásokra is. Gondolok itt például a kancellári rendszerre, amelyről a külön egészségügyi vitanapon már szó volt.

Azt gondolom tehát, hogy együttesen a szervezeti, irányítási, finanszírozási változások és a plusz költségvetési források eredményezhetik azt, hogy ne legyen az intézményeknek adóssága. Azt is mondhatom, hogy az államadósság az elmúlt években csökken, és azért számos területen látunk a pénzügyi gazdálkodást illetően is előrelépést. Abban bízom, hogy az egészségügyi intézményeknél is ez az előrelépés 2017-ben nagyon jelentős lesz, azzal együtt, hogy a mostani adósságszint is kisebb, mint ami például egy évvel ezelőtt volt.

És végül az egészségügyben dolgozók létszámát természetesen ismerjük, hiszen állami fenntartású intézményekről lévén szó, a Magyar Államkincstáron keresztül kerül a bérek összege kifizetésre, és azt gondolom, hogy mindaz a kör, aki az egészségügyben dolgozik, ápolók, orvosok a 2017-es költségvetésben egy érdemi béremeléssel fognak majd találkozni, érdemi béremelés valósulhat meg. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kétperces felszólalások következnek. Bánki Erik képviselő úr, Fidesz. Parancsoljon!

BÁNKI ERIK (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Átcsapván a csütörtöki napba, Bangóné Borbély Ildikó még tegnap tette fel számomra a kérdést, hogy hogyan élnek a magyar családok, én mégis ma válaszolok neki. *(Bangóné Borbély Ildikó: De örülök!)*

Nos, képviselő asszony, nem tudom, hogy milyen statisztikát olvas *(Bangóné Borbély Ildikó: Sokat!)*, megmondom őszintén, hogy rendkívüli érdeklődéssel hallgattam szavait, de nem tudtam mögötte megtalálni az igazságot. Elmondom önnek a konkrét adatokat a magyar családok helyzetéről, jó? *(Bangó-*

né Borbély Ildikó: Le kell tisztítani!) Egy két gyermeket nevelő családnál, ahol egy kereső van, tehát nem az átlagot mondom, 105 ezer forintos bruttó bérnél, amely 2010-ben még csak 79 580 forint volt, 2015-ben már 88 ezer, 2016-ban 94 800 forint, tehát csak 2015-ről '16-ra évi 72 ezer forinttal nőtt a nettó jövedelme ezeknek a családoknak.

235 ezer forint esetén, ami az átlagbér volt egyébként 2015-ben, ez a megtakarítás, tehát 2015-ről '16-ra 88 ezer forint nettóban.

A két gyermeket nevelő családnál, ahol két kereső van, tehát vegyük ezt, hogy ez egy átlagpélda lehet Magyarországon (*Bangóné Borbély Ildikó: A két kereső? Biztos nem!*), ott a legalacsonyabb keresetűeknél, tehát ahol 105 ezer forint bruttó bérről beszélünk, ott éves szinten 85 ezer forint megtakarítást értünk el, az átlagjövedelemnél, a 235 ezer forintos bruttó átlagjövedelemnél pedig 116 400 forintot, képviselő asszony, havi 9700 forinttal nőtt a családnál maradó jövedelem. És ez csak tisztán a jövedelem, akkor még nem beszéltünk arról, hogy mennyit hozott az elmúlt években az adócsökkentés, a családi adókedvezmény-rendszer és egyéb plusztámogatások, például a lakáshoz jutás támogatása. Tehát azt gondolom, hogy bőven van mire büszkének lennünk.

Nézzük meg, hogy önök mit tettek a magyar családokkal. Megszüntették a lakáshitelek adókedvezményét, 120 ezer forintot vettek el a családoktól. A legalacsonyabb áfakulcsot felemelték első körben először 12-ről 15 százalékra (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), majd 15-ről 20 százalékra, és sorolhatnám tovább, a villamos energia árának a folyamatos emelését, a gázárak emelését, amivel folyamatosan sújtották a családokat. Ez a különbség.

Bocsánat, elnök úr, elnézést kérek, Zsolnay Miklós kedvenc mondasát még hadd idézzem: „Mi a különbség a teológus és a geológus között? Ég és föld.” Tisztelt Képviselő Asszony! Ez a különbség az önök kormánya és a mi kormányunk között. Köszönöm a figyelmet. (*Taps a kormánypártok sorában. - Bangóné Borbély Ildikó: Nagyon jó poén volt!*)

ELNÖK: Nagy örömmel hallgatjuk o óra 13 perckor Zsolnay mondásaiból a legszebbet. Így aztán most kétperces felszólalásra Bangóné Borbély Ildikó kap szót, MSZP. Parancsoljon!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Most már legalább ez a kérdés is letisztult, tisztelt képviselőtársam, mint ahogy Andy Vajna előtt a piac, ahogy önök letisztították.

Amúgy Hajdú-Bihar megyében a 160 ezer forintot sem éri el az átlagjövedelem, csak azért, hogy tisztázzuk, hogy azért a kettőszáztizen-valahányezer forint sem egységes Magyarországon.

Nem tudom, tudja-e képviselőtársam, hogy a CSOK-programnak vannak most már károsultjai is,

és elég kemény károsultjai, azért, mert egyszerűen úgy hozták meg a törvényeket, hogy előkészítetlen volt, előbb beharangozták, majd csak utólag készítették hozzá a törvényeket, utána ezeket módosították. Most már a hírekből olvashatjuk, hogy akár ezerszámra tehető majd a károsultak száma, akiket a kormány akár még csődbe is vihet, mondjuk, a közös osztatlan tulajdon miatt.

Az áfánál beszéljünk arról, hogy folyamatosan említik azt, hogy a Fidesz-kormánynak nagyon fontos az egészséges táplálkozás. Akkor miért a sertés-hús áfáját csökkentettük legelőször? Miért nem az egészségesebb húsok áfáját, és hol vannak a töltelékárak, amiből nagyon sokat fogyaszt a magyar? Majd biztos Nagy István államtitkár úr válaszol, mert látom, hogy rázza a kezét.

Hamarabb is meg lehetett volna tenni, mert mindig azt mondtuk, hogy a fogyasztás növelése elsősorban az alapvető élelmiszerek áfájának a csökkentése. Mikor fogják a bölcsődei gondozási díjat eltörölni, amit maguk vezettek be? És mikor fogjuk azt elérni, hogy mondjuk, azok is adókedvezményt kapnak, akik nem kötnek házasságot? Ma a született gyerekek 42 százaléka élettársi viszonyból születik, és maguk nem hajlandóak tudomásul venni Magyarországon ezt az élettársi formát. Azoknak az embereknek, akik nem akarnak összeházasodni, önök úgy döntöttek, hogy nem fognak adókedvezményt adni, azokkal szemben, akik összeházasodnak. (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*) Miért kell család és család között különbséget tennie a Fidesz-KDNP-kormánynak? Köszönöm, elnök úr. (*Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Visszatérünk az előre bejelentett felszólalásokhoz. Hörcsik Richárd képviselő úr, Fidesz. Parancsoljon!

DR. HÖRCSIK RICHÁRD (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! E kései órában az előttem fekvő 2017-es központi költségvetést egy sajátos nézőpontból, Magyarország uniós forrásainak a felhasználása szemszögéből szeretném tényleg nagyon röviden megvizsgálni.

Képviselőtársaim nyilván emlékeznek rá, hogy egypár héttel ezelőtt, nem is olyan régen itt a tisztelt Ház falai között tartottunk egy vitanapot a 2007-2013-as uniós költségvetési ciklus forrásainak a felhasználásairól. Nos, a vitanapon elhangzott többször, hogy Magyarország történelmet írt abban a tekintetben is, hogy az elmúlt ciklusban százszázalékosan sikerült lehívni az uniós forrásokat, jelesül: 8600 milliárd forint uniós fejlesztési forrás került kifizetésre, és ha ehhez hozzáveszem a hazai kiegészítést, akkor összesen 9223 milliárd forintra rúgott.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ahhoz, hogy a következő hét éves ciklusban is ugyanilyen sikeresek legyünk, tehát egyetlenegy cent se guruljon vissza Brüsszelbe, fontos, hogy minden esztendőben, így az előttem lévő 2017. évben is olyan költségvetése le-

gyen az országnak, ami biztosítja, más szóval elősegíti az uniós források lehívását.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tehát előretételezve a 2017-es esztendőre, az uniós reláció kapcsán fontos megemlíteni, hogy jövőre csak a 2014-2020-as költségvetés forrásai állnak majd rendelkezésre. Tehát tisztán egy fejlesztési időszakból 2020-ig összesen 12 ezer milliárd forint uniós forrás áll rendelkezésünkre.

A források zökkenőmentes lehívásánál úgy vélem, hogy három fontos szempontot kell érvényesíteni. 1. Egy ütemezett, gyors lehívást, ami annak érdekében szolgál, hogy ne maradjon aránytalanul sok kifizetés a fejlesztés utolsó, záróéveire; 2., hogy a versenyképes gazdasági szerkezetet segítse elő; 3. regionális fejlesztési különbségeket csökkentsen.

Ami az első szempontot illeti, tehát az ütemezett forráslehívást, én azt mondom, hogy a költségvetés egy rendkívül ambiciózus tervezést tartalmaz. Az idei évhez képest több mint 50 százalékkal magasabb kiadási összegek szerepelnek, például az uniós fejlesztések cím alatt. A tételek között kiemelkednek a kohéziós politika programjai 1882 milliárd forint összegben.

Nézzük a vidékfejlesztést! 206 milliárd forintot irányoz elő a költségvetés, a közvetlen területalapú támogatások pedig 400 milliárd forintot jelentenek a gazdák számára.

A hazai költségvetési hozzájárulás vagy befizetés mértéke, ha megnézzük az európai uniós költségvetésben, a korábbi évekhez hasonlóan alakul, tehát összesen 317 milliárd forintot tesz ki.

(0.20)

Tisztelt Képviselőtársaim! Összességében 2017-ben több mint 2100 milliárd forintot tesz ki az uniós támogatásokkal megvalósuló programok keretösszege. Az uniós támogatások ilyen mértékű felhasználásának zökkenőmentes feltétele az, hogy a magyar forrásokból közel 700 milliárd forinttal, azaz, ha jól számolom, a GDP több mint 2 százaléka megfelelő összeggel egészítsük ki az Európai Unióból származó bevételeket. Tehát ez azt is jelenti, tisztelt képviselőtársaim, hogy a jelenlegi 2016. év után, amikor is az EU-transzferek lehívásának természetes ciklikussága miatt az uniós támogatások összege mérséklődik, jövőre jelentős források állnak majd rendelkezésre, úgy mondhatnánk, dinamizálva hazánk növekedési ütemét is. Úgy látom, tisztelt képviselőtársaim, hogy eme ambiciózus célok mellett sem adja fel a kormány - nagyon helyesen - a fegyelmezett költségvetési politikát, hiszen továbbra is bőven 3 százalék, a maastrichti kritérium alatt várható a költségvetési hiány, és a GDP-arányos államadósság 70 százalékra zsugorodik. Ez a tendencia nem egyszeri, hanem 2011 óta, ha megnézzük, folyamatosan és kiszámíthatóan jellemzi a költségvetést, tükrözve a választott gazdaságpolitika helyességét.

Egyébként megjegyzem, tisztelt képviselőtársaim, hogy ezen eredményeket maga az Európai Bi-

zottság is elismeri. Nevezetesen, az európai szemeszter keretében kibocsátott jelentések és ajánlások révén, mint azt legutóbb a bizottsági ülésünkön elemeztük. Az európai szemeszter esetében egy olyan eljárásrendre kell gondolni, ahol is a tagállami költségvetési és gazdaságpolitikákat az Európai Bizottság egy kialakult menetrend keretében koordinálja és véleményezi. Most elég, ha csak az úgynevezett országjelentést említem, amelyről, mint korábban is már volt róla szó, elismerően szolt az Európai Bizottság, többek között a lakossági devizahitel-állomány teljes kivezetéséről, és megállapította, hogy a növekvő foglalkoztatással párhuzamosan csökkent a munkanélküliségi ráta, és a tartós munkanélküliségi arány is csökkent.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az uniós források lehívásának másik fontos szempontja nem a felhasználás mértékét, hanem elsősorban a módját érinti. Miképpen szolgálják a források a gazdasági versenyképességet? Miképpen szolgálják a források a regionális különbségek csökkentését? Épp az előbb általam is említett elmúlt heti vitán is jól mutatta, hogy sajnos a 2007-2013-as időszakban a versenyképességi kritérium bizony jócskán hagyott kívánnivalót maga után.

A jövő évben az uniós források és az ehhez kapcsolódó nemzeti társfinanszírozás tehát célzottan és jelentős mértékben járulnak hozzá például, ahogy elhangzott államtitkár úrtól is, az egészségügy, az oktatás, a foglalkoztatás fejlesztéséhez, de a közlekedés, a környezetvédelem, valamint a terület- és vidékfejlesztési célok megvalósításában is kiemelkedő szerepet kapnak.

Tisztelt Képviselőtársaim! A források felhasználásának a hatékonyságát segíti továbbá ebben a költségvetésben, hogy a korábbi pénzügyi időszakhoz képest jelentősen magasabb arányban kerülnek meghirdetésre az úgynevezett visszatérítendő támogatások, amelyek a többszöri kihelyezés által, tehát hosszabb távon tudnak biztosítani finanszírozást a megerősödő vállalkozások jövőbeni folyamatos fejlesztéséhez.

Szintén a költségvetésben a felhasználás hatékonyságát segíti, hogy az uniós programokhoz kifizetett előleg arányának és maximumértékének jelentős emelésére kerül sor. Én ezt nagyon fontosnak tartom. A nagyvállalatokon kívüli kedvezményezett körében például így az előleg aránya egy adott projekt esetében akár 50 százaléka is elérheti, amíg az előleg felső határa egymilliárd forintig ugrik, ami szintén úgy hiszem, hogy komoly segítséget jelent a magyar kkv-szektor pályázati sikeréhez.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tehát azt látjuk, hogy az előttünk fekvő költségvetési törvényjavaslat összességében megalapozott fejlesztési pályát vázol fel, és biztosítja az uniós források meghatározó hányadát már a ciklus közepéig, hogy fel tudjuk használni. Úgy vélem, ez kiemelkedő jelentőségű Magyarország versenyképessége, gazdasági növekedése szempontjából. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Velez Árpád képviselő úr, MSZP. Parancsoljon!

VELEZ ÁRPÁD (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Megint azt várja el a fideszes többség az ellenzéki képviselőktől, hogy megszavazzunk egy biankó költségvetést. Megint úgy dönt a kormány emberek fizetéséről, intézmények működéséről, adók kivetéséről és beszédéről, hogy fogalma sincsen arról, mi és hogyan alakul majd, mondjuk, fél vagy háromnegyed év múlva.

A hazai és világgazdaság változásairól maximum előrejelzések állnak rendelkezésre, amelyek csak tervek vagy becslések. Jelen pillanatban pontosan senki sem tudja, hogyan fog változni például a kőolaj piaci ára vagy a hazai gazdasági termelés, vagy lesz-e még fagy, jégeső, árvíz, szárazság Magyarországon, vagy hogyan alakulnak az áfabevételek, vagy hol és milyen új háború tör majd ki, hol lesz földrengés vagy áradás.

Megint olyan költségvetése lesz az országnak, amiben köszönőviszonyban sem lesznek az elfogadott számok a valójában teljesülőkkel. Erről önök a legmesszebbmenőkig gondoskodnak. A jövő évi költségvetés megalapozottsága is hadilábakon áll, ha kicsit jobban megnézzük a költségvetési törvényt, akkor szembeötlő, hogy a tényadatok csak 2015-ből állnak rendelkezésre. A 2016. évből még csak szépreményű tervek látszanak, éppúgy, ahogy a 2017. évi számokból is.

Ha még hozzátesszük azt is, hogy önök, kormánypárti képviselők, az idén elfogadták Lázár János javaslatát, hogy bármire lehet forrást teremteni egy egyszerű kormányhatározattal, hogy sajnálatos módon már most is, a jövőben is a parlament megkérdése nélkül az eddiginél is kevésbé átlátható módon teremthetnek forrást a költségvetés terhére bármikor. Amennyiben tisztában vagyunk ezekkel a tényekkel, akkor ki lehet mondani, hogy a jövő évi költségvetés is egy fiktív költségvetés.

Ha ugyanis nem ismerjük a tényeket, csak a terveket, és a terveket is kényünk-kedvünk szerint alakíthatjuk, akkor csupán fiktív dolgokról beszélgethetünk. Érthetetlen ez a nagy kormányzati rohanás, ami a jövő évi költségvetés elfogadása körül zajlik. Tudjuk, nem egyedi példa, már nem először és nem másodszer alkotnak hónapokkal, évekkel korábban költségvetést, mint azt kellene. Erre a nagy sietségre csupán egy észszerű magyarázat adható, mégpedig az, hogy választási költségvetést akarnak elfogadni, és már most elkezdik kistafirungozni az önöknek kedves embereket, cégeket, vállalkozásokat vagy intézményeket. Mára eljutottunk oda, hogy ez is mind kendőzetlenül történik.

A most előttünk lévő jövő évi költségvetést tanulmányozva elmondhatjuk, hogy a kormány érdemben a valódi nullás költségvetéshez nem közeledik, sem a pénzforgalmi, sem az eredményszemléletben számolt egyenleg tekintetében, sőt a megállapí-

tott magasabb hiánycéllal távolodik attól. Ez alátámasztja azt is, hogy a jövő évi költségvetés tele van trükkökkel, amelyeknek egyetlen feladata van, eltitkolni az igazságot.

Ilyen átlátszó trükk, hogy a kormányzati kiadásokat működési és felhalmozási költségekre osztották szét. Továbbá valamiért úgy határoztak, hogy a működési költségeket kívánják nullszaldósra hozni, amíg a felhalmozási költségekkel szemben ilyen követelményeket nem támasztottak. Ha helyesek a számítások, akkor jövőre 2,4 százalékos, azaz 1166 milliárd forintos deficit lesz, ami magasabb, mint amit az idénre vagy korábban 2017-re terveztek volna. 2016-ra például eredetileg 770 milliárdos deficit volt a terv, ami időközben 1000 milliárdra emelkedett. Az ilyen és ehhez hasonló változtatások miatt nem lehet komolyan venni az önök tavaszi-nyári költségvetését.

A költségvetési hiány 2,4 százalékra történő fel-emelésével a kormány megsérti az Európai Unió által előírt szabályt, amit a magyar törvényhozás a stabilitási törvénybe is átemelt. A középtávú költségvetési cél Magyarország esetében a GDP arányában 1,7 százalékos deficit teljesítését írja elő a strukturális egyenleg vonatkozásában. A jövő évi költségvetésről szóló törvényjavaslat indoklása szerint viszont a kormány jövőre 2,1 százalékos strukturális deficitet kalkulál. A Költségvetési Tanács véleménye szerint a kormányzatnak nem sikerült egyértelműen bizonyítani, hogy a költségvetési törvényjavaslat szerinti hiánycél eleget tesz az EU strukturális hiányra vonatkozó kritériumának, és a stabilitási törvényen nyugvó követelményének.

(0.30)

Persze közzismert, hogy a Költségvetési Tanács inkább elnéző - és finoman fogalmaztam - a kormány politikájával szemben.

A Költségvetési Tanács további kritikákat is megfogalmazott a kormányzattal szemben, ugyanis véleménye szerint a törvényjavaslatból nem derül ki egyértelműen, hogy a kormányzat a tartalékokat milyen típusú és mértékű kockázatokra tekintettel tervezte meg. Nem látható pontosan, hogy az 50 milliárd forintot tartalmazó Országvédelmi Alap mértékét és évközi felhasználásának szabályait mire alapozva hozza meg a kormányzat.

A jövő évi költségvetés kiadásait látva szintén el kell gondolkodni, hogy valóban megfelelő időben a megfelelő dolgokra költi-e el az adófizetők pénzét a kormányzat. Ilyen megfontolható tétel lehet például a közmédia több mint 70 milliárdos támogatása.

Erről a támogatásról érdemes egy-két szót külön is ejteni. Tavaly ugyanis a már mondhatni rutinszerűen odaadott évi 70 milliárd forinton felül további 47,2 milliárdos konszolidáció is átesett a cég, mivel az állami támogatásból és a reklámbevételekből sem tudta kigazdálkodni a működését. De itt lehet említeni a kormányzat Várba való költözésének tervét is,

ami sok-sok tízmilliárd forintot emészt fel vagy a szintén több tízmilliárd forintba kerülő, szűnni nem akaró stadionépítési lázat. Jövőre a tervek szerint - de mint tudjuk, bármikor bármi átírható a költségvetésben - a kormányzat közel 16 milliárd forintot akar elkölteni kormányzati kommunikációra.

Tisztelt Képviselőtársaim! A jövő évi költségvetésről sok mindent el lehetne még mondani és el is kell, de az biztos, hogy semmi nem úgy alakul majd, mint ahogy itt a kormányzati többség el fogja fogadni. Úgy fogja a kormány saját kénye-kedve szerint szabni-varrni a költségvetést, ahogyan nem szégyelli majd. A kormánypárti képviselőknél a felelősség, hogy hogyan tudják így nyugodt szívvel a nevüket és szavazatukat adni egy kvázi biankó költségvetéshez.

Tisztelt Országgyűlés! A kormányzat által beterjesztett 2017. évi költségvetést ilyen feltételek és körülmények között, mint amelyekről az előbb beszéltem, nem lehet támogatni és megszavazni. Mivel a Magyar Szocialista Párt nem ért egyet a kormányzat pénzköltési politikájával, nem látja valóságnak és elfogadhatónak a jövő évi büdzsé számait, ez is fiktív költségvetés, nem fogja megszavazni. Nagyon szépen köszönöm a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kovács Sándor képviselő úr, a Fidesz képviselője a következő felszólaló. Parancsoljon!

KOVÁCS SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Hangzott el már itt, hogy száraz, kiszáradt ez a költségvetés. Azt gondolom, hogy a görögök szeretnék ennyire kiszámítható, ennyire száraz és ennyire biztonsággal megtervezett költségvetést maguknak, annak az IMF-nek a nyomására és annak az Európai Központi Banknak a nyomására, amit a szocialista kormány olyannyira tudott isteníteni. Én azt gondolom, hogy a 2017-es magyar költségvetés kiszámítható és biztonságos, amellyel mindenki léphet egyet előre.

Bár azt szokták mondani az ellenzék részéről, hogy ez a költségvetés nem megalapozott és nem biztonságos, de hát nekik az a dolguk, hogy a magyar embereknek adjanak. Nagyon könnyű úgy ígérni fizetésemelést, tisztelt szocialista képviselőtársaim, mint ahogy Medgyessy Péter megtette: adott egy 50 százalékos fizetésemelést, amit önök is bekiabálnak, csak éppen gazdasági teljesítmény nem volt hozzá, és ezért megindult az ország azon a gazdasági lejtőn, amin meg kellett hogy induljon. Én azt gondolom, hogy felelősen politizálni és óvatos léptéssel előrehaladni, ez a fajta nézetkülönbség az alapja az önök költségvetési politikájának és az Orbán-kormány költségvetési politikájának.

Engedjék meg, hogy a szociális ellátások és juttatások területéről néhány szót ismertessek önökkel! A nyugdíjasoknak is tartja a kormány azt az ígéretet, amit 2010-ben megkötöttek alkuként, paktumként, megállapodásként, hogy a mindenkori inflációnak megfelelő mértékben emeli a nyugdíjat a kormány.

Az államtitkár úr által elmondott számokból kiderült, hogy tavaly mínusz 1 százalékos volt az infláció, és az idén is 0,7 százalékkal van tervezve. Itt kell megjegyezni azt is, hogy az élelmiszeráfa-csökkentés a költségvetésben rögzített nyugdíjmelésen túl, azt gondoljuk, hogy a megélhetési költségek rezsicsökkentésének is nevezhető. Ez a másik olyan nézeteltérés önök között és miközöttünk, amikor a kiadások csökkentését önök nem számolják társadalompolitikai juttatásnak vagy pedig azon egyensúly fenntartásának, amit a költségvetési egyensúly megkíván.

De nézeteltérés közöttünk az is, hogy önök a kormánytól követelik meg a béremelést a teljes társadalomban, de azt nem veszik figyelembe, hogy a társadalom nagy többsége előállítja azt a béremelést, amire a kormánynak ráhatása van, magyarul a közalkalmazottak, köztisztviselők bérének szabályozására. Az említett okok miatt a gazdasági teljesítmény politikája, amit az előző képviselő felszólalásában valóban a kiadások, a bértömeg kiadásának egyensúlyával és a felhalmozási, fejlesztési forrásoknak a hiánycél érdekében történő kicsit elengedésével kompenzálja, hiszen gazdasági növekedést akarunk generálni, és reményeink szerint nemcsak 3 százalékkal, hanem bátran megcélozhatjuk ezekkel az önök által unortodoxnak nevezett gazdaságpolitikai lépésekkel a 2017. évi költségvetést és a 2018. évi megalapozást is.

De azt gondolom, hogy beszélnünk kell a kormánynak azon intézkedéséről is, amit a rászoruló idős embertársaink segítésére, például az időskorú-járadékkal, a megélhetést biztosító jövedelemmel nem rendelkező idős korú személyek részére nyújtott támogatással is biztosít, amely az életkortól és családi állapottól, valamint a jövedelemtől függ. A járadék megállapítását az a személy kérheti, aki az irányadó nyugdíjkorhatárt betöltötte, és a saját, valamint a vele együtt lakó házastársa, élettársa jövedelme alapján számított egy főre jutó havi jövedelem nem haladja meg az öregségi nyugdíj mindenkori összegének 80 százalékát. Különböző helyzetekben elmegy egészen 130 százalékig is. Ez a tétel is átlagosan 5 százalék emelést biztosít 2017-ben, egészen pontosan 110 millió forintot.

Az ápolási díjak összegét szintén megemeljük, bár Bangóné képviselőtársam az úgynevezett méltányossági ápolási díjat hiányolja, ami beleépült az önkormányzatok segélyezési rendszerébe. Ebben a segélyezési rendszerben az a családtag, aki idős hozzátartozóját vagy fogyatékos hozzátartozóját ellátja, de nem normatív alapon kapja ezt a támogatást, az egészen nyugodtan folyamodhat az önkormányzathoz, és ott azokat az ellátási formákat megkaphatják, amelyet egyébként az ápolási díj alapösszegéből a mindenkori költségvetési törvény meghatározott, és ezek is emelkedni fognak a '17. évben.

Itt is különbséget teszünk az ápoltnak az állapotában: a legkisebb öregségi nyugdíjminimum 150 százalékától 180 százalékáig emelkedik ez az összeg, és 5 százalékkal fog többet jelenteni ebben az

évben. Ez 54 071 főt jelent, és ez 1,2 milliárd összegben áll rendelkezésre.

Ugyancsak magasabb összeg áll rendelkezésre, egészen pontosan 350 millió forinttal, a rendszeres gyermekvédelmi kedvezményre. Ennek a keretében a gyermeki jogokkal összhangban az anyagi okok miatt rászoruló gyermekeket segítjük abban, hogy a családjuk képes legyen az otthon történő ellátásukra. A kedvezményt olyan gyerekek kapják, akiknek gondozó családjában az egy főre jutó havi jövedelem nem haladja meg az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegének 130 százalékát, speciális esetben 140 százalékát.

Tehát a rendszeres gyermekvédelmi kedvezményhez kapcsolódó támogatási elemek természetben kerülnek nyújtásra. Az ellátásra jogosult gyermekek szociális helyzete alapján jogosult az ingyenes vagy kedvezményes intézményi gyermekétkeztetésnek, valamint a szünidei gyermekétkeztetésnek az igénybevételére, valamint évente két alkalommal, alkalmanként jelenleg 5800 forint értékben biztosított természetbeni ellátásra, továbbá külön jogszabályban meghatározott egyéb kedvezmények igénybevételére is, ez például a tankönyvtámogatás, amit önként nem szoktak figyelembe venni, vagy a kollégiumidíj-kedvezmény. A kedvezményekre jogosult gyermek részére évente két alkalommal nyújtott természetbeni ellátás fogyasztásra készlet, ruhanemű-, tanszervásárlásra felhasználható, gyermekvédelmi Erzsébet-utalvány formájában kerül biztosításra.

(0.40)

A jövő évi költségvetésben szerepel a két alkalommal nyújtott, természetbeni támogatás összegének differenciált emelése. Az emelt összegű támogatásra lesz jogosult minden hátrányos, halmozottan hátrányos helyzetű gyermek, esetükben a támogatási összeg 6500 forint lesz. Ez azt jelenti, hogy közel 200 ezer gyermeknek 12 százalékkal emelkedik a támogatás összege. Míg alapösszegű támogatásra lesz jogosult a többi, rendszeres gyermekvédelmi kedvezményre jogosult gyermek. A kedvezményre jogosult, halmozottan hátrányos helyzetűnek nem minősült gyermek alapösszegű természetbeni támogatásának mértéke is 3 százalékkal emelkedik. Így alkalmanként 6000 forint értékben kerül biztosításra, ez összesen 445 ezer gyermeket érint.

Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy szóljak a szociális szolgáltatások és a gyermekjóléti alapellátások jövő évi alakulásáról is. A szociális és gyermekjóléti szolgáltatások esetében a központi költségvetési támogatás fajlagos összegei változatlan képet mutatnak 2016-2017 között azzal a kiegészítéssel, hogy a házi segítségnyújtás esetében a szakmai tartalomban történt változást követi a finanszírozás módosítása is. A szociális segítség esetében az állami támogatás 25 ezer forint.

Ezt tudjuk, hogy nem gondoskodás, hanem gyakorlatilag segítség formájában látják el. Erre is lehet

igényelni, valamint a személyi gondoskodás, a magasabb szintű ellátás esetében az állami támogatás mértéke a benyújtott törvényjavaslat alapján 210 ezer forint/fő/év a korábbi egységes, 145 ezer forint/év támogatásával szemben.

Új jogcímként jelenik meg a törvényjavaslat 8. mellékletében a fogyatékos személyeket ápoló, gondozó otthon autista diagnózissal rendelkező személyekhez kapcsolódó támogatása. A 2017. évben az állami támogatáshoz kapcsolódó szorzószám, az új jogcím megjelenésével 1,27-ről 1-5-re emelkedik, vagyis a fajlagos támogatás 827 418 forintról 977 ezer forintra emelkedik. 20 millió forint többletforrást biztosít erre a célra 2017. évben a kormány.

Hasonlóan a '16. évhez a '17. évi költségvetési törvényjavaslat is tartalmazza az egyes szociális és gyermekvédelmi szolgáltatások fejlesztésének támogatási előirányzatát, amely 200 millió forint értékben biztosít pályázati forrást a szociális és gyermekvédelmi, valamint gyermekjóléti szolgáltatás fejlesztésére.

Engedjék meg, hogy pár szót szóljak a szociális ágazati, illetve kiegészítő pótlékról is. 2016. december 1-jével összevonásra került a szociális ágazati pótlék, illetve a kiegészítő pótlék. A benyújtott törvényjavaslat már az új szociális ágazati összevont pótlékhoz biztosít támogatást az önkormányzatoknak, illetve az egyházi és egyéb nem állami fenntartóknak is. A két pótlék összevetése egyszerűsíti a támogatás igénylését is. A szociális ágazati összevont pótlék fajlagos összegének emeléséhez kapcsolódó forrás a céltartalékban kerül biztosításra.

Tehát a Fidesz-KDNP-kormány lépéseket kíván tenni a szociális ágazati életpályája bevezetésére már az idén. Az egyházi és egyéb nem állami fenntartók részére biztosított központi költségvetési támogatásra rendelkezésre álló keretösszeg 2006-2017 között 79 milliárd 415 millió forintról 83 milliárd 718 millió forintra emelkedik, az emelkedés összege így mindössze 4 milliárd 303 millió forint.

Az önkormányzati fenntartók részére az egyes szociális, gyermekjóléti és gyermekétkeztetési feladatok támogatására biztosított keretösszeg 2016-2017 között 187 milliárd 719 millió forintról 198 milliárd 548 millió forintra emelkedik. 10,8 milliárd forinttal növekedik ez az összeg.

Amit szintén meg kell említenem, hogy soha nem volt ennyi pénz gyermekétkeztetésre. Míg a korábbi terveket is meghaladó, összesen közel 74 milliárd forintos támogatást adna a jövő évi költségvetés szociális gyermekétkeztetési célokra. Ez a támogatás több mint 2 milliárd forinttal magasabb a 2016-os költségvetési törvényben 1 éve elfogadott összegnél.

A többlet abból adódik, hogy az idén januártól a kormány minden évközi szünetre kiterjesztette a szünidei étkeztetést. Így nemcsak nyáron, de tavasszal, ősszel és télen is kaphatnak ingyenesen enni a rászoruló gyermekek. Ezen felül a jobb minőségű ételek elkészítése érdekében a már megemelt napi

támogatási összeggel számol a jövő évi költségvetés tervezete.

Az önkormányzatok az intézményi gyermekétkeztetésre 67,2 milliárd forintot, a rászoruló gyermekek szünidei étkeztetésének támogatására több mint 6,6 milliárd forintot fordíthatnak állami támogatásként, amely csaknem 2,2 milliárd forinttal több, mint az idej forrás. A 2017-es költségvetés tervezete a rendszerváltás óta a legnagyobb összeget biztosítja a gyermekétkeztetésre.

Mindezek mellett kérem önöket, támogassák a 2017. évi költségvetést. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Mirkóczki Ádám képviselő úr, a Jobbik képviselője, az Országgyűlés jegyzője következik, parancsoljon!

MIRKÓCZKI ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt képviselőtársaim, akik még jelen vannak eme késői órán, vagy úgy is mondhatnám lassan, hogy jó reggelt kívánok mindenkinek.

Nyilvánvalóan szeretném kiegészíteni a vitát annyiban, hogy az általam betöltött szakszervezeti tisztségek területét illetően néhány kiegészítést, sokkal inkább figyelemfelkeltést szeretnék megtenni, amely akár az ország biztonságpolitikai tekintetében, akár a jövő kihívások tekintetében fontos és talán közös minimum, hogy vitathatatlan egyes kritikai megjegyzések formájában.

Azt gondolom, hogy a jelenkor kihívásai, amelyek akár a bevándorlási krízist, akár a terrorizmus legkülönbözőbb és legújabb terjedését illeti, nem kérdés, hogy akár a hírszerzés, akár az elhárítás tekintetében nagyon komoly pluszforrásokat igényelnek. Az sem kérdés és talán azzal sem mondom nagy meglepetést, hogy nincs a világon olyan pénz, amelyet bármely titkosszolgálat ne tudna akár csak modernizációra, akár csak humánerőforrás-fejlesztésre elkölteni.

Ilyen értelemben mindig elmondhatnánk, hogy még több forrás szükségeltetik, még több összeg átcsoportosítása szükségeltetik, de én azt is eredménynek tartom, hogy az előző évihez képest nem csorbult az ország biztonsága szempontjából kiemelt szervezetek költségvetése, sőt nyugodtan hozzá lehet tenni, hogy kapnak pluszforrásokat. Bár hozzáteszem azt is némi kritikai éllel, hogy egy olyan propaganda után, amely sokszor az adott kihívásokat nemhogy nem megfelelően kezeli, hanem adott esetben túloz, és az emberek félelmére vagy naivitására játszva egyfajta kommunikációs pánikot is kelt, nem is tehet mást egy adott kormányzat, ha igazolni akarja saját politikáját, akkor értelemszerűen növeli ezen költségvetéseket.

Hozzáteszem, a titkosszolgálatokról nem szeretnék különösebben részleteiben elveszni költségvetési tételeken, ellenben a rendvédelmi területről néhány dolgot kiemelnék. Nem akarom elvitatni azt, hogy a

rendvédelemben elindult, önök által életpályamodellnek nevezett program, amely hozott a tényleges hivatásosok tekintetében fizetésemelést, de azt is szeretném hozzátenni, hogy azért vannak hiányosságai is ennek a rendszernek. Gondolok itt a túlórák fizetésére, és sok más olyan juttatásnak az elmaradására, amely egyébként korábban megvolt.

Természetesen ezt minden rendvédelmi dolgozó a saját bőrén tapasztalja. Egyesek kifejezetten jól jártak, mások kevésbé, de összességében az megállapítható, hogy ha ez a folyamat nem feltétlenül csak egy 5 százalékos növekedésben, hanem komolyabb szinten megvalósulna, akkor valóban lehetne életpályának nevezni, így azonban megértem azokat a kritikai hangokat is, akik ezt átverésnek tekintik, de megértem természetesen a Belügyminisztérium álláspontját is, aki komoly előrelépésnek nevezi. Van mind a két olvasatban igaz megállapítás, és van mind a két olvasatban erős csúsztatás is természetesen.

Amit én fontosnak tartok kiemelni, hogy bár az elmúlt időszakban főleg Kontrát államtitkár úr szájából legalább háromezerötszázszor hallottuk, hogy 3500 új rendőrt avattunk, mármint az önök kormánya.

(0.50)

De azt szeretném megjegyezni, természetesen el nem vitatva a rendőrség létszámának növekedését, hogy Magyarország 3200 településén, főleg a kistelepülések tekintetében nagyon sok olyan lakóközösség van, és nagyon sok olyan település van, amelyeken továbbra is hiánycikk a rendőr. Az kétségtelen, hogy ma Magyarországon hivatalosan, papíron nem létezik olyan település, amelynek ne lenne körzeti megbízottja, de azt szeretném kiemelni hangsúlyozni, hogy amíg egy körzeti megbízottra olykor négy-öt kistelepülés jut, így fizikálisan képtelenség ellátni a szolgálatot. Tehát az, hogy minden egyes településnek van körzeti megbízottja és van állandó rendőri jelenléte - noha a Belügyminisztérium hangzatos szólamaiban ez benne szokott lenni -, ez nem igaz.

Egy költségvetési vitában fontosnak tartom megjegyezni, hogy ha ezt a célkitűzést, amely maximálisan támogatható, sőt adott esetben nem egy rendőr kéne, meg nem egy rendőri körzeti megbízott, hanem kettő vagy három, mert egyes vidékeken, egyes régiókban vagy egyes településeken sajnálatos módon olyan a közbiztonság, hogy mindezt elbírná, akkor egy költségvetésben arra is kellene gondolni, hogy közép- és hosszú távon a további létszámfejlesztéseknek - és itt nem hivatalnokokról beszélek, nem bokrok mögé bebújt traffipaxos közlekedési rendőrökről beszélek, hanem tényleges járőrszolgálatot ellátó hivatásosokról - meg kellene jeleníteni, vajon hogyan lehet akár évről évre százzal, kétszázal, ötszázal több rendőrt kifejezetten erre a feladatra föllállítani. Ez ebben a költségvetésben sajnos nem köszön vissza. Még egyszer mondom, természetesen látjuk azt az 53 milliárdos pluszforrást, amely az életpályamodell további folytatásához alkalmasnak

tűnik, de az igazán kulcsfontosságú fejlesztéseket, a hatékony, tényleges, közbiztonsági szempontból a bűncselekmények megelőzését szolgáló járőrök létszámának a növelését nem lehet látni.

Ugyanez vonatkozik a büntetés-végrehajtás területére is. Ott is nagy a probléma. Ha jól emlékszem, Ágh Péter képviselő úr volt az, aki üdvözölte azt, hogy újabb fegyvertérmények fognak épülni és bővülni. Nem mondjuk, hogy nincs rá szükség. Nem ismerem a legfrissebb statisztikát, de utolsó emlékeim szerint mintegy 140 százalékos telítettséggel üzemelnek Magyarországon a büntetés-végrehajtási intézmények, ami már önmagában szükségessé teszi, hogy újabb ilyen létesítményeket kell építeni. Ezt nyilván sokféleképpen lehet értékelni, bárcsak ne lenne rá szükség, sajnos azonban van rá szükség.

Viszont arra is szükség lenne, hogy a büntetés-végrehajtási intézményekben dolgozó munkatársakat olyan szinten becsüljék meg, hogy ott is köszönjön vissza egyfajta életpályamodell. Legalább néhány éves távlatban jelenjen meg egy kiszámítható bérfejlesztés, mert nem elég, hogy mostoha körülmények között dolgoznak, nem elég, hogy az egyik leghálatlanabb feladatot ők látják el napi szinten, de a fizetésük tekintetében a megbecsültségük a BM alá tartozó munkakörök között az utolsó helyen áll. Mi erre természetesen tettünk módosító indítványt. Nem vagyunk naivak, természetesen nem várjuk azt, hogy ezt a módosító indítványunkat támogatni fogják, de abban azért bízunk, hogy a hozzáértők vagy a szakminisztérium illetékesei fel fogják mérni azt az igényt, ami ezen a területen nagyon jogos. S ha hozzáteszem, hogy mellette milyen összegeket szánnak a következő évi költségvetésben csak kormányzati kommunikációra és propagandára - szándékosan nem lélegeztetőgépeket és inkubátorokat szeretnék párhuzamba állítani -, akkor azt látjuk, hogy nincs az életnek olyan területe, amelyen ne lehetne ennél sokkal fontosabbakra, akár bérfejlesztésekre, akár más területekre elkölteni ezeket a pénzeket.

Ami pedig, most már talán kijelenthető, hogy hosszú-hosszú évtizedek óta a magyar rendőrségben óriási probléma, az a felszerelés, annak a minősége, milyensége és gyakorlatilag az alkalmatlansága. Anélkül, hogy elvesznék a részletekben, nézzük a fegyvertétet. Beszédes, hogy a PA 63-as pisztolyok 1963-ban lettek rendszeresítve a magyar rendőrségnél. S bár az igény rendszeresen megjelenik és minden évben sokat hallunk róla, 1963 óta nem sikerült megoldani ennek legalább a folyamatos cseréjét, ami nélkülözhetetlen lenne, egyszerűen azért, mert illet ma már a környezetünkben - ne az Európai Unió egészére gondoljunk, hanem a közvetlen szomszédainkra - senki nem használ, vagy csak olyan minimális mértékben van meg, ami egyfajta szegyenlista élére teszi Magyarországot. Ezeket haladéktalanul le kell cserélni. Ha jól emlékszem a statisztikákra, akkor évi húsz-harminc lövéssel „büszkélkednek” a magyar rendőrök. Ezeket nem lehet használni sem biztonságosan, sem hatékonyan. Ilyen értelemben a közbiz-

tonságot fenntartani és azt a célt szolgálni, amire létrehozták ezeket az egységeket, nem lehet. Ezeket haladéktalanul le kell cserélni, ami viszont pénzbe kerül.

Itt szeretném kiemelni azt is, ami lehet, hogy a szubjektív biztonságérzetet növeli. A terrorkészültség II-es fokozata esetén láttunk AMD géppisztolyos hivatásosokat a budapesti utcákon, de szeretném hangsúlyozni, Isten ments, hogy ezeket a fegyvereket bármelyik azt viselő rendőrnek vagy katonának használnia kelljen, ugyanis ezeket a fegyvereket kifejezetten deszantos katonai egységekre hozták létre. Ezek a fegyverek olyan tulajdonsággal bírnak, hogy közelről, egy bizonyos távolságon belül egyetlen lövése képes a 10 centis betonfalat átütöni, ami azt jelenti, hogy Budapest utcáin vagy egy olyan területen, ahol több civil van, hiába a fegyveres támadóra szeretnék hatékonyan használni, ez körülbelül négy emberi testet képes átvinni.

Mindezt csak azért mondom, és tényleg nem szeretnék elveszni a részletekben, mert ilyen alkalmatlan fegyverek vannak jelenleg a magyar rendfenntartók birtokában. S akkor arról még nem beszélünk, hogy nincs meg az a megfelelő háttér, amely a magabiztos és biztonságos alkalmazását megalapozná. E tekintetben tehát megint csak zsebbe kellene nyúlni, s nyilván itt is a határ a csillagos ég. De egyszerűen csak figyelembe kellene venni azt, hogy közvetlen környezetünkben a hasonló gazdasági szinten lévő országok ezt hogyan oldották meg; ezt Magyarország is bőven-bőven megtehetné. Mi természetesen erre is fogunk benyújtani költségvetési módosító indítványt, kifejezetten azzal a céllal, hogy vegyék komolyan a rendőrség fegyvertétének a modernizációját, és évről évre legalább egy bizonyos százalékanak a cseréjét, mert Isten ments, hogy ezeket a fegyvereket alkalmazni vagy használni kelljen, mert sokkal több kárt okoznak vele az azt viselő kollegák, mint amennyit használnának.

A Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal kiemelt és többletfeladatai miatt szintén igényelne nagyobb forrásokat. Azt gondolom, nem kell különösebben magyarázni, hogy ebben a krízishelyzetben, amikor ennyi kérelmet és minden egyéb bürokrata tevékenységet el kell látni és a lehető leghatékonyabban, gyorsan kellene kezelni, akkor akár új munkatársak felvételére, akár túlórák fizetésére lényegesen nagyobb pluszforrás kellene. Ellenben ezek nem akkora tételek, amit egy ekkora költségvetésből kevésbé fontos területekről - gondolok megint például a kormányzati kommunikációra - ne lehetne kigazdálkodni.

(1.00)

Itt szeretném csak megemlíteni azt, ha maradunk a bevándorlás kérdésénél, hogy továbbra sincs Magyarországon határőrség. Nincs megfelelő határőrizet, határvédelem. És mindez azt okozza, hogy amikor tetőfokán volt, vagy mondjuk úgy, csúcspont-

ján volt tavaly nyáron és ősszel az illegális bevándorlás, akkor Magyarországon szinte minden megyéből, de a megyék döntő többségéből nemcsak a Készenléti Rendőrséget, nemcsak a tiszti és tiszthelyettesi iskolák különböző évfolyamos hallgatóit, hanem a körzeti megbízottakat és rengeteg-rengeteg rendőrt elvezényeltek a déli határra, mert szükség volt rájuk. De ez azt jelenti, hogy ha egyszerre több ponton, több helyen, nemcsak a szerb-magyar határra kell gondolni, hanem másra is, ha egyszerre több ponton újra történik egy ilyen hullám, és mindezt, mondjuk, a nem jó szándékú emberek, bűnözők és rossz szándékú állampolgárok megneszelik, Magyarország különböző települései, megyéi, régiói teljesen védtelenek lesznek, mert fizikálisan nincs rendőr.

Nyilván nem egy 2017-es költségvetési javaslatként, de továbbra is azt mondom, hogy nagyon komolyan meg kell azt fontolni, hogy bizony szükség van Magyarországon önálló határőrségre. Nem a katonáknak és nem a rendőröknek kell azt ellátni ideig-óráig, hanem önálló határőrségre van szükség. Ennek szükségességét mi sem bizonyítja jobban, mint hogy az Európai Unióban a schengeni határral rendelkező, sőt, még néhány, schengeni határral egyáltalán nem rendelkező tagállam közül egyedül Magyarország mondhatja el azt magáról, hogy nincs önálló határőrsége. Ennek nagyon egyszerű utána nézni. Ezt javaslom további megfontolásra, és bízom mindenki bölcsességében, felelősségének tudatában olyan értelemben, hogy megfelelően kezeli ezeket a biztonságpolitikai kérdéseket, és a jövőre nézve a politikai munka annak szolgálatába álljon, hogy a pártpolitikát félretéve ezeket a kérdéseket a lehető leghatékonyabban, a megfelelő cél elérése érdekében véghez vigyük akár közösen is. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Minthogy kétperces felszólalásra senki nem kért lehetőséget, folytatjuk előre bejelentett felszólalókkal. Petneházy Attila képviselő úr, Fidesz. Parancsoljon!

PETNEHÁZY ATTILA (Fidesz): Tisztelettel és örömmel köszönöm meg a szót elnök úrnak. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársak! Nézzék el nekem, hogy ezen a késői órán személyes hangot ütök meg. Személyes élményem pedig az, amikor életemben először volt szerencsém bepillantani egy költségvetésbe, vagy ha úgy tetszik, először volt szerencsém átrágni magam egy költségvetésen - bár ez egy város költségvetése volt, igaz, ez szeretett városom, Nyíregyháza költségvetését jelenti -, akkor azt mondtam magamban, hogy ez bizony, már elnézést a kifejezésért, ez nem semmi, ez aztán egy emberes tett, egy ilyet összehozni. Pedig hát, mondom, ez egy város költségvetése volt.

Akkor meg mit mondana az ember arra, amikor egy ország költségvetéséről, egy nemzet költségvetéséről van szó? Ezt előkészíteni szerintem még akkor sem könnyű, ha nélkülözi azokat a fontos alapokat,

és most itt a múlt idők költségvetéseire gondolok, szóval, amikor nélkülözi az előkészítéshez fontos alapdolgozatokat. Jelesül, ha nem növekvő gazdasági teljesítményre épül. Ha, ne adj' isten, nem valós gazdasági adatokra épül. Mert, ugye, emlékszünk, volt erre is példa. Használhatnám itt a meghamisított gazdasági adatok kifejezést is. Vagy ha nem alacsony a költségvetési hiány.

Hát akkor mekkora feladat ez, ha mindez pont az ellenkezője? Igaz, a jelen költségvetésre ez elmondható. Bár az igaz, hogy talán vita tárgya lehetne, de ebbe most nem megyek bele, hogy melyiket nehezebb összehozni, a valós alapokra helyezett költségvetést vagy a nem valós alapokra helyezett költségvetést.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársak! Azt sem egyszerű megítélni, hogy egy költségvetést hogyan is aposztrofálók, hogyan is közelítem meg. Tóbiás képviselő úr azt mondta a költségvetés elkészítésére vonatkozólag, hogy más és más lehet a meghatározó szempont, más és más lehet a meghatározó ideológia. Így van. Bizony így van. Hát hogy az ördögbe is ne lenne így, kérem alássan, tisztelt képviselőtársak? Hiszen más az ideológia és más a gondolkodásmód, más a szemlélet. Azt hiszem, ez talán nem is baj. Vagy talán ez így is van rendjén.

Kiszámíthatóság, biztonság, és ha úgy tetszik, igen, konzervatív módon, ahogy ezt miniszter úr vezérszónoki felszólalásában megfogalmazta, és ahogy elmondta, ezt a költségvetést konzervatív módon készítették. Ezt aláhúznám én is kétszer. Benne foglaltatik az előre nem várt események kivédése is, erről ma talán még nem volt szó, ha jól emlékszem. Igen, ez nagyon fontos. Ugye, nem kell taglalnom, hogy a mai Európában ezekre a nem várt eseményekre sajnos van esély, vagy esélyünk. Sajnos. Kénytelen vagyok még egyszer idézni Tóbiás képviselő úr szavait. Ha jól emlékszem, azt mondta, és láttam, hogy nem viccel, pedig költségvetésről beszélt, összekötött lábbal nem lehet járni. Hát erre én mondhatnám azt, hogy bekötött szemmel nem lehet nézni, bekötött füllel nem lehet hallgatni. Bár azt nem nagyon értem, hogy ennek mi köze a költségvetéshez. *(Dr. Józsa István: Mindenki lép egyet előre.)*

De azt is hozzátette az összekötött lábhoz, hogy kipróbálhatnánk. Már mi, kormánypártiak. Biztos tapasztalatból beszélt Tóbiás képviselőtársunk, hogy megengedtessek egy kis nyolcévezés, biztos a régmúltra gondolt az összekötött láb tekintetében. Egyébként, amit javasolnék a magam részéről, ha az ember egy kritikát megfogalmaz, és ez sokszor sajnos jellemző volt a mai nap során, egy kicsit csínján bánjon a szavakkal. Itt nemcsak az érdes mondatokra gondolok, hanem csínján kéne bánni a demagógia eszközével. Már bocsánat, ebben azért sokan jeleskedtek. Legutóbb, sajnálom, hogy elmentek, Bangóné és Heringes Anita úrhölgyek, akik többször talán azt sugallták, hogy mi, kormánypártiak érzéketlenek volnánk. Én a magam személyében visszautasítanám azt is, hogy bárki megkérdőjelezze bármelyikőnk

jóindulatát. Azt gondolom, attól még valaki mondanivalójának még nincs nagyobb nyomatéka, ha olyan kifejezéseket használ, amelyek nyugodtan mondhatóak pocskondiázó kifejezéseknek, és ezt számtalanszor, többször és többször újból ki meri mondani.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársak! Én is kezdhettem volna úgy a mondandómat, hogy aki majd nem szavazza meg ezt a költségvetést, az nem fogja megszavazni az egészségügy támogatásának emelését, nem szavazza meg az oktatás támogatásának emelését, vagy éppen, ami számomra igen fájó volt és szíven ütött, a „Modern városok” program támogatását. Nyíregyházi képviselőként ez különösen érzékenyen érintett, mert azt hiszem, többek között Tóth Csaba képviselő úr is elmondta, hogy talán nehezményezi ezt a fajta támogatást. Azt gondolom, hogy ilyen jellegű támogatásra nem nagyon lelhetnénk, bármennyire visszamennék az időben, és bármennyire keresgélünk.

Nálunk például a Bánki Erik képviselőtársam által is említett turisztikai ágazat is részesülhet majd ezen támogatásból. Azt azért hadd mondjam el büszkén, hogy Nyíregyházán a turisztikai ágazat fejlődése az országos átlagnál, amit, mondom, Bánki Erik képviselőtársam éppen dicsért, másfélszer nagyobb fejlődést produkált.

(1.10)

De említhetném az ipari park fejlesztését. Az elején említettem az úgynevezett ideológiát, aminek a megjelenésében szerintem semmi ördögtől való nincs egy koncepcióban, az is egy más ideológia volt, ha úgy tetszik, egy más szempont, szemléletváltás, amikor az Orbán-kormány annak idején megváltoztatta a feladatait a határon túli magyarsággal kapcsolatban. Történelmi léptékű változások voltak ezek egy évtizeddel ezelőtti állapothoz képest, ugye emlékszünk, ég és föld, ahogy ezt Bánki Erik kollégám már elmondta.

Ha visszagondolnak a képviselőtársaim, 12 évvel ezelőtt éppen ilyenkor az akkor aktuális kormányon lévő párt, amelyek közül néhányan itt ülve még emlékeznek olyanokra, akik kampányoltak nagy erővel, hogy Magyarország ne támogassa, ne képviselje a külhoni magyarságot, ugye emlékszünk ilyen dolgokra. Akkor sikerrel jártak, de mára már, azt hiszem, ők is rossz döntésnek tartják ezt, legalábbis talán ha csak egyet említek, egy bizonyos bocsánatkérés ezt alátámasztja, de a jelenlegi magyar kormány nemzetben gondolkodik.

Amikor 2010-ben a Fidesz-kormány lépett kormányra, az intézkedések egyike volt, jól emlékszünk, hogy megadták annak a lehetőségét, hogy az állampolgárságot felvehessék határon kívül élő honfitársaink. Biztosította ezáltal szerintem őket arról is, hogy felelősséget vállal értük. Ezt egy nagyon nehéz helyzetben tette, egy nem könnyű gazdasági helyzetben, de erről ma már sokszor volt szó, ezzel is bizonyítva a Nemzeti összetartozás bizottságát, és ezt különösen

nagy örömmel mondom ki a Nemzeti összetartozás bizottságának tagjaként, mert azt hiszem, ez nem pénzkérdés. Ez igen, ha úgy tetszik, ideológiai kérdés, ez kinyilvánítása valaminek, ez egy megingathatatlan kiindulópont, ami a magyar polgári gondolkodás alapja, ha úgy tetszik. Igen, ez a gazdasági segítség történelmi léptékű, amiről már szó volt, amiről Csenger-Zalán képviselőtársam is beszélt, a Vajdaságnak nyújtott segítségre gondolok, ez bizony egy új korszak. Azt hiszem, ilyen kormányzat még nem volt ezt megelőzően, amely ilyen mértékben támogatott volna határon túl élő magyarságot. Az említett 50 milliárd forint, amely - szögezzük le - jót tesz a kint élő magyarságnak, jót tesz az itt élő, határunkon belül élő magyarságnak is, hiszen ez a fajta gazdaságélénkítés egyfajta kapcsolatrendszer is beindít, és hát bizony jót tesz az EU-nak is. Ezzel a lépéssel, ha úgy tetszik, jövőt mutatunk a határon túli magyar közösségeknek. Mekkora változás ez, ugye, az előbb már említett évtizeddel ezelőtti lépésekhez képest!

A magyar kormány gazdaságpolitikájának is bizonyítéka, hogy ma már Magyarország meg is tud hirdetni egy ilyen nagy volumenű gazdaságfejlesztést, egy ilyen programot, amelyben támogatja a Vajdaságot, mindemellett még Erdélyt, Kárpátalját és Felvidéket. Felvidéket, Erdélyt 1-1 milliárd forinttal és több mint 5 milliárd forinttal Kárpátalját, aminek a közelsége nekem nyíregyháziként még inkább kedves a szívemnek ez a fajta kezdeményezés.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Tisztelt Képviselőtársak! Elmondhatjuk talán, hogy ez a fajta kezdeményezés, ami csak egy kezdet, legalábbis a legjobb reményeim szerint egy kezdet, ez a fajta határon túli magyarság támogatása egy olyanfajta tendenciát indít el, amely mind hasznos nekünk itt, a határon belül élő magyaroknak, de az egész Kárpát-medence magyarságának. Köszönöm megtisztelő figyelmüket ezen a kései órán. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen, képviselő úr. A következő felszólalónk Józsa István képviselő úr, az MSZP képviselője. Parancsoljon!

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Talán ilyen elvi alapvetésként néhány kérdést szeretnék feltenni. Lehet-e úgy megalapozott költségvetést betervezni a Ház elé, hogy a költségvetést megalapozó törvényeket még nem tárgyalta a parlament? Nem mondom, hogy nem ismerjük őket, mert végül is a pénteki napon tárgyalásra kerül, de van egy mondas, hogy nem szerencsés, ha a kocsit elkerüli a lovat. Miért nem lehetett a dolgok természetes logikája szerint először a költségvetést megalapozó törvényeket elfogadnia a parlamentnek, azt követően a szintén logikus sorrendnek a forrásoldal jobb meghatározása érdekében az adótörvényeket megtárgyalnia és elfogadnia az Országgyűlésnek, vagy mondjuk, ami szintén a pénteki napon szerepel, a jövedéki adó módosítására vonatkozó törvényt, aminek még a házsabályszerűségével

is kétségünk van, mert A- és B-változatban került beterjesztésre? Elég baj lenne, ha így kerülne elfogadásra, mert akkor mit fognak alkalmazni a későbbiekben belőle. Amikor azt mondjuk, hogy alapjaiban kétséges ez az előterjesztés, mármint a költségvetés, akkor jogi értelemben, azt hiszem, ez mindenképpen megáll. Tehát jogi értelemben nincs alapja a jelen előterjesztésnek. Jogi értelemben meg kellene, hogy előzze a költségvetést megalapozó törvények elfogadása, az adótörvények elfogadása és mondjuk bizonyos tényadatok ismerete. Én nem mondom azt, hogy nem végeztek mélyreható becsléseket és előzetes számításokat a pénzügyminisztériumban, de azért egész más, mondjuk, egy év nagy részének az adatait ismerni és szeptemberben, októberben véglegesíteni egy következő év költségvetését, mint így még a félévet sem bevárva és idehozva.

Annyi mindent megmagyarázott már nekünk Banaai államtitkár úr, ha megmagyarázná, hogy mi az a készlet az önökben, hogy már tavaly is behozták a tavaszi ülészakában, idén is behozták a tavaszi ülészakában a költségvetést, amikor igazából csak korábbi tervadatokra tudnak építeni, tényadatokra kevésbé.

Szeretném egy picit pontosítani Petneházy képviselő úr idézeteit, mert én is itt voltam reggeltől, és hallottam az ön által jól-rosszul idézett előadásokat, tehát Varga Mihály miniszter úr mondta az előadói beszédében, hogy a '17-es költségvetés biztosítja, persze ő is a miniszterelnököt plagizálta ilyen értelemben, hogy minden magyar léphessen egyet előre. Erre reagált, ezt Varga Mihály mondta (*Petneházy Attila: Én ezt nem mondtam.*), de ezt nem értette, hogy mire reagál Tóbiás József frakcióvezető úr, amikor azt mondja, hogy összekötött lábbal nem lehet lépni. (*Petneházy Attila: Értettem.*) Igazából ez már egy reflexió volt az előadói beszédre, illetve az önök megközelítésére, hogy ezt próbálják beadni a magyar népnek, hogy mindenki léphet egyet. Hát nem mindenki léphet egyet. Aki tehetős, jó nagyot léphet. Aki nem tehetős, mondjuk, abba a 41 százaléka tartozik, aki létminimum alatt kénytelen élni, mondjuk, inkább jellemző rá, amit Tóbiás József frakcióvezető úr mondott, hogy összekötött lábbal várják el tőle, hogy úgy érezze, hogy előre tud lépni.

(1.20)

A másik szóhasználatban való tévedése - nem vetem a szemére, mert nem foglalkozik filozófiával - egy társadalomfilozófiai megközelítés volt, tehát nem ideológiáról beszélt, ezt a szót nem használta a frakcióvezető úr, hanem társadalomfilozófiáról beszélt mindjárt a bevezetőben, és azt ecsetelte, hogy társadalomfilozófiájában ez a költségvetés is - mint ahogy korábban - a reménytelenség tartósságát hordozza sok millió magyar számára, akik szerény sorban élnek, mert az önök konzervatív kormánya kimondottan a jómódúaknak kedvez. Tehát önök úgy tartják, hogy a polgári Magyarországot építik, azt mondják, hogy a középréteget próbálják helyzetbe

hozni, de messze nem a középrétegről van szó, mert ami kedvező az önök adópolitikájában, az egyértelműen a felső 10 százalék jövedelmi rétegnek kedvez, a többinek kevésbé.

Ha a szociológiában használatos deciliseket említjük, az alsó és a felső decilis között soha ekkora különbség nem volt, tízszeres az alsó decilis jövedelmi viszonya a felső 10 százalékhoz képest. Erre mondjuk mi azt, hogy nem az igazságosság felé halad ez a költségvetés, hanem a társadalom további kettészakításának az irányába.

Ami a gazdaságpolitika tartalmi eredményességét, mondjuk, bizonyos mértékig összehasonlíthatóvá teszi, az Magyarország eredménye a régió többi országához képest. Itt egyértelműen azt mondhatjuk, hogy a régiós országoktól történő további lemaradást vetíti előre ez a költségvetés. Tehát olyan országban nyolc éve az önök, ahol hat éve már önök kormányoznak, és nem volt tapasztalható korábban ilyen mértékű gazdasági és társadalmi különbség egyetlen év számait tekintve sem.

Ha 2010 óta áttekintjük, hogy mit hozott az önök gazdaságpolitikája, egyiket már említettem: lemaradást a régió országaihoz képest.

A másik az államháztartási egyensúly javítása. Önök nagyon büszkék arra, hogy mennyit javítottak rajta, nos, a 20 ezer milliárd alatti államadósságot feltornászták 25 ezer milliárd forint fölé, és még bizonyos év végi trükközésektől sem riadnak vissza, ami például a hitelminősítők véleménykialakításában valószínűleg jelentős szerepet játszik, hogy még mindig nem hozták ki Magyarországot a bővli kategóriából.

A szegénység a társadalom nagyobb részében sajnos nőtt. Ahogy említettem, a legszegényebb és a leggazdagabb rétegek között növekszik a távolság.

Az OECD tanulmánya szerint is a beruházási klíma továbbra sem javult, nincs olyan megbízható jogi környezet, ami ezt segíteni tudná.

Egyértelműen önök a felelősök a meggyengült forintért. A forint 2010 óta körülbelül az értéke egyötödét veszítette el, 260-265 forint körül volt az euró árfolyama a kormányváltáskor, most 315 forint körül mozog, önök a költségvetésben 312 forintot vettek figyelembe. Én félek, hogy ez az önök tudatos gazdaságpolitikai célja, csak soha nem vallják be. Ennek azért nagyon sok kárvallottja is van az országban, hogy a nemzeti fizetőeszköz elveszítette értéke 20 százalékát.

A beruházásokhoz nélkülözhetetlen uniós forrásbeáramlás reálértéken kevesebb lesz a 2014-2020-as költségvetési időszakban, mint a megelőző hét évben volt, noha önök rendre a forintértéket bemutatva ennek az ellenkezőjét állítják. A kisebb forrást is teljes egészében fel kívánják használni idő előtt, tehát a szerves fejlődés kevésbé biztosított.

Sokat említették a jóléti intézkedések között az általános forgalmi adó bizonyos területeken történő csökkentését. Mi azt mondjuk, hogy helyes az általános forgalmi adó csökkentése, mert rendkívül magas

ez a 27 százalék. Nem egészen pontosan állítják szintén az elmúlt nyolc évről, hogy mi emeltük az általános forgalmi adót. Mi soha nem mentünk 25 százalék fölé, alá egy rövid időre mentünk. Önök viszont tartósan 25 százalék fölött, 27 százalékon tartják az általános forgalmi adót.

De a legnagyobb problémánk ezzel a következő. Mi határozott javaslatot tettünk alapvetően jóléti megközelítésben, mert mindenki tudja, hogy az általános forgalmi adó a szegények adója, mert a jómódú nem fogyaszt annyival többet, tehát nem fog lényegesen több forgalmi adót fizetni, viszont a kis jövedelemből megvásárolni a létfenntartáshoz szükséges termékeket 27 százalékos fogalmi adóval, az azt jelenti, hogy egy uzsoraadót fizetnek.

Tehát mi azt mondtuk, hogy az alapvető élelmiszerekre terjedjen ki az általános forgalmi adó lecsökkentése 5 százalékra, mint ahogy például a távfűtés forgalmi adóját már lecsökkentettük korábban, a mi kormányunk idején 5 százalékra. Önök ehelyett a forgalmiadó-csökkentést ágazati problémák megoldására használják fel, amelyik területen probléma van a fekete- és a tiszta gazdaság arányával, ott az általános forgalmi adóval próbálnak operálni. Természetesen nem tagadom, hogy ennek van bizonyos népjóléti hatása is, de azt az alapvető célt, hogy a kisebb keresetű emberek olcsóbban jussanak ahhoz az élelmiszerkörhöz, ami a megélhetésükhöz szükséges, csak töredékesen tudja teljesíteni.

Az OECD véleménye szerint is az elmúlt időszakban Magyarország gazdasági mutatói elfogadhatók voltak, amit főleg az uniós források lehívásának a felgyorsítása okozott, és az adóbevételek teljesülése is jól alakult. Tehát pozitívan tudok szólni mind az online pénztárgépek bevezetésének eredményéről, mind az elektronikus fuvarellenőrzés hatásáról, sőt javasoljuk, államtitkár úrnak volt ilyen kitétele, hogy ezt szélesebb körűvé fogják tenni, ezt helyesnek tartjuk, igenis sok tartalék van a gazdaság kihéberítésében, és amikor a világ az IT korszakába lép, akkor igenis ki kell használni az IT nyújtotta lehetőségeket a gazdaság fehéritése területén is.

Ugyanakkor a régió országaihoz képest számadatokban is kifejezhető az elmaradásunk. 2016-ban még a kormány is 2,5 százalékos növekedést vár, amíg Szlovákiában ez a növekedési ütem 3,2 százalék, Lengyelországban 3,7 százalék, Romániában várhatóan 4,2 százalékkal bővül a gazdaság az Európai Bizottság adatai szerint. A kormány prognózisa a jövő évi 3,1 százalékos növekedésre mind az OECD, mind az Európai Bizottság szerint túlbecsült, ők inkább egy 2,8 százalékos várakozást tudnak prognosztizálni. A nemzetközi szervezetek - így a már említett OECD - megállapításai szerint ugyan javultak Magyarország gazdasági mutatói, de mindezek fenntarthatósága hosszú távon nehezen garantálható a jelenlegi gazdaságpolitika mellett. A magyar kormány vagy nem tesz eleget azért, hogy a növekedést megalapozó dolgok jó irányba változzanak, vagy még esetenként ront is ezen.

Önök mindig úgy állítják be, hogy az MSZP a bankok pártján áll. Hát önök állnak a Nemzeti Bank pártján, mint ahogy az elmúlt időszakban napvilágot látott események mutatják. Véleményünk szerint a növekedés jelenleg inkább a külföldi multicégek beruházásai révén, illetve az uniós transzferek által jelentkezik, miközben a magyar cégek, különösen a kis- és középvállalkozások alig mernek beruházni a bizonytalan piaci és jogi környezet miatt.

(1.30)

Ennek az oka, hogy túl gyorsan és kiszámíthatatlan módon, átláthatatlanul változnak a szabályozás lényeges elemei.

A beruházások elmaradásához és a külföldi működő tőke beáramlásának elmaradásához vagy a lehetséges mértékéhez képest történő elmaradásához érdemben hozzájárulhat, hogy a kormány által lejelentett makrogazdasági mutatók közül az államadósság számait az Eurostat nem tartja teljesen megbízhatónak, nem tartja hitelesnek. Ez önmagában sokkal nagyobb kárt okozhat a hitelminősítőknél is, mint ha a kormány engedne ebben a vitában, és korrigálná az államadósság-mutatókat. Egy korrekt eljárás, megegyezés ezekkel a szervezetekkel, feltehetően növelné a bizalmat, és segítené, hogy a bővli kategóriából kimozdulhasson a magyar besorolás.

Én gondolom, hogy nem erősíti a bizalmat Matolcsy Györgynek az alapítványokba történő pénzkirámoltatása sem. Nem szól a költségvetés még csak véletlenül sem arról, hogy az egyes tárcák, célelőirányzatok milyen eredményeket tudnának elérni azzal a 266 milliárddal, amit a Magyar Nemzeti Bank nem a költségvetésnek fizetett be, hanem a saját maga által gründolt alapítványoknak. Sőt, a bizalom erősítését jelentősen csökkenti, hogy Matolcsy György jegybankelnök mint az egyik alapítvány kuratóriumi elnöke maga döntött a kihelyezett összegek felhasználásáról is. Ez, úgy gondolom, hogy eldöntendő kérdés, hogy jogszabályba, törvénybe ütközik-e, ez mondjuk, az igazságszolgáltatás, a bűnüldözés feladata lenne, ha lenne Magyarországon következetes bűnüldözés, de azzal, hogy jó erkölcsbe ütközik, azt hiszem, képviselőtársaim is egyet kell hogy értse. Nem egyeztethető össze a jó erkölccsel, amit Matolcsy György a közpénzekkel művel.

Ha még tovább megyek, hol jelenik meg a példamutatás? Tehát ha normaállításról van szó, hogy mik szabják meg egy nemzet, egy nép viselkedésének a normáját, mindenképpen jelentős szerepet játszik benne a vezetőknél a magatartása, hogy milyen példát látnak. A Nemzeti Bank elnöke egy olyan, reflektorfényben lévő személy, akinek nem arra kellene törvényjavaslatot kilobbiznia, hogy titkosítani lehessen az általa kilapátolt százmilliárdokat, hanem olyan példamutató magatartást kellene tanúsítania, ami által, mondjuk, az adófizetési fegyelem javulna, nem a bevételek eltitkolásának példáját vagy elsíbolásának a gyakorlatát mutatnák.

Szeretnék pár szót szólni arról, amit egy újítás-ként vettünk észre a költségvetésben, hogy az egyébként nagyon helyes elvárást, hogy a hazai működési költségvetésnek a mérlege ne mutasson hiányt, egy ügyes technikával oldotta meg a költségvetési előterjesztés, hogy három részre bontották: hazai működési költségvetés, hazai felhalmozási költségvetés és európai uniós fejlesztési költségvetés, és mi úgy látjuk, hogy eléggé egyoldalúan úgy állították be, hogy a működési költségvetésnek nulla legyen a deficitje, a másik két területre pakolták át a hiányt, amely lényegesen magasabb, mint a költségvetés korábbi meghírelésének az időszakában van. Nem látjuk tehát azt az elköteleződést, ami a költségvetés stabilitásának hirdetése és a költségvetés előterjesztése között kellene hogy meglegyen. Úgy tűnik, hogy ez a szigor inkább csak szemfényvesztés, valójában ez már egy választási költségvetés, választási osztogatás.

A költségvetési hiány 2,4 százalékra történő fel-emelésének lényeges következménye, hogy ezzel a strukturális deficit is emelkedik jövőre, ezzel pedig a kormány megsérti az Unió által előírt szabályozást, amit egyébként a magyar törvények is rögzítenek, a magyar törvényhozás a stabilitási törvényben rögzíti, hogy a strukturális hiány nem növekedhet, ennek megfelelően jövőre 1,7 százalékos strukturális deficit teljesítése lenne kívánatos. Ezt önök, amikor ezt észrevételezte az Állami Számvevőszék, illetve a Költségvetési Tanács is, akkor egy nagyvonalú megjegyzéssel eltérő számítási modellekre hivatkozva oldották fel, és megemelték a tartalékok szintjét, ezzel áthidalva, mint hogyha nem is lenne ez olyan nagy probléma. Ez szintén a költségvetés iránti bizalom megerősítésének a lehetőségét gyengíti. Úgy gondolom, hogy komoly esetben ilyen nem lenne szabad megtenni.

Tisztelt Képviselőtársaim! A jövő évi költségvetés nagyon vitatott hiátusa véleményünk szerint, amit önök pozitívként állítanak be, hogy magasabb összeget szerepeltetnek egészségügyre, illetve bizonyos szociális, oktatási célokra, hogy véleményünk szerint sokkal nagyobb a baj az egészségügy területén, sokkal nagyobb a baj a szociális szférában, és sokkal nagyobb a baj az oktatásban, mintsem hogy ezekkel az előirányzatokkal megnyugtatóan orvosolni lehessen. Lehet tehát, hogy a pénzügyminisztérium, amit most gazdasági minisztériumnak neveznek, úgy gondolja, hogy egy nagyvonalú összeget állított be, de látva ennek a realizálódását, hogy milyen mechanizmusokon keresztül hova jut, látva azt, hogy a kórházak éves eladósodása évről évre újratermelődik, és állandó kiegészítő csomagokra van szükség a konszolidáláshoz, azt mutatja számunkra, hogy az egészségügy, különösen a kórházak alulf finanszírozottak. Az, hogy kórházi osztályok, mondjuk nyolc kórterméből hármat azért kell kulesra zárni, mert nincs kellő létszámú nővér az osztályon, nővérhány miatt nem tudnak foglalkoztatni a működésükhöz, a teljes működésükhöz szükséges létszámot, az azt mutatja, hogy nagyon-nagyon nagy baj van, és

már nem abba az irányba történik az eláramlás, hogy külföldre mennének, már az is tapasztalható, hogy főiskolát végzett nővérek a 120 ezer forintos nettó fizetésük helyett azt vállalják, hogy átképzik magukat villamosfőzőnek, vagy átmennek 175 ezer forint nettóért Budapesten máshová dolgozni. Tehát amikor ennyire versenyképtelenné válik egy ágazaton belül a meghatározó humán erőforrásnak a helyzete, amikor ennyire kérdéssé válik, akkor mi úgy gondoljuk, hogy elkésett az intézkedésekkel a kormányzat, és nemcsak a költségvetés szintjén kellene gesztusokat tenni, hanem sokkal sürgősebb lépéseket igényelne.

Képviselőtársaim! Lehet, hogy még lesz egy kis vita, úgyhogy most megköszönöm a figyelmet, és tartalékolok egy kis időt, hátha még lesz mire reagálni. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Kétperces felszólásra nem kért lehetőséget senki, így aztán előre bejelentett felszólalóként Witzmann Mihály képviselő úr következik, a Fidesz képviselője. Parancsoljon!

WITZMANN MIHÁLY (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Mindenekelőtt szeretném megköszönni a kitartó figyelmét mindenkinek, aki még ezen a kései vagy már-már hajnali órán itt a teremben tartózkodik annak érdekében, hogy vitatkozzunk, tárgyaljunk a jövő évi költségvetés számairól. Ennek kapcsán azt gondolom, mindenféleképpen elmondható, hogy a 2017. év a 2010-es kormányváltás óta már a hatodik olyan esztendő lesz, amikor a polgári kormány kap lehetőséget, mandátumot arra, hogy elkészítse Magyarország költségvetését, így azt is kijelenthetjük, hogy immáron a hatodik esztendeje van annak, hogy igyekszünk kijavítani a szocialista kormányoknak azt az elhibázott politikáját, gazdaságpolitikáját, amellyel egy felelőtlen költségvetést folytatva eladósították az országot, hazánkat csődközeli helyzetbe kormányozták, és a teljes összeomlást csakis a gigantikus IMF-EU-hitel felvételével tudták megakadályozni.

(1.40)

Azt hiszem, hogy minden komolyabb súrlódást vagy vitát azért félretéve, a tárgyilagosság talaján állva reagálnék Józsa István képviselőtársamnak arra a mondatára, amikor költségvetési trükközésről beszélt. Meglehetősen érdekesnek tartom, amikor egy szocialista politikus beszél trükközésről a költségvetés tekintetében, főleg azok után, hogy a Gyurcsány-kormány idején az országgyűlési választások előtt szándékosan volt titokban tartva - és akkor finoman fejeztem ki magam - a friss gazdasági statisztikai adatok halmaza, nehogy a választópolgárok ezekkel a kiábrándító és vészjósló adatokkal, információkkal szembesülhessenek.

Ma már tudjuk, hogy nem is nagyon volt mit büszkélkedni ezekkel az adatokkal, hiszen az akkori kormányzatnak 2006-ban úgy sikerült összehozni egy 9,3 százalékos hiányt, hogy semmiféle háború, válság, migránsáradat vagy éppen pénzügyi nehézség nem volt. Békeidőben ekkora hiánnyal rendelkező költségvetés pedig mindenféleképpen, talán nem túlzó, ha azt mondjuk, hogy történelmi rekordnak is tekinthető.

A felelőtlen fiskális politikának persze megint az eladósodás lett a vége, és jöttek a dollár- és a svájcifrank-alapú hitelek, ahogy ezt annak idején láthattuk. De megszokhattuk ezt, hiszen így csinálták ezt annak idején a szocializmusban is, a 70-es, 80-as években szintén dollár- és svájcifrank-alapú hitelek sorát vették fel, amelyekkel rengeteg kamat- és árfolyamvesztést szenvedett el az ország, és gúzsba kötve ezzel az egész gazdaságot, aminek sajnos a keserű hatásait mind a mai napig - akár kimondjuk, akár nem - közgazdaságilag alátámasztható, hogy érezzük.

Az ország szocialista kormányok idején történő tulajdonképpen eladósodását vagy gazdasági csőd-közeli állapotba kerülését egyértelműen alátámasztja az is, hogy amíg 2002-ben, a kormányváltás idején a GDP-arányos államadósság 53 százalékon volt, ez a szocialisták nyolc év kormányzása után közel 84 százalékra emelkedett.

Szerencsére a 2010-es kormányváltás egyértelmű gazdaságpolitikai fordulatot hozott, hiszen a gazdaság növekedési pályára állt, kikerültünk az úgynevezett túlzottdeficit-eljárás alól, és mindemellett csökkenő államadósság, alacsony államháztartási hiány, bővülő foglalkoztatás, tulajdonképpen rekordalacsony infláció, erősödő ipar, élénkülő kereskedelem jellemzik ma már a magyar gazdaságot.

Az idején esztendőben pedig az előbb említett Gyurcsány-kormány által 2008-ban pánikszzerű gyorsasággal felvett mintegy 14,3 milliárd eurónyi EU-IMF hitel utolsó másfél milliárd eurós részletét is az ország teljes egészében vissza tudta fizetni.

Hogy ez a gigahitel egyébként mekkora terhet is jelent valójában, azt én a saját választókerületemben élőkre vetítve próbálom talán itt érzékeltetni. Az EU-IMF-hitelesomag a Somogy megyei 4. számú választókerület lakóira összességében mintegy 36 milliárd, a választókerület székhelye, Siófok városának lakóira pedig több mint 11 milliárd forint adósságot rótt annak idején. Szerencsére azonban - ahogy az előbb is mondtam - ez már a múlté és egy rossz emlék mindannyiunk számára.

Többet nem is szeretnék én a múlttal foglalkozni, csak bevezetésül, emlékeztetőül mindenképpen fontosnak tartottam, hogy a felsorolt tényeket azért említsük meg, hiszen ahogy a költségvetésben, úgy a politikában, a történelemben is, azt gondolom, hogy a dolgokat folyamatában kell látni. Semmi nincs előzmények nélkül, és mindennek következménye is van. Nem árt néha emlékeztetni magunkat, hogy honnan tudtunk elindulni, és hogy milyen kormány-

zati hibák voltak azok, amelyeket nem szabad ismét elkövetni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt évek gazdaságpolitikai eredményeit látva, azt hiszem, hogy nyugodtan kijelenthetjük - még hogyha sokan egyébként ebben kételkednek is, ma már több hozzászólótól az ellenzék padsoraiban ezt hallottuk -, hogy a magyar reformok valóban működnek.

Reményeink szerint a 2017-es költségvetés révén valóban elérhető lesz az, hogy mindenki egy lépést előreléphet, és azt gondoljuk, hogy nem kell senkinek megkötözni a végtagjait, anélkül is sikerülhet ez (*Dr. Józsa István: A kormány már megkötötte!*), nem kell ehhez akrobatamutatványt bemutatni senkinek. Legalábbis a cél ez, hogy minél többen léphessenek egyet előre.

Az a tény pedig, hogy a korábbi évek hagyományait követve, a jövő évi büdzsé elfogadására még a tavaszi ülészakában sor kerülhet, azt gondolom, hogy mindenféleképpen növeli a kiszámíthatóságot és a tervezhetőséget a családok, a lakosság számára, a vállalkozások számára, az önkormányzatok számára és az állami szektor számára egyaránt.

Tisztelt Országgyűlés! Az előzőekben általam is említett folyamatosan javuló makrogazdasági mutatók, tudjuk, hogy bár kétségkívül fontosak, sőt talán nemzetgazdasági szempontból stratégiai jelentőséggel is bírnak, de ha teljesen őszinték vagyunk és megyünk a választók közé, megyünk a lakosság közé, fórumokon beszélgetünk velük, akkor ezek azok a mutatók, amelyek egy cseppet sem érdeklik őket. Ezért mielőtt az államadósság alakulásával - ahogy előzetesen jeleztem is - foglalkoznék részletesebben, néhány konkrét példán keresztül megosztanám önökkel, hogy milyen könnyebbségeket jelent a 2017-es költségvetés a választókerületemben élő somogyi emberek számára.

Ezt is hallottuk, hogy ez a költségvetés a jómódúaknak kedvez, erre reagálva szeretném elmondani, hogy az adók esetében tulajdonképpen a tavalyi esztendőben 16 százalékról 15 százalékra csökkentett személyijövedelemadó-kulcs több mint 1,1 milliárd forintot hagy csak az én választókerületemben, a Somogy megyei 4-esben élő embereknek, és ezen belül a választókerület székhelyén, a siófoki adófizetők zsebében éves szinten pedig közel 350 millió forintot.

Az alapvető élelmiszerek esetében az áfacsökkentés - a baromfi, a tej és a tojás áfájának 27 százalékról 5 százalékra történő csökkentésére gondolkok - a térségben élők számára több százmillió könnyebbséget jelent. Csupán példaként számítottuk ki, illetőleg néztünk utána, hogy a Somogy megyei 4. számú választókerületben élő kétgyermekes családok esetében ez éves szinten 134 millió forintot, a Siófokon élő kétgyermekes családok számára pedig körülbelül mintegy 40 millió forint éves megtakarítást eredményez az 1 százalékos adókulcs-mérséklődés.

Az internet áfacsökkentése ismét egy jó példa, hiszen csak Siófokon 45-50 millió, a térségben pedig

közel 140 millió forintos spórolást tesz lehetővé az internet-előfizetők körében a 2017-es esztendőben.

A családi adókedvezményt néztem még meg így részletesebben. Ennek az emelkedése révén a Somogy megyei 4-es körzetben élő kétgyermekes családok esetében körülbelül 100 millió forintos éves pluszbevételre, a siófoki kétgyermekes családok esetében pedig körülbelül 29,5-30 millió forint pluszjövedelemre számíthatnak az elkövetkezendő esztendőben.

Azt gondolom, hogy a teljesség igénye nélkül említett néhány példa is jól mutatja, hogy az előttünk fekvő költségvetési tervezet az adócsökkentésekkel, a szélesedő családtámogatásokkal, otthonteremtési lehetőségekkel, valamint a béremelkedési programokkal, életpályamodellekkel további előrelépést jelenthet minden magyar ember számára.

Mindezek mellett úgy vélem, hogy a mostani kormány - ahogy az elmúlt években egyébként mindig tette - jövőre is tartani fogja és tudja majd tartani a hiánycélokat. Erre többek között garanciát nyújthat a költségvetésbe épített számos tétel is. Erre már az előttem felszólaló Petneházy Attila képviselőtársam utalt. Például ilyen a rendkívüli kormányzati intézkedésekre tervezett 110 milliárd forint, vagy épp az Országvédelmi Alap esetleges kiadásaira elkülönített 60 milliárd forint is.

Ha körbenézzünk Európában, akkor azt láthatjuk, hogy az elmúlt öt esztendőben tovább folytatódott egyébként a kontinens eladósodása, ugyanis az Unió 28 tagállamát tekintve közel 10 százalékkal nőtt az államadósság mértéke. Ezzel szemben Magyarországon az államadósság mértéke az európai átlag alá csökkent. 2010 óta az uniós államok közül Magyarországnak sikerült a legnagyobb mértékben a bruttó hazai termék arányában, mintegy 8,2 százalékponttal 75,5 százalékra csökkenteni az adósságrátát, ahogyan egyedül csak Magyarországon töretlen az adósságsökkentés folyamata is. A 2017-es prognózisok pedig már 71-72 százalékos továbbmérséklődést jeleznek a GDP-arányos államadósságban. Hazánk egyébként egyike azon hat európai országnak is, amelyik képes volt 2010-hez képest mérsékelni az adósságát, ráadásul Németország és Lettország után nálunk csökkent a legnagyobb mértékben az államadósság az elmúlt öt esztendőben.

Azt gondolom, hogy a jövő évi tervezésből jól kiolvasható, hogy ahogy eddig is, a polgári kormány ezek után is nagy hangsúlyt kíván fektetni az államadósság folyamatos csökkenésére. Az államadósság csökkenését pedig a legfontosabb gazdasági prioritások között kell számon tartani, ugyanis ha az adósság mértéke nem csökkenne, akkor a felgyülemelő adósság ismét kezelhetlenné válna, és újra az eladósodás útjára lépnénk.

Éppen ezért fontosnak tartom kiemelni az Államadósság-kezelő Központ tevékenységét, azt a hatékony és eredményes működést, amelynek kapcsán szeretném felhívni a figyelmet arra is - számos összehasonlítást hallhattunk már itt -, hogy 14 éve

nem volt példa arra, hogy a magyar állampapírok hozamai a közép-európai térségben egyébként meghatározó gazdasági potenciállal bíró Lengyelország állampapírjainak hozamszintje alá essenek.

(1.50)

Úgy vélem, hogy ez elég egyértelmű jele annak, hogy a piac tulajdonképpen már egyértelműen régésrégen beárzta Magyarország gazdasági teljesítményét, és a felminősítés is, úgy gondolom, hogy a küszöbön várat magára. Azt is tapasztaljuk, hogy ezek a nemzetközi hitelminősítők egyébként egyre elismertebben beszélnek a magyar gazdaságról, de úgy látjuk, hogy sajnos politikai módon működnek és mérlegelnek, ezért ez a felminősítés még valamilyen furcsa okból várat magára.

A közgazdasági szakértők egyöntetű véleménye szerint, amennyiben a három legnagyobb hitelminősítő végre a befektetésre ajánlott kategóriába emelné a hazai állampapírokat, úgy legalább 40 bázisponttal tovább csökkenhetne a hosszú távú állampapírok hozama. Ez a minőségi változás pedig még keresettebbé tehetné a magyar állampapírokat, ugyanis azon befektetők számára is megnyílhatna végre a vételi lehetőség, akik az úgynevezett nem befektetésre javasolt állampapírokból eddig nem vásároltak. Ez pedig egyértelműen megnövelné a magyar állampapírok iránti keresletet, tovább csökkentve a hozamokat, hosszítva a lejárat szerkezetet, ami pedig kiszámíthatóbbá tenné az adósságszolgálatot.

Még egy fontos dolgot szeretnék megemlíteni, ha már államadósságnál tartunk. Az állami eladósodás kérdéskörénél maradván érdemes azt is megvizsgálnunk egyébként, hogy miként alakult ennek a magyar nemzeti államadósságnak a szerkezete az elmúlt években. 2011-ben a teljes adósság mintegy 70 százaléka volt külföldiek kezében, a devizaadósság aránya pedig mintegy 50 százalékot tett ki. Ezzel szemben mára a devizaadósság aránya 31 százalékos szintre csökkent, a hazai finanszírozás jelentősen javult, az újonnan keletkező magyar lakossági megtakarításoknak 50 százaléka pedig már állampapírban testesül meg.

Úgy gondolom, fontos megemlíteni azt is, hogy az államadósság szerkezetében tapasztalt arányjavulás a befektetői bizalom szempontjából is pozitív következményekkel járt. Mindezt mutatja az is, hogy az ország CDS-felárai jelentősen mérséklődtek, ugyanis amíg a válság idejében nagyrészt 400-500-600 bázispontot mutatott a magyar állampapírok CDS-felára, mára ez az érték 150-160 bázispontra csökkent.

Rendkívül fontos lépésnek tartom azt is, hogy az euró- és dolláralapú állampapír-kibocsátás mellett a magyar állam már megjelenik egyébként az ázsiai piacokon is, amelynek eredményeképpen tavasszal többek között egy sikeres aukciót hajtott végre Kínában, ezzel is növelte a befektetői kör diverzifikáltságát. A tranzakció több mint kétszeres túljegyzés mel-

lett egymilliárd jüan, vagyis 136,8 millió euró értékben valósult meg. Az így kibocsátott jüankötvényekből Magyarország az idén lejáró devizaadósság egy meghatározó részét fogja tudni minden bizonnyal fedezni, a fennmaradó rész kifizetését pedig forintpiacról kívánja megoldani az Államadósság Kezelő Központ, amelynek következtében még tovább csökkenhet az adósság devizaaránya.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az eddig elmondottakat összegezve úgy vélem, hogy a kormány, ahogy az elmúlt hat esztendőben is, most is egy felelős, reális költségvetési törvényjavaslatot nyújtott be, amely jelentős adócsökkentésekkel, bővülő családtámogatásokkal és számos területen komoly béremelésekkel számol, teszi mindezt úgy, hogy a költségvetési fegyelem nem sérül, és az államadósság továbbra is csökkenő pályán marad. Ezért is kérem önöket, hogy a vitát követően szavazataikkal támogassák a jövő évi költségvetés elfogadását.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A kormány nevében Nagy István államtitkár úr kért szót. Parancsoljon!

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Nagyon röviden. Tisztelt Elnök Úr! Kedves Képviselőtársaim! Van egy kérdés, ami a levegőben maradt, és szeretném megköszönni Józsa képviselőtársamnak, hogy elismeri azt a tevékenységet, azt a küzdelmet, amellyel a magyar kormány a gazdaság kifehérítésért küzd mind az EKÁER, mind az online kassza tekintetében, és fölvetette azt a kérdést, hogy mi ágazati problémák megoldására használjuk az áfacsökkentést. Azt kell mondjam, kedves képviselőtársam, hogy nem szeretnénk abba a cipőbe lépni, amit már egyszer az önök kormánya megtett, hogy akár egy béremelést úgy intézett el, amelynek nem volt meg a gazdaságiteljesítmény-fedezete. A mostani kormány csak olyan döntéseket és olyan intézkedéseket tud hozni, amelynek megfelelő gazdasági háttere van, és a megfelelő finanszírozás lehetővé teszi.

És itt maradt még egy kérdés a levegőben Bangóné képviselő asszonytól, hogy miért a sertésáfa először. És pontosan az a válasz erre, hogy azért, mert addig, amíg a többi ágazatban egy egyenletes piacra jutási esély volt, addig a sertéságazat nagyon fertőzött volt, és nagyon sok szürkezónában, nagyon sok fekete részen működött, áfacsalt termék volt. Nagyon jól mutatják azok az eredmények, hogy a csökkentett áfa hogyan tisztította, fehérítette ki ezt az ágazatot. És azt kell mondjam, hogy az az óhaja, kívánsága, hogy az alapvető élelmiszerek áfacsökkentése mikor következik: láthatja az előttünk lévő költségvetést, és biztatom is erre, hogy akár az áfacsökkentések miatt majd támogassa szavazatával ő is, úgy, ahogy többi képviselőtársam is.

Köszönöm szépen a szót, elnök úr. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Kétperces felszólaló nincs. Előre bejelentett felszólalóink elfogytak. De normál szót kérő képviselőként Józsa István képviselő urat üdvözölhetjük. Parancsoljon!

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Szeretném azért felhívni az utolsónak szolt fideszes képviselő úr figyelmét, hogy ez a költségvetési előterjesztés a korábbiakhoz képest nem a költségvetési fegyelem javítása, hanem éppen hogy lazítása irányába hat. Tessék megnézni a számokat, mind a tavalyi év költségvetési fegyelméhez képest ez egy lényeges lazítást jelent, és mindenképpen lazítást jelent azokhoz a korábbi tervekhez képest, amelyek a költségvetés tervezésének kezdeti szakaszában megfogalmazódtak. Tehát ezt azért jó lenne kicsit pontosabban fogalmazni, hogy ne pont az ellenkezőjét mondja, mint ami a tendencia.

A másik. Érdekes volt ugyanazon a hozzászóláson belül hallani a kínai kötvénykibocsátásról és a hitelek átcsoportosításáról meg az IMF-hitel visszafizetéséről. Ön pontosan tudja, hogy ez az IMF esetében azt jelenti, hogy más hitelekkel kiváltották az IMF-hitel aktuálisan törlesztendő vagy végtörlesztendő részeit, és még azt is elmondanám, hogyha esetleg nem emlékezne rá, hogy az IMF-hitelből pontosan 1,8 milliárd eurót önök a MOL-kötvények megvásárlására fordítottak, amire persze lehet azt mondani, hogy a bennünket sokat bírált felvett hitelből megvettek egy olyan kétes vagyontárgyat, ami utána 30-40 százalékot veszített az értékéből. Tehát óvatosabban kell azért ezt kezelni.

A másik. Szintén belelépett abba a gödörbe, amivel önmaga bizonyította azt a tényt, amit mi mondunk, hogy szétszakítják a társadalmat. Tehát az, hogy 31 százalékra tudott menni a külföldi finanszírozás, mert a magyar lakossági megtakarítás értéke felfutott, az pont azt bizonyítja számszerűen, amit mi jellegére mondunk, hogy a magyar lakosság kis részének önök rengeteget kedveztek, abból a 3200 milliárdból, amit valaki kimutatott itt, hogy adókedvezmény kapcsán öt év alatt az embereknél maradt, ön is visszszámolta, hogy mennyivel vannak jobb pozícióban a jól kereső emberek. Tehát ez mutatja, amit ön az adósságfinanszírozásban számszerűen naivan felolvasott, hogy ez egy nagyon szűk rétegnek a lakossági megtakarítását hízalja, és ez a fogyasztásból a kiskeresetűeknél, a megélhetésből sajnos sokáig hiányzott.

Erre persze azt lehet mondani, hogy az utóbbi időszakban már valamit nőtt a fogyasztás, tényleg, de négy évig stagnált, vagy olyan év is volt, amikor visszafel ment a lakossági fogyasztás. Tehát önök keverik ezt a konzervatív kifejezést, kétféle értelemben használták. Az egyik értelemben, ahogy én is használtam, hogy az önök kormánya konzervatív kormány, tehát nem a társadalmi igazságosság felé halad, hanem a társadalom jómódú rétegét kedvezményezi. Ezt önök úgy mondják, hogy a polgári Ma-

gyarországot építik, mi meg azt mondjuk, hogy növelek a társadalmi igazságtalanságot.

A másik megközelítés, hogy konzervatív szemléletben terveződik egy költségvetés, azt jelenti, hogy inkább a pesszimista variációkat veszik a különböző számba jöhető opciók közül. Matematikában, mérnöki méretezésben ezt hívják konzervatív megközelítésnek, hogy nem optimista módon, hanem inkább a rosszabb lehetőségekkel kalkulálva állítják össze a számokat. Nos, én erre se mondanám, hogy ez konzervatív ilyen értelemben, mert a 3,1 százalékos igenis nagyon optimista.

(2.00)

Nagyon szeretném, ha teljesülne, mielőtt azt mondanák, ahogy szokták volt mondani, az MSZP bevándorlás párti, egyáltalán nem vagyunk bevándorlás pártiak, a humánomot kértük önökön számon, ezt próbálták kicsavarni egy egész más értelemben. Itt én nagyon szeretném, ha teljesülne a 3,1 százalékos növekedés, mint ahogy, ha visszaemlékszik államtitkár úr - akkor még főosztályvezető volt -, a Medgyessy Péter idején megvalósított 50 százalékos bérfeljelzésnek megvolt a növekedési fedezete. Igen dinamikus növekedési pályán volt akkor a gazdaság - természetesen benne volt az előző kormány eredménye is -, bizonyos Járai Zsigmond jegybankelnök volt az, aki extrém módon túlerősítette a forintot, 230 forint volt egy euró, 11-12 százalékos volt az alapkamat. Tehát Járai Zsigmond a monetáris politika révén jelentősen befékezte a magyar gazdaságot.

Tehát a mi tervünk az volt, nem felelőtlenül emeltük meg 50 százalékkal a közalkalmazotti béreket, ezt szlengben úgy mondtuk, hogy ki tudja növekedni a gazdaság, ki tudja termelni ennek a fedezetét. Járai Zsigmond áldásos vagy áldatlan - attól függ, honnan nézzük - tevékenysége jelentősen hozzájárult ahhoz, hogy a monetáris politika oldaláról befékeződjön az egyébként 4 százalékos körüli - 3,9 százalékos pontosan - gazdasági növekedés. Tehát szeretném visszautasítani azt, hogy felelőtlen lett volna az a bérfeljelzés.

Önök viszont sokkal igazságosabban oszthatnák el a nemzet javait, mint ahogy, ha összeadjuk Matolcsy György 266 milliárdját és hozzávesszük azokat az extrém százmilliárdokat, amit a Vár átalakítása, a felköltözés, a Liget beépítése jelent, akkor, ahogy ön is visszaszámolta a választókerületén, azt tudom mondani, a 10 millió magyar számára, minden egyes magyar embernek félmillió forintot jelent az, amit ez a kör jelent, tehát amit Matolcsy elköltött, illetve amit önök presztízsbepuházásokra költenek. Tehát szeretném, ha ebben egy picit közelebb járnának majd, amikor beszélnek, az igazsághoz. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kétperces felszólásra kért lehetőséget Lukács László György. Egy perc hét másodperce van.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, tisztelt elnök úr. Én a vita végén még két olyan témát szeretnék felhozni, amelyben talán államtitkár úr is tud válaszolni. Az egyik egy nagy hiányérzet, amit a költségvetésben nem találtam meg, talán ebben tud annyi felvilágosítást adni, hogy van-e benne vagy nincs, és mire számíthatnak azok az emberek, akik a Simicska-Orbán-háború M4-es károsultjai, merthogy az M4-es autópályát, ki tudja most már, hogy hívják -, annak is a Jász-Nagykun-Szolnok megyei szakasza, sehol sem látom, illetve nem találom ennek a költségeit, márpedig a tervek szerint meg kellene nemcsak Szolnokig, hanem azt követően is épülnie. Nagyon jó lenne tudni, hogy mi lesz ezzel kapcsolatosan a jövő, és talán a költségvetés 2017-re tartalmazhatna valamit erről.

A másik pedig az Országos Egészségbiztosítási Pénztár, az OEP eltűnésével kapcsolatos. Itt, ha jól látom, egyelőre nem látszik az OEP átszervezése, tehát sem a Magyar Államkincstárnál, sem a jogutód Emberi Erőforrások Minisztériumánál nem látom azokat a sorokat, amelyek azt indokolnák, hogy az OEP eltűnőben van. Akkor most költségvetési szempontból 2017-ben lesz-e OEP vagy nem lesz OEP? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Witzmann Mihály képviselő úr, Fidesz, két percben.

WITZMANN MIHÁLY (Fidesz): Köszönöm szépen, a szót, elnök úr. Néhány válasszal, mivel megszólítottam, Józsa képviselőtársamnak szeretnék szolgálni. Én azt gondolom, az, ha azt mondjuk, hogy családi adókedvemény, családtámogatások, áfacskentés, béremelések, akkor ez nem a jómódúakról szól, ez mindenkiről szól, talán ebben egyet tudunk érteni. Elhiszem azt, hogy a szocialisták ellenzéki frakciójában ülő képviselőknek kötelezően ellenzéki kritikákat kell megfogalmazni, mint ahogy minden ellenzéki pártnak ez a dolga, a kormánypárt tevékenységével kapcsolatban, így a költségvetéssel is, de azért a tények tényleg makacs dolgok. Tehát én azt hiszem, hogy óvatosabban a bírálattal akkor, amikor az összes makrogazdasági mutatóban, ha összehasonlítjuk a szocialista kormányok teljesítményét a mostani polgári kormány teljesítményével, akkor valóban, nem szeretném most már idézni a Bánki Erik által idézett ég és föld hasonlatot, de valóban óriási különbség van.

Csak a gazdasági növekedésben a Bajnai-kormány idején mínusz 7 százalékra emlékszem, most rendszeresen 2-3 százalékos a gazdasági növekedés. Az államháztartási hiány tekintetében a szocialisták alatt 9 százalékos fölé volt, minden évben 2010 óta 3 százalékos alatt tudja tartani a kormány. A foglalkoztatottság tekintetében 3,7 milliőről 4,3-ra nőtt a foglalkoztatottság. De ezek közös sikerek, azt gondolom, a parlament minden frakciójában ülő képviselőtársamnak ennek örülnie kellene, mint ahogy biztosan

így is van. 12 százalékról, közel 12 százalékról 6 százalékra csökkent a munkanélküliség, vagy az államadósságot az előbb említettem, rekordalacsony az infláció, bővül az ipari termelés és a fogyasztás, ahogy ön is elismerte, képviselőtársam, valóban most már egy vagy másfél éve folyamatosan, hónapról hónapra növekszik. Örülünk ennek a dolognak!

Egy érdekes dolog, a bevándorlással kapcsolatban szóba hozta, bár nem a költségvetéshez tartozik, annak örülök, hogy végre már a Szocialista Párt is elismeri, hogy van ilyen, hogy bevándorlás, mert nem is olyan régen, egy éve még azt mondták, hogy ez egy álprobléma, amit a Fidesz kreált; most már azt mondják, hogy van ilyen, és önök bizony bevándorlás pártiak. Köszönöm szépen. *(Dr. Józsa István: Nem, nem, pont az ellenkezője! - Witzmann Mihály: Igen, pont az ellenkezője, korrigálok, kimaradt egy nem.)*

ELNÖK: Na, ezt nem! Nagyon örülök a mindenféle vitának, például Józsa képviselő úrnak 1 perc 29 másodperce van, hogy kifejtse ezt.

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Igen, az utolsó, tehát nem vagyunk bevándorlás pártiak, a humánus ügykezelés és segítségnyújtás pártján állunk. Természetesen öröm számunkra az ország gazdasági eredménye, de arra szeretném főlhívni a figyelmet, hogy az ország eredményeit a lehetőségekhez kell mérni. 2008-2009-ben egy világgazdasági válság volt, annak egy féléves eredményét tetszett kiemelni a mínusz 7 százalékkal *(Witzmann Mihály: 2006-ról beszéltem, bocsnat!)*, 2009 utolsó negyedéve és 2010 első negyedéve már pozitív GDP-t mutatott, tehát önök növekvő pályán vehették át a gazdaságot.

Az elmúlt öt évük átlagos növekedése 1,7 százalék volt, és a családi adókedvezményről arra akartam rávilágítani, hogy ugyanúgy, mint az egykulcsos adó, a családi adókedvezmény is, a megtakarítások 80 százaléka az érintettek, a legjobban kereső 20 százaléknál jelenik meg. Természetesen ez szintén pozitívum, én csak azt mondtam, hogy ez nem szolgálja a társadalmi igazságosságot, tehát biztatom önöket arra, hogy ebbe az irányba is fogadják el a javaslatainkat, és tegyenek majd lépéseket. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. A kormány nevében Banai Péter Benő államtitkár úr kért szót. Parancsoljon!

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Igyekszem rövid lenni ebben a kései vagy mondhatni, korai órán, és engedjék meg, hogy a mai nap elhangzott hozzászólásai, észrevételei kapcsán azt a pozitív benyomást mondjam el, hogy azért úgy látom, hogy a nap végére a kezdő időponthoz képest számos területen az ellenzék is elismeri azt, hogy a 2017. évi költségvetési törvényjavaslat előrelépést jelent az idejéhez képest.

Az elhangzott hozzászólások a költségvetést, azt gondolom, hogy három aspektusból vizsgálták. Az egyik aspektust a költségvetés szerkezete, a tárgyalásának az ütemezése képezte, a második aspektus az a gazdaságpolitikai ív és az az átfogó gazdaságpolitika, amely a 2017-es költségvetés számait is meghatározza, és a harmadik aspektus az, hogy a mindennapok szempontjából mit jelent ez a 2017. évi költségvetési törvényjavaslat.

Ami az első aspektust illeti, azt gondolom, hogy a tavaszi ülészakon történő tárgyalás a sokszor emlegetett kiszámíthatóságot, stabilitást erősítheti nemcsak a magyarországi családok, a vállalkozások, hanem a reálgazdaság és a pénzpiac széles szereplői számára. Ezt a kiszámíthatóságot visszaigazolja az említett reálgazdasági és pénzügyi befektetők, és azt gondolom, hogy ez a stabilitás is közrejátszott abban, hogy például az állampapírok hozamszintje az elmúlt évben és az elmúlt hónapokban is csökkent.

A költségvetés szerkezetét illetően örülök, hogy Józsa képviselő úr is, úgy hallom ki, pozitívumként értékeli a működési és felhalmozási jellegű kiadások megosztását.

(2.10)

Ismétlem, az a struktúra, az a szerkezet, amiben a működési kiadásoknál a nullszaldót a kormány bemutatja, arra világít rá, hogy az állam bevételei a működést teljes egészében finanszírozzák, hiány csak a beruházásokból ered, és a beruházásokra való költség makrogazdasági szempontból, a foglalkoztatás szempontjából egy pozitív jellegű, később megtérülő költség.

Ezzel át is térnék a második aspektusra, a makrogazdasági aspektusra. Nem akarom ismételni a számokat, Witzmann Mihály képviselő úr pontosan felidézte azokat az adatokat, amelyek a magyar gazdaságot az elmúlt évekből jellemzik.

Hadd idézzem Gurría főtitkár urat, az OECD főtitkárát, aki múlt pénteken az OECD Magyarországról készített jelentésének bemutatásakor azt mondta, hogy ma már nem kérdés, hogy a költségvetés rendben van, ma már nem kérdés, hogy az államadósság csökken. Bizony, ebben az állításban az is benne volt, hogy elég komoly munka volt abban, hogy a költségvetési politika hitelességét visszazerezzük. Nem akarom a múlt számait ismételni, de bizony ezek a számok is benne voltak abban, hogy a költségvetési politikát illetően nagyon komoly fenntartásai voltak mindenkinek, és nagyon komoly sikernek értékelem azt, hogy nemcsak az említett nemzetközi szervezet, hanem minden elemző kérdésen felülínek tartja azt, hogy 2017-ben és az elkövetkezendő években 3 százalék alatt lesz a hiány.

Az is elhangzott, hogy ez a 2,4 százalékos hiány-cél választási költségvetést mutat. Ha megint megnezzük a tényszámokat vagy kitekintünk Európába, akkor nem gondolom, hogy egy 2,4 százalékos hi-

ányszintet választási költségvetés szerinti hiányszintnek kellene értékelni.

Az viszont kétségtelen, hogy ez a hiányszint, mondjuk, az ideai 2 százalékos mértékhez képest azért emelkedik, hogy mindazokra a véleményem szerint pozitív lépésekre sor kerülhessen, amelyek a mindennapok életét érintik, amelyek adócsökkentésről és otthoneremtésről szólnak. Ezzel a harmadik aspektus tekintetében ismét azt kell leszögezzem, hogy előrelépésnek tartom a mai nap során, hogy nem kérdés most már, hogy egészségügyre megalapozottan, oktatásra megalapozottan van-e többletforrás.

Azt is leszögezhetjük, hogy gyakorlatilag minden területen többletkiadásokkal számolhatunk, ágazati bérfejlesztésekre is jut forrás, arra is jelentős többletforrások lesznek, hogy a határon túl élő nemzettársaink támogatásban részesüljenek, és annak is érdemi esélye van, hogy a határon belül nemzetiségi honfitársaink támogatása is növekedjen 2017-ben, hasonlóan az előző évekhez.

Azt gondolom tehát, hogy összességében a mai nap után egy olyan költségvetésről tudunk beszámolni, amely a stabilitást erősíti a tavaszi tervezéssel, a tartalékokkal biztonságot jelent az előre nem látható kockázatok kivédésére, demonstrálja, hogy milyen területekre, működési és beruházási területekre mennyi forrást kíván biztosítani az állam. Azt gondolom, hogy igazolja azt, hogy a pluszforrásoknak, adócsökkentéseknek megvan a gazdasági fedezete, és úgy beszélhetünk a jövő évi költségvetésről, hogy az az adócsökkentés és otthoneremtés költségvetése tud lenni a makrogazdasági stabilitás megőrzése mellett. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartii padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Senki sem jelentkezik.)* Minthogy nem, az általános vitát elnapolom, folytatására reggel nyolc órától kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontunk tárgyalásának végére értünk, most a **napirend utáni felszólalás** következik. Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Varga Szimeon bolgár nemzetiségi szószóló úr: „Százéves a bolgár ortodox egyház Magyarországon” címmel. Parancsoljon!

VARGA SZIMEON nemzetiségi szószóló: Köszönöm, elnök úr, a szót.

Уважаеми господин Председател, Уважаеми Народно Събрание! Позволете ми да ви поздравя от името на Българите в Унгария и от моето име.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy a magyarországi bolgárok és a magam nevében tisztelettel köszöntsem önöket.

A bolgár ortodox egyház magyarországi működésének százéves fennállását ünnepli a bolgár nemzetiség egyházközössége 2016. május 10-11-12-én. A magyarországi bolgár közösség hitének gyakorlása, továbbá az egyházi ünnepek életben tartása, keresz-

tény gyökereink továbbadása és fennmaradása talán az egyik legfontosabb feladatként jelentkezik a mai változó és rohanó világban. Fontos számunkra, hogy a bolgár ortodox egyház Magyarországon történő százéves tevékenysége méltóképpen kerüljön be történelmünkbe.

A jubileumi ünnepségünk keretében a Magyarországra érkező bolgár ősökre emlékezünk, akik gyökeret verve új hazájukban nem felejtették el hagyományait, tetteik, hitük öröklődött és tovább él ma is. Ki ne emlékezne a bolgárkertészek zöldséges standjaira, kiváló termékeire, az öntözéses zöldségtermesztésre?

Magyarország, az új haza a bolgár közösség hitéletének a gyakorlásához is segítséget nyújtott, befogadta és elfogadta mindazt, ami a magyarországi bolgárokat a mai napig összetartja.

1916-ban, a Lónyay utcában alakult meg a bolgár egyházközösség, valamint itt szentelték föl az első ortodox kápolnát. Az egyre gyarapodó bolgár kisebbség számára szűknek bizonyult a kápolna, így a Magyarországi Bolgárok Egyesülete kezdeményezte a templom építését. A székesfőváros 1930-ban telket adományozott a bolgároknak céljaik megvalósításához. Ezután kezdtek hozzá a Vágóhíd utcai templom építéséhez, amely egy év múlva el is készült. Az építkezés költségeit teljes egészében a magyarországi bolgárok fedezték, az adományaikból 70 ezer pengő gyűlt össze. Az ortodox templom megépülésével a középső-Ferencváros vált a bolgár kisebbség kulturális és szellemi központjává.

A templom alkotója a századelő nagy építésze, Árkay Aladár volt. A tervezéshez több kiemelkedő bulgáriai templom szolgált mintául, köztük a híres szófiai Alekszander Nevski székesegyház és a bacskovói kolostortemplom. Árkay Aladár háromhajú, bizánci alaprajzú, kupolás imaházat tervezett, amelyben megtaláljuk az ortodox liturgia helyiségeit is. A templom sajátos építészeti értéket képvisel, hiszen nem csupán Budapest egyetlen bizánci stílusú épülete, de egyben a bolgár ortodox egyház legnyugatibb kapuja is.

A templom a magyarországi bolgárság összetartozásának megtestesítője, egy élő, tevékeny kisebbség szimbóluma. Az építészettörténetileg fontos műemlék egyben a bolgár ortodox egyház közép- és nyugat-európai egyházmegyéjének központja. A templom a bolgár egyház szentjeinek, a szláv írásbeliség megteremtőinek, Szent Cirill és Metód nevét viseli, akiket a római katolikus egyház Európa védőszentjeivé avatott.

Múltunkat, jelenünket és jövőnket a közös gyökerek határozzák meg. Népeink történelme ezer szállal köt össze minket, amely szálakon a hitünk a biztos kapocs. Ez a kapocs segítette az új hazájukban letelepedő bolgár embereket, hogy megőrizték identitásukat.

A száz éve alakult bolgár egyházközösség szeretettel, barátsággal, elfogadással és hittel táplálkozott, így az elültetett piciny mag megingathatatlan gyöke-

ret eresztett. Nem véletlen, hogy a magyarországi bolgárok jelképe a kettős gyökéretű fa, amely híven illusztrálja az anyaországhoz való kötődést az új haza földjén.

Tisztelt Országgyűlés! A tegnapi napon a nyugat- és közép-európai egyházmege nagytiszteletű klérusának az Isten által oltalmazott nyájának öröme még teljesebb, mert az első hivatalos látogatásán köszönhetjük itt a bolgár ortodox egyház vezetőjét, őszentsége Neofit bolgár pátriárkát, az egyház elöljárójának történt megválasztása óta. Őszentsége nemcsak azért van itt, hogy elhozza nekünk egyházunk áldását, hanem azért is, hogy osztozzon velünk az Isten által oltalmazott egyházmegeyénk és különösen a budapesti Szent Cirill és Metód Bolgár Egyházközség mai különleges örömeben.

Tisztelt Országgyűlés! A jubileumi ünnepegsorozat záró részeként fontosnak tartottam azt, hogy

önökkel is megosszam gondolataimat. Bolgár gyökerű emberként itt állok a parlamentben, és akár az anyanyelvemen is beszélhetek. Nagy dolog ez, ékes példája annak, hogy bár nyelvünk és szokásaink eltérőek lehetnek, de közös múltunk és hitünk az egységet erősíti. Благодаря за вашето внимание! Köszönöm a figvelmüket. (Taps.)

ELNÖK: Köszönjük szépen. Minden jót kívánunk önöknek!

Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólás végére értünk. Megköszönöm munkájukat.

Az Országgyűlés reggel nyolc órakor folytatja ülését. Az **ülésnapot bezárom**. Jó éjszakát kívánok mindenkinek!

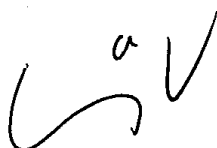
(Az ülésnap 2 óra 20 perckor ért véget.)

Ikotity István s. k.
jegyző

Mirkóczki Ádám s. k.
jegyző

Dr. Tiba István s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv

Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,

Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda

Budapest, V. Kossuth tér 1-3.

Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4

Telefon: 441-4222

Telefax: 441-4599

Nyomda: EUROTRONIK Zrt.

MINDEN JOG FENNTARTVA!

ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)

ISSN: 2064-8367 (Online)